॥ अथ सटीक श्रीमदध्यात्मरामायणं प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीरामचंद्रायनमः ॥ विसेनवंशजलधौपूर्णःशीतकरोऽपरः ॥ प्रजाल्हादकरोविष्णुभूषणःकौस्तुभोऽपरः ॥ १ ॥ नाम्राहिम्मतिवर्माभूद्धैर्येणहिमवानिव ॥ रूपेणजितकंदर्पःक्षमायांक्षमयासमः ॥ २ ॥ पराक्रमेऽर्जुनःसाक्षात्तेजसाभानुमानिव ॥ भूपानांभ्रष्टराज्यानांपुनाराज्यप्रदायकः ॥ ३ ॥ यंदृष्ट्वार्थिसमूहस्यजातेयंनिश्चितामतिः ॥ हित्वापशुत्वंस्त्रीत्वंचकामधुग्भूमिमागता ॥ ४ ॥ तस्माज्जातोरामदत्तश्चंद्राच्चंद्रइवापरः ॥ मित्राणांचारिपूणांचमानदःप्रथितःप्रभुः ॥ ५ ॥ आसमुद्रंक्षमादेवीयत्कीर्त्याधवलीकृता ॥ हिमाचलेनसमतांनीताःसप्तापिचाचलाः ॥ ६ ॥ यद्दानांबुप्रवाहेणमेघोदस्यानपेक्षकाः ॥ कृषीवलाःप्रतिदिशंप्रहृष्यंतिदिनेदिने ॥ ७ ॥ तेनश्रीरामभक्तेनसर्वविद्याप्रजानता ॥ शृंगवेरपुरेशेनारिपुकक्षदवाग्निना ॥ ८ ॥ अर्थिनांकल्पवृक्षेणाविद्वज्जनसभासदा ॥ भट्टनागेशशिष्येणश्रद्धयतेरामवर्मणा ॥ ९ ॥ प्रणम्यजानकीजानिंरामंकामातिसुंदरम् ॥ चापबाणधरंदेवंमायामानुषविग्रहम् ॥ १० ॥ सेतुःपरोपकृतयेऽध्यात्म

अप्रमेयत्रयातीतनिर्मलज्ञानमूर्तये ॥ मनोगिरांविदूरायदक्षिणामूर्तयेनमः ॥ १ ॥ सूतउवाच ॥
कदाचिन्नारदोयोगीपरानुग्रहवांछया ॥ पर्यटन्सकलाँल्लोकान्सत्यलोकमुपागमत् ॥ २ ॥

रामायणांबुधौ ॥ सुशब्दमणिभिःश्लक्ष्णैःप्रीयतांतेनराघवः ॥ ११ ॥ श्रीमतावाल्मीकिनालोकोद्धारायकृतेरामचरित्रवर्णनरूपेरामायणाख्यकाव्येभगवतोलीलावतारस्यरावणादीनांदृढमनुष्यत्वबुद्धयेनटवदात्मस्वरूपगोपनेनव्यवहरतःस्वरूपंवाल्मीकिनागुप्तमेवतत्रतत्रनिरूपितम् तदेतत्परमदयालुर्भगवान्साक्षाद्वेदव्यासोलोकानांस्फुटंबोधयितुंनारदब्रह्मसंवादरूपेणब्रह्मांडपुराणेऽध्यात्मरामायणसंहितांचक्रे तस्याश्चवाल्मीकिसूचितार्थज्ञापकत्वंबोधयितुंवाल्मीकिरामायणवदेवकांडसर्गोपेतांकृतवान् तांयथामतिस्वमतिदोषशुद्धयेव्याचक्ष्महे तामेतांसंहितांनैमिषेऽरण्येनैमिषीयानृषीन्श्रावयतिस्मसूतइत्याह अप्रमेयेति अप्रमेयत्रयंमायाजीवेश्वररूपंतदतीतस्ततोऽधिकश्चासौनिर्मलंयज्ज्ञानंतन्मूर्तिस्तत्स्वरूपस्तस्मैनमः मनइति वाङ्मनसामगोचरायेत्यर्थः ॥ १ ॥ कदाचिदिति योगीयोगपक्वकषायतयाविदितवेदितव्यः तादृशस्यपर्यटनंविफलंतत्राह परेति परेषांतत्तल्लोकवासिनांधर्मज्ञानाद्युपदेशेनयोऽनुग्रहस्तदिच्छयेत्यर्थः सत्यलोकंब्रह्मलोकम् ॥ २ ॥

---

* अत्रविष्णुभूषणत्वेनपरमभक्ततयासदाभगवद्धृदयारूढताऽस्यध्वनिता । * मानदोमानदातामानखंडकश्च ।

तत्रसत्यलोके मुनिपुंगवोनारदउच्यमानगुणंचतुर्मुखंदृष्ट्वातुष्टावेतिआग्रिमतृतीयश्लोकस्थेनसंबंधः मूर्तिमद्भिर्गृहीताविग्रहैः छंदोभिर्वेदैः परितो वेष्टितम् तत्तद्देशाध्येतृमुखसंमुखेतत्तद्वेदमूर्त्यवस्थानादितिभावः बालार्कप्रभयाबालार्कसदृश्यास्वप्रभया ॥ ३ ॥ सर्वार्थगोचरज्ञानंअतीतानागतवर्तमानरूपायेसर्वेऽर्थास्तद्विषयज्ञानयुक्तम् बहुव्रीहिसमासः अतएवतत्तज्ज्ञानरूपयासरस्वत्याख्यशक्त्यायुक्तम् ॥ ४ ॥ जगन्नाथंजगत्स्रष्टारम् भक्ताभीष्टफलप्रदत्वेनप्रश्नयोग्यतासूचनम् ॥ ५ ॥ स्वयंभूरित्यनेनानावृतज्ञानत्वंसूचितम् वैष्णवोत्तमम् सर्वभूतेषुयः

तत्रदृष्ट्वामूर्तिमद्भिश्छंदोभिःपरिवेष्टितम् ॥ बालार्कप्रभयासम्यग्भासयंतंसभागृहम् ॥ ३ ॥ मार्कंडेयादिमुनिभिःस्तूयमानंमुहुर्मुहुः ॥ सर्वार्थगोचरज्ञानंसरस्वत्यासमन्वितम् ॥ ४ ॥ चतुर्मुखंजगन्नाथं भक्ताभीष्टफलप्रदम् ॥ प्रणम्यदंडवद्भक्त्यातुष्टावमुनिपुंगवः ॥ ५ ॥ संतुष्टस्तंमुनिंप्राहस्वयंभूर्वैष्णवोत्तमम् ॥ किंप्रष्टुकामस्त्वमसितद्वदिष्यामितेमुने ॥ ६ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यमुनिर्ब्रह्माणमब्रवीत् ॥ त्वत्तःश्रुतंमयासर्वंपूर्वमेवशुभाशुभम् ॥ ७ ॥ इदानीमेकमेवास्तिश्रोतव्यंसुरसत्तम ॥ तद्रहस्यमपिब्रूहियदितेऽनुग्रहोमयि ॥ ८ ॥ प्राप्तेकलियुगेघोरेनराःपुण्यविवर्जिताः ॥ दुराचाररताःसर्वेसत्यवार्तापराङ्मुखाः ॥ ९ ॥ परापवादनिरताःपरद्रव्याभिलाषिणः ॥ परस्त्रीसक्तमनसःपरहिंसापरायणाः ॥ १० ॥

पश्येद्भगवद्भावमात्मनः भूतानिभगवत्यात्मन्येषभागवतोत्तमइत्युक्तलक्षणम् तत्पृष्टंवस्त्वित्यर्थः ॥ ६ ॥ शुभंविहितम् अशुभंनिषिद्धम् ॥ ॥ ७ ॥ एकमेवपुण्यहीनानांपरलोकप्राप्त्युपायरूपम् तद्रहस्यमपिमत्पृष्टंब्रूहि अनुग्रहःपरोपकारकरणजपुण्येनायंपूज्यतामित्येवंरूपादयायदिमयीत्यर्थः ॥ ८ ॥ दुराचाररताः निषिद्धकर्मनिरताः तस्यैवप्रपंचः सत्यवार्तेति नानृतंवदेदितिनिषिद्धानृतभाषणशीलाइतियावत् ॥ ९ ॥ १० ॥

सर्वपापस्यमूलकारणमाह देहात्मदृष्टयइति देहेएवात्मदृष्टिर्येषांतेइत्यर्थः एवंचदेहनाशेनात्मनाशात्पापपुण्यफलभोक्तुरभावात्तथादृष्टीनां विहिताकरणनिषिद्धकरणयोःप्रवृत्तिरितिभावः स्थूलोऽहंगौरोऽहमितिप्रतीतिस्तुशुक्तौरजतप्रतीतिवद्भ्रमइतितत्त्वम् देहस्यपरिणामित्वंतु प्रतिक्षणोपचयापचयाभ्यांप्रत्यक्षसिद्धमात्मनोऽविनाशित्वंतु अविनाशीवारेयमात्मेतिश्रुतिसिद्धम् अतएवनास्तिका नास्तिपरलोकइतिबुद्धिमंतः पशुबुद्धयःआहारविहारमात्रपराविधिनिषेधानभिज्ञाश्चेत्यर्थः स्त्रीदेवाःस्त्रीजिताइत्यर्थः तेषामन्नस्याभोज्यत्वंचस्मृतिषूक्तम् कामकिंकराःकाम्यकर्ममात्रपराः ॥ ११ ॥ लोभरूपग्रहेणभूतादिनाग्रस्ताः वेदविक्रयजीविनः भृतकाध्यापकाः धनार्जनफलकतयाभ्यस्ताया

देहात्मदृष्टयोमूढानास्तिकाःपशुबुद्धयः ॥ मातापितृकृतद्वेषाःस्त्रीदेवाःकामकिंकराः ॥ ११ ॥ विप्रालोभग्रहग्रस्तावेदविक्रयजीविनः ॥ धनार्जनार्थमभ्यस्तविद्यामदविमोहिताः ॥ १२ ॥ त्यक्तस्वजातिकर्माणःप्रायशःपरवंचकाः ॥ क्षत्रियाश्चतथावैश्याःस्वधर्मत्यागशीलिनः ॥ १३ ॥ तद्वच्छूद्राश्चयेकेचिद्ब्राह्मणाचारतत्पराः ॥ स्त्रियश्चप्रायशोभ्रष्टाभर्त्रवज्ञाननिर्भयाः ॥ १४ ॥ श्वशुरद्रोहकारिण्योभविष्यंतिनसंशयः ॥ एतेषांनष्टबुद्धीनांपरलोकःकथंभवेत् ॥ १५ ॥ इतिचिंताकुलंचित्तंजायतेममसंततम् ॥ लघूपायेनयेनैषांपरलोकगतिर्भवेत् ॥ १६ ॥ तमुपायमुपाख्याहिसर्ववेत्तियतोभवान् ॥ इत्यृषेर्वाक्यमाकर्ण्यप्रत्युवाचांबुजासनः ॥ १७ ॥

विद्यातन्मदेनतद्गर्वेणविमोहिताः इतरावज्ञाशीलाः ॥ १२ ॥ त्यक्तेति अत्रविप्राइत्यनुवर्तते त्यक्तंस्वजातिकर्मब्राह्मणजात्युचितंकर्माध्ययनादियैरतःपरवंचकाः परवंचनायैवधर्मानुष्ठानवंतः क्षत्रियादयोऽप्येवमेवेत्याह क्षत्रियाइति स्वधर्मत्यागरूपंशीलंयेषां नतुकदाचिदपिधर्मशीलाइत्यर्थः ॥ १३ ॥ ब्राह्मणाचारतत्पराइत्यनेनधर्मसंकरोदर्शितःस्त्रियश्चेत्यनेनवर्णसंकरोदर्शितः भर्तुरवज्ञानेनिर्भयानिःशंकाः भर्तृत्वज्ञानेतिपाठेवाष्टिभागुरिरित्यनेनावस्यादेरकारस्यलोपः ॥ १४ ॥ १५ ॥ परलोकगतिःभूर्लोकगतिः भूर्लोकोर्ध्वभुवर्लोकांतगमनम् तच्चदुराचारादिनानर्थनिवृत्तिंविनाचित्तशोधकसकलधर्मंविनाचदुष्प्रापमितिभावः ॥ १६ ॥ नन्वीदृशोपायज्ञानंममकथंस्यादितिचेत्तत्राह सर्ववेत्तीति यतोभवान्सर्वज्ञइतिभावः ऋषेर्नारदस्यवाक्यमाकर्ण्यांबुजासनोब्रह्माप्रत्युवाचेति ॥ १७ ॥

साधुसर्वजनहितंयतःपृष्टमतःसादरंवक्ष्ये तदुत्तरमितिशेषः तच्छृणु तदेवाह पुरेति त्रिपुरहंतारंशिवम् भक्तवत्सलेत्यनेनपार्वतीप्रश्नो
ऽपिस्वभक्तसकलजनकरुणयातदुद्धारार्थमितिसूचितम् ॥ १८ ॥ गूढंस्वातिरिक्ताज्ञातंवक्ष्यमाणंवस्तुव्याख्यातवान् कथितवानित्यर्थः
॥ १९ ॥ तत्किंतत्राह पुराणोत्तमामिति पुराणमनादितच्चतदुत्तमंच श्रवणेनसर्वधर्मजनकत्वाच्चित्तशुद्धिद्वारातत्त्वज्ञानकरत्वाच्चेतिभावः
अध्यात्मरामायणमित्यन्वर्थंग्रंथनाम आत्मनीत्यध्यात्मंआत्मानिचित्तेंऽतर्यामितयावर्तमानोयोरामोरमंतेयोगिनोऽत्रेतिव्युत्पत्त्यांतर्यामीत

साधुपृष्टंत्वयासाधोवक्ष्येतच्छृणुसादरम् ॥ पुरात्रिपुरहंतारंपार्वतीभक्तवत्सला ॥ १८ ॥ श्रीरामतत्त्वंजि
ज्ञासुःपप्रच्छाविनयान्विता ॥ प्रियायैगिरिशस्तस्यैगूढंव्याख्यातवान्स्वयम् ॥ १९ ॥ पुराणोत्तममध्या
त्मरामायणमितिस्मृतम् ॥ तत्पार्वतीजगद्धात्रीपूजयित्वादिवानिशम् ॥ २० ॥ आलोचयंतीस्वानंद
मग्नातिष्ठतिसांप्रतम् ॥ प्रचरिष्यतितल्लोकेप्राण्यदृष्टवशाद्यदा ॥ २१ ॥ तस्याध्ययनमात्रेणजनायास्यं
तिसद्गतिम् ॥ तावद्विजृंभतेपापंब्रह्महत्यापुरःसरम् ॥ २२ ॥ यावज्जगतिनाध्यात्मरामायणमुदेष्यति ॥
तावत्कलिमहोत्साहोनिःशंकंसंप्रवर्तते ॥ २३ ॥ यावज्जगतिनाध्यात्मरामायणमुदेष्यति ॥ तावद्य
मभटाःशूराःसंचरिष्यंतिनिर्भयाः ॥ २४ ॥

स्यायनंचित्तशुद्धिद्वाराप्रापकंतत्प्रतिपादकत्वादिति तदध्यात्मरामायणम् उत्तरश्लोकस्थेआलोचनेइदमेवकर्म ॥ २० ॥ स्वानंदमग्नास्व
स्वरूपानंदमग्नातिष्ठतीतियत्तत्सांप्रतंयुक्तं एतदालोचनेनस्वस्वरूपानंदस्यजगदंतर्यामिरूपस्यसम्यग्भानादितिभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥
अध्यात्मकेतिष्ठातिय.परात्मारामोऽयतेयत्रहितत्त्वविज्ञैः अतोऽभिधानंकथितंभवान्यैअध्यात्मरामायणमस्यमेन मेनभवेन मःशिवश्चंद्रमावे
धाइत्यभिधानात् संप्रवर्ततेजनेष्वितिशेषः ॥ २३ ॥ निर्भयाःसंचरिष्यंति सर्वेषांपापग्रस्तत्वात्कलावितिभावः ॥ २४ ॥ ॥ २ ॥

शास्त्राणिन्यायादीनिविवदंतेविवादंकुर्वते आत्मविषयेइत्यर्थः कर्ताभोक्ताज्ञानाश्रयआत्मापरस्परंभिन्नइतिकाणादागौतमाश्च षोडशादि पदार्थानांपरस्परमात्मनिभेदज्ञानान्मुक्तिरित्यादिच ज्ञानस्वरूपाअनेकेजीवास्तेषांप्रकृत्यादिभ्योभेदज्ञानान्मोक्षइतिसांख्यादयः एकएवचे तनउपाधिभेदान्नानात्वंप्राप्तस्तत्त्वमस्यादिवाक्यजश्रवणमननंनिदिध्यासनैर्ब्रह्मैवाहमितिज्ञानादुपाधिविलयेस्वस्वरूपेणावस्थानमेवमोक्षइ त्युपनिषात्सिद्धांतोऽध्यात्मरामायणोदयेस्फुटोभविष्यतीतितत्तच्छास्त्रवासनाजन्योवादोलयमेष्यतीतिभावः ॥ २५ ॥ रामस्यस्वरूपंसच्चि

यावज्जगतिनाध्यात्मरामायणमुदेष्यति ॥ तावत्सर्वाणिशास्त्राणिविवदंतेपरस्परम् ॥ २५ ॥ तावत्स्व रूपंरामस्यदुर्बोधंमहतामपि ॥ यावज्जगतिनाध्यात्मरामायणमुदेष्यति ॥ २६ ॥ अध्यात्मरामायणसं कीर्तनश्रवणादिजम् ॥ फलंवक्तुंनशक्नोमिकार्त्स्न्येनमुनिसत्तम ॥ २७ ॥ तथाऽपितस्यमाहात्म्यंवक्ष्ये किंचित्तवानघ ॥ शृणुचित्तंसमाधायशिवेनोक्तंपुरामम ॥ २८ ॥ अध्यात्मरामायणतःश्लोकंश्लोकार्ध मेववा ॥ यःपठेद्भक्तिसंयुक्तःसपापान्मुच्यतेक्षणात् ॥ २९ ॥ यस्तुप्रत्यहमध्यात्मरामायणमनन्यधीः ॥ यथाशक्तिवदेद्भक्त्यासजीवन्मुक्तउच्यते ॥ ३० ॥ योभक्त्याऽर्चयतेऽध्यात्मरामायणमतंद्रितः ॥ दिने दिनेऽश्वमेधस्यफलंतस्यभवेन्मुने ॥ ३१ ॥ यदृच्छयाऽपियोध्यात्मरामायणमनादरात् ॥ अन्यतः शृणुयान्मर्त्यःसोऽपिमुच्येतपातकात् ॥ ३२ ॥ नमस्करोतियोऽध्यात्मरामायणमदूरतः ॥ सर्वदेवार्च नफलंसप्राप्नोतिनसंशयः ॥ ३३ ॥

दानंदाद्वयब्रह्मस्वरूपं महतामपिशास्त्रज्ञानामपिदुर्बोधंभवतीतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अध्यात्मरामायणतःसार्वविभक्तिकः पष्ठ्यंतात्तासिः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तइति तल्लक्षणंच दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यतेइत्यादि नागीतायाम् उक्तंचवासिष्ठेऽपि निद्रादौजागरस्यांतेयोभावउपजायते तंभावंभावयन्रामजीवन्मुक्तःसदाभवेत् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अनाद रात्यदृच्छयापि नतुपुराणश्रवणविध्युक्तनियमेनेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ अधीतेष्विति सांगवेदाध्ययनेशास्त्रार्थाध्ययनेचयत्पुण्यंदुर्लभंतत्फलंतस्याध्यात्मरामायणपुस्तकदातुर्भवेदित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ जागरितःकृतजागरणः ॥ ३८ ॥ आत्मतुल्यंधनंअतिप्रियंवस्त्वित्यर्थः सर्वतोमुखेजलेस्थितइतिशेषः पुष्करंसर्वतो मुखमितिजलपर्यायेष्वभिधानात् ॥३९॥ व्यासतुल्येभ्यइत्यनेनदेशप्रदेयवस्तुकालसंप्रदानविशेषाणांपुण्यातिशयजनकत्वंसूचितम् ॥४०॥

लिखित्वापुस्तकेऽध्यात्मरामायणमशेषतः ॥ योदद्याद्रामभक्तेभ्यस्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ३४ ॥ अधीतेषुचवेदेषुशास्त्रेषुव्याकृतेषुच ॥ यत्फलंदुर्लभंलोकेतत्फलंतस्यसंभवेत् ॥ ३५ ॥ एकादशीदिनेऽध्यात्मरामायणमुपोषितः ॥ योरामभक्तःसदसिव्याकरोतिनरोत्तमः ॥ तस्यपुण्यफलंवक्ष्येशृणुवैष्णवसत्तम ॥ ॥ ३६ ॥ प्रत्यक्षरंतुगायत्रीपुरश्चर्याफलंभवेत् ॥ उपवासव्रतंकृत्वाश्रीरामनवमीदिने ॥ ३७ ॥ रात्रौ जागरितोऽध्यात्मरामायणमनन्यधीः ॥ यःपठेच्छृणुयाद्वाऽपितस्यपुण्यंवदाम्यहम् ॥ ३८ ॥ कुरुक्षेत्रादिनिखिलपुण्यतीर्थेष्वनेकशः ॥ आत्मतुल्यंधनंसूर्यग्रहणेसर्वतोमुखे ॥ ३९ ॥ विप्रेभ्योव्यासतुल्येभ्यो दत्वायत्फलमश्नुते ॥ तत्फलंसंभवेत्तस्यसत्यंसत्यंनसंशयः ॥ ४० ॥ योगायतेमुदाऽध्यात्मरामायणमहर्निशम् ॥ आज्ञांतस्यप्रतीक्षंतेदेवाइंद्रपुरोगमाः ॥ ४१ ॥ पठन्प्रत्यहमध्यात्मरामायणमनुव्रतः ॥ यद्यत्करोतितत्कर्मततःकोटिगुणंभवेत् ॥ ४२ ॥ तत्रश्रीरामहृदयंयःपठेत्सुसमाहितः ॥ सब्रह्मघ्नोऽपिपूतात्मा त्रिभिरेवदिनैर्भवेत् ॥ ४३ ॥ श्रीरामहृदयंयस्तुहनूमत्प्रतिमांतिके ॥ त्रिःपठेत्प्रत्यहंमौनीससर्वेप्सितभाग्भवेत् ॥ ४४ ॥ पठन्श्रीरामहृदयंतुलस्यश्वत्थयोर्यदि ॥ प्रत्यक्षरंप्रकुर्वीतब्रह्महत्यांनिवर्तयेत् ॥ ४५ ॥

गायतेइतिपाठेतडार्षः योगायतिमुदेतिपाठस्तुयुक्तएव ॥ ४१ ॥ अनुव्रतःतत्परःततःस्वभावक्रियमाणकर्मणः ॥ ४२ ॥ तत्राध्यात्मरामायणमध्ये सुसमाहितःस्थिरचित्तः ॥ ४३ ॥ प्रतिमांतिकेप्रतिमासमीपे ॥ ४४ ॥ यस्तुलस्यादिसन्निधौरामहृदयंपठन्प्रकुर्वीतप्रदक्षिणादीतिशेषः सप्रत्यक्षरंप्रत्यक्षरोच्चारणं ब्रह्महत्यांतज्जन्यंपापंनिवर्तयेत् आत्मनःश्रोतुश्चेतिशेषः ॥ ४९ ॥

अहंब्रह्मा ॥ ४६ ॥ यद्रामगीतामाहात्म्यम् ॥ ४७ ॥ रामगीतापठ्यमानेतिशेषः कदाचनरविग्रहादिकालेऽपि स्नानादिनेतिशेषः मार्गमाणःअन्वेषयन्नपितद्रामगीतातुल्यतयापापनाशकंवस्तुरामगीतातिरिक्तंनपश्यामीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ गीतासुधामितिरूपकम् अमृतरूपां

श्रीरामगीतामाहात्म्यंकृत्स्नंजानातिशंकरः ॥ तदर्धंगिरिजावेत्तितदर्धंवेद्म्यहंमुने ॥ ४६ ॥ तत्तेकिंचित्प्रवक्ष्यामिकृत्स्नंवक्तुंनशक्यते ॥ यज्ज्ञात्वातत्क्षणाल्लोकश्चित्तशुद्धिमवाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ श्रीरामगीतायत्पापंननाशयतिनारद ॥ तन्नश्यतितीर्थादौलोकेक्वापिकदाचन ॥ तन्नपश्याम्यहंलोकेमार्गमाणोऽपिसर्वदा ॥ ४८ ॥ रामेणोपनिषत्सिंधुमुन्मथ्योत्पादितांमुदा ॥ लक्ष्मणायार्पितांगीतासुधांपीत्वाऽमरोभवेत् ॥ ४९ ॥ जमदग्निसुतःपूर्वंकार्तवीर्यवधेच्छया ॥ धनुर्विद्यामभ्यसितुंमहेशस्यांतिकेवसन् ॥ ५० ॥ अधीयमानांपार्वत्यारामगीतांप्रयत्नतः ॥ श्रुत्वागृहीत्वाऽऽशुपठन्नारायणकलामगात् ॥ ५१ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानांनिष्कृतिंयदिवांछति ॥ रामगीतांमासमात्रंपठित्वामुच्यतेनरः ॥ ५२ ॥ दुष्प्रतिग्रहदुर्भोज्यदुरालापादिसंभवम् ॥ पापंयत्तत्कीर्तनेनरामगीताविनाशयेत् ॥ ५३ ॥ शालग्रामशिलाग्रेचतुलस्यश्वत्थसन्निधौ ॥ यतीनांपुरतस्तद्वद्रामगीतांपठेत्तुयः ॥ ५४ ॥ सतत्फलमवाप्नोतियद्वाचोऽपिनगोचरम् ॥ रामगीतांपठन्भक्त्यायःश्राद्धेभोजयेद्द्विजान् ॥ ५५ ॥ तस्यतेपितरःसर्वेयांतिविष्णोःपरंपदम् ॥ एकादश्यांनिराहारोनियतोद्वादशीदिने ॥ ५६ ॥

गीतामित्यर्थः अमरस्तत्तुल्यः ॥४९ ॥ कार्तवीर्यःसहस्रबाहुरर्जुनः ॥५०॥ श्रवणोत्तरंग्रहणम् नारायणकलांनारायणरूपत्वम् ॥५१॥ ॥ ५२ ॥ दुष्प्रतिग्रहेति ॥ दुष्प्रतिग्रहाःतिलधेनुर्गजोवाजीप्रेतान्नमजिनंमणिः सुरभिःसूयमानाचघोराःसप्तप्रतिग्रहाइत्यादिस्मृत्युक्ताः मणिःशालग्रामः सूयमानासुरभिः उभयतोमुखी दुर्भोज्यंनिषिद्धभक्षणम् दुरालापोऽनृतभाषणादिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

॥९७॥ तद्दानादिअनंतफलंलभेत् अनंतफलंदानादिफलंतदध्ययनमात्रेणभवेदित्यर्थः ॥९८॥ श्रुतिर्वेदः स्मृतिर्मन्वादिप्रणीता पुराणानि पद्मादीन्यष्टदश इतिहासोभारतादिः आगमाःपंचरात्रादयः अध्यात्मरामायणस्यतदध्ययनस्यकलांषोडशांशमपिनार्हंति तदध्ययनानीत्यर्थः सर्वाध्ययनफलत्वादस्येतिभावः ॥ ९९ ॥ पठतीत्यत्रउक्तमाहात्म्याध्यायःकर्म ॥ ६० ॥ इतिश्रीमत्सकलराजाविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मतिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतौअध्यात्मरामायणेसेतौबालकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥
शिवपार्वतीसंवादरूपमध्यात्मरामायणंवक्तुंभगवान्व्यासोनिर्विघ्नार्थंभगवत्स्मरणरूपंमंगलमाचरति यइति पृथ्व्यायोदुष्टराक्षसादिजनितोभरोभारस्तस्यवारणायेत्यर्थः परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृताम् धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगेइतिभगवदुक्तेः दिविजैर्देवैःराव

स्थित्वागस्त्यतरोर्मूलेरामगीतांपठेत्तुयः ॥ सएवराघवःसाक्षात्सर्वदेवैश्चपूज्यते ॥ ५७ ॥ विनादानंविनाध्यानंविनातीर्थावगाहनम् ॥ रामगीतांनरोऽधीत्यतदनंतफलंभवेत् ॥ ५८ ॥ बहुनाकिमिहोक्तेनशृणुनारदतत्त्वतः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणेतिहासागमशतानिच ॥ अर्हंतिनाल्पामध्यात्मरामायणकलामपि ॥ ॥ ५९ ॥ अध्यात्मरामचरितस्यमुनीश्वरायमाहात्म्यमेतदुदितंकमलासनेन ॥ यःश्रद्धयापठतिवाशृणुयात्समर्त्यःप्राप्नोतिविष्णुपदवींसुरपूज्यमानः ॥ ६० ॥ इ०ब्रह्मांडपु०उत्तरखंडेअध्या०बालकांडे प्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यःपृथ्वीभरवारणायदिविजैःसंप्रार्थितश्चिन्मयःसंजातःपृथिवीतलेरविकुलेमायामनुष्योऽव्ययः ॥ निश्चक्रंहतराक्षसःपुनरगाद्ब्रह्मत्वमाद्यंस्थिरांकीर्तिंपापहरांविधायजगतांतंजानकीशंभजे ॥ १ ॥

णपीडितैःसंप्रार्थितःसन्चिन्मयोऽपिचिद्रूपोऽपिअव्ययोऽपिपृथिवीतलेरविकुलेमायामनुष्यःसंजातः तत्रदेवप्रार्थनयाऽयमवतारइत्यर्थोवाल्मीकीयेबालकांडेपंचदशषोडशसर्गयोःस्पष्टएव अव्ययस्याचिन्मयस्यचकथंजन्म जातस्यचकथमव्ययत्वमुत्पन्नभावस्यनाशावश्यंभावाद तउक्तंमायेति मायानामसत्वासत्वाभ्यामनिर्वाच्यासत्वरजस्तमोगुणाऽघटितघटनासामर्थ्यवतीकाचिदीश्वरशक्तिः देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढामितिश्रुतेः दैवीह्येषागुणमयीममामायादुरत्ययेतिगीतोक्तेश्च एवंचिन्मयस्याघटितोऽपिमनुष्यभावोजन्मव्यवहारश्चमायाकृतइतिभावः तदुक्तंरामतापनीयोपनिषदि चिन्मयस्याद्वितीयस्यनिष्कलस्याशरीरिणः उपासकानांकार्यार्थंब्रह्मणोरूपकल्पनेति निश्चक्रंनिरवशेषंयथातथाहतराक्षसः जगतांपापहरांस्थिरांकीर्तिंविधायलोकेस्थापयित्वापुनराद्यंब्रह्मत्वंनिरुपाधिब्रह्मरूपमगात् ॥ १ ॥

रामस्योक्तंब्रह्मत्वंलक्षणैर्द्रढयति विश्वेति विश्वस्यसंसारस्योत्पत्तिलयादिषुएकंहेतुम् यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रयंत्यभिसंविशंतीतिश्रुतेः प्रयंतियत्रलीनानिभवंतीत्यर्थः अनेननिमित्तकारणत्वसमानाधिकरणंजगदुपादानकारणत्वंब्रह्मलक्षणंसूचितम् एकमित्यसहायार्थकम् तेननिमित्तकारणाभेदःसूचितः ननुमिथ्याभूतकार्यनिरूपितकारणस्यापिमिथ्यात्वाद्ब्रह्मणासंबंधाभावात्कथमस्यलक्षणत्वमतआह मायाश्रयमिति मायाश्रयत्वात्तत्कृतमिदमस्यकारणत्वमित्यर्थः मायिकेनकारणत्वेनमायिकएवब्रह्मणःसंबंधइतिभावः तदुक्तंश्रुतौ मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरमिति ननुमायाश्रयत्वेजीवंप्रतिस्वस्वरूपमिवस्वंप्रत्यपिएनंमायाआवृणुयात्तत्राह विगतमायमिति विगतामायाआवरणशक्तिरूपायस्मात्तंएनंप्रतिस्वस्वरूपावरणशक्तिरहितासतीत्यर्थः अचिंत्यमूर्तिम् यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः एवंजगदुत्पत्त्यादिकारणत्वरूपंतटस्थलक्षणमुक्तम् तेनरूपेणाज्ञेयत्वात् अथस्वरूपलक्षणमाह अमलंनिजबोधरूपमिति सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिश्रुतेः इदमेवज्ञेयंरूपममलंउपाधिकृतदोषरहितम् जीवस्तूपाधिकृतकर्तृत्वाद्यभिमानवान्तथानेश्वरइतिभावः निजंस्वाभाविकंबोधरूपमेवयस्यतम् अनेनरूपांतरंसर्वंमायिकमितिसूचितम् विदितंतत्त्वंज्ञानंस्वस्यबोधस्वरूपत्वंयेनतम् तेनरामावतारेशोकक्रोधादिनटवन्नटनमात्रमितिसूचितम् ॥ २ ॥ हरिमेव हरिसायुज्यमेव ॥ ३ ॥ यःशृणयात्सहस्रगुणितायुततद्गुणितकोटिसंख्यगोदानादधिकफलंलभेदित्यन्वयः ॥ ४ ॥ पुरारिगिरीतिरामार्णवेतिचरूपके अध्यात्मरामगंगेति अध्यात्मरामशब्दःअध्यात्मरामायणपरस्तदेवगंगेति अनेनरूपकेणसर्वमहापातकादीनामपिनाशइतिसूचितम् गंगायास्तन्नाशकत्वस्यसर्वश्रुतिस्मृतिसिद्धत्वात् ॥ ५ ॥

विश्वोद्भवस्थितिलयादिषुहेतुमेकंमायाश्रयंविगतमायमचिंत्यमूर्तिम् ॥ आनंदसांद्रममलंनिजबोधरूपं
सीतापतिंविदिततत्त्वमहंनमामि ॥ २ ॥ पठंतियेनित्यमनन्यचेतसःशृण्वंतिचाध्यात्मिकसंज्ञितंशुभम्॥
रामायणंसर्वपुराणसंमतंनिर्धूतपापाहरिमेवयांतिते ॥ ३ ॥ अध्यात्मरामायणमेवनित्यंपठेद्यदीच्छेद्भवबं
धमुक्तिम् ॥ गवांसहस्रायुतकोटिदानात्फलंलभेद्यःशृणुयात्सनित्यम् ॥ ४ ॥ पुरारिगिरिसंभूताश्री
रामार्णवसंगता ॥ अध्यात्मरामगंगेयंपुनातिभुवनत्रयम् ॥ ५ ॥

सकलमलहरंवस्तुविषयत्वाद्वाक्यस्यसकलमलहरत्वम् आनंदकंदामितीशविशेषणम् एतस्यैवानंदस्यमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेरस्यसर्वानंदमू
लत्वेनानंदकंदत्वम् ॥ ६ ॥ देवोद्योतनात् जगन्निवसत्यस्मिन्जगतिनिवसतीतिवाजगन्निवासस्तत्संबुद्धिः तेतुभ्यंनमःअस्तु यतस्त्वंसर्वा
त्मदृक्सर्वस्वरूपआत्मासर्वात्माब्रह्म सर्वंखल्विदंब्रह्मेतिश्रुतेः तमनिशमात्मरूपतयापश्यतीतिसर्वात्मदृक्अतएवपरमेश्वरोऽसि अतःपुरु
षोत्तमस्यसर्वेभ्यःपुरुषेभ्यउत्तमस्यतस्यैवब्रह्मणःसनातनंउपाधिरहितम् सोपाधेरूपस्यज्ञानोत्तरंनाशान्नसनातनत्वम् तत्त्वंपृच्छामि न
न्वसनातनेनमयाकथंतद्वक्तुंशक्यमतआह त्वंचसनातनोऽसि त्वमपिसएवासीतित्वदज्ञातंनकिंचिदितिभावः ॥ ७ ॥ अत्यंतगोप्यम् इदं
तुतेगुह्यतमामितिगीतोक्तेः अनन्यवाच्यंभक्तान्येषुवक्तुमयोग्यम् अहोतदपिभक्तेषुवदंतिअतोमेपृष्टंयत्तत्तुनिश्चयेनवद हेदेव यतोऽहंतवभ

कैलासाग्रेकदाचिद्रविशतविमलेमंदिरेरत्नपीठेसंविष्टंध्याननिष्ठंत्रिनयनमभयंसेवितंसिद्धसंघैः ॥ देवीवा
मांकसंस्थागिरिवरतनयापार्वतीभक्तिनम्राप्राहेदंदेवमीशंसकलमलहरंवाक्यमानंदकंदम् ॥ ६ ॥ पार्व
त्युवाच ॥ नमोऽस्तुतेदेवजगन्निवाससर्वात्मदृक्त्वंपरमेश्वरोऽसि ॥ पृच्छामितत्त्वंपुरुषोत्तमस्यसनातनं
त्वंचसनातनोऽसि ॥ ७ ॥ गोप्यंयदत्यंतमनन्यवाच्यंवदंतिभक्तेषुमहानुभावाः ॥ तदप्यहोऽहंतवदेवभ
क्ताप्रियोऽसिमेत्वंवदयत्तुपृष्टम् ॥ ८ ॥ ज्ञानंसविज्ञानमथानुभक्तिवैराग्ययुक्तंचमितंविभास्वत् ॥ जाना
म्यहंयोषिदपित्वदुक्तंयथातथाब्रूहितरंतियेन ॥ ९ ॥

क्ता ननुमद्भक्तात्वंकुतस्तत्राह यतस्त्वंमेप्रियोऽसि ॥ ८ ॥ ज्ञानमिति येनज्ञानेनजनास्तरंतिपुनर्जन्मादिसंसारंनप्राप्नुवंतितत्सविज्ञानंज्ञानं
ब्रूहि विज्ञानंनिदिध्यासनपरिपाकजमपरोक्षज्ञानंतत्सहितंतत्फलकमितियावत् ज्ञानंश्रवणमननजंपरोक्षंब्रह्मैवसर्वं ब्रह्मैवाहमितिच तरति
शोकमात्मविदितिश्रुतेः तद्ब्रूहितज्जनकवाक्यंब्रूहीत्यर्थः तज्ज्ञानंनचवैराग्यंविनावैराग्यंचनभक्तिविनेत्यतआह अनुभक्तिवैराग्ययुक्तंचेति
भक्तेःपश्चादनुभक्तिजायमानंयद्वैराग्यंतद्युक्तम् तदुपायबोधकवाक्ययुक्तंचेत्यर्थः तथाचपातंजलसूत्रम् दृष्टानुश्राविकविषयवितृष्णस्यवशी
कारसंज्ञावैराग्यमिति अनुश्रवोवेदस्तद्बोधितःस्वर्गादिरानुश्राविकः भक्तिरीश्वरानुरागः तथामितंमितशब्दवत् विभास्वत्विशेषणभास्वत्
श्रुतिमात्रेणज्ञाद्वित्यर्थप्रत्यायकशब्दबोधजनकवाक्यंयुक्तियुतंब्रूहि यथायोषिदप्यहंत्वदुक्तंजानामि ॥ ९ ॥ ॥ ५ ॥

अग्रेप्रथमतःदृढाभक्तिःप्रसिद्धानौर्भवति भवसागरतरणायेतिशेषः ॥ १० ॥ तदेवाह भक्तिरिति ततोऽन्यत्साधनंनास्ति अन्यद्धर्मादि तत्साधनंभवमोक्षजनकतत्त्वज्ञानसाधनंनास्तीत्यर्थः सामुख्येतरापेक्षितत्वात् सापरानुरक्तिरीश्वरइतिभक्तिमीमांसाकृच्छांडिल्यसूत्राभ्यां इतरेणज्ञानेनस्वसाधनतयाऽपेक्षितत्वात्साभक्तिर्मुख्येत्याद्यसूत्रार्थः भक्तिलक्षणपरंचद्वितीयंसूत्रम् हृत्संशयबंधनंहृद्गतसंशयाविषयंरामस्यअनीश्वरत्वम् ॥ ११ ॥ निरस्तस्त्यक्तोमायागुणकृतोरागद्वेषादिसंप्रवाहोयेनतम् अप्रमत्ताःप्रमादोऽज्ञानंतद्रहिताः प्रमादंवैमृत्युमहंब्रवीमीतिसनत्सुजातीयोक्तेः तत्रहिमृत्युर्वैतमइतिश्रुतेर्मृत्युपदेनाज्ञानमितिबोध्यम् तथैवतेनप्रकारेणभजनेनैवसिद्धास्तत्त्वज्ञाःसंतःपरंपदंमोक्षंयां

पृच्छामिचान्यच्चपरंरहस्यंतदेवचाग्रेवदवारिजाक्ष ॥ श्रीरामचंद्रेऽखिललोकसारेभक्तिर्दृढानौर्भवतिप्रसिद्धा ॥ १० ॥ भक्तिःप्रसिद्धाभवमोक्षणायनान्यत्ततःसाधनमस्तिकिंचित् ॥ तथाऽपिहृत्संशयबंधनंमेविभेत्तुमर्हस्यमलोक्तिभिस्त्वम् ॥ ११ ॥ वदंतिरामंपरमेकमाद्यंनिरस्तमायागुणसंप्रवाहम् ॥ भजंतिचाहर्निशमप्रमत्ताःपरंपदंयांतितथैवसिद्धाः ॥ १२ ॥ वदंतिकेचित्परमोऽपिरामःस्वाविद्ययासंवृतमात्मसंज्ञम् ॥ जानातिनात्मानमतःपरेणसंबोधितोवेदपरात्मतत्त्वम् ॥ १३ ॥ यदिस्मजानातिकुतोविलापःसीताकृतेऽनेनकृतःपरेण ॥ जानातिनैवंयदिकेनसेव्यःसमोहिसर्वैरपिजीवजातैः ॥ १४ ॥ अत्रोत्तरंकिंविदितंभवद्भिस्तद्ब्रूतमेसंशयभेदिवाक्यम् ॥ १५ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ धन्याऽसिभक्ताऽसिपरात्मनस्त्वंयज्ज्ञातुमिच्छातवरामतत्त्वम् ॥ पुरानकेनाप्यभिचोदितोऽहंवक्तुंरहस्यंपरमंनिगूढम् ॥ १६ ॥

तीत्यर्थः ॥ १२ ॥ परमोऽपिरामः स्वाविद्ययामाययासंवृतमावृतमात्मसंज्ञंब्रह्मसंज्ञंआत्मानंस्वस्वरूपंनजानाति अतःपरेणब्रह्मणासंबोधितः परात्माईश्वरस्तद्रूपंस्वंतत्त्वंवेदजानातीतिकेचिद्वदंति तथाचवाल्मीकीयेरावणवधानंतरंब्रह्मवाक्यम् तमुवाचततोदेवःस्वयंभूरमितद्युतिः प्रगृह्यरुचिरंबाहुंस्मारयन्पूर्वदैहिकम् भवान्नारायणःसाक्षाद्देवश्चक्रायुधःप्रभुरित्यादि उपदेशसाहस्र्यांभगवत्पादैरप्युक्तम् ब्रह्मादाशरथेर्यद्वदुक्त्यैवापानुदत्तमः तस्यविष्णुत्वसंबोधेनयत्नांतरमास्थितइति ॥ १३ ॥ सीताकृतेसीतानिमित्तंविलापः सचारण्यककांडकिष्किंधादौवाल्मीकीयेस्पष्टएव केनसेव्यः अज्ञस्यजीववत्सेव्यत्वाभावादित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ परात्मनोब्रह्मणः ॥ १६ ॥

एवंपार्वत्यापृष्टःशिवोरामस्वरूपमाह रामइति रामःपरात्माब्रह्मैवेत्यर्थः प्रकृतेरित्यस्यान्यइतिअसंसर्गीतिचशेषः प्रकृतितत्कार्येभ्योऽन्यत्वात्तैरसंसर्गाच्चरामःपरमेश्वरएवेत्यर्थः जीवस्तुतैरुपाधिभिःसंसृष्टतद्धर्मकर्तृत्वाद्यभिमानवानितिभावः अतएवानादिरेकआनंदः कार्यानंदव्यावृत्तयेअनादिरिति एवंचानदंब्रह्मएकमेवाद्वितीयंब्रह्मेतिश्रुतिसिद्धब्रह्मेत्यर्थः अतएवपुरुषोत्तमःपुरुषेभ्योजीवेभ्यउत्तमः हिप्रसिद्धमेतदित्यर्थः ॥ १७ ॥ नन्वीदृशस्यमनुष्यादिदेहधारणंकथमतआह स्वमाययेति अघटितघटनाशक्तिरूपामाया मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरमितिश्रुतिसिद्धातयाइदंकृत्स्नंदृश्यंसृष्ट्वांऽतर्बाहिरास्थितोयः तत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशादितिश्रुतेः तादृशस्यमनुष्यशरीरपरिग्रहोनाश्चर्याय तदुक्तंगीताभाष्ये भूतानामीश्वरोनित्यशुद्धबुद्धस्वभावोऽपिस्वमाययादेहवानिवजातइवचलोकानुग्रहंकुर्वन्लक्ष्यते स्वप्रयोजनाभावेऽपिभूतानुजिघृक्षयेति नन्वेवंसर्वगतत्वेसर्वज्ञेयःकिंनेत्यतआह सर्वांतरस्थोऽपिनिगूढआत्मेति यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्याआंतरइत्यादिश्रुत्यासर्वांतरस्थत्वेनोक्तोऽपिनिगूढः एषसर्वेषुभूतेषुगूढोत्मानप्रकाशते दृश्यतेत्वग्र्ययाबुद्धयासूक्ष्मयासूक्ष्मदर्शिभिरितिश्रुतेः तादृशस्य

त्वयाऽद्यभक्त्यापरिनोदितोऽहंवक्ष्येनमस्कृत्यरघूत्तमंते ॥ रामःपरात्माप्रकृतेरनादिरानंदएकःपुरुषोत्तमोहि ॥ १७ ॥ स्वमाययाकृत्स्नमिदंहिसृष्ट्वानभोवदंतर्बहिरास्थितोयः ॥ सर्वांतरस्थोपिनिगूढआत्मास्वमाययासृष्टमिदंविचष्टे ॥ १८ ॥

सत्त्वेव्यवहारकालिकमपिमानमाह स्वमाययेति स्वाज्ञानकल्पितयामाययेत्यर्थः अयंभावः नित्यशुद्धादिरूपेश्वरस्वरूपाज्ञानेनतस्याघटितघटनासामर्थ्यापरपर्यायामायाख्यात्रिगुणाशक्तिरुपाधिकल्पितावच्छेदैस्तत्स्वरूपैर्जीवैःकल्पिता साचस्वजातीयमेवसंसारमुच्चावचंप्रसूते अतएवतत्स्वरूपज्ञानेसकार्यायास्तस्यानाशः रज्जुज्ञानेनेवरज्जुकल्पितभुजंगस्यभयकंपादिकार्यसहितस्य नचजीवैस्तत्कल्पनातत्सृष्टोपाधिभिश्चजीवतेत्यन्योन्याश्रयः अनादित्वेनापिपरिहारात् नन्वेकस्यतत्त्वज्ञानेनतन्नाशेसंसारोच्छेदापत्तिःएकरज्जौयुगपद्दशानांसर्पभ्रमेएकस्यरज्जुज्ञानेनतस्यसर्पभ्रमकार्ये भयकंपादौनिवृत्तेऽपिअन्येषांतद्दर्शनेनतदनिवृत्तिवदुपपत्तेरिति तयासृष्टमिदंविचष्टेपश्यति एवंचद्रष्टृत्वेनतत्सिद्धिःनान्योतोऽस्तिद्रष्टेतिश्रुतेःएकेनैवाकाशेनोपाधिभेदात्घटाकाशादिव्यवहारवत् एकेनैवचेतनेनोपाधिभेदादनेकजीवव्यवहारोपपत्तौचेतनानेकत्वेमानाभावात्द्रष्टृत्वेनतात्सिद्धिरितिभावः नचतत्तदज्ञानरूपोपाधिविशिष्टस्यैवजीवत्वेजीवस्याज्ञानमितिव्यवहारानापत्तिः भार्याविशिष्टस्यैवगृहस्थत्वेऽपिगृहस्थस्यभार्येतिवदुपपत्तेरितिदिक् ॥ १८ ॥

चेतनस्वीकारेमानांतरमाह जगंतीति जगंतिजगद्ंतःकरणानियत्सन्निधौनित्यंपरितोभ्रमंतिस्वस्वचेष्टांकुर्वंति अन्यथासर्वस्यजडत्वाच्चेतनाभावे जगदांध्यप्रसंगइतिभावः ननुनिष्कलंनिष्क्रियंशांतमितिश्रुतेस्तस्यनिष्क्रियतयाकथंतेनान्येषांव्यापारसंपादनमतआह चुंबकलोहवद्धीति यथानिष्क्रियोऽपिचुंबकमणिर्लोहंशक्तिविशेषात्सन्निधिमात्रेणचालयति तथाचेतनोनिष्क्रियोऽपिस्वमायावैचित्र्याद्देवतानिसन्निधिमात्राद्व्यापारयतीत्यर्थः तदुक्तमाचार्यैः अनापन्नविकारःसन्नयस्कांतवदेवयः बुद्ध्यादींश्चालयेत्प्रत्यक्सोऽहमित्यवधारयेदिति एतन्मायागुणास्पृष्टत्वादिरूपंरामस्वरूपंयेजीवानजानंति अज्ञानेहेतुर्विमूढचेतसः विमूढचेतस्त्वेहेतुःस्वाविद्ययासंवृतमानसाइति स्वोपाधिभूतयाअविद्ययाविद्याविरोधिभावदार्ढ्यरूपयासंवृतांतःकरणाः ॥ १९ ॥ अतस्तेजीवाःशुद्धबुद्धे शुद्धत्वंमायादोषानाक्रांतत्वेन

जगंतिनित्यंपरितोभ्रमंतियत्सन्निधौचुंबकलोहवद्धि ॥ एतन्नजानंतिविमूढचित्ताःस्वाविद्ययासंवृतमानसाये ॥ १९ ॥ स्वाज्ञानमप्यात्मनिशुद्धबुद्धेस्वारोपयंतीहनिरस्तमाये ॥ संसारमेवानुसरंतितेवैपुत्रादिसक्ताःपुरुकर्मयुक्ताः ॥ २० ॥ जानंतिनैवंहृदयेस्थितंवैचामीकरंकंठगतंयथाऽज्ञाः ॥ यथाऽप्रकाशोनतुविद्यतेरवौज्योतिःस्वभावेपरमेश्वरेतथा ॥ विशुद्धविज्ञानघनेरघूत्तमेऽविद्याकथंस्यात्परतःपरात्मनि ॥ २१ ॥

बुद्धेज्ञानस्वरूपेनिरस्तमायेस्वज्ञानवतांनिरस्तामायायेनतादृशे मामेवयेप्रपद्यंतेमायामेतांतरंतितेइतिगीतोक्तेः ईदृशेरामेस्वाज्ञानंसुतरामारोपयंति स्वस्याज्ञत्वाद्राममज्ञमितिजानंतीत्याशयः तेषांदुष्टफलमाह संसारमिति तेपुत्रादिसक्ताःपुरुकर्मयुक्ताःभूरियज्ञादिकर्मयुक्ताः संसारमेवानुसरंति ॥ २० ॥ यतस्तेयथाऽज्ञाकंठगतंचामीकरंस्वर्णालंकारंनजानंति एवंहृदयेस्थितंरामंतेनजानंति अतःसंसारमेवानुसरंतीत्यर्थः किंचपरात्मन्यज्ञानासंभवइतिदृष्टांतेनाह यथेति अप्रकाशस्तमोयथारवौज्योतिःस्वभावेज्योतिःस्वरूपेनाविद्यतेतथाविशुद्धविज्ञानेनानिर्विशेषापरोक्षज्ञानेनघनेनिबिडेपरतःपरमात्मनिउत्कृष्टेरामेअविद्याकथंस्यात् तादृशवस्तुन्यविद्यानवकाशादितिभावः तदुक्तमाचार्यैः अप्रकाशोयथादित्येनास्तिज्योतिःस्वभावतः नित्यबोधस्वरूपत्वान्नाज्ञानंतद्वदात्मनीति ॥ २१ ॥

ननुस्वाज्ञानेनराममज्ञंव्यवहरतिजनइत्युक्तमसंगतम् अन्यगतस्यान्यत्रारोपासंभवादित्याशंक्यसदृष्टांततयामोहंजीवउपपादयति यथेति यथाविनष्टदृष्टेर्दोषयुक्तदृष्टेःपुरुषस्यभ्रमताक्ष्णागृहादिकंभ्रमतीव उत्प्रेक्षेयम् भ्रमतीवेतिगृह्यते तेनैवनष्टदृष्टिनापुरुषेणेतिशेषः तथैवदेहेंद्रियावच्छिन्नस्यकर्तुरात्मनोंतःकरणस्याहंकाराख्यस्यकृतंपरेसर्वधर्मालिप्तेतदनवच्छिन्नेचेतनेऽध्यस्यजनोजीवोमुह्यतिअहंकर्तेतिमोहंप्राप्नोति एवंचयथाक्षिगतभ्रमणस्यगृहादावारोपः यथाचांतःकरणधर्मस्यकर्तृत्वादेरात्मन्यारोपस्तथास्वाज्ञानस्यरामेआरोपइत्याशयः॥ ॥ २२ ॥ भगवतिरामेस्वतोज्ञानमज्ञानंवानसंभवतीति पुनरपिदार्ढ्यायोक्तंयुक्तमेवाह नाहइति सूर्यंप्रतिरात्रिदिवसविभागाभावेहेतुः प्रकाशरूपाव्यभिचारतः क्वचित्क्वापीत्यर्थः ज्ञानाज्ञानयोर्भगवत्यनवस्थितौहेतुःशुद्धचिद्घनत्वम् ॥ २३ ॥ उपसंहरति तस्मादिति

यथाहिचाक्ष्णाभ्रमतागृहादिकंविनष्टदृष्टेर्भ्रमतीवदृश्यते ॥ तथैवदेहेंद्रियकर्तुरात्मनःकृतंपरेऽध्यस्यजनोविमुह्यति ॥ २२ ॥ नाहोनरात्रिःसवितुर्यथाभवेत्प्रकाशरूपाव्यभिचारतःक्वचित् ॥ ज्ञानंतथाऽज्ञानमिदंद्वयंहरौरामेकथंस्थास्यतिशुद्धचिद्घने ॥ २३ ॥ तस्मात्परानंदमयेरघूत्तमेविज्ञानरूपेहिनाविद्यतेतमः ॥ अज्ञानसाक्षिण्यरविंदलोचनेमायाश्रयत्वान्नहिमोहकारणम् ॥ २४ ॥ अत्रतेकथयिष्यामिरहस्यमतिदुर्लभम् ॥ सीताराममरुत्सुनुसंवादंमोक्षसाधनम् ॥ २५ ॥ पुरारामायणेरामोरावणंदेवकंटकम् ॥ हत्वारणेरणश्लाघीसपुत्रबलवाहनम् ॥ २६ ॥

परानंदमये सर्वभूतैरेतदानंदमात्रायाउपजीवनात् विज्ञानरूपेनिर्विकल्पकज्ञानरूपेतमोऽज्ञानरूपम् तमसोसंबंधेहेतुद्वयंअज्ञानसाक्षीत्वंमायाधिष्ठातृत्वरूपंमायाश्रयत्वंच मोहकारणंतमोऽज्ञानम् योयन्मायाधिष्ठातासतद्विषयाज्ञानहीनइतिलोकेदर्शनादितिभावः नन्वेवंसतिब्रह्मादाशरथेर्यद्वदुक्तयैवापानुदत्तमइत्याद्याचार्याद्युक्तेः कागतिरितिचेच्छृणु रावणवधार्थंमनुष्यत्वनाटनायभगवतासंकल्पपूर्वंकृतस्यस्वमाहात्म्याच्छादनस्यतत्रतमःशब्देनोक्तेरदोषात् उक्तंहिसंक्षेपशारीरके संकल्पपूर्वकमभूद्रघुनंदनस्यनाहंविदानइतिकंचनकालमेतत् ब्रह्मोपदेशमुपलभ्यनिमित्तमात्रंतच्चोत्ससर्जसकृतेसतिदेवकार्येइति भागवतेऽप्युक्तम् स्त्रीसंगिनांगतिरितिप्रथयंश्चचारेति ॥२४॥ मरुत्सूनुर्वायुपुत्रोहनूमान् ॥ २५ ॥ रामायणेरामायणप्रवर्तकेरामावतारकालेइत्यर्थः देवकंटकंदेवद्रोहिणम् ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ परिवृतःसीतादिभिरितिशेषः ॥ २८ ॥ पुरतःस्थितंअग्रेस्थितम् अनेनगुरूपसदनंदार्शितम् निराकांक्षंज्ञानेतरधनादिनिरपेक्षम् ॥ २९ ॥ तत्त्वंमत्स्वरूपतत्त्वंनिष्कल्मषोऽयमित्यनेनज्ञानाधिकारित्वंसूचितम् नौआवयोः ॥ ३० ॥ रामस्यतत्त्वंश्रोतुर्निश्चितंयथाभवतितथाप्राह लोकविमोहिनीत्यनेनबंधनकर्तुरेवबंधमोक्षेसामर्थ्यमितिदार्शितम् राजाज्ञयाबद्धोहितदाज्ञयैवमुच्यतइतिलोकेप्रसिद्धम् एवंचभगवतीकृपैवमुख्यंमोक्षकारणमितिदर्शितम् ॥ ३१ ॥ जानकीप्राहेत्युक्तंतदाह रामभिति रामंपरंब्रह्मावद्धि रमंतेयोगिनोऽनंतेनित्यानंदेचि

सीतयासहसुग्रीवलक्ष्मणाभ्यांसमन्वितः ॥ अयोध्यामगमद्रामोहनूमत्प्रमुखैर्वृतः ॥ २७ ॥ अभिषिक्तः परिवृतोवसिष्ठाद्यैर्महात्मभिः ॥ सिंहासनेसमासीनःकोटिसूर्यसमप्रभः ॥ २८ ॥ दृष्ट्वातदाहनूमंतंप्रांजलिंपुरतःस्थितम् ॥ कृतकार्यंनिराकांक्षंज्ञानापेक्षंमहामतिम् ॥ २९ ॥ रामःसीतामुवाचेदंब्रूहितत्त्वंहनूमते ॥ निष्कल्मषोऽयंज्ञानस्यपात्रंनौनित्यभक्तिमान् ॥ ३० ॥ तथेतिजानकीप्राहतत्त्वंरामस्यनिश्चितम् ॥ हनूमतेप्रपन्नायसीतालोकविमोहिनी ॥ ३१ ॥ सीतोवाच ॥ रामंविद्धिपरंब्रह्मसच्चिदानंदमद्वयम् ॥ सर्वोपाधिविनिर्मुक्तंसत्तामात्रमगोचरम् ॥ ३२ ॥

दात्मनि इतिरामपदेनेदंपरंब्रह्माभिधीयतेइतितापनीयेपाद्मेचोक्तेः सद्बाधहीनम् सत्यत्वंबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः बाधःकिंसाक्षिको ब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यतइत्युक्तेः चिज्ज्ञानस्वरूपम् आनंदंतद्रूपम् अद्वयम् एकमेवाद्वितीयंब्रह्मेतिश्रुतेः सर्वोपाधिविनिर्मुक्तंस्थूलसूक्ष्मसकलोपाधिनिर्मुक्तम् विराट्हिरण्यगर्भश्चकारणंचेत्युपाधयः ईशस्ययाभिर्हीनंतुरीयंतत्पदंविदुरितिवार्तिकम् किंच सर्वोपाधिभिर्धर्मैर्विनिर्मुक्तमस्पृष्टमित्यर्थः सत्तामात्रंवस्तुमात्रेसदितिव्यवहारनियामकमित्यर्थः एतत्संबंधादेवसर्वत्रसदितिव्यवहारइतिभावः अगोचरंमनोवचसोरप्यविषयमित्यर्थः यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥

आनंदं तत्त्वेन विपुलत्वमुपलक्ष्यते योवै भूमा तत्सुखं नाल्पे सुखमस्तीति श्रुतेः निर्मलं रजोहीनम् शांतं प्रपंचोपशमत्वात् प्रपंचोपशमं शिवं शांतमिति श्रुतेः निर्विकारं जायतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयते नश्यतीति षड्भावविकारहीनम् नजायते म्रियते वेति गीतोक्तेः अनेनापरिणामित्वं सूचितम् निरंजनं अविद्यातत्कार्यरूपतमोहीनम् आदित्यवर्णं तमसः परस्तादिति श्रुतेः सर्वव्यापित्वादेवात्मानम् अतति व्याप्नोतीत्यात्मा सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मेति श्रुतेः स्वप्रकाशम् अत्रायं पुरुषः स्वयंज्योतिरिति यस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः अकल्मषम् आत्मापहतपाप्मेति श्रुतेः सदादिशब्दानां कल्पितप्रवृत्तिनिमित्तभेदादिह पर्यायत्वेन सहप्रयोगः यानि स्वभावमुखेन बोधकानि तेषु नकाप्यनुपपत्तिः एवं चापाततः कल्पितप्रवृत्तिनिमित्तप्रकारकबोधे वृत्ते शुद्धचित्तस्य श्रुतौ सर्वधर्मराहितत्वेन ब्रह्मोक्त्या धर्मांशे कल्पितत्वग्रहे शुद्धनिर्धर्मकब्रह्मबोधः सर्वैः पदैर्भवतीति बोध्यम् तत्र दुर्बोधस्यात्मतत्त्वस्य बोधार्थं पुनः पुनः शब्दतोऽर्थतश्च परमकरुणावती भगवती सीता हनूमते बोधयामासेति द्रष्टव्यम् ॥ ३३ नन्वेवं विधो रामश्चेज्जगत्कारणत्वाद्यसंभवस्तास्मिन्निति कुतो जगदुत्पत्त्यादीरयत आह मामिति मूलप्रकृतिं सर्वजगदुपादानकारणमित्यर्थः

आनंदं निर्मलं शांतं निर्विकारं निरंजनम् ॥ सर्वव्यापिनमात्मानं स्वप्रकाशमकल्मषम् ॥ ३३ ॥ मां विद्धि मूलप्रकृतिं सर्गस्थित्यंतकारिणीम् ॥ तस्य सन्निधिमात्रेण सृजामीदमतंद्रिता ॥ ३४ ॥

प्रकृतिशब्दस्योपादानकारणप्रसिद्धेः तत्तदुपादानकारणानां महदादीनामप्युपादानकारणत्वान्मूलप्रकृतित्वमस्याः मां मायां तु प्रकृतिं विद्यादिति श्रुतिप्रसिद्धां ब्रह्मण्यध्यस्तां ततो भेदाभेदाभ्यां सत्त्वासत्त्वाभ्यां च अनिर्वचनीयामनादिमैश्वरीं मायां ऐश्वरीत्वं चास्या ईश्वरस्वरूपाज्ञानरूपत्वेनेति बोध्यम् एषा च जीवाश्रितैवेश्वरसन्निधानात्तद्रूपेण विवर्तते इति बोध्यम् मूलप्रकृतित्वमेव स्फुटयति सर्गस्थित्यंतकारिणीमिति उत्पत्तिस्थितिप्रलयकर्त्रीं नन्वेवं तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेयेति श्रुतेर्यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंति यत्प्रयंत्यभिसंविशंतीति ब्रह्मप्रकरणस्थश्रुतेश्च ब्रह्मणो जगत्कारणत्वं लभ्यते तद्विरुध्येतेत्यत्राह तस्य सान्निध्येति यथैंद्रजालिकमायाशक्तेस्तत्तन्मंत्रनिष्ठाया ऐंद्रजालिकं विनान स्वकार्यसामर्थ्यं तथास्याः शक्तेस्तत्सान्निधानेनैव जगत्स्रष्टृत्वमिति तत्र तदुपचारः यथा गृहिणी वैशिष्ट्येनैव सिद्धस्वरूपस्य गृहस्थस्य स्वसंबंधजसंकल्पवशवर्तिनी गृहिणी तथा मायावैशिष्ट्येनैव सिद्धस्येश्वरस्य स्वसंगजतत्संकल्पवशवर्तिन्यहमित्याह अतंद्रिता तत्संकल्पितेऽर्थे निरालस्येत्यर्थः तदुक्तं वाल्मीकीये रामं प्रति कालवचनेन संक्षिप्येह पुरा लोकान्मायया स्वयमेव हि । महार्णवे शयानोऽप्सु मां त्वं पूर्वमजीजनः इति

एवं च मद्गतजगत्स्रष्टृत्वादेस्तत्रारोप इति भावः ॥ ३४ ॥

॥ ८ ॥

यद्यपिमायाशबलेईश्वरेएवजगदुपादानत्वंनिमित्तत्वंच जगतस्तदुपादानंमायामादायतामसीम् निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मताद्विरेत्याभियुक्तोक्तेस्तथाऽपिविशिष्टस्यविशेषणविशेष्योभयानतिरेकेणमायागतस्यतस्यभगवत्यारोपेणैवतथाव्यवहारइत्याह तदिति यतस्तत्साग्निध्यान्मयासृष्टमतस्तत्स्रष्टृत्वादिअबुधैस्तत्स्वरूपानभिज्ञैस्तत्रारोप्यतेरज्जौसर्पइवेतिभावः एतदेवद्रढयितुंकानिचित्स्वकृतानितत्रारोप्याणिदर्शयति अयोध्येत्यादि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥३७॥ मायामारीचमरणंमायागृहीतमृगरूपमारीचमरणमित्यर्थः मायासीताह्यतिरिति तदुक्तंकूर्मपुराणेउत्तरखंडेचतुस्त्रिंशेऽध्याये रामस्यसुभगांभार्यांरावणोराक्षसेश्वरः सीताविशालनयनांचकमेकालनोदितः गृहीत्वामाययावेषंचरंतींविजनेवने समाहर्तुंमनश्चक्रेतापसःकिलकामिनीम् विज्ञायसाचतद्भावंस्मृत्वादाशरथिंपतिम् जगामशरणंवन्हिमावसथ्यंशुचिस्मिता प्रपद्येपावकंदेवंसाक्षिणंविश्वतोमुखम् आत्मानंदीप्तवपुषंसर्वभूतहृदिस्थितम् इत्याद्यष्टश्लोकानुक्त्वा इतिवन्ह्यष्टकंजप्त्वारामपत्नीयशस्विनी ध्यायंतीमनसातस्थौराममुन्मीलितेक्षणा अथावसथ्याद्भगवान्हव्यवाहोमहेश्वरः आविरासीत्सुदीप्तात्मातेजसानिर्दहन्निव सृष्ट्वामायामयींसीतांसरावणवधेच्छया सीतामादायरामेष्टांपावकोंऽतरधीयत कृत्वातुरावणवधंरामोलक्ष्मणसंयुतः समादायाभवत्सीतांशंकाकुलित

तत्सान्निध्यान्मयासृष्टंतस्मिन्नारोप्यतेऽबुधैः ॥ अयोध्यानगरेजन्मरघुवंशेऽतिनिर्मले ॥ ३५ ॥ विश्वामित्रसहायत्वंमखसंरक्षणंततः ॥ अहल्याशापशमनंचापभंगोमहेशितुः ॥ ३६ ॥ मत्पाणिग्रहणंपश्चाद्भार्गवस्यमदक्षयः ॥ अयोध्यानगरेवासोमयाद्वादशवार्षिकः ॥३७॥ दंडकारण्यगमनंविराधवधएवच ॥ मायामारीचमरणंमायासीताहृतिस्तथा ॥ ३८ ॥

मानसः साप्रत्ययायभूतानांसीतामायामयीपुनः विवेकपावकंदीप्तंददाहज्वलनोपिताम् दग्ध्वामायामयींसीतांभगवानुग्रदीधितिः रामायादर्शयत्सीतांपावकोऽसौसुरप्रियः एतत्पतिव्रतानांवैमाहात्म्यंकथितंमया स्त्रीणांसर्वाघशमनंप्रायाश्चित्तंपरंस्मृतामिति अनेनस्त्रीणामेवंविधोग्निप्रवेशोनदोषायविपरीतंसर्वपापहरश्चेतिसूचितम् वाल्मीकीयेऽपिमारीचवधार्थंगतेरामेरामहतेनतेनरामशब्दसदृशशब्दैराक्रोशेकृतेलक्ष्मणस्यरामसहायार्थंगमनप्रेरणावसरेअरण्यकांडे अपित्वासहरामेणपश्येयंपुनरागतः लक्ष्मणेनैवमुक्तातुरुदतीजनकात्मजा प्रत्युवाचततोवाक्यंतीव्रबाष्पपरिप्लुता गोदावरींप्रवेक्ष्यामिहीनारामेणलक्ष्मण आबंधिष्येऽथवात्यक्ष्येविषमेदेहमात्मनः विषमेभृग्वादौस्थित्वाततःप्रपातेनेत्यर्थः पिबामिवाविषंतिक्ष्णंप्रवेक्ष्यामिहुताशनम् नत्वहंराघवादन्यंकदाऽपिपुरुषंस्पृशेइतिसीतोक्त्यासूचितोऽयमर्थः अन्यथैवंप्रतिज्ञायरावणशरीरस्पर्शेजगन्मातुःप्रतिज्ञाहानिःस्यात् तस्मात्प्रवेक्ष्यामिहुताशनमित्यनेनस्वकर्तव्यार्थएवोक्तइतिमंतव्यम् एतत्प्रवेशादेवहनुमत्पुच्छसंबद्धाग्निनालंकादाहोपपत्तिः अन्यथारावणवशीकृतेनलोकपालाग्निनाकथंतन्नगरदाहःस्यात् एतच्छक्तिप्रवेशेतुतस्यस्वातंत्र्यहान्यातदुपपत्तिरित्यलम् ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ एवमादीनिब्राह्मणेभ्योदानादीन्यादिशब्दग्राह्याणि निर्विकारे जन्मादिरहितेआरोपयंति एवंजगत्कर्तृत्वादि कमपिमन्निष्ठमेवरामेआरोपयंतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ निर्विकारत्वमेवरामस्योपपादयंति रामइति निष्कलंनिष्क्रियंशांतमित्यादिश्रुतेः आनं दमूर्तिरानंदस्वरूपः अचलःकूटस्थोऽतएवपरिणामहीनः मायागुणान्मायया सृष्टपदार्थाननुगतस्तदधिष्ठानत्वेनास्थितस्तथाविभातिसृष्टिरू पोभाति यथारज्ज्ववच्छेदेनसर्पाकारोऽतःकरणपरिणामइतिरज्जुःसर्पात्मनाभाति एतदेवविवर्तोपादानत्वमित्याहुः संचसर्पाकारोऽतःकरणप

जटायुषोमोक्षलाभःकबंधस्यतथैवच ॥ शबर्याःपूजनंपश्चात्सुग्रीवेणसमागमः ॥ ३९ ॥ वालिनश्चवधः पश्चात्सीतान्वेषणमेवच ॥ सेतुबंधश्चजलधौलंकायाश्चनिरोधनम् ॥ ४० ॥ रावणस्यवधोयुद्धेसपुत्रस्य दुरात्मनः ॥ बिभीषणेराज्यदानंपुष्पकेणमयासह ॥४१॥ अयोध्यागमनंपश्चाद्राज्येरामाभिषेचनम् ॥ एव मादीनिकर्माणिमयैवाचरितान्यपि ॥ आरोपयंतिरामेऽस्मिन्निर्विकारेऽखिलात्मनि ॥ ४२ ॥ रामोनग च्छतिनतिष्ठतिनानुशोचत्याकांक्षतेत्यजतिनोनकरोतिकिंचित् ॥ आनंदमूर्तिरचलःपरिणामहीनोमाया गुणाननुगतोहितथाविभाति ॥ ४३ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ततोरामःस्वयंप्राहहनूमंतमुपस्थितम् ॥ शृणुतत्त्वंप्रवक्ष्यामिह्यात्मानात्मपरात्मनाम् ॥ ४४ ॥ आकाशस्ययथाभेदस्त्रिविधोदृश्यतेमहान् ॥ जला शयेमहाकाशस्तदवच्छिन्नएवहि ॥ प्रतिबिंबाख्यमपरंदृश्यतेत्रिविधंनभः ॥ ४५ ॥

रिणामःसत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयइत्युच्यते एवंप्रपंचोऽप्यनिर्वचनीयइतिदिक् ॥ ४३ ॥ उपस्थितमात्मनोऽद्वितीयत्वेजीवेश्वरादिव्य वस्थाकथमितिजिज्ञासयोपपन्नम् आत्माईश्वरः अनात्माचिदाभासोजीवः परात्माशुद्धचैतन्यम् ॥ ४४ ॥ तेषांतत्त्वमेवसदृष्टांतमाह आ काशस्येति एकस्याकाशस्यत्रिविधोभेदः महाकाशोजलाशयावच्छिन्नआकाशःप्रतिबिंबाकाशश्चेतिभेदात् तदेवाह महानिति महाकाश इत्यर्थः सएवमहाकाशोजलाशयेतदवच्छिन्नएवभवति तत्रैवजलाशयेपरंप्रातिबिंबाख्यंदृश्यते एवंनभस्त्रिविधमित्यर्थः ॥ ४५ ॥

एवंदृष्टांतमुपपाद्यदार्ष्टांतिकमाह बुद्धीति सर्वबुद्धिसाक्षितयाबुद्ध्युपहितंचैतन्यम् पूर्णमुपाधिमंडलस्याविभुत्वाद्विभु सकलबुद्धिसमष्टिरेव मायेति तदवच्छिन्नचैतन्यमीश्वरइत्यर्थः अथापरमाभासस्तत्तद्बुद्धिप्रतिबिंबभूतोजीवइत्यर्थः अपरंबिंबभूतम् एवंचितिस्त्रिधाइत्यर्थः आभासस्त्वपरंविश्वभूतमितिपाठेबुद्ध्यवच्छिन्नंचैतन्यमेकमित्यंतेनेश्वरः पूर्णमथापरमित्यनेनशुद्धमाभासस्त्वपरमितिजीवः जीवत्वमेवस्फुटयातिविश्वभूतमिति विश्वशब्देनजाग्रदवस्थाभिमानी विशतिदेहेंद्रियादिष्विति व्युत्पत्तेः एतत्प्रतिबिंबाकाशस्थानीयमितित्रिधा। चितिरित्यर्थइत्याहुः तत्रद्वौमिथ्याभूतौ उपाध्योर्मिथ्यात्वात् ॥ ४६ ॥ नन्वेवंशुद्धचैतन्येसाक्षीतिव्यवहारानुपपत्तिः साक्षाद्द्रष्टाहिसाक्षी नचशुद्धचैतन्येद्रष्टृत्वमित्यतआह साभासेति आभासेनचेतनप्रतिबिंबेनसहितायाबुद्धेरंतःकरणस्येत्यर्थः तद्गतंकर्तृत्वमबुधैःसाक्षिणिआरोप्यते तेनायंसाक्षिपदवाच्यइत्यर्थः अयमाशयः जानातीत्यादावंतःकरणवृत्तिविशेषरूपाक्रियाज्ञाधातुवाच्या आभासविशिष्टश्चतिङर्थआश्रयः परस्पराध्यासेनाभासबुद्ध्योर्विवेकाग्रहात् तदुक्तमाचार्यैः आत्माभासस्तुतिङ्वाच्योधात्वर्थश्चधियःक्रिया उभयंचाविवेकेनजानातीत्युच्यतेमृषा

बुद्ध्यवच्छिन्नचैतन्यमेकंपूर्णमथापरम् ॥ आभासस्त्वपरंबिंबभूतमेवंत्रिधाचितिः ॥ ४६ ॥ साभासबुद्धेःकर्तृत्वमविच्छिन्नेऽविकारिणि ॥ साक्षिण्यारोप्यतेभ्रांत्याजीवत्वंचतथाऽबुधैः ॥ ४७ ॥ आभासस्तुमृषाबुद्धिरविद्याकार्यमुच्यते ॥ अविच्छिन्नंतुतद्ब्रह्मविच्छेदस्तुविकल्पतः ॥ ४८ ॥

बुद्धेःकर्तृत्वमध्यस्यजानातीतिज्ञउच्यते तथाचैतन्यमध्यस्यज्ञत्वंबुद्धेरिहोच्यतइति आत्माभासइतिबहुव्रीहिः धियोऽतःकरणस्य तदेवाह उभयंचेतिमृषेति आभासबुद्धितात्क्रियाणांमिथ्यात्वादयंव्यवहारोऽपिमिथ्येत्यर्थः एवंचसाभासबुद्धिगतद्रष्टृत्वस्याविच्छिन्नेऽपरिच्छिन्नेऽविकारिणिसाक्षिणिबुद्धितादात्म्यापन्नाभासतादात्म्याध्यासेनारोपः तथाजीवोनित्यःसत्यइत्यादिव्यवहाराज्जीवत्वमपितत्रारोप्यतइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ आत्माभासमादायनूनंतथाव्यवहारसंभवइत्याह आभासस्त्विति तस्यमृषात्वादविद्याकार्यत्वाच्चतथाव्यवहारस्यतमादायनोपपत्तिरित्यर्थः नदर्पणेमुखमस्तिमिथ्यैवात्रदर्पणेमुखमभादित्येवंसर्वसिद्धबाधानुभवात् अतएवासावविद्याकार्यं ग्रीवास्थमुखेआदर्शस्थत्वंत्वाध्यासिकंनतुवास्तवमितिबोध्यम् आभासासत्यत्वंचाकरेप्रपंचितं विस्तरभयान्नेहोच्यते ननूक्तंत्रैविध्यंकिंचितेर्वास्तवंनेत्याह अविच्छिन्नंविच्छेदोभेदस्तद्रहितं नन्वेवंत्रिधाचितिरित्यसंगतंतत्राह विच्छेदइति भेदइत्यर्थः विकल्पतःउपाध्यध्यासकृतइत्यर्थः एवंजीवानांपरस्परंभेदोऽप्यध्यासकृतएवेतिबोध्यम् ॥ ४८ ॥

कल्पितभेदसत्त्वेप्रमाणमाह अवच्छिन्नस्येति अवच्छेदोभेदस्तद्वतः आध्यासिकभेदवतः साभासस्याहमस्तत्त्वमस्यादिवाक्यैःपूर्णेनेश्वरेण एकत्वंप्रतिपाद्यते तथासतिकल्पितभेदेसतिउदपद्यतइतिशेषः सर्वथाभेदाभावेतदानर्थक्यंवास्तवेऽपिभेदेतदानर्थक्यं वास्तवस्यवचनशतेनाप्यनिवृत्तेरितिभावः अत्रावच्छिन्नस्यसाभासस्याहमइत्यनेनत्वंपदार्थोदर्शितः पूर्णेनेत्यनेनतत्पदार्थोदर्शितः ॥४९॥ एतदेवध्वनयंस्तदुपदेशफलमाह ऐक्येति आत्मनोर्जीवेश्वरयोरैक्यज्ञानमहंब्रह्मेतिज्ञानं यदेति कर्मानुष्ठानात्पापक्षयेसमुत्पन्ने कषायेकर्मभिःपक्केततोज्ञानंप्रवर्ततइतिस्मृतेः अयंभावः जीवेश्वरयोरुपाधिभिन्नयोरैक्यंश्रुत्योच्यमानंबाधितंसत्तत्त्वंपदयोरुपाधिराहितेलक्षणयाबिंबभूतशुद्धब्रह्मैक्यपरतयापर्यवस्यतीतिबोध्यं एतच्चाकरेविस्तरेणप्रपंचितं ब्रह्मैक्यज्ञानफलमाह तदेति तादृशज्ञानेसतिनिर्धर्मकत्वेनाचिन्मात्रतयातत्स्वरूपज्ञानात्तत्स्वरूपाज्ञानरूपाऽविद्यास्वकार्यैःप्रपंचैःसहनश्यत्येवनसंशयः एतेनभृष्टबीजवत्कार्यजननासामर्थ्यमेवतस्याज्ञानेनक्रियतइतिपक्षोऽ

अवच्छिन्नस्यपूर्णेनएकत्वंप्रतिपाद्यते ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यैश्चसाभासस्याहमस्तथा ॥४९॥ ऐक्यज्ञानं यदोत्पन्नंमहावाक्येनचात्मनोः ॥ तदाऽविद्यास्वकार्यैश्चनश्यत्येवनसंशयः ॥ ५० ॥ एतद्विज्ञायमद्भक्तो मद्भावायोपपद्यते॥मद्भक्तिविमुखानांहिशास्त्रगर्तेषुमुह्यताम्॥नज्ञानंनचमोक्षःस्यात्तेषांजन्मशतैरपि॥५१॥

पास्तः तदुक्तमाचार्यैः सोऽयमित्यादिवाक्येषुविरोधात्तदिदंतयोः त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः अखंडंसच्चिदानंदंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते यथासोऽयंदेवदत्तइत्यादौपूर्वानुभूतत्वरूपतत्तायाइदानीमनुभूयमानत्वरूपेदंतायाश्चत्यागेनदेवदत्तस्वरूपमात्रंलक्ष्यते मायाबुद्धिसमष्टिराविद्याव्यष्टिरूपेतिबोध्यं अपरोक्षज्ञानंमननादिसंस्कृतांतःकरणादेव दृश्यतेत्वग्र्ययाबुद्ध्येतिस्मृतेः अग्र्ययामननादिसंस्कृतया शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृतंमनआत्मदर्शनेकारणमितिगीताभाष्योक्तेश्चेतिदिक् उक्तंचनारदीये तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थज्ञानंमोक्षस्यसाधनमिति श्रुतिरपि तमेवविदित्वातिमृत्युमेतिनान्यःपंथाविद्यतेयनायेति ॥ ५० ॥ ईदृशज्ञानस्यमुख्यंसाधनमाह एतदिति मद्भक्तइतिहेतुगर्भंविशेषणम् मद्भावोमत्सायुज्यम् भक्तेःकारणत्वदार्ढ्यायभक्तिव्यतिरेकेकार्यव्यतिरेकमाह मद्भक्तीति शास्त्रगर्तेषुशास्त्रबोधितक्रियाकलापरूपगर्तेषु ॥ ५१ ॥

मम्मात्मनःमद्रूपस्यचेतनस्य ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सर्ववेदांतसंग्रहंसर्ववेदांतप्रतिपाद्यार्थसारसंग्रहरूपम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अतिभ्रष्टत्वो
पपादकमतिपापीत्यादि सर्वदेवैःपूज्यंपदंब्रह्मलोकंसलभतइत्यन्वयः ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थे० अध्यात्मरामायणे
सेतौबालकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ॥ अथपार्वतीशिवोक्तमभिनंदति धन्याऽस्मीति अतिसंदेहग्रंथिःयदिरामःपरं

इदंरहस्यंहृदयंममात्मनोमयैवसाक्षात्कथितंतवानघ ॥ मद्भक्तिहीनायशठायनत्वयादातव्यमैंद्रादपिरा
ज्यतोऽधिकम् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ एतत्तेऽभिहितंदेविश्रीरामहृदयंमया ॥ अतिगु
ह्यतमंहृद्यंपवित्रंपापशोधनम् ॥ ५३ ॥ साक्षाद्रामेणकथितंसर्ववेदांतसंग्रहम् ॥ यःपठेत्सततंभक्त्यास
मुक्तोनात्रसंशयः ॥ ५४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानिबहुजन्मार्जितान्यपि ॥ नश्यंत्येवनसंदेहोरामस्यवचनं
यथा ॥ ५५ ॥ योऽतिभ्रष्टोऽतिपापीपरधनपरदारेषुनित्योद्यतोवास्तेयीब्रह्मघ्नमातापितृवधनिरतोयोगिवृं
दापकारी ॥ यःसंपूज्याभिरामंपठतिचहृदयंरामचंद्रस्यभक्त्यायोगींद्रैरप्यलभ्यंपदमिहलभतेसर्वदेवैःस
पूज्यम् ॥ ५६ ॥ इत्यध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेबालकांडेश्रीरामहृदयंनामप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥
॥ पार्वत्युवाच ॥ धन्याऽस्म्यनुगृहीताऽस्मिकृतार्थाऽस्मिजगत्प्रभो ॥ विच्छिन्नोमेऽतिसंदेहग्रंथिर्भवद
नुग्रहात् ॥ १ ॥ त्वन्मुखाद्गलितंरामतत्त्वामृतरसायनम् ॥ पिबंत्यामेमनोदेवनतृप्यातिभवापहम् ॥ २ ॥
श्रीरामस्यकथात्वत्तःश्रुतासंक्षेपतोमया ॥ इदानींश्रोतुमिच्छामिविस्तरेणस्फुटाक्षरम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादे
वउवाच ॥ शृणुदेविप्रवक्ष्यामिगुह्याद्गुह्यतरंमहत् ॥ अध्यात्मरामचरितंरामेणोक्तंपुरामम ॥ ४ ॥

ब्रह्मतर्हिकथंतस्यशोकादियदिशोकादिमत्त्वाज्जीवःकथंतदोपास्यत्वमित्याकारोमहान्संदेहरूपोग्रंथिःविच्छिन्नःनिवृत्तः ॥ १ ॥ भवःसं
सारस्तमपहंतिनाशयतिताद्दशंरामतत्त्वामृतरसायनंरामतत्त्वरूपममृतजनकंरसायनंपिबंत्यामेमनोनतृप्याति ॥ २ ॥ पुनर्विस्तरेणरामक
थांपृच्छति श्रीरामस्येति स्फुटाक्षरमितिक्रियाविशेषणम् ॥ ३ ॥ अथमहादेवस्तांकथांविवक्षुस्तत्रश्रोतृप्रवृत्तयेतत्प्रशंसामाह शृण्विति
आरमतुइत्यध्यात्मंसर्वात्मसुअंतर्यामितयास्थितस्यरामस्यचरितंतद्वर्णनरूपंकाव्यम् ॥ ४ ॥

तापत्रयंआध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकाख्यंदुःखत्रयम् तत्राद्यंरोगादिजंकामक्रोधादिजंच द्वितीयंचोरादिनिमित्तम् तृतीयंग्रहाद्यावेशादिनिमित्तम् । ५ ॥ कथंप्रस्तौति भूमिरिति रक्षोगणानांभारेणमग्नास्वाधारजलेइतिशेषः गोरूपंधृत्वादेवादिभिःसहाब्जासनस्यब्रह्मणोलोकंगत्वाब्रह्मणेउपगतंस्वयंप्राप्तंसर्वंव्यसनंप्राहसचमुहूर्तंध्यात्वासकलंदुःखकारणंतन्निवृत्तिकारणंचहृदाअवेत्अजानात् तत्रहेतुः अशेषात्मकत्वात् सर्वत्वसृज्यसमष्टिरूपत्वादित्यर्थः ॥ ६ ॥ तस्मादिति अनंतरमितिशेषःतदनंतरंध्यानानंतरमित्यर्थः देव्याचभूम्याचसहित

तदद्यकथयिष्यामिशृणुतापत्रयापहम् ॥ यच्छ्रुत्वामुच्यतेजंतुरज्ञानोत्थमहाभयात् ॥ प्राप्नोतिपरमामृद्धिं दीर्घायुःपुत्रसंततिम् ॥ ५ ॥ भूमिर्भारेणमग्नादशवदनमुखाशेषरक्षोगणानांधृत्वागोरूपमाद्यैर्दिविजमुनिजनैःसाकमब्जासनस्य ॥ गत्वालोकंरुदंतीव्यसनमुपगतंब्रह्मणेप्राहसर्वंब्रह्माध्यात्वामुहूर्तंसकलमपित्हृदावेदशेषात्मकत्वात् ॥ ६ ॥ तस्मात्क्षीरसमुद्रतीरमगमद्ब्रह्माथदेवैर्वृतोदेव्याचाखिललोकहृत्स्थमजरंसर्वज्ञमीशंहरिम् ॥ अस्तौषीच्छ्रुतिसिद्धनिर्मलपदैःस्तोत्रैःपुराणोद्भवैर्भक्त्यागद्गदयागिरातिविमलैरानंदबाष्पैर्वृतः ॥ ७ ॥ ततःस्फुरत्सहस्रांशुसहस्रसदृशप्रभः ॥ आविरासीद्धरिःप्राच्यांदिशांव्यपनयंस्तमः ॥ ८ ॥ कथंचिद्दृष्टवान्ब्रह्मादुर्दर्शमकृतात्मनाम् ॥ इंद्रनीलप्रतीकाशंस्मितास्यंपद्मलोचनम् ॥ ९ ॥ किरीटहारकेयूरकुंडलैःकटकादिभिः ॥ विभ्राजमानंश्रीवत्सकौस्तुभप्रभयान्वितम् ॥ १० ॥ स्तुवद्भिःसनकाद्यैश्चपार्षदैःपरिवेष्टितम् ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविराजितम् ॥ ११

इतिशेषः अखिललोकहृत्स्थंसर्वांतर्यामिणमित्यर्थः सवाएषआत्माहृदीतिश्रुतेः अजरं एषमहानात्माअजरइतिश्रुतेः सर्वज्ञम् यःसर्वज्ञःससर्वविदितिश्रुतेः ईशम् एषसर्वेश्वरइतिश्रुतेः हरिं हराम्यघांहिस्मर्तॄणांहविर्भागंक्रतौतथा वर्णश्चमेहरिर्यस्मात्तस्माद्धरिरहंस्मृतइतिश्रुतेः श्रुतिसिद्धनिर्मलहरिविष्णुप्रभृतिपदयुक्तैः पुराणोद्भवैःस्तोत्रैरित्यर्थः भक्तिमूलिकैवचगद्गदवाणीभक्तिजत्वादेवानंदबाष्पाणांविमलत्वम् ॥ ॥ ७ ॥ सहस्रांशुसहस्रं सूर्यसहस्रम् ॥ ८ ॥ अकृतात्मनांज्ञानहीनानाम् तेजोराशित्वात्कथंचिद्दर्शनम् ॥ ९ ॥ १० ॥ पार्षदाःपार्षदगणाः ॥ ११ ॥

स्वर्णवर्णांबरंपीतांबरम् ॥१२॥१३॥ प्राणःक्रियाशक्तिप्रधानोंऽशः तेनकर्मेंद्रियसंग्रहः बुद्धींद्रियाणिश्रोत्रादीनिआत्मामनस्तैःकारणभूतैर्नतोऽस्मि कर्मपाशान्मुमुक्षुभिर्यत्पदंहृदिचिंत्यतेइत्यन्वयः॥१४॥गुणमय्यासत्त्वरजस्तमोगुणयुक्तयामाययासचिवयाजगत्सृजसि तेनस्रष्टृत्वादिनातेलेपोऽहंस्रष्टेत्याद्यभिमानोन तत्रहेतुगर्भविशेषणम् आनंदानुभवात्मनः आनंदाभिन्नानुभवरूपआत्मायस्यतस्य एवंचस्वस्वरूपापरोक्षेणसर्वत्रमिथ्यादृष्ट्याचातदभिमानरहितइतिभावः॥१५॥दुष्टानांमलिनांतःकरणानाम् शुद्धात्मताशुद्धांतःकरणता तेयशसितवगुणकीर्ते

स्वर्णयज्ञोपवीतेनस्वर्णवर्णांबरेणच ॥ १२ ॥ श्रियाभूम्याचसहितंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ हर्षगद्गदया वाचास्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ १३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नतोऽस्मितेपदंदेवप्राणबुद्धींद्रियात्मभिः ॥ यच्चिंत्यते कर्मपाशाद्धृदिनित्यंमुमुक्षुभिः ॥ १४ ॥ माययागुणमय्यात्वंसृजस्यवसिलुंपासि ॥ जगत्तेननतेलेपआनंदानुभवात्मनः ॥ १५ ॥ तथाशुद्धिर्नदुष्टानांदानाध्ययनकर्मभिः ॥ शुद्धात्मतातेयशसिसदाभक्तिमतांयथा ॥ १६ ॥ अतस्तवांघ्रिर्मेदृष्टश्चित्तदोषापनुत्तये ॥ सद्योऽतर्हृदयेनित्यंमुनिभिःसात्वतैर्धृतः ॥ ॥ १७ ॥ ब्रह्माद्यैःस्वार्थसिद्ध्यर्थमस्माभिःपूर्वसेवितः ॥ अपरोक्षानुभूत्यर्थंज्ञानिभिर्हृदिभावितः ॥ ॥ १८ ॥ तवांघ्रिपूजानिर्माल्यतुलसीमालयाविभो ॥ स्पर्धतेवक्षसिपदंलब्ध्वापिश्रीःसपत्निवत् ॥ १९॥ अतस्त्वत्पादभक्तेषुतवभक्तिःश्रियोऽधिका ॥ भक्तिमेवाभिवांछंतित्वद्भक्ताःसारवेदिनः ॥ २० ॥ अतस्त्वत्पादकमलेभक्तिरेवसदाऽस्तुमे ॥ संसारामयतप्तानांभेषजंभक्तिरेवते ॥ २१ ॥ इतिब्रुवंतंब्रह्माणंबभाषेभगवान्हरिः ॥ किंकरोमीतितंवेधाःप्रत्युवाचातिहर्षितः ॥ २२ ॥

ने ॥ १६ ॥ सात्वतैर्भक्तैःवृतोंऽतर्हृदयेसद्योदृष्टस्तवांघ्रिर्मेचित्तदोषापनुत्तयेऽस्त्वितिशेषः ॥ १७ ॥ स्वार्थसिद्ध्यर्थंस्वकर्तव्यसृष्ट्यादिसिद्ध्यर्थं ज्ञानिभिःज्ञानेच्छुभिः ॥ १८ ॥ सपत्निवत् आर्षोह्रस्वः सपत्नीवदित्यर्थः ॥ १९ ॥ यतःस्वचरणभक्तेषुतवलक्ष्मीतोऽप्यधिका भक्तिःप्रीतिःअतःसारवेदिनस्त्वद्भक्तास्त्वच्चरणयोर्भक्तिमेववांछंति ॥ २० ॥ अतइति यतस्तेभक्तिरेवसंसाररोगभेषजमतइत्यन्वयः ॥ ॥ २१ ॥ ब्रह्माणंहरिःकिंकरोमीतिबभाषे अथतंहरिंवेधाः प्रत्युवाचेतिसंबंधः ॥ २२ ॥

रावणइति रावयामासलोकान्यस्तस्माद्रावणउच्यतेइतिभारतोक्तेः मयाब्रह्मणादत्तेनवरेणदर्पितोऽहंकृतः वरश्चमनुष्यातिरिक्तावध्यत्वरूपः ॥ २३ ॥ तदेवाह मानुषेणेति ॥ २४ ॥ कश्यपस्यतपसातोषितेनमेमयातस्मैवरोदत्तः यत्त्वंयाचिष्यसितत्तुभ्यंदास्यामीतिकृतवरदानप्रतिज्ञइत्यर्थः ॥ २५ ॥ ततस्तेनाहंपुत्रभावाययाचितोमयाचतत्तथेत्यंगीकृतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ अहंतस्यपुत्रतामेत्यपुत्रतांप्राप्स्यामीतिसंकल्प्य कौसल्यायामितरयोःसुमित्राकैकेय्योरहमेवात्मानंचतुर्धाचतुःप्रकारावयवसंस्थानैरामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नेतिचतुःप्रकारनामाभि

भगवन्रावणोनामपौलस्त्यतनयोमहान् ॥ राक्षसानामाधिपतिर्मद्दत्तवरदर्पितः ॥ २३ ॥ त्रिलोकींलोकपालांश्चबाधतेविश्वबाधकः ॥ मानुषेणमृतिस्तस्यमयाकल्याणकल्पिता ॥ २४ ॥ अतस्त्वंमानुषोभूत्वाजहिदेवरिपुंप्रभो ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कश्यपस्यवरोदत्तस्तपसातोषितेनमे ॥ २५ ॥ याचितःपुत्रभावायतथेत्यंगीकृतंमया ॥ सइदानींदशरथोभूत्वातिष्ठतिभूतले ॥ २६ ॥ तस्याहंपुत्रतामेत्यकौसल्यायांशुभेदिने ॥ चतुर्धात्मानमेवाहंसृजामीतरयोःपृथक् ॥ २७ ॥ योगमायाऽपिसीतेतिजनकस्यगृहेतदा ॥ उत्पत्स्यतेतयासार्धंसर्वंसंपादयाम्यहम् ॥ २८ ॥ इत्युक्त्वांऽतर्दधेविष्णुर्ब्रह्मादेवानथाब्रवीत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विष्णुर्मानुषरूपेणभविष्यतिरघोःकुले ॥ २९ ॥ यूयंसृजध्वंसर्वेऽपिवानरेष्वंशसंभवान् ॥ विष्णोःसहायंकुरुतयावत्स्थास्यतिभूतले ॥ ३० ॥ इतिदेवान्समादिश्यसमाश्वास्यचमेदिनीम् ॥ ययौब्रह्मास्वभवनंविज्वरःसुखमास्थितः ॥ ३१ ॥ देवाश्चसर्वेहरिरूपधारिणःस्थितासहायार्थमितस्ततोहरेः॥ महाबलाःपर्वतवृक्षयोधिनःप्रतीक्षमाणाभगवंतमीश्वरम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेबालकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्रीरामचंद्रार्पणमस्तु ॥

श्चसृजामिस्रक्ष्यामि वर्तमानसामीप्येलट् ॥ २७ ॥ योगमायेति योगोमत्संकल्पस्तद्वशवर्तिनीमायेत्यर्थः नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतइतिगीतोक्तेः तयासार्धंतांसहकारिणींप्राप्य ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंशसंभवान्स्वस्वांशसंभवान्वानरानित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतस्ततःपर्वतवनेषु ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबि० श्रीरामवर्मणःकृतौअध्यात्मरामायणेसेतौबालकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥

अथरामजन्माह अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ सर्वदुःखायेति मनुष्यलोकःपुत्रेणैवजय्योनान्येनकर्मणेतिश्रुतेः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शांताभर्तारंशांता लोमपाददशरथस्यांगपतेरेतद्दशरथमित्रस्यकन्यानेनराज्ञाततोलब्धास्वदुहितृत्वेनकल्पितेत्याख्यायिका पुत्रकामस्यकर्तव्येष्टिःपुत्रकामेष्टिः

श्रीमहादेवउवाच ॥ अथराजादशरथःश्रीमान्सत्यपरायणः ॥ अयोध्याधिपतिर्वीरःसर्वलोकेषुविश्रुतः ॥ ॥ १ ॥ सोऽनपत्यत्वदुःखेनपीडितोगुरुमेकदा ॥ वसिष्ठंस्वकुलाचार्यमभिवाद्येदमब्रवीत् ॥ २ ॥ स्वामिन्पुत्राःकथंमेस्युःसर्वलक्षणलक्षिताः ॥ पुत्रहीनस्यमेराज्यंसर्वंदुःखायकल्पते ॥ ३ ॥ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तंभविष्यंतिसुतास्तव ॥ चत्वारःसत्त्वसंपन्नालोकपालाइवापराः ॥ ४ ॥ शांताभर्तारमानीयऋष्यशृंगंतपोधनम् ॥ अस्माभिःसंहितःपुत्रकामेष्टिंशीघ्रमाचर ॥ ५ ॥ तथेतिमुनिमानीयमंत्रिभिःसहितःशुचिः ॥ यज्ञकर्मसमारेभेमुनिभिर्वीतकल्मषैः ॥ ६ ॥ श्रद्धयाहूयमानेऽग्नौतप्तजांबूनदप्रभः ॥ पायसंस्वर्णपात्रस्थंगृहीत्वोवाचहव्यवाट् ॥ ७ ॥ गृहाणपायसंदिव्यंपुत्रीयंदेवनिर्मितम् ॥ लप्स्यसेपरमात्मानंपुत्रत्वेननसंशयः ॥ ८ ॥ इत्युक्त्वापायसंदत्वाराज्ञेसोंऽतर्दधेऽनलः ॥ ववंदेमुनिशार्दूलौराजालब्धमनोरथः ॥ ९ ॥ वसिष्ठऋष्यशृंगाभ्यामनुज्ञातोददौहविः ॥ कौसल्यायैसकैकेय्यैअर्धमर्धप्रयत्नतः ॥ १० ॥

॥ ५ ॥ मुनिंऋष्यशृंगं मुनिभिर्वसिष्ठाद्यैः ॥ ६ ॥ तप्तजांबूनदंकृतमलापहरणंस्वर्णंतद्वत्कांतिः हव्यवाडग्निः अयमेवप्राजापत्यंनरंविद्धि मामिहाभ्यागतंनृपेतिवाल्मीकीयेप्राजापत्यशब्देनोक्तः ॥ ७ ॥ पुत्रीयंपुत्रायहितम् ॥ ८ ॥ मुनिशार्दूलौवसिष्ठऋष्यशृंगौ ॥९॥ १० ॥

जगृध्नुः भृशंतादिच्छावती गृधुअभिकांक्षायामित्यतोयङ्लुगंतादागमशास्त्रानित्यत्वेनरुगभावेत्रसिगृधिधृषिक्षिपेःक्नुरितिक्नौरूपम् पौत्रिकंच रुमितिषष्ठचभावआर्षः पुत्रःप्रयोजनंयस्यतादृशंचरुमित्यर्थः स्वभागार्धस्वशब्दआत्मीयवाची स्वीयस्यभागःस्वभागस्तदर्धस्वदत्तस्यच तुर्थांशमित्यर्थः एवमग्रेऽपि वाल्मीकीयेऽपि कौसल्यायैनरपतिःपायसार्धददौतदा अर्धादर्धंददौचापिसुमित्रायैनराधिपः कैकेय्यैचावशि ष्टार्धंददौपुत्रार्थकारणात् प्रददौचावशिष्टार्धपायसस्यामृतोपमम् अनुचिंत्यसुमित्रायैपुनरेवमहीपातिरितिश्लोकयोःकौसल्यायैदत्तार्धस्यार्धा दर्धंचतुर्थांशरूपंसुमित्रायैददौ कौसल्ययादापितवानित्यर्थःकार्यः अर्धादित्यत्रकस्यार्धादित्याकांक्षायामुपस्थितकौसल्यादत्तपायसार्धान्वय स्यैवौचित्यात् अंतर्भावितण्यर्थत्वेमानंचैतदेकवाक्यतैव एवंकैकेय्यैकौसल्यादत्तार्धादवशिष्टमर्धंददौ ततःकौसल्यादत्तावशिष्टस्यकैकेय्यै दत्तस्ययदर्धंतदर्धंविचार्यपुनरपिसुमित्रायैददौप्रापयामासेत्यर्थः अत्रचार्धपदावृत्तिर्बोध्या एवंहिएतद्ग्रंथेनतस्यैकवाक्यताभवति तत्तद्दत्तभा गजन्यस्यतत्तत्पुत्राधीनतौचित्येनैवमेवोचितंसेव्यसेवकभावलाभार्थम् ततस्ततोन्यूनांशत्वंस्यलक्ष्मणशत्रुघ्नयोरौचित्याच्चात्रत्यस्वभागार्धमि

ततःसुमित्रासंप्राप्ताजगृध्नुःपौत्रिकंचरुम् ॥ कौसल्यातुस्वभागार्धंददौतस्यैमुदान्विता ॥ ११ ॥ कैके यीचस्वभागार्धंददौप्रीतिसमन्विता ॥ उपभुज्यचरुंसर्वाःस्त्रियोगर्भसमान्विताः ॥ १२ ॥ देवताइवरेजु स्ताःस्वभासाराजमंदिरे ॥ दशमेमासिकौसल्यासुषुवेपुत्रमद्भुतम् ॥ १३ ॥

तियथाश्रुतंनव्याख्यातम् कालिदासोऽपि सतेजोवैष्णवंपत्न्योर्विभेजेचरुसंज्ञितम् द्यावापृथिव्योःप्रत्यग्रमहर्पतिरिवातपम् अर्चितातस्य कौसल्याप्रियाकेकयवंशजा अतःसंभावितांताभ्यांसुमित्रामैच्छदीश्वरः तेबहुज्ञस्यचित्तज्ञेपत्न्यौपत्युर्महीक्षितः चरोरर्धार्धभागाभ्यांताम भोजयतामुभे साहिप्रणयवत्यासीत्सपत्न्योरुभयोरपीत्याह चरोरर्धार्धभागाभ्यामित्यस्यस्वस्वलब्धचरुभागाभ्यामित्यर्थः एवंचरामभर तौत्रित्र्यंशौ लक्ष्मणशत्रुघ्नावष्टमांशावितिसिद्धम् वाल्मीकीयव्याख्यातारौकतकाचार्यश्रीरामाचार्यावप्येवमेवोचतुः अन्येतुतद्व्याख्याता रःकौसल्यायैसंपूर्णपायसार्धंददौ ततःपात्रस्थादर्धादर्धंसर्वपायसचतुर्थांशंसुमित्रायैदत्तवान्स्वयमेवततःपात्रेऽवशिष्टस्यचतुर्थांशस्यार्धमष्टमां शंकैकेय्यैदत्तवान् ततःपुनरवशिष्टमर्धमष्टमांशरूपंपुनरपिसुमित्रायैदत्तवानितियथाश्रुतग्राहिणोव्याचक्षते तेषामेतद्विरोधोरामलक्ष्मणयो रेवभरतशत्रुघ्नयोरेवैकवाक्यतायाबीजालाभश्चावशिष्टार्धपदेक्वचित्षष्ठीतत्पुरुषःक्वचित्कर्मधारयइतिवैषम्यंच ॥ ११ ॥ स्वभागार्धमिति प्राग्वत् ॥ १२ ॥ १३ ॥

मधुमासेचैत्रे शितेशुक्ले कर्कटेकर्कलग्ने पुनर्वस्वृक्षसहितेपुनर्वसुनक्षत्रसहितेइतिकर्कलग्नविशेषणम् ग्रहपंचकेचंद्रबुध॰ ॰रस्केरविभौमगुरु भृगुशनिरूपे तदुच्चस्थानानिचक्रमेणमेषमकरकर्कमीनतुलाख्यानि ॥ १४ ॥ सर्वग्रहास्तोदयस्यरव्यधीनत्वात्तदुच्चस्थानंस्फुटयति मेष मिति तेनसर्वेषामनस्तगत्वंसूचितम् पुष्पवृष्टिसमाकुलेकालेइत्यर्थः ॥१५॥ तत्रकौसल्यानुग्रहायप्रथमंयेनरूपेणप्रादुर्भूतस्तद्रूपमाह नीलो त्पलेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ अनुग्रहाख्येति भक्तानुग्रहाख्योयोहृदयस्थइंदुस्तस्यसूचिकास्मितरूपाचंद्रिकायस्यसः स्मितंच ईषद्विकसि

मधुमासेसितेपक्षेनवम्यांकर्कटेशुभे ॥ पुनर्वस्वृक्षसहितेउच्चस्थेग्रहपंचके ॥ १४ ॥ मेषंपूषणिसंप्राप्तेपु ष्पवृष्टिसमाकुले ॥ आविरासीज्जगन्नाथःपरमात्मासनातनः ॥ १५ ॥ नीलोत्पलदलश्यामःपीतवासा श्चतुर्भुजः ॥ जलजारुणनेत्रांतःस्फुरत्कुंडलमंडितः ॥ १६ ॥ सहस्रार्कप्रतीकाशःकिरीटीकुंचिताल कः ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविराजितः ॥ १७ ॥ अनुग्रहाख्यहृत्स्थेंदुसूचकास्मितचंद्रिकः ॥ क रुणारससंपूर्णविशालोत्पललोचनः ॥ श्रीवत्सहारकेयूरनूपुरादिविभूषणः ॥ १८ ॥ दृष्ट्वातंपरमात्मानं कौसल्याविस्मयाकुला ॥ हर्षाश्रुपूर्णनयनानत्वाप्रांजलिरब्रवीत् ॥ १९ ॥ कौसल्योवाच ॥ देवदेवनम स्तेऽस्तुशंखचक्रगदाधर ॥ परमात्माऽच्युतोऽनंतःपूर्णस्त्वंपुरुषोत्तमः ॥ २० ॥ वदंत्यगोचरंवाचांबु द्ध्यादीनामतींद्रियम् ॥ त्वांवेदवादिनःसत्तामात्रंज्ञानैकविग्रहम् ॥ २१ ॥

तैर्गल्लैःकटाक्षैःसौष्ठवान्वितैः अलक्षितद्विजंधीरमुत्तमानांस्मितंभवेदितिलक्षणम् ॥१८॥ १९ ॥ परमात्माशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावः अच्युतः स्वस्वरूपात्कदाऽपिनच्युतः शाश्वतंशिवमच्युतमितिश्रुतेः अनंतःअनंतगुणःनित्यत्वादंतरहितइति पूर्णःदेशकालापरिच्छेद्यः पुरुषेभ्यउ त्तमः सर्वाधिष्ठानत्वात् ॥ २० ॥ वाचांबुद्ध्यादीनामिंद्रियाणांचागोचरंवदंति यतोवाचोनिवर्तंतेअप्राप्यमनसासहेत्यादिश्रुतयः वागा दिसर्वद्रष्टृत्वाच्चनतासांविषयः नहिघटादिप्रकाशकोदीपोघटादिविषयोभवति अतएवत्वामतींद्रियंवेदवादिनोवेदज्ञावदंति तेत्वांसत्तामा त्रंसर्वत्रस्वसंबंधात्सदितिव्यवहारोपपादकं सर्वाःप्रजाःसदायतनाइतिश्रुतेः ज्ञानैकविग्रहंसत्यंज्ञानमितिश्रुतेर्वदंति ॥ २१ ॥

त्वमिति त्वमेवमायया सत्त्वादिगुणसंयुक्तस्तत्तद्गुणसंयुक्तब्रह्माविष्णुरुद्रात्मकः सन्सृष्ट्यादिकरोषि तत्ररजःप्रधानोब्रह्मा सत्त्वप्रधानोविष्णुः तमःप्रधानोरुद्रः विष्णोर्दैत्यादिहंतृत्वमपिपालनार्थमेव दुष्टनिग्रहंविनाशिष्टपालनायोगात् परमार्थतस्तुनिर्गुणएवत्वामित्याह तुर्यएवेति तत्तद्गुणसंयुक्तोक्तमूर्तित्रयापेक्षयाचतुर्थइत्यर्थः यद्वा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासुविश्वतैजसप्राज्ञेभ्यस्तुर्यइत्यर्थः नबहिःप्रज्ञंनांतःप्रज्ञंनोभयतःप्रज्ञमितिश्रुतेः इयंहिक्रमेणजाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थानिषेधति अतएवसदाऽमलः मायागुणास्पृष्टत्वादित्यर्थः ॥ २२ ॥ अमलत्वंसूचितंनिर्विकारत्वमेवस्फुटयति करोषीवेति मायागतकृतिगत्यादिभिस्तद्वानिवभासि वस्तुतोविकारहीनत्वान्नकर्तेत्यादि अकुर्वन्सर्वकृच्छुद्धस्तिष्ठन्नत्येतिधावतः मायया सर्वशक्तित्वादजःसबहुधामतइत्यभियुक्तोक्तेः ॥ २३ ॥ निर्विकारत्वेहेतुः श्रुतिदर्शितइत्याह

त्वमेवमाययाविश्वंसृजस्यवसिहंसिच ॥ सत्त्वादिगुणसंयुक्तस्तुर्यएवामलःसदा ॥ २२ ॥ करोषीवनकर्तात्वंगच्छसीवनगच्छसि ॥ नशृणोषिशृणोषीवपश्यसीवनपश्यसि ॥ २३ ॥ अप्राणोह्यमनाःशुद्धइत्यादिश्रुतिरब्रवीत् ॥ समःसर्वेषुभूतेषुतिष्ठन्नपिनलक्ष्यसे ॥ २४ ॥ अज्ञानध्वांतचित्तानांव्यक्तएवसुमेधसाम् ॥ जठरेतवदृश्यंतेब्रह्मांडाःपरमाणवः ॥ २५ ॥ त्वंममोदरसंभूतइतिलोकान्विडंबसे ॥ भक्तेषुपारवश्यंतेदृष्टंमेऽद्यरघूत्तम ॥ २६ ॥ संसारसागरेमग्नापतिपुत्रधनादिषु ॥ भ्रमामिमाययातेऽद्यपादमूलमुपागता ॥ २७ ॥ देवत्वद्रूपमेतन्मेसदातिष्ठतुमानसे ॥ आवृणोतुनमांमायातवविश्वविमोहिनी ॥ २८ ॥

अप्राणइति दिव्योह्यमूर्तःपुरुषःसबाह्याभ्यंतरोह्यजः अप्राणोह्यमनाःशुद्धोऽक्षरात्परतःपरइतिमुंडकश्रुतिः प्राणाद्युपाधिरहितः अतएवकृतिगत्यादिरहितइतिभावः अक्षरमत्रमायाततःपरतरः तद्गुणास्पृष्टःसर्वतःपरउत्कृष्टइतिश्रुत्यर्थः सर्वभूतेषुसमःसन्घटइत्यादिप्रतीतेःसर्वत्रानुस्यूतत्वात् अतःसर्वत्रतिष्ठन्नपि ॥ २४ ॥ अज्ञानध्वांतचित्तानांअज्ञानरूपांधकारवाचितैः शेषेषष्ठी तैर्नलक्ष्यसे सुमेधसांतत्त्वज्ञानांव्यक्तएव दृश्यतेत्वग्र्ययाबुद्ध्या सूक्ष्मयासूक्ष्मदर्शिभिरितिश्रुतेः यस्यतवजठरेब्रह्मांडाःपरमाणवइवदृश्यंते ॥ २५ ॥ सत्वंममोदरसंभूतइतिलोकान्ममाहात्म्यंविडंबसेख्यापयासि एतत्सर्वभक्तपारवश्यादित्याह भक्तेष्विति ॥ २६ ॥ यद्यपितेमाययाऽपत्यादिषुमग्नातद्विषयोत्कटेच्छावतीसंसारसागरेभ्रमामितथाऽप्यद्यतेपादमूलमागतातारिष्यामीतिमन्येइतिशेषः ॥ २७ ॥ एतत्त्वद्रूपंशंखचक्रगदाधरत्वविशिष्टं आशास्यांतरमाह आवृणोत्विति ॥ २८ ॥

उपसंहारेहेतुरलौकिकमिति सर्वलोकैर्द्रष्टुमशक्यंतेजोमयत्वादित्यर्थः ॥ २९ ॥ ननुत्वत्तारणार्थमेवंरूपपरिग्रहइतिचेत्तत्राह ललितेति तमःअज्ञानमूलंसंसारम् ॥ ३० ॥ त्वदिष्टरूपभवनेहेतुमाह अहंत्विति मानुषत्वमुपागतःमानुषत्वंप्राप्तुंकृतमतिः ॥ ३१ ॥ तर्हिप्रथममेवकिंतथारूपंनकृतमतआह त्वयेति अहंपुत्रोयस्यास्तद्भावोमत्पुत्रत्वमतस्तत्प्रकटीकर्तुंतथाकृतमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ प्राक्तनतपसः

उपसंहरविश्वात्मन्नदोरूपमलौकिकम् ॥ दर्शयस्वमहानंदबालभावंसुकोमलम् ॥ २९ ॥ ललितालिंगनालापैस्तरिष्याम्युत्कटंतमः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यद्यदिष्टंतवास्त्यंबतत्तद्भवतुनान्यथा ॥ ३० ॥ अहंतुब्रह्मणापूर्वंभूमेर्भारापनुत्तये ॥ प्रार्थितोरावणंहंतुंमानुषत्वमुपागतः ॥ ३१ ॥ त्वयादशरथेनाहंतपसाऽऽराधितःपुरा ॥ मत्पुत्रत्वाभिकांक्षिण्यातथाकृतमनिंदिते ॥ ३२ ॥ रूपमेतत्त्वयादृष्टंप्राक्तनंतपसःफलम् ॥ मद्दर्शनंविमोक्षायकल्पतेह्यन्यदुर्लभम् ॥ ३३ ॥ संवादमावयोर्यस्तुपठेद्वाशृणुयादपि ॥ सयातिममसारूप्यंमरणेमत्स्मृतिंलभेत् ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वामातरंरामोबालोभूत्वारुरोदह ॥ बालत्वेऽपींद्रनीलाभोविशालाक्षोऽतिसुंदरः ॥ ३५॥ बालारुणप्रतीकाशोलालिताखिललोकपः ॥ अथराजादशरथः श्रुत्वापुत्रोद्भवोत्सवम् ॥ आनंदार्णवमग्नोऽसावाययौगुरुणासह ॥ ३६ ॥ रामंराजीवपत्राक्षंदृष्ट्वाहर्षाश्रुसंप्लुतः ॥ गुरुणाजातकर्माणिकर्तव्यानिचकारसः ॥ ३७ ॥ कैकेयीचाथभरतमसूतकमलेक्षणा ॥ सुमित्रायांयमौजातौपूर्णेंदुसदृशाननौ ॥ ३८ ॥

फलभूतमेतद्रूपंत्वयादृष्टम् ननुत्वद्दर्शनमात्रंनपुरुषार्थोऽतआह मदिति एवंरूपस्यममदर्शनमन्यैस्तपोहीनैर्दुर्लभंविमोक्षायकल्पते चित्तशुद्धिद्वारातत्त्वमस्यादिवाक्यज्ञानसंपादकत्वेनेतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भक्तानुग्रहार्थंतद्वचेयंमायिकंभगवतोरूपमाह बालत्वेऽपीति ॥ ३५ ॥ लालिताखिललोकपःस्वावतरणेनलालितास्तोषिताअखिललोकपाइंद्रादयोयेनसः पुत्रोद्भवःपुत्रोत्पत्तिस्तद्रूपमुत्सवम् ॥ ३६ ॥ राजीवंकमलम् गुरुणेतिकरणेतृतीया जातकर्माणि बहुवचनेननामकरणपर्यंतकर्तव्यषष्ठीपूजादिसंग्रहः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

पुरभीर्गाः ॥ ३९ ॥ अथनामकरणेनाम्नामन्वर्थत्वंदर्शयाति यस्मिन्निति विद्ययातत्त्वज्ञानेनअज्ञानविप्लवेअज्ञाननाशेतन्निमित्तंयास्मिन्यो गिनोरमंतेइत्येकः योगांतरमाह रमणाद्भक्तानांवपुःसौंदर्येणरमणाद्रामइत्यपियोगइतिशेषः रमणंरामः भावेघञ् तंकरोतिरामयति तत्क रोतीतिणिच् रामयतीतिरामः णिजंतादच् तथाचभक्तान्रमयतीतिफलितोऽर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पायसांशानुसारतःकौसल्यापायसां शत्वाल्लक्ष्मणोरामानुचरः कैकेयीपायसांशत्वाच्छत्रुघ्नोभरतानुचरइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ स्वर्णमयाश्वत्थपर्णस्यप्रांतेसंयुक्तानियानि

तदाग्रामसहस्राणिब्राह्मणेभ्योमुदाददौ ॥ सुवर्णानिचरत्नानिवासांसिसुरभीःशुभाः ॥ ३९ ॥ यस्मिन्र मंतेमुनयोविद्ययाऽज्ञानविप्लवे ॥ तंगुरुःप्राहरामेतिरमणाद्रामइत्यपि ॥ ४० ॥ भरणाद्भरतोनामलक्ष्मणं लक्षणान्वितम् ॥ शत्रुघ्नंशत्रुहंतारमेवंगुरुरभाषत ॥ ४१ ॥ लक्ष्मणोरामचंद्रेणशत्रुघ्नोभरतेनच ॥ द्वंद्वी भूयचरंतौतौपायसांशानुसारतः ॥ ४२ ॥ रामस्तुलक्ष्मणेनाथविचरन्बाललीलया ॥ रमयामासपितरौ चेष्टितैर्मुग्धभाषितैः ॥ ४३ ॥ भालेस्वर्णमयाश्वत्थपर्णमुक्ताफलप्रभम् ॥ कंठरत्नमणिव्रातमध्यद्वीपि नखांचितम् ॥ ४४ ॥ कर्णयोःस्वर्णसंपन्नरत्नार्जुनसटालुकम् ॥ सिंजानमणिमंजीरकटिसूत्रांगदैर्वृतम् ॥ ४५ ॥ स्मितवक्त्राल्पदशनमिंद्रनीलमणिप्रभम् ॥ अंगणेरिंगमाणंतंतर्णकाननुसर्वतः ॥ ४६ ॥

मुक्ताफलानितैःप्रभाशोभायस्यतम् रत्नमणीनांव्रातःसमूहस्तन्मध्येवर्तमानंयद्द्वीपिनखंव्याघ्रनखंतेनांचितंमंडितम् यत्तुव्याघ्रव्यालगजा न्सिंहानश्वोष्ट्रमहिषान्वृषम् भूषणेषुत्यजेदष्टौयदीच्छेच्चिरजीवितामिति तत्तुभूषणेपुव्याघ्राद्याकारचित्रनिषेधपरंनतुमुख्यव्याघ्राद्यव यवनिषेधकमित्याहुः ॥ ४४ ॥ स्वर्णेसंपन्नानिघटितानिरत्नानियस्मिंस्तत् अर्जुनवृक्षस्यसटालुकमपक्वफलंतदाकारंभूषणंयस्य रत्नार्जुनशलाटु कमितिपाठांतरम् अर्थस्तुल्यः सिंजानाःशब्दयुक्तायेमणयस्तद्युक्तैःमंजीरकटिसूत्रांगदैर्वृतम् मंजीरःपादभूषणम् अंगदोबाहुभूषणम् ॥ ४५ ॥ स्मितांस्मितयुक्तंवक्त्रंयस्यसचासावल्पदशनश्चतम् तर्णकान्गोवत्साननुतत्पुच्छप्रांतधरणपूर्वंसर्वतोरिंगमाणंपरितोबालगत्याखेलंतम् ॥ ४६ ॥

दृष्ट्वेति ताद्दशींतत्क्रीडामित्यर्थः ॥ ४७ ॥ प्रेम्णाआहूतोऽपीतिशेषः लीलयाक्रीडासक्त्यानायातीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ योगिमनोगतिंयोगिमनोविषयम् कर्दमांकितपाणिनोपलक्षितइतिशेषः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ पुत्रादिकल्याणमुद्दिश्यसधवाभ्योदीयमानभक्ष्यविशेषवायनानि प्रकुर्वतीबभूवेतिशेषः कर्णशष्कुलीकर्णपूरादयोभक्ष्यविशेषाः वर्षवृद्धिर्वर्षारंभदिनकर्त्तव्यंकर्म ॥ ५१ ॥ गृहकृत्यत्यागकारणंचापल्य

दृष्ट्वादशरथोराजाकौसल्यामुमुदेतदा ॥ भोक्ष्यमाणोदशरथोराममेहीतिचासकृत् ॥ ४७ ॥ आह्वयत्यति हर्षेणप्रेम्णानायातिलीलया ॥ आनयेतिचकौसल्यामाहसासास्मितासुतम् ॥ ४८ ॥ धावत्यपिनशक्नोतिस्प्रष्टुंयोगिमनोगतिम् ॥ प्रहसन्स्वयमायातिकर्दमांकितपाणिना ॥ ४९ ॥ किंचिद्गृहीत्वाकवलंपुनरेवपलायते ॥ कौसल्याजननीतस्यमासिमासिप्रकुर्वती ॥५०॥ वायनानिविचित्राणिसमलंकृत्यराघवम्॥ अपूपान्मोदकान्कृत्वाकर्णशष्कुलिकास्तथा ॥ कर्णपूरांश्चविविधान्वर्षवृद्धौचवायनम् ॥ ५१ ॥ गृहकृत्यंतयात्यक्तंतस्यचापल्यकारणात् ॥ एकदारघुनाथोऽसौगतोमातरमंतिके ॥ ५२ ॥ भोजनंदेहिमेमातर्नश्रुतंकार्यसक्तया ॥ ततःक्रोधेनभांडानिलगुडेनाहनत्तदा ॥ ५३ ॥ शिक्यस्थंपातयामासगव्यंचनवनीतकम् ॥ लक्ष्मणायददौरामोभरताययथाक्रमम् ॥ ५४ ॥ शत्रुघ्नायददौपश्चाद्दधिदुग्धंतथैवच ॥ सूदेनकथितेमात्रेहास्यंकृत्वाप्रधावति ॥ ५५ ॥ आगतांतांविलोक्याथततःसर्वैःपलायितम् ॥ कौसल्याधावमानाऽपिप्रस्खलंतीपदेपदे ॥ ५६ ॥ रघुनाथंकरेधृत्वाकिंचिन्नोवाचभामिनी ॥ बालभावंसमाश्रित्यमंदंमंदंरुरोदह ॥ ५७ ॥ तेसर्वेलालितामात्रागाढमालिंग्ययत्नतः ॥ एवमानंदसंदोहजगदानंदकारकः ॥ ५८ ॥ मायाबालवपुर्धृत्वारमयामासदंपती ॥ अथकालेनतेसर्वेकौमारंप्रतिपेदिरे ॥ ५९ ॥

मेवदर्शयति एकदेति मातरमंतिकेमातुःसमीपेइत्यर्थः द्वितीयाछांदसी ॥ ५२ ॥ अहनत् अहन्नित्यर्थः गणकार्यस्यानित्यत्वान्नशबलुक् ॥ ५३ ॥ गव्यंदधिदुग्धम् ॥ ५४ ॥ सूदःसूपकारः मात्रेकौसल्यायै ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दंपतीकौसल्यादशरथौ कौमारंपंचवर्षाधिकत्वम् ॥ ५९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ नकरोतीत्यत्रहेतुरविकारीपरिणामहीनइति अविकारीत्यस्यैवव्याख्यानंपरिणामहीनइति ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमत्स॰बालकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ अथरामंनेतुंविश्वामित्रागमनमा

उपनीतावसिष्ठेनसर्वविद्याविशारदाः ॥ धनुर्वेदेचनिरताःसर्वशास्त्रार्थवेदिनः ॥ ६०॥ बभूवुर्जगतांनाथा लीलयानररूपिणः ॥ लक्ष्मणस्तुसदारामममनुगच्छतिसादरम् ॥ ६१ ॥ सेव्यसेवकभावेनशत्रुघ्नोभरतं तथा ॥ रामश्चापधरोनित्यंतूणीबाणान्वितःप्रभुः ॥ ६२ ॥ अश्वारूढोवनंयातिमृगयायैसलक्ष्मणः ॥ हत्वादुष्टमृगान्सर्वान्पित्रेसर्वंन्यवेदयत् ॥ ६३ ॥ प्रातरुत्थायसुस्नातःपितरावभिवाद्यच ॥ पौरकार्याणि सर्वाणिकरोतिविनयान्वितः ॥ ६४॥ बंधुभिःसहितोनित्यंभुक्त्वामुनिभिरन्वहम् ॥ धर्मशास्त्ररहस्यानि शृणोतिव्याकरोतिच ॥ ६५॥ एवंपरात्मामनुजावतारोमनुष्यलोकाननुसृत्यसर्वम् ॥ चक्रेऽविकारीपरिणामहीनोविचार्यमाणेनकरोतिकिंचित् ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमद॰बा॰तृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥

श्रीमहादेवउवाच ॥ कदाचित्कौशिकोऽभ्यागादयोध्यांत्वनलप्रभः ॥ द्रष्टुंरामंपरात्मानंजातंज्ञात्वास्वमायया ॥ १ ॥ दृष्ट्वादशरथोराजाप्रत्युत्थायाचिरेणतु ॥ वसिष्ठेनसमागम्यपूजयित्वायथाविधि ॥ २ ॥ अभिवाद्यमुनिंराजाप्रांजलिर्भक्तिनम्रधीः ॥ कृतार्थोऽस्मिमुनींद्राहंत्वदागमनकारणात् ॥ ३ ॥ त्वद्विधायद्गृहंयांतितत्रैवायांतिसंपदः ॥ यदर्थमागतोऽसित्वंब्रूहिसत्यंकरोमितत् ॥ ४ ॥

ह कदाचिदिति रामंस्वमाययाजातंज्ञात्वातंद्रष्टुमभ्यागादित्यन्वयः ॥ १ ॥ अचिरेणशीघ्रंदर्शनाव्यवहितोत्तरकालेप्रत्युत्थायवसिष्ठेनसमागम्यसहितोभूत्वेतियावत् पूजनेमुनिःकर्म ॥ २ ॥ नम्रशरीरत्वेननम्रधीस्त्वानुमानम् त्वदागमनरूपात्कारणादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तत्रैवतद्गृहएव भवद्विधागमनस्यसकलसंपत्प्रतिबंधकदुरितनाशकत्वादितिभावः तत्करोमीतिसत्यंब्रवीमीतिशेषः ॥ ४ ॥

दृष्ट्वापर्वप्राप्तिंज्ञात्वासुरादीन्यष्टुम् ॥ ५ ॥ यदारेभेतदेत्यन्वयः ॥ ६ ॥ तवेति तदैवतवश्रेयइत्यर्थः ॥ ७ ॥ पप्रच्छेत्यस्यविश्वामित्र वचोनंतरामित्यादिः ॥ ८ ॥ ९ ॥ इतःमत्सन्निधानात् ॥ १० ॥ प्रत्याख्यातोयदीति भविष्यतीतिशेषः श्रेयोरामवियोगकृतमरणाभाव रूपम् असत्यंमुनिप्रत्याख्यानजंपापंतन्मूलंशापंच ॥ ११ ॥ शृण्विति रामःपूर्वमपिमानुषएवेदानींपुनरपिमानुषोजातइतिन किंतुसनात

विश्वामित्रोऽपितंप्रीतःप्रत्युवाचमहामतिः ॥ अहंपर्वणिसंप्राप्तेदृष्ट्वायष्टुंसुरान्पितॄन् ॥ ५ ॥ यदारेभेतदादै त्याविघ्नंकुर्वंतिनित्यशः ॥ मारीचश्चसुबाहुश्चपरेचानुचरास्तयोः ॥ ६ ॥ अतस्तयोर्वधार्थायज्येष्ठंरामंप्रय च्छमे ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रातवश्रेयोभविष्यति ॥७॥ वसिष्ठेनसहामंत्र्यदीयतांयदिरोचते ॥ पप्रच्छगुरु मेकांतेराजाचिंतापरायणः ॥ ८॥ किंकरोमिगुरोरामंत्यक्तुंनोत्सहतेमनः ॥ बहुवर्षसहस्रांतेकष्टेनोत्पादि ताःसुताः ॥९॥ चत्वारोऽमरतुल्यास्तेतेषांरामोऽतिवल्लभः ॥ रामस्त्वितोगच्छतिचेन्नजीवामिकथंचन ॥ ॥ १० ॥ प्रत्याख्यातोयदिमुनिःशापंदास्यत्यसंशयः ॥ कथंश्रेयोभवेन्मह्यमसत्यंचापिनस्पृशेत् ॥११॥ वसिष्ठउवाच ॥ शृणुराजन्देवगुह्यंगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ रामोनमानुषोजातःपरमात्मासनातनः ॥ १२ ॥ भूमेर्भारावतारायब्रह्मणाप्रार्थितःपुरा ॥ सएवजातोभवनेकौसल्यायांतवानघ ॥१३॥ त्वंतुप्रजापतिःपूर्वं कश्यपोब्रह्मणःसुतः ॥ कौसल्याचादितिर्देवमातापूर्वंयशस्विनी ॥ भवंतौतपउग्रंवैतेपाथेबहुवत्सरम् ॥ ॥ १४ ॥ अग्राम्यविषयौविष्णुपूजाध्यानैकतत्परौ ॥ तदाप्रसन्नोभगवान्वरदोभक्तवत्सलः ॥ १५ ॥ वृ णीष्ववरमित्युक्तेत्वंमेपुत्रोभवामल ॥ इतित्वयायाचितोऽसौभगवान्भूतभावनः ॥१६॥ तथेत्युक्त्वाऽद्यपु त्रस्तेजातोरामःसएवहि ॥ शेषस्तुलक्ष्मणोराजन्राममेवान्वपद्यत ॥ १७ ॥

नोनिर्विकारत्वात्सदैकरूपोयःपरमात्मा सएवब्रह्मणापुराप्रार्थितःसन्तवभवनेजातइत्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ भगवदवतारयोग्यतामा ह त्वंत्विति भवंतौतेपाथेतपःकृतवंतौ ॥ १४ ॥ अग्राम्यविषयौग्राम्यविषयानासक्तौ तेनब्रह्मचर्यंसूचितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ शेषोल क्ष्मणःशेषांशोलक्ष्मणइत्यर्थः ॥ १७ ॥

शंखचक्रगदाभृतःसंबंधिनौचक्रगरुडावितिशेषः तौभरतशत्रुघ्नौजातावित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रमुदितांतरःहृष्टचित्तः ॥ ॥ २१ ॥ मूर्ध्न्यवघ्रायेति प्रजापतेस्त्वांहिंकारेणावजिघ्रामिसहस्रायुषोऽसौजीवशरदःशतमित्यवघ्राणमंत्रलिंगेनतस्यपुत्राद्यायुर्वृद्धिकरत्वात्तत्करणमितिबोध्यम् ॥ २२ ॥ आगतौस्वसमीपंप्राप्तौरामलक्ष्मणौ ॥ २३ ॥ गृहीत्वाययौ जगामेत्यर्थः ॥ २४ ॥ बलामिति

जातौभरतशत्रुघ्नौशंखचक्रगदाभृतः ॥ योगमायाऽपिसीतेतिजाताजनकनंदिनी ॥१८॥ विश्वामित्रोऽपि
रामायतांयोजयितुमागतः ॥ एतद्गुह्यतमंराजन्नवक्तव्यंकदाचन ॥१९॥ अतःप्रीतेनमनसापूजयित्वाऽथ
कौशिकम् ॥ प्रेषयस्वरमानाथंराघवंसहलक्ष्मणम् ॥२०॥ वसिष्ठेनैवमुक्तस्तुराजादशरथस्तदा ॥ कृतकृ
त्यमिवात्मानंमेनेप्रमुदितांतरः ॥२१॥ आहूयरामरामेतिलक्ष्मणेतिचसादरम् ॥ आलिंग्यमूर्ध्न्यवघ्रायकौ
शिकायसमार्पयत् ॥२२॥ ततोऽतिहृष्टोभगवान्विश्वामित्रःप्रतापवान् ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथआगतौरा
मलक्ष्मणौ ॥२३॥ गृहीत्वाचापतूणीरबाणखड्गधरौययौ ॥ किंचिद्देशमतिक्रम्यराममाहूयभक्तितः॥२४॥
ददौबलांचातिबलांविद्येद्वेदेवनिर्मिते ॥ ययोर्ग्रहणमात्रेणक्षुत्क्षामादिनजायते ॥२५॥ ततउत्तीर्यगंगांते
ताटकावनमागमन् ॥ विश्वामित्रस्तदाप्राहरामंसत्यपराक्रमम् ॥२६॥ अत्रास्तिताटकानामराक्षसीका
मरूपिणी ॥ बाधतेलोकमखिलंजहितामविचारयन् ॥२७॥ तथेतिधनुरादायसगुणंरघुनंदनः ॥ टंकार
मकरोत्तेनशब्देनापूरयद्वनम् ॥२८॥ तच्छ्रुत्वाऽसहमानासाताटकाघोररूपिणी ॥ क्रोधसंमूर्छितारामम
भिदुद्रावमेघवत् ॥२९॥ तामेकेनशरेणाशुताडयामासवक्षसि ॥ पपातविपिनेघोरावमंतीरुधिरंबहु॥३०॥

बलाविद्याशरीरसामर्थ्यसंपादनद्वारेष्टसाधिका बलंधेहितनूषुनइतिमंत्रलिंगात् अतिबलातुसंकल्पमात्रादिष्टजनिकेत्याहुः ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ अविचारयनास्त्रियाअवध्यत्वमविचारयन्नित्यर्थः ॥ २७ ॥ सगुणंआरूढज्यं तेनशब्देनधनुःशब्देन ॥ २८ ॥ असहमानेतिछेदः क्रोधसंमूर्छिताअतिक्रुद्धा ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ततस्ताटकावधकर्मवशादतिहृष्टोविश्वामित्रःकिंचिद्विचिंत्य रामगुरुत्वेनस्वस्यांतकालेमुक्तिपदप्राप्तियोग्यतालाभंविचा र्येत्यर्थः अभिरामायरामायसरहस्यमंत्रमस्त्रजालंददावित्यन्वयः ॥ ३३ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिवि० अध्यात्मरा मायणेसेतौबालकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ तत्रकामाश्रमेताटकावधस्थानभूतकामाश्रमाख्ये

ततोऽतिसुंदरीयक्षीसर्वाभरणभूषिता ॥ शापात्पिशाचतांप्राप्तामुक्तारामप्रसादतः ॥ ३१ ॥ नत्वारामंप रिक्रम्यगतारामाज्ञयादिवम् ॥ ३२ ॥ ततोऽतिहृष्टःपरिरभ्यराममंमूर्धन्यवघ्रायविचिंत्यकिंचित् ॥ स र्वास्त्रजालंसरहस्यमंत्रंप्रीत्याऽभिरामायददौमुनींद्रः ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्व रसंवादेबालकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ तत्रकामा श्रमेरम्येकाननेमुनिसंकुले ॥ उषित्वारजनीमेकांप्रभातेप्रस्थिताःशनैः ॥ १ ॥ सिद्धाश्रमंगताःसर्वेसि द्धचारणसेवितम् ॥ विश्वामित्रेणसंदिष्टामुनयस्तन्निवासिनः ॥ २ ॥ पूजांचमहतींचक्रूरामलक्ष्मणयो र्द्रुतम् ॥ श्रीरामःकौशिकंप्राहमुनेदीक्षांप्रविश्यताम् ॥ ३ ॥ दर्शयस्वमहाभागकुतस्तौराक्षसाधमौ ॥ तथेत्युक्त्वामुनिर्यष्टुमारेभेमुनिभिःसह ॥४॥ मध्याह्नेददृशातेतौराक्षसौकामरूपिणौ ॥ मारीचश्चसुबाहु श्चवर्षंतौरुधिरास्थिनी ॥५॥ रामोऽपिधनुरादायद्वौबाणौसंदधेसुधीः ॥ आकर्णांतंसमाकृष्यविससर्जतयोः पृथक् ॥६॥ तयोरेकस्तुमारीचंभ्रामयन्शतयोजनम् ॥ पातयामासजलधौतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ७ ॥

कामस्यरुद्रेणानंगतासंपादकेवनेताटकाभयादेवमुनिसंकुले ॥ १ ॥ सिद्धाश्रमंविश्वामित्रवासस्थानंवामनाश्रमाख्यं तन्निवासिनः सिद्धाश्र मवासिनः ॥ २ ॥ ३ ॥ कुतःआगच्छतःकस्मिन्कालेइतिशेषः ॥ ४ ॥ ददृशातेदृष्टौ ॥ ५ ॥ द्वौबाणौसंदधे ईषत्कालांतरत्वेऽपि युगपदिव ॥ ६ ॥ जलधौतरसमीपेसंपूर्णशतयोजनं क्षिप्तःसागररोधसीतिवाल्मीक्युक्तेः ॥ ७ ॥

अग्निमयआग्नेयास्त्रयुक्तः अजयत्हतवानितियावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ न्यस्तंतन्नगराधिपेराज्ञिकस्मिंश्चित्न्यासत्वेनस्थापितम् ॥ १३ ॥ महासत्त्वमतिदृढं गंगासमीपगमितिगौतमाश्रमविशेषणम् ॥ १४ ॥ यत्राहल्यातपआस्थितेत्यन्वयः

द्वितीयोऽग्निमयोबाणःसुबाहुमजयत्क्षणात् ॥ अपरेलक्ष्मणेनाशुहतास्तदनुयायिनः ॥ ८ ॥ पुष्पौघैराकिरन्देवाराघवंसहलक्ष्मणम् ॥ देवदुंदुभयोनेदुस्तुष्टुवुःसिद्धचारणाः ॥९॥ विश्वामित्रस्तुसंपूज्यपूजार्हंरघुनंदनम् ॥ अंकेनिवेश्यचालिंग्यभक्त्याबाष्पाकुलेक्षणः ॥१०॥ भोजयित्वासहभ्रात्रारामंपक्वफलादिभिः॥ पुराणवाक्यैर्मधुरैर्निनायदिवसत्रयम् ॥११॥ चतुर्थेऽहनिसंप्राप्तेकौशिकोराममब्रवीत् ॥ रामराममहायज्ञं द्रष्टुंगच्छामहेवयम् ॥१२॥ विदेहराजनगरेजनकस्यमहात्मनः ॥ तत्रमाहेश्वरंचापमस्तिन्यस्तंपिनाकिना॥१३॥ द्रक्ष्यसित्वंमहासत्त्वंपूज्यसेजनकेनच ॥ इत्युक्त्वामुनिभिस्ताभ्यांययौगंगासमीपगम् ॥१४॥ गौतमस्याश्रमंपुण्यंयत्राहल्यास्थितातपः ॥ दिव्यपुण्यफलोपेतपादपैःपरिवेष्टितम् ॥ १५ ॥ मृगपक्षिगणैर्हीनंनानाजंतुविवर्जितम् ॥ दृष्ट्वोवाचमुनिंश्रीमान्रामोराजीवलोचनः ॥१६॥ कस्यैतदाश्रमपदंभातिभास्वच्छुभंमहत् ॥ पत्रपुष्पफलैर्युक्तंजंतुभिःपरिवर्जितम् ॥ १७ ॥ आल्हादयतिमेचेतोभगवन्ब्रूहितत्त्वतः ॥१८॥ विश्वामित्रउवाच ॥ शृणुरामपुरावृत्तंगौतमोलोकविश्रुतः॥ सर्वधर्मभृतांश्रेष्ठस्तपसाराधयन्हरिम् ॥ १९ ॥ तस्मैब्रह्माददौकन्यामहल्यांलोकसुंदरीम् ॥ ब्रह्मचर्येणसंतुष्टःशुश्रूषणपरायणाम् ॥ ॥ २० ॥ तयासार्धमिहावात्सीद्गौतमस्तपतांवरः ॥ शक्रस्तुतांधर्षयितुमंतरंप्रेप्सुरन्वहम् ॥ २१ ॥

॥ १५ ॥ नानाजंतुभिःनानाप्रकारैः क्षुद्रप्राणिभिरपिहीनं गौतमशापादितिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तपसाहरिमाराधयन्स्थितइतिशेषः ॥ १९ ॥२०॥ अवात्सीत्वासंकृतवान् तामहल्यांधर्षयितुमुपभोक्तुमंतरंमुन्यसान्निध्यरूपंप्रेप्सुरासीदितिशेषः॥२१॥

गौतमेगृहान्निर्गतेसतिमुनिवेषेणतद्गृहंप्रविश्यतामहल्यांधर्षयित्वोपभुज्यानिरगात् मुनिरपिस्वगृहमगात् ॥ २२ ॥ स्वरूपेणस्वस्यात्मनोगौतमस्यरूपेण दुष्टात्मत्वेहेतुर्मद्रूपधरत्वम् ॥ २३ ॥ कामाकिंकरंकामपरवशतयाऽदुक्तकर्मकरमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

कदाचिन्मुनिवेषेणगौतमेनिर्गतेगृहात् ॥ धर्षयित्वाऽथनिरगात्त्वरितंमुनिरप्यगात् ॥२२॥ दृष्ट्वायांतंस्वरूपेणमुनिःपरमकोपनः ॥ पप्रच्छकस्त्वंदुष्टात्मन्ममरूपधरोऽधमः ॥ २३ ॥ सत्यंब्रूहिनचेद्भस्मकरिष्यामिनसंशयः ॥ सोऽब्रवीद्देवराजोऽहंपाहिमांकामकिंकरम् ॥ २४ ॥ कृतंजुगुप्सितंकर्ममयाकुत्सितचेतसा ॥ गौतमःक्रोधताम्राक्षःशशापदिविजाधिपम् ॥ २५ ॥ योनिलंपटदुष्टात्मन्सहस्रभगवान्भव ॥ शप्त्वातंदेवराजानंप्रविश्यस्वाश्रमंद्रुतम् ॥ २६ ॥ दृष्ट्वाहल्यांवेपमानांप्रांजलिंगौतमोऽब्रवीत् ॥ दुष्टेत्वंतिष्ठदुर्वृत्तेशिलायामाश्रमेमम ॥ २७ ॥ निराहारादिवारात्रंतपःपरममास्थिता ॥ आतपानिलवर्षादिसहिष्णुःपरमेश्वरम् ॥ २८ ॥ ध्यायंतीराममेकाग्रमनसाहृदिसंस्थितम् ॥ नानाजंतुविहीनोऽयमाश्रमोमेभविष्यति ॥ २९ ॥ एवंवर्षसहस्रेषुह्यनेकेषुगतेषुच ॥ रामोदाशरथिःश्रीमानागमिष्यतिसानुजः ॥ ३०॥ यदात्वदाश्रयशिलांपादाभ्यामाक्रमिष्यति ॥ तदैवधूतपापात्वंरामंसंपूज्यभक्तितः ॥३१॥ परिक्रम्यनमस्कृत्यस्तुत्वाशापाद्विमोक्ष्यसे ॥ पूर्ववन्ममशुश्रूषांकरिष्यसियथासुखम् ॥३२ ॥ इत्युक्त्वागौतमःप्रागाद्धिमवंतंनगोत्तमम् ॥ तदाद्यहल्याभूतानामदृश्यास्वाश्रमेशुभे ॥ ३३ ॥ तवपादरजःस्पर्शकांक्षतेपवनाशना ॥ आस्तेऽद्यापिरघुश्रेष्ठतपोदुष्करमास्थिता ॥ ३४ ॥

शिलायामिति लीनाभूत्वेतिशेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ दययास्वयमेवशापांतमाह एवमिति ॥ ३० ॥ त्वदाश्रयशिलांत्वच्छयाश्रयशिलाम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तदादितत्प्रभृति शुभेस्वाश्रमेअदृष्टाआस्तेइतिशेषः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ चतुर्भुजमिति स्वस्यभगवदवतारत्वख्यापनायमध्येमध्येचतुर्भुजरूपंकौसल्यामिवदर्शयित्वापुनर्द्विभुजरूपे णैवास्थितइत्याह धनुरिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ हर्षजन्यंयदश्रुरूपंजलंतद्युक्तेनेत्रेतेयस्याःसा ॥ ४१ ॥ ऐलतअस्तौपीत् ई डस्तुतावित्यस्माच्छाङिव्यत्ययेनशपोलुगभावः डलयोरेकश्रुतित्वाळ्ळकारोच्चारणम् ॥ ४२ ॥ अहोइतितेतवपादाब्जसंलग्नरजःकणात्त त्संबंधादहंकृतार्थाऽस्मिमुक्तशापाऽस्मि अहोइत्याश्चर्ये अपरंस्वस्यकृतार्थत्वेहेतुमाह यत्तेपादपद्मंपद्मजशंकरादिभिस्तदलाभात्रंधि

पावयस्वमुनेर्भार्यामहल्यांब्रह्मणःसुताम् ॥ इत्युक्त्वाराघवंहस्तेगृहीत्वामुनिपुंगवः ॥ ३५ ॥ दर्शयामा सचाहल्यामुग्रेणतपसास्थिताम् ॥ रामःशिलापदास्पृष्ट्वातांचापश्यत्तपोधनाम् ॥ ३६ ॥ ननामराघवोऽ हल्यांरामोऽहमितिचाब्रवीत् ॥ ततोदृष्ट्वारघुश्रेष्ठंपीतकौशेयवाससम् ॥ ३७ ॥ चतुर्भुजंशंखचक्रगदापंक जधारिणम् ॥ धनुर्बाणधरंरामंलक्ष्मणेनसमन्वितम् ॥ ३८ ॥ स्मितवक्त्रंपद्मनेत्रंश्रीवत्सांकितवक्षस म् ॥ नीलमाणिक्यसंकाशंद्योतयंतंदिशोदश ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वारामंरमानाथंहर्षविस्फारितेक्षणा ॥ गौतम स्यवचःस्मृत्वाज्ञात्वानारायणंपरम् ॥ ४० ॥ संपूज्यविधिवद्राममर्घ्यादिभिरनिंदिता ॥ हर्षाश्रुजलनेत्रां तादंडवत्प्रणिपत्यसा ॥ ४१ ॥ उत्थायचपुनर्दृष्ट्वारामंराजीवलोचनम् ॥ पुलकांकितसर्वांगागिरागद्गदयै ळत ॥ ४२ ॥ अहल्योवाच ॥ अहोकृतार्थाऽस्मिजगन्निवासतेपादाब्जसँल्लग्नरजःकणादहम् ॥ स्पृशा मियत्पद्मजशंकरादिभिर्विमृग्यतेरंधितमानसैःसदा ॥ ४३ ॥ अहोविचित्रंतवरामचेष्टितंमनुष्यभावेनवि मोहितंजगत् ॥ चलस्यजस्रंचरणादिवर्जितःसंपूर्णआनंदमयोऽतिमायिकः ॥ ४४ ॥

तमानसैःपीडितमानसैःसदास्प्रष्टुंविमृग्यतेतदहंस्पृशामिचअतःकृतार्थाऽस्मि ॥ ४३ ॥ अहोइतिआश्चर्ये विचित्रंवास्तवस्वरूपाननुगुणं तवचेष्टितं यतःअपाणिपादोजवनोग्रहीतेतिश्रुतेर्वस्तुतश्चरणादिवर्जितोऽपिसन्संपूर्णःसर्वव्याप्तोऽपिसन्आनंदमयःतत्स्वरूपोऽपिसन्जग त्आत्मनिमनुष्यबुद्ध्युत्पादनेनविमोहयन्मनुष्यभावेनचलसि क्रियामात्रोपलक्षणमिदं विरोधाभासोऽत्र औपाधिकत्वेनतत्परिहारात् नन्वीदृशस्यमनुष्यभावःकथंतत्राह अतिमायिकइति सकलमायावद्भ्योऽत्युत्कृष्टःसकलजगद्रूपेणपरिणमनसमर्थोमहामायावानित्यर्थः एवंचशुद्धमायिकमेवेदंतवशरीरंचलनादिकंचनेतरवदितिभावः ॥ ४४ ॥

यत्पादेति विष्णोःपादप्रसूतेतिपुराणोक्तेः ॥ ४५ ॥ रमणीयदेहिनामित्यार्षम् ॥ ४६ ॥ यस्यपादोविश्वं पादोस्यविश्वाभूतानीति श्रुतेः तदेवपंकजंतस्यरजःरजइवसारांशः यथाकमलेसौगंध्यसंपादकतयांऽतर्विद्यमानंरजएवसारंएवंविश्वस्यसत्ताभानसंपादकतयाब्रह्मै वसारांशत्वाद्रजस्तच्छ्रुतिभिर्विमृग्यं श्रुतिशिरोरूपोपनिषद्गम्यत्वाचस्येतिभावः यन्नाम्नांमध्येसारंनामरामेतितस्यरसिकस्तद्विषयप्री तिमान्भगवान्ऐश्वर्यधर्मयशोलक्ष्मीज्ञानवैराग्यवान् षण्णामेषा ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययशसःश्रियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैवषण्णांभगइतीं गनेतिभगसंज्ञकत्वोक्तेः उत्पत्तिंप्रलयंचैवभूतानामागतिंगतिं वेत्तिविद्यामविद्यांचसवाच्योभगवानित्युक्तोवा ॥४७॥ विरिंचिलोकेब्रह्मलो केनारदमुखाऋषयोभवपद्मजाद्यादेवाश्चत्वच्चारितस्मरणजानंदाश्रुभिः सिक्तेकुचाग्रेचूचुकेतथासीमेतत्प्रांतभागेचययासावागीश्वरीसरस्वती

यत्पादपंकजपरागपवित्रगात्राभागीरथीभवविरिंचिमुखान्पुनाति ॥ साक्षात्सएवममदृग्विषयोयदास्ते किंवर्ण्यतेममपुराकृतभागधेयम् ॥ ४५ ॥ मर्त्यावतारेमनुजाकृतिंहरिंरामाभिधेयंरमणीयदेहिनम् ॥ धनुर्धरंपद्मविशाललोचनंभजामिनित्यंनपरान्भजिष्ये ॥ ४६ ॥ यत्पादपंकजरजःश्रुतिभिर्विमृग्यंयन्ना भिपंकजभवःकमलासनश्च ॥ यन्नामसाररसिकोभगवान्पुरारिस्तंरामचंद्रमनिशंहृदिभावयामि ॥४७॥ यस्यावतारचरितानिविरिंचिलोकेगायंतिनारदमुखाभवपद्मजाद्याः ॥ आनंदजाश्रुपरिषिक्तकुचाग्रसीमा वागीश्वरीचतमहंशरणंप्रपद्ये ॥ ४८ ॥ सोऽयंपरात्मापुरुषःपुराणएषस्वयंज्योतिरनंतआद्यः ॥ मायातनुं लोकविमोहनीयांधत्तेपरानुग्रहएषरामः ॥४९॥ अयंहिविश्वोद्भवसंयमानामेकःस्वमायागुणबिंबितोयः ॥ विरिंचिविष्ण्वीश्वरनामभेदान्धत्तेस्वतंत्रःपरिपूर्णआत्मा ॥ ५० ॥

चगायतीतिविपरिणामेनान्वयः ॥४८ ॥ सोऽयंरामःपरात्मापरःसर्वजीवेभ्यःप्रकृतेश्च आधिकआत्मा पुरुषःपुरिशयनात्पुरुषः पुराणःसर्व दाविद्यमानइत्यर्थः एषःस्वयंज्योतिःस्वप्रकाशः अनंतोऽविनाशी आद्यःसर्वकारण यःपरानुग्रहेपरेषांमादृशजनानामनुग्रहकर्तव्यतयाबुद्धे स्थेसतिपरमसुंदरत्वादिगुणैर्लोकविमोहनीयांमायातनुंनात्वितरजनवत्पांचभौतिकींधत्ते सएवएषरामः उपासकानांकामार्थंब्रह्मणोरूपकल्पने तिश्रुतेः ॥ ४९ ॥ अयंहीति विश्वस्यजगतउद्भवउत्पत्तिःसंयमोनाशः ताभ्यांपालनमप्युपलक्ष्यते तेषांस्वतंत्रःकर्तेतिपाणिन्युक्तेःयएक एवपरिपूर्णोव्यापकआत्मास्वमायागुणेषुरजःसत्त्वतमःसुबिंबितःप्रातिबिंबितःसन्विरिंच्यादिनामभेदान्धत्ते रजोगुणोपहितचैतन्यमेवब्रह्मा सत्त्वगुणोपहितंविष्णुः तमोगुणयुक्तंरुद्रइतिभावः ॥ ५० ॥

हेराम यत्तवांघ्रिपंकजंप्रियात्प्रियत्वाच्छ्रियावक्षसिधृतंलालितंच । येनैकेनजगत्रयमाक्रांतम् इदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदमितिश्रुतेः यच्चत्यक्ताभिमानैर्मुनिभिर्ध्येयम् तद्विष्णोःपरमंपदंसदापश्यंतिसूरयइतिश्रुतेः तस्मैनमोऽस्त्वित्यर्थः ॥ ५१ ॥ जगतामिति आदिभूतः कारणत्वादितिभावः जगत्त्वंजगदनुवादेनत्वंपदोपात्तब्रह्मात्मत्वंविधीयते. सर्वंखल्विदंब्रह्मेतिवत् तत्रजगतोमिथ्याभूतत्वेनब्रह्मसामानाधिकरण्यानुपपत्तावपितस्याध्यस्तत्वेनजगद्बाधफलकत्वान्नदोषः एवंचजगदारोपाधिष्ठानंत्वमित्यर्थः तदेवाह जगदाश्रयइति इमाःप्रजाः सदायतनाःसत्प्रतिष्ठाइतिश्रुतेः वास्तवआश्रयाश्रयिभावोनास्त्येवेत्याह सर्वभूतेष्वसंयुक्तइति एवंचश्रुत्युक्तंतदधिष्ठानत्वमध्यारोपितमेवेतिभावः अतएवभवानेकोद्वितीयोभातिप्रकाशते ॥ ५२ ॥ ओंकारवाच्यस्त्वम् तस्यवाचकःप्रणवइतिपातंजलसूत्रात् अवतीत्योमिति

नमोऽस्तुतेरामतवांघ्रिपंकजंश्रियाधृतंवक्षसिलालितंप्रियात् ॥ आक्रांतमेकेनजगत्त्रयंपुराध्येयंमुनींद्रैरभिमानवर्जितैः ॥ ५१ ॥ जगतामादिभूतस्त्वंजगत्त्वंजगदाश्रयः ॥ सर्वभूतेष्वसंयुक्तएकोभातिभवान्परः ॥ ५२ ॥ ओंकारवाच्यस्त्वंरामवाचामविषयःपुमान् ॥ वाच्यवाचकभेदेनभवानेवजगन्मयः ॥ ५३ ॥

निरुपाधिकरक्षकत्वगुणेनसतद्वाच्यः यद्वा अश्चउश्चमश्चओमितिब्रह्मविष्णुशिवात्मत्वेनसतद्वाच्यः तुर्येणनादाख्यध्वनिनाचशुद्धंब्रह्मस्वरूपतएवतत्रनिबद्धंपक्षद्वयेऽपि यदाऽपिसोऽहमितिशब्दे सकारार्णहकारार्णंलोपयित्वाततःपरम् संधिंकुर्यात्पूर्वरूपंततोऽसौप्रणवोभवेदितिरीत्याप्रणवसाधनंतदाऽपिअहमनुवादेनसत्ताविशिष्टांतर्याम्यभेदप्रतिपादनात्सगुणएवतदर्थः यद्वा सकारहकारलोपेनतत्त्वाहंत्वयोस्त्यागाच्छुद्धमेवब्रह्मतदर्थः अत्रशक्तिग्रहादिप्रकारोऽन्यत्रविस्तरेणप्रपंचितः तर्हिकिंसगुणएवाहंनेत्याह वाचामविषयइति निर्धर्मकत्वाच्छक्त्याद्यसंभवेनस्वरूपतस्तज्जन्यबोधाविषयइत्यर्थः नन्वेवंतस्यवाचकःप्रणवइतिपातंजलसूत्रासंगतिस्तत्राह वाच्येति वाच्यवाचकभेदेनतत्कल्पनयाभवानेवमाययाजगन्मयइतिकल्पितभेदेनकल्पितगुणैश्चतववाच्यत्वंगृहीत्वापारमर्षसूत्रोपपत्तिरितिभावः ॥ ५३ ॥

उक्तंजगन्मयत्वंमायिकमित्याह कार्येत्यादि कार्यमहत्तत्त्वादि कारणंमायारूपामूलप्रकृतिः कर्तृत्वंतत्तदुपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षा कृतिमत्त्वम् फलंस्वर्गनरकादि साधनंक्रत्वादिवेदादि एतद्भेदतः एकोऽपित्वंबहुरूपयामाययाउक्तभेदैर्युक्तइवभासि उक्तंचविष्णुपुराणे सएवमूलप्रकृतिर्व्यक्तरूपीजगच्चसः तस्मिन्नेवलयंसर्वंयातितत्रचतिष्ठति कर्ताक्रियाणांसचइज्यतेक्रतुःसएवतत्कर्मफलंचतस्ययत् स्वर्गा दियत्साधनमप्यशेषतोहरेर्नकिंचिद्व्यतिरिक्तमस्तीति ॥ ५४ ॥ नन्वीदृशोयद्यहंतर्हिलोकोमांतथाकिमितिनजानातीत्यत्राह त्वन्माये ति त्वद्विषययामाययेत्यर्थः तदुक्तंविष्णुपुराणे सोऽहंसत्त्वंजगच्चेदंसदेवासुरमानुषम् अविद्यामोहितात्मानःपुरुषाभिन्नदर्शिनइति ॥५५॥ ननुतर्हिताद्दृशएवाहंनेत्याह आकाशवदिति अचलोऽक्रियःबुद्धोज्ञानरूपःसत्सत्तारूपः नित्यत्वमनादित्वम् अव्ययत्वमनंतत्वम्॥५६॥

कार्यकारणकर्तृत्वफलसाधनभेदतः ॥ एकोविभासिरामत्वंमाययाबहुरूपया ॥ ५४ ॥ त्वन्मायामोहितधियस्त्वांनजानंतितत्त्वतः ॥ मानुषंत्वाभिमन्यंतेमायिनंपरमेश्वरम् ॥ ५५ ॥ आकाशवत्त्वंसर्वत्रबहिरंतर्गतोऽमलः ॥ असंगोह्यचलोनित्यःशुद्धोबुद्धःसदव्ययः ॥ ५६ ॥ योषिन्मूढाऽहमज्ञातेतत्त्वंजानेकथंविभो ॥ तस्मात्तेशतशोरामनमस्कुर्यामनन्यधीः ॥ ५७ ॥ देवमेयत्रकुत्रापिस्थितायाअपिसर्वदा ॥ त्वत्पादकमलेसक्ताभक्तिरेवसदाऽस्तुमे ॥५८॥ नमस्तेपुरुषाध्यक्षनमस्तेभक्तवत्सल ॥ नमस्तेऽस्तुहृषीकेशनारायणनमोऽस्तुते ॥ ५९ ॥ भवभयहरमेकंभानुकोटिप्रकाशंकरधृतशरचापंकालमेघावभासम् ॥ कनकरुचिरवस्त्रंरत्नवत्कुंडलाढ्यंकमलविशदनेत्रंसानुजंराममीडे ॥ ६० ॥

मूढातमोगुणप्रधाना अतएवाऽज्ञा नमस्कुर्याम् त्वद्रूपज्ञानायेतिभावः ॥ ५७ ॥ सक्तानिरंतरा ॥ ५८॥ पुरुषाध्यक्षसकलपुरुषसाक्षिन् हृषीकेशहृषीकाणामिंद्रियाणामधिष्ठातः हृष्यंतिविषयैरितिहृषीकाणींद्रियाणि हृषीकेशंभयेषुचेतिविष्णुधर्मोक्तेर्भीतयाऽहल्ययैतन्नाम स्मृतम् नारंजीवसमूहोऽयनंस्थानंयस्यांतर्यामित्वात्तत्रस्थितत्वान्नारायणः नयतीतिनरःप्रोक्तःपरमात्मासनातनः नराज्जातानितत्त्वानिनाराणीतिततोविदुः तान्येवचायनंतस्यतेननारायणःस्मृतइतितुमनुःआपोनारास्तत्स्थितत्वाद्वानारायणः अस्यमंत्रस्यसंसारभयनाशकत्वात्स्मरणम् तदुक्तंनृसिंहपुराणे नारायणायनमइत्ययमेवसत्यःसंसारघोरविषसंहरणायमंत्रइति ॥ ५९ ॥ तदेवाह भवभयेति भवभयंसंसारभयम् कालमेघोनीलमेघः ॥ ६० ॥

साऽहल्या पतिंगौतमम् ॥६१ ॥ ६२ ॥६३ ॥६४॥ मातृभ्रात्रित्यत्रानङभावआर्षः भोगैकबद्धःआतुरइतिछेदः संधिरार्षः ॥ ६५ ॥
इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मातिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतावध्यात्मरामायणेसेतौबालकां

स्तुत्वैवंपुरुषंसाक्षाद्राघवंपुरतःस्थितम् ॥ परिक्रम्यप्रणम्याशुसानुज्ञाताययौपतिम् ॥ ६१ ॥ अहल्यया कृतंस्तोत्रंयःपठेद्भक्तिसंयुतः ॥ समुच्यतेऽखिलैःपापैःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ६२ ॥ पुत्राद्यर्थेपठेद्भक्त्या रामंहृदिनिधायच ॥ संवत्सरेणलभतेवंध्याअपिसुपुत्रकम् ॥ ६३ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिरामचंद्रप्रसादतः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मघ्नोगुरुतल्पगोऽपिपुरुषःस्तेयीसुरापोऽपिवामातृभ्रातृविहिंसकोऽपिसततंभोगैकबद्धातुरः ॥ नित्यंस्तोत्रमिदंजपन्रघुपतिंभक्त्याहृदिस्थंस्मरन्ध्यायन्मुक्तिमुपैतिकिंपुनरसौस्वाचारयुक्तोनरः॥ ॥ ६५ ॥ इतिश्रीम० उमामहेश्वरसंवादेबालकांडेअहल्योद्धरणंनामपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥

॥ सूतउवाच ॥ विश्वामित्रोऽथतंप्राहराघवंसहलक्ष्मणम् ॥ गच्छामोवत्सामिथिलांजनकेनाभिपालिताम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वाक्रतुवरंपश्चादयोध्यांगंतुमर्हसि ॥ इत्युक्त्वाप्रययौगंगामुत्तर्तुंसहराघवः ॥ तस्मिन्काले नाविकेननिषिद्धोरघुनंदनः॥२॥ नाविकउवाच ॥ क्षालयामितवपादपंकजंनाथदारुदृषदोःकिमंतरम् ॥ मानुषीकरणचूर्णमस्तितेपादयोरितिकथाप्रथीयसी ॥ ३ ॥ पादांबुजंतेविमलंहिकृत्वापश्चात्परंतीरमहंनयामि ॥ नोचेत्तरीसद्युवतीमलेनस्याच्चेद्विभोविद्धिकुटुंबहानिः ॥ ४ ॥ इत्युक्त्वाक्षालितौपादौपरंतीरंततोगताः ॥ कौशिकोरघुनाथेनसहितोमिथिलांययौ ॥ ५ ॥

डेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ विश्वामित्रइति वयंगच्छामइतिप्राहेत्यन्वयः बहुवचनादेवरामलक्ष्मणयोरपि गमनकर्तृत्वम् ॥ १ ॥ उत्तर्तुमित्यागमशासनानित्यत्वादिडभावः नाविकेननौतारकेण ॥ २ ॥ दारुदृषदोःकाष्ठपाषाणयोः मानुषीकरणचूर्णमिति शिलारूपाऽहल्यायाःपादस्पर्शमात्रेणमानुषदेहसंपादनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

प्रातर्विदेहस्यपुरंगत्वेतिशेषः ऋषिवाटं ऋषिवासस्थानमार्गम् ॥ ६ ॥ सोपाध्यायःगौतमपुत्रशतानंदसहितः ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ मेनोदितः मयाप्रेरितइत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ तेगृहेपूजितंधनुर्द्रष्टुकामइदानीमागतइत्यन्वयः

विदेहस्यपुरंप्रातर्ऋषिवाटंसमाविशत् ॥ प्राप्तंकौशिकमाकर्ण्यजनकोऽतिमुदान्वितः ॥ ६ ॥ पूजाद्रव्याणिसंगृह्यसोपाध्यायःसमाययौ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याथपूजयामासकौशिकम् ॥ ७ ॥ पप्रच्छराघवौदृष्ट्वासर्वलक्षणसंयुतौ ॥ द्योतयंतौदिशःसर्वाश्चंद्रसूर्याविवापरौ ॥ ८ ॥ कस्यैतौनरशार्दूलौपुत्रौदेवसुतोपमौ ॥ मनःप्रीतिकरौमेऽद्यनरनारायणाविव ॥ ९ ॥ प्रत्युवाचमुनिःप्रीतोहर्षयन्जनकंतदा ॥ पुत्रौदशरथस्यैतौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ १० ॥ मखसंरक्षणार्थायमयानीतौपितुःपुरात् ॥ आगच्छन्राघवोमार्गेताटकांविश्वघातिनीम् ॥ ११ ॥ शरेणैकेनहतवान्नोदितोमेऽतिविक्रमः ॥ ततोममाश्रमंगत्वाममयज्ञविहिंसकान् ॥ १२ ॥ सुबाहुप्रमुखान्हत्वामारीचंसागरेऽक्षिपत् ॥ ततोगंगातटेपुण्येगौतमस्याश्रमेशुभे ॥ ॥ १३ ॥ गत्वातत्रशिलारूपागौतमस्यवधूःस्थिता ॥ पादपंकजसंस्पर्शात्कृतामानुषरूपिणी ॥ १४॥ दृष्ट्वाऽहल्यांनमस्कृत्यतयासम्यक्प्रपूजितः ॥ इदानींद्रष्टुकामस्तेगृहेमाहेश्वरंधनुः ॥ १५ ॥ पूजितंराजभिःसर्वैर्दृष्टमित्यनुशुश्रुवे ॥ अतोदर्शयराजेंद्रशैवंचापमनुत्तमम् ॥ दृष्ट्वायोध्यांजिगमिषुःपितरंद्रष्टुमिच्छति ॥ १६ ॥ इत्युक्तोमुनिनाराजापूजार्हाविवितिपूजया ॥ पूजयामासधर्मज्ञोविधिदृष्टेनकर्मणा॥ १७ ॥ ततःसंप्रेषयामाससमंत्रिणंवुद्धिमत्तरम् ॥ जनकउवाच ॥ शीघ्रमानयविश्वेशचापंरामायदर्शय ॥ १८ ॥ ततोगतेमंत्रिवरेराजाकौशिकमब्रवीत् ॥ यदिरामोधनुर्धृत्वाकोट्यामारोपयेद्गुणम् ॥ १९ ॥

तच्चसर्वैराजभिर्दृष्टमेवनत्वारूढज्यंकृतमित्यनुशुश्रुवेअनेनश्रुतमित्यर्थः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वेत्यस्यधनुःकर्मयतःपितरंद्रष्टुमिच्छत्यतोऽयोध्यां जिगमिषुरित्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ मंत्रिणंसुदामाख्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

कौशिकोऽपितथेत्युक्त्वावक्ष्यमाणमाहेत्यन्वयः ॥ २० ॥ मौनीशेऋषिश्रेष्ठे ॥ २१ ॥ २२ ॥ परिकरंकटिवस्त्रबंधम् ॥ २३ ॥ गुणंज्याम् ॥ २४ ॥ अखिलत्द्दत्सारःअखिलप्राणिनांहिरण्यगर्भादीनांसकलब्रह्मांडस्थानांत्द्दत्सारोबलंयस्यसः ॥ २५ ॥ मर्त्यमनुष्य लोकम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ रघूद्वहमालिंग्यराजाऽतिहृष्टोजातइतिशेषः सीतामातरोजनकपत्न्यःअंतःपुराजिरेतदंगणेआगताः किमिद

तदामयाऽत्मजासीतादीयतेराघवायहि ॥ तथेतिकौशिकोऽप्याहरामंसंवीक्ष्यसस्मितम् ॥२०॥ शीघ्रंदर्शयचापाग्र्यंरामायामिततेजसे ॥ एवंब्रुवतिमौनीशआगताश्चापवाहकाः ॥ २१ ॥ चापंगृहीत्वाबलिनःपंचसाहस्रसंख्यकाः ॥ घंटाशतसमायुक्तंमणिवज्रादिभूषितम् ॥ २२ ॥ दर्शयामासरामायमंत्रीमंत्रवतांवरः ॥ दृष्ट्वारामःप्रहृष्टात्माबद्ध्वापरिकरंदृढम् ॥ २३ ॥ गृहीत्वावामहस्तेनलीलयातोलयन्धनुः ॥ आरोपयामासगुणंपश्यत्स्वखिलराजसु ॥ २४ ॥ ईषदाकर्षयामासपाणिनादक्षिणेनसः ॥ बभंजाखिलहृत्सारोदिशःशब्देनपूरयन् ॥ २५ ॥ दिशश्वविदिशश्चैवस्वर्गमर्त्यरसातलम् ॥ तदद्भुतमभूत्तत्रदेवानांदिविपश्यताम् ॥ २६ ॥ आच्छादयंतःकुसुमैर्देवाःस्तुतिभिरीडिरे ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ २७ ॥ छिधाभग्नंधनुर्दृष्ट्वाराजालिंग्यरघूद्वहम् ॥ विस्मयंलेभिरेसीतामातरोंऽतःपुराजिरे ॥ २८ ॥ सीतास्वर्णमयींमालांगृहीत्वादक्षिणेकरे ॥ स्मितवक्त्रास्वर्णवर्णासर्वाभरणभूषिता ॥ २९ ॥ मुक्ताहारैःकर्णपत्रैःक्वणच्चरणनूपुरा ॥ दुकूलपरिसंवीतावस्त्रांतर्व्यंजितस्तनी ॥ ३० ॥ रामस्योपरिनिक्षिप्यस्मयमानामुदंययौ ॥ ततोमुमुदिरेसर्वेराजदाराःस्वलंकृतम् ॥ ३१ ॥

मितिविस्मयवशादितिभावः विस्मयमद्भुतरसंलेभिरेप्राप्ताः ॥ २८ ॥ स्मितवक्त्रा स्मितपदेअर्शआद्यच् स्मितयुक्तंवक्त्रंयस्याःसा ॥ २९ ॥ कर्णपत्रैःकर्णभूषणैःउपलक्षितेतिशेषः चरणेनचालितेनक्वणन्नूपुरंयस्याःसा आर्षःसमासः ॥ ३० ॥ निक्षिप्येत्यस्यमालाकर्म स्वलंकृतं लोकविमोहनंरामंदृष्ट्वामुमुदिरेइत्यन्वयः ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ पत्रंसंदेशप्रापकलेखवत्पत्रसाहितंदूतमित्यर्थः यथागच्छातितथापत्रंप्रेषयेत्यन्वयः सपुत्रकःभरतादिसाहितः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ राजशार्दूलंदशरथं रामश्रेयःविवाहरूपं रामकृतंधनुर्भंगम् ॥ ३५ ॥ गजाश्वरथपत्तयइतिमध्यमपदलोपीसमासः द्वंद्वश्चेतिसूत्रेसेनांग

गवाक्षजालरंध्रेभ्योदृष्ट्वालोकविमोहनम् ॥ ततोऽब्रवीन्मुनिंराजासर्वशास्त्रविशारदः ॥ ३२ ॥ भोकौशिकमुनिश्रेष्ठपत्रंप्रेषयसत्वरम् ॥ राजादशरथःशीघ्रमागच्छतुसपुत्रकः ॥ ३३ ॥ विवाहार्थंकुमाराणांसदारःसहमंत्रिभिः ॥ तथेतिप्रेषयामासदूतांस्त्वरितविक्रमान् ॥ ३४ ॥ तेगत्वाराजशार्दूलंरामश्रेयोन्यवेदयन् ॥ श्रुत्वारामकृतंराजाहर्षेणमहताप्लुतः ॥ ३५ ॥ मिथिलागमनार्थायत्वरयामासमंत्रिणः ॥ गच्छंतुमिथिलांसर्वेगजाश्वरथपत्तयः ॥ ३६ ॥ रथमानयमेशीघ्रंगच्छाम्यद्यैवमाचिरम् ॥ वसिष्ठस्त्वग्रतोयातुसदारःसहितोऽग्निभिः ॥ ३७ ॥ राममातृःसमादायमुनिर्मेभगवान्गुरुः ॥ एवंप्रस्थाप्यसकलंराजर्षिर्विपुलंरथम् ॥ ३८ ॥ महत्यासेनयासार्धमारुह्यत्वरितोययौ ॥ आगतंराघवंश्रुत्वाराजाहर्षसमाकुलः ॥ ३९ ॥ प्रत्युज्जगामजनकःशतानंदपुरोधसा ॥ यथोक्तपूजयापूज्यंपूजयामाससत्कृतम् ॥ ४० ॥ रामस्तुलक्ष्मणेनाशुववंदेचरणौपितुः ॥ ततोहृष्टोदशरथोरामंवचनमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ दिष्ट्यापश्यामितेराममुखंफुल्लांबुजोपमम् ॥ मुनेरनुग्रहात्सर्वंसंपन्नंममशोभनम् ॥ ४२ ॥

शब्देनरथिकादीनामेवग्रहणंनरथादीनामतोवाऽत्रनदोषः अतएवसंग्रामेंहस्त्यश्वरथपदातिभिरितिअल्पाच्तरसूत्रस्थभाष्यप्रयोगःसंगच्छतइत्यन्ये ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ राममातृःकौसल्याद्याःप्रस्थाप्यनगराद्बहिःसंप्रेष्यरथमारुह्यतयैवसेनयासार्धंययावित्यन्वयः ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ शतानंदपुरोधसासाहितइतिशेषः यथोक्तपूजयायथाशास्त्रोक्तपूजया ॥ ४० ॥ ४१ ॥ फुल्लांबुजोपमंविकसितकमलसदृशम् ॥ ४२ ॥

ब्रह्मानंदंगतःप्राप्तः, समाधाविति शेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वितानंवासःकृतमंगणाच्छादनम् मंडपोऽत्रविवाहशाला ॥ ४६ ॥ सुसंबाधेसंकीर्णे सुवासिन्योजीवद्भर्तृकाः पतकोरुचकोरुक्मोनिष्कंवक्षोविभूषणेइतिकोशाद्वक्षोविभूषणंनिष्कंतत्कंठेयासांताभिः ॥ ४७॥ भेरीदुंदुभीवाद्यविशेषौ वितस्तित्रितयदीर्घाताम्रनिर्मिताचर्मच्छन्नाचतुर्विंशत्यंगुलवदनद्वयाभेरी वर्तुलश्चर्मबद्धैकाननोदुंदुभिरितिवदंति

इत्युक्त्वाघ्रायमूर्धानमालिंग्यचपुनःपुनः ॥ हर्षेणमहताविष्टोब्रह्मानंदंगतोयथा ॥ ४३ ॥ ततोजनकराजेनमंदिरेसन्निवेशितः ॥ शोभनेसर्वभोगाढ्येसदारःससुतःसुखी ॥ ४४ ॥ ततःशुभेदिनेलग्नेसुमुहूर्तेरघूत्तमम् ॥ आनयामासधर्मज्ञोरामंसभ्रातृकंतदा ॥ ४५ ॥ रत्नस्तंभसुविस्तारेसुवितानेसुतोरणे ॥ मंडपेसर्वशोभाढ्येमुक्तापुष्पफलान्विते ॥ ४६ ॥ वेदविद्भिःसुसंबाधेब्राह्मणैःस्वर्णभूषितैः ॥ सुवासिनीभिःपरितोनिष्ककंठीभिरावृते ॥ ४७॥ भेरीदुंदुभिनिर्घोषैर्गीतनृत्यैःसमाकुले ॥ दिव्यरत्नांचितेस्वर्णपीठेरामंन्यवेशयत् ॥ ४८ ॥ वसिष्ठंकौशिकंचैवशतानंदःपुरोहितः ॥ यथाक्रमंपूजयित्वारामस्योभयपार्श्वयोः ॥ ४९ ॥ स्थापयित्वासतत्राग्निंज्वालयित्वायथाविधि ॥ सीतामानीयशोभाढ्यांनानारत्नविभूषिताम् ॥ ५० ॥ सभार्योजनकःप्रायाद्रामंराजीवलोचनम् ॥ पादौप्रक्षाल्यविधिवत्तदपोमूर्ध्न्यधारयत् ॥ ॥ ५१ ॥ याधृतामूर्ध्निशर्वेणब्रह्मणामुनिभिःसदा ॥ ततःसीतांकरेधृत्वासाक्षतोदकपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ रामायप्रददौप्रीत्यापाणिग्रहविधानतः ॥ सीताकमलपत्राक्षीस्वर्णमुक्तादिभूषिता ॥ ५३ ॥ दीयतेमेसुतातुभ्यंप्रीतोभवरघूत्तम ॥ इतिप्रीतेनमनसासीतांरामकरेऽर्पयन् ॥ ५४ ॥

रत्नांचितेरत्नघटिते ॥ ४८ ॥ रामस्योभयपार्श्वयोःस्थितंवसिष्ठंकौशिकंचयथाक्रमंपूर्ववसिष्ठंततःकौशिकमितिक्रमेणपूजयित्वेत्यन्वयः ॥ ॥ ४९ ॥ सीतामानीयअग्रेकृत्वा ॥ ५० ॥ सभार्योजनकोरामंप्रतिप्रायादित्यन्वयः ॥ ५१ ॥ याःगंगारूपाः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सीतानाम्नीमेसुतातुभ्यंदीयतेप्रीतोभवेति अनेनानिष्कामतयाभगवत्प्रीतयेदानंकृतवानितिसूच्यते ॥ ५४ ॥

रामकरेसीतामर्पयन्जनकोलक्ष्मींविष्णवेऽर्पयन्समुद्रइवमुमोद ॥ ९१ ॥ भ्रातृकन्यकेकुशध्वजकन्यके ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥
सीतामुखात्लांगलाग्रकृतभूविवरात् ॥ ९९ ॥ पुत्रिकाभावेनभावितांध्याताम् ॥ ६० ॥ महतींमहतीसंज्ञां विश्वावसोस्तुबृहतीतुंबुरोस्तु

मुमोदजनकोलक्ष्मींक्षीराब्धिरिवविष्णवे ॥ ऊर्मिलांचौरसींकन्यांलक्ष्मणायददौमुदा ॥ ५५ ॥ तथैवश्रुतकीर्तिंचमांडवींभ्रातृकन्यके ॥ भरतायददावेकांशत्रुघ्नायापरांददौ ॥ ५६ ॥ चत्वारोदारसंपन्नाभ्रातरः शुभलक्षणाः ॥ विरेजुःप्रभयासर्वैर्लोकपालाइवापरे ॥५७॥ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठायविश्वामित्रायमैथिलः ॥ जनकःस्वसुतोदंतंनारदेनाभिभाषितम् ॥ ५८ यज्ञभूमिविशुद्ध्यर्थंकर्षतोलांगलेनमे ॥ सीतामुखात्समुत्पन्नाकन्यकाशुभलक्षणा ॥ ५९ ॥ तामद्राक्षमहंप्रीत्यापुत्रिकाभावभाविताम् ॥ अर्पिताप्रियभार्यायैशरच्चंद्रनिभानना ॥ ६०॥ एकदानारदोऽभ्यागाद्विविक्तेमयिसंस्थिते ॥ रणयन्महतींवीणांगायन्नारायणंविभुम् ॥ ६१ ॥ पूजितःसुखमासीनोमामुवाचसुखान्वितः ॥ शृणुष्ववचनंगुह्यंतवाभ्युदयकारणम् ॥ ॥ ६२ ॥ परमात्माहृषीकेशोभक्तानुग्रहकाम्यया ॥ देवकार्यार्थसिद्ध्यर्थंरावणस्यवधायच ॥ ६३ ॥ जातोरामइतिख्यातोमायामानुषवेषधृक् ॥ आस्तेदाशरथिर्भूत्वाचतुर्धापरमेश्वरः ॥ ६४ ॥ योगमायाऽपिसीतेतिजातावैतववेश्मनि ॥ अतस्त्वंराघवायैवदेहिसीतांप्रयत्नतः ॥ ६५ ॥ नान्येभ्यःपूर्वभार्यैषारामस्यपरमात्मनः ॥ इत्युक्त्वाप्रययौदेवगतिंदेवमुनिस्तदा ॥ ६६ ॥ तदारभ्यमयासीताविष्णोर्लक्ष्मीर्विभाव्यते ॥ कथंमयाराघवायदीयतेजानकीशुभा ॥ ६७ ॥ इतिचिंतासमाविष्टःकार्यमेकमचिंतयम् ॥ मत्पितामहगेहेतुन्यासभूतमिदंधनुः ॥ ६८ ॥

कलावती महतीनारदस्यस्यात्सरस्वत्यास्तुकच्छपीत्युक्तेः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ चतुर्धारामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नरूपेण ॥ ६४ ॥
॥ ६५ ॥ पूर्वभार्याअनादिशक्तिःसैवविराड्रूपभरणादस्यभार्या देवगतिंदेवलोकमार्गम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ पितामहशब्देनतदादयोवंश्याः ॥ ६८ ॥

इतिचिंत्येत्येकंपदमितिल्यपोनानुपपत्तिः इतिविचार्यतथाकृतंपणभूतं तत्कृतामित्यर्थः॥६९॥७०॥ यत्पश्यामितन्मेजन्मसफलमित्यन्वयः ॥७१॥ त्वत्पादांबुगंगारूपम् ॥७२॥७३॥ अधिरक्षिता अधिकोरक्षितेत्यर्थः॥७४॥ यस्यरामस्यपादपंकजपरागेषुसुतरांरागोयेषांतैर्योगिवृंदैर्भवभयंसंसारभयंजितं देवाःयन्नामकीर्तनपराजितदुःखशोकाःजाताइतिशेषः ॥ ७५ ॥ दीनाराणामिति दीनारोरूपकैरष्टाविंश

ईश्वरेणपुराक्षिप्तंपुरदाहादनंतरम् ॥ धनुरेतत्पणंकार्यमितिचिंत्यकृतंतथा ॥ ६९ ॥ सीतापाणिग्रहार्थायसर्वेषांमाननाशनम् ॥ त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठरामोराजीवलोचनः ॥ ७० ॥ आगतोऽत्रधनुर्द्रष्टुंफलितोमेमनोरथः ॥ अद्यमेसफलंजन्मरामत्वांसहसीतया ॥ ७१ ॥ एकासनस्थंपश्यामिभ्राजमानंरविंयथा ॥ त्वत्पादांबुधरोब्रह्मासृष्टिचक्रप्रवर्तकः ॥ ७२ ॥ बलिस्त्वत्पादसलिलंधृत्वाऽभूद्दिविजाधिपः ॥ त्वत्पादपांसुसंस्पर्शादहल्याभर्तृशापतः ॥ ७३ ॥ सद्यएवविनिर्मुक्ताकोऽन्यस्त्वत्तोऽधिरक्षिता ॥७४ ॥ यत्पादपंकजपरागसुरागयोगिवृंदैर्जितंभवभयंजितकालचक्रैः ॥ यन्नामकीर्तनपराजितदुःखशोकादेवास्तमेवशरणंसततंप्रपद्ये ॥ ७५ ॥ इतिस्तुत्वानृपःप्रादाद्राघवायमहात्मने ॥ दीनाराणांकोटिशतंरथानामयुतंतदा ॥ ७६ ॥ अश्वानांनियुतंप्रादाद्गजानांषट्शतंतथा ॥ पत्तीनांलक्षमेकंतुदासीनांत्रिशतंददौ ॥ ॥ ७७ ॥ दिव्यांबराणिहारांश्चमुक्तारत्नमयोज्ज्वलान् ॥ सीतायैजनकःप्रादात्प्रीत्यादुहितृवत्सलः ॥ ॥ ७८ ॥ वसिष्ठादीन्सुसंपूज्यभरतंलक्ष्मणंतथा ॥ पूजयित्वायथान्यायंतथादशरथंनृपम् ॥ ७९ ॥

त्यापरिकीर्तितः सुवर्णसप्ततितमोभागोरूपकइष्यतइति विष्णुगुप्तोक्तेः कात्यायनस्तु कार्षापणैश्चतुर्भिस्तुविज्ञेयोधान्यकोबुधैः तेद्वादशसुवर्णस्तुदीनारस्तुत्रिकःस्मृतइति कार्षापणोदक्षिणस्यांदिशिरौप्यःप्रवर्तते पणैर्निबद्धःपूर्वस्यांषोडशैवपणाःसन्त्विति षोडशपणरूप्यंदक्षिणःस्थःकार्षापणइत्यर्थः अयुतंदशसहस्रम् ॥ ७६ ॥ नियुतंदशलक्षम् ॥ ७७ ॥ मुक्तारत्नमयोज्ज्वलान्हारानित्यन्वयः ॥ ७८ ॥ पूजयित्वायथोचितधनदानैरित्यर्थः ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ पातिव्रत्यंगुरूणामुक्तपतिव्रताधर्मंभर्त्रादिवाक्यानुल्लंघनादिरूपं वत्सेतिष्ठेत्येवंशिक्षयामासुरित्यर्थः ॥ ८१ ॥ आनकोदुंदुभिः
तत्प्रभृतितूर्यसंबंधिघोषःस्वर्वासिभेर्यादिशब्दैःसंमूर्छितोमिश्रितःसन्प्राणिनांभयंकरोऽभूत् घनंकांस्यतालादि ॥ ८२ ॥ इतिश्रीम

प्रस्थापयामासनृपोराजानंरघुसत्तमम् ॥ सीतामालिंग्यरुदतींमातरःसाश्रुलोचनाः ॥ ८० ॥ श्वश्रूशुश्रूषणपरानित्यंराममनुव्रता ॥ पातिव्रत्यमुपालंब्यतिष्ठवत्सेयथासुखम् ॥ ८१ ॥ प्रयाणकालेरघुनंदनस्यभेरीमृदंगानकतूर्यघोषः ॥ स्वर्वासिभेरीघनतूर्यशब्दैःसंमूर्छितोभूतभयंकरोऽभूत् ॥ ८२ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेबालकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥

अथगच्छतिश्रीरामेमैथिलाद्योजनत्रयम् ॥ निमित्तान्यतिघोराणिददर्शनृपसत्तमः ॥ १ ॥ नत्वावसिष्ठंपप्रच्छकिमिदंमुनिपुंगव ॥ निमित्तानीहदृश्यंतेविषमाणिसमंततः ॥ २ ॥ वसिष्ठस्तमथप्राहभयमागामिसूच्यते ॥ पुनरप्यभयंतेऽद्यशीघ्रमेवभविष्यति ॥ ३ ॥ मृगाःप्रदक्षिणंयांतिपश्यत्वांशुभसूचकाः ॥ इत्येवंवदतस्तस्यववौघोरतरोऽनिलः ॥ ४ ॥ मुष्णंश्चक्षूंषिसर्वेषांपांसुवृष्टिभिरर्दयन् ॥ ततोव्रजन्ददर्शाग्रेतेजोराशिमुपस्थितम् ॥ ५ ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंविद्युत्पुंजसमप्रभम् ॥ तेजोराशिंददर्शाथजामदग्न्यंप्रतापवान् ॥ ६ ॥ नीलमेघनिभंप्रांशुंजटामंडलमंडितम् ॥ धनुःपरशुपाणिंचसाक्षात्कालमिवांतकम् ॥ ७ ॥ कार्तवीर्यांतकंरामंदृप्तक्षत्रियमर्दनम् ॥ प्राप्तंदशरथस्याग्रेकालमृत्युमिवापरम् ॥ ८ ॥ तंदृष्ट्वाभयसंत्रस्तोराजादशरथस्तदा ॥ अर्घ्यादिपूजांविस्मृत्यत्राहित्राहीतिचाब्रवीत् ॥ ९ ॥

रसकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिवि० अध्यात्मरामायणसेतौबालकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥
मैथिलात्मैथिलपुरात् घोराणिनिमित्तानिअशुभसूचकाउत्पाताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मृगास्त्वांप्रदक्षिणंयांतिपश्येत्यन्वयः ॥ ४ ॥ मुष्णन्
दर्शनशक्तिरहितानिकुर्वन् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंतकंअंतकर्तारंकालमिव ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ राजानमनादृत्यखरवृत्तममुवाचेत्यन्वयः मेनाम्नाम इयनाम्ना प्रसिद्धः सन्पृथ्व्यांचरसि अतोमन्नामहारकत्वान्मच्छत्रुरसि एवंमपिक्षत्रियत्वाभिमानश्चेद्द्वंद्वयुद्धंप्रयच्छ ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्वयियुद्धायोद्यतेऽपितावन्नयोत्स्ये यावत्तेपरीक्षांनप्राप्स्ये वैष्णवचापारोपणेनतुत्वद्बलंविज्ञायत्वयायोत्स्यामीत्याह तदायुद्धमिति तत्रतवासामर्थ्ये त्वदीयसकलवधःप्रशस्तइतिभावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ सर्वेषामपि

दंडवत्प्रणिपत्याहपुत्रप्राणंप्रयच्छमे ॥ इतिब्रुवंतंराजानमनादृत्यखरवृत्तमम् ॥ १० ॥ उवाचनिष्ठुरंवाक्यं क्रोधात्प्रचलितेंद्रियः ॥ त्वंरामइतिनाम्नामेचरसिक्षत्रियाधम ॥ ११ ॥ द्वंद्वयुद्धंप्रयच्छाशुयदित्वंक्षत्रियोऽसिवै ॥ पुराणंजर्जरंचापंभंक्त्वात्वंकत्थसेमुधा ॥ १२ ॥ अस्मिंस्तुवैष्णवेचापेआरोपयसिचेद्गुणम् ॥ तदायुद्धंत्वयासार्धंकरोमिरघुवंशज ॥ १३ ॥ नोचेत्सर्वान्हनिष्यामिक्षत्रियांतकरोह्यहम् ॥ इतिब्रुवतिवैतस्मिंश्चचालवसुधाभृशम् ॥ १४ ॥ अंधकारोबभूवाथसर्वेषामपिचक्षुषाम् ॥ रामोदाशरथिर्वीरोवीक्ष्यतंभार्गवंरुषा ॥१५॥ धनुराच्छिद्यतद्धस्तादारोप्यगुणमंजसा ॥ तूणीराद्बाणमादायसंधायाकृष्यवीर्यवान् ॥ १६ ॥ उवाचभार्गवंरामंशृणुब्रह्मन्वचोमम ॥ लक्ष्यंदर्शयबाणस्यह्यमोघोममसायकः ॥ १७ ॥ लोकान्पादयुगंवापिवदशीघ्रंममाज्ञया ॥ अयंलोकःपरोवाथत्वयागंतुंनशक्यते ॥ १८ ॥ एवंत्वांहिप्रकर्तव्यंवदशीघ्रंममाज्ञया ॥ एवंवदतिश्रीरामेभार्गवोविकृताननः ॥ १९ ॥ संस्मरन्पूर्ववृत्तांतमिदंवचनमब्रवीत् ॥ रामराममहाबाहोजानेत्वांपरमेश्वरम् ॥ २० ॥

चक्षुषांसर्वसंबंधिचक्षुषामित्यर्थः ॥ १५॥१६॥ लक्ष्यंभेद्यम् ॥ १७ ॥ लोकान्तपोर्जितान् परलोकगतिमितियावत् पादयुगंचरणयुगलम् इहलोकेतीर्थादिगतिमितियावत् ममाज्ञयेत्यनेनस्वस्यस्वरूपाविर्भावंसूचयति उक्तमेवार्थंस्फुटमाह अयमिति यथत्वयाअथतदनंतरमयंलोकःपरोवागंतुंनशक्यते एवंतथात्वांप्रतिकर्तव्यंममवर्ततेतच्छीघ्रंवदेत्यर्थः ॥१८॥ विकृताननःप्राप्तपराभवत्वादितिशेषः॥ १९॥२०॥

पुराणपुरुषम् अनादित्वात् नवद्वारासुसर्वपूर्षुशयनाच्च विष्णुंव्यापकम् अंतर्बहिश्चसर्वत्रप्रविष्टंवा जगत्सर्गलयोद्भवंजगतःसृष्टिसंहार स्थितयोयस्मात्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ फलितंफलसमर्थंजातम् मच्चिदंशेनमद्रूपाचिदाश्रयशक्त्यंशेन ॥ २४ ॥ कार्तवीर्यपितृह णमिति तपसःश्रमःतपोरूपश्रमःराहोःशिरइतिवत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ परयाशक्त्यात्वयिविद्यमानशक्त्यंशादाधिकयाशक्त्या ततोदर्शनानं

पुराणपुरुषंविष्णुंजगत्सर्गलयोद्भवम् ॥ बाल्येऽहंतपसाविष्णुमाराधयितुमंजसा ॥ २१ ॥ चक्रतीर्थंशु भंगत्वातपसाविष्णुमन्वहम् ॥ अतोषयंमहात्मानंनारायणमनन्यधीः ॥ २२ ॥ ततःप्रसन्नोदेवेशःशंख चक्रगदाधरः ॥ उवाचमांरघुश्रेष्ठप्रसन्नमुखपंकजः ॥ २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठतपसोब्रह्म न्फलितंतेतपोमहत् ॥ मच्चिदंशेनयुक्तस्त्वंजहिहैहयपुंगवम् ॥ २४ ॥ कार्तवीर्यंपितृहणंयदर्थंतपसःश्र मः ॥ ततस्त्रिःसप्तकृत्वस्त्वंहत्वाक्षत्रियमंडलम् ॥ २५ ॥ कृत्स्नांभूमिंकश्यपायदत्वाशांतिमुपावह ॥ त्रेतामुखेदाशरथिर्भूत्वारामोऽहमव्ययः ॥ २६ ॥ उत्पत्स्येपरयाशक्त्यातदाद्रक्ष्यसिमांततः ॥ मत्तेजःपु नरादास्येत्वयिदत्तंमयापुरा ॥ २७ ॥ तदातपश्चरंल्लोकेतिष्ठत्वंब्रह्मणोदिनम् ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेदेवस्तथा सर्वंकृतंमया ॥ २८ ॥ सएवविष्णुस्त्वंरामजातोऽसिब्रह्मणार्थितः ॥ मयिस्थितंतुत्वत्तेजस्त्वयैवपुनराहृ तम् ॥ २९ ॥ अद्यमेसफलंजन्मप्रतीतोऽसिममप्रभो ॥ ब्रह्मादिभिरलभ्यस्त्वंप्रकृतेःपारगोमतः ॥ ३० ॥ त्वयिजन्मादिषड्भावानसंत्यज्ञानसंभवाः ॥ निर्विकारोऽसिपूर्णस्त्वंगमनादिविवर्जितः ॥ ३१ ॥

तस्मयात्वयिदत्तंमत्तेजःपुरायंदापुनरादास्येतदेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ ब्रह्मणोदिनंचतुर्युगसहस्राख्यम् ॥ २८ ॥ सएवपुरामभवरदएव ॥ ॥ २९ ॥ ममप्रतीतोऽसि मयाप्रत्यभिज्ञातोऽसीत्यर्थः ननुमःप्रत्यभिज्ञायाः किमेवंदौर्लभ्यंयेनैवंसंभ्रमस्तत्राह ब्रह्मादिभिरिति तदलभ्यत्वे हेतुः प्रकृतेःपारगइति ॥ ३० ॥ जन्मादिषड्भावाः जायतेऽस्तिवर्धतेविपरिणमतेऽपक्षीयतेनश्यतीत्येवंरूपाःषड्भावाविकारास्तेयतःसंपूर्णोज्ञा नेनातोऽज्ञानसंभवास्तेत्वयिनसंतिअतस्त्वंनिर्विकारोगमनादिविवर्जितश्चासि ॥ ३१ ॥

ननुतेजोहरणादिक्रियायाइदानीमेवोक्तेःकथंनिष्क्रियत्वमतआह यथेति यथाशुद्धेएवजलादौफेनजलादिऔपाधिकंतथात्वयिक्रियौपाधिकीत्यर्थः उपाधिमेवाह त्वदाधारेति अन्यान्प्रतित्वामावृणोतीतित्वाद्विषयाअस्वतंत्रतयात्वदधीनत्वात् त्वदाधाराचेतिभावः ॥ ३२ ॥ उक्तंत्वाद्विषयत्वमेवदर्शयति यावदिति साकुतस्तत्राह अविचारितसिद्धेति अनादिसिद्धाविचारेणैवसिद्धेतिअनादिःसेतिभावः सैवमायाविद्याब्रह्मज्ञानंतद्विरोधिनीतस्मिन्सतिनश्यातितदुत्पत्तिंप्रतिबध्नातिच अतोविद्यापदेनोच्यतइत्यर्थः विद्याविद्येश्रुतिप्रोक्तेएकत्वान्याधियौहिते इतिअभियुक्तोक्तेः ॥३३॥ कार्यंसृजत्यहोइत्युक्तंतत्कार्यंदर्शयति अविद्येति देहादिसंघातेआदिर्नेन्द्रियादितत्संघातावच्छिन्नेऽतःकरणेप्रति

यथाजलेफेनजालंधूमोवह्नौतथात्वयि ॥ त्वदाधारात्वद्विषयामायाकार्यंसृजत्यहो ॥ ३२ ॥ यावन्मायावृतालोकास्तावत्त्वांनविजानते ॥ अविचारितसिद्धैषाऽविद्याविद्याविरोधिनी ॥ ३३ ॥ अविद्याकृतदेहादिसंघातेप्रतिबिंबिता ॥ चिच्छक्तिर्जीवलोकेऽस्मिन्जीवइत्यभिधीयते ॥ ३४ ॥ यावद्देहमनःप्राणबुद्ध्यादिष्वभिमानवान् ॥ तावत्कर्तृत्वभोक्तृत्वसुखदुःखादिभाग्भवेत् ॥ ३५ ॥ आत्मनःसंसृतिर्नास्तिबुद्धेर्ज्ञानंनजात्विति ॥ अविवेकाद्द्वयंयुक्त्वासंसारीतिप्रवर्तते ॥ ३६ ॥

बिंबिताअनिर्वाच्यसंबंधेनसंबद्धाचिच्छक्तिःप्राणादिप्रेरकत्वेनप्राणधारकतयाजीवइत्युच्यते जीवप्राणधारणइतिधातोः ॥ ३४ ॥ ननुचिच्छक्तेरक्रियत्वेनजीवेकर्तृत्वादिव्यवहारःकथमतआह यावदिति अभिमानोऽहमितिबुद्धिः यावद्विवेकाभावमूलकोदेहादिसंघातेऽहमिति अभिमानस्तावत्कर्तृत्वाद्यारोपेणतद्भानिवेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विशिष्टेएवकर्तृत्वादीत्युक्तमर्थंप्रत्येकंतन्निषेधेनद्रढयति आत्मनइति संसृतिःकर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमानकृतःसंसारोनास्तिअपरिणामित्वादितिभावः एवंबुद्धेर्ज्ञानंनजडत्वादितिभावः तस्मात्तद्द्वयंयुक्त्वाऽहमितिबुद्ध्यागृहीत्वा तत्रहेतुरविवेकःसंसारीजीवइति अहंकर्ताभोक्तेत्यादिरूपेणप्रवर्ततेव्यवहराति तदुक्तं नबुद्धेरवबोधोऽस्तिनात्मनोविद्यतेक्रिया अतोनान्यतरस्यापिजानातीतितुयुज्यतेइति ॥ ३६ ॥

नन्वेवंबुद्धेश्चितीसंज्ञानइतिधातुनिष्पन्नाचित्त्वव्यवहारानुपपत्तिरतआह जडस्येति नन्वेवमहमज्ञइतिव्यवहारानुपपत्तिरतआह तथाचितेर्जडसंयोगाज्जडत्वं संमेलनेमिथोऽन्योन्यधर्मतिरोभावेदृष्टांतमाह जलाग्न्योर्मेघविद्युज्जलयोरित्यर्थः विद्युतःप्रकाशंजातमपिजलंआवृणोति जलस्वरूपंजडमपिअग्निसंयोगाद्विद्युद्रूपेणप्रकाशरूपतांप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ नन्वेवंयादिसंसृतस्तर्हिकथंमुच्यतेतत्राह यावदिति संगसौख्यंसंगाज्जातंसमानंसुखंनाविंदतिनप्राप्नोतितावदित्यर्थः सौख्यमितिस्वार्थेष्यञ् निवर्तेदितिपरस्मैपदमार्षम् ॥ ३८ ॥ सतांसंगेनलब्धयाभक्त्यात्वांयदाजनाः समुपासतेतदातेभ्यःमायाशनैर्मंदंयातिअपसरति विक्षेपशक्तिंत्यजतीत्यर्थः अतएवसातानवंप्रतिपद्यते ॥ ३९ ॥

जडस्यचित्समायोगाच्चित्त्वंभूयाच्चितेस्तथा ॥ जडसंगाज्जडत्वंहिजलाग्न्योर्मेलनंयथा ॥ ३७ ॥ यावत्त्वत्पादभक्तानांसंगसौख्यंनविंदति ॥ तावत्संसारदुःखौघान्ननिवर्तेन्नरःसदा ॥ ३८ ॥ सत्संगलब्धयाभक्त्यायदात्वांसमुपासते ॥ तदामायाशनैर्यातितानवंप्रतिपद्यते ॥ ३९ ॥ ततस्त्वज्ज्ञानसंपन्नःसद्गुरुस्तेनलभ्यते ॥ वाक्यज्ञानंगुरोर्लब्ध्वात्वत्प्रसादाद्विमुच्यते ॥ ४० ॥ तस्मात्त्वद्भक्तिहीनानांकल्पकोटिशतैरपि ॥ नमुक्तिशंकाविज्ञानशंकानैवसुखंतथा ॥ ४१ ॥ अतस्त्वत्पादयुगलेभक्तिर्मेजन्मजन्मनि ॥ स्यात्त्वद्भक्तिमतांसंगोविद्यायाभ्यांविनश्यति ॥ ४२ ॥ लोकेत्वद्भक्तिनिरतास्त्वद्धर्मामृतवर्षिणः ॥ पुनंतिलोकमखिलंकिंपुनःस्वकुलोद्भवान् ॥४३॥ नमोऽस्तुजगतांनाथनमस्तेभक्तिभावन ॥ नमःकारुणिकानंतरामचंद्रनमोऽस्तुते ॥ ४४ ॥

तवज्ञानमभेदेनयत्तद्युक्तःसद्गुरुस्त्वद्भक्तियोगात्तेनलभ्यते तदनंतरंतादृशगुरोःसकाशाद्वाक्यज्ञानंतत्त्वमसीतिवाक्यार्थोखंडार्थज्ञानंत्वत्प्रसादाल्लब्ध्वाविमुच्यते आचार्यवान्पुरुषोवेदेतिश्रुतेः उपदेक्ष्यंतितेज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनइतिस्मृतेश्च ॥ ४० ॥ मुक्तिशंकामुक्तिप्राप्तिसंभावनापिन तथासुखंनैवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ भक्तिकारणंभक्तिमत्संगः याभ्यांभक्तिमत्संगतज्जन्यभक्तिभ्यांविद्यासाक्षात्परंपरयाचामिलित्वानश्यति ॥ ४२ ॥ त्वद्धर्मस्तत्त्वज्ञानंतद्रूपामृतवर्षणशीलास्तदुपदेष्टारस्तेनतेषांतत्त्वमर्थासिद्धम् ॥ ४३ ॥ कारुणिकेतिसंबोधनंप्रकृतोपयोगाय ॥ ४४ ॥

तत्रबाणायभूयात् त्वद्बाणनाश्यंभूयादित्यर्थः अनेनसर्वत्र मे क्षयेमुक्तिंदेहीतिव्यंग्यम् ॥ ४५ ॥ तद्वचंचग्यं श्रुत्वा तद्दानंभगवान्प्रतिजानीते ततइत्यादि ॥ ४६ ॥ अत्रत्वरकामदाने ॥ ४७ ॥ सोऽपिमुक्तिकारणसंपदंप्रार्थयते यदीति मधुसूदनश्चनेनमोक्षप्रतिबंधकमत्कर्मनाशनेत्वंसमर्थइतिव्यज्यते

देवसद्यत्कृतंपुण्यंमयालोकजिगीषया ॥ तत्सर्वंतवबाणायभूयाद्रामनमोऽस्तुते ॥ ४५ ॥ ततःप्रसन्नोभगवान्श्रीरामःकरुणामयः ॥ प्रसन्नोऽस्मितवब्रह्मन्यत्तेमनसिवर्तते ॥ ४६ ॥ दास्येतदखिलंकामंमाकुरुष्वात्रसंशयम् ॥ ततःप्रीतेनमनसाभार्गवोराममब्रवीत् ॥ ४७ ॥ यदिमेऽनुग्रहोरामतवास्तिमधुसूदन ॥ त्वद्भक्तसंगस्त्वत्पादेदृढाभक्तिःसदाऽस्तुमे ॥ ४८ ॥ स्तोत्रमेतत्पठेद्यस्तुभक्तिहीनोऽपिसर्वदा ॥ त्वद्भक्तिस्तस्यविज्ञानंभूयादंतेस्मृतिस्तव ॥ ४९ ॥ तथेतिराघवेणोक्तःपरिक्रम्यप्रणम्यतम् ॥ पूजितस्तदनुज्ञातोमहेंद्राचलमन्वगात् ॥ ५० ॥ राजादशरथोहृष्टोरामंमृतमिवागतम् ॥ आलिंग्यालिंग्यहर्षेणनेत्राभ्यांजलमुत्सृजत् ॥ ५१ ॥ ततःप्रीतेनमनसास्वस्थचित्तःपुरंययौ ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नभरतादेवसंमिताः ॥ ॥ ५२ ॥ स्वांस्वांभार्यामुपादायरेमिरेस्वस्वमंदिरे ॥ मातापितृभ्यांसंहृष्टोरामःसीतासमन्वितः ॥ ५३ ॥ रेमेवैकुंठभवनेश्रियासहयथाहरिः ॥ युधाजिन्नामकैकेयीभ्राताभरतमातुलः ॥ ५४ ॥

॥ ४८ ॥ विज्ञानंत्वदभेदसाक्षात्कारः इदंभक्तिफलं यदिकदाचिदिदंनस्यात्तर्हि अंतेमरणकालेतवस्मृतिरवश्यंभूयादितिलोकोपकाराय प्रार्थयते अंतेयामतिःसागतिरितिन्यायात्तत्स्मृतौतल्लाभोऽवश्यंभावीतिभावः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मृतमिवागतंक्षत्रियकुलांतकात्परावर्तनेनतथासंभावना उत्सृजत् उदसृजदित्यर्थः अडभावआर्षः ॥ ५१ ॥ देवसंमिताःदेवतुल्याः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

युधाजितंसंपूज्यभरतंशत्रुघ्नंचापिप्रेषयामासेत्यन्वयः ॥ ५५ ॥ पौलोम्यापुलोमापत्यभूतयाशच्याशक्रेणचदेवमातेत्यर्थः ॥ ५६ ॥
साकेतेअयोध्यायां लोकनाथेषुप्रथिताःप्रसिद्धगुणगणायस्यसः लोकैःसम्यग्गीताकीर्तिर्यस्य सकलजनसमूहस्यानंदसमूहरूपामूर्तिर्यस्य

भरतंनेतुमागच्छत्स्वराज्यंप्रीतिसंयुतः ॥ प्रेषयामासभरतंराजास्नेहसमन्वितः ॥ शत्रुघ्नंचापिसंपूज्ययुधा
जितमरिंदमः ॥ ५५ ॥ कौसल्याशुशुभेदेवीरामेणसहसीतया ॥ देवमातेवपौलोम्याशच्याशक्रेणशोभ
ना ॥ ५६ ॥ साकेतेलोकनाथप्रथितगुणगणोलोकसंगीतकीर्तिःश्रीरामःसीतयास्तेऽखिलजननिकरानं
दसंदोहमूर्तिः ॥ नित्यश्रीर्निर्विकारोनिरवधिविभवोनित्यमायानिरासोमायाकार्यानुसारीमनुजइवसदाभा
तिदेवोऽखिलेशः ॥ ५७ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेबालकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥
अध्यात्मबालकांडेचसर्गाःसप्तैवशंभुना ॥ दिष्टाःषष्ट्युत्तरत्रिंशच्छ्लोकामोक्षप्रदानृणाम् ॥ ३६० ॥
अयंकांडःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ एकदासुखमासीनंरामंस्वांतःपुराजिरे ॥
सर्वाभरणसंपन्नंरत्नसिंहासनेस्थितम् ॥ १ ॥

शतगुणानंदत्वात्तस्येतिभावः नित्यंश्रीःपराशक्तिर्यस्य अतएवनिरवधिविभव नित्यंमायायाआवरणशक्तिरूपायानिरासोयस्मात मायास
र्वथायंप्रत्यनावरिकेतिभावः मायाकार्यंसर्वमनुसरतिसत्तास्फूर्तिभ्यांव्याप्नोतितादृशःदेवोऽपिअखिलेशोऽपिमायायैवयोमनुजइवभाति ॥
॥ ५७ ॥ इतिश्रीमत्सकलराज० अध्यात्मरामायणेसेतौबालकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स मा प्तः

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे बालकांडः समाप्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रथमेत्वथसर्गेऽत्ररामोनारदसंस्तुतः प्रतिज्ञांरावणवधेकृतवानितिवर्ण्यते ॥ १ ॥ अथकांडेद्वितीयेनारदमुखेनराव णवधप्रवृत्तिरित्याहभगवान्शिवः एकदेति ॥ १ ॥ कौस्तुभेनामुक्तायुक्ताभूषितावाकंधरायस्यतम् कौस्तुभशब्देनात्रतन्नामकस्तदाकारो भूषणविशेषः ॥ २ ॥ तांबूलचर्वणादिभिर्विनोदयंतंक्रीडयंतंसीतामितिशेषः द्रष्टुमर्थाद्राघवम् यत्रराघवस्तत्रदेशेंऽबरात्आकाशादवत रत्अवातरदित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ संसारिणामेवदुर्लभम् तत्रापिविषयासक्तचेतसांनितरामित्यर्थः ॥ ६ ॥ तादृशमपितवदर्शनं

श्रीमहादेवउवाच ॥ एकदासुखमासीनंरामंस्वांतःपुराजिरे ॥ सर्वाभरणसंपन्नंरत्नसिंहासनेस्थितम् ॥ १ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंकौस्तुभामुक्तकंधरम् ॥ सीतयारत्नदंडेनचामरेणाथवीजितम् ॥ २ ॥ विनोदयंतंतांबूलचर्वणादिभिरादरात् ॥ नारदोऽवतरद्द्रष्टुमंबराद्यत्रराघवः ॥ ३ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशःशरच्चंद्रइवामलः ॥ अतर्कितमुपायातोनारदोदिव्यदर्शनः ॥ ४ ॥ तंदृष्ट्वासहसोत्थायरामःप्रीत्याकृतांजलिः ॥ ननामशिरसाभूमौसीतयासहभक्तिमान् ॥ ५ ॥ उवाचनारदंरामःप्रीत्यापरमयायुतः ॥ संसारिणांमुनिश्रेष्ठदुर्लभंतवदर्शनम् ॥ अस्माकंविषयासक्तचेतसांनितरांमुने ॥ ६ ॥ अवाप्तंमेपूर्वजन्मकृतपुण्यमहोदयैः ॥ संसारिणाऽपिहिमुनेलभ्यतेसत्समागमः ॥ ७ ॥ अतस्त्वद्दर्शनादेवकृतार्थोऽस्मिमुनीश्वर ॥ किंकार्यंतेमयाकार्यंब्रूहितत्करवाणिभो ॥ ८ ॥ अथतंनारदोऽप्याहराघवंभक्तवत्सलम् ॥ किंमोहयसिमांरामवाक्यैर्लोकानुसारिभिः ॥९॥ संसार्यहमितिप्रोक्तंसत्यमेतत्त्वयाविभो ॥ जगतामादिभूतायासामायागृहिणीतव ॥१०॥ त्वत्सान्निकर्षाज्जायंतेतस्यांब्रह्मादयःप्रजाः ॥ त्वदाश्रयासदाभातिमायायात्रिगुणात्मिका ॥११॥

पूर्वजन्मकृतानियानिपुण्यानिपुण्यकर्माणितज्जन्यमहोदयैःशुभादृष्टैरवाप्तमित्यर्थः महतःफलस्योदयोयेभ्यस्तैरितिवाच्योऽर्थः ननुसंसारिणांदुर्लभंवस्तुकथंत्वयालब्धंतत्राह संसारिणेति काकतालीयन्यायेनेतिभावः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९॥ आदिभूतामूलप्रकृतिः मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरमितिश्रुतेः ॥ १० ॥ त्वत्सान्निकर्षादिति अचेतनत्वेनतस्याश्चेतनसन्निकर्षापेक्षत्वादितिभावः अतएवसात्वदाश्रयेति त्वत्सान्निकर्षेणतस्याःस्रष्टृत्वात्सात्वदाश्रयेत्यर्थः त्रिगुणात्मिकासुखदुःखमोहस्वभावा सत्वरजस्तमोरूपगुणत्रयात्मिका ॥ ११ ॥

अतएवसगुणानुरूपास्तथागुणाःप्रजाःसूते तादृश्यागृहिण्यायुक्तःलोकत्रयरूपगेहेगृहस्थस्त्वमित्युदाहृतः ॥ १२ ॥ इदानींसर्वस्त्रीरूपंसीतैवसर्वपुंरूपंत्वमेवेतिसार्वात्म्येनस्तुवंस्त्वमेवगृहस्थइत्यर्थमुपपादयति त्वमित्यादिना ॥ १३ ॥ पौलोमीशची अनलोऽग्निः ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ विशिष्यकिंचिदुक्त्वासामान्येनोपसंहरति लोकेइति ॥ १८ ॥ लोकत्रयगृहस्थत्वमुपसंहरति तस्मादिति युवाभ्यामन्यदितिशेषः तत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशदितिश्रुत्यासर्वत्रेश्वरचैतन्येनैवचेतनत्वमितिभावः ॥ १९ ॥ तदेवोपपादयति त्वदि

सूतेऽजस्रंशुक्लकृष्णलोहिताःसर्वदाप्रजाः ॥ लोकत्रयमहागेहेगृहस्थस्त्वमुदाहृतः ॥ १२ ॥ त्वंविष्णुर्जानकीलक्ष्मीःशिवस्त्वंजानकीशिवा ॥ ब्रह्मात्वंजानकीवाणीसूर्यस्त्वंजानकीप्रभा ॥ १३ ॥ भवान्शशांकःसीतातुरोहिणीशुभलक्षणा ॥ शक्रस्त्वमेवपौलोमीसीतास्वाहानलोभवान् ॥ १४ ॥ यमस्त्वंकालरूपश्चसीतासंयमिनीप्रभो ॥ निर्ऋतिस्त्वंजगन्नाथतामसीजानकीशुभा ॥ १५ ॥ रामत्वमेववरुणोभार्गवीजानकीशुभा ॥ वायुस्त्वंरामसीतातुसदागतिरितीरिता ॥ १६ ॥ कुबेरस्त्वंरामसीतासर्वसंपत्प्रकीर्तिता ॥ रुद्राणीजानकीप्रोक्तारुद्रस्त्वंलोकनाशकृत् ॥ १७ ॥ लोकेस्त्रीवाचकंयावत्तत्सर्वंजानकीशुभा ॥ पुन्नामवाचकंयावत्तत्सर्वंत्वंहिराघव ॥ १८ ॥ तस्माल्लोकत्रयेदेवयुवाभ्यांनास्तिकिंचन ॥ १९ ॥ त्वदाभासोदिताज्ञानमव्याकृतमितीर्यते ॥ तस्मान्महांस्ततःसूत्रंलिंगंसर्वात्मकंततः ॥ २० ॥ अहंकारश्चबुद्धिश्चपंचप्राणेंद्रियाणिच ॥ लिंगमित्युच्यतेप्राज्ञैर्जन्ममृत्युसुखादिमत् ॥ २१ ॥

ति त्वदाभासेनत्वत्संबंधेनोदितंसृष्ट्युन्मुखत्वंप्राप्तमीदृशमज्ञानंमायैवाव्याकृतपदेनोच्यते महान्बुद्धितत्त्वंततःसूत्रमहंकारःततःसर्वात्मकंसर्वकार्यात्मकंलिंगंलिंगदेहः ॥ २० ॥ सर्वात्मकत्वमाह अहंकारश्चबुद्धिश्चेत्यादि पंचेत्यस्यसूक्ष्मभूतानीतिशेषः प्राणेंद्रियाणिपंचप्राणाःपंचेंद्रियाणि मनस्त्वहंकारेणैवसंगृहीतं तत्राहंकारोऽहमित्याकारोवृत्तिविशेषः बुद्धिरध्यवसायात्मकंमहत्तत्त्वम् कर्मेंद्रियाणिभूतेष्वंतर्भूतानि तल्लिंगंलिंगदेहएवंप्राज्ञैर्जन्ममृत्युसुखादिमदुच्यतेइत्यर्थः ॥ २१ ॥

सएवलिंगदेहाभिमान्येवेत्यर्थः जगन्मयोहिरण्यगर्भः तत्समष्टिरूपत्वात्तस्येत्यर्थः अवाच्यासत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वाच्याऽनादिरुत्पत्तिरहिता कारणोपाधिःसंसारकारणरूपकूटस्थस्यब्रह्मणउपाधिः ॥ २२ ॥ स्थूलंस्थूलदेहस्तत्समष्ट्युपाधिर्विराट् सूक्ष्मंलिंगदेहस्तत्समष्ट्युपाधिर्हिरण्यगर्भः कारणोपाधिरीश्वरः एतैर्विशिष्टोजीवः अंतर्यामितयाईशस्यापितत्रांतर्भावात् उपाधित्रयविमुक्तोयःसपरमेश्वरः तुरीयइत्यर्थः विराड्हिरण्यगर्भश्चकारणंचेत्युपाधयः ईशस्ययत्त्रिभिर्हीनंतुरीयंतत्पदंविदुरितिवार्तिकोक्तेः ॥ २३ ॥ तत्रस्थूलसूक्ष्मोपाधिभ्यांकारणोपाधेःसाक्षिणोभेदकमाह जाग्रदिति इंद्रियादिवृत्तिमतीजाग्रदवस्थाविश्वसाक्षिणी इंद्रियवृत्त्यभावकालिकींअंतःकरणवासनानिमित्तार्थोपलंभरूपातैजससाक्षिणीस्वप्नावस्था प्राज्ञसाक्षिणीनिद्रावृत्त्यातिरिक्तसर्ववृत्त्यभावरूपासुषुप्त्यवस्था एतत्त्रयात्मिकायाःसंसृतेरविद्यात्म

सएवजीवसंज्ञश्चलोकेभातिजगन्मयः ॥ अवाच्यानाद्यविद्यैवकारणोपाधिरुच्यते ॥ २२ ॥ स्थूलंसूक्ष्मकारणाख्यमुपाधित्रितयंचितेः ॥ एतैर्विशिष्टोजीवःस्याद्वियुक्तःपरमेश्वरः ॥ २३ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्यासंसृतिर्याप्रवर्तते ॥ तस्याविलक्षणःसाक्षीचिन्मात्रस्त्वंरघूत्तम ॥ २४ ॥ त्वत्तएवजगज्जातंत्वयिसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ त्वय्येवलीयतेकृत्स्नंतस्मात्त्वंसर्वकारणम् ॥ २५ ॥ रज्जावहिमिवात्मानंजीवंज्ञात्वाभयंभवेत् ॥ परात्माऽहमितिज्ञात्वाभयदुःखैर्विमुच्यते ॥ २६ ॥ चिन्मात्रज्योतिषासर्वाःसर्वदेहेषुबुद्धयः ॥ त्वयायस्मात्प्रकाश्यंतेसर्वस्यात्माततोभवान् ॥ २७ ॥ अज्ञानान्न्यस्यतेसर्वंत्वयिरज्जौभुजंगवत् ॥ त्वज्ज्ञानाल्लीयतेसर्वंतस्माज्ज्ञानंसदाऽभ्यसेत् ॥ २८ ॥

कत्वात्ततोविलक्षणश्चिन्मात्ररूपःसाक्षीकारणोपाधिस्त्वमित्यर्थः ॥ २४ ॥ जगज्जन्मादिकारणमपित्वमेवेत्याह त्वत्तइति कृत्स्नमविद्यासहितम् ॥ २५ ॥ रज्जाविति रज्जोरहित्वेनज्ञानाद्यथाभयंतथात्मानंजीवत्वेनजानतोभयंसंसाररूपं तस्याएवरज्जोरज्जुत्वेनज्ञानाद्यथाभयनिवृत्तिः तथास्वस्यपरमात्मत्वेनज्ञानात्तन्निवृत्तिरित्यर्थः ॥ २६ ॥ चिन्मात्रज्योतीरूपेणभवतासर्वदेहेषुवर्तमानाःसर्वाबुद्धयोंऽतःकरणानियस्मात्प्रकाश्यंतेतत्तद्वृत्तिमंतिसंपाद्यंतेअतोभवान्सर्वस्यात्मांऽतर्यामीत्यर्थः ॥ २७ ॥ अज्ञानात्स्वतत्स्वरूपाज्ञानात्त्वयिइदंसर्वंजगत्न्यस्यतेआरोप्यते जगद्रूपेणत्वंगृह्यसइत्यर्थः यथाचरज्जुतत्त्वाज्ञानाद्भासमानस्यभुजंगस्यरज्जुज्ञानाल्लयःएवंत्वत्स्वरूपज्ञानाज्जगतोलयः अतस्तज्ज्ञानंसदाऽभ्यसेत् तच्चिंतनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् एकांतेतत्परत्वंचतदभ्यासंविदुर्बुधाइत्युक्तमभ्यासंकुर्यात् ॥ २८ ॥

त्वत्पाद्भक्तियुक्तानां श्रवणंकीर्तनंविष्णोःस्मरणंपादसेवनम् अर्चनंवंदनंदास्यंसख्यमात्मनिवेदनम् इत्येवंनवविधभक्तियुक्तानांक्रमाद्वैराग्य श्रवणादिक्रमेणाविज्ञानमपरोक्षसाक्षात्कारोभवत्यतस्तएवमुक्तिभाजइत्यर्थः ॥ २९ ॥ नमोहयस्व स्वमाययेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नोदितोऽस्मित्वान्निकटेसंदेशंवक्तुंप्रेरितोऽस्मि ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ भूभारहरणायकृतातेप्रतिज्ञाव्यर्थास्यादितिशेषः ॥ ३४ ॥ तस्मात्त

त्वत्पादभक्तियुक्तानांविज्ञानंभवतिक्रमात् ॥ तस्मात्त्वद्भक्तियुक्तायेमुक्तिभाजस्तएवहि ॥ २९ ॥ अहं त्वद्भक्तभक्तानांतद्भक्तानांचकिंकरः ॥ अतोमामनुगृह्णीष्वमोहयस्वनमांप्रभो ॥ ३० ॥ त्वन्नाभिकम लोत्पन्नोब्रह्मामेजनकःप्रभो ॥ अतस्तवाहंपौत्रोऽस्मिभक्तंमांपाहिराघव ॥ ३१ ॥ इत्युक्त्वाबहुशोन त्वास्वानंदाश्रुपरिप्लुतः ॥ उवाचवचनंरामब्रह्मणानोदितोऽस्म्यहम् ॥ ३२ ॥ रावणस्यवधार्थायजातोऽ सिरघुसत्तम ॥ इदानींराज्यरक्षार्थंपितात्वामभिषेक्ष्यति ॥ ३३ ॥ यदिराज्याभिसंसक्तोरावणंनहनिष्य सि ॥ प्रतिज्ञातेकृतारामभूभारहरणायवै ॥ ३४ ॥ तत्सत्यंकुरुराजेंद्रसत्यसंधस्त्वमेवहि ॥ श्रुत्वैतद्भादितं रामोनारदंप्राहसस्मितम् ॥ ३५ ॥ शृणुनारदमेकिंचिद्विद्यतेऽविदितंक्वचित् ॥ प्रतिज्ञातंचयत्पूर्वंकरि ष्येतन्नसंशयः ॥ ३६ ॥ किंतुकालानुरोधेनतत्तत्प्रारब्धसंक्षयात् ॥ हरिष्येसर्वभूभारंक्रमेणासुरमंडलम् ॥ ३७ ॥ रावणस्यविनाशार्थंश्वोगंतादंडकावनम् ॥ चतुर्दशसमास्तत्रह्युषित्वामुनिवेषधृक् ॥ ३८ ॥ सीतामिषेणतंदुष्टंसकुलंनाशयाम्यहम् ॥ एवंरामेप्रतिज्ञातेनारदःप्रमुमोदह ॥ ३९ ॥ प्रदक्षिणत्रयंकृत्वा दंडवत्प्रणिपत्यतम् ॥ अनुज्ञातश्चरामेणययौदेवगतिंमुनिः ॥ ४० ॥

त्प्रतिज्ञातंवचः सत्यंकुरु यतस्त्वमेवसत्यसंधःसत्यप्रतिज्ञः ॥ ३५ ॥ अविदितमितिछेदः विद्यतेइत्यत्रकाकुः क्वचिद्देशेकालेवाकिंचि द्वस्तुमेऽविदितंविद्यतेअपितुनेत्यर्थः सर्वंविदितमेवास्तेइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ कालानुरोधेनेति कालस्यमुख्यतायामवैवस्थापितत्वादितिभावः असुरमंडलंरक्षोमंडलरूपंभूभारम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ देवगतिंदेवलोकमार्गम् ॥ ४० ॥

कैवल्यंविमोक्षंब्रह्मैकत्वलक्षणंमोक्षम् विरतिर्वैराग्यम् ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मतिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतौअध्यात्मरामायणेसेतौअयोध्याकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ द्वितीयेराज्ञिरामस्याभिषेकंकर्तुमुद्यते मंथरामोहिताराज्ञीविघ्नंचक्रइतीर्यते ॥ १ ॥ अथराजेति रहसिएकांते ॥ १ ॥ नैगमाःनिगमेव णिक्पथेभवाः यद्वा निगमंवेदंतदर्थंवाविदंतितेनैगमाः ॥ २ ॥ ततःसर्वप्रजानुरागात् ॥ ३ ॥ भरतोमातुलमिति अनेनकैकेयीप्रतिबंधशं

संवादंपठतिशृणोतिसंस्मरेद्वायोनित्यंमुनिवररामयोःसभक्त्या ॥ संप्राप्नोत्यमरसुदुर्लभंविमोक्षंकैवल्यंविरतिपुरःसरंक्रमेण ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेप्रथमःसर्गः ॥१॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ अथराजादशरथःकदाचिद्रहसिस्थितः ॥ वसिष्ठंस्वकुलाचार्यमाहूयेदमभाषत ॥१॥ भगवन्राममखिलाःप्रशंसंतिमुहुर्मुहुः ॥ पौराश्चनैगमावृद्धामंत्रिणश्चविशेषतः ॥२॥ ततःसर्वगुणोपेतंरामंराजीवलोचनम् ॥ ज्येष्ठंराज्येऽभिषेक्ष्यामिवृद्धोऽहंमुनिपुंगव ॥ ३ ॥ भरतोमातुलंद्रष्टुंगतःशत्रुघ्नसंयुतः ॥ अभिषेक्ष्येश्वएवाशुभवांस्तच्चानुमोदताम् ॥ ४ ॥ संभाराःसंभ्रियंतांचगच्छमंत्रयराघवम् ॥ उच्छ्रीयंतांपताकाश्चनानावर्णाःसमंततः ॥ ५ ॥ तोरणानिविचित्राणिस्वर्णमुक्तामयानिवै ॥ आहूयमंत्रिणंराजासुमंत्रंमंत्रिसत्तमम् ॥ ६ ॥ आज्ञापयतियद्यत्त्वांमुनिस्तत्तत्समानय ॥ यौवराज्येऽभिषेक्ष्यामिश्वोभूतेरघुनंदनम् ॥ ७ ॥ तथेतिहर्षात्समुनिंकिंकरोमीत्यभाषत ॥ तमुवाचमहातेजावसिष्ठोज्ञानिनांवरः ॥ ॥ ८ ॥ श्वःप्रभातेमध्यकक्षेकन्यकाःस्वर्णभूषिताः ॥ तिष्ठंतुषोडशगजःस्वर्णरत्नादिभूषितः ॥ ९ ॥

कानिरासः भरतागमनपर्यंतमेनमभिषेक्ष्येतदागमनोत्तरमुभयोर्विभागंकरिष्यामीत्येवंतांसमाधास्यइतिभावः ॥ ४ ॥ संभारोऽभिषेकसामग्री मंत्रयेति अधिवासनार्थमितिशेषः उच्छ्रीयंतामुत्थाप्यंतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ तोरणानिउच्छ्रीयंतामित्यनुकर्षः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ मध्यकक्षेमध्यद्वारे षोडशेतिकन्यकान्वयि वाल्मीकिनाऽपिकन्यानामष्टसंख्याद्विरुक्ता अष्टौकन्याश्चरुचिरामत्तश्चवरवारणः अष्टौकन्याश्चमांगल्याःसर्वाभरणभूषिताइति गजइत्युत्तरान्वयि ॥ ९ ॥

नानातीर्थोदकैःप्रयागादितीर्थोदकैः ॥ १० ॥ व्याघ्रचर्माणिनववात्रीणिवा भद्रपीठास्तरणार्थमित्यर्थः ॥ ११ ॥ दिव्यान्याभरणानि चेत्यत्रस्थाप्यंतामित्यनुकर्षः ॥१२॥ वारमुख्याःवारःसंकेतादिनमेवमुख्यंभर्तृनियमेयासांताःवेश्याइत्यर्थः वेणुकाःवेणुवादनशीलाः ॥१३॥

चतुर्दंतःसमायातुऐरावतकुलोद्भवः ॥ नानातीर्थोदकैःपूर्णाःस्वर्णकुंभाःसहस्रशः ॥ १० ॥ स्थाप्यंतांनव वैयाघ्रचर्माणित्रीणिचानय ॥ श्वेतच्छत्रंरत्नदंडंमुक्तामणिविराजितम् ॥ ११ ॥ दिव्यमाल्यानिवस्त्राणि दिव्यान्याभरणानिच ॥ मुनयःसत्कृतास्तत्रतिष्ठंतुकुशपाणयः ॥१२॥ नर्तक्योवारमुख्याश्चगायकावेणु कास्तथा ॥ नानावादित्रकुशलावादयंतुनृपांगणे ॥ १३ ॥ हस्त्यश्वरथपादाताबहिस्तिष्ठंतुसायुधाः ॥ नगरेयानितिष्ठंतिदेवतायतनानिच ॥ १४ ॥ तेषुप्रवर्ततांपूजानानाबलिभिरावृता ॥ राजानःशीघ्रमा यांतुनानोपायनपाणयः ॥ १५ ॥ इत्यादिश्यमुनिःश्रीमान्सुमंत्रंनृपमंत्रिणम् ॥ स्वयंजगामभवनंराघ वस्यातिशोभनम् ॥ १६ ॥ रथमारुह्यभगवान्वासिष्ठोमुनिसत्तमः ॥ त्रीणिकक्षाण्यतिक्रम्यरथात्क्षितिम वातरत् ॥ १७ ॥ अंतःप्रविश्यभवनंस्वाचार्यत्वादवारितः ॥ गुरुमागतमाज्ञायरामस्तूर्णंकृतांजलिः ॥ ॥ १८ ॥ प्रत्युद्गम्यनमस्कृत्यदंडवद्भक्तिसंयुतः ॥ स्वर्णपात्रेणपानीयमानिनायाशुजानकी ॥ १९ ॥ रत्नासनेसमावेश्यपादौप्रक्षाल्यभक्तितः ॥ तदपःशिरसाधृत्वासीतयासहराघवः ॥ २० ॥ धन्योऽस्मीत्यब्र वीद्रामस्तवपादांबुधारणात् ॥ श्रीरामेणैवमुक्तस्तुप्रहसन्मुनिरब्रवीत् ॥ २१ ॥ त्वत्पादसलिलंधृत्वाध न्योऽभूद्गिरिजापतिः ॥ ब्रह्माऽपिमत्पितातेहिपादतीर्थहताशुभः ॥ २२ ॥

हस्त्यश्वरथपादाताइत्युपपत्तिरुक्ता ॥ १४ ॥ नानाबलिभिःपूजोपकरणैः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ आचार्यत्वादतिवृद्धत्वाच्चद्वारपा लैरवारितोभवनंप्रविश्यांतःअंतःपुरंप्रविष्टइतिशेषः ॥ १८ ॥ पानीयमानिनाय अर्घ्यपाद्यार्थमितिभावः ॥ १९ ॥ तदपःतत्पादप्रक्षाल नजलम् ॥ २० ॥ अब्रवीत्वसिष्ठमितिशेषः ॥ २१ ॥ त्वत्पादसलिलंगंगारूपंजलम् ॥ २२ ॥

उपदेशकृद्ब्राह्मणेष्वेवंभक्तिःकार्येतिलोकानुपदिशन्नित्यर्थः ॥ २३ ॥ भक्तिसिद्धयेइत्यनेनसर्वेतरस्वरूपापेक्षयारामस्वरूपभक्तिरेवसर्वेष्ट साधनमितिसूचितम् ॥ २४ ॥ त्वंमाययेति माययाच्छादितस्वस्वरूपोयथाव्यवहरसितथैवत्वयिशिष्यत्वेनगुरुर्भूत्वाहंव्यवहरिष्यामीत्यर्थः ॥ २५ ॥ वास्तवमर्थमाह गुरुरिति गुरूणामस्मद्गुरूणांब्रह्मादीनाम् ॥ २६ ॥ तत्रैवहेतुमाह अंतर्यामीति अतःस्थित्वासर्वनिया

इदानींभाषसेयत्त्वंलोकानामुपदेशकृत ॥ जानामित्वांपरात्मानंलक्ष्म्यासंजातमीश्वरम् ॥ २३ ॥ देव कार्यार्थसिद्ध्यर्थंभक्तानांभक्तिसिद्धये ॥ श्रवणस्यवधार्थायजातंजानामिराघव ॥ २४ ॥ तथाऽपिदेव कार्यार्थंगुह्यंनोद्घाटयाम्यहम् ॥ यथात्वंमाययासर्वंकरोषिरघुनंदन ॥ २५ ॥ तथैवानुविधास्येऽहंशिष्य स्त्वंगुरुरप्यहम् ॥ गुरुर्गुरूणांत्वंदेवपितॄणांत्वंपितामहः ॥ २६ ॥ अंतर्यामीजगद्यात्रावाहकस्त्वमगोचरः ॥ शुद्धसत्वमयंदेहंधृत्वास्वाधीनसंभवम् ॥ २७ ॥ मनुष्यइवलोकेऽस्मिन्भासित्वंयोगमायया ॥ पौरोहित्यमहंजानेविगर्ह्यंदूष्यजीवनम् ॥ २८ ॥ इक्ष्वाकूणांकुलेरामःपरमात्माजनिष्यते ॥ इतिज्ञातंमयापूर्वंब्रह्मणाकथितंपुरा ॥ २९ ॥ ततोऽहमाशयारामतवसंबंधकांक्षया ॥ अकार्षंगर्हितमपितवाचार्यत्वासिद्धये ॥ ३० ॥ ततोमनोरथोमेऽद्यफलितोरघुनंदन ॥ त्वदधीनामहामायासर्वलोकैकमोहिनी ॥ ॥ ३१ ॥ मांयथामोहयेन्नैवतथाकुरुरघूद्वह ॥ गुरुनिष्कृतिकामस्त्वंयदिदेह्येतदेवमे ॥ ३२ ॥ प्रसंगात्सर्वमप्युक्तंनवाच्यंकुत्रचिन्मया ॥ राज्ञादशरथेनाहंप्रेषितोऽस्मिरघूद्वह ॥ ३३ ॥

मकः अगोचरःवाङ्मनसयोरप्यविषयः स्वाधीनसंभवत्वंमायाधिष्ठातृत्वात् ॥ २७ ॥ दूष्यजीवनंदुष्टजीविकारूपं पौरोहित्यंराजपुरोहितत्वम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ त्वत्संबंधाकांक्षारूपाशा संबंधमाह आचार्यत्वासिद्धयइति ॥ ३० ॥ लब्धाचार्यकत्वाद्गुरुदक्षिणांयाचते त्वदधीनेत्यादि ॥ ३१ ॥ गुरुनिष्कृतिकामःगुरौप्रत्युपकारकरणेच्छुः ॥ ३२ ॥ एवमयंमत्स्वरूपमन्यत्रापिप्रकटयिष्यतीतिशंकामुन्नीयाह प्रसंगादिति ॥ ३३ ॥

आमंत्रयितुंबोधयितुम् ॥३४॥ प्रातर्गमिष्यासि राजसान्निध्यंवनंचेतिभावः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एतद्राज्यप्राप्तिफलंतवैवेत्याह निमित्त मात्रमिति कर्ताराज्यकर्ता भोक्ताराज्यसुखभोक्ता अनेनस्वस्यकर्तृत्वादिराहित्यमपिध्वनितम् ॥ ३७ ॥ ममत्वंहिबहिःप्राणइति अनेन शेषांशरूपत्वात्तस्यप्राणधारकत्वरूपंजीवत्वंदर्शितम् ॥ ३८ ॥ पुरःअग्रे ॥ ३९ ॥ नगरेविद्यमानःकश्चित्पुमान्राममात्रेसुमित्रायैच

त्वामामंत्रयितुंराज्येश्वोऽभिषेक्ष्यतिराघव ॥ अद्यत्वंसीतयासार्धमुपवासंयथाविधि ॥ ३४ ॥ कृत्वाशु
चिर्भूमिशायीभवरामजितेंद्रियः ॥ गच्छामिराजसान्निध्यंत्वंतुप्रातर्गमिष्यसि ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वारथमा
रुह्यययौराजगुरुर्द्रुतम् ॥ रामोऽपिलक्ष्मणंदृष्ट्वाप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ सौमित्रेयौवराज्येमेश्वोऽभि
षेकोभविष्यति ॥ निमित्तमात्रमेवाहंकर्ताभोक्तात्वमेवहि ॥ ३७ ॥ ममत्वंहिबहिःप्राणोनात्रकार्याावि
चारणा ॥ ततोवसिष्ठेनयथाभाषितंतत्तथाऽकरोत् ॥ ३८ ॥ वसिष्ठोऽपिनृपंगत्वाकृतंसर्वंन्यवेदयत् ॥
वसिष्ठस्यपुरोराज्ञाह्युक्तंरामाभिषेचनम् ॥ ३९ ॥ यदातदैवनगरेश्रुत्वाकश्चित्पुमान्जगौ ॥ कौसल्या
यैराममात्रेसुमित्रायैतथैवच ॥ ४० ॥ श्रुत्वातेहर्षसंपूर्णेददतुर्हारमुत्तमम् ॥ तस्मैततःप्रीतमनाःकौस
ल्यापुत्रवत्सला ॥ ४१ ॥ लक्ष्मींपर्यचरद्देवींरामस्यार्थप्रसिद्धये ॥ सत्यवादीदशरथःकरोत्येवप्रतिश्रुतम्
॥ ४२ ॥ कैकेयीवशगःकिंतुकामुकःकिंकरिष्यति ॥ इतिव्याकुलचित्तासादुर्गादेवीमपूजयत् ॥ ४३॥
एतस्मिन्नंतरेदेवादेवींवाणीमचोदयन् ॥ गच्छदेविभुवोलोकमयोध्यायांप्रयत्नतः ॥ ४४ ॥ रामाभिषेक
विघ्नार्थंयतस्वब्रह्मवाक्यतः ॥ मंथरांप्रविशस्वादौकैकेयींचततःपरम् ॥ ४५ ॥

न्यवेदयत् ॥ ४० ॥ तस्मैतद्वार्ताहराय ॥ ४१ ॥ प्रतिश्रुतंप्रतिज्ञातम् ॥ ४२ ॥ दुर्गादेवींसकलदुःखहरणक्षमत्वादितिभावः ॥ ४३ ॥ देवींकुंभकर्णस्यनिद्रावरव्याहारादिनादेवानामुपकर्त्रीमयोध्यायामयोध्याप्रदेशावच्छिन्नंभुवोलोकंगच्छेत्यन्वयः ॥ ४४ ॥ आदौमंथरांप्रविशस्वकैकेयीप्रेरणार्थं आर्षस्तङ् ततःपरंराजप्रेरणार्थंकैकेयींप्रविश ॥ ४५ ॥

विघ्नेअभिषेकविघ्ने तथाचक्रेअयोध्यागमनंचक्रे दैवीवाणीतिशेषः ॥ ४६ ॥ सावाण्याविष्टा त्रिपुकटावुरासिकंठेचवक्रा ॥ ४७ ॥४८॥ किंकेनहेतुनानगरमलंकृतं केनचहेतुनाकौसल्योत्सवयुक्तादददाति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ पुत्रस्यराज्याप्राप्त्यादुर्भगेताचिंताराहित्या

ततोविघ्नेसमुत्पन्नेपुनरेहिदिवंशुभे ॥ तथेत्युक्त्वातथाचक्रेप्रविवेशाथमंथराम् ॥ ४६ ॥ साऽपिकुब्जा त्रिवक्रातुप्रासादाग्रमथारुहत् ॥ नगरंपरितोदृष्ट्वासर्वतःसमलंकृतम् ॥ ४७ ॥ नानातोरणसंबाधंपताकाभिरलंकृतम् ॥ सर्वोत्सवसमायुक्तंविस्मितापुनरागमत् ॥ ४८ ॥ धात्रींपप्रच्छमातःकिंनगरंसमलंकृतम् ॥ नानोत्सवसमायुक्ताकौसल्याचातिहर्षिता ॥४९॥ ददातिविप्रमुख्येभ्योवस्त्राणिविविधानिच ॥ तामुवाचतदाधात्रीरामचंद्राभिषेचनम् ॥ ५० ॥ श्वोभाविष्यतितेनाद्यसर्वतोऽलंकृतंपुरम् ॥ तच्छ्रुत्वा त्वरितंगत्वाकैकेयींवाक्यमब्रवीत् ॥ ५१ ॥ पर्यंकस्थांविशालाक्षीमेकांतेपर्यवस्थिताम् ॥ किंशेषेदुर्भगे मूढेमहद्भयमुपस्थितम् ॥ ५२ ॥ नजानीषेऽतिसौंदर्यमानिनिमत्तगामिनी ॥ ५३ ॥ रामस्यानुग्रहाद्राज्ञःश्वोऽभिषेकोभविष्यति ॥ तच्छ्रुत्वासहसोत्थायकैकेयीप्रियवादिनी ॥ ५४ ॥ तस्यैदिव्यंददौस्वर्णनूपुरंरत्नभूषितम् ॥ हर्षस्थानेकिमितिमेकथ्यतेभयमागतम् ॥ ५५ ॥ भरतादधिकोरामःप्रियकृन्मेप्रियंवदः ॥ कौसल्यांमांसमंपश्यन्सदाशुश्रूषतेहिमाम् ॥ ५६ ॥ रामाद्भयंकिमापन्नंतवमूढेवदस्वमे ॥ तच्छ्रुत्वाविषसादाथकुब्जाकारणवैरिणी ॥ ५७ ॥ शृणुमद्वचनंदेवियथार्थंतेमहद्भयम् ॥ त्वांतोषयन्सदाराजाप्रियवाक्यानिभाषते ॥ ५८ ॥ कामुकोऽतथ्यवादीचत्वांवाचापरितोषयन् ॥ कार्यंकरोतितस्यावैरामातुःसुपुष्कलम् ॥ ५९ ॥

च्चमूढे ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ राज्ञोऽनुग्रहाद्रामस्याभिषेकोभविष्यतीत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ कारणेनवाणीप्रवेशरूपेणवैरिणीवैरमापन्ना अकारणवैरिणीतिछेदइतिकश्चित् ॥ ५७ ॥ यथार्थंसत्यमेवमयोच्यते तेमहद्भयमागतमिति ॥ ५८ ॥ अतथ्यवादीतिछेदः त्वमेवमेप्रियेत्यादिवाक्यंमिथ्याप्रलापएवतस्येत्यर्थः कार्याहितम् ॥ ५९ ॥

अतिदुःखावेशात्प्रेषयामासेतिपुनरुक्तिर्नदोषाय ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्राणैर्वाहाप्यतेत्याज्यते वधोभविष्यतीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ सपत्न्याः सकाशाद्यत्पराभवस्तत्सेवादिरूपस्ततोमरणंश्रेयइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अभिषेचनेइतिविषयसप्तमी नवपंचचतुर्दश ॥ ६४ ॥ हेराज्ञिअभयेऽभयस्थानेभयरहितेतवपुत्रोरूढोराज्येदृढोभविष्यतीत्यर्थः ननुवयसासर्वगुणैश्चज्येष्ठेविद्यमानेकथंकनीयसोमेपुत्रस्यराज्यमतआह उपा

मनस्येतन्निधायैवप्रेषयामासतेसुतम् ॥ भरतंमातुलकुलेप्रेषयामाससानुजम् ॥ ६० ॥ सुमित्रायाःसमीचीनंभविष्यतिनसंशयः ॥ लक्ष्मणोराममन्वेतिराज्यंसोऽनुभविष्यति ॥ ६१ ॥ भरतोराघवस्याग्रेकिंकरोवाभविष्यति ॥ विवास्यतेवानगरात्प्राणैर्वाहाप्यतेऽचिरात् ॥ ६२ ॥ त्वंतुदासीवकौसल्यांनित्यंपरिचरिष्यसि ॥ ततोऽपिमरणंश्रेयोयत्सपत्न्याःपराभवः ॥ ६३ ॥ अतःशीघ्रंयतस्वाद्यभरतस्याभिषेचने ॥ रामस्यवनवासार्थंवर्षाणिनवपंचच ॥ ६४ ॥ ततोरूढोऽभयेपुत्रस्तवराज्ञिभविष्यति ॥ उपायंतेप्रवक्ष्यामिपूर्वमेवसुनिश्चितम् ॥ ६५ ॥ पुरादेवासुरेयुद्धेराजादशरथःस्वयम् ॥ इंद्रेणयाचितोधन्वीसहायार्थंमहारथः ॥ ६६ ॥ जगामसेनयासार्धंत्वयासहशुभानने ॥ युद्धंप्रकुर्वतस्तस्यराक्षसैःसहधन्विनः ॥ ६७॥ तदाक्षकीलोन्यपतच्छिन्नस्तस्यनवेदसः ॥ त्वंतुहस्तंसमावेश्यकीलरंध्रेऽतिधैर्यतः ॥ ६८ ॥ स्थितवत्यसितापांगीपतिप्राणपरीप्सया ॥ ततोहत्वाऽसुरान्सर्वान्ददर्शत्वामरिंदमः ॥ ६९ ॥ आश्चर्यपरमंलेभेत्वामालिंग्यमुदान्वितः ॥ वृणीष्वयत्तेमनसिवांछितंवरदोऽस्म्यहम् ॥ ७० ॥ वरद्वयंवृणीष्वत्वमेवंराजाऽवदत्स्वयम् ॥ त्वयोक्तोवरदोराजन्यदिदत्तंवरद्वयम् ॥ ७१ ॥

यमिति ॥ ६५ ॥ इंद्रेणस्वयंयाचितइत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अक्षकीलः रथाक्षकीलइत्यर्थः तस्यछिन्नोन्यपतत्सदशरथोनवेद तत्कीलरंध्रेकीलस्थानेस्वहस्तंदत्वात्वंस्थितवतीत्यन्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ राजाअवदत् ततोवरदोराजात्वयोक्तः किमुक्तस्तदाह राजन्नित्यादि ॥ ७१ ॥

ममेति वरद्वयमितिशेषः त्वयामह्यंदत्तंवरद्वयमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ तथेत्युक्त्वाहेसुव्रतेमंदिरंव्रजयुद्धभूमेःशिबिरंव्रजेतिस्वयमुक्तवानिति शेषः एतत्सर्वंत्वत्तएवश्रुतम् ॥ ७३ ॥ तूष्णीमातिष्ठमौनंकुरुशतशःप्रार्थिताऽपित्वदुक्तंकरिष्यामीतिप्रतिज्ञापर्यंतंराज्ञासहमावदेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ तदेवाह यावदिति सत्यंतत्पूर्वकंशपथपूर्वकमितियावत्तथाप्रातिज्ञायराजातेऽभीष्टंयावत्करोतितावन्मौनंकुर्वित्यर्थः ॥ ७५ ॥

त्वय्येवतिष्ठतुचिरंन्यासभूतंममानघ ॥ यदामेऽवसरोभूयात्तदादेहिवरद्वयम् ॥ ७२ ॥ तथेत्युक्त्वास्वयं राजामंदिरंव्रजसुव्रते ॥ त्वत्तःश्रुतंमयापूर्वमिदानींस्मृतिमागतम् ॥ ७३ ॥ अतःशीघ्रंप्रविश्याद्यक्रोधा गारंरुषान्विता ॥ विमुच्यसर्वाभरणंसर्वतोविनिकीर्यच ॥ भूमावेवशयानात्वंतूष्णीमातिष्ठभामिनी ॥ ७४ ॥ यावत्सत्यंप्रतिज्ञायराजाऽभीष्टंकरोतिते ॥ श्रुत्वात्रिवक्रयोक्तंतत्तदाकेकयनंदिनी ॥ ७५ ॥ तथ्यमेवा खिलंमेनेदुःसंगाहितविभ्रमा ॥ तामाहकैकयीदुष्टाकुतस्तेबुद्धिरीदृशी ॥ ७६ ॥ एवंत्वांबुद्धिसंपन्नांन जानेवक्रसुंदरि ॥ भरतोयदिराजामेभविष्यतिसुतःप्रियः ॥ ७७ ॥ ग्रामान्शतंप्रदास्यामिममत्वंप्राणव ल्लभा ॥ इत्युक्त्वाकोपभवनंप्रविश्यसहसारुषा ॥ ७८ ॥ विमुच्यसर्वाभरणंपरिकीर्यसमंततः ॥ भूमौश यानामलिनामलिनांबरधारिणी ॥ ७९ ॥ प्रोवाचशृणुमेकुब्जेयावद्रामोवनंव्रजेत् ॥ प्राणांस्त्यक्ष्येऽथवा वक्रेशयिष्येतावदेवहि ॥ ८० ॥ निश्चयंकुरुकल्याणिकल्याणंतेभविष्यति ॥ इत्युक्ताप्रययौकुब्जागृहंसा पितथाकरोत् ॥ ८१ ॥

दुःसंगेनजातविभ्रमाआहितेऽपिहितबुद्धिमती दुष्टादुष्टभावा ॥ ७६ ॥ वक्राऽपिमद्धितत्वान्ममसुंदरीतत्संबोधनंवक्रसुंदरि ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ समंततःपरिकीर्यइतस्ततःप्रक्षिप्य मलिनभूमिलुंठनान्मलिनगात्रा ॥ ७९ ॥ यावद्रामगमनंतावदेवंशयनमेवसर्वथातदगमने तुप्राणांस्त्यक्ष्येइत्यर्थः ॥ ८० ॥ निश्चयमुक्तार्थविषयम् ॥ ८१ ॥

अथकैकेय्याःकुब्जास॰ ॥ दमविचार्यकारित्वमित्यर्थविशेषंसामान्यरूपेणार्थांतरन्यासेनदर्शयाति धीरइति महामनाइत्यर्थः सुगुणश्चासावा चारान्वितइत्यर्थः वाशब्दश्चार्थे विधिंवदातितादृशोयोदेशिकोगुरुःतत्परस्तत्सेवापरः गुरुसेवयासकलविधेयानिषेध्यार्थज्ञइत्यर्थः विद्याव स्तुतत्त्वज्ञानेतेनविवेकःकर्तव्याकर्तव्यविचारोयस्यसः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इतिश्रीमत्स॰सेतौअयोध्याकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥

धीरोऽत्यंतदयान्वितोऽपिसुगुणाचारान्वितोवाऽथवानीतिज्ञोविधिवाददेशिकपरोविद्याविवेकोऽथवा ॥
दुष्टानामतिपापभावितधियांसंगंसदाचेद्भजेत्तद्बुद्ध्यापरिभावितोव्रजातितत्साम्यंक्रमेणस्फुटम् ॥ ८२ ॥
अतःसंगःपरित्याज्योदुष्टानांसर्वदैवाहि ॥ दुःसंगीच्यवतेस्वार्थाद्यथेयंराजकन्यका ॥ ८३ ॥ इतिश्रीम
दध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्रीमहा
देवउवाच ॥ ततोदशरथोराजारामाभ्युदयकारणात् ॥ आदिश्यमंत्रिप्रकृतीःसानंदोगृहमाविशत् ॥ १ ॥
तत्रादृष्ट्वाप्रियांराजाकिमेतादितिविह्वलः ॥ यापुरामंदिरंतस्याःप्रविष्टेमायिशोभना ॥ २ ॥ हसंतीमामुपा
यातिसाकिंनैवाद्यदृश्यते ॥ इत्यात्मन्येवसंचिंत्यमनसाऽतिविदूयता ॥ ३ ॥ पप्रच्छदासीनिकरंकुतोवः
स्वामिनीशुभा ॥ नायातिमांयथापूर्वंमत्प्रियाप्रियदर्शना ॥ ४ ॥ ताऊचुःक्रोधभवनंप्रविष्टानैवविद्महे ॥
कारणंतत्रदेवत्वंगत्वानिश्चेतुमर्हसि ॥ ५ ॥ इत्युक्तोभयसंत्रस्तोराजातस्याःसमीपगः ॥ उपविश्यशनैर्देहं
स्पृशन्वैपाणिनाऽब्रवीत् ॥ ६ ॥ किंशेषेवसुधापृष्ठेपर्यंकादीन्विहायच ॥ मांत्वंखेदयसेभीरुयतोमांनाव
भाषसे ॥ ७ ॥ अलंकारंपरित्यज्यभूमौमलिनवाससा ॥ किमर्थंब्रूहिसकलंविधास्येतववांछितम् ॥ ८ ॥
कोवातवाहितंकर्तानारीवापुरुषोपिवा ॥ समेदंड्यश्चवध्यश्चभविष्यतिनसंशयः ॥ ९ ॥

ततइति मंत्रिणःसुमंत्रादयःप्रकृतयोमुख्यपौराः ॥ १ ॥ तस्याःकैकेय्यामंदिरंप्रविष्टेमयिकैकेयीहसंतीमामुपयातिसाऽद्यकिंनदृश्यतेएत त्किमित्यन्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ वःयुष्माकम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मांकिंखेदयसेतत्रहेतुर्यतइति ॥ ७ ॥ किमर्थंतिष्ठसीतिशेषः ॥ ८ ॥ वांछितविधानप्रकारमेवाह कोवेति ॥ ९ ॥

यथायेनप्रकारेणदंडनेनवधेनवातदवश्यंब्रूहि ॥ १० ॥ ममस्वांतंजानासिस्वदुःखासहिष्णुत्वेनेतिशेषः प्रियंमांस्वाधीनंजानासि एवंपरिश्रमंविनाऽपित्वदुक्तार्थानुष्ठानंमयाकर्तव्यमेवेतिवृथाऽयंपरिश्रमइतिभावः ॥ ११ ॥ तेप्रियंकरंकंधनिनंकुर्याम् अप्रियंकरंचदरिद्रंकुर्याम्

ब्रूहिदेवियथाप्रीतिस्तदवश्यंममाग्रतः ॥ तदिदानींसाधयिष्येसुदुर्लभमपिक्षणात् ॥ १० ॥ जानासित्वं ममस्वांतंप्रियंमांस्ववशेस्थितम् ॥ तथाऽपिमांखेदयसेवृथातवपरिश्रमः ॥ ११ ॥ ब्रूहिकंधनिनंकुर्यांदरिद्रंतेप्रियंकरम् ॥ धनिनंक्षणमात्रेणनिर्धनंचतवाहितम् ॥ १२ ॥ ब्रूहिकंवावधिष्यामिवधार्होवाविमोक्ष्यते ॥ किमत्रबहुनोक्तेनप्राणान्दास्यामितेप्रिये ॥ १३ ॥ ममप्राणात्प्रियतरोरामोराजीवलोचनः ॥ तस्योपरिशपेब्रूहित्वद्धितंतत्करोम्यहम् ॥ १४ ॥ इतिब्रुवाणंराजानंशपंतंराघवोपरि ॥ शनैर्विमृज्यनेत्रेसाराजानंप्रत्यभाषत ॥ १५ ॥ यदिसत्यप्रतिज्ञोऽसिशपथंकुरुषेयदि ॥ याञ्चांमेसफलांकर्तुंशीघ्रमेवत्वमर्हसि ॥ १६ ॥ पूर्वंदेवासुरेयुद्धेमयात्वंपरिरक्षितः ॥ तदावरद्वयंदत्तंत्वयामेतुष्टचेतसा ॥ १७ ॥ तद्द्वयंन्यासभूतंमेस्थापितंत्वयिसुव्रत ॥ तत्रैकेनवरेणाशुभरतंमेप्रियंसुतम् ॥ १८ ॥ एभिःसंभृतसंभारैर्यौवराज्येऽभिषेचय ॥ अपरेणवरेणाशुरामोगच्छतुदंडकान् ॥ १९ ॥ मुनिवेषधरःश्रीमान्जटावल्कलभूषणः ॥ चतुर्दशसमास्तत्रकंदमूलफलाशनः ॥ २० ॥ पुनरायातुतस्यांतेवनेवातिष्ठतुस्वयम् ॥ प्रभातेगच्छतुवनंरामोराजीवलोचनः ॥ २१ ॥ यदिकिंचिद्विलंबेतप्राणांस्त्यक्ष्येतवाग्रतः ॥ भवसत्यप्रतिज्ञस्त्वमेतदेवममाप्रियम् ॥ २२ ॥

धनिनंकुबेरतुल्यधनवंतमपिक्षणेनत्वदाहितंनिर्धनंकारिष्यामीतिशेषः ॥ १२ ॥ कंब्रह्मतुल्यमपिवधिष्यामि वधार्हश्चोरादिरपित्वत्प्रियोविमोक्ष्यतेमयेतिशेषः ॥ १३ ॥ यत्तवहितंतत्करोमीतिशपे रामशपथपूर्वकंप्रतिजानेइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ किंचिद्विलंबेतप्रातःकालोत्तरंक्षणमपिविलंबेमयाप्राणत्यागःकर्तव्यइत्यर्थः ॥ २२ ॥

रोमहर्षणंशृण्वतांरोमांचोत्पादकमपिक्रूरत्वात् ॥ २३ ॥ परयाउत्कृष्टयाकैकेयीभियानेत्रेविमृज्याश्रुरहितेकृत्वा साश्रुनेत्रत्वंदृष्ट्वाऽतिक्रोधेनरामवधंप्रार्थयेदितिअधिकाभीः निवृत्त्येतिपाठेपतनवेलायांपराङ्मुखपतनादुक्तरीत्याभियैवझटितितत्संमुखीभूयेत्यर्थः पुनर्मनुष्यदेहधरायामद्भार्यायाएवंक्रौर्यासंभवंपर्यालोच्यदुःस्वप्नइतितर्कः जाग्रतःस्वप्नानुभवासंभवादाह अथवाममैवचित्तस्यविभ्रमःअन्यार्थकस्यान्यार्थकत्वग्रहः ॥ २४ ॥ इतिविचार्येतिशेषःपुरःस्थितांव्याघ्रीमिवपुरःपत्नींकैकेयीमालोक्यदृष्ट्वातद्वस्तुतत्त्वनिर्णयायतामाहेतिशेषः किमाहेत्यत्राह किमिदमिति ममप्राणहरामित्यनेनस्ववैधव्यसंपादकत्वेनात्यंतंस्वानिष्टंकथंभाषसइत्यर्थः ॥ २५ ॥ ननुराम

श्रुत्वैतद्दारुणंवाक्यंकैकेय्यारोमहर्षणम् ॥ निपपातमहीपालोवज्राहतइवाचलः ॥ २३ ॥ शनैरुन्मील्य नयनेविमृज्यपरयाभिया ॥ दुःस्वप्नोवामयादृष्टोह्यथवाचित्तविभ्रमः ॥ २४ ॥ इत्यालोक्यपुरःपत्नींव्याघ्रीमिवपुरःस्थिताम् ॥ किमिदंभाषसेभद्रेममप्राणहरंवचः ॥ २५ ॥ रामःकमपराधंतेकृतवान्कमलेक्षणः ॥ ममाग्रेराघवगुणान्वर्णयस्यनिशंशुभान् ॥ २६ ॥ कौसल्यांमांसमंपश्यन्शुश्रूषांकुरुतेसदा ॥ इतिब्रुवंतीत्वंपूर्वमिदानींभाषसेऽन्यथा ॥ २७ ॥ राज्यंगृहाणपुत्रायरामस्तिष्ठतुमंदिरे ॥ अनुगृह्णीष्वमांवामेरामान्नास्तिभयंतव ॥ २८ ॥ इत्युक्त्वाऽश्रुपरीताक्षःपादयोर्निपपातह ॥ कैकेयीप्रत्युवाचेदंसाऽपिरक्तांतलोचना ॥ २९ ॥ राजेंद्रकिंत्वंभ्रांतोऽसिउक्तंतद्भाषसेऽन्यथा ॥ मिथ्याकरोषिचेत्स्वीयंभाषितंनरकोभवेत् ॥ ३० ॥ वनंनगच्छेद्यदिरामचंद्रःप्रभातकालेऽजिनचीरयुक्तः ॥ उद्बंधनंवाविषभक्षणंवाकृत्वामरिष्येपुरतस्तवाहम् ॥ ३१ ॥

कृतातिदुःसहापराधवशात्स्वानिष्टेमेप्रवृत्तिरित्यत्राह रामइति अपराधाकरणंप्रागुक्तत्वद्वाक्येनैवनिर्णीतामित्याह ममेति ॥ २६ ॥ इदानीमन्यथाभाषसे अतःपूर्वापरविरोधादिदंत्वद्वचोऽश्रद्धेयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ यदिराज्यलोभस्तेतत्राह राज्यमिति रामस्येहस्थितावपिनतेभयमित्यर्थः वामेमद्विरुद्धाचरणशीले ॥ २८ ॥ साऽपिपूर्वंतादृशभाषणशीलाऽतिमृदुरपिकैकेयीदेववाण्यावेशवशाद्रक्तांतलोचनासतीराजानंप्रत्युवाच ॥ २९ ॥ उक्तंप्रतिज्ञापूर्वमुक्तम् ॥ ३० ॥ मिथ्याभाषणजन्योनरकोऽस्त्येवपुनःपापांतरजंनरकमपिदर्शयति वनमितिअजिनमेवचीरंऋषिवस्त्रंतेनयुक्तः ॥ ३१ ॥

विडंबसेश्लाघसे रामोपरीत्यनेनभगवच्छपथोमिथ्यात्वयाकृतइतिध्वनयाति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तान्बंद्यादीन्गणान्निवर्त्य रोषंरो षातिशयंआस्थिताप्राप्ता प्रातःसमयेजातेऽपिराममाकार्यवनायनप्रेषयतीत्यधिकोरोषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ किरीटकट

सत्यप्रतिज्ञोऽहमितीहलोकेविडंबसेसर्वसभांतरेषु ॥ रामोपरित्वंशपथंचकृत्वामिथ्याप्रतिज्ञोनरकंप्रयाहि ॥ ३२ ॥ इत्युक्तःप्रिययादीनोमग्नोदुःखार्णवेनृपः ॥ मूर्छितःपतितोभूमौविसंज्ञोमृतकोयथा ॥ ३३ ॥ एवंरात्रिर्गतातस्यदुःखात्संवत्सरोपमा ॥ अरुणोदयकालेतुबंदिनोगायकाजगुः ॥ ३४ ॥ निवारयित्वा तान्सर्वान्कैकेयीरोषमास्थिता ॥ ततःप्रभातसमयेमध्यकक्षमुपस्थिताः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्या ऋषयःकन्यकास्तथा ॥ छत्रंचचामरंदिव्यगजोवाजीतथैवच ॥ ३६ ॥ अन्याश्चवारमुख्यायाःपौरजान पदास्तथा ॥ वसिष्ठेनयथाऽऽज्ञप्तंतत्सर्वंतत्रसंस्थितम् ॥३७॥ स्त्रियोबालाश्चवृद्धाश्चरात्रौनिद्रांनलेभिरे ॥ कदाद्रक्ष्यामहेरामंपीतकौशेयवाससम् ॥ ३८ ॥ सर्वाभरणसंपन्नंकिरीटकटकोज्ज्वलम् ॥ कौस्तुभा भरणंश्यामंकंदर्पशतसुंदरम् ॥ ३९ ॥ अभिषिक्तंसमायातंगजारूढंस्मिताननम् ॥ श्वेतच्छत्रधरंतत्रल क्ष्मणंलक्षणान्वितम् ॥ ४० ॥ रामंकदावाद्रक्ष्यामःप्रभातंवाकदाभवेत् ॥ इत्युत्सुकधियःसर्वेबभूवुःपुर वासिनः ॥ ४१ ॥ नेदानीमुत्थितोराजाकिमर्थंचेतिचिंतयन् ॥ सुमंत्रःशनकैःप्रायाद्यत्रराजाऽवतिष्ठते॥ ॥ ४२ ॥ वर्धयन्जयशब्देनप्रणमञ्शिरसानृपम् ॥ अतिखिन्नंनृपंदृष्ट्वाकैकेयींसमपृच्छत ॥ ४३ ॥ देवि कैकेयिवर्धस्वाकिंराजादृश्यतेऽन्यथा ॥ तमाहकैकयीराजारात्रौनिद्रांनलब्धवान् ॥४४ ॥ रामरामेतिरामे तिराममेवानुचिंतयन् ॥प्रजागरेणवैराजाह्यस्वस्थइवलक्ष्यते॥राममानयशीघ्रंत्वंराजाद्रष्टुमिहेच्छति॥४५॥

कानिउज्ज्वलानिशोभावंतियत्संबंधात्तम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सुमंत्रःइतिप्रजानांतादृशींचिंतांज्ञात्वास्वयमपिचिंतयन्नित्यर्थः ॥ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अन्यथाशोकवान्अस्वस्थश्च ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

भामिनिकोपनेइत्यर्थः कोपनासैवभामिनीतिनिघंटुः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अतिवृद्धत्वात्प्रियत्वाच्चद्वारपालैरवारितः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पश्यन्नेवपितृदर्शनत्वरयादर्शनमात्रेणचक्षुषैवतेषांशिष्टाचारंकुर्वन्नित्यर्थः ॥ ५० ॥ ससंभ्रमःसादरः ॥ ५१ ॥ दुःखात्भाविरामविरह दुःखात् ॥ ५२ ॥ समाविशत्प्राविशत् राजगृहमितिशेषः ॥ ५३ ॥ ५४ राजदुःखोपशांतयेतदर्थंत्वमेवकारणम् तदेवकारणत्वंसम

सुमंत्रउवाच ॥ अश्रुत्वाराजवचनंकथंगच्छामिभामिनि ॥ तच्छ्रुत्वामंत्रिणोवाक्यंराजामंत्रिणमब्रवीत् ॥ ॥ ४६ ॥ सुमंत्ररामंद्रक्ष्यामिशीघ्रमानयसुंदरम् ॥ इत्युक्तस्त्वरितंगत्वासुमंत्रोराममंदिरम् ॥ ४७ ॥ अवारितःप्रविष्टोऽयंत्वरितंराममब्रवीत् ॥ शीघ्रमागच्छभद्रंतेरामराजीवलोचन ॥ ४८ ॥ पितुर्गेहंमयासार्धंराजात्वांद्रष्टुमिच्छति ॥ इत्युक्तोरथमारुह्यसंभ्रमात्त्वरितोययौ ॥ ४९ ॥ रामःसारथिनासार्धंलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ मध्यकक्षेवसिष्ठादीन्पश्यन्नेवत्वरान्वितः ॥ ५० ॥ पितुःसमीपंसंगम्यननामचरणौपितुः ॥ राममालिंगितुंराजासमुत्थायससंभ्रमः ॥ ५१ ॥ बाहूप्रसार्यरामेतिदुःखान्मध्येपपातह ॥ हाहेतिरामस्तंशीघ्रमालिंग्यांकेन्यवेशयत् ॥ ५२ ॥ राजानंमूर्छितंदृष्ट्वाचुक्रुशुःसर्वयोषितः ॥ किमर्थंरोदनमितिवसिष्ठोऽपिसमाविशत् ॥ ५३ ॥ रामःपप्रच्छकिमिदंराज्ञोदुःखस्यकारणम् ॥ एवंपृच्छतिरामेसाकैकेयीराममब्रवीत् ॥ ५४ ॥ त्वमेवकारणंह्यत्रराज्ञोदुःखोपशांतये ॥ किंचित्कार्यंत्वयारामकर्तव्यंनृपतेर्हितम् ॥ ५५ ॥ कुरुसत्यप्रतिज्ञस्त्वंराजानंसत्यवादिनम् ॥ राज्ञावरद्वयंदत्तंममसंतुष्टचेतसा ॥ ५६ ॥ त्वदधीनंतुतत्सर्वंवक्तुंत्वांलज्जतेनृपः ॥ सत्यपाशेनसंबद्धंपितरंत्रातुमर्हसि ॥ ५७ ॥ पुत्रशब्देनचैतद्धिनरकात्त्रायतेपिता ॥ रामस्तयोदितंश्रुत्वाशूलेनाभिहतोयथा ॥ ५८ ॥ व्यथितःकैकयींप्राहकिंमामेवंप्रभाषसे ॥ पित्रर्थेजीवितंदास्येपिबेयंविषमुल्बणम् ॥ ५९ ॥

र्थयति किंचिदिति ॥ ५५ ॥ कार्यमेवाह सत्यप्रतिज्ञइति त्वंदंडकागमनविषयेसत्यप्रतिज्ञोभूत्वाइत्यर्थः ॥ ५६ ॥ तत्सर्वंतद्वरद्वयानुष्ठानंत्वदधीनम् अतःसत्यपाशेनेति ॥ ५७ ॥ पुत्रशब्देनैतदुच्यते तदेवदर्शयति पुन्नाम्नोनरकात्पितात्रायतेयेनसपुत्रइत्यर्थः ॥ ५८ ॥ पिबेयंविषम् पित्राज्ञप्तइतिशेषः ॥ ५९ ॥

यःकुरुतेसउत्तमइत्यर्थः ॥ ६० ॥ मलोमलसदृशः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तैर्भरतोऽवश्यमभिषेच्यएवेत्यन्वयः ॥ ६४ ॥ समाः वर्षाणि ॥६५॥६६॥ राजाकिंकेनकारणेनेहविषयेमांनवक्तितत्कारणंनजाने अकर्तव्यतासंभावनायामप्यभावादितिभावः॥६७॥ दुःखितं राज्ञोऽवचनेनेतिशेषः ॥ ६८ ॥ ज्येष्ठादाच्छिद्यकनिष्ठायराज्यदानरूपेउन्मार्गेवर्तमानमतएवभ्रांतहृदयंस्त्रीजितंच पापंनतद्भवेदिति गु

सीतांत्यक्ष्येऽथकौसल्यांराज्यंचापित्यजाम्यहम् ॥ अनाज्ञप्तोऽपिकुरुतेपितुःकार्यंसउत्तमः ॥ ६० ॥ उक्तःकरोतियःपुत्रःसमध्यमउदाहृतः ॥ उक्तोऽपिकुरुतेनैवसपुत्रोमलउच्यते ॥ ६१ ॥ अतःकरोमितत्सर्वंयन्मामाहपितामम ॥ सत्यंसत्यंकरोम्येवरामोद्विर्नाभिभाषते ॥ ६२ ॥ इतिरामप्रतिज्ञांसाश्रुत्वावक्तुंप्रचक्रमे ॥ रामत्वदभिषेकार्थंसंभाराःसंभृताश्चये ॥ ६३ ॥ तैरेवभरतोऽवश्यमभिषेच्यःप्रियोमम ॥ अपरेणवरेणाशुचीरवासाजटाधरः ॥ ६४ ॥ वनंप्रयाहिशीघ्रंत्वमद्यैवपितुराज्ञया ॥ चतुर्दशसमास्तत्रवसमुन्यन्नभोजनः ॥ ६५ ॥ एतदेवपितुस्तेद्यकार्यंत्वंकर्तुमर्हसि ॥ राजातुलज्जतेवक्तुंत्वामेवंरघुनंदन ॥ ॥ ६६ ॥ श्रीरामउवाच ॥ भरतस्यैवराज्यंस्यादहंगच्छामिदंडकान् ॥ किंतुराजानवक्तीहमांनजानेऽत्रकारणम् ॥ ६७ ॥ श्रुत्वैतद्रामवचनंदृष्ट्वारामंपुरःस्थितम् ॥ प्राहराजादशरथोदुःखितोदुःखितंवचः ॥ ॥ ६८ ॥ स्त्रीजितंभ्रांतहृदयमुन्मार्गपरिवर्तिनम् ॥ निगृह्यमांगृहाणेदंराज्यंपापंनतद्भवेत् ॥ ६९ ॥ एवंचेदनृतंनैवमांस्पृशेद्रघुनंदन ॥ इत्युक्त्वादुःखसंतप्तोविललापनृपस्तदा ॥ ७० ॥ हारामहाजगन्नाथहाममप्राणवल्लभ ॥ मांविसृज्यकथंघोरंविपिनंगंतुमर्हसि ॥ ७१ ॥ इतिरामंसमालिंग्यमुक्तकंठोरुरोदह ॥ विमृज्यनयनेरामःपितुःसजलपाणिना ॥ ७२ ॥

रोरप्यवलिप्तस्यकार्याकार्यमजानतः उत्पथप्रतिपन्नस्यदंडएवविधीयतेइतिनीत्युक्तेः ॥ ६९ ॥ त्वयाबलात्कारेणग्रहणान्ममाप्येतद्वरदानानृतकृतोनदोषइत्याह एवंचेदिति ॥ ७० ॥ यद्यपितवजगन्नाथत्वाद्राज्यविपिनयोःसमतैवतथाऽपित्वद्वियोगेममप्राणास्त्वद्वल्लभत्वात्त्वयासहगमिष्यंतीत्याह ममप्राणवल्लभेति ॥ ७१ ॥ विमृज्यनिरस्ताश्रुकेकृत्वा ॥ ७२ ॥

शासत्वित्यार्षम् मदनुजेनापिराज्यकरणेतस्यापित्वत्पुत्रत्वात्त्वद्भक्तत्वाच्चात्रदुःखंवृथेतिभावः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ममसुखंतुविशिष्टम् हेदे
वत्वत्सत्यपालनरूपंकार्यंचभविष्यतीत्यधिकोलाभः।विशेषेणदेवानांकार्यंचरक्षोनाशरूपंभविष्यतीतिध्वनितम् कैकेय्याश्चप्रियोऽतोमहागु
णःबहुगुणइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ इदानीमेवेत्यर्थः उपाह्रियंतांदूरीक्रियंताम् ॥ ७६ ॥ सुखमित्यनेनममवनगमनेदुःखलेशोऽपिनास्तीतिध्वनि
तम् ॥ ७७ ॥ रामकारणातरामाभिषेकविघ्ननिवृत्तिनिमित्तम् ॥ ७८ ॥ एकाग्रमनसोक्तफलार्थमेवाविष्णुंध्यायतेच आर्षमात्मनेपदम् ॥

आश्वासयामासनृपंशनैःसनयकोविदः ॥ किमत्रदुःखेनविभोराज्यंशास्तुमेऽनुजः ॥ ७३ ॥ अहंप्रति
ज्ञांनिस्तीर्यपुनर्यास्यामितेपुरम् ॥ राज्यात्कोटिगुणंसौख्यंममराजन्वनेसतः ॥ ७४ ॥ त्वत्सत्यपालनं
देवकार्यंचापिभविष्यति ॥ कैकेय्याश्चप्रियोराजन्वनवासोमहागुणः ॥ ७५ ॥ इदानींगंतुमिच्छामिव्ये
तुमातुश्चहृज्ज्वरः ॥ संभाराश्चोपह्रियंतामभिषेकार्थमागताः ॥ ७६ ॥ मातरंचसमाश्वास्यअनुनीयच
जानकीम् ॥ आगत्यपादौवंदित्वातवयास्येसुखंवनम् ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वातुपरिक्रम्यमातरंद्रष्टुमाययौ ॥
कौसल्याऽपिहरेःपूजांकुरुतेरामकारणात् ॥ ७८ ॥ होमंचकारयामासब्राह्मणेभ्योददौधनम् ॥ ध्यायते
विष्णुमेकाग्रमनसामौनमास्थिता ॥ ७९ ॥ अंतस्थमेकंघनचित्प्रकाशंनिरस्तसर्वातिशयस्वरूपम् ॥ वि
ष्णुंसदानंदमयंहृदब्जेसाभावयंतीनददर्शरामम् ॥ ८० ॥ इतिश्रीमद०अयोध्याकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥
ततःसुमित्राहृष्ट्वैनंरामंराज्ञीससंभ्रमा ॥ कौसल्यांबोधयामासरामोऽयंसमुपस्थितः ॥ १ ॥

॥ ७९ ॥ अंतस्थमंतर्यामितयाहृदयेस्थितम् ध्येयरूपमाह घनेत्यादि निरस्तेत्यादिनानिर्विकल्पकसमाधिस्थेत्युक्तम् सकलविशेषरहित
ध्यानस्यैवनिर्विकल्पकत्वात् निरस्तानिसर्वाणिअतिशयस्वरूपाणिभेदकस्वरूपाणियेनेत्यक्षरार्थः ॥ ८० ॥ इतिश्रीम०सेतौ अ० तृ
तीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ चतुर्थेलक्ष्मणंक्रुद्धंसांत्वयित्वोपदेशतः सीतयासहितोऽगच्छद्दंडकंचेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ ससंभ्र
मासादरासुमित्राराज्ञींकौसल्यांबोधयामासेत्यन्वयः ॥ १ ॥

बहिर्दृष्टिप्रवाहिता त्यक्तसमाधिरित्यर्थः ॥ २ ॥ भुंक्ष्वपुत्रेतीति अद्भुतवद्भावात्संधिः ॥ ३ ॥ भोजनावसरोनकृतःपित्रेतिशेषः निश्चितः कृतःपित्रेतिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ मुनिवेषःचीरवासस्त्वादिकम् चिंतांमद्विषयांकर्तुंनार्हसि ॥ ६ ॥ संप्लुतामग्ना ॥ ७ ॥ क्षणार्धंवाक्षणार्धमपि ॥ ८ ॥ बालकमत्यंतबालम् वत्सशब्दोहिंगवापत्येरूढः ॥ ९ ॥ राजाराज्यंप्रयच्छतु तस्यात्यंतमिच्छाविषयत्वात् किमर्थमि

श्रुत्वैवरामनामैषाबहिर्दृष्टिप्रवाहिता ॥ रामंदृष्ट्वाविशालाक्षमालिंग्यांकेन्यवेशयत् ॥ २ ॥ मूर्ध्न्यवघ्रायपस्पर्शगात्रंनीलोत्पलच्छवि ॥ भुंक्ष्वपुत्रेतिचप्राहमिष्टमन्नंक्षुधार्दितः ॥ ३ ॥ रामःप्राहनमेमातर्भोजनावसरःकृतः ॥ दंडकागमनेशीघ्रंममकालोऽद्यनिश्चितः ॥ ४ ॥ कैकेयीवरदानेनसत्यसंधःपितामम ॥ भरतायददौराज्यंममाप्यारण्यमुत्तमम् ॥ ५ ॥ चतुर्दशसमास्तत्रह्युषित्वामुनिवेषधृक् ॥ आगमिष्येपुनःशीघ्रंनचिंतांकर्तुमर्हसि ॥ ६ ॥ तच्छ्रुत्वासहसोद्विग्नामूर्छितापुनरुत्थिता ॥ आहरामंसुदुःखार्तादुःखसागरसंप्लुता ॥ ७ ॥ यदिरामवनंसत्यंयासिचेन्नयमामपि ॥ त्वद्विहीनाक्षणार्धंवाजीवितंधारयेकथम् ॥८॥ यथागौर्बालकंवत्संत्यक्त्वातिष्ठेन्नकुत्रचित् ॥ तथैवत्वांनशक्नोमित्यक्तुंप्राणातिप्रियंसुतम् ॥ ९ ॥ भरतायप्रसन्नश्चेद्राज्यंराजाप्रयच्छतु ॥ किमर्थंवनवासायत्वामाज्ञापयतिप्रियम् ॥ १० ॥ कैकेय्यावरदोराजासर्वस्वंवाप्रयच्छतु ॥ त्वयाकिमपराद्धंहिकैकेय्यावानृपस्यवा ॥ ११ ॥ पितागुरुर्यथारामतवाहमधिकाततः ॥ पित्राज्ञप्तोवनंगंतुंवारयेयमहंसुतम् ॥ १२ ॥ यदिगच्छसिमद्वाक्यमुल्लंघ्यनृपवाक्यतः ॥ तदाप्राणान्परित्यज्यगच्छामियमसादनम् ॥ १३ ॥ लक्ष्मणोऽपिततःश्रुत्वाकौसल्यावचनंरुषा ॥ उवाचराघवंवीक्ष्यदहन्निवजगत्त्रयम् ॥ १४ ॥

ति नहितेनकिंचिद्भरतेष्टमितिभावः ॥ १० ॥ त्वयाकिमपराद्धम् यत्त्वांवनायप्रस्थापयतीतिशेषः ॥ ११ ॥ यथापितागुरुस्तथाऽहमपितवगुरुः यद्वा ततोऽधिका पितुर्दशगुणंमातागौरवेणातिरिच्यतइतिस्मृतेः एवंचमदाज्ञयावनागमनमेवोचितमितिभावः ॥ १२ ॥ तदाप्राणानिति एवंचमातृवधदोषोवनगमनेऽधिकइतिभावः ॥ १३ ॥ रुषादहन्निवेत्यन्वयः ॥ १४ ॥

भ्रांतमनसंराज्यलोभेन अतएवकैकेयीवशवर्तिनम् ॥ १५ ॥ पुरालोकान्प्रदहतःकालाग्निरुद्रस्येवेत्यर्थः अनेनतदवतारत्वंस्वस्यसूचितम् ॥ १६ ॥ तत्राभिषेकेविघ्नकारिणोनिहन्यामित्यर्थः ॥ १७ ॥ तेसर्वंकालाग्निरुद्रतुल्यत्वंतद्रूपत्वंचसत्यमेवजानामिकिंतुतस्यपराक्रमस्य समयइदानींनाकिंतुचतुर्दशेवर्षेइतिव्यंग्यम् ॥ १८ ॥ अथतत्रत्यजनप्रतारणायसंसारानित्यत्वप्रदर्शनेनरोषान्निवर्त्तयाति यदिदमिति सर्वं जगत्राज्यमंततःस्वदेहेंद्रियादिकंचनसत्यम् तथाचाकिंकस्यार्थेउपादेयंयेनैवंरोषःकार्यइतिभावः यदिसत्यंभवेत्तदातेआयासःसफलोभवेदि त्यन्वयः ॥ १९ ॥ मेघवितानंमेघसमूहः एवंचभोग्यभोक्रोरुभयोरप्यास्थिरत्वात्सर्वंव्यर्थमितिभावः ॥ २० ॥ यथेति यथासर्पगलवर्त्ती

उन्मत्तंभ्रांतमनसंकैकेयीवशवर्तिनम् ॥ बद्धानिहन्मिभरतंतद्बंधून्मातुलानपि ॥ १५ ॥ अद्यपश्यंतुमेशौर्यंलोकान्प्रदहतःपुरा ॥ रामत्वमभिषेकायकुरुयत्नमरिंदम ॥ १६ ॥ धनुष्पाणिरहंतत्रनिहन्यांविघ्नकारिणः ॥ इतिब्रुवंतंसौमित्रिमालिंग्यरघुनंदनः ॥ १७ ॥ शूरोऽसिरघुशार्दूलममात्यंतहितेरतः ॥ जानामि सर्वंतेसत्यंकिंतुतत्समयोनहि ॥ १८ ॥ यदिदंदृश्यतेसर्वंराज्यंदेहादिकंचयत् ॥ यदिसत्यंभवेत्तत्रआयासःसफलश्चते ॥ १९ ॥ भोगामेघवितानस्थविद्युल्लेखेवचंचलाः ॥ आयुरप्यग्निसंतप्तलोहस्थजलबिंदुवत् ॥ २० ॥ यथाव्यालगलस्थोऽपिभेकोदंशानपेक्षते ॥ तथाकालाहिनाग्रस्तोलोकोभोगानशाश्वतान् ॥ २१ ॥ करोतिदुःखेनहिकर्मतंत्रंशरीरभोगार्थमहर्निशंनरः ॥ देहस्तुभिन्नःपुरुषात्समीक्ष्यतेकोवात्र भोगःपुरुषेणभुज्यते ॥ २२ ॥

भेकस्तद्गलवर्त्तिकोमलमांसभोगायासन्नमपिस्वमृत्युमजानंस्तद्गलमांसदंशनमपेक्षतेइच्छातितथाकालाहिग्रस्तोलोकोभोगानिच्छतीत्यर्थः ॥ ॥ २१ ॥ कर्मतंत्रंधनार्जनादिव्यापारंकाम्यंवैदिकंकर्मच नन्वत्रकस्यभोगःशरीरस्यउतात्मनः नाद्यइत्याह देहस्त्विति पुरुषाद्भेदवत स्तस्यात्यंतजडत्वात्सुखादिसाक्षात्काररूपभोगस्यतत्रासंभवइतिभावः नांत्यइत्याह कोवात्रेति तस्यशुद्धस्वभावत्वेनापरिणामित्वात्तस्य भोगासंभवइतिभावः अत्रदेहशब्देनाचित्तमप्युपलक्ष्यते यद्यपितयोःपरस्परंविवेकाग्रहाच्चित्तस्यभोगस्तथाऽपिसभ्रांतिमूलकइतिहेयएवेति तात्पर्यम् ॥ २२ ॥

एवंभोगस्यापारमार्थिकत्वमुक्त्वेदानींवैराग्यायपुत्रादिसंगस्यास्थिरत्वमाह पित्रिति प्रपापानीयशाला काष्ठौघयोरिवकाष्ठौघवत् ॥२३॥ प्रतीतानिश्रिता एषःअभिमानःममधनादिअनेनचममचिरंभोगइत्यादिः ॥ २४ ॥ संसृतिःसंसारस्थितिःस्वप्नसदृशीअल्पकालअनुवर्तते तामुपादेयत्वेनमनुतइत्यर्थः ॥ २५ ॥ कथंचिदिति कथमपीत्यर्थः नबुद्ध्यतेममापिजरामृत्यूस्तइतिकथमपिनबुद्ध्यतइत्यर्थः ॥ २६ ॥ पूर्वपूर्वभुक्तदिनरात्र्यपेक्षयोत्तरोत्तरस्यविशेषमपश्यन्अतोमूढमतिःकालवेगंपूर्वपूर्वावस्थापहारकंनपश्यति अतोभोगाननुपततितेष्वासज्जते

पितृमातृसुतभ्रातृदारबंध्वादिसंगमः ॥ प्रपायामिवजंतूनांनद्यांकाष्ठौघवच्चलः ॥ २३ ॥ छायेवलक्ष्मीश्चपलाप्रतीतातारुण्यमंबूर्मिवदध्रुवंच ॥ स्वप्नोपमंस्त्रीसुखमायुरल्पंतथाऽपिजंतोरभिमानएषः ॥ २४ ॥ संसृतिःस्वप्नसदृशीसदारोगादिसंकुला ॥ गंधर्वनगरप्रख्यामूढस्तामनुवर्त्तते ॥ २५ ॥ आयुष्यंक्षीयतेयस्मादादित्यस्यगतागतैः ॥ दृष्ट्वाऽन्येषांजरामृत्यूकथंचिन्नैवबुद्ध्यते ॥ २६ ॥ सएवदिवसःसैवरात्रिरित्येवमूढधीः ॥ भोगाननुपतत्येवकालवेगंनपश्यति ॥ २७ ॥ प्रतिक्षणंक्षरत्येतदायुरामघटांबुवत् ॥ सपत्नाइवरोगौघाःशरीरंप्रहरंत्यहो ॥ २८ ॥ जराव्याघ्रीवपुरतस्तर्जयंत्यवतिष्ठते ॥ मृत्युःसहैवयात्येषसमयंसंप्रतीक्षते ॥ २९ ॥ देहेऽहंभावमापन्नोराजाऽहंलोकविश्रुतः ॥ इत्यस्मिन्मनुतेजंतुःकृमिविड्भस्मसंज्ञिते ॥ ३० ॥ त्वगस्थिमांसविण्मूत्ररेतोरक्तादिसंयुतः ॥ विकारीपरिणामीचदेहआत्माकथंवद ॥ ३१ ॥ यमास्थायभवांल्लोकंदग्धुमिच्छतिलक्ष्मण ॥ देहाभिमानिनःसर्वेदोषाःप्रादुर्भवंतिहि ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ आमघटःअपक्वघटः सपत्नाःशत्रवः ॥ २८ ॥ आगतप्रायाहंकिंमूढोऽसीतितर्जयंती मृत्युःसमयंप्रहर्तुंसंप्रतीक्षतेसहतिष्ठन्नपि ॥ २९ ॥ देहेउपचयादिविशिष्टेकृमिविड्भस्मसंज्ञिते भूस्थेआद्यासंज्ञा जंतुभिर्भक्षितेमध्यासंज्ञा दग्धेअंत्या तादृशेदेहेऽहंभावप्राप्तोऽहंराजेतिअस्मिन्लोकेमनुते ॥ ३० ॥ अथदेहस्यात्मत्वंखंडयति त्वगिति त्वगादिसंयुतत्वाद्विकारीरसादिधातुविकारवान् परिणामीबाल्याद्यवस्थापरिणामवान् आत्मात्वविकारीअपरिणामीचेतिविपरीतःश्रुत्यादिभिरुक्तइतिभावः ॥ ३१ ॥ यंरागादिदोषसमूहम् तेदोषादेहाभिमानिनःप्रादुर्भवंति तस्मात्तंत्यजेतिभावः ॥ ३२ ॥

देहाभिमानिनोऽस्यरागादिदोषप्रादुर्भावकत्वंतत्कारणाविद्यारूपत्वात्तस्येत्याह देहोऽहमिति देहइत्युपलक्षणमंतःकरणादेरपि तदाह चिदात्मेति ॥ ३३ ॥ संसृतेःसंसारमूलस्यरागादिदोषस्यशत्रवइति स्वजननाविद्योच्छेदकत्वाद्विद्याभ्यासेकामादयःशात्रवंकुर्वंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रकृतोपयोगितयाक्रोधस्यैवमुक्तिविघातेप्राधान्यमाह तत्रापीति पित्रादिवधेनपातित्यंप्राप्तोनश्रवणाद्याधिकारीतिभावः ॥ ३५ ॥ मनस्तापःतज्जनकंहननाद्युपायान्वेषणमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ महान्शत्रुःपरिणामेस्वप्राणापहारकत्वात् क्रोधएवयमःसाक्षादि

देहोऽहमितियाबुद्धिरविद्यासाप्रकीर्तिता ॥ नाहंदेहश्चिदात्मेतिबुद्धिर्विद्येतिभण्यते ॥ ३३ ॥ अविद्यासंसृतेर्हेतुर्विद्यातस्यानिवर्तिका ॥ तस्माद्यत्नःसदाकार्योविद्याभ्यासेमुमुक्षुभिः ॥ कामक्रोधादयस्तत्रशत्रवःशत्रुसूदन ॥ ३४ ॥ तत्रापिक्रोधएवालंमोक्षविघ्नायसर्वदा ॥ येनाविष्टःपुमान्हंतिपितृभ्रातृसुहृत्सखीन् ॥ ३५ ॥ क्रोधमूलोमनस्तापःक्रोधःसंसारबंधनम् ॥ धर्मक्षयकरःक्रोधस्तस्मात्क्रोधंपरित्यज ॥ ३६ ॥ क्रोधएषमहान्शत्रुस्तृष्णावैतरणीनदी ॥ संतोषोनंदनवनंशांतिरेवहिकामधुक् ॥ ३७ ॥ तस्मात्शांतिंभजस्वाद्यशत्रुरेवंभवेन्नते ॥ देहेंद्रियमनःप्राणबुद्ध्यादिभ्योविलक्षणः ॥ ३८ ॥ आत्माशुद्धःस्वयंज्योतिरविकारीनिराकृतिः ॥ यावद्देहेंद्रियप्राणैर्भिन्नत्वंनात्मनोविदुः ॥ ३९ ॥ तावत्संसारदुःखौघैःपीड्यंतेमृत्युसंयुताः ॥ तस्मात्त्वंसर्वदाभिन्नमात्मानंहृदिभावय ॥ ४० ॥ बुद्ध्यादिभ्योबहिःसर्वमनुवर्तस्वमाखिदः ॥ भुंजन्प्रारब्धमखिलंसुखंवादुःखमेववा ॥ ४१ ॥

तिपाठांतरम् वैतरणीवदीदुस्तरत्वात् विषयलाभैःकथमप्यनपगमादितिभावः नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति इंधनैःकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्धतइत्युक्तेः नंदनवनमानंदजनकत्वात् ॥ ३७ ॥ एवंशांतिसेवने ॥ ३८ ॥ तेभ्योवैलक्षण्यमेवाह अविकारीनिराकृतिःदेहादिसुसाकारइतिभावः ॥ ३९ ॥ तावदिति अहंममेत्याभिमानसत्वादितिभावः भिन्नंबुद्ध्यादिभ्यइत्यर्थः ॥ ४० ॥ बुद्ध्यादिभ्यःल्यब्लोपेपंचमी तदतिरिक्तोऽहमितिअंतर्जानन्नेवतानालंब्यबाहिर्लौकव्यवहारेसर्वलोकव्यवहारंलोकवदेवानुवर्तस्वकुरुपरंतुतत्रमाखिदःखेदंनकुरु नतुलोकवत्कार्यकरणेतद्वत्खेदोऽवश्यंभाव्येवेत्यतआह भुंजन्निति अखिलंसुखंदुःखंवाप्रारब्धमिस्येवंभुंजंस्तथाभावयन् ॥ ४१ ॥

प्रवाहपतितोऽपिसंसारप्रवाहस्थोऽपिकार्यंव्यवहारंकुर्वन्नपितज्जन्यपापपुण्याभ्यांनलिप्यतेपृथग्जनोऽपि एवंचत्वतथाभावयतःसर्वथातदले
पइत्याह बाह्येति ॥ ४२ ॥ तदेवाह एतदिति ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ समागमंमेपुनरागमं एवंभावयंतीप्रतीक्षस्वेत्यर्थः ॥ ४५ ॥ य
थासरितांप्रवाहेपतितप्लवानांनसदैकत्रसंवासःकिंतुक्षणमात्रंतथाकर्ममार्गेसंसारेवर्तमानानांपितृपुत्रादीनामपीत्यर्थः एवंभावनायांचतुर्दशस

प्रवाहपतितःकार्यंकुर्वन्नपिनलिप्यसे ॥ बाह्येसर्वत्रकर्तृत्वमावहन्नपिराघव ॥ ४२ ॥ अंतःशुद्धस्वभाव
स्त्वंलिप्यसेनचकर्मभिः ॥ एतन्मयोदितंकृत्स्नंहृदिभावयसर्वदा ॥ ४३ ॥ संसारदुःखैरखिलैर्बाध्यसेन
कदाचन ॥ त्वमप्येवंमयादिष्टंहृदिभावयनित्यदा ॥ ४४ ॥ समागमंप्रतीक्षस्वनदुःखैःपीड्यसेचिरम् ॥
नसदैकत्रसंवासःकर्ममार्गानुवर्तिनाम् ॥ ४५ ॥ यथाप्रवाहपतितप्लवानांसरितांतथा ॥ चतुर्दशसमासंख्या
क्षणार्धमिवजायते ॥ ४६ ॥ अनुमन्यस्वमामंबदुःखंसंत्यज्यदूरतः ॥ एवंचेत्सुखसंवासोभविष्यतिवनेम
म ॥४७॥ इत्युक्त्वादंडवन्मातुःपादयोरपतच्चिरम् ॥ उत्थाप्यांकेसमावेश्यआशीर्भिरभिनंदयत् ॥४८॥
सर्वेदेवाःसगंधर्वाब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ रक्षंतुत्वांसदायांतंतिष्ठंतंनिद्रयायुतम् ॥ ४९ ॥ इतिप्रस्थापयामास
समालिंग्यपुनःपुनः ॥ लक्ष्मणोऽपितदारामंनत्वाहर्षाश्रुगद्गदः ॥ ५० ॥ आहराममम
मांतस्थःसंज्ञायोऽयंत्वयाकृतः ॥ यास्यामिपृष्ठतोरामसेवांकर्तुंतदादिश ॥ ५१ ॥ अनुगृह्णीष्वमांरामनोचेत्प्राणां
स्त्यजाम्यहम् ॥ तथेतिराघवोऽप्याहलक्ष्मणंयाहिमाचिरम् ॥ ५२ ॥

मानांसंख्यादिवसगणनाक्षणार्धवत् अत्यल्पकालेनैवसमाप्ताभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ एवंचेत्त्वदनुमत्यागमनंचेत्तदाममवनेसुखजनकःसं
वासोभविष्यतीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ चिरंयावदनुमतिपर्यंतं अभिनंदयत्अभ्यनंदयत् अडभावआर्षः ॥ ४८ ॥ तदेवाह सर्वेइति सदेत्यस्य
विवरणंयांतमित्यादि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ रामेतिपुनरुक्तिर्हर्षातिशयात् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

एवंलक्ष्मणमुक्त्वाप्रतस्थेमातृगृहादितिशेषः ततस्तामतिप्रियांसीतांसमाधातुंविभूर्जगतःपतिर्गतः स्वगृहमितिशेषः ॥५३॥ ५४ ॥ सेन
याविनाकुत्रगतआगतोऽसीत्यन्वयः कुतःकुतोहेतोर्नदृश्यतेइत्यर्थः वादित्राणिनवाद्यंतेकुतइत्यनुकर्षः एवमग्रेऽपि ॥ ५५ ॥ सामंतरा
जेति एकाकीकिमित्यागतइत्यर्थः पर्यायोक्तमलंकारः ॥ ५६ ॥ ५७॥ अद्यैवयास्यामीति नोपहासोऽयमित्याह नमिथ्येति ॥५८॥

प्रतस्थेतांसमाधातुंगतःसीतापतिर्विभुः ॥ आगतंपतिमालोक्यसीतासुस्मितभाषिणी ॥ ५३ ॥ स्वर्ण
पात्रस्थसलिलैःपादौप्रक्षाल्यभक्तितः ॥ पप्रच्छपतिमालोक्यदेवकिंसेनयाविना ॥ ५४ ॥ आगतोऽसि
गतःकुत्रश्वेतच्छत्रंचतेकुतः ॥ वादित्राणिनवाद्यंतेकिरीटादिविवर्जितः ॥ ५५ ॥ सामंतराजसहितःसं
भ्रमान्नागतोऽसिकिम् ॥ इतिस्मसीतयापृष्टोरामःसस्मितमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ राज्ञामेदंडकारण्येराज्यंदत्तं
शुभेऽखिलम् ॥ अतस्तत्पालनार्थायशीघ्रंयास्यामिभामिनि ॥ ५७ ॥ अद्यैवयास्यामिवनंत्वंतुश्वश्रूस
मीपगा ॥ शुश्रूषांकुरुमेमातुर्नमिथ्यावादिनोवयम् ॥ ५८ ॥ इतिब्रुवंतंश्रीरामंसीताभीताऽब्रवीद्वचः ॥
किमर्थंवनराज्यंतेपित्रादत्तंमहात्मना ॥ ५९ ॥ तामाहरामःकैकेय्यैराजाप्रीतोवरंददौ ॥ भरतायददौरा
ज्यंवनवासंममानघे ॥ ६० ॥ चतुर्दशसमास्तत्रवासोमेकिलयाचितः ॥ तयादेव्याददौराजासत्यवादी
दयापरः ॥ ६१ ॥ अतःशीघ्रंगमिष्यामिमाविघ्नंकुरुभामिनि ॥ श्रुत्वातद्रामवचनंजानकीप्रीतिसंयुता
॥ ६२ ॥ अहमग्रेगमिष्यामिवनंपश्चात्त्वमेष्यसि ॥ इत्याहमांविनागंतुंतवराघवनोचितम् ॥ ६३ ॥ ता
माहराघवःप्रीतःस्वप्रियांप्रियवादिनीम् ॥ कथंवनंत्वांनेष्येऽहंबहुव्याघ्रमृगाकुलम् ॥ ६४ ॥ राक्षसाघो
ररूपाश्चसंतिमानुषभोजिनः ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चसंचरंतिसमंततः ॥ ६५ ॥

॥ ५९ ॥ वरस्वरूपमाहभरतायेति ॥ ६० ॥ तयादेव्यायाचितोऽतोमायिदयापरोऽपिराजासत्यवादीअवश्यंत्वदुक्तंदास्यामीतिप्रतिज्ञा
वाक्यस्यसत्यत्वंकर्तुमेवनवासंददौ ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ नोचितंशुद्धस्यतवमयाविनाकार्याक्षमत्वात्विवाहकालेनातिचरिष्यामीतिप्रतिज्ञा
तत्वाच्च ॥ ६३ ॥ वननयनाभावेहेतुगर्भविशेषणंबहुव्याघ्रेत्यादि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ फलादिकमपिसमयेदुर्लभमित्याह कालेइत्यादि नदृश्यतेवनेषुतृणाद्याच्छादनात्जनसंचाराभावाच्च यत्रापिदृश्यतेतत्रापिश र्कराद्यन्वितः ॥ ६७ ॥ वासस्थानमप्यतिदुःखजनकमित्याह गुहेत्यादि सम्यक्बाध्यंतेरिपवोयत्रेतिसंबाधंदुर्गवासस्थानंगुहागव्हररूपम् तद्यद्यपिरिपुपीडारहितंतथाऽपिझिल्लीदंशादियुतत्वात्तत्रस्थातुमशक्यामितिभावः ॥ ६८ ॥ तत्रापिपद्भ्यांगमनमतिदुःखमित्याह पादेति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ स्फुरद्वक्त्रा अंतर्गतक्रोधवशात्तत्स्फुरणम् तदेवाह किंचित्कोपेति अत्यागेहेतवोधर्मपत्नीमित्यादयः ॥ ७१ ॥ पतिव्र

कट्वम्लफलमूलानिभोजनार्थंसुमध्यमे ॥ अपूपानिव्यंजनानिविद्यंतेनकदाचन ॥ ६६ ॥ कालेकाले फलंवाऽपिविद्यतेकुत्रसुंदरि ॥ मार्गोनदृश्यतेक्वापिशर्कराकंटकान्वितः ॥ ६७ ॥ गुहागव्हरसंबाधंझिल्ली दंशादिभिर्युतम् ॥ एवंबहुविधंदोषंवनंदंडकसंज्ञितम् ॥ ६८ ॥ पादचारेणगंतव्यंशीतवातातपादिमत्॥ राक्षसादीन्वनेदृष्ट्वाजीवितंहास्यसेचिरात् ॥ ६९ ॥ तस्माद्भद्रेगृहेतिष्ठशीघ्रंद्रक्ष्यसिमांपुनः ॥ रामस्यव चनंश्रुत्वासीतादुःखसमन्विता ॥ ७० ॥ प्रत्युवाचस्फुरद्वक्त्राकिंचित्कोपसमन्विता ॥ कथंमामिच्छसे त्यक्तुंधर्मपत्नींपतिव्रताम् ॥ ७१ ॥ त्वदनन्यामदोषांमांधर्मज्ञोऽसिदयापरः ॥ त्वत्समीपेस्थितांरामको वामांधर्षयेद्वने ॥ ७२ ॥ फलमूलादिकंयद्यत्तवभुक्तावशेषितम् ॥ तदेवामृततुल्यंमेतेनतुष्टारमाम्यहम् ॥ ७३ ॥ त्वयासहचरंत्यामेकुशाःकाशाश्चकंटकाः ॥ पुष्पास्तरणतुल्यामेभविष्यंतिनसंशयः ॥ ७४ ॥ अहंत्वांक्लेशयेनैवभवेयंकार्यसाधिनी ॥ बाल्येमांवीक्ष्यकश्चिद्वैज्योतिःशास्त्रविशारदः ॥ ७५ ॥प्राहतेवि पिनेवासःपत्यासहभविष्यति ॥ सत्यवादीद्विजोभूयाद्गमिष्यामित्वयासह ॥ ७६ ॥

तात्वमेवोपपादयति त्वदनन्यामिति त्वत्तोऽन्यःपुरुषोनविद्यतेयस्यास्तां यद्वा त्वत्तोभेदरहितांशक्तिशक्तिमतोरभेदात् अतएवादोषाम् यापिरक्षोधर्षणादिविभीषिकासाऽपिमिथ्येत्याह त्वत्समीपइति यन्नामस्मरणेनरक्षांसिपलायंतेतस्यतवेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यदपिफलादी नांकटुत्वाद्युक्तंतत्परिहरति फलेति त्वद्भुक्तावशिष्टंविघसत्वादमृततुल्यमित्यर्थः रमामीत्यार्षंपरस्मैपदम् ॥ ७३ ॥ चरंत्याःगच्छंत्याःअ त्रत्वत्संगएवहेतुरितिभावः ॥ ७४ ॥ कार्यसाधिनीरक्षोवधादिकार्यसाधिकेतिव्यंग्यम् वनगमनंचमेऽवश्यंभावीतिइतिहासकथनेनद्रढय ति बाल्यइति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥ त्वत्सहायिनीसृष्ट्यादिसर्वकार्येष्वहमेवतेसहायेतिव्यंग्यम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ गच्छगमनंकुरु तत्रवनेतपस्विवेषेणहारादी नांकाचित्स्थापनमावश्यकम् तत्रसर्वस्थलेषुअपायसंभावनासत्वान्निरपायस्थानंब्राह्मणेषुदानमित्याहारुंधत्यैइति वसिष्ठपत्न्यै यत्रस्थापितमे तद्देहापायेऽपिलभ्यामितिभावः ॥ ८० ॥ वयमपितथैवकुर्मइत्याह ब्राह्मणेभ्यइति ॥ ८१ ॥ श्रुतंवेदाध्ययनम् कुटुंबवत्त्वमिदंदानपा

अन्यत्किंचित्प्रवक्ष्यामिश्रुत्वामांनयकाननम् ॥ रामायणानिबहुशःश्रुतानिबहुभिर्द्विजैः ॥ ७७ ॥ सी
तांविनावनंरामोगतःकिंकुत्रचिद्वद ॥ अतस्त्वयागमिष्यामिसर्वथात्वत्सहायिनी ॥ ७८ ॥ यदिगच्छसि
मांत्यक्त्वाप्राणांस्त्यक्ष्यामितेऽग्रतः ॥ इतितंनिश्चयंज्ञात्वासीतायारघुनंदनः ॥७९॥ अब्रवीद्देविगच्छत्वं
वनंशीघ्रंमयासह ॥ अरुंधत्यैप्रयच्छाशुहारानाभरणानिच ॥ ८० ॥ ब्राह्मणेभ्योधनंसर्वंदत्वागच्छामहेव
नम् ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणेनाशुद्विजानाहूयभक्तितः ॥ ८१ ॥ ददौगवांवृंदशतंधनानिवस्त्राणिदिव्यानि
विभूषणानि ॥ कुटुंबवद्भ्यःश्रुतशीलवद्भ्योमुदाद्विजेभ्योरघुवंशकेतुः ॥ ८२ ॥ अरुंधत्यैददौसीतामु
ख्यान्याभरणानिच ॥ रामोमातुःसेवकेभ्योददौधनमनेकधा ॥ ८३ ॥ स्वकांतःपुरवासिभ्यःसेवकेभ्यस्त
थैवच ॥ पौरजानपदेभ्यश्चब्राह्मणेभ्यःसहस्रशः ॥ ८४ ॥ लक्ष्मणोऽपिसुमित्रांतुकौसल्यायैसमर्पयत् ॥
धनुष्पाणिःसमागत्यरामस्याग्रेव्यवस्थितः ॥ ८५ ॥ रामःसीतालक्ष्मणश्चजग्मुःसर्वेनृपालयम् ॥ ८६ ॥
श्रीरामःसहसीतयानृपपथेगच्छन्शनैःसानुजःपौरान्जानपदान्कुतूहलदृशःसानंदमुद्वीक्षयन् ॥ श्यामः
कामसहस्रसुंदरवपुःकांत्यादिशोभासयन्पादन्यासपवित्रिताऽखिलजगत्प्रापालयंतत्पितुः ॥ ८७ ॥ इ
तिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

त्रतासंपादकंविशेषणम् ॥ ८२ ॥ मातृसेवकेभ्योदानंमातृस्नेहेन ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ समर्पयत् ततइत्यध्याहारः समागत्यरामस्यअग्रे स्थितइत्यन्वयः ॥ ८५ ॥ ततःरामइति ॥ ८६ ॥ नृपपथेराजमार्गेकुतूहलेनपश्यंतितान्कुतूहलदृशःपौरान्सानंदंपश्यन् तेनतेषांदुःख निरासः पितुस्तत्कैकेय्याधिष्ठितमालयंगृहंप्राप ॥ ८७ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेअयोध्याकांडेसेतौचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

सजानकिंजानक्यासहितं लक्ष्मणेनसममायांतमित्यन्वयः तादृशंदृष्ट्वापरस्परंवीक्ष्योचुःपरस्परमित्येव ॥ १ ॥ सत्यसंधंसत्यप्रतिज्ञम् ॥ ॥ २ ॥ अत्यजत्वनवासमाज्ञापितवान् सत्यवतासत्यवक्ता वर्णलोपआर्षःकैकेयीवापूर्वमत्यंतंरामेप्रीतिमतीकथंदुष्टाजातेतिशेषः यद्भरतस्यराज्यंरामस्यवनवासंचवृतवतीतिभावः ॥ ३ ॥ याचतांवालोभाद्भरतस्यराज्यंराममुच्यमानगुणंकथंकुतोहेतोर्विवासयामास अत्रहेतुंन

श्रीमहादेवउवाच ॥ आयांतंनागराद्दृष्ट्वामार्गेरामंसजानकिम् ॥ लक्ष्मणेनसमंवीक्ष्यऊचुःसर्वेपरस्परम् ॥ ॥ १ ॥ कैकेय्यावरदानादिश्रुत्वादुःखसमावृताः ॥ बतराजादशरथःसत्यसंधंप्रियंसुतम् ॥ २ ॥ स्त्रीहेतोरत्यजत्कामीतस्यसत्यवताकुतः ॥ कैकेयीवाकथंदुष्टारामंसत्यंप्रियंकरम् ॥३॥ विवासयामासकथंक्रूरकर्माऽतिमूढधीः ॥ हेजनानात्रवस्तव्यंगच्छामोऽद्यैवकाननम् ॥ ४ ॥ यत्ररामःसभार्यश्चसानुजोगंतुमिच्छति ॥ पश्यंतुजानकींसर्वेपादचारेणगच्छतीम् ॥ ५ ॥ पुंभिःकदाचिद्दृष्टावाजानकीलोकसुंदरी ॥ साऽपिपादेनगच्छंतीजनसंघेष्वनावृता ॥६॥ रामोऽपिपादचारेणगजाश्वादिविवर्जितः ॥ गच्छतिद्रक्ष्यथविभुंसर्वलोकैकसुंदरम् ॥ ७ ॥ राक्षसीकैकयीनाम्नीजातासर्वविनाशिनी ॥ रामस्यापिभवेद्दुःखंसीतायाःपादयानतः ॥ ८ ॥ बलवान्विधिरेवात्रपुंप्रयत्नोहिदुर्बलः ॥ इतिदुःखाकुलेवृंदेसाधूनांमुनिपुंगवः ॥ ॥ ९ ॥ अब्रवीद्वामदेवोऽथसाधूनांसंघमध्यगः ॥ मानुशोचथरामंवासीतांवावाच्मितत्त्वतः ॥ १० ॥

पश्यामः अतोनिष्प्रयोजनदुष्टत्ववज्जनवत्यस्मिन्देशेनवस्तव्यमित्याहुः हेजनाइति ॥ ४ ॥ यत्रकानने पश्यंत्विति तेनसर्वथादैवप्राबल्यंजानंत्विितिव्यंग्यम् ॥ ५ ॥ तदेवोपपादयति पुंभिरिति गच्छंतीत्यस्यदृश्यतामितिशेषः ॥ ६ ॥ द्रक्ष्यथ अस्याप्युक्तव्यंग्येएवतात्पर्यम् ॥ ७ ॥ राक्षसीति यत्कृत्यारामस्यस्ववनवासादिकृतदुःखाभावेऽपिसीतायाःपादगमनकृतंदुःखंतस्यापिभवेदित्यन्वयः ॥ ८ ॥ उपसंहरति बलवानिति पर्यायोक्तमत्रालंकारःसाधूनांवृंदेसमूहे ॥ ९ ॥ तत्त्वतःतेषांतत्त्वंवच्मीत्यर्थः ॥ १० ॥

परोजडेभ्यः विष्णुर्व्यापकःवैकुंठनिलयोवा आदिमन्नारंजीवसमूहस्तद्रूपोहिरण्यगर्भस्तस्याप्ययनःपरायणःवेदलाभद्वारासृष्ट्यादिसाम
र्थ्यदः योगमायायोगेनस्वसंबंधेनापरिच्छिन्ननपिमातिपरिच्छिनत्तिसा ॥ ११ ॥ एषमायागुणैरिति एतेनमायिकएवायमाकारोनतुपांच
भौतिकइत्युक्तम् ॥ १२ ॥ मायागुणैस्तत्तदाकारवत्त्वमेवविवृणोति एषएवेति विश्वभावनोविश्वस्रष्टा ॥ १३ ॥ १४ ॥ लयस्यांतं

एषरामःपरोविष्णुरादिनारायणःस्मृतः ॥ एषासाजानकीलक्ष्मीर्योगमायेतिविश्रुता ॥ ११ ॥ असौशेष
स्तमन्वेतिलक्ष्मणाख्यश्चसांप्रतम् ॥ एषमायागुणैर्युक्तस्तत्तदाकारवानिव ॥ १२ ॥ एषएवरजोयुक्तोब्र
ह्माऽभूद्विश्वभावनः ॥ सत्त्वाविष्टस्तथाविष्णुस्त्रिजगत्प्रतिपालकः ॥ १३ ॥ एषरुद्रस्तामसोऽतेजगत्प्र
लयकारणम् ॥ एषमत्स्यःपुराभूत्वाभक्तंवैवस्वतंमनुम् ॥ १४ ॥ नाव्यारोप्यलयस्यांतंपालयामासराघ
वः ॥ समुद्रमथनेपूर्वंमंदरेसुतलंगते ॥ १५ ॥ अधारयत्स्वपृष्ठेऽद्रिंकूर्मरूपीरघूत्तमः ॥ महीरसातलंयाता
प्रलयेसूकरोऽभवत् ॥ १६ ॥ तोलयामासदंष्ट्राग्रेतांक्षोणींरघुनंदनः ॥ नारसिंहंवपुःकृत्वाप्रह्लादवरदः
पुरा ॥ १७ ॥ त्रिलोककंटकंरक्षःपाटयामासतन्नखैः ॥ पुत्रराज्यंहृतंदृष्ट्वाह्यदित्यायाचितःपुरा ॥
॥ १८ ॥ वामनत्वमुपागम्ययाञ्चयाचाहरत्पुनः ॥ दुष्टक्षत्रियभूभारनिवृत्त्यैभार्गवोऽभवत् ॥ १९ ॥
सएवजगतांनाथइदानींरामतांगतः ॥ रावणादीनिरक्षांसिकोटिशोनिहनिष्यति ॥ २० ॥ मानुषेणैवमर
णंतस्यदृष्टंदुरात्मनः ॥ राज्ञादशरथेनापितपसाराधितोहरिः ॥ २१ ॥ पुत्रत्वाकांक्षयाविष्णोस्तदापुत्रोऽ
भवद्धरिः ॥ सएवविष्णुःश्रीरामोरावणादिवधायहि ॥ २२ ॥

लयस्यदैनंदिनप्रलयस्यअंतंसमाप्तिपर्यंतम् ॥ १५ ॥ अद्रिंमंदरं यातायदेत्यादि प्रलयेसूकरस्तदेत्यादि ॥ १६ ॥ १७ ॥ तद्रक्षःप्र
ह्लादपीडकंरक्षःपुत्रराज्यमिंद्रराज्यं हृतंबलिना ॥ १८ ॥ याञ्चयाबलेःसकाशाद्भिक्षाव्याजेनाहरत्परावर्तितवान् ॥ १९ ॥ २० ॥
तस्यरावणस्य नन्वेवंदशरथगृहेएवावतारकरणेकिंबीजंतत्राह राज्ञेति ॥ २१ ॥ पुत्रत्वाकांक्षयाविष्णोरिति विष्णुर्मेपुत्रोभवत्वितीच्छ
येत्यर्थः ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ नारदःप्राह भूभारहरणोद्देश्यकंब्रह्मणःसंदेशवचइत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ रामोदुःखितोभविष्यतीत्यपिवृथाशंकैवेत्याह रामेति मृत्युभयाभावेइतरभयाभावःकैमुतिकन्यायसिद्धः तन्नामजपकर्तुस्तत्त्वज्ञानोदयादितिभावः ॥ २६ ॥ तस्यदुःखशंकाकेत्यन्वयः कलौतुनाम्नैवनाम्नाभिलापेनैवमुक्तिस्तज्जनकंतत्त्वज्ञानंनान्येनयोगादिनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ईदृशस्यकिमर्थोदेहपरिग्रहस्तत्राह मायेति वि

गंताऽद्यैववनंरामोलक्ष्मणेनसहायवान् ॥ एषासीताहरेर्मायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥ २३ ॥ राजावा कैकयीवाऽपिनात्रकारणमण्वपि ॥ पूर्वेद्युर्नारदःप्राहभूभारहरणायच ॥ २४ ॥ रामोऽप्याहस्वयंसाक्षाच्छ्वोगमिष्याम्यहंवनम् ॥ अतोरामंसमुद्दिश्यचिंतांत्यजतबालिशाः ॥ २५ ॥ रामरामेतियेनित्यंजपंति मनुजाभुवि ॥ तेषांमृत्युभयादीनिनभवंतिकदाचन ॥ २६ ॥ कापुनस्तस्यरामस्यदुःखशंकामहात्मनः ॥ रामनाम्नैवमुक्तिःस्यात्कलौनान्येनकेनचित् ॥ २७ ॥ मायामानुषरूपेणविडंबयतिलोककृत् ॥ भक्तानांभजनार्थायरावणस्यवधायच ॥ २८ ॥ राज्ञश्चाभीष्टसिद्ध्यर्थंमानुषंवपुराश्रितः ॥ इत्युक्त्वाविररामाथवामदेवोमहामुनिः ॥ २९ ॥ श्रुत्वातेऽपिद्विजाःसर्वेरामंज्ञात्वाहरिंविभुम् ॥ जहुर्हृत्संशयग्रंथिंराममेवान्वचिंतयन् ॥ ३० ॥ यइदंचिंतयेन्नित्यंरहस्यंरामसीतयोः ॥ तस्यरामेदृढाभक्तिर्भवेद्विज्ञानपूर्विका ॥ ॥ ३१ ॥ रहस्यंगोपनीयंवोयूयंवैराघवप्रियाः ॥ इत्युक्त्वाप्रययौविप्रस्तेऽपिरामंपरंविदुः ॥ ३२ ॥ ततोरामःसमाविश्यपितृगेहमवारितः ॥ सानुजःसीतयागत्वाकैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ ३३ ॥

डंबयतिस्वीयाचारेणसदाचारंलोकान्शिक्षयतिमातापितरौपुत्रानिव फलांतरमप्याह भक्तानामिति ॥ २८ ॥ राज्ञोऽभीष्टंविष्णोःस्वपुत्रत्वम् ॥ २९ ॥ हृत्संशयग्रंथिंहृदिविद्यमानंरामेमनुष्यत्वादिविषयंसंशयग्रंथिम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गोपनीयंपृथग्जनेष्वितिशेषः ॥ ॥ ३२ ॥ अवारितःपुत्रत्वात् द्वारपालैरितिशेषः गत्वाकैकेयीसमीपामितिशेषः ॥ ३३ ॥

तेसंमतंवनंदंडकारण्यंगंतुंकृतधियोनिश्चिताइत्यन्वयः आज्ञापयतुपितेत्यनेनतदाज्ञांविनागमनेतस्यदुःखादौअहंदोषभाक्स्यामितिसूचितम्
॥ ३४ ॥ इत्युक्तारामेणकैकेयीसहसाझटितिउत्थायरामायेत्यन्वयः चीराणिवन्यपरिधेयानिवल्कलादीनि जीर्णवासांसिवा ॥ ३५ ॥
तत्चीरपरिधानप्रकारस्वरूपम् ॥ ३६ ॥ हस्तेगृहीत्वाचीरमितिशेषः तच्चीरंकैकेयीदत्तंचीरम् ॥ ३७ ॥ भर्त्सयन्कैकेयीमितिशेषः॥

आगताःस्मोवयंमातस्त्रयस्तेसंमतंवनम् ॥ गंतुंकृतधियःशीघ्रमाज्ञापयतुनःपिता ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वास हसोत्थायचीराणिप्रददौस्वयम् ॥ रामायलक्ष्मणायाथसीतायैचपृथक्पृथक् ॥ ३५ ॥ रामस्तुवस्त्राण्यु त्सृज्यवन्यचीराणिपर्यधात् ॥ लक्ष्मणोऽपितथाचक्रेसीतातन्नविजानती ॥ ३६ ॥ हस्तेगृहीत्वारामस्य लज्जयामुखमैक्षत ॥ रामोगृहीत्वातच्चीरमंशुकेपर्यवेष्टयत् ॥ ३७ ॥ तदृष्ट्वारुरुदुःसर्वेराजदाराःसमंततः॥ वसिष्ठस्तुतदाकर्ण्यरुदितंभर्त्सयन्रुषा॥३८॥ कैकेयींप्राहदुर्वृत्तेरामएवत्वयावृतः ॥ वनवासायदुष्टेत्वंसी तायैकिंप्रयच्छसि ॥३९॥ यदिरामंसमन्वेतिसीताभक्त्यापतिव्रता ॥ दिव्यांबरधरानित्यंसर्वाभरणभूषि ता ॥ ४० ॥ रमयत्वनिशंरामंवनदुःखनिवारिणी ॥ राजादशरथोप्याहसुमंत्रंरथमानय ॥ ४१ ॥ रथ मारुह्यगच्छंतुवनंवनचरप्रियाः ॥ इत्युक्त्वाराममालोक्यसीतांचैवसलक्ष्मणम् ॥ ४२ ॥ दुःखान्निपति तोभूमौरुरोदाश्रुपरिप्लुतः ॥ आरुरोहरथंसीताशीघ्रंरामस्यपश्यतः ॥ ४३ ॥ रामःप्रदक्षिणंकृत्वापितरंरथ मारुहत् ॥ लक्ष्मणःखड्गयुगलंधनुस्तूणीयुगंतथा ॥ ४४ ॥ गृहीत्वारथमारुह्यनोदयामाससारथिम् ॥ तिष्ठतिष्ठसुमंत्रेतिराजादशरथोऽब्रवीत् ॥ ४५ ॥

॥ ३८ ॥ किंप्रयच्छसि चीरामितिशेषः ॥ ३९ ॥ यदीति त्वद्वराविषयभूताऽपियदिस्वेच्छयासमन्वेतिसम्यक्त्यक्तानिरहितमनुपश्चाद्ग
च्छतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ वनदुःखंवनवासजंदुःखम् ॥ ४१ ॥ वनचरामुनयःप्रियायेषांते ॥ ४२ ॥ सीताशीघ्रमारुरोहेत्यनेनतस्याःका
र्यसाधकउत्साहःसूचितः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

रथमचोदयत् राज्ञारामाधीनकृतत्वाद्राजाज्ञापेक्षयातदाज्ञैवप्रबलेतिमत्वेतिव्यंग्यम् दूरंगतेदृष्टिपथमतिक्रांते ॥ ४६ ॥ वृद्धाइत्यस्यज्ञानवृद्धाइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ राममातुरित्यादरसूचकंविशेषणम् ॥ ४८ दुःखितस्यमेयदिकंचित्कालंजीवनंभवेत्तदातत्रराममातृगृहेएवान्यत्रतुक्षणमात्रमपितन्नसंभाव्यते राममातृगृहेऽपिचिरंनैवतादित्याह अतइति विनाकृतःदैवेनेतिशेषः अनेनदैवसंपादितंमरणंदुर्वारमितिध्वनि

गच्छगच्छेतिरामेणनोदितोऽचोदयद्रथम् ॥ रामेदूरंगतेराजामूर्छितःप्रापतद्भुवि ॥ ४६ ॥ पौरास्तुबालवृद्धाश्चवृद्धाब्राह्मणसत्तमाः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिरामेतिक्रोशंतोरथमन्वयुः ॥ ४७ ॥ राजारुदित्वासुचिरंमांनयंतुगृहंप्रति ॥ कौसल्यायाराममातुरित्याहपरिचारकान् ॥ ४८ ॥ किंचित्कालंभवेत्तत्रजीवनंदुःखितस्यमे ॥ अतऊर्ध्वंनजीवामिचिरंरामंविनाकृतः ॥ ४९ ॥ ततोगृहंप्रविश्यैवकौसल्यायाःपपातह ॥ मूर्छितश्चचिराद्बुद्ध्वातूष्णीमेवावतस्थिवान् ॥ ५० ॥ रामस्तुतमसातीरंगत्वातत्रावसत्सुखी ॥ जलंप्राश्यनिराहारोवृक्षमूलेऽस्वपद्विभुः ॥ ५१ ॥ सीतयासहधर्मात्माधनुष्पाणिस्तुलक्ष्मणः ॥ पालयामासधर्मज्ञः सुमंत्रेणसमन्वितः ॥ ५२ ॥ पौराःसर्वेसमागत्यस्थितास्तस्याविदूरतः ॥ शक्तारामंपुरंनेतुंनोचेद्गच्छामहेवनम् ॥ ५३ ॥ इतिनिश्चयमाज्ञायतेषांरामोऽतिविस्मितः ॥ नाहंगच्छामिनगरमेतेवैक्लेशभागिनः ॥ ॥ ५४ ॥ भविष्यंतीतिनिश्चित्यसुमंत्रमिदमब्रवीत् ॥ इदानीमेवगच्छामःसुमंत्ररथमानय ॥ ५५ ॥ इत्याज्ञप्तःसुमंत्रोऽपिरथंवाहैरयोजयत् ॥ आरुह्यरामःसीतांचलक्ष्मणोऽपिययुर्द्रुतम् ॥ ५६ ॥ अयोध्याभिमुखंगत्वाकिंचिद्दूरंततोययुः ॥ तेऽपिराममदृष्ट्वैवप्रातरुत्थायदुःखिताः ॥ ५७ ॥

तम् ॥ ४९ ॥ तूष्णीमेवस्वकृतापराधेनलज्जयेतिभावः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सीतयासहास्वपदित्यन्वयः पालयामासजाग्रद्रामंररक्षेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ रामंपुरंनेतुंयदिशक्तास्तदापरावृत्त्यनेष्यामोनोचेद्वनमेवगमिष्यामइतिनिश्चयमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ क्लेशभागिनोवनगमनादितिभावः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ इत्याज्ञप्तःसुमंत्रोरथंवाहैरयोजयत् ॥ ५६ ॥ अयोध्याभिमुखामिति तेषांमतारणायेदम् ॥ ५७ ॥

तदेवाह रथनेमीति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ शृंगवेरंशृंगऋष्याश्रमस्तदविदूरतस्तत्पूर्वभागे ॥ ६० ॥ जनैःजनमुखैः ॥ ६१ ॥ अयंसखा समानख्यातिस्तत्समानज्ञानः अनेनगुहस्यधर्मव्याधादेवत्तत्त्वज्ञत्वंसूचितम् अथापिसत्यपिभेदापगमेनाथतवाहंनमामकीनस्त्वमितिन्यायात्स्वामिनंद्रष्टुमिति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ नैषादमपिमेजन्मधन्यम् त्वदंगस्पर्शादितिभावः ॥ ६४ ॥ तदेवाह बभूवेति एतत्तेकिंकर

रथनेमिगतंमार्गंपश्यंतस्तेपुरंययुः ॥ हृदिरामंससीतंतेध्यायंतस्तस्थुरन्वहम् ॥ ५८ ॥ सुमंत्रोऽपिरथंशीघ्रंनोदयामाससादरम् ॥ स्फीतान्जनपदान्पश्यन्रामःसीतासमन्वितः ॥ ५९ ॥ गंगातीरंसमागच्छच्छृंगवेराविदूरतः ॥ गंगांदृष्ट्वानमस्कृत्यस्नात्वासानंदमानसः ॥ ६० ॥ शिंशपावृक्षमूलेसनिषसादरघूत्तमः ॥ ततोगुहोजनैःश्रुत्वारामागममहोत्सवम् ॥ ६१ ॥ सखायंस्वामिनंद्रष्टुंहर्षात्तूर्णसमापतत् ॥ फलानिमधुपुष्पादिगृहीत्वाभक्तिसंयुतः ॥ ६२ ॥ रामस्याग्रेविनिक्षिप्यदंडवत्प्रापतद्भुवि ॥ गुहमुत्थाप्यतंतूर्णंराघवःपरिषस्वजे ॥ ६३ ॥ संपृष्टकुशलोरामंगुहःप्रांजलिरब्रवीत् ॥ धन्योऽहमद्यमेजन्मनैषादंलोकपावन ॥ ६४ ॥ बभूवपरमानंदःस्पृष्ट्वातेंऽगंरघूत्तम ॥ नैषादराज्यमेतत्तेकिंकरस्यरघूत्तम ॥ ६५ ॥ त्वदधीनंवसन्नत्रपालयास्मान्रघूद्वह ॥ आगच्छयामोनगरंपावनंकुरुमेगृहम् ॥ ६६ ॥ गृहाणफलमूलानित्वदर्थंसंचितानिमे ॥ अनुगृह्णीष्वभगवन्दासस्तेऽहंसुरोत्तम ॥ ६७ ॥ रामस्तमाहसुप्रीतोवचनंशृणुमेसखे ॥ नवेक्ष्यामिगृहंग्रामंनववर्षाणिपंचच ॥ ६८ ॥ दत्तमन्येननोभुंजेफलमूलादिकिंचन ॥ राज्यंममैतत्तेसर्वंत्वंसखामेऽतिवल्लभः ॥ ६९ ॥ वटक्षीरंसमानाय्यजटामुकुटमादरात् ॥ बबंधलक्ष्मणेनाथसहितोरघुनंदनः ॥ ७० ॥

स्यनैषादराज्यंयत्त्वदधीनमतोऽत्रवसन्अस्मान्पालय अत्रनतेपितुःस्वाम्यमित्यत्रवासेदोषाभावइतिभावः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ दासइत्यनेनभोज्याहारतासूचिता ॥ ६७ ॥ नवेक्ष्यामिनप्रवेक्ष्यामिइतिमेप्रतिज्ञेतिशेषः ॥ ६८ ॥ एतत्तेसर्वंराज्यंममैवत्वंचमेसखैवतत्त्वज्ञत्वात्तथाऽपिप्रतिज्ञारक्षणायतेग्रामंनप्रविशामीतिभावः ॥ ६९ ॥ समानाय्यगुहेनेतिशेषः अथआनयनानंतरंवार्तानंतरंवा ॥ ७० ॥

हि:पादपूरणे लक्ष्मणेनयदास्तृतम् तत्रोवासेत्वन्वयः स्थितइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ततोनिद्रासमयेसुष्वापेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ परितोविपश्यन् दुष्टजंतूनितिशेषः ॥ ७३ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजवि० अध्यात्मरामायणेसेतौअयोध्याकांडेपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ षष्ठेगत्वाऽथवाल्मीकेराश्रमंतेनसंस्तुतः मुनींद्रैःसहितस्तत्रावसत्सुखामितीर्यते ॥ १ ॥ सुप्तमिति ॥ १ ॥ कुशपत्रसमूहनिर्मितेसंस्तरे आस्तरणेइत्यर्थः शोभनैरांकवादिभिरास्तीर्णे ॥ २ ॥ ३ ॥ कोहेतुः अन्योनकोऽपीत्यर्थः ॥ ४ ॥ कस्तर्हिहेतुस्तत्राह स्वपूर्वेति ॥

जलमात्रंतुसंप्राश्यसीतयासहराघवः ॥ आस्तृतंकुशपर्णाद्यैःशयनंलक्ष्मणेनाहि ॥ ७१ ॥ उवासतत्रनगरप्रासादाग्रेयथापुरा ॥ सुष्वापतत्रवैदेह्यापर्यंकइवसंस्कृते ॥ ७२ ॥ ततोविदूरेपरिगृह्यचापंसबाणतूणीरधनुःसलक्ष्मणः ॥ ररक्षरामंपरितोविपश्यन्गुहेनसार्धंसशरासनेन ॥ ७३ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सुप्तंरामंसमालोक्यगुहःसोऽश्रुपरिप्लुतः ॥ लक्ष्मणंप्राहविनयाद्भ्रातःपश्यसिराघवम् ॥ १ ॥ शयानंकुशपत्रौघसंस्तरेसीतयासह ॥ यःशेतेस्वर्णपर्यंकेस्वास्तीर्णेभवनोत्तमे ॥ २ ॥ कैकेयीरामदुःखस्यकारणंविधिनाकृता ॥ मंथराबुद्धिमास्थायकैकेयीपापमाचरत् ॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वालक्ष्मणःप्राहसखेशृणुवचोमम ॥ कःकस्यहेतुर्दुःखस्यकश्चहेतुःसुखस्यवा ॥ ४ ॥ स्वपूर्वार्जितकर्मैवकारणंसुखदुःखयोः ॥ ५ ॥ सुखस्यदुःखस्यनकोऽपिदातापरोददातीतिकुबुद्धिरेषा ॥ अहंकरोमीतिवृथाऽभिमानःस्वकर्मसूत्रग्रथितोहिलोकः ॥ ६ ॥ सुहृन्मित्रार्युदासीनद्वेष्यमध्यस्थबांधवाः ॥ स्वयमेवाचरन्कर्मतथातत्रविभाव्यते ॥ ७ ॥

॥ ५ ॥ तदेवोपपादयति सुखस्येति स्वयमपितस्यनसंपादकइत्याह अहमिति अहंसुखादिजनकक्रियांकरोमीत्यपिवृथाभिमानः अस्वातंत्र्यादितिभावः तदेवाह स्वकर्मसूत्रेणग्रथितईश्वरेणेतिशेषः यथासूत्रयुक्तांकाष्ठपुत्तलींसूत्रधारोनानाप्रकारसूत्रचालनेनानेकविधक्रियावतीं करोति एवंभगवान्कर्मरूपसूत्रचालनेनतथातथाकारयतीतिभावः ॥ ६ ॥ सुहृन्मित्रसोपाधिनिरुपाधिभेदाद्भिन्ने एवमरिद्वेष्यौ एतेकर्म सुहृत्त्वादिप्रयोजकंकर्मस्वयमेवाचरन्येनसुहृत्त्वादिभावोभवति एवंतत्रसुखदुःखादिविषयेऽपिविभाव्यते ज्ञायतइत्यर्थः ॥ ७ ॥

स्वकर्मवशगोनरःयद्यत्सुखंवादुःखंवायथागतंयथाप्राप्तंभवतितत्तद्भुक्त्वास्वस्थमनाःरागद्वेषहीनोभवेत् ॥ ८ ॥ भोगागमेसुखभोगप्राप्तौ भोगविवर्जनेदुःखभोगाप्राप्तौ वांछांमेवाभिनयति आगच्छात्विति सुखमितिशेषः मागच्छतुदुःखमितिशेषः अतएवाहंभोगवशगोनभवे अइतिनिषेधार्थकमव्ययंपृथक्पदं यथैवाहंतथैवरामोऽपीतिनकिंचिदस्माकमेतत्कृतं दुःखमितिभावः ॥ ९ ॥ यस्मादिति प्राप्यफलमिति शेषः तत्तत्रेत्युपलक्षणंतस्मात्तेनेत्यपिबोध्यम् ॥ १० ॥ यद्यद्विधात्राावाहततदलघ्यामातानाश्वत्यतत्तत्फलोदयेहर्षविषादाभ्यामलं एवं चास्मत्कृतेत्वयाविषादोनकार्यइतिभावः ॥ ११ ॥ आवश्यकश्चशरीरिणांतत्संबंधइत्याह सर्वदेति पुण्यपापजत्वाच्छरीरस्यतदवच्छेदे

सुखंवायदिवादुःखंस्वकर्मवशगोनरः ॥ यद्यद्यथागतंतत्तद्भुक्त्वास्वस्थमनाभवेत् ॥ ८ ॥ नमेभोगागमेवांछानमेभोगविवर्जने ॥ आगच्छत्वथमागच्छत्वभोगवशगोभवे ॥ ९ ॥ यस्मिन्देशेचकालेचयस्माद्वायेनकेनवा ॥ कृतंशुभाशुभंकर्मभोज्यंतत्तत्रनान्यथा ॥ १० ॥ अलंहर्षविषादाभ्यांशुभाशुभफलोदये ॥ विधात्राविहितंयद्यत्तदलंघ्यंसुरासुरैः ॥ ११ ॥ सर्वदासुखदुःखाभ्यांनरःप्रत्यवरुध्यते ॥ शरीरंपुण्यपापाभ्यामुत्पन्नंसुखदुःखवत् ॥ १२ ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ द्वयमेतद्धिजंतूनामलंघ्यंदिनरात्रिवत् ॥ १३ ॥ सुखमध्येस्थितंदुःखंदुःखमध्येस्थितंसुखम् ॥ द्वयमन्योन्यसंयुक्तंप्रोच्यतेजलपंकवत् ॥ १४ ॥ तस्माद्धैर्येणविद्वांसइष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ नहृष्यंतिनमुह्यंतिसर्वंमायेतिभावनात् ॥ ॥ १५ ॥ गुहलक्ष्मणयोरेवंभाषतोर्विमलंनभः ॥ बभूवरामःसलिलंस्पृष्ट्वाप्रातःसमाहितः ॥ १६ ॥

नसुखदुःखवस्त्वावश्यकत्वादयंनरःसदाताभ्यांप्रत्यरुद्ध्यतेसंबद्ध्यते ॥ १२ ॥ संबंधप्रकारमाह सुखस्यानंतरमिति एवंचपुनः सुखमपि भाव्यंवेतिभावः ॥ १३ ॥ इदानींपदार्थमात्रस्यात्रिगुणात्मकत्वेनसुखस्यापिदुःखात्मकत्वाद्धेयत्वमित्याह सुखमध्यइति तेनोभयमापिहेयमेवेति तदुक्तंपतंजलिना सर्वमेवदुःखंविवेकिनइति ॥ १४ ॥ उपसंहरति तस्मादिति इष्टप्राप्तौनहृष्यंति अनिष्टप्राप्तौनमुह्यंतीत्यन्वयः तत्रहेतुः सर्वमायेतिभावनात् नह्यैंद्रजालिकमायाकृतेष्टानिष्टप्राप्तौहर्षमोहौतद्वदितिभावः ॥ १५ ॥ सलिलंस्पृष्ट्वेतिप्रातःकालिकसकलक्रियोपलक्षणम् ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥

मेअवतारणायेतिशेषः ॥ १७ ॥ नौकारुह्यतामित्यन्वयः ॥ १८ ॥ वाहयेइति नौकामितिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ वाहयामासअरित्रादिभिश्चालयामास परंपारंप्रापयितुमित्यर्थः गंगामध्येगताजानकीगंगांप्रार्थयामासेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ आदृतासतीपूजये

उवाचशीघ्रंसुदृढांनावमानयमेसखे ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंनिषादाधिपतिर्गुहः ॥ १७ ॥ स्वयमेवदृढांनावमानिनायसुलक्षणाम् ॥ स्वामिन्नारुह्यतांनौकासीतयालक्ष्मणेनच ॥ १८ ॥ वाहयेज्ञातिभिःसार्धमहमेवसमाहितः ॥ तथेतिराघवःसीतामारोप्यशुभलक्षणाम् ॥ १९ ॥ गुहस्यहस्तावालंब्यस्वयंचारुहदच्युतः ॥ आयुधादीन्समारोप्यलक्ष्मणोऽप्यारुरोहच ॥ २० ॥ गुहस्तान्वाहयामासज्ञातिभिःसहितःस्वयम् ॥ गंगामध्येगतागंगांप्रार्थयामासजानकी ॥ २१ ॥ देविगंगेनमस्तुभ्यंनिवृत्तावनवासतः ॥ रामेणसहिताऽहंत्वांलक्ष्मणेनचपूजये ॥ २२ ॥ सुरामांसोपहारैश्चनानाबलिभिरादृता ॥ इत्युक्त्वापरकूलंतौशनैरुत्तीर्यजग्मतुः ॥ २३ गुहोऽपिराघवंप्राहगमिष्यामित्वयासह ॥ अनुज्ञांदेहिराजेंद्रनोचेत्प्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ २४ ॥ श्रुत्वानैषादिवचनंश्रीरामस्तमथाब्रवीत् ॥ चतुर्दशसमाःस्थित्वादंडकेपुनरप्यहम् ॥ २५ ॥ आयास्याम्युदितंसत्यंनासत्यंरामभाषितम् ॥ इत्युक्त्वालिंग्यतंभक्तंसमाश्वास्यपुनःपुनः ॥ २६ ॥ निवर्तयामासगुहंसोऽपिकृच्छ्राद्ययौगृहम् ॥ तत्रमेध्यंमृगंहत्वापक्त्वाहुत्वाचतेत्रयः ॥२७॥ भुक्त्वावृक्षदलेसुप्त्वासुखमासततांनिशाम् ॥ ततोरामस्तुवैदेह्यालक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ २८ ॥ भरद्वाजाश्रमपदंगत्वाबहिरुपस्थितः ॥ तत्रैकंबटुकंदृष्ट्वारामःप्राहचहेबटो ॥ २९ ॥

अनेनश्रद्धासूचिता ॥ २३ ॥ अनुज्ञांस्वसहगमनविषयाम् ॥ २४ ॥ नैषादिर्गुहः ॥ २५ ॥ नासत्यमपितुसत्यमेवेत्यर्थः तेनान्यथानसंभावनीयामितिभावः ॥ २६ ॥ कृच्छ्रात्कृच्छ्रमत्रातिदुःखं तत्रगंगापरकूले मेध्यंमृगंभक्ष्यंमृगंहत्वा हुत्वावैश्वदेवदेवताभ्यः ॥ ॥ २७ ॥ २८ ॥ बहिराश्रमद्वारि ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रामसामीप्यम् स्वार्थेष्यञ् रामसमीपामित्यर्थः ॥ ३३ ॥ मेपर्णशालामागच्छेत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ आनी यप्रापय्य ॥ ३५ ॥ तपसःपारंपूर्णतांगतोऽस्मिप्राप्तोऽस्मि प्रमादात्कुर्वतांकर्मप्रच्यवेताध्वरेषुयत् तद्विष्णोःस्मरणादेवसंपूर्णंस्यादितिश्रुतिरितिस्मृतेर्यस्यनामस्मरणेनापिसर्वकर्मपूर्णतातस्यसाक्षाद्दर्शनेकिंवक्तव्यमित्यर्थः यद्वा तपसःपारंफलंसर्वतपःफलमेतत्यत्तवदर्शनमि

रामोदाशरथिःसीतालक्ष्मणाभ्यांसमन्वितः ॥ आस्तेबहिर्वनस्येतिह्युच्यतांमुनिसन्निधौ ॥ ३० ॥ तच्छ्रुत्वासहसागत्वापादयोःपतितोमुनेः ॥ स्वामिन्रामःसमागत्यवनाद्बहिरवस्थितः ॥ ३१ ॥ सभार्यःसानुजःश्रीमानाहमांदेवसन्निभः ॥ भरद्वाजायमुनयेज्ञापयस्वयथोचितम् ॥ ३२ ॥ तच्छ्रुत्वासहसोत्थायभरद्वाजोमुनीश्वरः ॥ गृहीत्वार्घ्यंचपाद्यंचरामसामीप्यमाययौ ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वारामंयथान्यायंपूजयित्वासलक्ष्मणम् ॥ आहमेपर्णशालांभोरामराजीवलोचन ॥ ३४ ॥ आगच्छपादरजसापुनीहिरघुनंदन ॥ इत्युक्त्वोटजमानीयसीतयासहराघवौ ॥ ३५ ॥ भक्त्यापुनःपूजयित्वाचकारातिथ्यमुत्तमम् ॥ अद्याहंतपसःपारंगतोऽस्मितवसंगमात् ॥ ३६ ॥ ज्ञातंरामतवोदंतंभूतंचागामिकंचयत् ॥ जानामित्वांपरात्मानंमाययाकार्यमानुषम् ॥ ३७ ॥ यदर्थमवतीर्णोऽसिप्रार्थितोब्रह्मणापुरा ॥ यदर्थंवनवासस्तेयत्कारिष्यासिवैपुरः ॥ ३८ ॥ जानामिज्ञानदृष्ट्याऽहंजातयात्वदुपासनात् ॥ इतःपरंत्वांकिंवक्ष्येकृतार्थोऽहंरघूत्तम ॥ ॥ ३९ ॥ यस्त्वांपश्यामिकाकुत्स्थंपुरुषंप्रकृतेःपरम् ॥ रामस्तमभिवाद्याहसीतालक्ष्मणसंयुतः ॥ ४० ॥ अनुग्राह्यास्त्वयाब्रह्मन्वयंक्षत्रियबांधवाः ॥ इतिसंभाष्यतेऽन्योन्यमुषित्वामुनिसन्निधौ ॥ ४१ ॥

त्यर्थः ॥ ३६ ॥ भूतंभाविचतवोदंतंवृत्तांतोज्ञातः तत्रभूतवृत्तांतज्ञानमभिनयाति जानामीत्यादि ॥ ३७ ॥ यदर्थमिति सर्वत्रयच्छब्दो रक्षोवधपरः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रकृतेःपरंप्रकृतिगुणास्पृष्टमीश्वरम् ॥ ४० ॥ तेसीतारामलक्ष्मणभरद्वाजाः अन्योऽन्यंप्रागुक्तं भ.ष्यततोरामोमुनिसन्निधावुषित्वा ॥ ४१ ॥

यमुनायांकृताप्लवेनकृतस्नानेनमुनिनादृष्टमार्गेणदर्शितमार्गेणराघवोमार्गदर्शकैर्मुनिदारकैःसहयमुनामुत्तीर्य ॥ ४२ ॥ चित्रकूटाद्रिंप्रययौयत्रवाल्मीकेराश्रमइत्यनेनतस्यप्राशस्त्यम् ॥ ३ ॥ द्विजाःपक्षिणोब्राह्मणाश्च ॥ ४४ ॥ रमानाथंविष्णववतारम् ॥ ४५ ॥ कमनीयपद्मसदृशनेत्रम् ॥ ४६ ॥ विस्मयेनानिमिषेईक्षणेनेत्रेयस्यसः हर्षजाश्रुभिःपूर्णेलोचनेयस्यसः क्रमेणैवंभावः ॥ ४७ ॥ लालितः

प्रातरुत्थाययमुनामुत्तीर्यमुनिदारकैः ॥ कृताप्लवेनमुनिनादृष्टमार्गेणराघवः ॥ ४२ ॥ प्रययौचित्रकूटाद्रिंवाल्मीकेर्यत्रचाश्रमः ॥ गत्वारामोऽथवाल्मीकेराश्रमंऋषिसंकुलम् ॥ ४३ ॥ नानामृगद्विजाकीर्णंनित्यपुष्पफलाकुलम् ॥ तत्रदृष्ट्वासमासीनंवाल्मीकिंमुनिसत्तमम् ॥ ४४ ॥ ननामाशिरसारामोलक्ष्मणेनचसीतया ॥ दृष्ट्वारामंरमानाथंवाल्मीकिर्लोकसुंदरम् ॥ ४५ ॥ जानकीलक्ष्मणोपेतंजटामुकुटमंडितम् ॥ कंदर्पसदृशाकारंकमनीयांबुजेक्षणम् ॥ ४६ ॥ दृष्ट्वैवसहसोत्तस्थौविस्मयानिमिषेक्षणः ॥ आलिंग्यपरमानंदंरामंहर्षाश्रुलोचनः ॥ ४७ ॥ पूजयित्वाजगत्पूज्यंभक्त्याऽर्घ्यादिभिरादृतः ॥ फलमूलैःसमधुरैर्भोजयित्वाचलालितः ॥ ४८ ॥ राघवःप्रांजलिःप्राहवाल्मीकिंविनयान्वितः ॥ पितुराज्ञांपुरस्कृत्यदंडकानागतावयम् ॥ ४९ ॥ भवंतोयदिजानंतिकिंवक्ष्यामोऽत्रकारणम् ॥ यत्रमेसुखवासायभवेत्स्थानंवदस्वतत् ॥ ५० ॥ सीतयासहितःकालंकिंचित्तत्रनयाम्यहम् ॥ इत्युक्तोराघवेणासौमुनिःसस्मितमब्रवीत् ॥ ५१ ॥ त्वमेवसर्वलोकानांनिवासस्थानमुत्तमम् ॥ तवापिसर्वभूतानिनिवाससदनानिहि ॥ ५२ ॥ एवंसाधारणंस्थानमुक्तंतेरघुनंदन ॥ सीतयासहितस्येतिविशेषंपृच्छतस्तव ॥ ५३ ॥

इदंमधुरमिदंमधुरमिदंभुंक्ष्वेत्येवंप्रीत्याबोधितः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यदिजानंतीत्यसंदिग्धेसंदिग्धवचनंवेदाश्चेत्प्रमाणंस्युरितिवत् सर्वथाजानंत्येवातोऽत्रकारणकथनंविफलमितिभावः ॥ ५० ॥ तत्रयत्रत्वंवदिष्यसितत्रेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ त्वमेवेति त्वद्विवर्तत्वाज्जगतइतिभावः तवापीति अंतर्यामितयासर्वत्रतववासादितिभावः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

नियतमंदिरंसर्वदावासस्थानम् समदृष्टीनां।मित्रोदासीनशत्रुष्वविशेषः अतएवअद्वेष्टॄणांतेषांहृदयंतेऽधिकंसर्वोत्कृष्टंमंदिरमित्यर्थः सर्वदा तत्रवासाद्देवेतिभावः ॥ ५४ ॥ धर्माधर्मान्विहितनिषिद्धसकलकर्माणित्यक्त्वायस्त्वामेवभजतेतस्यहृद्हृदयंसीतयासहवस्तुंहेरामतेतव सुखमंदिरंसुखजनकंगृहम् ॥ ५५ ॥ निर्द्वंद्वोऽहंममेतिद्वंद्वरहितोऽतएवनिस्पृहः ॥ ५६ ॥ नानाविधप्रकारेणतत्त्वज्ञलक्षणान्याह निरहंकारिणइति शांताःशमशीलाः लोष्टंमृत्पिंडःअश्मानःपद्मरागादयःकनकंचेदंसममनुपादेयत्वेनयेषांते ॥ ५७ ॥ मनःसंकल्पविकल्पा

तद्वक्ष्यामिरघुश्रेष्ठयत्तेनियतमंदिरम् ॥ शांतानांसमदृष्टीनामद्वेष्टॄणांचजंतुषु ॥ त्वामेवभजतांनित्यंहृदयं तेऽधिमंदिरम् ॥ ५४ ॥ धर्माधर्मान्परित्यज्यत्वामेवभजतोऽनिशम् ॥ सीतयासहतेरामतस्यहृत्सुखमंदिरम् ॥ ५५ ॥ त्वन्मंत्रजापकोयस्तुत्वामेवशरणंगतः ॥ निर्द्वंद्वोनिःस्पृहस्तस्यहृदयंतेसुमंदिरम् ॥५६॥ निरहंकारिणःशांतायेरागद्वेषवर्जिताः ॥ समलोष्टाश्मकनकास्तेषांतेहृदयंगृहम् ॥ ५७ ॥ त्वयिदत्तमनोबुद्धिर्यःसंतुष्टःसदाभवेत् ॥ त्वयिसंत्यक्तकर्मायस्तन्मनस्तेशुभंगृहम् ॥ ५८ योनद्वेष्ट्यप्रियंप्राप्यप्रियंप्राप्यनहृष्यति ॥ सर्वमायेतिनिश्चित्यत्वांभजेत्तन्मनोगृहम् ॥ ५९ ॥ षड्भावादिविकारान्योदेहेपश्यतिनात्मनि ॥ क्षुत्तृट्सुखंभयंदुःखंप्राणबुद्ध्योर्निरीक्षते॥६०॥संसारधर्मैर्निर्मुक्तस्तस्यतेमानसंगृहम्॥६१॥

त्मकम् बुद्धिर्निश्चयात्मिका द्वयमपियेनत्वय्येवदत्तंत्वद्विषयमेवयस्यसंकल्पादिकमितियावत् संतुष्टःकथंचिदशनाच्छादनलाभात्संतुष्टः त्वयिसंत्यक्तकर्मात्वदर्पणबुद्ध्याकृतकर्मा त्यक्तकाम्यकर्मेतियावत् ॥ ५८ ॥ अप्रियंदुःखम् द्वेषहर्षाभावयोर्हेतुःसर्वत्रमायामयत्वनिश्चयः ॥ ५९ ॥ भावादिविकारानिति भावोऽत्रजन्मतेनजन्मसत्ताविपरिणामवृद्ध्यपक्षयविनाशरूपान्विकारान्योदेहेपश्यतिनात्मनितांनित्यंवृद्धिक्षयरहितंअविनाशिनंपश्यतीत्यर्थः क्षुत्तृड्भयंप्राणस्य सुखादिबुद्धेरितिविवेकः॥६०॥संसारधर्मैस्तत्प्रयोजकैर्धर्मैःपुण्यपापैः॥६१॥

सर्वागुहाः अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयरूपास्तद्रूपोयआशयःस्थानंतत्स्थंचिद्घनंचैतन्यरूपंसर्वगतमप्यलेपकंनभवतिलेपकंत्वत्सर्वंपश्यंति तत्रस्थितोऽपितद्गुणास्पृष्टइत्यर्थः ॥ ६२ ॥ निरंतरंध्यानाभ्यासेनत्वय्येवदृढीकृतस्त्वदेकविषयीकृतआत्माचित्तंयेषाम् त्वत्पादसेवायांपरिनिष्ठितानांतत्पराणाम् ॥ ६३ ॥ त्वन्नाममहिमवर्णनस्यप्रकारःकर्ताचदुर्लभइत्याह रामेति ॥ ६४ ॥ अत्रैवार्थेस्वविष

पश्यंतियेसर्वगुहाशयस्थंत्वांचिद्घनंसत्यमनंतमेकम् ॥ अलेपकंसर्वगतंवरेण्यंतेषांहृदब्जेसहसीतयावस ॥ ६२ ॥ निरंतराभ्यासदृढीकृतात्मनांत्वत्पादसेवापरिनिष्ठितानाम् ॥ त्वन्नामकीर्त्याहतकल्मषाणांसीतासमेतस्यगृहंहृदब्जे ॥ ६३ ॥ रामत्वन्नाममहिमावर्ण्यतेकेनवाकथम् ॥ यत्प्रभावादहंरामब्रह्मर्षित्वमवाप्तवान् ॥ ६४ ॥ अहंपुराकिरातेषुकिरातैःसहवर्धितः ॥ जन्ममात्रद्विजत्वंमेशूद्राचाररतःसदा ॥ ६५ ॥ शूद्रायांबहवःपुत्राउत्पन्नामेऽजितात्मनः ॥ ततश्चोरैश्चसंगम्यचोरोऽहमभवंपुरा ॥ ६६ ॥ धनुर्बाणधरोनित्यंजीवानामंतकोपमः ॥ एकदामुनयःसप्तदृष्टामहतिकानने ॥ ६७ ॥ साक्षान्मयाप्रकाशंतोज्वलनार्कसमप्रभाः ॥ तानन्वधावंलोभेनतेषांसर्वपरिच्छदान् ॥ ६८ ॥ ग्रहीतुकामस्तत्राहंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रुवम् ॥ दृष्ट्वामांमुनयोऽपृच्छन्किमायासिद्विजाधम ॥ ६९ ॥ अहंतानब्रुवंकिंचिदादातुंमुनिसत्तमाः ॥ पुत्रदारादयःसंतिबहवोमेबुभुक्षिताः ॥ ७० ॥ तेषांसंरक्षणार्थायचरामिगिरिकानने ॥ ततोमामूचुरव्यग्राःपृच्छगत्वाकुटुंबकम् ॥ ७१ ॥ योयोमयाप्रतिदिनंक्रियतेपापसंचयः ॥ यूयंतद्भागिनःकिंवानेतिवेतिपृथक्पृथक् ॥ ७२ ॥

यमितिहासमाह अहमिति किरातेषुतद्वसतिदेशेषु जन्ममात्रद्विजत्वंजन्ममात्रेणद्विजत्वमित्यर्थः तत्रैवोपपत्तिमाह शूद्राचाररतइति ॥ ६५ ॥ अजितात्मनइतिछेदः ॥ ६६ ॥ जीवानामंतकोपमोऽभवमित्यन्वयः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अब्रुवंतानितिशेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ पृथक्पृथक्पुत्रभार्यादिष्वेकैकंपृच्छेत्यर्थः ॥ ७२ ॥

यावदागमिष्यसितावद्वयंस्थास्यामहइतिनिश्चयइत्यर्थः ॥ ७३ ॥ फलभागिनस्तल्लब्धधनादिभोगभाजः ॥ ७४ ॥ जातनिर्वेदःतादृश कर्मकृतिस्वात्मनिजातापमानबुद्धिः विचार्यएतेपुत्रादयोनकुत्राप्युपकर्तारइतिविचार्यऋषिसन्निधिंपुनरागमंआगतः ॥ ७५ ॥ शुद्धांतःक रणःमालिनवृत्तिरहितः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सतांसाधूनांसमागमः सफलःमोक्षरूपफलजनकःतदेवाह यदुपदेक्ष्यामहेतेनैवमोक्ष्यसे संसार

वयंस्थास्यामहेतावदागमिष्यसिनिश्चयः ॥ तथेत्युक्त्वागृहंगत्वामुनिभिर्यदुदीरितम् ॥ ७३ ॥ आपृच्छं पुत्रदारादींस्तैरुक्तोऽहंरघूत्तम ॥ पापंतवैवतत्सर्ववयंतुफलभागिनः॥ ७४ ॥ तच्छ्रुत्वाजातनिर्वेदोविचा र्यपुनरागमम् ॥ मुनयोयत्रतिष्ठंतिकरुणापूर्णमानसाः ॥ ७५ ॥ मुनीनांदर्शनादेवशुद्धांतःकरणोऽभव म् ॥ धनुरादीन्परित्यज्यदंडवत्पतितोस्म्यहम् ॥ ७६ ॥ रक्षध्वंमांमुनिश्रेष्ठागच्छंतंनिरयार्णवम् ॥इत्य ग्रेपतितंदृष्ट्वामामूचुर्मुनिसत्तमाः ॥ ७७ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेसफलःसत्समागमः ॥ उपदेक्ष्यामहेतुभ्यं किंचित्तेनैवमोक्ष्यसे ॥ परस्परंसमालोच्यदुर्वृत्तोऽयंद्विजाधमः ॥ ७८ ॥ उपेक्ष्यएवसद्वृत्तैस्तथाऽपिशर णंगतः ॥ रक्षणीयःप्रयत्नेनमोक्षमार्गोपदेशतः ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वारामतेनामव्यत्यस्ताक्षरपूर्वकम् ॥ ए काग्रमनसाऽत्रैवमरेतिजपसर्वदा ॥ ८० ॥ आगच्छामःपुनर्यावत्तावदुक्तंसदाजप ॥ इत्युक्त्वाप्रययुः सर्वेमुनयोदिव्यदर्शनाः ॥ ८१ ॥ अहंयथोपदिष्टंतैस्तथाऽकरवमंजसा ॥ जपन्नेकाग्रमनसाबाह्यंविस्मृ तवानहम् ॥ ८२ ॥

दुःखादितिशेषः यद्यपिदुर्वृत्तस्तथाऽपिरक्षणीयइत्युत्तरेणान्वयः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ व्यत्यस्तानिविपरीतपौर्वापर्याण्यक्षराणियस्मिन्तादृ शंरूपंयस्यतत् तेनामजपेत्यन्वयः तदाकारोमरेति एकाग्रमनसेतिजपइतिकर्तव्यतोपदेशः अत्रमनसएकाग्रतावर्णविषयैव ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ अल्पकालजपमात्रस्यैवफलमाह बाह्यंविस्मृतवानिति अनेनतच्छब्दस्यापिस्मरणपूर्वकंतदर्थभूतांतर्यामिणंविषयतयालब्धवन्मे चित्तमितिसूचितम् निश्चलरूपिणोनिष्क्रियशरीरस्य ॥ ८२ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥८५ ॥ यस्मात्तेइदानींवल्मीकात्संभवोऽतइदंतेद्वितीयंजन्मवल्मीकादभवत् अतस्त्वंवाल्मीकिरितिपूर्वेणान्वयः ॥ ८६॥ ईदृशःत्वत्सत्कार्यःलक्ष्मणेनेत्यस्यसहितमितिशेषः ॥ ८७ ॥ एवंभूतंरामंयस्त्वांप्रपश्यामितत्सर्वथामुक्तोभविष्यामिअत्रनसंशयः अयंच प्रचेतोवंशजोरामायणकर्तृवाल्मीकेरन्यएवेतिबहवः ॥ ८८ ॥ मध्येपर्वतगंगयोरिति स्थलंदर्शयामासेतिशेषः ॥ ८९ ॥ तत्रऋषिदर्शि

एवंबहुतिथेकालेगतेनिश्चलरूपिणः ॥ सर्वसंगविहीनस्यवल्मीकोऽभून्ममोपरि ॥ ८३ ॥ ततोयुगसह
स्रांतेऋषयःपुनरागमन् ॥ मामूचुर्निष्क्रमस्वेतितच्छ्रुत्वातूर्णमुत्थितः ॥ ८४ ॥ वल्मीकान्निर्गतश्चाहंनी
हारादिवभास्करः ॥ मामप्याहुर्मुनिगणावाल्मीकिस्त्वंमुनीश्वर ॥ ८५ ॥ वल्मीकात्संभवोयस्माद्द्वितीयं
जन्मतेऽभवत् ॥ इत्युक्त्वातेययुर्दिव्यगतिंरघुकुलोत्तम ॥ ८६ ॥ अहंतेरामनाम्नश्चप्रभावादीदृशोऽभव
म् ॥ अद्यसाक्षात्प्रपश्यामिससीतंलक्ष्मणेनच ॥ ८७ ॥ रामंराजीवपत्राक्षंत्वांमुक्तोनात्रसंशयः ॥ आग
च्छरामभद्रंतेस्थलंवैदर्शयाम्यहम् ॥ ८८ ॥ एवमुक्त्वामुनिःश्रीमाँल्लक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ शिष्यैःपरिवृ
तोगत्वामध्येपर्वतगंगयोः ॥ ८९ ॥ तत्रशालांसुविस्तीर्णांकारयामासवासभूः ॥ प्राक्पश्चिमंदक्षिणोद
क्शोभनंमंदिरद्वयम् ॥ ९० ॥ जानक्यासहितोरामोलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ तत्रतेदेवसदृशाह्यवसन्भव
नोत्तमे ॥ ९१ ॥ वाल्मीकिनातत्रसुपूजितोऽयंरामःससीतःसहलक्ष्मणेन ॥ देवैर्मुनींद्रैःसहितोमुदाऽस्ते
स्वर्गेयथादेवपतिःसशच्या ॥९२॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेषष्ठःसर्गः६

तस्थाने शालांमंदिरद्वयंचलक्ष्मणेनसमन्वितोरामःकारयामास तत्पर्वतवासिभिर्भिल्लैरितिशेषः वासभूरितिरामविशेषणम् संसारस्यवासस्थानमपिस्ववासायस्थानंकारितवानित्याश्चर्योक्तिः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ सप्रसिद्धोदेवपतिःशच्यादेवैश्चसहितोयथास्वर्गेआस्तेतथाससीतोमुनींद्रैःसहितोरामस्तत्रास्तइत्यर्थः ॥ ९२ ॥ इतिश्रीमत्सकलराज०सेतौअयोध्याकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥

सप्तमेत्वथराजावैस्वशापोदंतमादितः संप्रोच्योपरतःपश्चाद्भरतागमईर्यते ॥ १ ॥ सुमंत्रोऽपीति रामंविनाकृतागमनाल्लज्जया वस्त्रेणमुख माच्छाद्यप्रविवेश ॥ १॥ २॥ विव्हलःरामवियोगेनाविव्हलचित्तः ॥ ३ ॥ ४ ॥ दुःखार्णवेत्वद्वियोगदुःखार्णवेमग्नमतएवम्रियमाणंनपश्यासि किं पश्यसीत्यर्थः ॥ ५ ॥ एवंविलप्यदुःखसागरेनिमग्नोरुदनस्थितइतिशेषः एवंरुदंतंतंमंत्रीअब्रवीत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रीत्यागुहप्रीत्या

सुमंत्रोऽपितदायोध्यांदिनांतेप्रविवेशह ॥ वस्त्रेणमुखमाच्छाद्यबाष्पाकुलितलोचनः ॥ १ ॥ बहिरेवरथं स्थाप्यराजानंद्रष्टुमाययौ ॥ जयशब्देनराजानंस्तुत्वातंप्रणनामह ॥ २ ॥ ततोराजानमंतंतंसुमंत्रंविव्ह लोऽब्रवीत् ॥ सुमंत्ररामःकुत्रास्तेसीतयालक्ष्मणेनच ॥ ३ ॥ कुत्रत्यक्तस्त्वयारामःकिंमांपापिनमब्रवी त् ॥ सीतावालक्ष्मणोवाऽपिनिर्दयंमांकिमब्रवीत् ॥ ४ ॥ हारामहागुणनिधेहासीतेप्रियवादिनि ॥ दुः खार्णवेनिमग्नंमांम्रियमाणंनपश्यसि ॥ ५ ॥ विलप्यैवंचिरंराजानिमग्नोदुःखसागरे ॥ एवंमंत्रीरुदंतंतंप्रां जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ रामःसीताचसौमित्रिर्मयानीतारथेनते ॥ शृंगवेरपुराभ्याशेगंगाकूलेव्यवस्थि ताः ॥ ७ ॥ गुहेनकिंचिदानीतंफलमूलादिकंचयत् ॥ स्पृष्ट्वाहस्तेनसंप्रीत्यानाग्रहीद्विससर्जतत् ॥ ८ ॥ वटक्षीरंसमानाय्यगुहेनरघुनंदनः ॥ जटामुकुटमाबद्ध्यमामाहनृपतेस्वयम् ॥ ९ ॥ सुमंत्रब्रूहिराजानंशो कस्तेऽस्तुनमत्कृते ॥ साकेतादधिकंसौख्यंविपिनेनोभविष्यति ॥ १० ॥ मातुर्मेवंदनंब्रूहिशोकंत्यजतु मत्कृते ॥ आश्वासयतुराजानंवृद्धंशोकपरिप्लुतम् ॥ ११ ॥ सीताचाश्रुपरीताक्षीमामाहनृपसत्तम ॥ दुःखगद्गदयावाचारामंकिंचिदवेक्षती ॥ १२ ॥

हस्तेनस्पृष्ट्वानाग्रहीत् संभावितंकैकेयीपुत्रराज्येनाहारंकरिष्यामीतिप्रतिज्ञावशादितिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ राजानंब्रूहिवक्ष्यमाणंवंदनंचे तिशेषः साकेतमयोध्या अधिकंसौख्यंत्वत्कृतशुभध्यानादितिशेषः तच्चशोकत्यागेएवसंभवतीतिसर्वथाशोकस्त्याज्यइतिभावः ॥ १० ॥ भवतीशोकंत्यजतु राजानमाश्वासयतुभवतीइतिचब्रूहीत्यन्वयः ॥ ११ ॥ अश्रुपरीताक्षीअश्रुव्याप्तनयना ॥ १२ ॥

श्वश्वोःश्वश्रुश्वशुरयोः आर्षस्त्वेकशेषः गताचलितेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तेसीतारामलक्ष्मणाः तावदहंस्थितः उदकूलेइतिशेषः ॥ १४ ॥
॥ १५ ॥ यदित्वंकैकेय्यैवरंदत्तवान्तर्हितस्यैवतत्पुत्रस्यैवराज्यंदेहि राज्यस्योपादेयत्वात् मत्पुत्रविवासनेतुनकारणमितिभावः ॥ १६ ॥

साष्टांगंप्रणिपातंमेब्रूहिश्वश्वोःपदांबुजे ॥ इतिप्ररुदतीसीतागताकिंचिदवाङ्मुखी ॥ १३ ॥ ततस्तेऽश्रुपरीताक्षानावमारुरुहुस्तदा ॥ यावद्गंगांसमुत्तीर्यगतास्तावदहंस्थितः ॥ १४ ॥ ततोदुःखेनमहतापुनरेवाहमागतः ॥ ततोरुदंतीकौसल्याराजानमिदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ कैकेय्यैप्रियभार्यायैप्रसन्नोदत्तवान्वरम् ॥ त्वंराज्यंदेहितस्यैवमत्पुत्रःकिंविवासितः ॥ १६ ॥ कृत्वात्वमेवतत्सर्वमिदानींकिंनुरोदिषि ॥ कौसल्यावचनंश्रुत्वाक्षतेस्पृष्टइवाग्निना ॥ १७ ॥ पुनःशोकाश्रुपूर्णाक्षःकौसल्यामिदमब्रवीत् ॥ दुःखेनम्रियमाणंमांकिंपुनर्दुःखयस्यलम् ॥ १८ ॥ इदानीमेवमेप्राणाउत्क्रमिष्यंतिनिश्चयः ॥ शप्तोऽहंबाल्यभावेनकेनचिन्मुनिनापुरा ॥ १९ ॥ पुराहंयौवनेदृप्तश्चापबाणधरोनिशि ॥ अचरंमृगयासक्तोनद्यास्तीरेमहावने ॥ २० ॥ तत्रार्धरात्रसमयेमुनिःकश्चित्तृषार्दितः ॥ पिपासार्दितयोःपित्रोर्जलमानेतुमुद्यतः ॥ अपूरयज्जलेकुंभंतदाशब्दोऽभवन्महान् ॥ २१ ॥ गजःपिबतिपानीयमितिमत्वामहानिशि ॥ बाणंधनुषिसंधायशब्दवेधिनमक्षिपम् ॥ २२ ॥ हाहतोऽस्मीतितत्राभूच्छब्दोमानुषसूचकः ॥ कस्यापिनकृतोदोषोमयाकेनहतोविधे ॥ २३ ॥ प्रतीक्षतेमांमाताचपिताचजलकांक्षया ॥ तच्छ्रुत्वाभयसंत्रस्तस्ततोऽहंपौरुषंवचः ॥ २४ ॥

तत्सर्वंकृत्वानिर्निमित्तमविचारिततत्कृत्वेत्यर्थः अग्निनाक्षतेस्पृष्टइव तेनातिदुःखितइत्यर्थः ॥ १७ ॥ अलमतिशयेन ॥ १८ ॥ बाल्यभावेननिषिद्धाचरणरूपबालकर्मणा ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अक्षिपमहमितिशेषः ॥ २२ ॥ मानुषसूचकःमानुषत्वसूचकः केनहतः अहमितिशेषः ॥ २३ ॥ अहंतत्पौरुषंवचःश्रुत्वा भयसंत्रस्तस्ततस्तत्पार्श्वंशनैर्गत्वाऽब्रुवमितिशेषः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ नस्पृशेत् नस्प्रक्ष्यतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ यदिकुप्यतीत्यनेनतस्यकोपएवनास्ति।आतिशांतत्वात् तथाऽप्यशीघ्रगमनेनतृट्पीडितोयदिकदाचित्कुप्यतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ कृतंमद्वधम् ॥ २९ ॥ धृत्वागृहीत्वा दंपतीतन्मातापितरौ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ किमुपेक्षते उ

शनैर्गत्वाऽथतत्पार्श्वेस्वामिन्दशरथोऽस्म्यहम् ॥ अजानतामयाविद्धस्त्रातुमर्हसिमांमुने ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वापादयोस्तस्यपतितोगद्गदाक्षरः ॥ तदामामाहसमुनिर्माभैषीर्नृपसत्तम ॥ २६ ॥ ब्रह्महत्यास्पृशेन्नत्वांवैश्योऽहंतपसिस्थितः ॥ पितरौमांप्रतीक्षेतेक्षुत्तृड्भ्यांपरिपीडितौ ॥ २७ ॥ तयोस्त्वमुदकंदेहिशीघ्रमेवाविचारयन् ॥ नचेत्त्वांभस्मसात्कुर्यात्पितामेयदिकुप्यति ॥ २८ ॥ जलंदत्वातुतौनत्वाकृतंसर्वंनिवेदय ॥ शल्यमुद्धरमेदेहात्प्राणांस्त्यक्ष्यामिपीडितः ॥ २९ ॥ इत्युक्तोमुनिनाशीघ्रंबाणमुत्पाट्यदेहतः ॥ सजलंकलशंधृत्वागतोऽहंयत्रदंपती ॥ ३० ॥ अतिवृद्धावंधदृशौक्षुत्पिपासार्दितौनिशि ॥ नायातिसलिलंगृह्यपुत्रःकिंवाऽत्रकारणम् ॥ ३१ ॥ अनन्यगतिकौवृद्धौशोच्यौतृट्परिपीडितौ ॥ आवामुपेक्षतेकिंवाभक्तिमानावयोःसुतः ॥ ३२ ॥ इतिचिंताव्याकुलौतौमत्पादन्यासजंध्वनिम् ॥ श्रुत्वाप्राहपितापुत्रकिंविलंबःकृतस्त्वया ॥ ३३ ॥ देह्यावयोःसुपानीयंपिबत्वमपिपुत्रक ॥ इत्येवंलपतोर्भीत्यासकाशमगमंशनैः ॥ ३४ ॥ पादयोःप्रणिपत्याहमब्रुवंविनयान्वितः ॥ नाहंपुत्रस्त्वयोध्यायाराजादशरथोऽस्म्यहम् ॥ ॥ ३५ ॥ पापोऽहंमृगयासक्तोरात्रौमृगविहिंसकः ॥ जलावताराद्दूरेऽहंस्थित्वाजलगतंध्वनिम् ॥ ३६ ॥ श्रुत्वाऽहंशब्दवेधित्वादेकंबाणमथात्यजम् ॥ हतोऽस्मीतिध्वनिंश्रुत्वाभयात्तत्राहमागतः ॥ ३७ ॥

पेक्षाऽनुचितेतिभावः अनौचित्येहेतुर्भक्तिमानिति ॥ ३२ ॥ इतिचिंताव्याकुलौतावासाते तत्रतयोर्मध्येतत्पितामत्पादन्यासजंशब्दंश्रुत्वा पुत्रकिंविलंबइत्यादिप्राह ॥ ३३ ॥ एवंलपतोरित्यनेनमाताप्येवमेवाहेतिसूचितम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आगतोयुष्मत्सन्निधावितिशेषः ॥ ४० ॥ पतितौभूम्यां ततोमामूचतुरितिशेषः किमूचतुस्तदाह नौसुतइति आवयोः सुतोयत्रतत्रावांनयेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ चितिंचितां तत्रचितौ त्रयःपुत्रोमातापितरौचतस्य तत्रतदाज्ञयाऽग्निरुत्सृष्टोदत्तः

जटाविकीर्यपतितंदृष्ट्वाऽहंमुनिदारकम् ॥ भीतोगृहीत्वातत्पादौरक्षरक्षेतिचाब्रुवम् ॥३८॥ माभैषीरिति मांप्राहब्रह्महत्याभयंनते ॥ मात्पित्रोःसलिलंदत्वानत्वाप्रार्थयजीवितम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तोमुनिनातेनह्या गत्तोमुनिर्हिंसकः ॥ रक्षेतांमांदयायुक्तौयुवांहिशरणागतम् ॥ ४० ॥ इतिश्रुत्वातुदुःखार्तौविलप्यबहुशो च्यतम् ॥ पतितौनौसुतोयत्रनयतत्राविलंबयन् ॥ ४१ ॥ ततोनीतौसुतोयत्रमयातौवृद्धदंपती ॥ स्पृष्ट्वा सुतंतौहस्ताभ्यांबहुशोऽथविलेपतुः ॥ ४२ ॥ हाहेतिक्रंदमानौतौपुत्रपुत्रेत्यवोचताम् ॥ जलंदेहीतिपुत्रे तिंकिमर्थंनददास्यलम् ॥ ४३ ॥ ततोमामूचतुःशीघ्रंचितिंरचयभूपते ॥ मयातदैवरचित।चितिस्तत्रनि वेशिताः ॥ त्रयस्तत्राग्निरुत्सृष्टोदग्धास्तेत्रिदिवंययुः ॥ ४४ ॥ तत्रवृद्धःपिताआहत्वमप्येवंभविष्यसि ॥ पुत्रशोकेनमरणंप्राप्स्यसेवचनान्मम ॥ ४५ ॥ सइदानींममप्राप्तःशापकालोऽनिवारितः ॥ इत्युक्त्वावि ललापाथराजाशोकसमाकुलः ॥ ४६ ॥ हारामपुत्रहासीतेहालक्ष्मणगुणाकर ॥ त्वद्वियोगादहंप्राप्तोमृ त्युंकैकेयिसंभवम् ॥ ४७ ॥ वदन्नेवंदशरथःप्राणांस्त्यक्त्वादिवंगतः ॥ कौसल्याचसुमित्राचतथाऽन्या राजयोषितः ॥ ४८ ॥ चुक्रुशुश्चविलेपुश्चउरस्ताडनपूर्वकम् ॥ वसिष्ठःप्रययौतत्रप्रातर्मंत्रिभिरावृतः ॥ ॥ ४९ ॥ तैलद्रोण्यांदशरथंक्षिप्त्वादूतानथाब्रवीत् ॥ गच्छतत्वरितंसाश्वायुधाजिन्नगरंप्रति ॥ ५० ॥

॥ ४४ ॥ पिताश्रावणस्येतिशेषः ॥ ४५ ॥ अनिवारितःअशक्यनिवारणः भावेक्तः ॥ ४६ ॥ मत्येकविवक्षयात्वद्वियोगादित्येकव चनम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ साश्वाःअश्वारूढाः ॥ ५० ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ नस्पृशेत् नस्प्रक्ष्यतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ यदिकुप्यतीत्यनेनतस्यकोपएवनास्ति।आतिशांतत्वात् तथाऽप्यशीघ्रगमनेनतृट् पीडितोयदिकदाचित्कुप्यतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ कृतंमद्वधम् ॥ २९ ॥ धृत्वागृहीत्वा दंपतीतन्मातापितरौ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ किमुपेक्षते उ

शनैर्गत्वाऽथतत्पार्श्वंस्वामिन्दशरथोऽस्म्यहम् ॥ अजानतामयाविद्धस्त्रातुमर्हसिमांमुने ॥ २५ ॥ इत्यु
क्त्वापादयोस्तस्यपतितोगद्गदाक्षरः ॥ तदामामाहसमुनिर्माभैषीर्नृपसत्तम ॥ २६ ॥ ब्रह्महत्यास्पृशेन्न
त्वांवैश्योऽहंतपसिस्थितः ॥ पितरौमांप्रतीक्षेतेक्षुत्तृड्भ्यांपरिपीडितौ ॥ २७ ॥ तयोस्त्वमुदकंदेहिशीघ्र
मेवाविचारयन् ॥ नचेत्त्वांभस्मसात्कुर्यात्पितामेयदिकुप्यति ॥ २८ ॥ जलंदत्वातुतौनत्वाकृतंसर्वंनिवे
दय ॥ शल्यमुद्धरमेदेहात्प्राणांस्त्यक्ष्यामिपीडितः ॥ २९ ॥ इत्युक्तोमुनिनाशीघ्रंबाणमुत्पाट्यदेहतः ॥
सजलंकलशंधृत्वागतोऽहंयत्रदंपती ॥ ३० ॥ अतिवृद्धावंधदृशौक्षुत्पिपासार्दितौनिशि ॥ नायातिसलि
लंगृह्यपुत्रःकिंवाऽत्रकारणम् ॥ ३१ ॥ अनन्यगतिकौवृद्धौशोच्यौतृट्परिपीडितौ ॥ आवामुपेक्षतेकिं
वाभक्तिमानावयोःसुतः ॥ ३२ ॥ इतिचिंताव्याकुलौतौमत्पादन्याससंजध्वनिम् ॥ श्रुत्वाप्राहपितापुत्र
किंविलंबःकृतस्त्वया ॥ ३३॥ देह्यावयोःसुपानीयंपिबत्वमपिपुत्रक ॥ इत्येवंलपतोर्भीत्यासकाशमगमं
शनैः ॥ ३४ ॥ पादयोःप्रणिपत्याहमब्रुवंविनयान्वितः ॥ नाहंपुत्रस्तवयोध्यायाराजादशरथोऽस्म्यहम् ॥
॥ ३५ ॥ पापोऽहंमृगयासक्तोरात्रौमृगविहिंसकः ॥ जलावताराद्दूरेऽहंस्थित्वाजलगतंध्वनिम् ॥ ३६ ॥
श्रुत्वाऽहंशब्दवेधित्वादेकंबाणमथात्यजम् ॥ हतोऽस्मीतिध्वनिंश्रुत्वाभयात्तत्राहमागतः ॥ ३७ ॥

पेक्षाऽनुचितेतिभावः अनौचित्येहेतुर्भक्तिमानिति ॥ ३२ ॥ इतिचिंताव्याकुलौतावासाते तत्रतयोर्मध्येतत्पितामत्पादन्याससंजंशब्दंश्रुत्वा पुत्रकिंविलंबइत्यादिप्राह ॥ ३३ ॥ एवंलपतोरित्यनेनमाताप्येवमेवाहेतिसूचितम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ आगतोयुष्मत्सन्निधावितिशेषः ॥ ४० ॥ पतितौभूम्यां ततोमामूचतुरितिशेषः किमूचतुस्तदाह नौसुतइति आवयोः सुतोयत्रतत्रावांनयेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ चितिंचितां तत्रचितौ त्रयःपुत्रोमातापितरौचतस्य तत्रतदाज्ञयाऽग्निरुत्सृष्टोदत्तः

जटाविकीर्यपतितंदृष्ट्वाऽहंमुनिदारकम् ॥ भीतोगृहीत्वातत्पादौरक्षरक्षेतिचाब्रुवम् ॥३८ ॥ माभैषीरिति मांप्राहब्रह्महत्याभयंनते ॥ मत्पित्रोःसलिलंदत्वानत्वाप्रार्थयजीवितम् ॥ ३९ ॥ इत्युक्तोमुनिनातेनह्या गतोमुनिर्हिंसकः ॥ रक्षेतांमांदयायुक्तौयुवांहिशरणागतम् ॥ ४० ॥ इतिश्रुत्वातुदुःखार्तौविलप्यबहुशो चयतम् ॥ पतितौनौसुतोयत्रनयतत्राविलंबयन् ॥ ४१ ॥ ततोनीतौसुतोयत्रमयातौवृद्धदंपती ॥ स्पृष्ट्वा सुतंतौहस्ताभ्यांबहुशोऽथविलेपतुः ॥ ४२ ॥ हाहेतिक्रंदमानौतौपुत्रपुत्रेत्यवोचताम् ॥ जलंदेहीतिपुत्रे तिंकिमर्थंनददास्यलम् ॥ ४३ ॥ ततोमामूचतुःशीघ्रंचितिंरचयभूपते ॥ मयातदैवरचित।चितिस्तत्रनि वेशिताः ॥ त्रयस्तत्राग्निरुत्सृष्टोदग्धास्तेत्रिदिवंययुः ॥ ४४ ॥ तत्रवृद्धःपिताआहत्वमप्येवंभविष्यसि ॥ पुत्रशोकेनमरणंप्राप्स्यसेवचनान्मम ॥ ४५ ॥ सइदानींममप्राप्तःशापकालोऽनिवारितः ॥ इत्युक्त्वावि ललापाथराजाशोकसमाकुलः ॥ ४६ ॥ हारामपुत्रहासीतेहालक्ष्मणगुणाकर ॥ त्वद्वियोगादहंप्राप्तोमृ त्युंकैकेयिसंभवम् ॥ ४७ ॥ वदन्नेवंदशरथःप्राणांस्त्यक्त्वादिवंगतः ॥ कौसल्याचसुमित्राचतथाऽन्या राजयोषितः ॥ ४८ ॥ चुक्रुशुश्चविलेपुश्चउरस्ताडनपूर्वकम् ॥ वसिष्ठःप्रययौतत्रप्रातर्मंत्रिभिरावृतः ॥ ॥ ४९ ॥ तैलद्रोण्यांदशरथंक्षिप्त्वादूतानथाब्रवीत् ॥ गच्छतत्वरितंसाश्वायुधाजिन्नगरंप्रति ॥ ५० ॥

॥ ४४ ॥ पिताश्रावणस्येतिशेषः ॥ ४५ ॥ अनिवारितःअशक्यनिवारणः भावेक्तः ॥ ४६ ॥ प्रत्येकविवक्षयात्वद्वियोगादित्येकव चनम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ साश्वाःअश्वारूढाः ॥ ५० ॥

ममाज्ञयाभरतसमीपंगत्वाशीघ्रमागच्छेतिभरतउच्यताम् ॥ ५१ ॥ अयोध्यांप्रतिआगत्यकैकेयींराजानंचभवान्पश्यत्विति चोच्यताम् ॥

तत्रास्तेभरतःश्रीमाञ्छत्रुघ्नसहितःप्रभुः॥ उच्यतांभरतःशीघ्रमागच्छेतिममाज्ञया ॥५१॥ अयोध्यांप्रतिरा
जानंकैकेयींचापिपश्यतु ॥ इत्युक्तास्त्वरितंदूतागत्वाभरतमातुलम् ॥५२॥ युधाजितंप्रणम्योचुर्भरतंसा
नुजंप्रति ॥ वसिष्ठस्त्वाऽब्रवीद्राजन्भरतःसानुजःप्रभुः ॥ ५३ ॥ शीघ्रमागच्छतुपुरीमयोध्यामविचार
यन् ॥ इत्याज्ञप्तोऽथभरतस्त्वरितंभयविह्वलः ॥ ५४ ॥ आययौगुरुणादिष्टःसहदूतैस्तुसानुजः ॥ राज्ञो
वाराघवस्यापिदुःखंकिंचिदुपस्थितम् ॥ ५५ ॥ इतिचिंतापरोमार्गेचिंतयन्नगरंययौ ॥ नगरंभ्रष्टलक्ष्मी
कंजनसंबाधवर्जितम् ॥ ५६ ॥ उत्सवैश्चपरित्यक्तंदृष्ट्वाचिंतापरोऽभवत् ॥ प्रविश्यराजभवनंराजलक्ष्मी
विवर्जितम् ॥ ५७ ॥ अपश्यत्कैकयींतत्रएकामेवासनेस्थिताम् ॥ ननामशिरसापादौमातुर्भक्तिसमन्वि
तः ॥ ५८ ॥ आगतंभरतंदृष्ट्वाकैकेयीप्रेमसंभ्रमात् ॥ उत्थायालिंग्यरभसास्वांकमारोप्यसंस्थिता ॥
॥ ५९ ॥ मूर्ध्न्यवघ्रायपप्रच्छकुशलंस्वकुलस्यसा ॥ पितामेकुशलीभ्रातामाताचशुभलक्षणा ॥ ६० ॥
दिष्ट्यात्वमद्यकुशलीमयादृष्टोऽसिपुत्रक ॥ इतिपृष्टःसभरतोमात्राचिंताकुलेंद्रियः ॥ ६१ ॥ दूयमानेन
मनसामातरंसमपृच्छत ॥ मातःपितामेकुत्रास्तेएकात्वमिहसंस्थिता ॥ ६२ ॥ त्वयाविनानमेतातः
कदाचिद्रहसिस्थितः ॥ इदानींदृश्यतेनैवकुत्रतिष्ठतिमेवद ॥ ६३ ॥ अदृष्ट्वापितरंमेद्यभयंदुःखंचजायते॥
अथाहकैकयीपुत्रंकिंदुःखेनतवानघ ॥ ६४ ॥

॥५२॥ त्वारवांयुधाजितं सानुजंभरतंप्रतितद्विषये ॥५३॥ ५४ ॥५५ ॥ जनसंबाधोजनसंमर्दः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ एकामेवनतुराजस
हिताम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ स्वकुलस्यस्वपितृकुलस्य ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

तांगतिमुत्तमलोकम् ॥ ६१ ॥ वृजिनार्णवेदुःखार्णवे ॥६६ ॥ रामायराज्ञेमामसमर्प्यअयंमद्दत्त्वयाऽपिपालनीयइत्यनुक्त्वैव पतितंभूमौ ॥ ६७ ॥ आमृज्यमार्जिताश्रुकेकृत्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ संभ्रमः आदरपूर्वकउपक्रमः राज्यप्रदानायतवराज्यंप्रदाप

यागतिर्धर्मशीलानामश्वमेधादियाजिनाम् ॥ तांगतिंगतवानद्यपितातेपितृवत्सल ॥ ६५ ॥ तच्छ्रुत्वा निपपातोर्व्यांभरतःशोकविह्वलः ॥ हातातक्वगतोऽसित्वंत्यक्त्वामांवृजिनार्णवे ॥ ६६ ॥ असमर्प्यैवरा मायराज्ञेमांक्वगतोऽसिभो ॥ इतिविलपितंपुत्रंपतितंमुक्तमूर्धजम् ॥ ६७ ॥ उत्थाप्यामृज्यनयनेकैकेयी पुत्रमब्रवीत् ॥ समाश्वसिहिभद्रंतेसर्वंसंपादितंमया ॥ ६८ ॥ तामाहभरतस्तातोम्रियमाणःकिमब्रवी त् ॥ तमाहकैकयीदेवीभरतंभयवर्जिता ॥ ६९ ॥ हारामरामसीतेतिलक्ष्मणेतिपुनःपुनः ॥ विलपन्नेव सुचिरंदेहंत्यक्त्वादिवंययौ ॥ ७० ॥ तामाहभरतोंबरामःसन्निहितोनकिम् ॥ तदानींलक्ष्मणोवाऽपि सीतावाकुत्रतेगताः ॥ ७१ ॥ कैकेय्युवाच ॥ रामस्ययौवराज्यार्थंपित्रातेसंभ्रमःकृतः ॥ तवराज्यप्रदा नायतदाऽहंविघ्नमाचरम् ॥ ७२ ॥ राज्ञादत्तंहिमेपूर्ववरदेनवरद्वयम् ॥ याचितंतदिदानींमेतयोरेकेनतेऽ खिलम् ॥ ७३ ॥ राज्यंरामस्यचैकेनवनवासोमुनिव्रतम् ॥ ततःसत्यपरोराजाराज्यंदत्वातवैवहि ॥ ॥ ७४ ॥ रामंसंप्रेषयामासवनमेवपितातव ॥ सीताऽप्यनुगतारामंपातिव्रत्यमुपाश्रिता ॥ ७५ ॥ सौ भ्रात्रंदर्शयन्राममनुयातोऽपिलक्ष्मणः ॥ वनंगतेषुसर्वेषुराजातानेवचिंतयन् ॥ ७६ ॥ प्रलपन्रामरामे तिममारनृपसत्तमः ॥ इतिमातुर्वचःश्रुत्वावज्राहतइवद्रुमः ॥ ७७ ॥

यितुम् अंतर्भावितण्यर्थोदृदातिः विघ्नमाचरंरामयौवराज्याभिषेकस्येतिशेषः ॥ ७२ ॥ तदुपपत्तिमाह राज्ञेति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

तंदृष्ट्वानिःसंज्ञंभरतंदृष्ट्वा अनेनभर्तृशोकादपिपुत्रशोकोगरीयानितिदर्शितम् ॥ ७८ ॥ चक्षुषाप्रदहन्निवपश्यन्नाहेतिशेषः असंभाष्यत्वे हेतुर्भर्तृघातिनीत्वम् ॥ ७९ ॥ पापेइति त्वद्गर्भजातत्वात्पापवानहमस्मीतिसांप्रतंनिर्णीतमितिशेषअतोऽहमित्यादि ॥ ८० ॥ गमिष्यसिदेहत्यागोत्तरमितिशेषः ॥ ८१ ॥ तंस्वपुत्रवियोगकारणम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इदंसर्वंगृहवृत्तमेवमभूत्राज्ञोमरणंरामस्यवनगमनंचे

पपातभूमौनिःसंज्ञस्तंदृष्ट्वादुःखितातदा ॥ कैकेयीपुनरप्याहवत्सशोकेनकिंतव ॥ ७८ ॥ राज्येमहतिसंप्राप्तेदुःखस्यावसरःकुतः ॥ इतिब्रुवंतीमालोक्यमातरंप्रदहन्निव ॥ ७९ ॥ असंभाष्याऽसिपापेमेघोरेत्वंभर्तृघातिनी ॥ पापेत्वद्गर्भजातोऽहंपापवानस्मिसांप्रतम् ॥ अहमग्निंप्रवेक्ष्यामिविषंवाभक्षयाम्यहम् ॥ ॥ ८० ॥ खड्गेनवाऽथचात्मानंहत्वायामियमक्षयम् ॥ भर्तृघातिनिदुष्टेत्वंकुंभीपाकंगमिष्यसि ॥ ८१॥ इतिनिर्भर्त्स्यकैकेयींकौसल्याभवनंययौ ॥ साऽपितंभरतंदृष्ट्वामुक्तकंठारुरोदह ॥८२॥ पादयोःपतितस्तस्याभरतोऽपितदारुदत् ॥ आलिंग्यभरतंसाध्वीराममातायशस्विनी ॥ ८३ ॥ कृशाऽतिदीनवदनासाश्रुनेत्रेदमब्रवीत् ॥ पुत्रत्वयिगतेदूरमेवंसर्वमभूदिदम् ॥ उक्तंमात्राश्रुतंसर्वंत्वयातेमातृचेष्टितम् ॥ ८४॥ पुत्रःसभार्योवनमेवयातःसलक्ष्मणोमेरघुरामचंद्रः ॥ चीरांबरोबद्धजटाकलापःसंत्यज्यमांदुःखसमुद्रमग्नाम् ॥ ८५ ॥ हारामहामेरघुवंशनाथजातोऽसिमेत्वंपरतःपरात्मा ॥ तथाऽपिदुःखंनजहातिमांवैविधिर्बलीयानितिमेमनीषा॥८६॥सएवंभरतोवीक्ष्यविलपंतींभृशंशुचा ॥ पादौगृहीत्वाप्राहेदंशृणुमातर्वचोमम॥८७

त्यर्थः एतत्सर्वंतेमातृचेष्टितम् तच्चतवमात्रोक्तमेवभविष्यति त्वयाचश्रुतमेवभविष्यतीत्यध्याहारेणान्वयः ॥ ८४ ॥ रघुरामचंद्रःरघुकुलजातोरामचंद्रइत्यर्थः ॥ ८५ ॥ परतःसर्वस्यपरतःसर्वतोऽधिकइतियावत् परमात्मामेपुत्रोजातोऽसियद्यपितथाऽपिमांदुःखंनजहाति अतोविधिर्बलवानितिमेमनीषाबुद्धिः दुःखनिवर्तकसामग्र्यांसत्यामपिदुःखानिवृत्तिर्विधिबलीयस्त्वकृतैवेतिभावः ॥ ८६ ॥ एवंविलपंतींवीक्ष्येत्यन्वयः ॥ ८७ ॥

रामराज्यस्याभिषेचनेयत्कृतंतद्वा अन्यद्वामद्राज्ययाचनारूपंयदिजानामि यदिवासाएतदर्थंमयानोदिताप्रेरितातदेत्यन्वयः ॥८८॥८९॥ यद्यहमिमंवृत्तांतंजानामितदातदखिलंपापंममभूयादित्यन्वयः ॥ ९० ॥ जानामित्वद्धृदयमितिशेषः समागमममागमनम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ त्रिदिवंगत्वेतिशेषः देवेंद्रार्धासनंजगामप्राप ॥ ९४ ॥ अशोच्यत्वेहेतुगर्भंविशेषणम् मोक्षभाजनमिति प्रकारांतरेणाप्य

कैकेय्यायत्कृतंकर्मरामराज्याभिषेचने ॥ अन्यद्वायदिजानामिसामयानोदितायदि ॥ ८८ ॥ पापंमेऽस्तु तदामातर्ब्रह्महत्याशतोद्भवम् ॥ हत्वावसिष्ठंखड्गेनअरुंधत्यासमन्वितम् ॥ ८९ ॥ भूयात्तत्पापमखिलं ममजानामियद्यहम् ॥ इत्येवंशपथंकृत्वारुरोदभरतस्तदा ॥ ९० ॥ कौसल्यातमथालिंग्यपुत्रजानामिमा शुचः ॥ एतस्मिन्नंतरेश्रुत्वाभरतस्यसमागमम् ॥ ९१ ॥ वसिष्ठोमंत्रिभिःसार्धंप्रययौराजमंदिरम् ॥ रुदंतंभरतंदृष्ट्वावसिष्ठःप्राहसादरम् ॥ ९२ ॥ वृद्धोराजादशरथोज्ञानीसत्यपराक्रमः ॥ भुक्त्वामर्त्यसुखंसर्व मिष्ट्वाविपुलदक्षिणैः ॥ ९३ ॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैर्लब्ध्वारामंसुतंहरिम् ॥ अंतेजगामत्रिदिवंदेवेंद्रार्धास नंप्रभुः ॥ ९४ ॥ तंशोचसिवृथैवत्वमशोच्यंमोक्षभाजनम् ॥ आत्मानित्योऽव्ययःशुद्धोजन्मनाशादिव र्जितः ॥ ९५ ॥ शरीरंजडमत्यर्थमपवित्रंविनश्वरम् ॥ विचार्यमाणेशोकस्यनावकाशःकथंचन ॥ ९६ ॥ पितावातनयोवाऽपियदिमृत्युवशंगतः ॥ मूढास्तमनुशोचंतिस्वात्मताडनपूर्वकम् ॥ ९७ ॥ निःसारे खलुसंसारेवियोगोज्ञानिनांयदा ॥ भवेद्वैराग्यहेतुःसशांतिसौख्यंतनोतिच ॥ ९८ ॥

शोच्यत्वमाह आत्मेति नित्योऽव्ययइत्यस्यैवजन्मनाशादिवर्जितइतिविवरणम् ॥ ९५ ॥ शरीरस्यजडत्वान्नश्वरत्वादेवअशोच्यताइत्याह शरीरमिति ॥ ९६ ॥ स्वात्मताडनपूर्वकम् स्वशरीरताडनपूर्वकमित्यर्थः ॥ ९७ ॥ ज्ञानिनांसंसारमसारत्वेनजानतांयदाकेनचिद्वि योगोभवतितदासवैराग्यहेतुःभवेत् भवतीत्यर्थः शांत्यादिकर्ताच ॥ ९८ ॥

अथजातस्यध्रुवोमृत्युरित्याह जन्मवानिति अन्वगात् अनुगच्छत्येवेत्यर्थः ॥ ९९ ॥ यःअविद्वानपिअतत्त्वज्ञोऽपिसउत्पात्तिप्रलययोःसर्व जंतूनांकर्माधीनत्वंविजानन्कथंबांधवान्शोचति किंपुनस्तत्त्वज्ञइतिभावः ॥ १०० ॥ शुष्यंति वर्त्तमानसामीप्येलट् क्षणजीवितेक्षणभंगु रेजीवितइत्यर्थः ॥ १ ॥ चलंचंचलंयत्पत्रंतदंतेलग्नोयोंऽबुबिंदुस्तद्वत्क्षणभंगुरं अवेलायांबाल्येऽपि प्रत्ययोविश्वासः ॥ २ ॥ देहीजी वःप्राक्तनदेहसंपादितकर्मणाऽयंदेह एतद्देहसंपादितकर्मणाचपुनर्देहइतिदेहवियोगोनकदाचिदात्मनइतिदेहशोकोवृथेतिभावः ॥३॥ पुनर्दे

जन्मवान्यदिलोकेऽस्मिंस्तर्हितंमृत्युरन्वगात् ॥ तस्मादपरिहार्योऽयंमृत्युर्जन्मवतांसदा ॥ ९९ ॥ स्व कर्मवशतःसर्वजंतूनांप्रभवाप्ययौ ॥ विजानन्नप्यविद्वान्यःकथंशोचतिबांधवान् ॥ १०० ॥ ब्रह्मांडको टयोनष्टाःसृष्टयोबहुशोगताः ॥ शुष्यंतिसागराःसर्वेकैवास्थाक्षणजीविते ॥ १ ॥ चलपत्रांतलग्नांबुबिं दुवत्क्षणभंगुरम् ॥ आयुस्त्यजत्यवेलायांकस्तत्रप्रत्ययस्तव ॥ २ ॥ देहीप्राक्तनदेहोत्थकर्मणादेहवान्पु नः ॥ तद्देहोत्थेनचपुनरेवंदेहःसदात्मनः ॥ ३ ॥ यथात्यजतिवैजीर्णवासोगृह्णातिनूतनम् ॥ तथाजीर्णं परित्यज्यदेहीदेहंपुनर्नवम् ॥ ४ ॥ भजत्येवसदातत्रशोकस्यावसरःकुतः ॥ आत्मानम्रियतेजातुजायते नचवर्धते ॥ ५ ॥ षडावरहितोऽनंतःसत्यप्रज्ञानविग्रहः ॥ आनंदरूपोबुद्ध्यादिसाक्षीलयविवर्जितः ॥ ॥ ६ ॥ एकएवपरोह्यात्माह्यद्वितीयःसमास्थितः ॥ इत्यात्मानंदृढंज्ञात्वात्यक्त्वाशोकंकुरुक्रियाम् ॥ ७॥

हप्राप्तौदृष्टांतमाह यथेति नवंभजत्येवेत्युत्तरेणान्वयः ॥ ४ ॥ आत्मनस्तुनमरणादीत्याह आत्मानेति ॥ ५ ॥ आदिमध्यांतभावविका राभावेनसर्वभावविकारराहित्यमित्याह षड्भावरहितः अनंतःदेशतःपरिच्छेदरहितः प्रज्ञानंनिर्विषयज्ञानंतदेवविग्रहःशरीरंयस्यसः बु द्ध्यादिसाक्षीनिश्चयादिरूपसकलांतःकरणवृत्तिसाक्षी लयोनाशस्तद्रहितः ॥ ६ ॥ समास्थितःसर्वत्रसमतयास्थितः सएवाहमित्यात्मा नंज्ञात्वाशोकंत्यक्त्वाक्रियांकुरु ॥ ७ ॥

तैलद्रोणीतैलपूर्णाकाष्ठांबुवाहिनी ॥ ८ ॥ ९ ॥ गुरुणात्वसिष्ठेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ अनुचिंतनप्रकारमेवाह रामेइ
ति सुघोरमरण्यंप्रयातेइत्यन्वयः मेमाताराक्षसीविदर्शनाद्धृदयंप्रदहाति अतआरण्यंअरण्यवंतंदेशंरामवासभूतंगच्छामीत्यन्वयः ॥११४॥

तैलद्रोण्याःपितुर्देहमुद्धृत्यसचिवैःसह ॥ कृत्यंकुरुयथान्यायमस्माभिःकुलनंदन ॥ ८ ॥ इतिसंबोधि
तःसाक्षाद्गुरुणाभरतस्तदा ॥ विसृज्याज्ञानजंशोकंचक्रेसविधिवत्क्रियाम् ॥ ९ ॥ गुरुणोक्तप्रकारेणआ
हिताग्नेर्यथाविधि ॥ संस्कृत्यसपितुर्देहंविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ ११० ॥ एकादशेऽहनिप्राप्तेब्राह्मणान्वेद
पारगान् ॥ भोजयामासविधिवच्छतशोऽथसहस्रशः ॥ ११ ॥ उद्दिश्यपितरंतत्रब्राह्मणेभ्योधनंबहु ॥
ददौगवांसहस्राणिग्रामान्रत्नांबराणिच ॥ १२ ॥ अवसत्स्वगृहेतत्ररामंमेवानुचिंतयन् ॥ वसिष्ठेनस
हभ्रात्रामंत्रिभिःपरिवारितः ॥ १३ ॥ रामेऽरण्यंप्रयातेसहजनकसुतालक्ष्मणाभ्यांसुघोरंमातामेराक्षसीव
प्रदहतिहृदयंदर्शनादेवसद्यः ॥ गच्छाम्यारण्यमद्यास्थिरमतिरखिलंदूरतोऽपास्यराज्यंरामंसीतासमेतंस्मि
तरुचिरमुखंनित्यमेवानुसेवे ॥ ११४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेसप्त
मःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ वसिष्ठोमुनिभिःसार्धंसंत्रिभिःपरिवारितः
राज्ञःसभांदेवसभासन्निभामविशद्विभुः ॥ १ ॥ तत्रासनेसमासीनश्चतुर्मुखइवापरः ॥ आनीयभरतंतत्र
उपवेश्यसहानुजम् ॥ २ ॥ अब्रवीद्वचनंदेशकालोचितमरिंदमम् ॥ वत्सराज्येऽभिषेक्ष्यामस्त्वामद्यपि
तृशासनात् ॥ ३ ॥

इतिश्रीमत्सकलराजाविपदुद्धरणसम० अध्यात्मरामायणेसेतौबालकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ अष्टमेतुवसिष्ठेनप्रोक्तोऽ
पिभरतःकिल अनादृत्याधिराज्यंचजगामभ्रातृसन्निधौ ॥ १ ॥ देवसभासन्निभांतत्सदृशीं ॥ १ ॥ चतुर्मुखोब्रह्मा ॥ २ ॥ ३ ॥

प्रतिज्ञाय अस्मान्सर्वान्प्रतिज्ञापयित्वाददौ ॥ ४ ॥ मुनिभिःक्रियमाणोऽभिषेकोऽद्यभवत्वित्यन्वयः ॥ ५ ॥ अंजसाशीघ्रम् ॥ ६ ॥ नोइतिप्रतिषेधे नोसाहिष्य
हनिष्यामीति तादृशवधस्यैवौचित्यादितिभावः मातृगंधिनींतादृशीमपिमातृत्वसंबंधवतीमपीत्यर्थः ॥ ७ ॥

कैकेय्यायाचितंराज्यंत्वदर्थेपुरुषर्षभ ॥ सत्यसंधोदशरथःप्रतिज्ञायददौकिल ॥ ४ ॥ अभिषेकोभवत्वद्य
मुनिभिर्मंत्रपूर्वकम् ॥ तच्छ्रुत्वाभरतोऽप्याहममराज्येनकिंमुने ॥ ५ ॥ रामोराजाधिराजश्चवयंतस्यैव
किंकराः ॥ श्वःप्रभातेगमिष्यामोराममानेतुमंजसा ॥ ६ ॥ अहंयूयंमातरश्चकैकेयींराक्षसींविना ॥ ह
निष्याम्यधुनैवाहंकैकेयींमातृगंधिनीम् ॥ ७ ॥ किंतुमांनोरघुश्रेष्ठःस्त्रीहंतारंसहिष्यते ॥ तच्छ्वोभूतेगमि
ष्यामिपादचारेणदंडकान् ॥ ८ ॥ शत्रुघ्नसहितस्तूर्णंयूयमायांतुवानवा ॥ रामोयथावनेयातस्तथाऽहंव
ल्कलांबरः ॥ ९ ॥ फलमूलकृताहारःशत्रुघ्नसहितोमुने ॥ भूमिशायीजटाधारीयावद्रामोनिवर्तते ॥
॥ १० ॥ इतिनिश्चित्यभरतस्तूष्णीमेवावतास्थिवान् ॥ साधुसाध्वितितंसर्वेप्रशशंसुर्मुदान्विताः ॥ ११ ॥
ततःप्रभातेभरतंगच्छंतंसर्वसैनिकाः ॥ अनुजग्मुःसुमंत्रेणनोदिताःसाश्वकुंजराः ॥ १२ ॥ कौसल्याद्या
राजदारावसिष्ठप्रमुखाद्विजाः ॥ छादयंतोभुवंसर्वेपृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतः ॥ १३ ॥ शृंगवेरपुरंगत्वागंगा
कूलेसमंततः ॥ उवासमहतीसेनाशत्रुघ्नपरिचोदिता ॥ १४ ॥ आगतंभरतंश्रुत्वागुहःशंकितमानसः ॥
महत्यासेनयासार्धमागतोभरतःकिल ॥ १५ ॥

तइत्यन्वयः पादचारेणनतुवाहनेनेत्यर्थः ॥ ८ ॥ यावद्रामोनिवर्ततेतावदेवंतत्समानव्रतोभविष्यामीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ पृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतोययुरितिशेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ शांकितमानसःकिमयंवनेस्थितस्यापिरामस्यवधार्थंयातीतिशंका तदे
वाह महत्येति ॥ १५ ॥

अविदितात्मनः अविदितैतद्वृत्तांतस्यरामस्यपापंकर्तुंयातिनवायातीतिशंकितमानसइत्यर्थः यदिशुद्धःतदातरिष्यतिगंगामित्यन्वयः ॥ १६ ॥
नोचेत्यद्यशुद्धस्तदामेज्ञातयोनावआकृष्यसर्वतोदिशंपश्यंतःसन्नायत्ताः सावधानास्तिष्ठंतु तदुत्तरणप्रतिबंधायेतिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥

पापंकर्तुंनवायातिरामस्याविदितात्मनः ॥ गत्वातद्हृदयंज्ञेयंयदिशुद्धस्तरिष्यति ॥ १६ ॥ गंगांनोचेत्स माकृष्यनावस्तिष्ठंतुसायुधाः ॥ ज्ञातयोमेसमायत्ताःपश्यंतःसर्वतोदिशम् ॥ १७ ॥ इतिसर्वान्समादि श्यगुहोभरतमागतः ॥ उपायनानिसंगृह्यविविधानिबहून्यपि ॥ १८ ॥ प्रययौज्ञातिभिःसार्द्धंबहुभिर्वि विधायुधैः ॥ निवेद्योपायनान्यग्रेभरतस्यसमंततः ॥ १९ ॥ दृष्ट्वाभरतमासीनंसानुजंसहमंत्रिभिः ॥ ची रांबरंघनश्यामंजटामुकुटधारिणम् ॥ २० ॥ राममेवानुशोचंतंरामरामेतिवादिनम् ॥ ननामशिरसाभूमौ गुहोऽहमितिचाब्रवीत् ॥ २१ ॥ शीघ्रमुत्थाप्यभरतोगाढमालिंग्यसादरम् ॥ पृष्ट्वाऽनामयमव्यग्रःसखायामि दमब्रवीत् ॥ २२ ॥ भ्रातस्त्वंराघवेणात्रसमेतःसमवस्थितः ॥ रामेणालिंगितःसार्द्रनयनेनामलात्मना ॥ २३ ॥ धन्योऽसिकृतकृत्योऽसियत्त्वयापरिभाषितः ॥ रामोराजीवपत्राक्षोलक्ष्मणेनचसीतया ॥ २४ ॥ यत्ररामस्त्वयादृष्टस्तत्रमांनयसुव्रत ॥ सीतयासहितोयस्तुसुप्तस्तद्दर्शयस्वमे ॥ २५ ॥ त्वंरामस्यप्रियतमो भक्तिमानसिभाग्यवान् ॥ इतिसंस्मृत्यसंस्मृत्यरामंसाश्रुविलोचनः ॥ २६ ॥ गुहेनसहितस्तत्रयत्ररामः स्थितोनिशि ॥ ययौददर्शशयनस्थलंकुशसमास्तृतम् ॥ २७ ॥

उपायनानिराजयोग्यानिभक्ष्यादीनिस्वदेशस्थानिभरतस्याग्रेनिवेद्यसमंततोदृष्ट्वेति शेषः सैनिकेषुविकारीविकारपरीक्षणायसमंततोनिरीक्षण ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अनामयमारोग्यम् ॥ २२ ॥ ततोरामेणालिंगितोऽतोधन्योऽसि ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यतोराम स्याप्रियतमोऽतोभाग्यवान् ॥ २६ ॥ २७ ॥

सीताभरणघर्षणेनसंछिन्नायेस्वर्णबिंदवः तदाकारचिह्नानितैरंचितंयुक्तंशयनस्थलंदृष्ट्वापर्यदेवयत् शुशोचेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ साकथं ममदोषतःकुशविष्टरेशेते रामेणसहितेतिपुनरुक्तिःशोकमेवपुष्णाति ॥ ३० ॥ पापराशिसमानतः पापराशिसमानायाम् सार्वविभक्तिक स्तसिः तादृश्यांकैकेय्यांयज्जातोऽस्मितस्मान्मांधिक् इदंक्लेशम् क्लेशशब्दोर्धर्चादिः ॥ ३१ ॥ हृष्टधीःहृष्टचित्तः ॥ ३२ ॥ आत्म

सीताभरणसंछिन्नस्वर्णबिंदुभिरंचितम् ॥ दुःखसंतप्तहृदयोभरतःपर्यदेवयत् ॥ २८ ॥ अहोऽतिसुकुमारीयासीताजनकनंदिनी ॥ प्रासादेरत्नपर्यंकेकोमलास्तरणेशुभे ॥ २९ ॥ रामेणसहिताशेतेसाकथंकुशविष्टरे ॥ सीतारामेणसहितादुःखेनममदोषतः ॥ ३० ॥ धिङ्मांजातोऽस्मिकैकेय्यांपापराशिसमानतः ॥ मन्निमित्तमिदंक्लेशंरामस्यपरमात्मनः ॥ ३१ ॥ अहोऽतिसफलंजन्मलक्ष्मणस्यमहात्मनः ॥ राममेवसदाऽन्वेतिवनस्थमपिहृष्टधीः ॥ ३२ ॥ अहंरामस्यदासायेतेषांदासस्यकिंकरः ॥ यदिस्यांसफलंजन्ममममभूयान्नसंशयः ॥ ३३ ॥ भ्रातर्जानासियदितत्कथयस्वममाखिलम् ॥ यत्रतिष्ठतितत्राहंगच्छाम्यानेतुमंजसा ॥ ३४ ॥ गुहस्तंशुद्धहृदयंज्ञात्वासस्नेहमब्रवीत् ॥ देवत्वमेवधन्योऽसियस्यतेभक्तिरीदृशी ॥ ॥ ३५ ॥ रामेराजीवपत्राक्षेसीतायांलक्ष्मणेतथा ॥ चित्रकूटाद्रिनिकटेमंदाकिन्याविदूरतः ॥ ३६ ॥ मुनीनामाश्रमपदेरामास्तिष्ठतिसानुजः ॥ जानक्यासहितोनंदात्सुखमास्तेकिलप्रभुः ॥ ३७ ॥ तत्रगच्छामहेशीघ्रंगंगांतर्तुमिहार्हसि ॥ इत्युक्त्वात्वरितंगत्वानावःपंचशतानिह ॥ ३८ ॥

नंनिंदन्रामंस्तौति अहमिति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मंदाकिन्याअविदूरतइतिच्छेदः आर्षोदीर्घःसमीपइत्यर्थः चित्रकूटमंदाकिन्योर्मध्येइतियावत् ॥ ३६ ॥ नंदात्समृद्धेः फलमूलादिसमृद्धेरितियावत् टुनदिसमृद्धावितिधात्वनुसारात् ॥ ३७ ॥ पंचशतानिसमानयदित्यन्वयः हेतिपादपूरणे ॥ ३८ ॥

ससैन्यस्यभरतस्यतत्तुंतरणार्थंअत्यादरप्रदर्शनायभरतोत्तरणायराजनावंराजयोग्यांनावंस्वयमेवानिनाय ॥ ३९ ॥ तथाकैकेयीमन्ययोषितश्चान्यत्रान्यराजनावीत्यर्थः रामेदुष्टत्वाचरणप्रयुक्तोऽयंकैकेय्याअनादरः अत्रातारयादितिशेषः ॥ ४० ॥ भरद्वाजाश्रमपर्यंतंसेनयासहगत्वाततःसेनयाश्रमोपरोधोमाभूदितिकिंचिद्दूरेसंस्थाप्यस्वयंसानुजोययौ भरद्वाजाश्रमद्वारंप्रतीतिशेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ जयादि

समानयत्ससैन्यस्यतत्तुंगंगांमहानदीम् ॥ स्वयमेवानिनायैकांराजनावंगुहस्तदा ॥ ३९ ॥ आरोप्यभरतंतत्रशत्रुघ्नंराममातरम् ॥ वसिष्ठंचतथाऽन्यत्रकैकेयींचान्ययोषितः ॥ ४० ॥ तीर्त्वागंगांययौशीघ्रंभरद्वाजाश्रमंप्रति ॥ दूरेस्थाप्यमहासैन्यंभरतःसानुजोययौ ॥ ४१ ॥ आश्रमेमुनिमासीनंज्वलंतमिवपावकम् ॥ दृष्ट्वाननामभरतःसाष्टांगमतिभक्तितः ॥ ४२ ॥ ज्ञात्वादाशरथिंप्रीत्यापूजयामासमौनिराट् ॥ पप्रच्छकुशलंदृष्ट्वाजटावल्कलधारिणम् ॥ ४३ ॥ राज्यंप्रशासतस्तेऽद्यकिमेतद्वल्कलादिकम् ॥ आगतोऽसिकिमर्थंत्वंविपिनंमुनिसेवितम् ॥ ४४ ॥ भरद्वाजवचःश्रुत्वाभरतःसाश्रुलोचनः ॥ सर्वंजानासिभगवन्सर्वभूताशयस्थितः ॥ ४५ ॥ तथाऽपिपृच्छसेकिंचित्तदनुग्रहएवमे ॥ कैकेय्यायत्कृतंकर्मरामराज्यविघातनम् ॥ ४६ ॥ वनवासादिकंवापिनहिजानामिकिंचन ॥ भवत्पादयुगंमेऽद्यप्रमाणंमुनिसत्तम ॥ ॥ ४७ ॥ इत्युक्त्वापादयुगलंमुनेःस्पृष्ट्वाऽर्तमानसः ॥ ज्ञातुमर्हसिमांदेवशुद्धोवाऽशुद्धएववा ॥ ४८ ॥ ममराज्येनकिंस्वामिन्रामेतिष्ठतिराजनि ॥ किंकरोऽहंमुनिश्रेष्ठरामचंद्रस्यशाश्वतः ॥ ४९ ॥

धारिणंदृष्ट्वावक्ष्यमाणंपप्रच्छ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सर्वभूताशयस्थितःसर्वभूताशयस्थेनांतर्यामिणातत्त्वज्ञतयाऽभेदादितिभावः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ नजानामीत्यर्थंशपथेनप्रत्याययति भवत्पादेति ॥ ४७ ॥ ज्ञातुमर्हसीति इत्याहेतिशेषः ॥ ४८ ॥ शाश्वतःकिंकरइत्यनेनस्वस्यचक्रावतारत्वंसूचितम् ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ दासेऽहमतिनीचवत् अतिनम्रः सन्सेवे सेविष्येइत्यर्थः वर्तमानसामीप्येलट् ॥ ५१ ॥ भरतस्येत्युदीरितंवचइत्यन्वयः शेषे षष्ठी ॥ ५२ ॥ लक्ष्मणादपिपरोऽधिकइत्यर्थः रामेइतिविषयसप्तमी ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यथाज्ञापयतीतिछंदोभंगआर्षः ॥ ५५ ॥

अतोगत्वामुनिश्रेष्ठरामस्यचरणांतिके ॥ पतित्वाराज्यसंभारान्समर्प्यात्रैवराघवम् ॥ ५० ॥ अभिषेक्ष्ये
वसिष्ठाद्यैःपौरजानपदैःसह ॥ नेष्येऽयोध्यांरमानाथंदासःसेवेऽतिनीचवत् ॥ ५१ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य
भरतस्यवचोमुनिः ॥ आलिंग्यमूर्ध्न्यवघ्रायप्रशशंससविस्मयः ॥ ५२ ॥ वत्सज्ञातंपुरैवैतद्भविष्यंज्ञानच
क्षुषा ॥ माशुचस्त्वंपरोभक्तःश्रीरामेलक्ष्मणादपि ॥ ५३ ॥ आतिथ्यंकर्तुमिच्छामिससैन्यस्यतवानघ ॥
अद्यभुक्त्वाससैन्यस्त्वंश्वोगंतारामसन्निधिम् ॥ ५४ ॥ यथाज्ञापयतिभवांस्तथेतिभरतोऽब्रवीत् ॥ भर
द्वाजस्तपःस्पृष्ट्वामौनीहोमगृहेस्थितः ॥ ५५ ॥ दध्यौकामदुघांकामवर्षिणींकामदोमुनिः ॥ असृजत्का
मधुक्सर्वंयथाकाममलौकिकम् ॥ ५६ ॥ भरतस्यससैन्यस्ययथेष्टंचमनोरथम् ॥ तथाववर्षसकलंतृप्ता
स्तेसर्वसैनिकाः ॥ ५७ ॥ वसिष्ठंपूजयित्वाऽग्रेशास्त्रदृष्टेनकर्मणा ॥ पश्चात्ससैन्यंभरतंतर्पयामासयोगि
राट् ॥ ५८ ॥ उषित्वादिनमेकंतुआश्रमेस्वर्गसन्निभे ॥ अभिवाद्यपुनःप्रातर्भरद्वाजंसहानुजः ॥ भरत
स्तुकृतानुज्ञःप्रययौरामसन्निधिम् ॥ ५९ ॥ चित्रकूटमनुप्राप्यदूरेसंस्थाप्यसैनिकान् ॥ रामसंदर्शनाकां
क्षीप्रययौभरतःस्वयम् ॥ ६० ॥ शत्रुघ्नेनसुमंत्रेणगुहेनचपरंतपः ॥ तपस्विमंडलंसर्वंविचिन्वानोप्यवर्त
त ॥ ६१ ॥ अदृष्ट्वाराममभवनमपृच्छदृषिमंडलम् ॥ कुत्रास्तेसीतयासार्धंलक्ष्मणेनरघूत्तम ॥ ६२ ॥

यस्ययन्मनोरथविषयमिष्टंतत्सर्वमलौकिकंलौकिकसामग्रीजन्यविलक्षणमसृजत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ प्रययौभरतःरामाश्रमद्वारंप्रतीतिशेषः ॥ ६० ॥ शत्रुघ्नादिभिःसहसर्वंतपस्विमंडलंतपस्विनामाश्रममंडलंविचिन्वानोरामाश्रममलब्ध्वान्यवर्तताननिवृत्तव्यापारएवासीत् ॥ ६१ ॥ तत्रऋषिमंडलमपृच्छत् ॥ ६२ ॥

विविक्तमेकांतदेशवार्त्ति ॥ ६३ ॥ कदलीखंडःकदलीसमूहः ॥ ६४ ॥ एवंमुनिभिर्दर्शितंरघुश्रेष्ठभवनंअग्रतोभरतःसमालोक्यमंत्रिणास हहर्षाद्ययावितिसंबंधः ॥ ६५ ॥ रामाभिरामंरामेणरामवासेनाभिरामम् ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविप० अयोध्याकांडेसेतौअ ष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ नवमेभरतोगत्वाश्रीरामस्यैवसन्निधौ तेनसार्धंगंतुमनानागमद्गुरुबोधितः ॥ १ ॥ सीताराम

ऊचुरग्रेगिरेःपश्चाद्गंगायाउत्तरेतटे ॥ विविक्तंरामसदनंरम्यकाननमंडितम् ॥ ६३ ॥ सफलैराम्रपनसैः कदलीखंडसंवृतम् ॥ चंपकैःकोविदारैश्चपुन्नागैर्विपुलैस्तथा ॥ ६४ ॥ एवंदर्शितमालोक्यमुनिभिर्भर तोऽग्रतः ॥ हर्षाद्ययौरघुश्रेष्ठभवनंमंत्रिणासह ॥ ६५ ॥ ददर्शदूरादतिभासुरंशुभंरामस्यगेहंमुनिवृंदसेवि तम् ॥ वृक्षाग्रसँल्लग्नसुवल्कलाजिनंरामाभिरामंभरतःसहानुजः ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउ मामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथगत्वाश्रमपदसमीपंभ रतोमुदा ॥ सीतारामपदैर्युक्तंपवित्रमतिशोभनम् ॥ १ ॥ सतत्रवज्रांकुशवारिजांचितध्वजादिचिह्नानि पदानिसर्वतः ॥ ददर्शरामस्यभुवोऽतिमंगलान्यचेष्टयत्पादरजःसुसानुजः ॥ २ ॥ अहोसुधन्योऽहममू निरामपादारविंदांकितभूतलानि ॥ पश्यामियत्पादरजोविमृग्यंब्रह्मादिदेवैःश्रुतिभिश्चनित्यम् ॥ ३ ॥ इ त्यद्भुतप्रेमरसाप्लुताशयोविगाढचेतारघुनाथभावने ॥ आनंदजाश्रुस्नापितस्तनांतरःशनैरवापाश्रमसन्निधिं हरेः ॥ ४ ॥ सतत्रदृष्ट्वारघुनाथमास्थितंदूर्वादलश्याममलमायतेक्षणम् ॥ जटाकिरीटंनववल्कलांबरंप्रस न्नवक्त्रंतरुणारुणद्युतिम् ॥ ५ ॥

पदयुक्तत्वादिविशिष्टंआश्रमपदसमीपंआश्रमस्थानसमीपदेशंगत्वा ॥ १ ॥ तत्रवज्रांकुशकमलपूजितध्वजादिचिह्नयुतानिपदानिददर्श ध्वजेपूजितरवंस्पष्टरेखत्वम् दृष्ट्वाचतत्पादचिन्हितदेशरजःसुअचेष्टयत्लुलुठे ॥२॥ यत्पादरजइत्यादिव्याख्यातंप्राक् ॥ ३ ॥ अद्भुतोयः प्रेमरसःप्रीतिरसस्तेनाप्लुतोव्याप्तआशयोंऽतःकरणंयस्य रघुनाथभावनेविगाढचेताःतत्परचित्तइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

त्वरात्वरयेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तृषार्तोगौर्यथाजलंप्रतिगच्छतिएवंमातरोराघवंप्रतिजग्मुः ॥ ८ ॥ साश्रुयथातथाववंदे साचपुत्रमालिंग्यभर्तृवियोगस्मरणेनातीवदुःखिताआसीदितिशेषः ॥ ९ ॥ इतराश्चजननीस्तथासाश्रुनत्वास्थितइतिशेषः ॥ १० ॥ धन्योऽस्मित्वद्दर्शनादितिभावः यथार्हंयथायोग्यम् ॥ ११ ॥ पितामेकुशलीतिप्रश्नः स्ववियोगेकुशलमसंभाव्यमित्याशयेनाह किंवेति तथैवसंभावनया

विलोकयंतंजनकात्मजांशुभांसौमित्रिणासेवितपादपंकजम् ॥ तदाऽभिदुद्रावरघूत्तमंशुचाहर्षाच्चतत्पादयुगंत्वराऽग्रहीत् ॥ ६ ॥ रामस्तमाकृष्यसुदीर्घबाहुदोर्भ्यांपरिष्वज्यसिषिंचनेत्रजैः ॥ जलैरथांकोपरिसंन्यवेशयत्पुनःपुनःसंपरिषस्वजेविभुः ॥ ७ ॥ अथतामातरःसर्वाःसमाजग्मुस्त्वरान्विताः ॥ राघवंद्रष्टुकामास्तास्तृषार्तागौर्यथाजलम् ॥ ८ ॥ रामःस्वमातरंवीक्ष्यद्रुतमुत्थायपादयोः ॥ ववंदेसाश्रुसापुत्रमालिंग्यातीवदुःखिता ॥ ९ ॥ इतराश्चतथानत्वाजननीरघुनंदनः ॥ ततःसमागतंदृष्ट्वावसिष्ठंमुनिपुंगवम् ॥ १० ॥ साष्टांगंप्रणिपत्याहधन्योऽस्मीतिपुनःपुनः ॥ यथाऽर्हमुपवेश्याहसर्वानेवरघूद्वहः ॥ ११ ॥ पितामेकुशलीकिंवामांकिमाहातिदुःखितः ॥ वसिष्ठस्तमुवाचेदंपितातेरघुनंदन ॥ १२ ॥ त्वद्वियोगाभितप्तात्मात्वामेवपरिचिंतयन् ॥ रामरामेतिसीतेतिलक्ष्मणेतिममारह ॥ १३ ॥ श्रुत्वातत्कर्णशूलाभंगुरोर्वचनमंजसा ॥ हाहतोऽस्मीतिपतितोरुदन्रामःसलक्ष्मणः ॥ १४ ॥ ततोनुरुरुदुःसर्वामातरश्चतथाऽपरे॥ हातातमांपरित्यज्यक्वगतोऽसिघृणाकर ॥ १५ ॥ अनाथोऽस्मिमहाबाहोमांकोवालालयेदितः ॥ सीताचलक्ष्मणश्चैवविलेपतुरतोभृशम् ॥ १६ ॥ वसिष्ठःशांतवचनैःशमयामासतांशुचम् ॥ ततोमंदाकिनींगत्वास्नात्वातेवीतकल्मषाः ॥ १७ ॥

हातिदुःखितःप्राणवियोगजनकपीडयापीडितःकिमाह ॥ १२ ॥ रामरामेतीत्यादेर्वदन्नितिशेषः ॥ १३ ॥ कर्णशूलाभंकर्णयोःशूलरोगतुल्यम् ॥ १४ ॥ घृणाकरदयासमुद्र ॥ १५ ॥ अतोभृशंरामविलापादप्यधिकमित्यर्थः ॥ १६ ॥ शांतवचनैःपूर्वराजवियोगचरितैः संसारानित्यताप्रतिपादकैर्वचनैस्तत्त्वज्ञानोपदेशैश्च ॥ १७ ॥

जलकांक्षिणे रामादित्यादिः ॥ १८ ॥ इंगुदीतापसतरुः ननुराजायोग्यमेतत्तत्राह वयमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पित्र्यंपितुरागतम् यथापिताज्येष्ठस्त्वंमेतथा पितृसदृशः एवंचपितरिजीवतियथाराज्यानधिकारस्तथात्वयिजीवत्यपीतिभावः किंचतवाप्ययमे

राज्ञेददुर्जलंतत्रसर्वेतेजलकांक्षिणे ॥ पिंडान्निर्वापयामासरामोलक्ष्मणसंयुतः ॥ १८ ॥ इंगुदीफलपिण्याकरचितान्मधुसंप्लुतान् ॥ वयंयदन्नाःपितरस्तदन्नाःस्मृतिनोदिताः ॥ १९ ॥ इतिदुःखाश्रुपूर्णाक्षःपुनःस्नात्वागृहंययौ ॥ सर्वेरुदित्वासुचिरंस्नात्वाजग्मुस्तथाश्रमम् ॥ २० ॥ तस्मिंस्तुदिवसेसर्वेउपवासंप्रचक्रिरे ॥ ततःपरेद्युर्विमलेस्नात्वामंदाकिनीजले ॥ २१ ॥ उपविष्टंसमागम्यभरतोराममब्रवीत् ॥ रामराममहाभागस्वात्मानमभिषेचय ॥ २२ ॥ राज्यंपालयपित्र्यंतेज्येष्ठस्त्वंमेपितातथा ॥ क्षत्रियाणामयंधर्मोयत्प्रजापरिपालनम् ॥ २३ ॥ इष्ट्वायज्ञैर्बहुविधैःपुत्रानुत्पाद्यतंतवे ॥ राज्येपुत्रंसमारोप्यगमिष्यसितत्तोवनम् ॥ २४ ॥ इदानींवनवासस्यकालोनैषप्रसीदमे ॥ मातुर्मेदुष्कृतंकिंचित्स्मर्तुंनार्हसिपाहिनः ॥ ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वाचरणौभ्रातुःशिरस्याधायभक्तितः ॥ रामस्यपुरतःसाक्षाद्दंडवत्पतितोभुवि ॥ २६ ॥ उत्थाप्यराघवःशीघ्रमारोप्यांकेऽतिभक्तितः ॥ उवाचभरतंरामःस्नेहार्द्रनयनःशनैः ॥ २७॥ शृणुवत्सप्रवक्ष्यामित्वयोक्तंयत्तथैवतत् ॥ किंतुमामब्रवीत्तातोनववर्षाणिपंचच ॥ २८ ॥ उषित्वादंडकारण्येपुरंपश्चात्समाविश ॥ इदानींभरतायेदंराज्यंदत्तंमयाऽखिलम् ॥ २९ ॥

वधर्मइत्याह क्षत्रियाणामिति ॥ २३ ॥ तस्मादिष्ट्वेति तंतवेवंशाविच्छेदाय ॥ २४ ॥ तन्मेमातुःकिंचिद्दुष्कृतंतत्स्मर्तुंनार्हसीतिसंबंधः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अतिभक्तितःभरतस्यातिभक्तिंदृष्ट्वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ त्वदुक्तंतथैवसत्यमेवतथाऽपिपित्राज्ञापालनंमेआवश्यकमित्याह किंत्विति नवपंचचतुर्दश ॥ २८ ॥ अखिलंदत्तमित्यब्रवीदित्यन्वयः ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ अतियत्नतः पितृवचनकर्तव्यत्वेहेतुमाह पितुरिति स्वतंत्रः स्वेच्छाचारी ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कामुकत्वादेवमूढधीः यदिवक्ष्यति यद्वक्ष्यतीत्यर्थः सुधीः पुरुषोयथाभ्रांतवाक्यंसत्यमितिनगृह्णातितथात्वयोक्तविशिष्टपितृवाक्यंनग्राह्यमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रूयात् उक्तवानि

ततः पित्रैवसुव्यक्तंराज्यंदत्तंतवैवहि ॥ दंडकारण्यराज्यंमेदत्तंपित्रातथैवच ॥ ३० ॥ अतः पितुर्वचः कार्यमावाभ्यामतियत्नतः ॥ पितुर्वचनमुल्लंघ्यस्वतंत्रोयस्तुवर्तते ॥ ३१ ॥ सजीवन्नेवमृतकोदेहांतेनिरयंव्रजेत् ॥ तस्माद्राज्यंप्रशाधित्वंवयंदंडकपालकाः ॥ ३२ ॥ भरतस्त्वब्रवीद्रामंकामुकोमूढधीः पिता ॥ स्त्रीजितोभ्रांतहृदयउन्मत्तोयदिवक्ष्यति ॥ तत्सत्यमितिनग्राह्यंभ्रांतवाक्यंयथासुधीः ॥ ३३ ॥ रामउवाच ॥ नस्त्रीजितः पिताब्रूयान्नकामीनैवमूढधीः ॥ पूर्वंप्रतिश्रुतंतस्यैसत्यवादीददौभयात् ॥ ३४ ॥ असत्याद्भीतिरधिकामहतांनरकादपि ॥ करोमीत्यहमप्येतत्सत्यंतस्यैप्रतिश्रुतम् ॥ ३५ ॥ कथंवाक्यमहंकुर्यामसत्यंराघवोहिसन् ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्यरामस्यभरतोऽब्रवीत् ॥ ३६ ॥ यथैवचीरवसनोवनेवत्स्यामिसुव्रत ॥ चतुर्दशसमास्त्वंतुराज्यंकुरुयथासुखम् ॥ ३७ ॥ रामउवाच ॥ पित्रादत्तंतवैवैतद्राज्यंमह्यंवनंददौ ॥ व्यत्ययंयद्यहंकुर्यामसत्यंपूर्ववात्स्थितम् ॥ ३८ ॥

त्यर्थः नञ्त्रयमेकैकमपितत्रासंभाविकिंपुनः समुदितामितिबोधयितुं प्रतिश्रुतंप्रतिज्ञातम् भयात्प्रतिज्ञाभंगभयात् ॥ ३४ ॥ यतोमहतांनरकादप्यधिकाऽसत्याद्भीतिः तेषांफलतोऽप्युपायेऽतिभयमित्यर्थः अहमपिराघवएवसन्तस्यैकैकेय्यैसत्यंकरोमिवनवासादिकमित्येतत्प्रतिश्रुतं वाक्यंकथमसत्यंकुर्यामित्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तथैवत्वत्प्रतिनिधितयात्वद्वदेवेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ व्यत्ययंराज्यवनवासयोरित्यर्थः ॥ ३८

आगमिष्यामित्वनामितिशेषः ॥ ३९ ॥ निश्चयंकृत्वोवाचेतिशेषः आतपेइत्यनेनसर्वथाजीविताशापरित्यागः प्राङ्मुखउपविवेश संधिरार्षः ॥४०॥ नेत्रांतसंज्ञां नेत्रांतेनास्योत्थापनंकुर्वितिसूचनाम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ साक्षात्नारायणःसर्वांतर्यामीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ योगमाया

भरतउवाच ॥ अहमप्यागमिष्यामिसेवेत्वांलक्ष्मणोयथा ॥ नोचेत्प्रायोपवेशेनत्यजाम्येतत्कलेवरम् ॥
॥ ३९ ॥ इत्येवंनिश्चयंकृत्वादर्भानास्तीर्यचातपे ॥ मनसापिविनिश्चित्यप्राङ्मुखोपविवेशसः ॥ ४० ॥
भरतस्यापिनिर्बंधंदृष्ट्वारामोऽतिविस्मितः ॥ नेत्रांतसंज्ञांगुरवेचकाररघुनंदनः ॥ ४१ ॥ एकांतेभरतंप्राह
वसिष्ठोज्ञानिनांवरः ॥ वत्सगुह्यंशृणुष्वेदंममवाक्यात्सुनिश्चितम् ॥ ४२ ॥ रामोनारायणःसाक्षाद्ब्रह्मणा
याचितःपुरा ॥ रावणस्यवधार्थायजातोदशरथात्मजः ॥४३॥ योगमायाऽपिसीतेतिजाताजनकनंदिनी ॥
शेषोऽपिलक्ष्मणोजातोराममन्वेतिसर्वदा ॥ ४४॥ रावणंहंतुकामास्तेगमिष्यंतिनसंशयः ॥ कैकेय्यावर
दानादियच्चान्निष्ठुरभाषणम् ॥ ४५ ॥ सर्वदेवकृतंनोचेदेवंसाभाषयेत्कथम् ॥ तस्मात्त्यजाग्रहंतातरामस्य
विनिवर्तने ॥ ४६ ॥ निवर्तस्वमहासैन्यैर्भ्रातृभिःसहितःपुरम् ॥ रावणंसकुलंहत्वाशीघ्रमेवागमिष्यति॥
॥ ४७ ॥ इतिश्रुत्वागुरोर्वाक्यंभरतोविस्मयान्वितः ॥ गत्वासमीपंरामस्यविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ ४८॥
पादुकेदेहिराजेंद्रराज्यायतवपूजिते ॥ तयोःसेवांकरोम्येवयावदागमनंतव ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वापादुकेदि
व्येयोजयामासपादयोः ॥ रामस्यतेददौरामोभरतायातिभक्तितः ॥ ५० ॥ गृहीत्वापादुकेदिव्येभरतोर
त्नभूषिते ॥ रामंपुनःपरिक्रम्यप्रणनामपुनःपुनः ॥ ५१ ॥

तच्छक्तिरूपा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सादशरथस्त्रीअत्यंतंरामेप्रीतिमतीच ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ राज्यायराज्यपालनसामर्थ्यलाभाय ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

नवपंचसमांतेचतुर्दशवर्षांते ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ स्रवन्नेत्रजलासतीआकुलाकृतापराधत्वादातिव्याकुलेत्यर्थः राज्यविघातनंराज्यविघातः ॥ ५५ ॥ मायामोहितचेतसेत्यनेनवस्तुतोममापराधएवनेतिसूचितमंगीकृत्यापिस्वापराधमाह क्षमस्वेति क्षमैवसारःसर्वगुणप्रधानंयेषामित्यर्थः ॥ ५६ ॥ संप्रतिमायापगमंध्वनयाति त्वमिति नन्वहंमनुष्योनपरमात्मेतिचेत्तत्राह मायेति एषातेमायैवेतिभावः त्वयैवेति तस्मादंतर्याम्येवत्वमितिभावः एवंचत्वत्प्रेरणयैवतथाकृतवत्यामेनापराधइतिध्वनिः ॥ ५७ ॥ तदेवोपपादयति त्वादितिस्वतोऽ

भरतःपुनराहेदंभक्त्यागद्गदयागिरा ॥ नवपंचसमांतेतुप्रथमेदिवसेयदि ॥५२ ॥ नागमिष्यसिचेद्रामप्रविशाभिमहानलम् ॥ बाढमित्येवतंरामोभरतंसंन्यवर्तयत् ॥५३ ॥ ससैन्यःसवसिष्ठश्चशत्रुघ्नसहितःसुधीः ॥ मातृभिर्मंत्रिभिःसार्धंगमनायोपचक्रमे ॥ ५४॥ कैकेयीराममेकांतेस्रवन्नेत्रजलाकुला ॥ प्रांजलिःप्राहहेराम तवराज्यविघातनम् ॥ ५५ ॥ कृतंमयादुष्टधियामायामोहितचेतसा ॥ क्षमस्वममदौरात्म्यंक्षमासाराहिसाधवः ॥ ५६ ॥ त्वंसाक्षाद्विष्णुरव्यक्तःपरमात्मासनातनः ॥ मायामानुषरूपेणमोहयस्यखिलंजगत् ॥त्वयैवप्रेरितोलोकःकुरुतेसाध्वसाधुवा ॥ ५७ ॥ त्वदधीनमिदंविश्वमस्वतंत्रंकरोतिकिम् ॥ यथाकृत्रिमनर्तक्योनृत्यंतिकुहकेच्छया ॥ ५८ ॥ त्वदधीनातथामायानर्तकीबहुरूपिणी ॥ त्वयैवप्रेरिताऽहंचदेवकार्यंकरिष्यता ॥ ५९ ॥ पापिष्ठंपापमनसाकर्माचरमरिंदम ॥ अद्यप्रतीतोऽसिममदेवानामप्यगोचरः ॥६०॥

स्वतंत्रंत्वत्प्रेरणांविनाकिंकरोति नकिमपिकरोतीतिभावः कुहकोविस्मापकःगुप्ततयातत्सूत्रचालनेनतन्नर्तनाद्विस्मयोत्पादकइतियावत् ॥ ॥ ५८ ॥ त्वदधीनेति अनेनमायायास्तत्कार्यस्यातिजडत्वंसूचितम् नन्वेवंस्वदुःखफलकंत्वत्प्रेरणंमयाकथंकर्तव्यंतत्राह देवकार्यंकरिष्यतेति ॥ ५९ ॥ ममम्मया शेषेषष्ठी प्रतीतोऽसिवास्तवस्वरूपेणज्ञातोऽसि इदमपित्वत्प्रसादादेवेतिभावः अन्यथादेवानामप्यविषयस्यकथंमज्ज्ञानविषयतास्यादितिभावः ॥ ६० ॥

अतःप्रार्थयते पाहीति पुत्रवित्तादिविषयस्नेहरूपंपाशमित्यर्थः ॥६१॥ त्वज्ज्ञानामलखड्गेनेतिपूर्वान्वायि ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ देवकार्यरूपार्थस्यसिद्ध्यर्थमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ मद्भक्त्यासर्वविषयेषुस्नेहत्यागपूर्वकमहर्निशंमद्भावनमेवमद्भक्तिस्तया ममरागद्वेषाभावान्मत्तोभयंमास्तित्याह अहमिति ममद्वेष्योवाप्रियोवानास्ति कल्पकस्येवमायाविनोयथास्वमायाकल्पितपदार्थेषुद्वेषप्रीतिराहित्यम् स्वकल्पितत्वेनमि

पाहिविश्वेश्वरानंतजगन्नाथनमोऽस्तुते ॥ छिंधिस्नेहमयंपाशंपुत्रवित्तादिगोचरम् ॥ ६१ ॥ त्वज्ज्ञानामलखड्गेनत्वामहंशरणंगता ॥ कैकेय्यावचनंश्रुत्वारामःसस्मितमब्रवीत् ॥६२॥ यदाहमांमहाभागेनानृतंसत्यमेवतत् ॥ मयैवप्रेरितावाणीतववक्त्राद्विनिर्गता ॥६३॥ देवकार्यार्थसिद्ध्यर्थमत्रदोषःकुतस्तव ॥ गच्छत्वंहृदिमांनित्यंभावयंतीदिवानिशम् ॥ ६४ ॥ सर्वत्रविगतस्नेहामद्भक्त्यामोक्ष्यसेऽचिरात् ॥ अहंसर्वत्रसमदृक्द्वेष्योवाप्रियएववा ॥ ६५ ॥ नास्तिमेकल्पकस्येवभजतोऽनुभजाम्यहम् ॥ मन्मायामोहितधियोमामम्बमनुजाकृतिम् ॥ ६६ ॥ सुखदुःखाद्यनुगतंजानंतिनतुतत्त्वतः ॥ दिष्ट्यामद्गोचरंज्ञानमुत्पन्नंतेभवापहम् ॥ ६७ ॥ स्मरंतीतिष्ठभवनेलिप्यसेनचकर्मभिः ॥ इत्युक्तासापरिक्रम्यरामंसानंदविस्मया ॥ ६८ ॥ प्रणम्यशतशोभूमौययौगेहंमुदान्विता ॥ भरतस्तुसहामात्यैर्मातृभिर्गुरुणासह ॥६९॥

थ्यात्वनिश्चयात् तथाममापिसर्वत्रमिथ्यात्वनिश्चयातन्नद्वेषरागावितिनमत्तस्तेभयामितिभावः तथाऽप्ययंमेस्वभावइत्याह भजतोऽन्विति अतोनवैषम्यनैर्घृण्ये ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नतुतत्त्वतःअहंतादृशइतिशेषः भवापहमित्यनेनभयांतरस्यावकाशएवनेतिसूचितम् ॥ ६७ ॥ मांस्मरंतीतिष्ठमांजगत्प्रेरकत्वेनस्मरंतीतिष्ठ एवंचस्वस्मिन्स्वतंत्रत्वाभिमानापगमान्नकर्मभिर्लिप्यसे सोऽभिमानएवकर्मलेपकइतिभावः ॥ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥स्थाप्यस्थापयित्वा आर्षोल्यप् ॥ ७१ ॥ राजोपचारैःराजयोग्यैःपुष्पादिभीराममिवतेपूजयित्वेत्यर्थः ॥ ७२ ॥ भरतस्यापि रामसमव्रतत्वमाह फलेति दांतोजितेंद्रियः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ब्रह्ममुनिःब्रह्मर्षिः ॥ ७५ ॥ रामःचित्रकूटाद्रौमुनिभिःसीतयालक्ष्मणे नावृतोवसन्नपिकिंचित्कालमेवोपावसदित्यन्वयः एवेत्यस्याध्याहारः नबहुकालमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ तत्रहेतुमाह नागराश्चेति लक्ष्मणेनचे

अयोध्यामगमच्छीघ्रंराममेवानुचिंतयन् ॥ पौरजानपदान्सर्वानयोध्यायामुदारधीः ॥ ७० ॥ स्थापयित्वायथान्यायंनंदिग्रामंययौस्वयम् ॥ तत्रसिंहासनेनित्यंपादुकेस्थाप्यभक्तितः ॥ ७१ ॥ पूजयित्वायथा रामंगंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ राजोपचारैरखिलैःप्रत्यहंनियतव्रतः ॥ ७२ ॥ फलमूलाशनोदांतोजटावल्कलधारकः ॥ अधःशायीब्रह्मचारीशत्रुघ्नसहितस्तदा ॥ ७३ ॥ राजकार्याणिसर्वाणियावंतिपृथिवीतले ॥ तानिपादुकयोःसम्यङ्निवेदयतिराघवः ॥ ७४॥ गणयन्दिवसान्येवरामागमनकांक्षया ॥ स्थितोरामार्पितमनाःसाक्षाद्ब्रह्ममुनिर्यथा ॥ ७५ ॥ रामस्तुचित्रकूटाद्रौवसन्मुनिभिरावृतः ॥ सीतयालक्ष्मणेनापिकिंचित्कालमुपावसत् ॥ ७६ ॥ नागराश्चसदायांतिरामदर्शनलालसाः ॥ चित्रकूटस्थितंज्ञात्वा सीतयालक्ष्मणेनच ॥ ७७ ॥ दृष्ट्वातज्जनसंबाधंरामस्तत्याजतंगिरिम् ॥ दंडकारण्यगमनेकार्यमप्यनुचिंतयन् ॥ ७८ ॥ अन्वगात्सीतयाभ्रात्राह्यत्रेराश्रममुत्तमम् ॥ सर्वत्रसुखसंवासंजनसंबाधवर्जितम् ॥ ॥ ७९ ॥ गत्वामुनिमुपासीनंभासयंतंतपोवनम् ॥ दंडवत्प्रणिपत्याहरामोऽहमभिवादये॥ ८० ॥ पितुराज्ञांपुरस्कृत्यदंडकानहमागतः ॥ वनवासमिषेणापिधन्योऽहंदर्शनात्तव ॥ ८१ ॥

ति सहेतिशेषः ॥ ७७ ॥ कार्यंरावणवधरूपम् ॥ ७८ ॥ जनसंबाधवर्जितंनागरजनसंबाधहीनम् ॥ ७९ ॥ गत्वाअत्र्याश्रममितिशेषः अत्रिंदंडवत्प्रणम्यरामोऽहमभिवादयेइत्याहेत्यन्वयः ॥ ८० ॥ प्रसंगादागत्यापित्वद्दर्शनेनाहंधन्यःकिंवक्तव्यंत्वद्दर्शनोद्देशेनैवागतोधन्य इति ॥ ८१ ॥

परंहरिमंतर्यामिरूपम् उपासनाभिस्तत्सारूप्यंयेगतास्तद्व्यवच्छेदायपरामिति ॥ ८२ ॥ लक्ष्मणंचैवेति दृष्ट्वेतिशेषः वाक्यमब्रवीत् राममितिशेषः ॥ ८३ ॥ अतीवसंवृद्धाअत्यंतवृद्धतरा धर्मवत्सलाधर्मप्रिया ॥ ८४ ॥ ८५॥ सीतारामवचनंतथाअवश्यमित्यंगीकृत्यतथा

श्रुत्वारामस्यवचनंरामंज्ञात्वाहरिंपरम् ॥ पूजयामासविधिवद्भक्त्यापरमयामुनिः ॥ ८२ ॥ वन्यैःफलैः कृतातिथ्यमुपविष्टंरघूत्तमम् ॥ सीतांचलक्ष्मणंचैवसंतुष्टोवाक्यमब्रवीत् ॥ ८३ ॥ भार्यामेतीवसंवृद्धा ह्यनसूयेतिविश्रुता ॥ तपश्चरंतीसुचिरंधर्मज्ञाधर्मवत्सला ॥ ८४ ॥ अंतास्तिष्ठतितांसीतापश्यत्वरिनिषूदन ॥ तथेतिजानकींप्राहरामोराजीवलोचनः ॥८५॥ गच्छदेवींनमस्कृत्यशीघ्रमेहिपुनःशुभे ॥ तथेतिरामवचनंसीताचापितथाऽकरोत् ॥ ८६ ॥ दंडवत्पतितामग्रेसीतांदृष्ट्वाऽतिहृष्टधीः ॥ अनसूयासमालिंग्यवत्सेसीतेतिसादरम् ॥ ८७ ॥ दिव्येददौकुंडलेद्वेनिर्मितेविश्वकर्मणा ॥ दुकूलेद्वेददौतस्यैनिर्मलेभक्तिसंयुता ॥ ८८ ॥ अंगरागंचसीतायैददौदिव्यंशुभानना ॥ नत्यक्ष्यतेंगरागेणशोभात्वांकमलानने ॥ ॥ ८९ ॥ पातिव्रत्यंपुरस्कृत्यराममन्वेहिजानकि ॥ कुशलीराघवोयातुत्वयासहपुनर्गृहम् ॥ ९० ॥ भोजयित्वायथान्यायंरामंसीतासमन्वितम् ॥ लक्ष्मणंचतदारामंपुनःप्राहकृतांजलिः ॥ ९१ ॥

ऽकरोत्तत्समीपगमनमकरोत् ॥ ८६ ॥ सीतेइतिछेदःसंधिरार्षः ॥ ८७ ॥ भक्तिसंयुतासाक्षादीश्वरीयमितिभक्तिमती ॥ ८८ ॥ नत्यक्ष्यतेकदाचिदपीतिशेषः ॥ ८९ ॥ अथाशिक्षयति पातिव्रत्यमिति अथाशिषमाह कुशलीति ॥ ९० ॥ ९१ ॥

सुरदेहोवामनादिःमानुषोदेहोरामादिःतिर्यग्देहोमत्स्यादिः नचदेहोति मायिकत्वादितिभावः त्वत्तोबिभेतीतिं त्वज्ज्ञाननाश्यत्वादिति

रामत्वमेवभुवनानिविधायतेषांसंरक्षणायसुरमानुषतिर्यगादीन् ॥ देहान्बिभर्षिनचदेहगुणैर्विलिप्तस्त्वत्तो बिभेत्यखिलमोहकरीचमाया ॥ ९२ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअयोध्याकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अयोध्याकांडेनवानांसर्गाणांसप्तशतानिश्लोकाः ॥७००॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ अथतत्रदिनंस्थित्वाप्रभातेरघुनंदनः ॥ स्नात्वामुनिंसमामंत्र्यप्रयाणायोपचक्रमे ॥ १ ॥

भावः ॥ ९२ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्याहिम्मतिवर्मणः पुत्रस्यश्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणसेतौ अयोध्याकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ॥ अयंकांडोद्वितीयःसमाप्तः ॥

स मा प्तः

॥इति श्रीमदध्यात्मरामायणे अयोध्याकांडः समाप्तः॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथेति दिनंदिनशेषम् ॥ १ ॥ यत्रदंडकंविपिनंमुनिमंडलमंडितंतत्रगच्छामहेत्वमाज्ञातुं तत्राज्ञांकर्तुम् ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ मार्गद्रष्टामार्गदर्शयिता लोकानुसारिणःलोकवदज्ञत्वंनाट्यतः ॥ ४ ॥ वारितःनिवर्तध्वामितिप्रार्थितः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ॥ अथतत्रदिनंस्थित्वाप्रभातेरघुनंदनः ॥ स्नात्वामुनिंसमामंत्र्यप्रयाणायोपचक्रमे ॥ १ ॥ मुनेगच्छामहेसर्वेमुनिमंडलमंडितम् ॥ विपिनंदंडकंयत्रत्वमाज्ञातुमिहार्हसि ॥ २ ॥ मार्गप्रदर्शनार्थायशिष्यानाज्ञप्तुमर्हसि ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंप्रहस्यात्रिर्महायशाः ॥ प्राहतत्ररघुश्रेष्ठंरामरामसुराश्रय ॥ ३ ॥ सर्वस्यमार्गद्रष्टात्वंतवकोमार्गदर्शकः ॥ तथापिदर्शयिष्यंतितवलोकानुसारिणः ॥ ४ ॥ इतिशिष्यान्समादिश्यस्वयंकिंचित्तमन्वगात् ॥ रामेणवारितःप्रीत्याअत्रिःस्वभवनंययौ ॥ ५ ॥ क्रोशमात्रंततोगत्वाददर्शमहतींनदीम् ॥ अत्रेःशिष्याननुवाचेदंरामोराजीवलोचनः ॥ ६ ॥ नद्याःसंतरणेकश्चिदुपायोविद्यतेनवा ॥ ऊचुस्तेविद्यतेनौकासुदृढारघुनंदन ॥ ७ ॥ तारयिष्यामहेयुष्मान्वयमेवक्षणादिह ॥ ततोनाविसमारोप्यसीतांराघवलक्ष्मणौ ॥ ८ ॥ क्षणात्संतारयामासुर्नदींमुनिकुमारकाः ॥ रामाभिनंदिताःसर्वेजग्मुरत्रेरथाश्रमम् ॥ ९ ॥ तावत्यविपिनंघोरंझिल्लीझंकारनादितम् ॥ नानामृगगणाकीर्णंसिंहव्याघ्रादिभीषणम् ॥ १० ॥ राक्षसैर्घोररूपैश्चसेवितंरोमहर्षणम् ॥ प्रविश्यविपिनंघोरंरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ११ ॥ इतःपरंप्रयत्नेनगंतव्यंसहितेनमे ॥ धनुर्गुणेनसंयोज्यशरानपिकरेदधत् ॥ १२ ॥ अग्रेयास्याम्यहंपश्चात्त्वमन्वेहिधनुर्धरः ॥ आवयोर्मध्यगासीतामायेवात्मपरात्मनोः ॥ १३ ॥

॥ ८ ॥ रामाभिनंदिताःरामेणानंदपूर्वकंगच्छतेतिदत्तानुमतयः ॥ ९ ॥ झिल्लीझंकारोझिल्लीशब्दः ॥ १० ॥ ११ ॥ सहितेनयुवाभ्यांमिलितेनगंतव्यमित्युक्तमितिशेषः दधत्आदधदित्यर्थः ॥ १२ ॥ साहित्यप्रकारमेवाह अग्रइति आत्मपरात्मनोर्जीवेशयोर्मध्यगा आश्रयत्वविषयत्वाभ्यांसंबद्धामायेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥

दृष्टमपशकुनैःसूचितम् ननुशकुनादिषुकोविश्वासस्तत्राह श्रुतपूर्वमिति दंडकारण्येपूर्वमृषीणांमुखात्श्रुतंरक्षोभयंविद्यतेशकुनैश्चत न्निश्चितमित्यर्थः ॥ १४ ॥ कह्लारशीतोदकादियुक्तापुष्करिणीतत्रास्ते ॥ १५ ॥ साशोभमानातैर्व्यदृश्यतेत्यर्थः ॥ १६ ॥ महासत्त्वंमहाशरीरंप्राणिनम् ॥ १७ ॥ करालदंष्ट्रायुक्तंवदनंयस्यतत् वामांसेवामस्कंधेन्यस्तशूलाग्रेग्रथिताअनेकमानुषायेनतत् ॥ १८ ॥

चक्षुश्चारयसर्वत्रदृष्टंरक्षोभयंमहत् ॥ विद्यतेदंडकारण्येश्रुतपूर्वमरिंदम ॥ १४ ॥ इत्येवंभाषमाणौतौज ग्मतुःसार्धयोजनम् ॥ तत्रैकापुष्करिण्यास्तेकह्लारकुमुदोत्पलैः ॥ १५ ॥ अंबुजैःशीतलोदेनशोभमाना व्यदृश्यत ॥ तत्समीपमथोगत्वापीत्वातत्सलिलंशुभम् ॥ १६ ॥ ऊषुस्तेसलिलाभ्याशेक्षणंछायामुपा श्रिताः ॥ ततोददृशुरायांतंमहासत्त्वंभयानकम् ॥ १७ ॥ करालदंष्ट्रवदनंभीषयंतंस्वगर्जितैः ॥ वामां सेन्यस्तशूलाग्रग्रथितानेकमानुषम् ॥ १८ ॥ भक्षयंतंगजव्याघ्रमहिषंवनगोचरम् ॥ ज्यारोपितंधनुर्धृ त्वारामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ १९ ॥ पश्यभ्रातर्महाकायोराक्षसोऽयमुपागतः ॥ आयात्यभिमुखंनोऽग्रेभी रूणांभयमावहन् ॥ २० ॥ सज्जीकृतधनुस्तिष्ठमाभैर्जनकनंदिनि ॥ इत्युक्त्वाबाणमादायस्थितोरामइ वाचलः ॥ २१ ॥ सतुदृष्ट्वारमानाथंलक्ष्मणंजानकींतदा ॥ अट्टहासंततःकृत्वाभीषयन्निदमब्रवीत् ॥ ॥ २२ ॥ कौयुवांबाणतूणीरजटावल्कलधारिणौ ॥ मुनिवेषधरौबालौस्त्रीसहायौसुदुर्मदौ ॥ २३ ॥ सुंद रौवतमेवक्त्रप्रविष्टकवलोपमौ ॥ किमर्थमागतौघोरंवनंव्यालनिषेवितम् ॥ २४ ॥

गजव्याघ्रमहिषमितिसमाहारद्वंद्वः ज्याआरोपितायस्मिन्तत् ॥ १९ ॥ अग्रेसंमुखदेशेवर्तमानोऽस्मदभिमुखमायाति भीरूणांभयमावह न्नित्यनेनास्माकंभयमितिध्वनितम् ॥ २० ॥ अचलइवरामःस्थितइत्यन्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वक्त्रप्रविष्टकवलोपमावित्य नेनसुकरवधत्वंध्वनयाति व्यालादुष्टाहिंस्त्रजीवाः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ जीवितुमिच्छास्तियुवयोरितिशेषः शीघ्रंपलायतं नोचेद्भक्षयामीत्यन्वयः ॥ २२ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्पइवेति उरसेवेतिभावः ॥ ३३ ॥ रुधिरौघेणसहतच्छिरोभूतलेपपातेत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ विराधकायान्निःसृतइतिशेषः

श्रुत्वारक्षोवचोरामःस्मयमानउवाचतम् ॥ अहंरामस्त्वयंभ्रातालक्ष्मणोममसंमतः ॥ २५ ॥ एषासीता ममप्राणवल्लभावयमागताः ॥ पितृवाक्यंपुरस्कृत्याशिक्षणार्थंभवादृशाम् ॥ २६ ॥ श्रुत्वातद्रामवचनम ट्टहासमथाकरोत् ॥ व्यादायवक्त्रंबाहुभ्यांशूलमादायसत्वरः ॥ २७ ॥ मांनजानासिरामत्वंविराधंलोक विश्रुतम् ॥ मद्भयान्मुनयःसर्वेत्यक्त्वावनमितोगताः ॥ २८ ॥ यदिजीवितुमिच्छास्तित्यक्त्वासीतांनि रायुधौ ॥ पलायतंनचेच्छीघ्रंभक्षयामियुवामहम् ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वाराक्षसःसीतामादातुमभिदुद्रुवे ॥ रामश्चिच्छेदतद्बाहूशरेणप्रहसन्निव ॥ ३० ॥ ततःक्रोधपरीतात्माव्यादायविकटंमुखम् ॥ राममभ्यद्रव द्रामश्चिच्छेदपरिधावतः ॥ ३१ ॥ पदद्वयंविराधस्यतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३२ ॥ ततःसर्पइवास्येनग्रासि तुंराममापतत् ॥ ततोऽर्धचंद्राकारेणबाणेनास्यमहच्छिरः ॥ ३३॥ चिच्छेदरुधिरौघेणपपातधरणीतले॥ ततःसीतासमालिंग्यप्रशशंसरघूत्तमम् ॥ ३४ ॥ ततोदुंदुभयोनेदुर्दिविदेवगणेरिताः ॥ ननृतुश्चाप्सरा हृष्टाजगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ ३५ ॥ विराधकायादतिसुंदराकृतिर्विभ्राजमानोविमलांबरावृतः ॥ प्रतप्तचा मीकरचारुभूषणोऽपदृश्यताग्रेगगनेरविर्यथा ॥ ३६॥ प्रणम्यरामंप्रणतार्तिहारिणंभवप्रवाहोपरमंघृणाक रम् ॥ प्रणम्यभूयःप्रणनामदंडवत्प्रपन्नसर्वार्तिहरंप्रसन्नधीः ॥ ३७ ॥

विमलांबरंनिर्मलवस्त्रंतेनावृतः चामीकरंसुवर्णम् ॥ ३६ ॥ भवप्रवाहस्यसंसारप्रवाहस्योपरमोनाशोयस्मात्तंघृणायाःदयायाःआकरमुत्पत्ति स्थानम् प्रपन्नानांशरणागतानांसर्वपीडानाशकम् ॥ ३७ ॥

राजीवंकमलं अकारणकोपमूर्तिनानिर्निमित्तकोपमूर्तिना ॥ ३८ ॥ मेकर्णपुटंत्वदीयंकथामृतंपात्वित्यन्वयः पिबतु सादरंशृणोत्वित्यर्थः पित्रादेशाभावआर्षः ॥३९॥ एवंमदंगजातंसर्वंभवदीयमेवास्तु भवत्सेवापरमेवास्त्वित्यर्थः ॥ ४०॥ आत्मनिस्वस्वरूपेआरमतेतस्मैसर्वदा तदनुसंधानवतेइत्यर्थः ॥४१॥ इदानींप्रार्थयते मायेत्यादि ॥४२ ॥ ४३ ॥ अशेषामायादोषरूपालोकेगुणास्तत्वेनलोकेप्रसिद्धास्त्व

विराधउवाच ॥ श्रीरामराजीवदलायताक्षविद्याधरोऽहंविमलप्रकाशः ॥ दुर्वाससाऽकारणकोपमूर्तिनाशप्तःपुरासोऽद्यविमोचितस्त्वया ॥ ३८ ॥ इतःपरंत्वच्चरणारविंदयोःस्मृतिःसदामेऽस्तुभवोपशांतये ॥ त्वन्नामसंकीर्तनमेववाणीकरोतुमेकर्णपुटंत्वदीयम् ॥ ३९ ॥ कथामृतंपातुकरद्वयंतेपादारविंदार्चनमेवकुर्यात् ॥ शिरश्चतेपादयुगप्रणामंकरोतुनित्यंभवदीयमेवम् ॥ ४० ॥ नमस्तुभ्यंभगवतेविशुद्धज्ञानमूर्तये ॥ आत्मारामायरामायसीतारामायवेधसे ॥ ४१ ॥ प्रपन्नंपाहिमांरामयास्यामित्वदनुज्ञया ॥ देवलोकंरघुश्रेष्ठमायामांमावृणोतुते ॥ ४२ ॥ इतिविज्ञापितस्तेनप्रसन्नोरघुनंदनः ॥ ददौवरंतदाप्रीतोविराधायमहामतिः ॥ ४३ ॥ गच्छविद्याधराशेषमायादोषगुणाजिताः ॥ त्वयामद्दर्शनात्सद्योमुक्तोज्ञानवतांवरः ॥ ॥ ४४ ॥ मद्भक्तिर्दुर्लभालोकेजाताचेन्मुक्तिदायतः ॥ अतस्त्वंभक्तिसंपन्नःपरंयाहिममाज्ञया ॥ ४५ ॥ रामेणरक्षोनिधनंसुघोरंशापाद्विमुक्तिर्वरदानमेवम् ॥ विद्याधरत्वंपुनरेवलब्धंरामंगृणन्नेतिनरोऽखिलार्थान् ॥ ४६ ॥ इतिश्रीम० रा० उ० अरण्यकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥

यामद्दर्शनाज्जिताःअथत्वंज्ञानवतांवरोभूत्वामुक्तोभविष्यसीतिशेषः ॥ ४४ ॥ परंमोक्षंयाहिप्राप्नुहि ॥ ४५ ॥ रामेणरक्षोनिधनंकृतंतेननिधनेनतस्यरक्षसःशापाद्विमुक्तिःकृता तस्यैववरदानंचकृतम् यातस्तेनपुनरेवविद्याधरत्वंलब्धम् अतोरामंगृणन्नरोऽखिलार्थानेतिप्राप्नोति ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराज वि० अ० सेतौअरण्यकांडेप्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

विराधेइति ॥ १ ॥ आयातमागतम् ॥ २ ॥ अभिगम्यसंमुखागमनपूर्वकंतमानीयउपवेशयत् अडभावआर्षः ॥३ ॥ आसंस्थितः तपसेतपःकर्तुंकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ तवसंदर्शनाकांक्षीइहैवासामितिपूर्वेणान्वयः यतस्त्वंपरमेश्वरः मोक्षदः ॥ ९ ॥ विरक्तःसन्शोभनंपुण्यं

विराधेस्वर्गतेरामोलक्ष्मणेनचसीतया ॥ जगामशरभंगस्यवनंसर्वसुखावहम् ॥ १ ॥ शरभंगस्ततोदृष्ट्वा
रामंसौमित्रिणासह ॥ आयातंसीतयासार्धंसंभ्रमादुत्थितःसुधीः ॥ २॥ अभिगम्यसुसंपूज्यविष्टरेषूपवेश
यत् ॥ आतिथ्यमकरोत्तेषांकंदमूलफलादिभिः ॥ ३ ॥ प्रीत्याहशरभंगोऽपिरामंभक्तपरायणम् ॥ बहु
कालमिहैवासंतपसेकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ तवसंदर्शनाकांक्षीरामत्वंपरमेश्वरः ॥ अद्यमत्तपसासिद्धंयत्पु
ण्यंबहुविद्यते ॥ तत्सर्वंतवदास्यामिततोमुक्तिंव्रजाम्यहम् ॥ ५ ॥ समर्प्यरामस्यमहत्सुपुण्यफलंविरक्तः
शरभंगयोगी ॥ चितिंसमारोहयदप्रमेयंरामंससीतंसहसाप्रणम्य ॥ ६ ॥ ध्यायंश्चिरंराममशेषदृत्स्थंदूर्वा
दलश्याममलमंबुजाक्षम् ॥ चीरांबरंस्निग्धजटाकलापंसीतासहायंसहलक्ष्मणंतम् ॥ ७ ॥ कोवादयालुः
स्मृतकामधेनुरन्योजगत्यांरघुनायकादहो ॥ स्मृतोमयानित्यमनन्यभाजाज्ञात्वास्मृतिंमेस्वयमेवयातः ॥
॥ ८ ॥ पश्यत्विदानींदेवेशोरामोदाशरथिःप्रभुः ॥ दग्ध्वास्वदेहंगच्छामिब्रह्मलोकमकल्मषः ॥ ९ ॥
अयोध्याधिपतिर्मेऽस्तुहृदयेराघवःसदा ॥ यद्वामांकेस्थितासीतामेघस्येवतडिल्लता ॥ १० ॥ इतिरामं
चिरंध्यात्वादृष्ट्वाचपुरतःस्थितम् ॥ प्रज्वाल्यसहसावह्निंदग्ध्वापंचात्मकंवपुः ॥ ११ ॥

हिंसारहितत्वात्तपस्तत्फलंरामस्यसमर्प्यदत्वासहसातत्क्षणमेवचितिंसमारोहयत्समारुहत् निवृत्तप्रेषणाण्णिच् ॥ ६ ॥ अशेषहृत्स्थं सर्वांतर्यामिणम् सहलक्ष्मणम् समस्तत्वेऽपिवोपसर्जनस्येतिसादेशाभावः ॥ ७ ॥ स्मृतकामधेनुःस्मृतःसन्कामधेनुस्तत्तुल्यः सर्वमनोरथपूरकत्वात् यातः आगतः ॥ ८॥ ब्रह्मलोकंउपासकत्वान्मोक्षद्वारभूतम् ॥९॥१०॥ पुरतःस्थितंदृष्ट्वाताद्दृशमेवहृदयेध्यात्वाच ॥११॥

लोकपतेःकार्यब्रह्मणःहिरण्यगर्भस्य शरभंगनिवेशनंतदाश्रममाजग्मुरित्यन्वयः ॥ १२ ॥ भूमौदंडवत्पतिताःप्रणेमुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ लक्ष्मणंशेषांशमित्यन्वयः ॥ १५ ॥ अतःभूमिदुःखहरणार्थमवतीर्णत्वात्आदौखरवधेनास्मद्दुःखंमोक्तुमर्हसि ॥ १६ ॥ सुमित्रासुतजान

दिव्यदेहधरःसाक्षाद्ययौलोकपतेःपदम् ॥ ततोमुनिगणाःसर्वेदंडकारण्यवासिनः ॥ आजग्मूराघवंद्रष्टुंशरभंगनिवेशनम् ॥ १२ ॥ दृष्ट्वामुनिसमूहंतंजानकीरामलक्ष्मणाः ॥ प्रणेमुःसहसाभूमौमायामानुषरूपिणः ॥ १३ ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथरामंसर्वहृदिस्थितम् ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेधनुर्बाणधरंहरिम् ॥ १४ ॥ भूमेर्भारावताराय जातोऽसिब्रह्मणाऽर्थितः ॥ जानीमस्त्वांहरिंलक्ष्मींजानकींलक्ष्मणंतथा ॥ १५ ॥ शेषांशंशंखचक्रेद्भरतंसानुजंतथा ॥ अतश्चादौऋषीणांत्वंदुःखंमोक्तुमिहार्हसि ॥ १६ ॥ आगच्छयामोमुनिसेवितानिवनानिसर्वाणिरघूत्तमक्रमात् ॥ द्रष्टुंसुमित्रासुतजानकीभ्यांतदादयास्मासुदृढाभविष्यति ॥ ॥ १७ ॥ इतिविज्ञापितोरामःकृतांजलिपुटैर्विभुः ॥ जगाममुनिभिःसार्धंद्रष्टुंमुनिवनानिसः ॥ १८ ॥ ददर्शतत्रपतितान्यनेकानिशिरांसिसः ॥ अस्थिभूतानिसर्वत्ररामोवचनमब्रवीत् ॥ १९ ॥ अस्थीनिकेषामेतानिकिमर्थंपतितानिवै ॥ तमूचुर्मुनयोरामऋषीणांमस्तकानिहि ॥ २० ॥ राक्षसैर्भक्षितानीशप्रमत्तानांसमाधितः ॥ अंतरायंमुनीनांतेपश्यंतोऽनुचरंतिहि ॥ २१ ॥ श्रुत्वावाक्यंमुनीनांसभयदैन्यसमन्वितम् ॥ प्रतिज्ञामकरोद्रामोवधायाशेषरक्षसाम् ॥ २२ ॥ पूज्यमानःसदातत्रमुनिभिर्वनवासिभिः ॥ जानक्यासहितोरामोलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ २३ ॥

कीभ्यांसहवनानिद्रष्टुमागच्छ तदातद्दर्शनेसाति ॥ १७ ॥ १८ ॥ अस्थिभूतानिअतिशुष्काणि ॥ १९ ॥ २० ॥ समाधितःसमाधिना प्रमत्तानांदर्शनेपलायनाद्यसमर्थानाम् अंतरायंसमाधिरूपम् अप्रायत्यमितिपाठे समाधितःप्रमत्तानांहीनानांत्यक्तसमाधीनामित्यर्थः अप्रायत्यंसमाधित्यागरूपम् समाधौहिभगवदेकरूपत्वाद्रक्षांसिनास्कंदंतीतिभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ सर्वैर्ऋतुगुणैःसंपन्नत्वादेवसर्वकालेसुखजनकम् ॥ २५ ॥ भक्त्याप्रेम्णाउत्कंठितेरामस्यपुनःपुनर्दर्शनेच्छावतीलोचनेयस्यसः ॥ २६ ॥ हेऽभिरामपरमसुंदररामत्वन्मंत्रजापीअहंसततंतवदासोभूयामितिशेषः अप्रमेयदेशकालापरिच्छेद्य शिवब्रह्मसमाश्रितचरण संसारसमुद्रतरणेऽमलपोतरूपौपादौयस्य त्वच्चरणाश्रितानांसंसारसागरोत्तरणमाकिंचित्करमेवेतिभावः ॥ २७ ॥ सर्वजगतामगो

उवासकतिंचित्तत्रवर्षाणिरघुनंदनः ॥ एवंक्रमेणसंपश्यन्नृषीणामाश्रमान्विभुः ॥ २४ ॥ सुतीक्ष्णस्याश्रमंप्रागात्प्रख्यातमृषिसंकुलम् ॥ सर्वर्तुगुणसंपन्नंसर्वकालसुखावहम् ॥ २५ ॥ राममागतमाकर्ण्य सुतीक्ष्णःस्वयमागतः ॥ अगस्त्यशिष्योरामस्यमंत्रोपासनतत्परः ॥ विधिवत्पूजयामासभक्त्युत्कंठितलोचनः ॥ २६ ॥ सुतीक्ष्णउवाच ॥ त्वन्मंत्रजाप्यहमनंतगुणाप्रमेयसीतापतेशिवविरिंचिसमाश्रितांघ्रे ॥ संसारसिंधुतरणामलपोतपादरामाभिरामसततंतवदासदासः ॥ २७ ॥ मामद्यसर्वजगतामविगोचरस्त्वं त्वन्माययासुतकलत्रगृहांधकूपे ॥ मग्ननिरीक्ष्यमलपुद्गलपिंडमोहपाशानुबद्धहृदयंस्वयमागतोऽसि ॥ ॥ २८ ॥ त्वंसर्वभूतहृदयेषुकृतालयोऽपित्वन्मंत्रजाप्यविमुखेषुतनोषिमायाम् ॥ त्वन्मंत्रसाधनपरेष्वपयातिमायासेवानुरूपफलदोऽसियथामहीपः ॥ २९ ॥ विश्वस्यसृष्टिलयसंस्थितिहेतुरेकस्त्वंमाययात्रिगुणयाविधिरीशविष्णू ॥ भासीशमोहितधियांविविधाकृतिस्त्वंयद्वद्रविःसलिलपात्रगतोह्यनेकः ॥ ३० ॥

चरोऽपित्वंमलभूतोयःपुद्गलपिंडःशरीरंतत्रयोमोहः अहंगौरइत्याद्यहंताबुद्धिस्तद्रूपपाशेनानुबद्धंचित्तंयस्यतंमांअद्यत्वन्माययासुतकलत्रगृहरूपेंऽधकूपेनिमग्नंनिरीक्ष्यस्त्वयमागतोऽसिइत्याश्चर्यम् तेनकरुणावत्त्वमित्याशयः ॥ २८ ॥ जाप्यंजपस्तद्विमुखेषु यथामहीपोराजा सेवानुरूपफलदस्तथात्वमसीत्यर्थः ॥ २९ ॥ विश्वसृष्ट्यादिहेतुस्त्वमेकएव त्रिगुणयामाययोपाधिभूतयात्वमेवविधिरिति ईशः शिवइतिविष्णुरितिभासीत्यन्वयः विविधाकृतिस्त्वम् तत्तद्ध्यानादौप्रसिद्धमेवतेषांतथात्वम् तच्चेदमनेकत्वंतवमिथ्यैवेत्याह यद्वदिति ॥ ३० ॥

तमसःपरतःतद्धीनेशुद्धसत्त्वप्रधानेचित्तेस्थितस्येत्यर्थः दृग्रूपतःदृग्रूपस्यदृष्टेरित्यर्थः सार्वविभक्तिकस्तासिः प्रसन्नःदृग्विषयोभवसीतिशेषः ॥३१॥ अरूपिणःअरूपस्यापि छांदसइनिः मायाविडंबनेनमायाव्यवहारेणकृतम् स्पष्टमन्यत्॥३१॥नियतसेवितेति नियमेनसेवितेत्यर्थः मद्भागधेयंमदृष्टारब्धंशरीरामितियावत् अनेनशरीराणांपरादृष्टमात्रजन्यत्वंसूचितम् ॥ ३३ ॥ जानंतुअन्येऽपियोगिनइतिशेषः देशे

प्रत्यक्षतोऽद्यभवतश्चरणारविंदंपश्यामिरामतमसःपरतःस्थितस्य ॥ दृग्रूपतस्त्वमसतामविगोचरोऽपित्व न्मंत्रपूतहृदयेषुसदाप्रसन्नः ॥३१॥ पश्यामिरामतवरूपमरूपिणोऽपिमायाविडंबनकृतंसुमनुष्यवेषम् ॥ कंदर्पकोटिसुभगंकमनीयचापबाणंदयार्द्रहृदयंस्मितचारुवक्रम् ॥ ३२ ॥ सीतासमेतमजिनांबरमप्रधृ ष्यंसौमित्रिणानियतसेवितपादपद्मम् ॥ नीलोत्पलद्युतिमनंतगुणंप्रशांतंमद्भागधेयमनिशंप्रणमामिरामम् ॥ ३३ ॥ जानंतुरामतवरूपमशेषदेशकालाद्युपाधिरहितंघनचित्प्रकाशम् ॥ प्रत्यक्षतोऽद्यममगोचरमेत देवरूपंविभातुहृदयेनपरंविकांक्षे ॥ ३४ ॥ इत्येवंस्तुवतस्तस्यरामःसस्मितमब्रवीत् ॥ मुनेजानामितेचि त्तंनिर्मलंमदुपासनात् ॥ ३५ ॥ अतोऽहमागतोद्रष्टुंमदृतेनान्यसाधनम् ॥ मन्मंत्रोपासकालोकेमामेव शरणंगताः ॥ ३६ ॥ निरपेक्षानान्यगतास्तेषांदृश्योऽहमन्वहम् ॥ स्तोत्रमेतत्पठेद्यस्तुत्वत्कृतंमत्प्रियंस दा ॥ ३७ ॥ सद्भक्तिर्मेभवेत्तस्यज्ञानंचविमलंभवेत् ॥ त्वंममोपासनादेवविमुक्तोऽसीहसर्वतः ॥ ३८ ॥ देहांतेममसायुज्यंलप्स्यसेनात्रसंशयः ॥ गुरुंतेद्रष्टुमिच्छामिह्यगस्त्यंमुनिनायकम् ॥ किंचित्कालंतत्रव स्तुंमनोमेत्वरयत्यलम् ॥ ३९ ॥ सुतीक्ष्णोऽपितथेत्याहश्वोगमिष्यसिराघव ॥ अहमप्यागमिष्यामिचि राद्दृष्टोमहामुनिः ॥ ४० ॥

त्यादि देशकालाद्यपरिच्छिन्नमित्यर्थः घनेति चैतन्यमात्ररूपमित्यर्थः प्रत्यक्षतइति ममतुपरिदृश्यमानेऽत्रैवप्रीतिर्नतुपरेवाङ्मनसयोरगो चरेइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मदृतेमद्भक्तिंविनेत्यर्थः तलोपश्छांदसः अन्यत्साधनम् तदेवाह मन्मंत्रेत्यादिना ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ त स्यममयिसद्भक्तिःसतीभक्तिर्भवेत् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ चिराद्दृष्टोमयापीतिशेषः ॥ ४० ॥

अगस्त्यसंभाषणेलोलमत्युत्कंटेच्छावन्मानसंयस्यसइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीवि राजमानस्यहिम्मतिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतौअध्यात्मरामायणेसेतौअरण्यकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

अथप्रभातेमुनिनासमेतोरामःससीतःसहलक्ष्मणेन ॥ अगस्त्यसंभाषणलोलमानसःशनैरगस्त्यानुजमंदिरंययौ ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥छ॥

॥ अथरामःसुतीक्ष्णेनजानक्यालक्ष्मणेनच ॥ अगस्त्यस्यानुजस्थानंमध्याह्नेसमपद्यत ॥ १ ॥ तेनसंपूजितःसम्यग्भुक्त्वामूलफलादिकम् ॥ परेद्युःप्रातरुत्थायजग्मुस्तेऽगस्त्यमंडलम् ॥ २ ॥ सर्वर्तुफलपुष्पाढ्यंनानामृगगणैर्युतम् ॥ पक्षिसंघैश्चविविधैर्नादितंनंदनोपमम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्देवर्षिभिःसेवितंमुनिमंदिरैः ॥ सर्वतोऽलंकृतंसाक्षाद्ब्रह्मलोकमिवापरम् ॥ ४ ॥ बहिरेवाश्रमस्याथस्थित्वारामोऽब्रवीन्मुनिम् ॥ सुतीक्ष्णगच्छत्वंशीघ्रमागतंमांनिवेदय ॥ ५ ॥ अगस्त्यमुनिवर्यायसीतयालक्ष्मणेनच ॥ महाप्रसादइत्युक्त्वासुतीक्ष्णःप्रययौगुरोः ॥ ६ ॥ आश्रमंत्वरयातत्रऋषिसंघसमावृतम् ॥ उपविष्टंरामभक्तेर्विशेषेणसमायुतम् ॥ ७ ॥ व्याख्यातराममंत्रार्थंशिष्येभ्यश्चातिभक्तितः ॥ दृष्ट्वागस्त्यंमुनिश्रेष्ठंसुतीक्ष्णःप्रययौमुनेः ॥ ८ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याहविनयावनतःसुधीः ॥ रामोदाशरथिर्ब्रह्मन्सीतयालक्ष्मणेनच ॥ ॥ ९ ॥ आगतोदर्शनार्थंतेबहिस्तिष्ठतिसांजलिः ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शीघ्रमानयभद्रंतेराममंममहृदिस्थितम् ॥ तमेवध्यायमानोऽहंकांक्षमाणोऽत्रसंस्थितः ॥ १० ॥

अथेति अगस्त्यानुजोऽग्निजिव्हनामाऋषिः ॥ १ ॥ अगस्त्यमंडलंतदाश्रमम् ॥ २ ॥ ३ ॥ देवर्षिभिरितिछंदोभंगआर्षः मुनिमंदिरैः सर्वतोलंकृतमित्यन्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ व्याख्यातोराममंत्रार्थोयेनतम् प्रययौ मुनेःसमीपमितिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कांक्षमाणः तमेवेत्यनुकर्षः ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ सीतयेत्यादेःसहेतिशेषः ॥ १३ ॥ तद्गात्रस्पर्शजाह्लादेनस्रवद्यन्नेत्रजलंतेनाकुलः ॥ १४॥ रघुनंदनं रघुनंदनस्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ वन्यैर्भोज्यैर्भोजयित्वेत्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हेरामतवदर्शनाकांक्षितपश्यन् तदादितस्कालमारभ्यवसामीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ अथभगवत्स्वरूपंशिष्यान्बोधयितुमन्यथात्वशंकावारणायभगवदग्रएवाह सृष्टेःप्रागिति त्वमेकएवासीः निर्विकल्पः

इत्युक्त्वास्वयमुत्थायमुनिभिःसहितोद्रुतम् ॥ अभ्ययात्परयाभक्त्यागत्वाराममथाब्रवीत् ॥ ११ ॥ आगच्छरामभद्रंतेदिष्ट्यातेऽद्यसमागमः ॥ प्रियातिथिर्ममप्राप्तोस्यद्यमेसफलंदिनम् ॥ १२ ॥ रामोऽपिमुनिमायांतंदृष्ट्वाहर्षसमाकुलः ॥ सीतयालक्ष्मणेनापिदंडवत्पतितोभुवि ॥ १३ ॥ द्रुतमुत्थाप्यमुनिराड्राममालिंग्यभक्तितः ॥ तद्गात्रस्पर्शजाह्लादस्रवन्नेत्रजलाकुलः ॥ १४ ॥ गृहीत्वाकरमेकेनकरेणरघुनंदनम् ॥ जगामस्वाश्रमंहृष्टोमनसामुनिपुंगवः ॥ १५ ॥ सुखोपविष्टंसंपूज्यपूजयाबहुविस्तरम् ॥ भोजयित्वायथान्यायंभोज्यैर्वन्यैरनेकधा ॥ १६ ॥ सुखोपविष्टमेकांतेरामंशशिनिभाननम् ॥ कृतांजलिरुवाचेदमगस्त्योभगवानृषिः ॥ १७ ॥ त्वदागमनमेवाहंप्रतीक्षन्समवस्थितः ॥ यदाक्षीरसमुद्रांतेब्रह्मणाप्रार्थितःपुरा ॥ १८ ॥ भूमेर्भारापनुत्त्यर्थंरावणस्यवधायच ॥ तदादिदर्शनाकांक्षीतवरामतपश्चरन् ॥ वसामिमुनिभिःसार्धंत्वामेवपरिचिंतयन् ॥ १९ ॥ सृष्टेःप्रागेकएवासीर्निर्विकल्पोऽनुपाधिकः ॥ त्वदाश्रयात्वद्विषयामायातेशक्तिरुच्यते ॥ २० ॥ त्वामेवनिर्गुणंशक्तिरावृणोतियदातदा ॥ अव्याकृतामितिप्राहुर्वेदांतपरिनिष्ठिताः ॥ २१ ॥

विकल्परूपसकलप्रपंचहीनःतत्रहेतुः अनुपाधिकइति उपाध्यसंबद्धइत्यर्थः ननुकिंसर्वतोपाधिर्नास्त्येवेतिनेत्याह त्वदिति अस्त्येवसापरंतु स्वकल्पितस्वसंबंधहीनासा अतस्त्वमनुपाधिकइत्याशयः॥२०॥अथसृष्टिमुपक्रमते त्वामिति त्वांनिर्गुणमेवसंतंयदासाशक्तिःस्वकल्पितसंबंधेनत्वामावृणोतित्वत्संबंधामात्मानंमनुतेनतुकदाचिदपित्वंतत्संबंधमात्मानंमनुषेअतोनिर्गुणमेवेत्युक्तम् तदातांमायामव्याकृतामित्याहुः॥२१

तस्यास्तदवस्थायांनामांतराण्यप्याह मूलप्रकृतिरित्यादि तदुक्तंकपिलेन मूलप्रकृतिरविकृतिरित्यादिना ॥ २२ ॥ सात्वत्संबंधामात्मानं मन्वानाअतएवत्त्वयासंक्षोभ्यमाणा संक्षोभश्चात्रतत्कल्पितसंबंधएवेतिबोध्यम् महत्तत्त्वमिति सविकारात्प्रधानात्तुमहत्तत्त्वमजायत महानितियतःख्यातिर्लोकानांजायतेसदेतिस्मृतेः निश्चयोऽस्यसाधारणीवृत्तिः एतदभिमानिनिहिरण्यगर्भेऽपिमहानितिशब्दःसर्वेषांस्वस्वबुद्धिरूपाः प्रतिनियतोपाधयश्चास्यैवमहत्तत्त्वस्यांशा अस्यानेकबुद्धिमंडलरूपत्वादितिबोध्यम् त्वयासंचोदितात्प्रेरितान्महतत्त्वादहंकारोऽभूत् सचाहंममेत्यभिमानवृत्तिकमंतःकरणद्रव्यम् अहंकारोऽभिमानश्चकर्तामंताचसस्मृतइतिकौर्मोक्तेः अभिमानोऽभिमानवृत्तिकइत्यर्थः ॥

मूलप्रकृतिरित्येकेप्राहुर्मायेतिकेचन ॥ अविद्यासंसृतिर्बंधइत्यादिबहुधोच्यते ॥ २२ ॥ त्वयासंक्षोभ्यमाणासामहत्तत्त्वंप्रसूयते ॥ महत्तत्त्वादहंकारस्त्वयासंचोदितादभूत् ॥ २३ ॥ अहंकारोमहत्तत्त्वसंवृतस्त्रिविधोऽभवत् ॥ सात्त्विकोराजसश्चैवतामसश्चेतिभण्यते ॥ २४ ॥ तामसात्सूक्ष्मतन्मात्राण्यासन्भूतान्यतःपरम् ॥ स्थूलानिक्रमशोरामक्रमोत्तरगुणानिह ॥ २५ ॥

॥ २३ ॥ महत्तत्वसंवृतस्तदुपादानकत्वात् यथाघटोमृदा सत्वाद्युपाधिकत्वेनत्रैविध्यम् मूलप्रकृतेस्त्रिगुणत्वेनतत्कार्यत्वान्महत्तत्त्वस्यात्रिगुणत्वं सात्त्विकोराजसश्चैवतामसश्चत्रिधामहानितिस्मृतेः तत्कार्यत्वाच्चाहंकारस्यत्रैविध्यम् एवमग्रेऽपिबोध्यम् ॥ २४ ॥ सूक्ष्मतन्मात्राणिशब्दस्पर्शरूपरसगंधतन्मात्राणि अतःसूक्ष्मतन्मात्रेभ्यःस्थूलानिभूतानि तत्रशब्दतन्मात्रादाकाशम् स्पर्शतन्मात्रात्पूर्वसहिताद्वायुः ताभ्यांसहिताद्रूपतन्मात्रात्तेजः तैःसहिताद्रसतन्मात्राज्जलम् एतैःसहिताद्गंधतन्मात्रात्पृथिवीत्याद्यस्मद्गुरुकृतसांख्यतंत्रवृत्तौविस्तरः तदेवाह क्रमोत्तरगुणानीति क्रमेणाधिकगुणानि आकाशंशब्दमात्रगुणम् वायुःशब्दस्पर्शगुणः तेजःशब्दस्पर्शरूपगुणम् जलंशब्दस्पर्शरूपरसगुणम् भूःशब्दस्पर्शरूपरसगंधगुणेति ॥ २५ ॥

राजसादहंकारादिंद्रियाणिराजसाहंकारोपादानकानीत्यर्थः तानिचवाक्पाणिपादपायूपस्थरूपाणिकर्मेंद्रियाणिपंच चक्षुःश्रोत्रत्वग्रसनघ्राणाख्यानेज्ञानेंद्रियाणिपंचेत्येवंदश वचनादानविहरणानंदोत्सर्गाश्चकर्मेंद्रियाणांवृत्तयः ज्ञानेंद्रियाणांचसविकल्पकनिर्विकल्पकोभयरूपज्ञानरूपावृत्तिःतत्रनिर्विकल्पकंकिंचिदिदमितिज्ञानम् देवतामनश्चसात्त्विकाहंकारोपादानाइत्यर्थः देवताइंद्रियदेवताः ताश्चचक्षुषोरविः श्रोत्रस्यादिक् त्वचोवायुः रसनस्यवरुणः घ्राणस्याश्विनौ वाचोग्निः पाण्योरिंद्रः पादयोरुपेंद्रः पायोर्मित्रः उपस्थस्यकोब्रह्मेति मनइंद्रियमपिअवांतरत्वात्पृथगुक्तम् सूत्ररूपंप्राणादि क्रियाशक्तेःप्राणादेरेवसूत्रव्यवहारात् तदात्मकंहिरण्यगर्भरूपंलिंगंसर्वकार्यकर्तृत्वात्सर्वसूक्ष्मसमष्टिरूपमभवदित्यर्थः ॥ २६ ॥ ततोविराट् स्थूलसमष्टिरयम् तदाह स्थूलाद्भूतकदंबकादिति इदमिंद्रियादेरप्युपलक्षणम् तस्मा

राजसानींद्रियाण्येवसात्त्विकाद्देवतामनः॥ तेभ्योऽभवत्सूत्ररूपंलिंगंसर्वगतंमहत् ॥२६॥ ततोविराट्समुत्पन्नःस्थूलाद्भूतकदंबकात् ॥ विराजःपुरुषात्सर्वंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ २७ ॥ देवतिर्यङ्मनुष्याश्चकालकर्मक्रमेणतु ॥ त्वंरजोगुणतोब्रह्माजगतःसर्वकारणम् ॥ २८ ॥ सत्वाद्विष्णुस्त्वमेवास्यपालकःसद्भिरुच्यते ॥ लयेरुद्रस्त्वमेवास्यत्वन्मायागुणभेदतः ॥ २९ ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्यवृत्तयोबुद्धिजैर्गुणैः ॥ तासांविलक्षणोरामस्त्वंसाक्षीचिन्मयोऽव्ययः ॥ ३० ॥ सृष्टिलीलांयदाकर्तुमीहसेरघुनंदन ॥ अंगीकरोषिमायांत्वंतदावैगुणवानिव ॥ ३१ ॥

देवविराजःपुरुषात्सर्वंस्थावरजंगमंचाभिव्यक्तमित्यर्थः ॥ २७ ॥ तत्रजंगममाह देवेत्यादि कालकर्मक्रमेण कालक्रमेणयथा हेमंतेव्रीहयोवसंतेयवादि कर्मक्रमेणकालसहकृतेनतिर्यङ्मनुष्यदेवत्वप्राप्तिः उपाधिभेदेनब्रह्मादिरूपोऽपित्वमेवेत्याह रजोगुणतःतद्रूपोपाधेः जगतःसर्वकारणंसर्वस्यजगतःकारणमित्यर्थःआर्षत्वात्समासः ॥ २८ ॥ अस्यलयेनाशनिमित्तंत्वमेवरुद्रस्तमउपाधिकइत्यर्थः एवंत्वन्मायागुणभेदैःसत्त्वरजस्तमोभिरेवतत्तत्प्राधान्येनबुद्धेर्जाग्रदादयोवृत्तयइत्यर्थः त्वंत्वेतदवस्थात्रयराहितइत्याह तासामिति स्वप्नसुषुप्त्योरभावात्तत्प्रतिद्वंद्विजाग्रदवस्थायाअप्यभावइतिभावः ॥ २९ ॥ ३० ॥ सृष्टिलीलामित्युपलक्षणंस्थित्यादेरपि यदाईहसेइच्छसितदामायामंगीकरोषितत्कालिपतंतत्कृतसंबंधंमन्यसे तदावस्तुतोऽगुणोऽपिगुणवानिवाभासीतिशेषः ॥ ३१ ॥

तत्रमायैवसंसारस्यमोक्षस्यचदानेसमर्थेत्याह रामेति विद्यातत्त्वज्ञानम् अविद्यासंसारस्थूलकारणम् तदुक्तंमार्कंडेयेन साविद्यापरमामुक्तेर्हे तुभूतासनातनी संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरीति ॥ ३२ ॥ विद्यामयाःतत्त्वज्ञानप्रधानाःसंतोऽपिप्रारब्धकर्मणोविक्षेपेणपुनःपुनस्तद नुसंधानवंतइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ विद्याप्राप्तावसाधारणंहेतुमाह लोकइति ॥ ३४ ॥ मुक्ताःएव तेषांतत्त्वज्ञानस्यावश्यंभावित्वादिति भावः व्यतिरेकमप्याह त्वद्भक्तिरिति ॥३५॥ भक्तिरेवकथमितिचेत्तस्याअपिकिंचिद्दृष्टंकारणमस्तीत्याह किंरामेति तेइत्यस्याग्रतइतिशेषः

राममायाद्विधाभातिविद्याविद्येतितेसदा ॥ प्रवृत्तिमार्गनिरताअविद्यावशवर्तिनः ॥ निवृत्तिमार्गनिरतावे दांतार्थविचारकाः ॥ ३२ ॥ त्वद्भक्तिनिरतायेचतेवैविद्यामयाःस्मृताः ॥ अविद्यावशगायेतुनित्यंसंसारि णश्वते ॥ विद्याभ्यासरतायेतुनित्यमुक्तास्तएवहि ॥ ३३ ॥ लोकेत्वद्भक्तिनिरतास्त्वन्मंत्रोपासकाश्चये ॥ विद्याप्रादुर्भवेत्तेषांनेतरेषांकदाचन ॥ ३४ ॥ अतस्त्वद्भक्तिसंपन्नामुक्ताएवनसंशयः ॥ त्वद्भक्त्यमृतहीनानांमोक्षःस्वप्नेऽपिनोभवेत् ॥ ३५ ॥ किंरामबहुनोक्तेनसारंकिंचिद्ब्रवीमिते ॥ साधुसंगतिरेवात्रमोक्ष हेतुरुदाहृता ॥ ३६ ॥ साधवःसमचित्तायेनिःस्पृहाविगतैषिणः ॥ दांताःप्रशांतास्त्वद्भक्तानिवृत्ताखिल कामनाः ॥३७॥ इष्टप्राप्तिविपत्त्योश्चसमाःसंगविवर्जिताः ॥ संन्यस्ताखिलकर्माणःसर्वदाब्रह्मतत्पराः ॥ ॥ ३८ ॥ यमादिगुणसंपन्नाःसंतुष्टायेनकेनचित् ॥ सत्संगमोभवेद्यर्हित्वत्कथाश्रवणेरतिः ॥ ३९ ॥

स्वशिष्यविश्वासार्थंभवदग्रतएतदुक्तिः ॥ ३६ ॥ साधुस्वरूपज्ञानेएवतत्संगतिःशक्येत्यतस्तल्लक्षणमाह साधवइति समचित्ताःशत्रुमि त्रयोरागद्वेषहीनचित्ताः अतएवनिःस्पृहाःरागद्वेषकारणीभूतस्पृहाहीनाः विगतैषिणःत्यक्तपुत्रवित्तादीच्छाः दांताबहिरिंद्रियनिग्रहवतः शांताअंतरिंद्रियांतःकरणनिग्रहवंतः विगतैषिणइत्यस्यैवव्याख्यानंनिवृत्ताखिलकामनाइति ॥ ३७ ॥ इष्टेति समाःहर्षविषादरहिताः संगवर्जिताःदुःसंगरहिताः संन्यस्तेत्यादि त्यक्तकाम्यनित्यसकलकर्माणः तदेवाहसर्वदाब्रह्मतत्पराः ॥ ३८ ॥ यमादयोयमनियमासनप्रा णायामप्रत्याहारध्यानधारणासमाधयोयोगशास्त्रोक्ताः यर्हियदातेषांसत्संगमोभवेत्तदात्वत्कथाश्रवणेरतिःसमुदेतीत्यन्वयः ॥ ३९ ॥

ततोभक्तिरवश्यंममभूयात् लब्धाचमानश्यत्वित्याकारश्चित्तवृत्तिविशेषःप्रेमाख्यस्तथाप्रेमवतस्त्वज्ज्ञानंस्फुटमेवोदेतीत्यन्वयः ॥ ४० ॥
अयमाद्योमुख्यश्चतुरैःकुशलैःसेवितोमुक्तेमार्गःतस्मात्हेराघवत्वयिप्रेमलक्षणासद्भक्तिर्मेसदाभूयात् ॥ ४१ ॥ हेहरेत्वद्भक्तेषुविशेषतःसंगो

समुदेतिततोभक्तिस्त्वयिरामसनातने ॥ त्वद्भक्तावुपपन्नायांविज्ञानंविपुलंस्फुटम् ॥ ४० ॥ उदेतिमुक्ति
मार्गोऽयमाद्यश्चतुरसेवितः ॥ तस्माद्राघवसद्भक्तिस्त्वयिमेप्रेमलक्षणा ॥ ४१ ॥ सदाभूयाद्धरेसंगस्त्वद्भ
क्तेषुविशेषतः ॥ अद्यमेसफलंजन्मभवत्संदर्शनादभूत्॥४२॥अद्यमेक्रतवःसर्वेबभूवुःसफलाःप्रभो॥ दीर्घ
कालंमयातप्तमनन्यमतिनातपः ॥ तस्येहतपसोरामफलंतवयदर्चनम् ॥४३॥ सदामेसीतयासार्धंहृदयेव
सराघव ॥ गच्छतस्तिष्ठतोवाऽपिस्मृतिःस्यान्मेसदात्वयि ॥ ४४ ॥ इतिस्तुत्वारमानाथमगस्त्योमुनि
सत्तमः ॥ ददौचापंमहेंद्रेणरामार्थेस्थापितंपुरा ॥ ४५ ॥ अक्षय्यौबाणतूणीरौखड्गौरत्नविभूषितः ॥ ज
हिराघवभूभारभूतंराक्षसमंडलम् ॥ ४६ ॥ यदर्थमवतीर्णोऽसिमाययामनुजाकृतिः ॥ इतोयोजनयुग्मेतु
पुण्यकाननमंडितः ॥ ४७ ॥ अस्तिपंचवटीनाम्नाआश्रमोगौतमीतटे ॥ नेतव्यस्तत्रतेकालःशेषोरघुकु
लोद्वह ॥ ४८ ॥ तत्रैवबहुकार्याणिदेवानांकुरुसत्पते ॥ ४९ ॥ श्रुत्वातदागस्त्यसुभाषितंवचःस्तोत्रंच
तत्त्वार्थसमन्वितंविभुः ॥ मुनिंसमाभाष्यमुदान्वितोययौप्रदर्शितंमार्गमशेषविद्धरिः ॥ ५० ॥ ॥ इति
श्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥

भूयादित्यनुषंगः ॥४२॥ क्रतवःसफलाबभूवः त्वत्प्रीतिरेवक्रतूनांमुख्यंफलंसाचमदाश्रमेआगमनात्त्वयाव्यक्तीकृताउक्तमेवार्थंभंग्यंतरेणा
हृदोर्घेति ॥ ४३ ॥ अथस्वेष्टंप्रार्थयते सदेति ॥ ४४ ॥ ॥४५ ॥ बाणतूणीरौ बाणपूर्णौतूणीरौ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
अशेषविदपिमानुष्यंनाटयन्प्रदर्शितंमार्गंययौ ॥ ५० ॥ ॥ इतिश्रीमत्स०अध्यात्मरा०सेतौअरण्यकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥

मार्गेइति ददर्श दृष्ट्वाचकिमेतदितिविस्मितः ॥ १ ॥ २॥३ ॥ ४ ॥ वत्स्येवसामीत्यर्थः आर्षःप्रयोगः ॥ ५ ॥ ६ ॥ गृध्रमहाराजेतिषष्ठी तत्पुरुषः अत्रैववनेवसन्मेप्रियंकुर्वितिसंबंधः ॥ ७ ॥ आमंत्रितंसम्यक्बोधितंगृध्रमालिंग्येत्यर्थः ॥ ८ ॥ तेंगौतमीतीरंगोदावरीतीरंगत्वा

मार्गेव्रजन्ददर्शाथशैलशृंगमिवस्थितम् ॥ वृद्धंजटायुषंरामःकिमेतदितिविस्मितः ॥ १ ॥ धनुरानयसौमित्रेराक्षसोऽयंपुरःस्थितः ॥ इत्याहलक्ष्मणंरामोहनिष्याम्यृषिभक्षकम् ॥ २ ॥ तच्छ्रुत्वारामवचनंगृध्रराड्भयपीडितः ॥ वधार्होऽहंनतेरामपितुस्तेऽहंप्रियःसखा ॥ ३ ॥ जटायुर्नामभद्रंतेगृध्रोऽहंप्रियकृत्तव ॥ ॥ ४ ॥ पंचवट्यामहंवत्स्येतवैवप्रियकाम्यया ॥ मृगयायांकदाचित्तुप्रयातेलक्ष्मणेऽपिच ॥ ५ ॥ सीताजनककन्यामेरक्षितव्याप्रयत्नतः ॥ श्रुत्वातद्गृध्रवचनंरामःसस्नेहमब्रवीत् ॥ ६ ॥ साधुगृध्रमहाराजतथैवकुरुमेप्रियम् ॥ अत्रैवमेसमीपस्थोनातिदूरेवनेवसन् ॥ ७ ॥ इत्यामंत्रितमालिंग्यययौपंचवटींप्रभुः ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयारघुनंदनः ॥ ८ ॥ गत्वातेगौतमीतीरंपंचवट्यांसुविस्तरम् ॥ मंदिरंकारयामासलक्ष्मणेनसुबुद्धिना ॥ ९ ॥ तत्रतेन्यवसन्सर्वेगंगायाउत्तरेतटे ॥ कदंबपनसाम्रादिफलवृक्षसमाकुले ॥ १० ॥ विविक्तेजनसंबाधवर्जितेनीरुजस्थले ॥ विनोदयन्जनकजांलक्ष्मणेनविपश्चिता ॥ ११ ॥ अध्युवाससुखंरामोदेवलोकइवामरः ॥ कंदमूलफलादीनिलक्ष्मणोनुदिनंतयोः ॥ १२ ॥ आनीयप्रददौरामसेवातत्परमानसः धनुर्बाणधरोनित्यंरात्रौजागर्तिसर्वतः ॥ १३ ॥

पंचवट्यांपंचवटसमीपेस्थिताः ततस्तत्ररामोलक्ष्मणेनसुविस्तरंमंदिरंकारयामास ॥ ९ ॥ गंगायाः गंगात्रगौतम्येव ॥ १० ॥ जनसंबाधो जनसमूहः निष्क्रांतारुजापीडायस्मात्ताद्दशस्थलेलक्ष्मणेनसह अध्युवासेतिसंबंधः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ एकांतिकींगतिं अव्यभिचारिकारणमित्यर्थः ॥ १७ ॥ ननुमोक्षकारणंज्ञानमितिप्रसिद्धमेवेतिचेत्तत्स्वरूपमेवत्र श्वविषयइत्याह ज्ञानमिति ज्ञानंश्रवणमननजन्यंविज्ञानंनिदिध्यासनजम् भक्तिर्ज्ञानविषयेप्रेमउक्तस्वरूपम् वैराग्यंतदतिरिक्तेप्रेमाभावरूपम् ॥ १८ ॥ वैकल्पिकंभ्रमंविकल्पमेववैकल्पिकम् विनयादित्वाट्ठक् शब्दज्ञानानुपातीवस्तुशून्योविकल्पइतियोगसूत्रोक्तविकल्परूपंभ्रमम् यथाशशशृंगादि यद्यपितदलीकमेवतथाऽपिशशशृंगादिशब्दप्रयोगस्ततोबोधश्चभवत्येवतद्वदेवसर्वोऽपिव्यवहारः संसाररूपस्तं

स्नानंकुर्वत्यनुदिनंत्रयस्तेगौतमीजले ॥ उभयोर्मध्यगासीताकुरुतेचगमागमौ ॥ १४ ॥ आनीयसालिलंनित्यंलक्ष्मणःप्रीतमानसः ॥ सेवतेऽहरहःप्रीत्याएवमासन्सुखंत्रयः ॥ १५ ॥ एकदालक्ष्मणोराममेकांतेसमुपस्थितम् ॥ विनयावनतोभूत्वापप्रच्छपरमेश्वरम् ॥ १६ ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिमोक्षस्यैकांतिकींगतिम् ॥ त्वत्तःकमलपत्राक्षसंक्षेपाद्वक्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंभक्तिवैराग्यबृंहितम् ॥ आचक्ष्वमेरघुश्रेष्ठवक्तानान्योऽस्तिभूतले ॥ १८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ शृणुवक्ष्यामितेवत्सगुह्याद्गुह्यतरंपरम् ॥ यद्विज्ञायनरोजह्यात्सद्योवैकल्पिकंभ्रमम् ॥ १९ ॥ आदौमायास्वरूपंतेवक्ष्यामितदनंतरम् ॥ ज्ञानस्यसाधनंपश्चाज्ज्ञानंविज्ञानसंयुतम् ॥ २० ॥ ज्ञेयंचपरमात्मानंयज्ज्ञात्वामुच्यतेभयात् ॥ अनात्मनिशरीरादावात्मबुद्धिस्तुयाभवेत् ॥ २१ ॥ सैवमायातयैवासौसंसारःपरिकल्प्यते ॥ रूपेद्वेनिश्चितेपूर्वमायायाः कुलनंदन ॥ २२ ॥ विक्षेपावरणेतत्रप्रथमंकल्पयेज्जगत् ॥ लिंगाद्यब्रह्मपर्यंतंस्थूलसूक्ष्मविभेदतः ॥ २३ ॥

यज्ज्ञानेनजह्यात्तद्गुह्यंवक्ष्यामीत्यन्वयः ॥ १९ ॥ तदुपयोगितयावक्ष्यमाणान्यन्यानिनाममात्रेणक्रमतउद्दिशति आदाविति ॥ २० ॥ तत्रमायास्वरूपमाह अनात्मनीति आत्मबुद्धिःअहमितिबुद्धिः ॥ २१ ॥ परिकल्प्यतेअवस्तुभूतएवदृश्यते अथतादृशशक्तिमत्त्वंमायायादर्शयति रूपेइति पूर्वमित्यनेनतयोरूपयोरनादित्वंदर्शयाति ॥ २२ ॥ केतेरूपेतत्राह विक्षेपावरणेइति विक्षेपशक्तिरावणशक्तिश्चेत्यर्थः प्रथमंविक्षेपरूपंलिंगंमहत्तत्त्वमाद्यंयस्यतच्चतत्ब्रह्मपर्यंतम् चतुर्मुखब्रह्मांतमित्यर्थः ॥ २३ ॥

अपरमावरणरूपम् तस्यान्वर्थत्वमाह अखिलमिति सर्वज्ञानरूपावरकत्वात् आवरणव्यवहारस्तत्रेतिभावः ननुमायाकुत्राधिष्ठानेइदंजगत्कल्पितवर्तातत्राह परमात्मनीति तद्रूपंचैतन्यमाच्छाद्यजगद्रूपंदर्शितमित्यर्थः ॥ २४ ॥ तत्रदृष्टांतमाह रज्जाविति रज्ज्वज्ञानंयथारज्जुमाच्छाद्यभुजंगंकल्पयतितद्वत् विचारेविचारणेऽधिष्ठानतत्त्वज्ञाने ॥ २५ ॥ सर्वस्यमिथ्यात्वेदृष्टांतौ स्वमेति यथास्वप्नेश्रुतंदृष्टंस्मृतंचसर्वंमिथ्याजागरेऽनुभवात्तद्वत् देहएवेति तस्यैवसर्वसंसारकारणकर्मोत्पादकत्वादितिभावः ॥ २६ ॥ तदाह तन्मूलइति अन्यथादेहा

अपरंत्वखिलंज्ञानरूपमावृत्त्यतिष्ठति ॥ माययाकल्पितंविश्वंपरमात्मनिकेवले ॥ २४ ॥ रज्जौभुजंगवद्भ्रांत्याविचारेनास्तिकिंचन ॥ श्रूयतेदृश्यतेयद्यत्स्मर्यतेवानरैःसदा ॥ २५ ॥ असदेवहितत्सर्वंयथास्वप्नमनोरथौ ॥ देहएवहिसंसारवृक्षमूलंदृढंस्मृतम् ॥ २६ ॥ तन्मूलःपुत्रदारादिबंधःकिंतेऽन्यथात्मनः ॥ ॥ २७ ॥ देहस्तुस्थूलभूतानांपंचतन्मात्रपंचकम् ॥ अहंकारश्चबुद्धिश्चइंद्रियाणितथादश ॥२८॥ चिदाभासोमनश्चैवमूलप्रकृतिरेवच ॥ एतत्क्षेत्रमितिज्ञेयंदेहइत्यभिधीयते ॥ २९ ॥ एतैर्विलक्षणोजीवःपरमात्मानिरामयः ॥ तस्यजीवस्यविज्ञानेसाधनान्यपिमेशृणु ॥ ३० ॥ जीवश्चपरमात्माचपर्यायोनात्रभेदधीः ॥ मानाभावस्तथादंभहिंसादिपरिवर्जनम् ॥ ३१ ॥ पराक्षेपादिसहनंसर्वत्रावक्रतातथा ॥ मनोवाक्कायसद्भक्त्यासद्गुरोःपरिसेवनम् ॥ ३२ ॥

भावेतपुत्रादयआत्मनःकिंभवंति नकिमपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ तत्रसूक्ष्मस्थूलदेहावेकीकृत्याह देहइति स्थूलभूतपंचकंस्थूलदेहः अहंकारबुद्धिदशेंद्रियाणिमनःपंचतन्मात्राणिचइत्येतावानष्टादशात्मकोलिंगदेहःसूक्ष्मः ॥ २८ ॥ चिदाभासइतितस्यविशेषणम् चिदाभासतेअहमितिबुद्ध्याविषयीक्रियतइत्यर्थः मूलप्रकृतिस्त्वीश्वरोदेहः एतत्सर्वस्यजडत्वाद्देहक्षेत्रादिसंज्ञा ॥ २९ ॥ जीवःसएवपरमात्मा ॥ ॥ ३० ॥ अत्रजीवेपरमात्मनिच तथाऽत्रमानाभावःदेशतः कालतश्चपरिच्छेदाभावः अथतद्विज्ञानसाधनान्याह दंभेत्यादि ॥ ३१ ॥ परति परकृताक्षेपादिनिंदादितत्सहनम् मनोवाक्कायकृतसद्भक्त्याप्रेम्णासद्गुरुसेवनम् ॥ ३२ ॥

बाह्याभ्यंतरसंशुद्धिःउक्तरूपैव सत्क्रियादिषुस्थिरताअवश्यकर्तव्यताबुद्धिःपरानिष्टाचिंतनंमनोदंडः पराक्षेपाकरणंवाग्दंडः पराहिंसा कायदंडः निरीहताइच्छाराहित्यम्॥ ३३॥जन्मजराद्यालोचनंपरेषांतदालोचनमूलकंवैराग्यंपुत्रादिष्वसक्तिः तस्यैवव्याख्यानस्नेहशून्यत्वम् ॥३४॥चित्तस्यसमताहर्षविषादराहित्यम् अनन्यविषयातन्मात्रविषया॥ ३५॥जनसंबाधोजनसमूहः प्राकृतैःसांसारिकैः अरतिःअप्रीतिः ॥ ३६ ॥ आत्मज्ञानेतत्साधनेश्रवणादावुद्योगआदरपूर्वकोयत्नः वेदांतार्थस्यावलोकनंश्रवणाविचारश्च विपर्ययःसंसारः ॥ ३७ ॥ बु

बाह्याभ्यंतरसंशुद्धिःस्थिरतासत्क्रियादिषु ॥ मनोवाक्कायदंडश्चविषयेषुनिरीहता ॥३३ ॥ निरहंकारताजन्मजराद्यालोचनंतथा ॥ असक्तिःस्नेहशून्यत्वंपुत्रदारधनादिषु॥३४॥ इष्टानिष्टागमेनित्यंचित्तस्यसमता तथा ॥मयिसर्वात्मगेरामेह्यनन्यविषयामतिः॥३५॥जनसंबाधरहितशुद्धदेशनिषेवणम् ॥ प्राकृतैर्जनसंघैश्च ह्यरतिःसर्वदाभवेत् ॥ ३६ ॥ आत्मज्ञानेसदोद्योगोवेदांतार्थावलोकनम् ॥ उक्तैरेतैर्भवेज्ज्ञानंविपरीतैर्विपर्ययः ॥३७॥ बुद्धिप्राणमनोदेहाऽहंकृतिभ्योविलक्षणः ॥ चिदात्माऽहंनित्यशुद्धोबुद्धएवेतिनिश्चयम् ॥ ॥ ३८ ॥ येनज्ञानेनसंवित्तेतज्ज्ञानंनिश्चितंचमे ॥ विज्ञानंचतदैवैतत्साक्षादनुभवेद्यदा ॥ ३९ ॥ आत्मा सर्वत्रपूर्णःस्याच्चिदानंदात्मकोऽव्ययः ॥ बुद्ध्याद्युपाधिरहितःपरिणामादिवर्जितः ॥ ४० ॥ स्वप्रकाशेन देहादीन्भासयन्ननपावृतः ॥ एकएवाद्वितीयश्चसत्यज्ञानादिलक्षणः ॥ ४१ ॥

द्ध्यादिभ्योविलक्षणइत्यादिनिश्चयम् ॥ ३८ ॥ येनज्ञानेनययाशब्दादिजवृत्त्यासंवित्तेलभतेतज्ज्ञानमितिमेनिश्चितंनिश्चयः तदैवैतत्य दासाक्षादनुभवेत्नादिध्यासनपरिपाकेअपरोक्षमनुभवेत्तदाविज्ञानमित्युच्यते ॥ ३९ ॥ अथात्मनउक्तंबुद्ध्यादिभ्योवैलक्षण्यंदर्शयति आत्मेति चिदेवानंदस्तदात्मकः यद्वा चित्आनंदसमृद्धिस्तदात्मकः बुद्ध्याद्युपाधिभिस्तद्धर्मैरागादिभीरहितःहीनः परिणामोरूपांतरापत्ति स्तद्वर्जितःआदिपदेनजडत्वाभास्यत्वादि ॥ ४० ॥सएवसर्वभासकइत्याह स्वप्रकाशेनेति सत्यज्ञानादीति सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेत्यादिश्रुत्यु क्तलक्षणः ॥ ४१ ॥

स्वप्रभः स्वभासनेइतरभासकानपेक्षः द्रष्टासर्वसाक्षी विज्ञानेनप्रागुक्तेनावगम्यतेविषयीक्रियते तस्यज्ञानस्यमुख्यंकारणमाह आचार्येति आचार्येक्ततत्त्वमस्यादिशास्त्रोपदेशात्जीवपरयोरात्मनोर्यदैक्यज्ञानंतदपरोक्षानुभवोभवेततदैवमूलाविद्याकार्यस्थूलंकरणमिंद्रियं तैःसहपरात्मनिलीयते ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ सैवावस्थामुक्तिर्मूलाविद्यालयएवमुक्तिरित्यर्थः ॥ ४४ ॥ आत्मनःशुद्धस्यसर्वथाऽविद्याऽस्पृष्टस्यभेदरहितस्यऐक्यज्ञानम विद्यालयइत्यपिव्यवहारःकंठचामीकरन्यायेनगौणइत्यर्थः यथाकंठस्थंचामीकरमन्यत्रान्विष्यतिनष्टंतादितिबुध्या अरे

असंगःस्वप्रभोद्रष्टाविज्ञानेनावगम्यते ॥ आचार्यशास्त्रोपदेशादैक्यज्ञानंयदाभवेत् ॥४२॥आत्मनोर्जीवपरयोर्मूलविद्यातदैवहि ॥ लीयतेकार्यकरणैःसहैवपरमात्मनि ॥ ४३ ॥ सावस्थामुक्तिरित्युक्ताह्युपचारोऽयमात्मनि ॥ इदंमोक्षस्वरूपंतेकथितंरघुनंदन ॥ ४४ ॥ ज्ञानविज्ञानवैराग्यसहितंमेपरात्मनः ॥ किंत्वेतद्दुर्लभंमन्येमद्भक्तिविमुखात्मनाम् ॥ ४५ ॥ चक्षुष्मतामपियथारात्रौसम्यङ्नदृश्यते ॥ पदंदीपसमेतानांदृश्यतेसम्यगेवहि ॥ ४६ ॥ एवंमद्भक्तियुक्तानामात्मासम्यक्प्रकाशते ॥ मद्भक्तेःकारणंकिंचिद्वक्ष्यामिशृणुतत्त्वतः ॥ ४७ ॥ मद्भक्तसंगोमत्सेवामद्भक्तानांनिरंतरम् ॥ एकादश्युपवासादिममपर्वानुमोदनम् ॥ ४८ ॥ मत्कथाश्रवणेपाठेव्याख्यानेसर्वदामतिः ॥ मत्पूजापरिनिष्ठाचममनामानुकीर्तनम् ॥ ४९ ॥ एवंसततयुक्तानांभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ मयिसंजायतेनित्यंततःकिमवशिष्यते ॥ ५० ॥

कंठएवास्तेइतिवेनचिदुक्तेलब्धंतदितिव्यवहरतितद्वत् एवंज्ञानादिसहितमेपरात्मनोमोक्षस्वरूपंतेकथितम् यामोक्षावस्थोक्तातदेवमेस्वरूपमित्यर्थः मद्भक्तिविमुखात्मनांमत्प्रेमहीनानाम् ॥ ४५ ॥ यथासनेत्राणामपिरात्रौपदंचोरादिपदंनदृश्यतेनदृग्विषयोभवति दीपसमेतानांतुतेषांतद्दृग्विषयोभवति ॥ ४६ ॥ एवंभक्तियुक्तानांसम्यगात्मप्रकाशोभवति ॥ ४७ ॥ अथप्रतिज्ञाताभक्तिकारणान्याह मद्भक्तेति मद्भक्तानांनिरंतरमित्यत्रसेवेत्यनुषज्यते एकादश्युपवासादितदनुष्ठानमित्यर्थः ममयानिपर्वाणिउत्सवदिनानिरामनवम्यादीनितेषामनुमोदनंतेपूत्सवकरणम् ॥ ४८ ॥ परिनिष्ठातत्परता ॥ ४९ ॥ ततोमद्भक्तेरधिकंज्ञानसाधनंकिमवशिष्यते नकिमप्यस्तीत्यर्थः ॥ ५० ॥

तदेवस्फुटमाह अतइति ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अज्ञानपटलकृतंध्वांतमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ममभक्तानामतएवयोगिनांमद्भक्तियोगवताम् सुविमलंस्वांतंहृदयंयेषांतेचतेऽतिशांतात्मानश्चातिशांतचित्ताश्चतेषाम् मत्सेवायामभिरतःप्रीतियुतआत्माचित्तंयेषांविमलज्ञानरूपआत्मायेषांज्ञानविषयस्तेषाम् उद्यताज्ञानविषयेउद्यमशालिनीमतिर्यस्यसः सतांहिवनेऽनन्यधीरनन्यपरइत्यर्थः तस्यानिशमहंदृश्योभवे

अतोमद्भक्तियुक्तस्यज्ञानंविज्ञानमेवच ॥ वैराग्यंचभवेच्छीघ्रंततोमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ कथितंसर्वमेतत्तेतवप्रश्नानुसारतः ॥ अस्मिन्मनःसमाधाययस्तिष्ठेत्सतुमुक्तिभाक् ॥ ५२ ॥ नवक्तव्यमिदंयत्नान्मद्भक्तिविमुखायहि ॥ मद्भक्तायप्रदातव्यमाहूयापिप्रयत्नतः ॥ ५३ ॥ यइदंतुपठेन्नित्यंश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ अज्ञानपटलध्वांतंविधूयपरिमुच्यते ॥५४॥ भक्तानांममयोगिनांसुविमलस्वांतातिशांतात्मनांमत्सेवाभिरतात्मनांचविमलज्ञानात्मनांसर्वदा ॥ संगंयःकुरुतेसदोद्यतमतिःसत्सेवनानन्यधीर्मोक्षस्तस्यकरस्थितोऽहमनिशंदृश्योभवेनान्यथा ॥५५॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥छ॥ ॥ तस्मिन्कालेमहारण्येराक्षसीकामरूपिणी ॥ विचचारमहासत्त्वाजनस्थाननिवासिनी ॥ १ ॥ एकदागौतमीतीरेपंचवट्याःसमीपतः ॥ पद्मवज्रांकुशांकानिपदानिजगतीपतेः ॥ २ ॥ दृष्ट्वाकामपरीतात्मापादसौंदर्यमोहिता ॥ पश्यंतीसाशनैरायाद्राघवस्यनिवेशनम् ॥३॥

आत्मनेपदमार्षम् नान्यथाताद्दशसंगंविनानमद्दर्शनंनापिमोक्षइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इत्यध्यात्मरामायणेसेतौअ० चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ तस्मिन्निति महासत्त्वामहाबला ॥ १ ॥ पद्मेत्यादितच्चिन्हानितद्युक्तानीत्यर्थः ॥ २ ॥ कामपरीतात्माकामव्याप्तचित्ता पश्यंतीतत्पदानीत्यर्थः तेनैवचिह्नेनराघवाश्रममायात् ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥कः किंनामा जटावल्कलाद्यैर्युक्तःआश्रमेकिंवससीतिशेषः अत्रवासेनाकिंसाध्यंतत्त्ववद ॥ ५ ॥ अथतत्प्रश्नंविनैवतज्जिज्ञासांसं भाव्यस्वस्योत्तमकुलत्वादिचबोधयितुंस्वरूपमाह अहमिति ॥ ६॥ खरेणभ्रात्रासहितेत्यन्वयः सर्ववनमितिशेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

तत्रसातंरमानाथंसीतयासहसंस्थितम् ॥ कंदर्पसदृशंरामंदृष्ट्वाकामविमोहिता ॥ ४ ॥ राक्षसीराघवंप्राह कस्यत्वंकःकिमाश्रमे ॥ युक्तोजटावल्कलाद्यैःसाध्यंकिंतेऽत्रमेवद ॥ ५॥ अहंशूर्पणखानामराक्षसीका मरूपिणी ॥ भगिनीराक्षसेंद्रस्यरावणस्यमहात्मनः ॥६॥ खरेणसहिताभ्रात्रावसाम्यत्रैवकानने ॥ राज्ञा दत्तंचमेसर्वंमुनिभक्षावसाम्यहम् ॥ ७ ॥ त्वांतुवेदितुमिच्छामिवदमेवदतांवर ॥ तामाहरामनामाहमयो ध्याधिपतेःसुतः ॥ ८ ॥ एषामेसुंदरीभार्यासीताजनकनंदिनी ॥ सतुभ्राताकनीयान्मेलक्ष्मणोऽतीवसुंद रः ॥ ९ ॥ किंकृत्यंतेमयाब्रूहिकार्यंभुवनसुंदरि ॥ इतिरामवचःश्रुत्वाकामार्तासाऽब्रवीदिदम् ॥ १० ॥ एहिराममयासार्धंरमस्वगिरिकानने ॥ कामार्ताऽहंनशक्नोमित्यक्तुंत्वांकमलेक्षणम् ॥ ११ ॥ रामःसीतां कटाक्षेणपश्यन्सस्मितमब्रवीत् ॥ भार्याममैषाकल्याणीविद्यतेह्यनपायिनी ॥१२ ॥ त्वंतुसापत्न्यदुःखे नकथंस्थास्यसिसुंदरि ॥ बहिरास्तेममभ्रातालक्ष्मणोऽतीवसुंदरः॥ १३ ॥ तवानुरूपोभवितापतिस्तेनैव संचर ॥ इत्युक्तालक्ष्मणंप्राहपतिर्मेभवसुंदर ॥ १४ ॥ भ्रातुराज्ञांपुरस्कृत्यसंगच्छावोऽद्यमाचिरम् ॥ इ त्याहराक्षसीघोरालक्ष्मणंकाममोहिता ॥ १५ ॥

तेकिंकृत्यंमयाकार्यंकरणीयंतद्ब्रूहीत्यन्वयः ॥ १० ॥ गिरिकानने समाहारद्वंद्वः गिरिषुकाननेषुचेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अनपायिनी सर्वथात्यक्तुमशक्याक्षणमप्यविभक्ताच ॥ १२ ॥ तदेवाह त्वंत्विति ॥ १३ ॥ तेनैवसहसंचर गिरिकाननेष्वितिशेषः ॥ १४॥ संग च्छावःमिथुनीभावंप्राप्नुवः ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ क्रोधात्अवददितिशेषः किमवदत्तदाह रामेत्यादि अनवस्थितःसत्येवचसीतिशेषः यत्प्रीत्यामामेवंभ्रामयसिताभि त्यर्थः ॥ १८ ॥ तांपरिगृह्यधृत्वा ॥ १९ ॥ २० ॥ परुषाक्षराखरधिक्कृतिबोधककठोरवाक् ॥ २१ ॥ एवंनासाकर्णविहीना तन्मेवद

तामाहलक्ष्मणःसाध्विदासोऽहंतस्यधीमतः ॥ दासीभाविष्यसित्वंतुततोदुःखतरंनुकिम् ॥ १६ ॥ तमेव
गच्छभद्रंतेसतुराजाऽखिलेश्वरः ॥ तच्छ्रुत्वापुनरप्यागाद्राघवंदुष्टमानसा ॥ १७ ॥ क्रोधाद्रामाकिमर्थंमां
भ्रामयस्यनवस्थितः ॥ इदानीमेवतांसीतांभक्षयामितवाग्रतः ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वाविकटाकाराजानकीं
मनुधावती ॥ ततोरामाज्ञयाखड्गमादायपरिगृह्यताम् ॥ १९ ॥ चिच्छेदनासांकर्णौचलक्ष्मणोऽलघुवि
क्रमः ॥ ततोघोरध्वनिंकृत्वारुधिराक्तवपुर्द्रुतम् ॥ २० ॥ क्रंदमानापपाताग्रेखरस्यपरुषाक्षरा ॥ किमेत
दितितामाहखरःखरतराक्षरः ॥ २१ ॥ केनैवंकारिताऽसित्वंमृत्योर्वक्त्रानुवर्तिना ॥ वदमेतंवधिष्यामि
कालकल्पमपिक्षणात् ॥ २२ ॥ तमाहराक्षसीरामःसीतालक्ष्मणसंयुतः ॥ दंडकंनिर्भयंकुर्वन्नास्तेगोदा
वरीतटे ॥ २३ ॥ मामेवंकृतवांस्तस्यभ्रातातेनैवचोदितः ॥ यदित्वंकुलजातोऽसिवीरोसिजहितौरिपू ॥
॥ २४ ॥ तयोस्तुरुधिरंपास्येभक्षयैतौसुदुर्मदौ ॥ नोचेत्प्राणान्परित्यज्ययास्यामियमसादनम् ॥ २५ ॥
तच्छ्रुत्वात्वरितंप्रागात्खरःक्रोधेनमूर्छितः ॥ चतुर्दशसहस्राणिरक्षसांभीमकर्मणाम् ॥ २६ ॥ चोदया
मासरामस्यसमीपंवधकांक्षया ॥ खरश्चत्रिशिराश्चैवदूषणश्चैवराक्षसः ॥ २७ ॥ सर्वेरामंययुःशीघ्रंनानाप्र
हरणोद्यताः ॥ श्रुत्वाकोलाहलंतेषांरामःसौमित्रिमब्रवीत् ॥ २८ ॥

तमहंवधिष्यामीत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेनरामेणचोदितःप्रेरितः ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्रागात्प्रस्थितः ॥ २६ ॥ रामस्यसमीपंगं तुंचोदयामास वधकांक्षयेत्यस्यरामस्यवधकांक्षयेत्यर्थः स्ववधेच्छयेतितत्त्वार्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ सीतांनीत्वागृहीत्वेत्यर्थः ॥ ३० ॥ शापितोऽसिममोपरिमदीयःशपथइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ यत्तःसन्नद्धः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

श्रूयतोविपुलःशब्दोनूनमायांतिराक्षसाः ॥ भविष्यतिमहद्युद्धंनूनमद्यमयासह ॥ २९ ॥ सीतांनीत्वागुहां गत्वातत्रतिष्ठमहाबल ॥ हंतुमिच्छाम्यहंसर्वान्राक्षसान्घोररूपिणः॥ ३० ॥ अत्रकिंचिन्नवक्तव्यंशापितोऽसिममोपरि ॥ तथेतिसीतामादायलक्ष्मणोगह्वरंययौ ॥३१॥ रामःपरिकरंबद्ध्वाधनुरादायनिष्ठुरम् ॥ तूणीरावक्षयशरौबद्ध्वायत्तोऽभवत्प्रभुः ॥ ३२ ॥ ततआगत्यरक्षांसिरामस्योपरिचिक्षिपुः ॥ आयुधानिविचित्राणिपाषाणान्पादपानपि ॥३३॥ तानिचिच्छेदरामोऽपिलीलयातिलशःक्षणात् ॥ ततोबाणसहस्रेणहत्वातान्सर्वराक्षसान् ॥३४॥ खरंत्रिशिरसंचैवदूषणंचैवराक्षसम् ॥ जघानप्रहरार्धेनसर्वानेवरघूत्तमः ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणोऽपिगुहामध्यात्सीतामादायराघवे ॥ समर्प्यराक्षसान्दृष्ट्वाहतान्विस्मयमाययौ ॥ ३६ ॥ सीतारामंसमालिंग्यप्रसन्नमुखपंकजा ॥ शस्त्रव्रणानिचांगेषुममार्जजनकात्मजा ॥ ३७ ॥ साऽपिदुद्राव दृष्ट्वातान्हतान्राक्षसपुंगवान् ॥ लंकांगत्वासभामध्येक्रोशंतीपादसन्निधौ ॥ ३८ ॥ रावणस्यपपातोर्व्यांभगिनीतस्यरक्षसः ॥ दृष्ट्वातांरावणःप्राहभगिनींभयविह्वलाम् ॥ ३९ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठवत्सेत्वंविरूपकरणंतव ॥ कृतंशक्रेणवाभद्रेयमेनवरुणेनवा ॥ ४० ॥ कुबेरेणाथवाब्रूहिभस्मीकुर्यांक्षणेनतम् ॥ राक्षसीतमुवाचेदंत्वंप्रमत्तोविमूढधीः ॥ ४१ ॥ पानासक्तःस्त्रीविजितःषंढःसर्वत्रलक्ष्यसे ॥ चारचक्षुर्विहीनस्त्वंकथंराजाभविष्यसि ॥ ४२ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शस्त्रव्रणानिमार्जितरुधिराणिपूर्णगर्तानिसत्यसंकल्पत्वाच्चकारेत्यर्थः ॥ ३७ ॥ रावणस्यपादसन्निधावुर्व्यांपपातेत्यन्वयः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विरूपकरणंवैरूप्यमितियावत् ॥ ४० ॥ अथवाकुबेरेणकृतंतद्ब्रूहीत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ १२ ॥ खरश्चनिहतःसंख्येदूषणस्त्रिशिरास्तथा ॥ चतुर्दशसहस्राणिराक्षसानांमहात्मनाम् ॥ ४३ ॥ निहतानिक्ष णेनैवरामेणासुरशत्रुणा ॥ जनस्थानमशेषेणमुनीनांनिर्भयंकृतम् ॥ नजानासिविमूढस्त्वमतएवमयोच्य ते ॥ ४४ ॥ रावणउवाच ॥ कोवारामःकिमर्थंवाकथंतेनासुराहताः ॥ सम्यक्कथयमेतेषांमूलघातंकरो म्यहम् ॥ ४५ ॥ शूर्पणखोवाच ॥ जनस्थानादहंयाताकदाचिद्गौतमीतटे ॥ तत्रपंचवटीनामपुरामुनि जनाश्रया ॥ ४६ ॥ तत्राश्रमेमयादृष्टोरामोराजीवलोचनः ॥ धनुर्बाणधरःश्रीमान्जटावल्कलमंडितः ॥ ॥ ४७ ॥ कनीयाननुजस्तस्यलक्ष्मणोऽपितथाविधः ॥ तस्यभार्याविशालाक्षीरूपिणीश्रीरिवापरा ॥ ॥ ४८ ॥ देवगंधर्वनागानांमनुष्याणांतथाविधा ॥ नदृष्टानश्रुताराजन्द्योतयंतीवनंशुभा ॥ ४९ ॥ आ नेतुमहमुद्युक्तातांभार्यार्थंतवानघ ॥ लक्ष्मणोनामतद्भ्राताचिच्छेदममनासिकाम् ॥ ५० ॥ कर्णौचनोदि तस्तेनरामेणसमहाबलः ॥ ततोऽहमतिदुःखेनरुदतीखरमन्वगाम् ॥ ५१ ॥ सोऽपिरामंसमासाद्ययुद्धंरा क्षसयूथपैः ॥ ततःक्षणेनरामेणतेनैवबलशालिना ॥ ५२ ॥ सर्वेतेनविनष्टावैराक्षसाभीमविक्रमाः ॥ य दिरामोमनःकुर्यात्त्रैलोक्यंनिमिषार्धतः ॥ ५३ ॥ भस्मीकुर्यान्नसंदेहइतिभातिममप्रभो ॥ यदिसातवभा र्यास्यात्सफलंतवजीवितम् ॥ ५४ ॥ अतोयतस्वराजेंद्रयथातेवल्लभाभवेत् ॥ सीताराजीवपत्राक्षीसर्वलो कैकसुंदरी॥५५॥साक्षाद्रामस्यपुरतःस्थातुंत्वंनक्षमःप्रभो॥माययामोहयित्वातुप्राप्स्यसेतांरघूत्तमम्॥५६॥ ॥ १२ ॥

शेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ द्योतयंतीशोभयंती ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ राक्षसयूथपैःसहयुद्धमकरोदितिशेषः ॥ ५२ ॥ विनष्टाः विनाशिताइत्यर्थःअंतर्भावितण्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ रघूत्तमंमाययामोहयित्वातांप्राप्स्यसेइत्यन्वयः ॥ ५६ ॥

तत्शूर्पणखावाक्यम् सूक्तैर्वाक्यैर्दानादिभिर्भगिनीमाश्वास्यस्वगृहंप्रविवेशेत्यन्वयः ॥ ५७ ॥ नष्टःनाशितः शोकावेशादुक्तमेवपुनराह भ्रातेति बलंशारीरम् वीर्यमांतरंबलम्दर्पोऽहंकारः ॥ ५८ ॥ परेशःपरमात्मा बलौघैर्वानरसमूहैः द्रुहिणेनब्रह्मणा ॥ ५९ ॥ अतः अल्पराज्यहान्यामहत्तरराज्यप्राप्तेः ॥ ६० ॥ भक्त्याद्रुतमल्पकालकृतयाशीघ्रंनप्रसीदेत् एतद्राज्यस्याजनपूर्वंमहद्राज्यंनप्रापयेत् ॥

श्रुत्वातत्सूक्तवाक्यैश्चदानमानादिभिस्तथा ॥ आश्वास्यभगिनींराजाप्रविवेशस्वकंगृहम् ॥ तत्रचिंताप
रोभूत्वानिद्रांरात्रौनलब्धवान् ॥ ५७ ॥ एकेनरामेणकथंमनुष्यमात्रेणनष्टःसबलःखरोमे ॥ भ्राताकथंमे
बलवीर्यदर्पयुतोविनष्टोबतराघवेण ॥ ५८ ॥ यद्वानरामोमनुजःपरेशोमांहंतुकामःसबलंबलौघैः ॥ संप्रा
र्थितोऽयंद्रुहिणेनपूर्वंमनुष्यरूपोऽद्यरघोःकुलेऽभूत् ॥ ५९ ॥ वध्योयदिस्यांपरमात्मनाऽहंवैकुंठराज्यंपरि
पालयेऽहम् ॥ नोचेदिदंराक्षसराज्यमेवभोक्ष्येचिरंराममतोव्रजामि ॥ ६० ॥ इत्थंविचिंत्याखिलराक्षसें
द्रोरामंविदित्वापरमेश्वरंहरिम् ॥ विरोधबुद्ध्यैवहरिंप्रयामिद्रुतंनभक्त्याभगवान्प्रसीदेत् ॥ ६१ ॥ इति
श्रीम० रा० उमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ विचिंत्यैवंनिशा
यांसप्रभातेरथमास्थितः ॥ रावणोमनसाकार्यमेकंनिश्चित्यबुद्धिमान् ॥ १ ॥ ययौमारीचसदनंपरंपारसमु
द्रवतः ॥ मारीचस्तत्रमुनिवज्जटावल्कलधारकः ॥ २ ॥ ध्यायन्हृदिपरात्मानंनिर्गुणंगुणभासकम् ॥ समा
धिविरमेपश्यद्रावणंगृहमागतम् ॥ ३ ॥ द्रुतमुत्थायचालिंग्यपूजयित्वायथाविधि ॥ कृतातिथ्यंसुखासीनंमा
रीचोवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ समागमनमेतत्तेरथेनैकेनरावण ॥ चिंतापरइवाभासिह्र्दिकार्यंविचिंतयन् ॥ ५ ॥

॥ ६१ ॥ इतिश्रीमत्सकलरा० अरण्यकांडेसेतौपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ एकंकार्यंसीताहरणेनरामतोमृत्युरूपम् ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ गुणाःप्रकृतिस्तत्कार्याणितद्भासकम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एतदेकेनरथेनसमागमनंकिमर्थंतद्ब्रूहीतिशेषः त्वंहृदिकिंचित्कार्यंविचिंतयन्चिंतापरइवाभासि तत्कार्यंकिमितिब्रूहीत्यन्वयः ॥ ५ ॥

न्याय्यंधर्म्यम् हियतोयत्कार्यकरणेमांत्वाजिनंपा.पंनस्पृशेत् ॥ ६ ॥ साकेतंअयोध्या ॥ ७ ॥ वनविशेषणंवनजनप्रियमिति ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ १० ॥ कर्णौचिच्छेदतथाऽपिनिर्भयइत्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ मायामृगःमाययाविचित्रमृगरूपधरः ॥ १३ ॥ सहायं सहायत्वम् ॥ १४ ॥ इदंवचःसीतोत्तमास्त्रीसाहर्तव्येत्येवंरूपम् योदुरुपदेशोनत्वन्नाशंप्रतीक्षतेद्रष्टुमिच्छतिसएवशत्रुर्नरामःसएववध्य

ब्रूहिमेनहिगोप्यंचेत्करवाणितवप्रियम् ॥ न्याय्यंचेद्ब्रूहिराजेंद्रत्वाजिनंमांस्पृशेन्नहि ॥ ६ ॥ रावणउवाच॥
अस्तिराजादशरथःसाकेताधिपतिःकिल ॥ रामनामासुतस्तस्यज्येष्ठःसत्यपराक्रमः ॥ ७ ॥ विवासयामा
ससुतंवनंवनजनप्रियम् ॥ भार्ययासहितंभ्रात्रालक्ष्मणेनसमन्वितम् ॥ ८ ॥ सआस्तेविपिनेघोरेपंचव
ट्याश्रमेशुभे ॥ तस्यभार्याविशालाक्षीसीतालोकविमोहिनी ॥ ९ ॥ रामोनिरपराधान्मेराक्षसान्भीम
विक्रमान् ॥ खरंचहत्वाविपिनेसुखमास्तेऽतिनिर्भयः ॥ १० ॥ भगिन्यामेशूर्पणख्यानिर्दोषायाश्चना
सिकाम् ॥ कर्णौचिच्छेददुष्टात्मावनेतिष्ठतिनिर्भयः ॥ ११ ॥ अतस्त्वयासहायेनगत्वातत्प्राणवल्लभाम्॥
आनयिष्यामिविपिनेरहितेराघवेणताम् ॥ १२ ॥ त्वंतुमायामृगोभूत्वाह्याश्रमादपनेष्यसि ॥ रामंचल
क्ष्मणंचैवतदासीतांहराम्यहम् ॥ १३ ॥ त्वंतुतावत्सहायंमेकृत्वास्थास्यसिपूर्ववत् ॥ इत्येवंभाषमाणं
तंरावणंवीक्ष्यविस्मितः ॥ १४ ॥ केनेदमुपादिष्टंतेमूलघातकरंवचः ॥ सएवशत्रुर्वध्यश्चयस्त्वन्नाशंप्रती
क्षते ॥ १५॥ रामस्यपौरुषंस्मृत्वाचित्तमद्यापिरावण ॥ बालोऽपिमांकौशिकस्ययज्ञसंरक्षणायसः ॥ १६॥
आगतस्त्विषुणैकेनपातयामाससागरे ॥ योजनानांशतंरामस्तदादिभयविह्वलः ॥ १७ ॥

श्चेत्यर्थः ॥ १५ ॥ रामस्यपौरुषंस्मृत्वाऽद्यापिमेचित्तंविकलमितिशेषः स्मर्यमाणंपौरुषंकिंचिदेवनिदर्शनायाह बालोऽपीति कौशिकस्ययज्ञरक्षणायागतोबालोऽपिरामस्त्वेकेनेषुणाऽनेकयोजनशतमुल्लंघ्यमांसागरेपातयामास तद्देवरामकर्माहंस्मृत्वारामंसर्वतः सर्वत्रपश्यामि ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥१८॥ तीक्ष्णशृंगमृगरूपंधृत्वेतिशेषः॥१९॥२०॥तेनशरेण ऊर्जितंरामागमनानिश्चयेननिर्भयम्॥२१॥यद्वस्तुभोगसमूहसाधनंततोऽपिभी तभीतःअत्यंतंभीतइवराममेवभावये तदेवोपपादयति राजेति रेफवत्त्वेनभोगसाधनानामप्येषांश्रवणंरामस्मारकतयाभयजनकमितिभावः ॥ ॥२२॥रामागमनशंकयाबाह्यकार्यंपरित्यज्यनिद्राणोऽपिराममेवचिंतयन्स्वपेइतिपरस्मैपदमार्षम् ॥२३॥ तदास्वप्नदृष्टिगतराघवस्वाप्नज्ञान

स्मृत्वास्मृत्वातदेवाहंरामंपश्यामिसर्वतः ॥ १८ ॥ दंडकेऽपिपुनरप्यहंवनेपूर्ववैरमनुचिंतयन्हृदि ॥ ती क्ष्णशृंगमृगरूपमेकदामादृशैर्बहुभिरावृतोऽभ्ययाम् ॥ १९ ॥ राघवंजनकजासमन्वितंलक्ष्मणेनसहितं त्वरान्वितः ॥ आगतोऽहमथहंतुमुद्यतोमांविलोक्यशरमेकमक्षिपत् ॥ २० ॥ तेनविद्धहृदयोऽहमुद्भ्रम न्राक्षसेंद्रपतितोऽस्मिसागरे ॥ तत्प्रभृत्यहमिदंसमाश्रितःस्थानमूर्जितमिदंभयार्दितः ॥ २१ ॥ राममे वसततंविभावयेभीतभीतइवभोगराशितः ॥ राजरत्नरमणीरथादिकंश्रोत्रयोर्यदिगतंभयंभवेत् ॥ २२ ॥ रामआगतइहेतिशंकयाबाह्यकार्यमपिसर्वमत्यजम् ॥ निद्रयापरिवृतोयदास्वपेराममेवमनसाऽनुचिंतयन् ॥ २३ ॥ स्वप्नदृष्टिगतराघवंतदाबोधितोविगतनिद्रआस्थितः ॥ तद्भवानपिविमुच्यचाग्रहंराघवंप्रतिगृ हंप्रयाहिभो ॥ रक्षराक्षसकुलंचिरागतंतत्स्मृतौसकलमेवनश्यति ॥ २४ ॥ तवहितंवदतोममभाषितंप रिगृहाणपरात्मनिराघवे ॥ त्यजविरोधमतिंभजभक्तितःपरमकारुणिकोरघुनंदनः ॥२५॥ अहमशेषमिदं मुनिवाक्यतोऽशृणवमादियुगेपरमेश्वरः ॥ ब्रह्मणाऽर्थितउवाचतंहरिःकिंतवेप्सितमहंकरवाणितत् ॥२६॥

विषयंराघवंपश्यन्नेवबोधितोविगतनिद्रआस्थितआसनेभवेयामितिशेषः राघवंप्रत्याग्रहंविमुच्येत्यन्वयः चिरागतंचिरेणवृद्धिंप्राप्तंराक्ष सकुलंरक्ष एवंविरोधेनतत्स्मृतौसकलमेवरक्षः कुलंनश्यति ॥ २४ ॥ राघवेतद्विषये विरोधमतिंविरोधसंपादिकांमातिम् ॥ २५ ॥ पुनरपितद्विरोधान्निवृत्तयेइतिहासांतरमाह अहमिति मुनिरत्रनारदः आदियुगेसत्ययुगे तत्वदेतिशेषः ॥ २६ ॥

मानुषंवपुर्धृत्वेतिशेषः दशरथात्मजभावंदशरथपुत्रत्वंप्राप्यांजसाशीघ्रमेव ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ सत्यःसंकल्पइच्छायस्यसः राघवात्राघवंवंचयित्वेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ मयारामाद्वधेप्राप्तेसतिहेवीराहंपरमंपदंप्राप्स्यामि ॥ ३२ ॥ अतो

ब्रह्मणोक्तमरविंदलोचनत्वंप्रयाहिभुविमानुषंवपुः ॥ दशरथात्मजभावमंजसाजहिरिपुंदशकंधरंहरे॥ २७॥ अतोनमानुषोरामःसाक्षान्नारायणोऽव्ययः ॥ मायामानुषवेषेणवनंयातोऽतिनिर्भयः ॥ २८ ॥ भूभारहरणार्थायगच्छतातगृहंसुखम् ॥ श्रुत्वामारीचवचनंरावणःप्रत्यभाषत ॥ २९ ॥ परमात्मायदारामःप्रार्थितोब्रह्मणाकिल ॥ मांहंतुंमानुषोभूत्वायत्नादिहसमागतः ॥३०॥ करिष्यत्यचिरादेवसत्यसंकल्पईश्वरः ॥ अतोऽहंयत्नतःसीतामानेष्याम्येवराघवात् ॥ ३१॥ वधेप्राप्तेरणेवीरप्राप्स्यामिपरमंपदम् ॥ यद्वारामंरणेहत्वासीतांप्राप्स्यामिनिर्भयः ॥ ३२ ॥ अतोत्तिष्ठमहाभागविचित्रमृगरूपधृक् ॥ रामंसलक्ष्मणंशीघ्रमाश्रमादतिदूरतः ॥ ३३ ॥ आक्रम्यगच्छत्वंशीघ्रंसुखंतिष्ठयथापुरा ॥ अतःपरंचेद्यत्किंचिद्भाषसेमद्विभीषणम् ॥ ३४ ॥ हनिष्याम्यसिनाऽनेनत्वामत्रैवनसंशयः ॥ मारीचस्तद्वचःश्रुत्वास्वात्मन्येवानुचिंतयत् ॥ ॥ ३५ ॥ यदिमांराघवोहन्यात्तदामुक्तोभवार्णवात् ॥ मांहन्याद्यदिचेद्दुष्टस्तदामेनिरयोध्रुवम् ॥ ३६ ॥ इतिनिश्चित्यमरणंरामादुत्थायवेगतः ॥ अब्रवीद्रावणंराजन्करोम्याज्ञांतवप्रभो ॥३७ ॥ इत्युक्त्वारथमास्थायगतौरामाश्रमंप्रति ॥ शुद्धजांबूनदप्रख्योमृगोऽभूद्रौप्यबिंदुकः ॥ ३८ ॥

त्तिष्ठअतउत्तिष्ठ संधिरार्षः ॥ ३३ ॥ यथापुरायथापूर्वम् आश्रमेसुखंतिष्ठइत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ भवार्णवान्मुक्तोभविष्यामीतिशेषः ध्रुवंनिरयोभवेदितिशेषः ॥ ३६ ॥ रामान्मरणमेवसम्यागितिनिश्चित्य ॥ ३७ गतौमारीचरावणौ जांबूनदंसुवर्णम् ॥ ३८ ॥

विमुग्धंसुंदरमास्यंयस्यसः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ पुनर्भयावृतःपलायते ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सक०सेतौअरण्यकांडेषष्ठःसर्गः ॥
अथेति ॥ १ ॥ त्वदाकारां तवाकारइवाकारोयस्यास्तांस्थापयित्वा बहिरितिशेषः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अ

रत्नशृंगोमणिखुरोनीलरत्नविलोचनः ॥ विद्युत्प्रभोविमुग्धास्योविचचारवनांतरे ॥ ३९ ॥ रामाश्रमपद
स्यांतेसीतादृष्टिपथेचरन् ॥ ४० ॥ क्षणंचधावत्यवतिष्ठतेक्षणंसमीपमागत्यपुनर्भयावृतः ॥ एवंसमाया
मृगवेषरूपधृक्चचारसीतांपरिमोहयन्खलः ॥ ४१ ॥ इतिश्रीमद०रामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकां
डेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथरामोऽपितत्सर्वंज्ञात्वारावणचेष्टितम् ॥ उवाचसीता
मेकांतेशृणुजानकिमेवचः ॥१॥ रावणोभिक्षुरूपेणआगमिष्यतितेऽतिकम् ॥ त्वंतुच्छायांत्वदाकारांस्था
पयित्वोटजेविश ॥ २ ॥ अग्नावदृश्यरूपेणवर्षंतिष्ठममाज्ञया ॥ रावणस्यवधांतेमांपूर्ववत्प्राप्स्यसेशुभे ॥
॥ ३ ॥ श्रुत्वारामोदितंवाक्यंसाऽपितत्रतथाकरोत् ॥ मायासीतांबहिःस्थाप्यस्वयमंतर्दधेऽनले ॥ ४ ॥
मायासीतातदापश्यन्मृगंमायाविनिर्मितम् ॥ हसंतीराममभ्येत्यप्रोवाचविनयान्विता ॥ ५ ॥ पश्यराम
मृगंचित्रंकानकंरत्नभूषितम् ॥ विचित्रबिंदुभिर्युक्तंचरंतमकुतोभयम् ॥ ६ ॥ बद्ध्वादेहिममक्रीडामृगो
भवतुसुंदरः ॥ तथेतिधनुरादायगच्छन्लक्ष्मणमब्रवीत् ॥ ७ ॥ रक्षत्वमतियत्नेनसीतांमत्प्राणवल्लभाम् ॥
मायिनःसंतिविपिनेराक्षसाघोरदर्शनाः ॥ ८ ॥ अतोऽत्रावहितःसाध्वीरक्षसीतामनिंदिताम् ॥ लक्ष्मणो
राममाहेदंदेवायंमृगरूपधृक् ॥ मारीचोऽत्रनसंदेहएवंभूतोमृगःकुतः ॥ ९ ॥ श्रीरामउवाच ॥ यदिमा
रीचएवायंतदाहन्मिनसंशयः ॥ मृगश्चेदानयिष्यामिसीताविश्रामहेतवे ॥ १० ॥

यंसुंदरःक्रीडार्थोमृगःक्रीडामृगोभवत्वित्यन्वयः ॥ ७ ॥ मायिनःछलकर्तारः ॥ ८ ॥ अवहितःसावधानः मृगरूपधरोऽयंमारीचएव
नमृगोऽत्रनसंदेहोऽतएतदुद्देशेनमागाः एवंभूतोमृगः कुतोनकुत्रापीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥

कुतोनअतोऽहमित्यादिर्गमिष्यामीत्यादेः ॥ ११ ॥ जगदाकृतिःजगद्रूपेणपरिणम्यमाना ॥ १२ ॥ हरीरामइतिस्वभक्तवचःसत्यं कर्तुंमारीचंजानन्नपिसीताप्रियार्थायसीताप्रियरूपमर्थमुद्दिश्यमृगंययौ अनुययावित्यर्थः अत्रमारीचस्यरामान्मरणंश्रेयइतिजानतःस्वस्मिन्प्रेमवत्तयास्वभक्तत्वंनिर्णीयतस्यतंमनोरथंपूरयितुंरावणस्यपूर्वविचारेणनिर्णीतभक्तस्यमनोरथंपूरयितुंचतदनुकंपयागतइतितात्पर्यम् ॥ १३

गमिष्यामिमृगंबद्ध्वाह्यानयिष्यामिसत्वरः ॥ त्वंप्रयत्नेनसंतिष्ठसीतासंरक्षणोद्यतः ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौरामोमायामृगमनुद्रुतः ॥ मायायदाश्रयालोकमोहिनीजगदाकृतिः ॥ १२ ॥ निर्विकारश्चिदात्माऽपि पूर्णोऽपिमृगमन्वगात् ॥ भक्तानुकंपीभगवानितिसत्यंवचोहरिः ॥ १३ ॥ कर्तुंसीताप्रियार्थायजानन्नपिमृगंययौ ॥ अन्यथापूर्णकामस्यरामस्यविदितात्मनः ॥ १४ ॥ मृगेणवास्त्रियावाऽपिकिंकार्यंपरमात्मनः ॥ कदाचिद्दृश्यतेऽभ्याशेक्षणंधावतिलीयते ॥ १५ ॥ दृश्यतेचततोदूरादेवंराममपाहरत् ॥ ततोरामोऽपिविज्ञायराक्षसोऽयमितिस्फुटम् ॥ १६ ॥ विव्याधशरमादायराक्षसंमृगरूपिणम् ॥ पपातरुधिराक्तास्योमारीचःपूर्वरूपधृक् ॥ १७ ॥ हाहतोऽस्मिमहाबाहोत्राहिलक्ष्मणमांद्रुतम् ॥ इत्युक्त्वारामवद्वाचा पपातरुधिराशनः ॥ १८ ॥ यन्नामाज्ञोऽपिमरणेस्मृत्वातत्साम्यमाप्नुयात् ॥ किमुताग्रेहरिंपश्यंस्तेनैवनिहतोऽसुरः ॥ १९ ॥ तद्देहादुत्थितंतेजःसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ राममेवाविशद्देवाविस्मयंपरमंययुः ॥ ॥ २० ॥ किंकर्मकृत्वाकिंप्राप्तःपातकीमुनिहिंसकः ॥ अथवाराघवस्यायंमहिमानात्रसंशयः ॥ २१ ॥

॥ १४ ॥ अभ्याशेसमीपे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रामवद्वाचारामवाकुल्यवाचा ॥ १८ ॥ सचभगवत्सायुज्यंप्राप्तइत्याह यदिति तंपश्यंस्तेनहतोऽसुरःसायुज्यंप्राप्तइतिकिमुवक्तव्यमिति ॥ १९ ॥ तदेवस्पष्टमाह तद्देहादिति तस्यरामप्रवेशंदृष्ट्वादेवाःपरमंविस्मयंययुः राममहिमविषयेइतिशेषः ॥ २० ॥ तदेवाह किमिति किंप्राप्तःकिंफलंप्राप्तः ॥ २१ ॥

राम भयादेवसर्वंगृहादिकंपरित्यज्यपूर्वमपिरामंस्मरन्स्थितइतिशेषः ॥ २२ ॥ तादृशःसतत्स्मृतिदूरीकृताशेषपापोऽन्तेरामेणनिहतोरामंप
श्यन्राममेवप्रापअत्रभगवद्भयमेववैराग्यादिज्ञानांतसकलमुक्तिसाधनसंपादकंजातमितिसूचितम् मुख्यतयैतदेवसर्वसाधनमितिमंतव्यम् ॥

रामबाणेनसंविद्धःपूर्वंराममनुस्मरन् ॥ भयात्सर्वंपरित्यज्यगृहवित्तादिकंचयत् ॥ २२ ॥ हृदिरामंसदा ध्यात्वानिर्धूताशेषकल्मषः ॥ अंतेरामेणनिहतःपश्यन्राममवापसः ॥ २३ ॥ द्विजोवाराक्षसोऽवापिपा पीवाऽधार्मिकोऽपिवा ॥ त्यजन्कलेवरंरामंस्मृत्वायातिपरंपदम् ॥ २४ ॥ इतितेऽन्योन्यमाभाष्यततोदे वादिवंययुः ॥ रामस्तार्च्चिंतयामासम्रियमाणोऽसुराधमः ॥ २५ ॥ हालक्ष्मणेतिमद्वाक्यमनुकुर्वन्ममार किम् ॥ श्रुत्वामद्वाक्यसदृशंवाक्यंसीताऽपिकिंभवेत् ॥ २६ ॥ इतिचिंतापरीतात्मारामोदूरान्न्यवर्तत ॥ सीतातद्भाषितंश्रुत्वामारीचस्यदुरात्मनः ॥ २७ ॥ भीताऽतिदुःखसंविग्नालक्ष्मणंत्विदमब्रवीत् ॥ गच्छ लक्ष्मणवेगेनभ्राताते‌ऽसुरपीडितः ॥ २८ ॥ हालक्ष्मणेतिवचनंभ्रातुस्तेनशृणोषिकिम् ॥ तामाहलक्ष्म णोदेविरामवाक्यंनतद्भवेत् ॥ २९ ॥ यःकश्चिद्राक्षसोदेविम्रियमाणोऽब्रवीद्वचः ॥ रामस्त्रैलोक्यमपियः क्रुद्धोनाशयतिक्षणात् ॥ ३० ॥ सकथंदीनवचनंभाषतेऽमरपूजितः ॥ क्रुद्धालक्ष्मणमालोक्यसीताबा ष्पविलोचना ॥ ३१ ॥ प्राहलक्ष्मणदुर्बुद्धेभ्रातुर्व्यसनमिच्छसि ॥ प्रेषितोभरतेनैवरामनाशाभिकांक्षिणा ॥ ३२ ॥ मांनेतुमागतोऽसित्वंरामनाशउपस्थिते ॥ नप्राप्स्यसेत्वंमामद्यपश्यप्राणांस्त्यजाम्यहम् ॥ ॥ ३३ ॥ नजानातदृिशंरामस्त्वांभार्याहरणोद्यतम् ॥ रामादन्यंनस्पृशामित्वांवाभरतमेववा ॥ ३४ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किंममारएवंकिमर्थंमृतः किंभवेत् किमवस्थाभवेत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ तदेवस्पष्टमाह भीताभीतेवेत्यर्थः यद्वा अस्यामायासीतात्वात्तन्माययैववास्तवीभीतिः ॥ २८ ॥ तत्रामवाक्यंन तस्यभयलेशाभावात् ॥ २९ ॥ किंतुम्रियमाणस्यराक्ष सस्येदंवचः तदेवाह रामइति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

स्वबाहुभ्यामात्मानंवध्यमानाताड्यमानारुरोद कर्णौपिधायईदृशंपापमेषावदतीतितस्यश्रवणायोग्यत्वात्कर्णपिधानम् ॥ ३५ ॥ नाश

इत्युक्त्वावध्यमानासास्वबाहुभ्यांरुरोदह ॥ तच्छ्रुत्वालक्ष्मणःकर्णौपिधायातीवदुःखितः ॥ ३५ ॥ मामे
वंभाषसेचंडिधिक्त्वांनाशमुपैष्यासि ॥ इत्युक्त्वावनदेवीभ्यःसमर्प्यजनकात्मजाम् ॥ ३६ ॥ ययौदुःखा
तिसंविग्नोराममेवशनैःशनैः ॥ ततोऽतरंसमालोक्यरावणोभिक्षुवेषधृक् ॥ ३७ ॥ सीतासमीपमगमत्स्फु
रद्दंडकमंडलुः ॥ सीतातमवलोक्याशुनत्वासंपूज्यभक्तितः ॥ ३८ ॥ कंदमूलफलादीनिदत्वास्वागतम
ब्रवीत् ॥ मुनेभुंक्ष्वफलादीनिविश्रमस्वयथासुखम् ॥ ३९ ॥ इदानीमेवभर्तामेह्यागमिष्यतितेप्रियम्॥
करिष्यतिविशेषेणतिष्ठत्वंयदिरोचते ॥ ४० ॥ भिक्षुरुवाच ॥ कात्वंकमलपत्राक्षिकोवाभर्तातवानघे ॥
किमर्थमत्रतेवासोवनेराक्षससेविते ॥ ब्रूहिभद्रेततःसर्वंस्ववृत्तांतंनिवेदये ॥ ४१ ॥ सीतोवाच ॥ अयो
ध्याधिपतिःश्रीमान्राजादशरथोमहान् ॥ तस्यज्येष्ठःसुतोरामःसर्वलक्षणलक्षितः ॥ ४२ ॥ तस्याहंधर्म
तःपत्नीसीताजनकनंदिनी ॥ तस्यभ्राताकनीयांश्चलक्ष्मणोभ्रातृवत्सलः ॥ ४३ ॥ पितुराज्ञांपुरस्कृत्यदंड
केवस्तुमागतः ॥ चतुर्दशसमास्त्वांतुज्ञातुमिच्छामिमेवद ॥४४॥ भिक्षुरुवाच ॥ पौलस्त्यतनयोऽहंतुराव
णोराक्षसाधिपः ॥ त्वत्कामपरितप्तोऽहंत्वांनेतुंपुरमागतः ॥४५॥ मुनिवेषेणरामेणकिंकरिष्यसिमांभज ॥
भुंक्ष्वभोगान्मयासार्धंत्यजदुःखंवनोद्भवम् ॥ ४६ ॥ श्रुत्वातद्वचनंसीताभीताकिंचिदुवाचतम् ॥ यदे
वंभाषसेमांत्वंनाशमेष्यसिराघवात् ॥ ४७ ॥

मदर्शनम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ तेप्रियंत्वद्योग्यातिथ्यकरणेनेतिशेषः ॥४०॥ ततःत्वद्वृत्तांतश्रवणानंतरम् ॥४१ ॥४२॥ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ त्वांपुरंस्वनगरंलंकारूपंनेतुमागतइत्यन्वयः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ यत्यस्मात्एवंभाषसेततोराघवान्नाशमेष्यसि ॥४७॥

सहानुजोरामःआगमिष्यतीत्यन्वयः हरेःसिंहस्य शशकःक्षुद्रमृगः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ९० ॥ तत्रावणस्वरूपम् नखैर्धरणींविदार्यभू
संबद्धायाश्चालयितुमशक्यत्वात् बाहुभिस्तामुद्धृत्यभुवः सकाशातउपरिकृत्वा ॥ ९१ ॥ तोलयित्वाबाहुभ्यांभारमनुमीय ॥ ९२ ॥

आगमिष्यतिरामोऽपिक्षणंतिष्ठसहानुजः ॥ मांकोधर्षयितुंशक्तोहरेर्भार्यांशशोयथा ॥ ४८ ॥ रामबाणै
र्विभिन्नस्त्वंपतिष्यसिमहीतले ॥ इतिसीतावचःश्रुत्वारावणःक्रोधमूर्च्छितः ॥ ४९ ॥ स्वरूपंदर्शयामास
महापर्वतसन्निभम् ॥ दशास्यंविंशतिभुजंकालमेघसमद्युति ॥ ५० ॥ तद्दृष्ट्वावनदेव्यश्चभूतानिचवितत्र
सुः ॥ ततोविदार्यधरणींनखैरुद्धृत्यबाहुभिः ॥ ५१ ॥ तोलयित्वारथेक्षिप्त्वाययौक्षिप्रंविहायसा ॥ हारा
महालक्ष्मणेतिरुदंतीजनकात्मजा ॥ ५२ ॥ भयोद्विग्नमनादीनापश्यंतीभुवमेवसा ॥ श्रुत्वातत्क्रंदितंदीनं
सीतायाःपक्षिसत्तमः ॥ ५३ ॥ जटायुरुत्थितःशीघ्रंनगाग्रात्तीक्ष्णतुंडकः ॥ तिष्ठतिष्ठेतितंप्राहकोगच्छ
तिममाग्रतः ॥ ५४ ॥ मुषित्वालोकनाथस्यभार्यांशून्याद्गृहनालयात् ॥ शुनकोमंत्रपूतंत्वंपुरोडाशमिवा
ध्वरे ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वातीक्ष्णतुंडेनचूर्णयामासतद्रथम् ॥ बाहान्बिभेदपादाभ्यांचूर्णयामासतद्धनुः ॥
॥ ५६ ॥ ततःसीतांपरित्यज्यरावणःखड्गमाददे ॥ चिच्छेदपक्षौसामर्षःपक्षिराजस्यधीमतः ॥ ५७ ॥
पपाताकिंचिच्छेषेणप्राणेनभुविपक्षिराट् ॥ पुनरन्यरथेनाशुसीतामादायरावणः ॥ ५८ ॥ क्रोशंतीरामरा
मेतित्रातारंनाधिगच्छती ॥ हारामहाजगन्नाथमांनपश्यसिदुःखिताम् ॥ ५९ ॥

पश्यंतीआसीदितिशेषः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ मंत्रपूतंपुरोडाशंमुषित्वाशुनकइवलोकनाथस्यरामस्यभार्यांहृत्वाममाग्रतःकोगच्छतीत्यन्वयः॥
॥९९॥ ९६ ॥ ९७ ॥ अन्यरथेनमायाकल्पितेनसीतामादायागच्छदितिशेषः ॥९८॥ क्रोशंतीसीता मांनपश्यसिमांकिंनपश्यसीत्यर्थः
एवंविललापेतिशेषः ॥ ९९ ॥

॥ ६० ॥ ६१ ॥ जगामरावणइतिशेषः ॥ ६२॥ आभरणादिकंविमुच्यउत्तरीयार्धखंडेनबद्ध्वारामायकथयंत्विविपर्वतेचिक्षेप अनेन स्त्रीचारित्रस्याशक्यवक्तव्यतासूचिता ॥६३ ॥ ६४ ॥ रहसिएकांतेगुप्तदेशे अनुपालयत् अन्वपालयदित्यर्थः अडभावआर्षः ॥६५ ॥

रक्षसानीयमानांस्वांभार्यांमोचयराघव ॥ हालक्ष्मणमहाभागत्राहिमामपराधिनीम् ॥ ६० ॥ वाक्शरेण हतस्त्वंमेक्षंतुमर्हसिदेवर ॥ इत्येवंक्रोशमानांतांरामागमनशंकया ॥ ६१ ॥ जगामवायुवेगेनसीतामादायसत्वरः ॥ विहायसानीयमानासीतापश्यदधोमुखी ॥ ६२ ॥ पर्वताग्रस्थितान्पंचवानरान्वारिजानना ॥ उत्तरीयार्धखंडेनविमुच्याभरणादिकम् ॥ ६३ ॥ बद्ध्वाचिक्षेपरामायकथयंत्विविपर्वते ॥ ततःसमुद्रमुल्लंघ्यलंकांगत्वासरावणः ॥ ६४ ॥ स्वांतःपुरेरहस्येतामशोकविपिनेऽक्षिपत् ॥ राक्षसीभिःपरिवृतांमातृबुद्ध्याऽनुपालयत् ॥ ६५ ॥ कृशाऽतिदीनापरिकर्मवर्जितादुःखेनशुष्यद्वदनाऽतिविह्वला ॥ हारामरामेतिविलप्यमानासीतास्थिताराक्षसवृंदमध्ये ॥ ६६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ रामोमायाविनंहत्वाराक्षसंकामरूपिणम् ॥ प्रतस्थेस्वाश्रमंगंतुंततोदूराद्ददर्शतम् ॥ १ ॥ आयातंलक्ष्मणंदीनंमुखेनपरिशुष्यता ॥ राघवश्चिंतयामासस्वात्मन्येवमहामतिः ॥ २ ॥ लक्ष्मणस्तन्नजानातिमायासीतांमयाकृताम् ॥ ज्ञात्वाप्येनंवंचयित्वाशोचामिप्राकृतोयथा ॥ ३ ॥ यद्यहंविरतोभूत्वातूष्णींस्थास्यामिमंदिरे ॥ तदाराक्षसकोटीनांवधोपायःकथंभवेत् ॥ ४ ॥

परिकर्मशरीरसंस्कारादि ॥ ६६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सक०सेतौअरण्यकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ रामइति तंसीतारक्षकत्वेनस्वयंस्थापितंलक्ष्मणमित्यर्थः ॥ १ ॥ स्वात्मनिस्वचित्ते ॥ २ ॥ ननुलक्ष्मणोयद्यपिनजानातितथाऽपित्वंजानास्येवतत्राह ज्ञात्वाऽपीति ॥ ३ ॥ तादृशशोकफलमाह यद्यहमिति ॥ ४ ॥

असुरालयंलंकाम् ॥ ९ ॥ नीत्वाप्राप्यअयोध्यांयातागंता एतत्किमर्थंज्ञानगोपनंतत्राह ब्रह्मणाप्रार्थितोऽहंमनुष्यभावेनजातोऽस्मि एवंचतद्भावसंरक्षणायैतदितिभावः ॥ ६ ॥ ननुरावणवधोत्तरंपुनरयोध्यागमनेनतत्रस्थानेनवानफलंतत्राह मनुष्यभावामिति भक्तमुक्तिरे

यदिशोचामितांदुःखसंततः कामुकोयथा ॥ तदाक्रमेणानुचिन्वन्सीतांयास्येऽसुरालयम् ॥ रावणंसकुलंह त्वासीतामग्नौस्थितांपुनः ॥ ५ ॥ मयैवस्थापितांनीत्वायाताऽयोध्यामतंद्रितः ॥ अहंमनुष्यभावेनजातोऽस्मिब्रह्मणाऽर्थितः ॥ ६ ॥ मनुष्यभावमापन्नः किंचित्कालंवसामिकौ ॥ ततोमायामनुष्यस्यचरितंमेऽनुशृण्वताम् ॥ ७ ॥ मुक्तिःस्यादप्रयासेनभक्तिमार्गानुवर्तिनाम् ॥ निश्चित्यैवंतदादृष्ट्वालक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत् ॥ ८ ॥ किमर्थमागतोऽसित्वंसीतांत्यक्त्वाममप्रियाम् ॥ नीतावाभक्षितावाऽपिराक्षसैर्जनकात्मजा ॥ ९ ॥ लक्ष्मणःप्रांजलिःप्राहसीतायादुर्वचोरुदन् ॥ हालक्ष्मणेतिवचनंराक्षसोक्तंश्रुतंतया ॥ ॥ १० ॥ त्वद्वाक्यसदृशंश्रुत्वामांगच्छेतित्वराब्रवीत् ॥ रुदतीसामयाप्रोक्तादेविराक्षसभाषितम् ॥ नेदंरामस्यवचनंस्वस्थाभवशुचिस्मिते ॥ ११ ॥ इत्येवंसांत्वितासाध्वीमयाप्रोवाचमांपुनः ॥ यदुक्तंदुर्वचोरामनवाच्यंपुरतस्तव ॥ १२ ॥ कर्णौपिधायनिर्गत्ययातोऽहंत्वांसमीक्षितुम् ॥ रामस्तुलक्ष्मणंप्राह तथाऽप्यनुचितंकृतम् ॥ १३ ॥ त्वयास्त्रीभाषितंसत्यंकृत्वात्यक्त्वाशुभाननाम् ॥ नीतावाभक्षितावाऽपिराक्षसैर्नात्रसंशयः ॥ १४ ॥ इतिचिंतापरोरामःस्वाश्रमंत्वरितोययौ ॥ तत्रादृष्ट्वाजनकजांविललापातिदुःखितः ॥ १५ ॥ हाप्रियेक्कगताऽसित्वंनासिपूर्ववदाश्रमे ॥ अथवामद्विमोहार्थंलीलयाक्कविलीयसे ॥ १६

वतत्फलमितिभावः ॥ ७ ॥ ८ ॥ नीतावेति आवयोरसान्निध्येऽवश्यमेवमवस्थाप्राप्तेतिभावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मयासांत्विता मांप्रोवाचेत्यन्वयः यदुक्तंसतियोतिशेषः ॥ १२ ॥ तथाऽपिस्त्रीस्वभावादेवंतदुक्तावपि ॥ १३ ॥ सत्यंकृत्वासत्यंमत्वेत्यर्थःयत्शुभाननां त्यक्त्वाआगतंतदनुचितंकृतमित्यन्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ मद्विमोहार्थंममोहार्थंक्कक्कचित्विलीयसेकिमित्यर्थः ॥ १६ ॥

आचेन्वन्अन्वेषयन् कुतःकुत्रेत्यर्थः क्वचित्कुत्रेत्येवपाठः ॥ १७ ॥ मृगाइत्यादिसंबोधनानि नकुत्रचिद्ददर्शेतिशेषः ॥ १८ ॥ सर्वथा सर्वप्रकारेणपश्यन्नपिक्वापिदेशेनापश्यत् यदानंदस्तन्मयःसर्वशक्तिसमृद्धोवातामन्वशोचत्यदचलोप्यनुधावति तत्कर्तृकःशोकोऽचलकर्तृकंधावनंतदेतदाश्चर्यमितिभावः ॥ १९ ॥ निर्ममत्वादिगुणोऽपिममजायेतिविललाप मायागृहीतमनुष्यत्वस्यलोकान्सत्यत्वेनप्रत्यायायि

इत्याचिन्वन्वनंसर्वंनापश्यज्जानकींतदा ॥ वनदेव्याःकुतःसीतांब्रुवंतुममवल्लभाम् ॥ १७ ॥ मृगाश्चपक्षिणोवृक्षादर्शयंतुममप्रियाम् ॥ इत्येवंविलपन्नेवरामःसीतांनकुत्रचित् ॥ १८ ॥ सर्वज्ञःसर्वथाक्वापिनापश्यद्रघुनंदनः ॥ आनंदोऽप्यन्वशोचत्तामचलोऽप्यनुधावति ॥ १९ ॥ निर्ममोनिरहंकारोऽप्यखंडानंदरूपवान् ॥ ममजायेतिसीतेतिविललापातिदुःखितः ॥ २० ॥ एवंमायामनुचरन्नसक्तोऽपिरघूत्तमः ॥ आसक्तइवमूढानांभातितत्त्वविदांनहि ॥ २१ ॥ एवंविचिन्वन्सकलंवनंरामःसलक्ष्मणः ॥ भग्नंरथंछत्रचापंकूबरंपतितंभुवि ॥ २२ ॥ दृष्ट्वालक्ष्मणमाहेदंपश्यलक्ष्मणकेनचित् ॥ नीयमानांजनकजांतंजित्वान्योजहारताम् ॥ २३ ॥ ततःकंचिद्भुवोभागंगत्वापर्वतसन्निभम् ॥ रुधिराक्तवपुर्दृष्ट्वारामोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ २४ ॥ एषवैभक्षयित्वातांजानकींशुभदर्शनाम् ॥ शेतेविविक्तेऽतितृप्तःपश्यहन्मिनिशाचरम् ॥ ॥ २५ ॥ चापमानयशीघ्रंमेबाणंचरघुनंदन ॥ तच्छ्रुत्वारामवचनंजटायुःप्राहभीतवत् ॥ २६ ॥ मांनमारयभद्रंतेम्रियमाणंस्वकर्मणा ॥ अहंजटायुस्तेभार्याहारिणंसमनुद्रुतः ॥ २७ ॥ रावणंतत्रयुद्धंमेबभूवारिविमर्दन ॥ तस्यवाहान्रथंचापंछित्वाऽहंतेनघातितः ॥ २८ ॥

तुमितिभावः अतिदुःखितःसइव ॥२०॥ तदेवाह एवमिति आसक्तोऽपिआसक्तिरहितोऽपि ॥ २१ ॥ छत्रचापमित्यत्रभग्नामित्यनुकर्षः ॥ २२ ॥ नीयमानांजनकजांदृष्ट्वाऽन्यस्तंजित्वातांजहारतच्चिह्नमिदंपश्येत्यन्वयः ॥ २३ ॥ पर्वतसन्निभंतत्सदृशंरुधिराक्तवपुरितिकर्मधारयः ॥ २४ ॥ विविक्तेएकांते ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रावणमितिपूर्वान्वायि छित्वास्थितोऽहमित्यन्वयः ॥ २८ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ म्रियमाणेनमे मयेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ पुनःस्प्रक्ष्येत्यन्वयः येनस्पर्शेनतेपदंयास्यामीत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ स्मयन्पक्षिणोप्येवंपराक्रमएवंज्ञानमित्याश्चर्यवान् ॥ ३६ ॥ बंधुवदनुशोचित्वाअनेनतिरश्चामपिप्रीत्यादाहौचित्यमितिद

पतितोऽस्मिजगन्नाथप्राणांस्त्यक्ष्यामिपश्यमाम् ॥ तच्छ्रुत्वाराघवोदीनंकंठप्राणंददर्शह ॥ २९ ॥ हस्ताभ्यांसंस्पृशन्रामोदुःखाश्रुवृतलोचनः ॥ ३० ॥ जटायोब्रूहिमेभार्याकेननीताशुभानना ॥ मत्कार्यार्थंहतोऽसित्वमतोमेप्रियबांधवः ॥ ३१ ॥ जटायुःसन्नयावाचावक्राद्रक्तंसमुद्वमन् ॥ उवाचरावणोरामराक्षसोभीमविक्रमः ॥ ३२ ॥ आदायमैथिलींसीतांदक्षिणाभिमुखोययौ ॥ इतोवक्तुंनमेशक्तिःप्राणांस्त्यक्ष्यामितेऽग्रतः ॥ ३३ ॥ दिष्ट्यादृष्टोऽसिरामत्वंम्रियमाणेनमेऽनघ ॥ परमात्माऽसिविष्णुस्त्वंमायामनुजरूपधृक् ॥ ३४ ॥ अंतकालेऽपिदृष्ट्वात्वांमुक्तोऽहंरघुसत्तम ॥ हस्ताभ्यांस्पृशमांरामपुनर्यास्यामितेपदम् ॥ ॥ ३५ ॥ तथेतिरामःपस्पर्शतदंगंपाणिनास्मयन् ॥ ततःप्राणान्परित्यज्यजटायुःपतितोभुवि ॥३६॥ रामस्तमनुशोचित्वाबंधुवत्साश्रुलोचनः ॥ लक्ष्मणेनसमानाय्यकाष्ठानिप्रददाहतम् ॥ ३७ ॥ स्नात्वादुःखेनरामोऽपिलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ हत्वावनेमृगंतत्रमांसखंडान्समंततः ॥ ३८ ॥ शाद्वलेप्राक्षिपद्रामःपृथक्पृथगनेकधा ॥ भक्षंतुपक्षिणःसर्वेतृप्तोभवतुपक्षिराट् ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वाराघवःप्राहजटायोगच्छमत्पदम् ॥ मत्सारूप्यंभजस्वायसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ ४० ॥ ततोऽनंतरमेवासौदिव्यरूपधरःशुभः ॥ विमानवरमारुह्यभास्वरंभानुसन्निभम् ॥ ४१ ॥ शंखचक्रगदापद्मकिरीटवरभूषणैः ॥ द्योतयन्स्वप्रकाशेनपीतांबरधरोऽमलः ॥ ४२ ॥ चतुर्भिःपार्षदैर्विष्णोस्तादृशैरभिपूजितः ॥ स्तूयमानोयोगिगणैराममाभाष्यसत्वरः ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वातुष्टावरघुनंदनम् ॥ ४३ ॥

र्शितम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ भक्षंतुभक्षयंतु ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वाइतिसंकल्प्य ॥ ४० ॥ ४१ ॥ द्योतयन् आ[illegible]शेषः ॥४२॥ राममाभाष्यरामंसंबोध्य ॥ ४३ ॥

अगणितगुणंअनंतशक्तित्वात् अप्रमेयंदेशकालापरिच्छेद्यंसंयमोनाशः आदिनाजन्म उपरमःशांतिरेवपरमाशोभायास्मिन्तम् ॥ ४४ ॥ निरवधिसुखम्तदतिरिक्तेषुब्रह्मांतेषुसुखंसात्रधिकमितिभावः इंदिरालक्ष्मीस्तत्कटाक्षायस्मिंस्तम् क्षपितेति सुरेंद्रादिसेवाप्रीतेनयेनतदीयदुःखंक्षपितमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ईहितप्रदानंभक्तेहितप्रदानस्वभावम् सुरागमूलेशोभनोरागःप्रीतिस्तस्यमूलमाश्रयश्चित्तंतत्रकृतस्थानम् ॥

जटायुरुवाच ॥ अगणितगुणमप्रमेयमाद्यंसकलजगत्स्थितिसंयमादिहेतुम् ॥ उपरमपरमंपरात्मभूतंसततमहंप्रणतोऽस्मिरामचंद्रम् ॥ ४४ ॥ निरवधिसुखमिंदिराकटाक्षंक्षपितसुरेंद्रचतुर्मुखादिदुःखम् ॥ नरवरमनिशंनतोऽस्मिरामंवरदमहंवरचापबाणहस्तम् ॥ ४५ ॥ त्रिभुवनकमनीयरूपमीड्यंरविशतभासुरमीहितप्रदानम् ॥ शरणदमनिशंसुरागमूलेकृतनिलयंरघुनंदनंप्रपद्ये ॥ ४६ ॥ भवविपिनदवाग्निनामधेयंभवमुखदैवतदैवतंदयालुम् ॥ दनुजपतिसहस्रकोटिनाशंरवितनयासदृशंहरिंप्रपद्ये ॥ ४७ ॥ अविरतभवभावनातिदूरंभवविमुखैर्मुनिभिःसदैवदृश्यम् ॥ भवजलधिसुतारणांघ्रिपोतंशरणमहंरघुनंदनंप्रपद्ये ॥ ॥४८॥ गिरिशगिरिसुतामनोनिवासंगिरिवरधारिणमीहिताभिरामम् ॥ सुरवरदनुजेंद्रसेवितांघ्रिंसुरवरदंरघुनायकंप्रपद्ये ॥ ४९ ॥ परधनपरदारवर्जितानापरगुणभूतिषुतुष्टमानसानाम् ॥ परहितनिरतात्मनांसुसेव्यंरघुवरमंबुजलोचनंप्रपद्ये ॥ ५० ॥ स्मितरुचिरविकासिताननाब्जमतिसुलभंसुरराजनीलनीलम् ॥ सितजलरुहचारुनेत्रशोभंरघुपतिमीशगुरोर्गुरुंप्रपद्ये ॥ ५१ ॥

॥ ४६ ॥ भवविपिनस्यदवाग्निभूतंनामधेयंयस्यतम् रवितनयायमुनातत्सदृशंतद्वर्णम् ॥ ४७ ॥ अविरतंभवस्यसंसारस्यभावनायेषां तेषामतिदूरः भवसमुद्रस्यसुतारणेंऽघ्रिरूपःपोतोयस्यतम् ॥ ४८ ॥ गिरिशःशिवःगिरिसुतापार्वतीतयोर्मनसिनिवासोयस्यतम् गिरिवरधारिणम् अयमेवकृष्णोभावीतिभावः ईहितैश्चेष्टितैरभिराममभिरामचेष्टितमितियावत् सुराणांवरदम् ॥ ४९ ॥ परगुणादिषुतुष्टमीर्ष्यारहितंमानसंयेषाम् ॥ ५० ॥ स्मितेनेषद्धासेनरुचिरंविकासितमाननाब्जंयस्य सुरराजनीलइंद्रनीलमणिःईशगुरोर्ब्रह्मणः ॥ ५१ ॥

यथैकोऽपिरविरुदपात्रेष्वनेकइव एवमेकोऽपित्वंगुणभेदाद्ब्रह्मादिसंज्ञकः अमरपतिरिंद्रस्तस्यस्तुतिपात्रंतत्कृतस्तुतिविषयमित्यर्थः रतिपतिः
कामःततोऽपिशतकोटिगुणंसुंदरमंगंयस्य शतपथोमाध्यंदिनानांब्राह्मणंतद्गोचरयातत्रोक्तप्रकारयाभावनयाऽविदूरंलभ्यमितियावत् तदेवा

हरिकमलजशंभुरूपभेदात्त्वमिहविभासिगुणत्रयानुवृत्तः ॥ रविरिवजलपूरितोदपात्रेष्वमरपतिस्तुतिपात्र
मीशमीडे ॥ ५२ ॥ रतिपतिशतकोटिसुंदरांगंशतपथगोचरभावनाविदूरम् ॥ यतिपतिहृदयेसदाविभा
तंरघुपतिमार्तिहरंप्रभुंप्रपद्ये ॥ ५३ ॥ इत्येवंस्तुवतस्तस्यप्रसन्नोऽभूद्रघूत्तमः ॥ उवाचगच्छभद्रंतेममवि
ष्णोःपरंपदम् ॥ ५४ ॥ शृणोतियइदंस्तोत्रंलिखेद्वानियतःपठेत् ॥ सयातिममसारूप्यंमरणेमत्स्मृतिंल
भेत् ॥ ५५ ॥ इतिराघवभाषितंतदाश्रुतवान्हर्षसमाकुलोद्विजः ॥ रघुनंदनसाम्यमास्थितःसप्रययौब्रह्म
सुपूजितंपदम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥
ततोरामोलक्ष्मणेनजगामविपिनांतरम् ॥ पुनर्दुःखंसमाश्रित्यसीतान्वेषणतत्परः ॥ १ ॥ तत्राद्भुतसमा
कारोराक्षसःप्रत्यदृश्यत ॥ वक्षस्येवमहावक्त्रश्चक्षुरादिविवर्जितः ॥ २ ॥ बाहूयोजनमात्रेणव्यापृतौतस्यर
क्षसः ॥ कबंधोनामदैत्येंद्रःसर्वसत्त्वविहिंसकः ॥ ३ ॥ तद्बाह्वोर्मध्यदेशेतौचरंतौरामलक्ष्मणौ ॥ ददर्श
तुर्महासत्त्वंतद्बाहुपरिवेष्टितौ ॥ ४ ॥ रामःप्रोवाचविहसन्पश्यलक्ष्मणराक्षसम् ॥ शिरःपादविहीनोऽयंय
स्यवक्षसिचाननम् ॥ ५ ॥

ह यतिपतीत्यादि ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ब्रह्मसुपूजितंपदंवैकुंठम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीम०सेतौअरण्यकांडेअ
ष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ विपिनांतरमन्यद्वनम् दुःखंसमाश्रित्याभिनीय ॥ १ ॥ अद्भुतसमाकारःआश्चर्याकृतिः
महद्वक्त्रंयस्यसः ॥ २ ॥ व्यापृतौव्यापारवंतौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संकलितौप्राप्तौ ॥ ६ ॥ नौआवाम् ॥ ७ ॥ छिंद्यांछिंद्यावइत्यर्थः आर्षमेकवचनम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ मद्बाहुच्छेदसमर्थौलोकेभूर्लोकेकुतःअसंभावितावेव तथादिविविद्यमानेषुदेवेष्वपिअसंभावितौ तद्युवांकावित्याश्चर्येणप्रश्नः ॥ १० ॥ ११ ॥ अहंरामस्तस्यपुत्रइत्यन्वयः

बाहुभ्यांलभ्यतेयद्यत्तत्तद्भक्षन्स्थितोध्रुवम् ॥ आवामप्येतयोर्बाह्वोर्मध्येसंकलितौध्रुवम् ॥ ६ ॥ गंतुमन्यत्रमार्गोनदृश्यतेरघुनंदन ॥ किंकर्तव्यमितोऽस्माभिरिदानींभक्षयेत्सनौ ॥ ७ ॥ लक्ष्मणस्तमुवाचेदंकिंविचारेणराघव ॥ आवामेकैकमव्यग्रौछिंद्यांरक्षोभुजौध्रुवम् ॥ ८ ॥ तथेतिरामःखड्गेनभुजंदक्षिणमच्छिनत् ॥ तथैवलक्ष्मणोवामंचिच्छेदभुजमंजसा ॥ ९ ॥ ततोऽतिविस्मितोदैत्यःकौयुवांसुरपुंगवौ ॥ मद्बाहुच्छेदकौलोकेदिविदेवेषुवाकुतः ॥ १० ॥ ततोऽब्रवीद्धसन्नेवरामोराजीवलोचनः ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्राजादशरथोमहान् ॥ ११ ॥ रामोऽहंतस्यपुत्रोऽसौभ्रातामेलक्ष्मणःसुधीः ॥ ममभार्याजनकजासीतात्रैलोक्यसुंदरी ॥ १२ ॥ आवांमृगययायातौतदाकेनापिरक्षसा ॥ नीतांसीतांविचिन्वंतौचागतौघोरकानने ॥ १३ ॥ बाहुभ्यांवेष्टितावत्रतवप्राणरिरक्षया ॥ छिन्नौतवभुजौत्वंचकोवाविकटरूपधृक् ॥ १४ ॥ कबंधउवाच ॥ धन्योऽहंयदिरामस्त्वंमागतोऽसिममांतिकम् ॥ पुरागंधर्वराजोऽहंरूपयौवनदर्पितः ॥ १५ ॥ विचरँल्लोकमखिलंवरनारीमनोहरः ॥ तपसाब्रह्मणोलब्धमवध्यत्वंरघूत्तम ॥ १६ ॥ अष्टावक्रंमुनिंदृष्ट्वाकदाचिदहसंपुरा ॥ क्रुद्धोऽसावाहदुष्टत्वंराक्षसोभवदुर्मते ॥ १७ ॥

॥ १२ ॥ मृगययामृगयासक्तयायातौदूरंयातावित्यर्थः रक्षसानीतांसीतांविचिन्वंतावित्यन्वयः ॥ १३ ॥ अत्रतवबाहुभ्यांवेष्टितौजातौ प्राणरिरक्षयातवभुजौछिन्नौ स्ववृत्तांतमुक्त्वातद्वृत्तांतंपृच्छति त्वंचकइति ॥ १४ ॥ १५ ॥ वरनार्यःउत्तमस्त्रियः अवध्यत्वंलब्धंमयेतिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ ॥ २० ॥

॥ १८ ॥ तेनयदातेबाहूछिंद्येतेतदाशापाद्विनिर्मुक्तोभविष्यसीतिसंबंधः ॥ १९ ॥ २० ॥ कदाचिदिति राक्षसतनुप्राप्त्यनंतरमितिशेषः ॥ २१ ॥ तदावज्रेणताडनेशिरःकुक्षिंगतम् पादौचगतौनष्टावित्यनुकर्षः ॥२२॥२३॥ इतोव्रजेति ऊरुभ्यामेवरिंगन्नितिशेषः ॥

अष्टावक्रःपुनःप्राहवंदितोमेदयापरः ॥ शापस्यांतंचमेप्राहतपसायोंतितप्रभः ॥ १८ ॥ त्रेतायुगेदाशरथिर्भूत्वानारायणःस्वयम् ॥ आगमिष्यतितेबाहूछिंद्येतेयोजनायतौ ॥१९॥ तेनशापाद्विनिर्मुक्तोभविष्यसियथापुरा ॥ इतिशप्तोऽहमद्राक्षंराक्षसींतनुमात्मनः ॥ २० ॥ कदाचिद्देवराजानमभ्यद्रवमहंरुषा ॥ सोऽपिवज्रेणमांरामशिरोदेशेऽभ्यताडयत् ॥ २१ ॥ तदाशिरोगतंकुक्षिंपादौचरघुनंदन ॥ ब्रह्मदत्तवरान्मृत्युर्नाभून्मेवज्रताडनात् ॥ २२ ॥ मुखाभावेकथंजीवेदयमित्यमराधिपम् ॥ ऊचुःसर्वेदयाविष्टामांविलोक्यास्यवर्जितम् ॥ २३ ॥ ततोमांप्राहमघवाजठरेतेमुखंभवेत् ॥ बाहूतेयोजनायामौभविष्यतइतोव्रज ॥ २४ ॥ इत्युक्तोऽत्रवसन्नित्यंबाहुभ्यांवनगोचरान् ॥ भक्षयाम्यधुनाबाहूखंडितौमेत्वयाऽनघ ॥ ॥ २५ ॥ इतःपरंमांश्वभ्रास्येनिक्षिप्याग्नींधनावृते ॥ अग्निनादह्यमानोऽहंत्वयारघुकुलोत्तम ॥ २६ ॥ पूर्वरूपमनुप्राप्यभार्यामार्गंवदामिते ॥ इत्युक्तेलक्ष्मणेनाशुश्वभ्रंनिर्मायतत्रतम् ॥ २७ ॥ निक्षिप्यप्रादहत्काष्ठैस्ततोदेहात्समुत्थितः ॥ कंदर्पसदृशाकारःसर्वाभरणभूषितः ॥ २८ ॥ रामंप्रदक्षिणंकृत्वासाष्टांगंप्रणिपत्यच ॥ कृतांजलिरुवाचेदंभक्तिगद्गदयागिरा ॥ २९ ॥

॥ २४ ॥ बाहुभ्यांगृहीत्वेतिशेषः ॥ २५ ॥ श्वभ्रास्येगर्तोपरिभागे अग्नींधनावृतेअग्नियुक्तेंधनावृते ॥ २६ ॥ भार्यामार्गंभार्यालाभोपायम् ॥ २७ ॥ ततोदेहात् दह्यमानदेहादित्यर्थः कंदर्पसदृशःपुरुषउत्थितइत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥

अतिसंभ्रमात् अत्यादरात् अनंतं देशापरिच्छेद्यम् अनाद्यंतं आद्यंतरहितम् तेन कालापरिच्छेद्यत्वमुक्तम् मनोवाचामिति यतोवाचोनिवर्तंते अप्राप्यमनसासहइतिश्रुतेः॥ ३०॥ देहद्वयं हिरण्यगर्भविराड्रूपं स्थूलं सूक्ष्मं च ततोविलक्षणं दृग्रूपं केवलज्ञानरूपं ते सूक्ष्मं रूपं तदव्यक्तं सर्वथा योगिभिर्दुर्ज्ञेयम् इतरत्सर्वं जडम् यतोजगज्जडं दृश्यत्वादित्यनुमानमनेनसूचितम् विस्तरस्त्वस्मद्गुरुभिर्व्याससूत्रवृत्तौप्रपंचितः व्यतिरिक्तं जडत्वात्त्वत्तोभिन्नं मनस्त्वां कथं जानीयादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ बुद्धिश्चित्तं तत्रात्माभास आत्मप्रतिबिंबस्तयोरैक्यं भेदानवभासस्तद्विषयोजीवः बुद्ध्यादीनां जडानां साक्षी अंतर्यामी ब्रह्मैव शुद्धं चैतन्यम् यतोनिर्विषयेवाङ्मनसयोरगोचरे तस्मिन्निदमखिलं जगत् अज्ञानवशान्निर्विकारे त्वयि आरोप्यते हिरण्यगर्भः सूक्ष्मं देहम् सकललिंगदेहसमष्टिरूपत्वात्तस्येतिभावः सकलस्थूलसमष्टिर्विराडितिभावः ॥ ३२॥ ३३॥ ध्यातॄणां मं

गंधर्वउवाच ॥ स्तोतुमुत्सहते मेऽद्य मनोरामातिसंभ्रमात् ॥ त्वामनंतमनाद्यंतं मनोवाचामगोचरम् ॥ ३०॥ सूक्ष्मं ते रूपमव्यक्तं देहद्वयविलक्षणम् ॥ दृग्रूपमितरत्सर्वं दृश्यं जडमनात्मकम् ॥ तत्कथं त्वां विजानीयाद्व्यतिरिक्तं मनः प्रभो ॥ ३१ ॥ बुद्ध्यात्माभासयोरैक्यं जीव इत्याभिधीयते ॥ बुद्ध्यादिसाक्षि ब्रह्मैव तस्मिन्निर्विषयेऽखिलम् ॥ ३२॥ आरोप्यतेऽज्ञानवशान्निर्विकारेऽखिलात्मनि ॥ हिरण्यगर्भस्ते सूक्ष्मं देहं स्थूलं विराट् स्मृतम् ॥ ३३ ॥ भावनाविषयो राम सूक्ष्मं ते ध्यातृमंगलम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यच्च यत्रेदं दृश्यते जगत् ॥ ३४ ॥ स्थूलेंऽडकोशे देहे ते महदादिभिरावृते ॥ सप्तभिरुत्तरगुणैर्वैराजो धारणाश्रयः ॥ ३५ ॥

गलं स्वपदप्रदत्वात् अतस्ते सूक्ष्मं भावनाविषयः हृदयपुंडरीकादौ ध्येयमितियावत् यद्विषयभावनायां सिद्धायां भूतभविष्यवर्तमानसर्वपदार्थज्ञानं संभवतीत्याह भूतमित्यादि भव्यं वर्तमानम्॥ ३४॥ अंडकोशरूपो भगवतोविराड्देहस्तत्र महदादिभिरावृते इति अत्रेयं पौराणिकसांख्यसंमताप्रक्रिया स्वव्याप्याहंकारावरणाद्दशगुणितं महत्तत्त्वं बाह्यमावरणम् तन्मध्येऽहंकारावरणम् तदपि स्वव्याप्यव्योमावरणाद्दशगुणितम् तन्मध्ये व्योमावरणम् तस्य दशगुणितस्य मध्ये वाय्वावरणम् तस्यापि दशगुणितस्य मध्ये तेज आवरणम् तेजसो दशगुणितस्य मध्ये जलावरणम् जलस्य दशगुणितस्य मध्ये पृथिव्यावरणम् तस्या दशगुणाया मध्ये पृथिवीतेजउद्भूतमंडम् तस्यापि दशगुणस्यांडस्य मध्ये चतुर्दशभुवनात्मकं स्वयंभुवः स्थूलं शरीरम् स्वयंभूसंकल्पादेवजायते इति तदाह सप्तभिरुत्तरगुणैरिति उत्तरदशगुणैः स्वस्वांतर्गतापेक्षयेत्यर्थः सधारणाश्रयः भ्रूमध्यदेशेषु भावनाश्रय इत्यर्थः ॥ ३६ ॥

तदेवविराड्रूपंध्यानयोग्यंदर्शयति त्वमेवेति सर्वकैवल्यमंतेप्राप्यंवास्त्वित्यर्थः लोकास्तेऽवयवाइतिसामान्यतउक्त्वातदेवविशेषेणाह पाता लमित्यादि पातालंसप्तमोऽधोलोकः ॥ ३६ ॥ तलातलमितीर्यतइत्यस्यगुल्फोर्ध्वजान्वधोभागइतिशेषः ॥ ३७ ॥ अतलंचेत्यस्योर्वोरू र्ध्वजघनाधोभागइतिशेषः नाभेरधोभागंजघनंतन्मही पृथ्वीत्यर्थः नभोभुवर्लोकोऽत्रज्योतींषिस्वर्गलोकोऽत्र महर्महर्लोकः ॥ ३८ ॥ तपस्त

त्वमेवसर्वकैवल्यंलोकास्तेऽवयवाःस्मृताः ॥ पातालंतेपादमूलंपार्ष्णिस्तवमहातलम् ॥ ३६ ॥ रसात लंतेगुल्फौतुतलातलमितीर्यते ॥ जानुनीसुतलंरामऊरूतेवितलंतथा ॥ ३७ ॥ अतलंचमहीरामजघनं नाभिगंनभः ॥ उरःस्थलंतेज्योतींषिग्रीवातेमहउच्यते ॥ ३८ ॥ वदनंजनलोकस्तेतपस्तेशंखदेशग म् ॥ सत्यलोकोरघुश्रेष्ठशीर्षण्यास्तेसदाप्रभो ॥ ३९ ॥ इंद्रादयोलोकपालाबाहवस्तेदिशःश्रुती ॥ अश्विनौनासिकेरामवक्त्रंतेऽग्निरुदाहृतः ॥ ४० ॥ चक्षुस्तेसवितारामनश्चंद्रउदाहृतः ॥ भ्रूभंगएवकाल स्तेबुद्धिस्तेवाक्पतिर्भवेत् ॥ ४१ ॥ रुद्रोऽहंकाररूपस्तेवाचश्छंदांसितेऽव्यय ॥ यमस्तेदंष्ट्रदेशस्थोनक्षत्रा णिद्विजालयः ॥ ४२ ॥ हासोमोहकरीमायासृष्टिस्तेपांगमोक्षणम् ॥ धर्मःपुरस्तेऽधर्मश्चपृष्ठभागउदीरि तः ॥ ४३ ॥ निमिषोन्मेषणेरात्रिर्दिवाचैवरघूत्तम ॥ समुद्राःसप्ततेकुक्षिर्नाड्योनद्यस्तवप्रभो ॥ ४४ ॥

पोलोकः ॥ ३९ श्रुतीश्रोत्रे ॥ ४० ॥ कालोनिमेषादिर्द्विपरार्धांतः वाक्पतिर्बृहस्पतिः ॥ ४१ ॥ अहंकारश्चित्तम् छंदांसिवेदास्तेवा चः वागित्यर्थः दंष्ट्रदेशस्थोदंष्ट्रादेशस्थइत्यर्थः ह्रस्वआर्षः द्विजालयोदंतपंक्तयः ॥ ४२ ॥ मोहकरीसकलजनमोहकरी ॥ ४३ ॥ निमिषोरात्रिरुन्मेषणंदिवा सप्तसमुद्राःकुक्षिस्तव नद्यस्तवनाड्यः ॥ ४४ ॥

वृष्टिस्तवरेतः ज्ञानशक्तिस्तवमहिमासर्वतआधिक्यम् त्वत्तुल्याज्ञानशक्तिर्नान्यत्रेतिभावः ॥४५॥ अतआधिक्यमन्यत्किंचननहिकिमपि नेत्यर्थः ॥४६॥ सरोमपुलकइत्यनेनप्रेमरसलक्षणमुक्तम् येनगात्रेसरोमपुलकतासप्रेमरसः इदंमेभूयाल्लब्धंचमानश्यात्वितीच्छाप्रेमेत्याहुः ॥ ४७ ॥ अयंजीवोयदातेस्थूलरूपभावकोभवतितदैवतस्यमुक्तिःस्याद्भवेदित्यर्थः तत्स्थूलभावनमप्यास्तांयद्यशक्यंतदातिष्ठतु तदेवतद्रूप

रोमाणिवृक्षौषधयोरेतोवृष्टिस्तवप्रभो ॥ महिमाज्ञानशक्तिस्तेएवंस्थूलंवपुस्तव ॥ ४५ ॥ यदस्मिन्स्थूलरूपेतेमनःसंधार्यतेनरैः ॥ अनायासेनमुक्तिःस्यादतोऽन्यन्नहिकिंचन ॥ ४६ ॥ अतोऽहंरामरूपंतेस्थूलमेवानुभावये ॥ यस्मिन्ध्यातेप्रेमरसःसरोमपुलकोभवेत् ॥ ४७ ॥ तदैवमुक्तिःस्याद्रामयदातेस्थूलभावकः ॥ तदप्यास्तांतवैवाहमेतद्रूपंविचिंतये ॥४८॥ धनुर्बाणधरंश्यामंजटावल्कलभूषितम् ॥ अपीच्यवयसंसीतांविचिन्वंतंसलक्ष्मणम् ॥ ४९ ॥ इदमेवसदामेस्यान्मानसेरघुनंदन ॥ सर्वज्ञःशंकरःसाक्षात्पार्वत्यासहितःसदा ॥ ५० ॥ त्वद्रूपमेवंसततंध्यायन्नास्तेरघूत्तम ॥ मुमूर्षूणांसदाकाश्यांतारकंब्रह्मवाचकम् ॥ ५१ ॥ रामरामेत्युपदिशन्सदासंतुष्टमानसः ॥ अतस्त्वंजानकीनाथपरमात्मासुनिश्चितः ॥ ५२॥ सर्वेतेमाययामूढास्त्वांनजानंतितत्त्वतः ॥ नमस्तेरामभद्रायवेधसेपरमात्मने ॥ ५३ ॥ अयोध्याधिपतेतुभ्यंनमःसौमित्रिसेवित ॥ त्राहित्राहिजगन्नाथमांमायानावृणोतुते ॥ ५४ ॥

मेवाहंविचिंतयिष्यामि ॥ ४८ ॥ तद्रूपमाह धनुरिति अपीच्यवयसंतारुण्यवयस्कम् ॥ ४९ ॥ एतद्रूपध्यानप्रार्थनेहेतुमाह सर्वज्ञइत्यादि एवंत्वद्रूपंअनुपदोक्तंधनुरित्यादि एवंचशंकरध्येयत्वादेतद्रूपध्यानप्रार्थनमितिभावः ॥ ५० ॥ ननुमनुष्यस्यममकिमेतत्प्रार्थ्यतेइत्याशंकायांतस्यपरमात्मत्वंयुक्त्यासाधयति मुमूर्षूणामिति तारकंब्रह्मतत्त्वमस्यादिप्रतिपाद्यंतस्यवाचकंप्रतिपादकम् ॥ ५१ ॥ रमंतेयोगिनोऽत्रेतिव्युत्पत्त्येतिभावः ॥ ५२ ॥ त्वांनजानंतिपरमात्मत्वेनेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

योगिभिरनेनैवदेहेनयोगबलाद्गम्यंस्वर्लोकम् ॥ ५५ ॥ नित्यानुभवानुमेयंनित्यंयोऽनुभवोज्ञानंतत्तद्वस्तुविषयंतेनानुमेयम् तदुक्तंभगवद्गीतायाम् सर्वस्यचाहंहृदिसन्निविष्टोमत्तःस्मृतिर्ज्ञानमपोहनंचेति ॥ ५६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्स०सेतौअरण्यकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ प्रयास्यन्स्वस्थानमितिशेषः पुरोभागेदृश्यमानेआश्रमेत्वच्चरणभक्तिमार्गविशारदाशबरीआस्ते ॥ १ ॥ सातेसर्वंसीतावास्थितिस्थानंतत्प्राप्त्युपायंचेत्यर्थः ॥ २ ॥ विष्णोःपदंस्वर्लोकम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अचिरेणशीघ्रम् ॥ ५ ॥ पादयोरग्रेतदंत्यभागे स्वासनेशोभनेआसने ॥

रामउवाच ॥ तुष्टोऽहंदेवगंधर्वभक्त्यास्तुत्याचतेऽनघ ॥ याहिमेपरमंस्थानंयोगिगम्यंसनातनम् ॥ ५५ ॥ जपंतियेनित्यमनन्यबुद्ध्याभक्त्यात्वदुक्तंस्तवमागमोक्तम् ॥ तेऽज्ञानसंभूतभवंविहायमांयांतिनित्यानुभवानुमेयम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेअरण्यकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ लब्ध्वावरंसगंधर्वःप्रयास्यन्राममब्रवीत् ॥ शबर्यास्तेपुरोभागेआश्रमेरघुनंदन ॥१॥ भक्त्यात्वत्पादकमलेभक्तिमार्गविशारदा ॥ तांप्रयाहिमहाभागसर्वंतेकथयिष्यति ॥ २ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौसोऽपिविमानेनार्कवर्चसा ॥ विष्णोःपदंरामनामस्मरणेफलमीदृशम् ॥ ३ ॥ त्यक्त्वातद्विपिनंघोरंसिंहव्याघ्रादिदूषितम् ॥ शनैरथाश्रमपदंशबर्यारघुनंदनः ॥ ४ ॥ शबरीराममालोक्यलक्ष्मणेनसमन्वितम् ॥ आयांतमाराद्धर्षेणप्रत्युत्थायाचिरेणसा ॥ ५ ॥ पतित्वापादयोरग्रेहर्षपूर्णाश्रुलोचना ॥ स्वागतेनाभिनंद्याथस्वासनेसन्न्यवेशयत् ॥ ६ ॥ रामलक्ष्मणयोःसम्यक्पादौप्रक्षाल्यभक्तितः ॥ तज्जलेनाभिषिच्यांगमथार्घ्यादिभिरादृता ॥ ७ ॥

॥ ६ ॥ आदृताअर्घ्यादिभिस्तद्रूपयासपर्यया पूजासामग्र्यारामंसंपूज्यरामार्थंसंगृहीतानिदिव्यानिफलानिरामायददावित्यन्वयः तदुक्तंपाद्मेशबरींप्रस्तुत्य प्रत्युद्गम्यप्रणम्याथानिवेश्यकुशाविष्टरे पादप्रक्षालनंकृत्वातत्तोयंपापनाशनम् शिरसाधार्यपीत्वाचवन्यैःपुष्पैरथार्चयत् फलानिचसुपक्वानिमूलानिमधुराणिच स्वयमास्वाद्यमाधुर्यंपरीक्ष्यपरिभक्ष्यच पश्चान्निवेदयामासराघवाभ्यांदृढव्रता फलान्यास्वाद्यकाकुत्स्थस्तस्यैमुक्तिंपरांददाविति ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तेषांशुश्रूषणंकुर्वतीअहंसम्यकूउपतेषांसमीपेस्थिता ॥ ११ ॥ बहुवर्षसहस्राणीतिपूर्वान्वायि गतास्तेइत्यस्येदा नीमित्यादिःगामिष्यंतस्ते त्वमत्रैवसमाहितावसेतिमामब्रुवन् ॥ १२॥ १३ ॥ आगमिष्यतिअत्राश्रमेइतिशेषः अतएकाग्रंयथाभवतितथा

संपूज्यविधिवद्रामंससौमित्रिंसपर्यया ॥ संगृहीतानिदिश्यानिरामार्थंशबरीमुदा ॥ ८ ॥ फलान्यमृत कल्पानिददौरामायभक्तितः ॥ पादौसंपूज्यकुसुमैःसुगंधैःसानुलेपनैः ॥ ९ ॥ कृतातिथ्यंरघुश्रेष्ठमुपविष्टं सहानुजम् ॥ शबरीभक्तिसंपन्नाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १० ॥ अत्राश्रमेरघुश्रेष्ठगुरवोमेमहर्षयः ॥ स्थिताःशुश्रूषणंतेषांकुर्वतीसमुपस्थिता ॥ ११ ॥ बहुवर्षसहस्राणिगतास्तेब्रह्मणःपदम् ॥ गमिष्यंतोऽ ब्रुवन्मांत्वंवसात्रैवसमाहिता ॥ १२ ॥ रामोदाशरथिर्जातःपरमात्मासनातनः ॥ राक्षसानांवधार्थायऋ षीणांरक्षणायच ॥ १३ ॥ आगमिष्यतिचैकाग्रध्यानानिष्ठास्थिराभव ॥ इदानींचित्रकूटाद्रावाश्रमेवस तिप्रभुः ॥ १४ ॥ यावदागमनंतस्यतावद्रक्षकलेवरम् ॥ दृष्ट्वैवराघवंदग्ध्वादेहंयास्यासितत्पदम् ॥ १५ ॥ तथैवाकरवंरामत्वद्ध्यानैकपरायणा ॥ प्रतीक्ष्यागमनंतेऽद्यसफलंगुरुभाषितम् ॥ १६ ॥ तवसंदर्शनं रामगुरूणामपिमेनहि ॥ योषिन्मूढाऽप्रमेयात्मन्हीनजातिसमुद्भवा ॥ १७ ॥

विषयांतरसंचाररहितमितियावत् तद्ध्याननिष्ठाअत्रास्थिराभवेत्यर्थः तेषांगमनकालमाह इदानीमिति इत्युक्त्वातेगताइत्यर्थः ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ तेआगमनंप्रतीक्ष्यस्थिताऽहंतथैवयथागुरुभिरुक्तंतथाऽकरवम् तच्चमेगुरुभाषितंरामोऽत्रायास्यतीत्येतत् अद्यसफलंजातम् ॥ ॥ १६ ॥ हेरामतवैतद्रूपस्यदर्शनंमेगुरूणामपिनजातम् हेअप्रमेयात्मन् अहंयोषित् अनेनसर्वधर्मानर्हत्वम् तत्रापिहीनजात्युद्भवा ॥ १७ ॥

तवदासःतद्दासेत्येवं क्रमेणशतसंख्याततउत्तरस्यापिदासीत्वेनाधिकारः साक्षात्तवदास्येतुसुतरामनधिकारः ॥ १८ ॥ इतिहेतोःयोगिनामपिमनोवागगोचरस्त्वंमेमयाकथंदृष्टइतिप्रश्नः स्तोतुमित्यादिर्विनयः ॥ १९ ॥ पुंस्त्वस्त्रीत्वकृतोविशेषोवाजातिनामाश्रमादयस्तत्कृताविशेषावानमद्भजनेकारणंकिंतुभक्तिरेवनतुपुंसोब्राह्मणस्यैवाधिकारइत्यर्थः ॥ २० ॥ तदेवोपपादयाति यज्ञेत्यादि वेदाध्ययनकर्मभिःवेदाध्ययनेनवेदोक्तकर्मानुष्ठानैश्चेत्यर्थः ॥ २१ ॥ सत्संगएवप्रथमंमुख्यंसाधनमित्यर्थः ॥ २२ ॥ मत्कथालापःमच्चरितानिबंधालापइत्यर्थः

तवदासस्यदासानांशतसंख्योत्तरस्यवा ॥ दासीत्वेनाधिकारोऽस्तिकुतःसाक्षात्तवैवहि ॥ १८ ॥ कथंरामाद्यमेदृष्टस्त्वंमनोवागगोचरः ॥ स्तोतुंनजानेदेवेशकिंकरोमिप्रसीदमे ॥ १९ ॥ श्रीरामउवाच ॥ पुंस्त्वेस्त्रीत्वेविशेषोवाजातिनामाश्रमादयः ॥ नकारणंमद्भजनेभक्तिरेवहिकारणम् ॥ २० ॥ यज्ञदानतपोभिर्वावेदाध्ययनकर्मभिः ॥ नैवद्रष्टुमहंशक्योमद्भक्तिविमुखैःसदा ॥ २१ ॥ तस्माद्भामिनिसंक्षेपाद्वक्ष्येऽहंभक्तिसाधनम् ॥ सतांसंगतिरेवात्रसाधनंप्रथमंस्मृतम् ॥ २२ ॥ द्वितीयंमत्कथालापस्तृतीयंमद्गुणेरणम् ॥ व्याख्यातृत्वंमद्वचसांचतुर्थंसाधनंभवेत् ॥ २३ ॥ आचार्योपासनंभद्रेमद्बुद्ध्याऽमाययासदा ॥ पंचमंपुण्यशीलत्वंयमादिनियमादिच ॥ २४ ॥ निष्ठामत्पूजनेनित्यंषष्ठंसाधनमीरितम् ॥ ममंत्रोपासकत्वंसांगंसप्तममुच्यते ॥ २५ ॥

मद्गुणेरणंमद्गुणकीर्तनम् मद्वचसांमत्प्रतिपादकवचसामुपनिषद्रूपाणांव्याख्यातृत्वम् ॥ २३ ॥ अमाययाऽच्छलेन मद्बुद्ध्याईश्वरबुद्ध्यागुरुसेवा पुण्यशीलत्वंपुण्यविषयेस्वारसिकीप्रवृत्तिः यमादि अहिंसाऽस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाः आदिनाआसनप्राणायामप्रत्याहाराः नियमादि शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानिनियमाः आदिनाधारणाध्यानसमाधयः ॥ २४ ॥ मत्पूजनेनिष्ठातत्परता ममयेमंत्रास्तदुपासकत्वंतदुपासनंतच्चसांगंतत्तन्मंत्रकल्पोक्तांगसहितम् ॥ २५ ॥

॥इति श्रीमदध्यात्मरामायणे अरण्यकांडः समाप्तः॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसीतारामचंद्रायनमः ॥ ततइति सरसांश्रेष्ठंपंपासरः ॥ १ ॥ विस्मयहेतूनाह क्रोशमात्रमिति अगाधामलशंब रम् नीरक्षीरांबुशंबरमित्यमरः अंबुजंपद्मंकल्हारस्तद्विशेषः एवमुत्पलपदेनकुमुदाविशेषोत्र ॥ २ ॥ हंसादयःपक्षिविशेषाःक्रौंचनादैरुप नादितंप्रतिध्वनिमत् ॥ ३ ॥ सतांमनोवत्स्वच्छजलम् ॥ ४ ॥ उपस्पृश्यस्नात्वा ॥ ५ ॥ दांतौनिगृहीतेंद्रियौ विविधान्वृक्षान्

श्रीमहादेवउवाच ॥ततःसलक्ष्मणोरामःशनैःपंपासरस्तटम्॥ आगत्यसरसांश्रेष्ठंदृष्ट्वाविस्मयमाययौ ॥१॥ क्रोशमात्रंसुविस्तीर्णमगाधामलशंबरम्॥ उत्फुल्लांबुजकल्हारकुमुदोत्पलमंडितम् ॥ २ ॥ हंसकारंडवाकीर्णचक्रवाकादिशोभितम्॥ जलकुक्कुटकोयष्टिक्रौंचनादोपनादितम्॥३॥ नानापुष्पलताकीर्णनानाफलसमावृतम्॥ सतांमनःस्वच्छजलंपद्मकिंजल्कवासितम् ॥ ४ ॥ तत्रोपस्पृश्यसलिलंपीत्वाश्रमहरंविभुः ॥ सानुजःसरसस्तीरेशीतलेनपथाययौ ॥ ५ ॥ ऋष्यमूकगिरेःपार्श्वेगच्छंतौरामलक्ष्मणौ ॥ धनुर्बाणकरौदांतौजटावल्कलमंडितौ ॥ पश्यंतौविविधान्वृक्षान्गिरेःशोभांसुविक्रमौ ॥ ६ ॥ सुग्रीवस्तुगिरेर्मूर्ध्निचतुर्भिःसहवानरैः ॥ स्थित्वाददर्शतौयांतावारुरोहगिरेःशिरः ॥ ७ ॥ भयादाहहनूमंतंकौतौवीरवरौसखे ॥ गच्छजानीहिभद्रंतेबटुर्भूत्वाद्विजाकृतिः ॥ ८ ॥ वालिनाप्रेषितौकिंवामांहंतुंसमुपागतौ ॥ ताभ्यांसंभाषणंकृत्वाजानीहित्दृदयंतयोः ॥ ९ ॥ यदितौदुष्टहृदयौसंज्ञांकुरुकराग्रतः ॥ विनयावनतोभूत्वाएवंजानीहिनिश्चयम् ॥ १० ॥ तथेतिबटुरूपेणहनूमान्समुपागतः ॥ विनयावनतोभूत्वारामंनत्वेदमब्रवीत् ॥११॥ कौयुवांपुरुषव्याघ्रौयुवानौवीरसंमतौ ॥ द्योतयंतौदिशःसर्वाःप्रभयाभास्कराविव॥१२॥

गिरेःशोभांचपश्यंतौ ॥ ६ ॥ तौददर्शदृष्ट्वाचभयाद्गिरेःशिरआरुरोहेत्यन्वयः ॥ ७ ॥ भद्रंतेइतिप्रेरणानिमित्तंआशीर्वादः ॥ ८ ॥ किंवालिनाप्रेषितौमांहंतुमागतौ वापक्षांतरे उतान्यथेतितयोर्हृदयंसंभाषणंकृत्वाजानीहि अंतःकरणानुरूपत्वाद्वाचःसंभाषणेनतान्निर्णयः ॥ ९ ॥ संज्ञांकुरु पलायनार्थमितिशेषः एवंसंकेतस्यनिश्चयंजानीहीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

भातिजानाति प्रधानपुरुषौमुख्यपुरुषौनरनारायणावित्यर्थः मुख्यत्वमेवाह जगद्धेतूइत्यादिना ॥ १३ ॥ लीलयाचरंताविवगच्छंतावि
व वस्तुतोविभुत्वाद्गतिहीनावेव ॥ १४ ॥ स्थितिलयौसर्गंच लीलयाकर्तुमुद्यतौ रक्षसांलयस्तदितरजगतःसर्गस्थिती ॥ १५ ॥ प्रेरकौ
अंतर्यामितयेत्यर्थः तदेवाह सर्वत्हृदयस्थाविति इहलोकेचरंत इत्यन्वयः ॥ १६ ॥ शब्दशास्त्रंव्याकरणम् ॥ १७ ॥ कृत्स्नंब

युवांत्रैलोक्यकर्तारावितिभातिमनोमम ॥ युवांप्रधानपुरुषौजगद्धेतूजगन्मयौ ॥ १३ ॥ माययामानुषा
कारौचरंताविवलीलया ॥ भूभारहरणार्थायभक्तानांपालनायच ॥ १४ ॥ अवतीर्णाविहपरौचरंतौक्षत्रि
याकृती ॥ जगत्स्थितिलयौसर्गंलीलयाकर्तुमुद्यतौ ॥ १५ ॥ स्वतंत्रौप्रेरकौसर्वहृदयस्थाविहेश्वरौ ॥
नरनारायणौलोकेचरंताविितिमेमतिः ॥ १६ ॥ श्रीरामोलक्ष्मणंप्राहपश्यैनंबटुरूपिणम् ॥ शब्दशास्त्रम
शेषेणश्रुतंनूनमनेकधा ॥ १७ ॥ अनेनभाषितंकृत्स्नंनकिंचिदपशब्दितम् ॥ ततःप्राहहनूमंतंराघवोज्ञान
विग्रहः ॥ १८ ॥ अहंदाशरथीरामस्त्वयंमेलक्ष्मणोऽनुजः ॥ सीतयाभार्ययासार्धंपितुर्वचनगौरवात् ॥
॥ १९ ॥ आगतस्तत्रविपिनेस्थितोहंदंडकेद्विज ॥ तत्रभार्याहृतासीतारक्षसाकेनचिन्मम ॥ २० ॥
तामन्वेष्टुमिहायातोत्वंकोवाकस्यवावद ॥ बटुरुवाच ॥ सुग्रीवोनामराजायोवानराणांमहामतिः ॥ चतु
र्भिर्मंत्रिभिःसार्धंगिरिमूर्धनितिष्ठति ॥ २१ ॥ भ्राताकनीयान्सुग्रीवोवालिनःपापचेतसः ॥ तेननिष्कासितो
भार्याहृतातस्येहवालिना ॥ २२ ॥ तद्भयादृष्यमूकाख्यंगिरिमाश्रित्यसंस्थितः ॥ अहंसुग्रीवसचिवोवायु
पुत्रोमहामते ॥ २३ ॥ हनूमान्नामविख्यातोह्यंजनीगर्भसंभवः ॥ तेनसख्यंत्वयायुक्तंसुग्रीवेणरघूत्तम ॥ २४ ॥

द्वित्यर्थः ज्ञानविग्रहइत्यनेनचिदानंदएवमाययाएवंशरीररूपेणभातीतिसूचितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यःसुग्रीवोनामतेनना
म्नाप्रसिद्धोवानराणांराजासगिरिमूर्धनितिष्ठतीत्यन्वयः ॥ २१ ॥ तत्रावस्थानेहेतुमाह भ्रातेति निष्कासितःहीनराज्यःकृतः भार्याच
हृता ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेनसख्यंतुयुक्तंसमदुःखत्वात् नतुवालिनेतिभावः ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ तस्यापियत्कार्यंवालिवधरूपम् ॥ २६ ॥ पर्वतोपरिगमनेश्रमातिशयात्स्वस्कंधारोहणप्रेरणा ॥ २७ ॥ मंत्रिभिः सहेतिशेषः तथेति उक्त्वेतिशेषः ॥ २८ ॥ उत्पपातउत्पत्त्यजगामेत्यर्थः स्थितौस्थापितावित्यर्थः ॥ २९ ॥ व्येतुभयंवालिप्रेरिता

भार्यापहारिणंहंतुंसहायस्तेभविष्यति ॥ इदानीमेवगच्छामआगच्छयदिरोचते ॥ २५ ॥ श्रीरामउवा
च ॥ अहमप्यागतस्तेनसख्यंकर्तुंकपीश्वर ॥ सख्युस्तस्यापियत्कार्यंतत्करिष्याम्यसंशयम् ॥ २६ ॥ ह
नूमान्स्वस्वरूपेणास्थितोराममथाब्रवीत् ॥ आरोहतांममस्कंधौगच्छामःपर्वतोपरि ॥ २७ ॥ यत्रतिष्ठ
तिसुग्रीवोमंत्रिभिर्वालिनोभयात् ॥ तथेतितस्यारुरोहस्कंधंरामोऽथलक्ष्मणः ॥ २८ ॥ उत्पपातगिरेर्मूर्ध्नि
क्षणादेवमहाकपिः ॥ वृक्षच्छायांसमाश्रित्यास्थितौतौरामलक्ष्मणौ ॥ २९ ॥ हनूमानपिसुग्रीवमुपगम्य
कृतांजलिः ॥ व्येतुतेभयमायातौराजन्श्रीरामलक्ष्मणौ ॥ ३० ॥ शीघ्रमुत्तिष्ठरामेणसख्यंतेयोजितंम
या ॥ अग्निंसाक्षिणमारोप्यतेनसख्यंद्रुतंकुरु ॥ ३१ ॥ ततोऽतिहर्षात्सुग्रीवःसमागम्यरघूत्तमम् ॥ वृक्षशा
खांस्वयंछित्त्वाविष्टरायददौमुदा ॥ ३२ ॥ हनूमान्लक्ष्मणायादात्सुग्रीवायचलक्ष्मणः ॥ हर्षेणमहताविं
ष्टाःसर्वएवावतस्थिरे ॥ ३३ ॥ लक्ष्मणस्त्वब्रवीत्सर्वंरामवृत्तांतमादितः ॥ वनवासाभिगमनंसीताहरण
मेवच ॥ ३४ ॥ लक्ष्मणोक्तंवचःश्रुत्वासुग्रीवोराममब्रवीत् ॥ अहंकरिष्येराजेंद्रसीतायापरिमार्गणम् ॥
॥ ३५ ॥ साहाय्यमपितेरामकरिष्येशत्रुघातिनः ॥ शृणुराममयादृष्टंकिंचित्तेकथयाम्यहम् ॥ ३६ ॥ एक
दामंत्रिभिःसार्धंस्थितोऽहंगिरिमूर्धनि ॥ विहायसानीयमानांकेनचित्प्रमदोत्तमाम् ॥ ३७ ॥

वितिशंकाकृतम् ॥ ३० ॥ योजितंताभ्यामंगीकारंकारितम् आरोप्यकृत्वा ॥ ३१ ॥ विष्टरायआसनार्थम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शत्रुघातिनस्तेशत्रुवधेसाहाय्यमपिकरिष्येइत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ विहायसानीयमानांप्रमदोत्तमामपश्यमितिशेषः ॥ ३७ ॥

साचरामरामेतिक्रोशंतीअस्मान्पर्वतोपरिदृष्ट्वास्वोत्तरीयेणतदेकदेशेनाभरणानिआमुच्यबद्ध्वापुनरस्मान्निरीक्ष्यतान्यप्यधःपरित्यज्यक्रोशंतीतेननीता क्रोशनक्रिययासमानकर्तृकःक्त्वा अहंचतानिगुहायामक्षिपम् ॥३८॥३९॥ इदानींत्वमपिपश्यतवभार्यायाभवंतिवानभवंतिचेतिजानीहिनिश्चयंकुरु ॥ ४० ॥ तत्भूषणयुक्तंवासःखंडंविमुच्यदृष्ट्वाभूषणानीतिशेषः तत्सर्वंभूषणजातम् ॥ ४१ ॥ तेत्वया ॥

क्रोशंतीरामरामेतिदृष्ट्वास्मान्पर्वतोपरि ॥ आमुच्याभरणान्याशुस्वोत्तरीयेणभामिनी ॥ ३८ ॥ निरीक्ष्याधःपरित्यज्यक्रोशंतीतेनरक्षसा ॥ नीताहंभूषणान्याशुगुहायामाक्षिपंप्रभो ॥ ३९ ॥ इदानीमपिपश्यत्वंजानीहितववानवा ॥ इत्युक्त्वानीयरामायदर्शयामासवानरः ॥ ४० ॥ विमुच्यरामस्तदृष्ट्वाहासीतेतिमुहुर्मुहुः ॥ हृदिनिक्षिप्यतत्सर्वंरुरोदप्राकृतोयथा ॥ ४१ ॥ आश्वास्यराघवंभ्रातालक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् ॥ अचिरेणैवतेरामप्राप्यतेजानकीशुभा ॥ वानरेंद्रसहायेनहत्वारावणमाहवे ॥ ४२ ॥ सुग्रीवोऽप्याहहेरामप्रतिज्ञांकरवाणिते ॥ समरेरावणंहत्वातवदास्यामिजानकीम् ॥ ४३ ॥ ततोहनूमान्प्रज्वाल्यतयोरग्निंसमीपतः ॥ तावुभौरामसुग्रीवावग्नौसाक्षिणितिष्ठति ॥ ४४ ॥ बाहूप्रसार्यचालिंग्यपरस्परमकल्मषौ ॥ समीपेरघुनाथस्यसुग्रीवःसमुपाविशत् ॥ ४५ ॥ स्वोदंतंकथयामासप्रणयाद्रघुनायके ॥ सखेशृणुममोदंतंवालिनायत्कृतंपुरा ॥ ४६ ॥ मयपुत्रोऽथमायावीनाम्नापरमदुर्मदः ॥ किष्किंधांसमुपागत्यवालिनंसमुपाह्वयत् ॥ ४७ ॥ सिंहनादेनमहतावालीतुतदमर्षणः ॥ निर्ययौक्रोधताम्राक्षोजघानदृढमुष्टिना ॥ ४८ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तयोःसमीपतोऽग्निंप्रज्वाल्यसख्यंकुरुतामित्युवाचेतिशेषः ॥ ४४ ॥ आलिंग्यपरस्परंसखेइत्यवदतामितिशेषः सखित्वकरणफलंदर्शयति समीपेइति ॥ ४५ ॥ वालिनायदुदंतंमद्विषयेकृतंतच्छृणु ॥ ४६ ॥ नाम्नामायावीत्यन्वयः समुपाह्वयत्युद्धायेतिशेषः ॥ ४७ ॥ तदाव्हानममर्षणोऽसहमानः ॥ ४८ ॥

तेनमुष्टिघातेनसंविग्नःपीडितःतंमायाविनंमायावंतंस्वगुहांप्रविष्टमालोक्येत्यन्वयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मृतोवालीतिनिश्चयेनेतिशेषः ॥ ॥ ५१ ॥ रक्षसाहतोवालीमृतइतिस्वज्ञातीनब्रुवम् ॥ ५२ ॥ अनिच्छंतंराज्याभिषेकमितिशेषः ॥ ५३ ॥ शिष्टंपालितम् परुषंभ्रातृद्वे

दुद्रावतेनसंविग्नोजगामस्वगुहांप्रति ॥ अनुदुद्रावतंवालीमायाविनमहंतथा ॥ ततःप्रविष्टमालोक्यगुहां मायाविनंरुषा ॥ ४९ ॥ वालीमामाहतिष्ठत्वंबहिर्गच्छाम्यहंगुहाम् ॥ इत्युक्त्वाविश्यसगुहांमासमेकंन निर्ययौ ॥ ५० ॥ मासादूर्ध्वंगुहाद्वारान्निर्गतंरुधिरंबहु ॥ तद्दृष्ट्वापरितप्तांगोमृतोवालीतिदुःखितः ॥ ॥ ५१ ॥ गुहाद्वारिशिलामेकांनिधायगृहमागतः ॥ ततोऽब्रुवंमृतोवालीगुहायांरक्षसाहतः ॥ ५२ ॥ त च्छ्रुत्वादुःखिताःसर्वेमामनिच्छंतमप्युत ॥ राज्येऽभिषेचनंचक्रुःसर्वेवानरमंत्रिणः ॥ ५३ ॥ शिष्टंतदाम याराज्यंकिंचित्कालमरिंदम ॥ ततःसमागतोवालीमामाहपरुषंरुषा ॥ ५४ ॥ बहुधाभर्त्सयित्वामांनि जघानचमुष्टिभिः ॥ ततोनिर्गत्यनगरादधावंपरयाभिया ॥ ५५ ॥ लोकान्सर्वान्परिक्रम्यऋष्यमूकंस माश्रितः ॥ ऋषेःशापभयात्सोपिनायातीमंगिरिंप्रभो ॥ ५६ ॥ तदादिममभार्यांसस्वयंभुंक्तेविमूढधीः ॥ अतोदुःखेनसंतप्तोहृतदारोहृताश्रयः ॥ ५७ ॥ वसाम्यद्यभवत्पादसंस्पर्शात्सुखितोऽस्म्यहम् ॥ मित्रदुः खेनसंतप्तोरामोराजीवलोचनः ॥ ५८ ॥ हनिष्यामितवद्वेष्यंशीघ्रंभार्यापहारिणम् ॥ इतिप्रतिज्ञामकरो त्सुग्रीवस्यपुरस्तदा ॥ ५९ ॥ सुग्रीवोप्याहराजेंद्रवालीबलवतांबली ॥ कथंहनिष्यतिभवान्देवैरपिदु रासदम् ॥ ६० ॥

षिन्नित्यादिवाक्यम् ॥ ५४ ॥ परयाभियावालिजया ॥ ५५ ॥ ऋष्यमूकंतदाख्यामिमंपर्वतम् ऋषेःशापभयात् तच्चानुपदमेवस्फुटंभवि ष्यति ॥ ५६ ॥ हृताश्रयःहृतगृहः ॥ ५७ ॥ सुखितोस्मिअद्यत्वादृशमित्रलाभेनेतिशेषः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ बलवतांबलीसर्वे भ्योबलवद्भ्योप्याधिकबलवानित्यर्थः दुरासदंवालिनमितिशेषः ॥ ६० ॥

तद्बलंवालिनोबलम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ असहमानइति च्छेदः ॥ ६३ ॥ अस्याशिरोहस्ताभ्यांभ्रामयन्ग्रीवातश्चालयन्छित्वाग्रीवारूपा दाधारात्पाट्यहस्ताभ्यांतोलयित्वाएतावद्भारकामीतेज्ञात्वाभुविआक्षिपत् ॥ ६४ ॥ क्षेपवेगेनभुवऊर्ध्वंयोजनमात्रंगत्वाततोमातंगाश्र

शृणुतेकथयिष्यामितद्बलंबलिनांवर ॥ कदाचिद्दुंदुभिर्नाममहाकायोमहाबलः ॥ ६१ ॥ किष्किंधामग
मद्रामममहामहिषरूपधृक् ॥ युद्धायवालिनंरात्रौसमाह्वयतभीषणः ॥ ६२ ॥ तच्छ्रुत्वासहमानोऽसौवा
लीपरमकोपनः ॥ महिषंशृंगयोर्धृत्वापातयामासभूतले ॥ ६३ ॥ पादेनैकेनतत्कायमाक्रम्यास्यशिरोम
हत् ॥ हस्ताभ्यांभ्रामयंश्छित्वातोलयित्वाक्षिपद्भुवि ॥ ६४ ॥ पपाततच्छिरोराममातंगाश्रमसन्निधौ ॥
योजनात्पतितंतस्मान्मुनेराश्रममंडले ॥ ६५ ॥ रक्तवृष्टिःपपातोच्चैर्दृष्ट्वातांक्रोधमूर्च्छितः ॥ मातंगोवा
लिनंप्राहयद्यागंतासिमेगिरिम् ॥ ६६ ॥ इतःपरंभग्नशिरामरिष्यसिनसंशयः ॥ एवंशप्तस्तदारभ्यऋष्यमू
कंनयात्यसौ ॥ ६७ ॥ एतज्ज्ञात्वाहमप्यत्रवसामिभयवर्जितः ॥ रामपश्यशिरस्तस्यदुंदुभेःपर्वतोपमम्
॥ ६८ ॥ तत्क्षेपणेयदाशक्तःशक्तस्त्वंवालिनोवधे ॥ इत्युक्त्वादर्शयामासशिरस्तद्गिरिसन्निभम् ॥ ६९ ॥
दृष्ट्वारामःस्मितंकृत्वापादांगुष्ठेनचाक्षिपत् ॥ दशयोजनपर्यंतंतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ७० ॥ साधुसाध्वि
तिसंप्राहसुग्रीवोमंत्रिभिःसह ॥ पुनरप्याहसुग्रीवोरामंभक्तपरायणम् ॥ ७१ ॥ एतेतालामहासाराःसप्त
पश्यरघूत्तम ॥ एकैकंचालयित्वासौनिष्पत्रान्कुरुतेंजसा ॥७२॥ यदित्वमेकबाणेनविध्वाछिद्रंकरोषिचे
त् ॥ हतस्त्वयातदावालीविश्वासोमेप्रजायते ॥ तथेतिधनुरादायसायकंतत्रसंदधे ॥ ७३ ॥

मेपपात यस्माच्चयोजनात्तन्मितादूर्ध्वदेशात्पतितंअतस्तदाश्रमेशिरसोगलितारक्तवृष्टिःपपात ततःक्रुद्धःसवालिनंप्राह ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ एतत्ज्ञात्वातदगमनंज्ञात्वा ॥ ६८ ॥ यदायदितस्यबाणेनदूरंक्षेपणेत्वंशक्तस्तर्हित्वंवालिवधेशक्तः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ चालयित्वामूलतोबाहुभ्यांकंपनेन अंजसाअनायासेन ॥ ७२ ॥ छिद्रंकरोषिसप्तस्वपीतिशेषः ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ एवमाश्चर्यकर्मणारामंपरमात्मानंज्ञात्वास्तौति देवेति संगतिंमैत्रींप्राप्तः ॥ ७६ ॥ मोक्षसचिवंमोक्षप्रदत्वात्तत्सचिवम् भवंसंसारम् ॥७७॥ अन्यद्दारपुत्रादिकंत्वन्मायाकृतत्वेनमायिकत्वान्नाकांक्षेऽतोमांनिवर्तयेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मृदर्थंभूमिंखनतायथानिधानंधनराशिःप्राप्तोभवतिएवंमहानंदानुभवंतद्रूपंत्वांप्राप्तः ॥ ७९ ॥ अनाद्यविद्ययासंसिद्धंनिष्पन्नंविषयवासनारूपंबंधनंसंसारप्रवर्तकंन

बिभेदचतदारामःसप्ततालान्महाबलः ॥ तालान्सप्तविनिर्भिद्यगिरिंभूमिंचसायकः ॥ ७४ ॥ पुनरागत्यरामस्यतूणीरेपूर्ववत्स्थितः ॥ ततोतिहर्षात्सुग्रीवोराममाहातिविस्मितः ॥७५॥ देवत्वंजगतांनाथःपरमात्मानसंशयः ॥ मत्पूर्वकृतपुण्यौघैःसंगतोद्यमयासह ॥७६॥ त्वांभजंतिमहात्मानःसंसारविनिवृत्तये ॥ त्वांप्राप्यमोक्षसचिवंप्रार्थयेहंकथंभवम् ॥ ७७ ॥ दाराःपुत्राधनंराज्यंसर्वंत्वन्माययाकृतम् ॥ अतोहंदेवदेवेशनाकांक्षेन्यत्प्रसीदमे ॥ ७८ ॥ आनंदानुभवंत्वाद्यप्राप्तोहंभाग्यगौरवात् ॥ मृदर्थंयतमानेननिधानमिवसत्पते ॥ ७९ ॥ अनाद्यविद्यासंसिद्धंबंधनंछिन्नमद्यनः ॥ यज्ञदानतपःकर्मपूर्तेष्टादिभिरप्यसौ ॥ ८० ॥ नजीर्यतेपुनर्दार्ढ्यंभजतेसंसृतिःप्रभो ॥ त्वत्पाददर्शनात्सद्योनाशमेतिनसंशयः ॥ ८१ ॥ क्षणार्धमपियच्चित्तंत्वयितिष्ठत्यचंचलम् ॥ तस्याज्ञानमनर्थानांमूलंनश्यतितत्क्षणात् ॥ ८२ ॥ तत्तिष्ठतुमनोरामत्वयिनान्यत्रमेसदा ॥ ८३ ॥ रामरामेतियद्वाणीमधुरंगायतिक्षणम् ॥ सब्रह्महासुरापोवामुच्यतेसर्वपातकैः ॥ ८४ ॥ नकांक्षेविजयंरामनचदारसुखादिकम् ॥ भक्तिमेवसदाकांक्षेत्वयिबंधविमोचनीम् ॥ ८५ ॥

श्छिन्नंनष्टम् अन्येभ्योभगवद्दर्शनस्याधिक्यमाह यज्ञेत्यादि यज्ञादिभिरप्यसौसंसृतिस्तत्कारणंविषयवासनारूपंबंधनंनजीर्यतिअपितुदार्ढ्यमेवभजते त्वच्चरणदर्शनात्तुसद्यस्तन्नाशमेति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ यच्चित्तंयस्यचित्तं तस्यानर्थानांनानासंसृतिरूपाणांमूलमज्ञानंनश्यतीत्यन्वयः ॥८२॥ मेमनःसदात्वयितिष्ठतु ॥८३॥ यस्यवाणीत्वन्नामगायतिसमुच्यते ॥८४॥ बंधस्यसंसारकारणस्यमोचनीम् ॥८५॥

त्वन्मायया कृतः संसारो यस्य सः त्वदंशः त्वत्प्रतिबिंबरूपत्वात् अतः स्वपादयोर्भक्तिमादिश्य दत्वा त्राहि ॥ ८६ ॥ त्वन्मायावृतचेतस इतः पूर्वं मित्रादय आसन् अद्यतु त्वत्पाददर्शनान्मे सर्वं ब्रह्मैवेति भातीत्यन्वयः ॥ ८७ ॥ गुणविशेषता सत्त्वादिगुणविशेषवत्तेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ सा गुणविशेषता नानात्वं सुहृन्मित्रार्युदासीनत्वरूपो भेदः कालकृतं मृत्युकृतम् ॥ ८९ ॥ अतः अविद्यामिति च्छेदः अत उत्सारयेति च्छेदः

त्वन्मायाकृतसंसारस्त्वदंशोहं रघूत्तम ॥ स्वपादभक्तिमादिश्य त्राहि मां भवसंकटात् ॥ ८६ ॥ पूर्वं मित्रार्युदासीनास्त्वन्मायावृतचेतसः ॥ आसन्मेद्य भवत्पाददर्शनादेव राघव ॥ ८७ ॥ सर्वं ब्रह्मैव मे भाति क्व मित्रं क्व च मे रिपुः ॥ यावत्त्वन्मायया बद्धस्तावद्गुणविशेषता ॥८८॥ सा यावदस्ति नानात्वं तावद्भवति नान्यथा ॥ यावन्नानात्वमज्ञानात्तावत्कालकृतं भयम् ॥ ८९ ॥ अतोऽविद्यामुपास्ते यः सोंऽधे तमसि मज्जति ॥ मायामूलमिदं सर्वं पुत्रदारादिबंधनम् ॥ अतोत्सारय मायां त्वं दासीं तव रघूत्तम ॥ ९० ॥ त्वत्पादपद्मार्पितचित्तवृत्तिस्त्वन्नामसंगीतकथासु वाणी ॥ त्वद्भक्तसेवा निरतौ करौ मे त्वदंगसंगं लभतां मदंगम् ॥ ९१ ॥ त्वन्मूर्तिभक्तान्स्वगुरुं च चक्षुः पश्यत्वजस्रं स शृणोतु कर्णः ॥ त्वज्जन्मकर्माणि च पादयुग्मं व्रजत्वजस्रं तव मंदिराणि ॥९२॥ अंगानि ते पादरजोविमिश्रतीर्थानि बिभ्रत्वहिशत्रुकेतो ॥ शिरस्त्वदीयं भवपद्मजाद्यैर्जुष्टं पदं राम नमत्वजस्रम् ॥ ९३ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणे किष्किंधाकांडे उमामहेश्वरसंवादे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

संधिरार्षः ॥ ९० ॥ त्वत्पादपद्मयोरर्पिता चित्तवृत्तिर्येन सः ईदृशोहं भूयासमिति शेषः त्वन्नामविषयसंगीतकथासु वाणी निरता तिष्ठत्विति अन्वयः त्वद्भक्तानां सेवायां निरतौ तत्परौ ॥ ९१ ॥ त्वन्मूर्तिभक्तान् त्वन्मूर्तयश्च तद्भक्ताश्च तान् सकर्णः त्वज्जन्मानि मायिकानि तत्रत्यकर्माणि च शृणोत्वित्यन्वयः ॥ ९२ ॥ अहिशत्रुकेतो गरुडध्वज मे शिरस्त्वदीयं शिवब्रह्माद्यैः सेवितं पदं नमतु ॥ ९३ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्य हिम्मातिवर्मणः पुत्रस्य० सेतौ किष्किंधाकांडे प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

स्वात्मपरिष्वंगःस्वशरीरालिंगनंतेनदूरीकृताशेषपापम् सस्मितमितिमायायाभगवद्धासरूपत्वेनस्मितद्वारामाययातदावरणम् ॥ १ ॥
कार्यंरावणवधः यन्मांप्रतित्वदुक्तंत्वयोक्तंतत्सत्यमेव ॥ २ ॥ रघुनंदनःअग्निसाक्षिकंसख्यंकृत्वाकपींद्रायतदुपकारकंकिंकृतवानित्येवंलो
कामांवदिष्यंतिअतस्त्वदुपकारोमेऽवश्यंकर्तव्यइतिशेषः ॥ ३ ॥ उक्तमेवदार्ढ्यायपुनराह इतीति भद्रंतेइत्यनेनमदाज्ञाकरणेएवतेभद्रंना

इत्थंस्वात्मपरिष्वंगानिर्धूताशेषकल्मषम् ॥ रामःसुग्रीवमालोक्यसस्मितंवाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ मायांमो
हकरींतास्मिन्वितन्वन्कार्यसिद्धये ॥ सखेत्वदुक्तंयत्तन्मांसत्यमेवनसंशयः ॥ २ ॥ किंतुलोकावदिष्यंति
मामेवंरघुनंदनः ॥ कृतवान्किंकपींद्रायसख्यंकृत्वाग्निसाक्षिकम् ॥ ३ ॥ इतिलोकापवादोमेभविष्यतिन
संशयः ॥ तस्मादाह्वयभद्रंतेगत्वायुद्धायवालिनम् ॥ ४ ॥ बाणेनैकेनतंहत्वाराज्येत्वामभिषेचये ॥ तथे
तिगत्वासुग्रीवःकिष्किंधोपवनंद्रुतम् ॥ ५ ॥ कृत्वाशब्दंमहानादंतमाह्वयतवालिनम् ॥ तच्छ्रुत्वाभ्रातृ
निनदंरोषताम्रविलोचनः ॥ ६ ॥ निर्जगामगृहाच्छीघ्रंसुग्रीवोयत्रवानरः ॥ तमापतंतंसुग्रीवःशीघ्रंवक्ष
स्यताडयत् ॥ ७ ॥ सुग्रीवमपिमुष्टिभ्यांजघानक्रोधमूर्छितः ॥ वालीतमपिसुग्रीवएवंक्रुद्धौपरस्परम् ॥
॥ ८ ॥ अयुद्ध्येतामेकरूपौदृष्ट्वारामोऽतिविस्मितः ॥ नमुमोचतदाबाणंसुग्रीववधशंकया ॥ ९ ॥ ततोदु
द्रावसुग्रीवोवमन्रक्तंभयाकुलः ॥ वालीस्वभवनंयातःसुग्रीवोराममब्रवीत् ॥ १० ॥ किंमांघातयसेरा
मशत्रुणाभ्रातृरूपिणा ॥ यदिमद्धननेवांछात्वमेवजहिमांविभो ॥ ११ ॥ एवंमेप्रत्ययंकृत्वासत्यवादिन्र
घूत्तम ॥ उपेक्षसेकिमर्थंमांशरणागतवत्सल ॥ १२ ॥

न्यथेतिसूचितम् ॥ ४ ॥ तथेतीत्यर्थंप्रतिज्ञायेतिशेषः ॥ ५ ॥ महानादंमहाप्रतिध्वनिजनकम् आह्वयतस्पर्धयाशब्दितवान् ॥ ६ ॥
॥ ७ ॥ ८ ॥ एकरूपौसमानाकारौ अतएवरामोबाणंनमुमोच ॥ ९ ॥ १० ॥ जहि शस्त्रेणेतिशेषः ॥ ११ ॥ प्रत्ययंकृत्वाविश्वासमु
त्पाद्य सत्यवादिन्नित्यादिराक्षेपः ॥ १२ ॥

युवांसमानाकारौ दृष्ट्वामित्रघातशंकयाऽहंसायकंनमुक्तवानित्यन्वयः ॥ १३ ॥ भ्रमशांतयेभ्रमशांतिफलकम् ॥ १४ ॥ अहंरामइत्यने नस्वस्यामिथ्याभाषित्वंसूचितम् त्वांशपेयदिनहनिष्यामितर्हिमित्रस्यतवैवशापथइत्यर्थः ॥ १५ ॥ पुष्पितांमालांआमुच्यसंनद्धप्रेष्यतामि

श्रुत्वासुग्रीववचनंरामःसाश्रुविलोचनः ॥ आलिंग्यमास्मभैषीस्त्वंदृष्ट्वावामेकरूपिणौ ॥ १३ ॥ मित्रघाति त्वमाशंक्यमुक्तवान्सायकंनहि ॥ इदानीमेवतेचिह्नंकरिष्येभ्रमशांतये ॥ १४ ॥ गत्वाह्वयपुनःशत्रुंहतंद्र क्ष्यसिवालिनम् ॥ रामोऽहंत्वांशपेभ्रातर्हनिष्यामिरिपुंक्षणात् ॥ १५ ॥इत्याश्वास्यससुग्रीवंरामोलक्ष्मणम ब्रवीत् ॥ सुग्रीवस्यगलेपुष्पमालामामुच्यपुष्पिताम् ॥ १६ ॥ प्रेषयस्वमहाभागसुग्रीवंवालिनंप्रति ॥ लक्ष्मणस्तुतदाबद्ध्वागच्छगच्छेतिसादरम् ॥ १७ ॥ प्रेषयामाससुग्रीवंसोऽपिगत्वातथाकरोत् ॥ पुनरप्य ह्वतंशब्दंकृत्वावालिनमाह्वयत् ॥१८॥ तच्छ्रुत्वाविस्मितोवालीक्रोधेनमहतावृतः ॥ बद्ध्वापरिकरंसम्यग्ग मनायोपचक्रमे ॥ १९ ॥ गच्छंतंवालिनंतारागृहीत्वानिषिषेधतम् ॥ नगंतव्यंत्वयेदानींशंकामेऽतीवजा यते ॥ २० ॥ इदानीमेवतेभग्नःपुनरायातिसत्वरः ॥ सहायोबलवांस्तस्यकश्चिन्नूनंसमागतः ॥२१॥ वा लीतामाहहेसुभ्रुशंकांतेव्येतुतद्गता ॥ प्रियेकरंपरित्यज्यगच्छगच्छामितंरिपुम् ॥ २२ ॥ हत्वाशीघ्रंसमा यास्येसहायस्तस्यकोभवेत् ॥ सहायीयदिसुग्रीवस्ततोहत्वोभयंक्षणात् ॥ २३ ॥ आयास्येनाशुचःशूरः कथंतिष्ठेद्गृहेरिपुम् ॥ ज्ञात्वाप्याह्वयमानंहिहत्वायास्यामिसुंदरि ॥ २४ ॥

त्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ परिकरंकच्छबंधादिरूपम् ॥ १९ ॥२०॥ तेत्वत्तोभग्नःपुनरायातिगर्जन्युद्धार्थमाह्वयति ॥२१॥ तद्गतासुग्रीवसहायविषया करंपरित्यज्यगच्छ अंतःपुरमितिशेषः मत्तोरक्षितुंजीवितार्थीकस्तस्यसहायोभवेदित्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ आह्वयमानंरिपुंज्ञात्वापिशूरःकथंगृहेतिष्ठेत् अतस्तंहत्वात्रायास्यामिइतिछेदः ॥ २४ ॥

यन्मामंगदोमृगयायांश्रुतंवचआहतच्छ्रुत्वायथोचितंकुरु ॥ २५ ॥ २६ ॥ रावणेनसीताहृतातांसहभ्रात्रामार्गमाणोऋष्यमूकाद्रिमागतः ॥ २७ ॥ समागतःसंमिलितःसख्यंचतेनचकार ॥ २८ ॥ २९ ॥ इतिनिश्चित्यपरस्परसाहाय्यंप्रतिज्ञाययातौस्ववासस्थानमितिशे

तारोवाच ॥ मत्तोन्यच्छृणुराजेंद्रश्रुत्वाकुरुयथोचितम् ॥ आहमामंगदःपुत्रोमृगयायांश्रुतंवचः ॥ २५ ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्रामोदाशरथिःकिल ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयाभार्ययासह ॥ २६ ॥ आगतोदंडकारण्यंतत्रसीताहृताकिल ॥ रावणेनसहभ्रात्रामार्गमाणोथजानकीम् ॥ २७ ॥ आगतोऋष्यमूकाद्रिंसुग्रीवेणसमागतः ॥ चकारतेनसुग्रीवःसख्यंचानलसाक्षिकम् ॥ २८ ॥ प्रतिज्ञांकृतवान्रामःसुग्रीवायसलक्ष्मणः ॥ वालिनंसमरेहत्वाराजानंत्वांकरोम्यहम् ॥ २९ ॥ इतिनिश्चित्यतौयातौनिश्चितंशृणुमद्वचः ॥ इदानीमेवतेभग्नःकथंपुनरुपागतः ॥ ३० ॥ अतस्त्वंसर्वथावैरंत्यक्त्वासुग्रीवमानय ॥ यौवराज्येऽभिषिंचाशुरामंत्वंशरणंव्रज ॥ ३१ ॥ पाहिमामंगदंराज्यंकुलंचहरिपुंगव ॥ इत्युक्त्वाश्रुमुखीतारापादयोःप्रणिपत्यतम् ॥३२ ॥ हस्ताभ्यांचरणौधृत्वारुरोदभयविह्वला ॥ तामालिंग्यतदावालीसस्नेहमिदमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ स्त्रीस्वभावाद्बिभेषित्वंप्रियेनास्तिभयंमम ॥ रामोयदिसमायातोलक्ष्मणेनसमंप्रभुः ॥ ३४ ॥ तदारामेणमेस्नेहोभविष्यतिनसंशयः ॥ रामोनारायणःसाक्षादवतीर्णोऽखिलप्रभुः ॥ ३५ ॥ भूभारहरणार्थायश्रुतंपूर्वमयानघे ॥ स्वपक्षःपरपक्षोवानास्तितस्यपरात्मनः ॥ ३६ ॥ आनेष्याभिगृहंसाध्विनत्वातच्चरणांबुजम् ॥ भजतोनुभजत्येषभक्तिगम्यःसुरेश्वरः ॥ ३७ ॥

षः तस्मान्निश्चितंनिश्चितार्थकंमेवचःशृणु इदानीमेवेत्यादेरन्यथेत्यादिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुलंवानरकुलम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्नेहोभविष्यतिसुग्रीवतोपिममरामकार्येसमर्थत्वादितिभावः ॥ ३५ ॥ स्वपक्षपरपक्षाभावेहेतुगर्भविशेषणंपरात्मनइति तेनसर्वत्रसमःसइतिध्वनितम् ॥ ३६ ॥ भजतःभक्ता.नित्यर्थः ॥ ३७ ॥

यदिस्वयमिति असहायइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ कथंतदभिषेचनंकुर्यामितिशेषः यतोहंसर्वलोकानांसंमतःशूरः ॥ ३९ ॥ वालीभीतभीतंअत्यंतभयसूचकमिदंवाक्यंकथंवदेत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ उत्पपातयुद्धायतत्संमुखमितिशेषः ॥ ४२ ॥ अहन् हतवान् ॥ ४३ ॥ रामंविलोकयन् शीघ्रमेतंजहीतिदृष्ट्यासूचयन् ॥ ४४ ॥ ऐंद्रेधनुषिअगस्त्यदत्ते ऐंद्रमितिपाठेऐंद्रास्त्राभिमंत्रितमित्यर्थः वृक्षखंडगःवृक्षस

यदिस्वयंसमायातिसुग्रीवोहन्मितंक्षणात् ॥ यदुक्तंयौवराज्यायसुग्रीवस्याभिषेचनम् ॥ ३८ ॥ कथमाहूयमानोऽहंयुद्धायरिपुणाप्रिये ॥ शूरोऽहंसर्वलोकानांसंमतःशुभलक्षणे ॥३९॥ भीतभीतमिदंवाक्यंकथंवालीवदेत्प्रिये ॥ तस्माच्छोकंपरित्यज्यतिष्ठसुंदरिवेश्मनि ॥ ४० ॥ एवमाश्वास्यतारांतांशोचंतीमश्रुलोचनाम् ॥ गतोवालीसमुद्युक्तःसुग्रीवस्यवधायसः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वावालिनमायांतंसुग्रीवोभीमविक्रमः ॥ उत्पपातगलेबद्धपुष्पमालःपतंगवत् ॥ ४२ ॥ मुष्टिभ्यांताडयामासवालिनंसोऽपितंतथा ॥ अहन्वालीचसुग्रीवंसुग्रीवोवालिनंतथा ॥ ४३ ॥ रामंविलोकयन्नेवसुग्रीवोयुयुधेयुधि ॥ इत्येवंयुद्ध्यमानौतौदृष्ट्वारामःप्रतापवान् ॥ ४४॥ बाणमादायतूणीरादैंद्रेधनुषिसंदधे ॥ आकृष्यकर्णपर्यंतमदृश्योवृक्षखंडगः ॥ ४५ ॥ निरीक्ष्यवालिनंसम्यग्लक्ष्यंतद्धृदयंहरिः ॥ उत्ससर्जाशनिसमंमहावेगंमहाबलः ॥ ४६ ॥ बिभेदसशरोवक्षोवालिनःकंपयन्महीम् ॥ उत्पपातमहाशब्दंमुंचन्सनिपपातह ॥ ४७ ॥ तदामुहूर्तंनिःसंज्ञोभूत्वाचेतनमापसः ॥ ततोवालीददर्शाग्रेरामंराजीवलोचनम् ॥ धनुरालंब्यवामेनहस्तेनान्येनसायकम् ॥ ४८ ॥ बिभ्राणंचीरवसनंजटामुकुटधारिणम् ॥ विशालवक्षसंभ्राजद्वनमालाविभूषितम् ॥ ४९ ॥

मूहगः ॥ ४५ ॥ तद्धृदयंलक्ष्यंकृत्वेतिशेषः ॥ ४६ ॥ महींकंपयन्सशरोरामधनुःसकाशात्महाशब्दंमुंचन्उत्पपातआकाशेइतिशेषः ततःसनिपपातवालिवक्षसिततस्तद्बिभेद ॥ ४७ ॥ तदावक्षोभेदकाले चेतनंचैतन्यंवामेनधनुरन्येनसायकमन्यमालंब्यास्थितमितिशेषः ॥ ॥ ४८ ॥ वक्षसिवनमाला कंठमारभ्याजानुमालावनमाला तयाविभूषितम् ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ विगर्हयन्कुत्सयन् ॥ ५१ ॥ राजधर्ममिति तिरोभूयान्येनयुद्धंकुर्वतिबाणपातश्छलत्वान्नराजधर्मइतिभावः ल्यबभावआर्षः ॥ ॥ ५२ ॥ चोरवत्कृतसंगरस्त्वंमांहत्वायशोलप्स्यसेकिंअपित्वयशएवेतिभावः यदितेक्षत्रियदायादत्वाद्यभिमानस्तदामेमयासमक्षंयुद्धं कृत्वातत्फलंयशोमरणंवाप्राप्स्यसेप्राप्तोभवेः अन्यार्थेऽन्यशब्दप्रयोगेणासन्नमरणतासूच्यते ॥ ५३ ॥ कृतंउपकृतमित्यर्थः ॥ ५४ ॥

पीनचार्वायतभुजंनवदूर्वादलच्छविम् ॥ सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यांचपार्श्वयोःपरिसेवितम् ॥ ५० ॥ विलोक्य शनकैःप्राहवालीरामंविगर्हयन् ॥ किंमयापकृतंरामतवयेनहतोस्म्यहम् ॥ ५१ ॥ राजधर्ममविज्ञायग र्हितंकर्मतेकृतम् ॥ वृक्षखंडेतिरोभूत्वात्यजतामयिसायकम् ॥ ५२ ॥ यशःकिंलप्स्यसेरामचोरवत्कृत संगरः ॥ यदिक्षत्रियदायादोमनोर्वंशसमुद्भवः ॥ ५३ ॥ युद्धंकृत्वासमक्षंमेप्राप्स्यसेतत्फलंतदा ॥ सुग्री वेणकृतंकिंतेमयावानकृतंकिमु ॥ ५४ ॥ रावणेनहृताभार्यातवराममहावने ॥ सुग्रीवंशरणंयातस्तदर्थ मितिशुश्रुम ॥ ५५ ॥ बतरामनजानीषेमद्बलंलोकविश्रुतम् ॥ रावणंसकुलंबद्ध्वाससीतंलंकयासह ॥ ॥ ५६ ॥ आनयामिमुहूर्तार्धाद्यदिचेच्छामिराघव ॥ धर्मिष्ठइतिलोकेऽस्मिन्कथ्यसेरघुनंदन ॥ ५७ ॥ वानरंव्याधवद्धत्वाधर्मंकंलप्स्यसेवद ॥ अभक्ष्यंवानरंमांसंहत्वामांकिंकरिष्यसि ॥ ५८ ॥ इत्येवंबहुभाषं तंवालिनंराघवोब्रवीत् ॥ धर्मस्यगोप्तालोकेऽस्मिंश्चरामिसशरासनः ॥ ५९ ॥ अधर्मकारिणंहत्वासद्धर्मं पालयाम्यहम् ॥ दुहिताभगिनीभ्रातुर्भार्याचैवतथास्नुषा ॥ ६० ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ कंधर्मंकांधर्मकृतांकीर्तिम् ऐहिकमपिनमद्वधेइत्याह अमक्ष्यमिति ॥ ५८ ॥ इत्येवंबहुभाषंतंअसंबद्धंप्रलपं तमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ अधर्मेति सद्धर्मरक्षणांगत्वादधर्मकारिवधस्यनदोषत्वमितिभावः अधर्मकारित्वंवालिनःसमर्थयते दुहितेत्यादि भ्रा तुःकनिष्ठस्येतिशेषः ॥ ६० ॥

एताःसर्वाःसमास्तुल्यास्तासांमध्येयोविमूढधीरपिएकांरमतेसपातकीज्ञेयः विमूढधीरपीत्यनेनाज्ञानान्नदोषइतिपरिहृतम् ईदृशार्थस्याज्ञाना
त्करणेपिमहानेवदोषः अतएवतस्यवधपर्यंतोदंडइत्याह सवध्यइति ॥ ६१ ॥ ननुमनुष्याधिकारिकंशास्त्रंनतुतिर्यगादिविषयमतस्तिरश्चा
मस्माकंकोत्रदोषइतिचेच्छृणु तिरश्चामनधिकारोहिअज्ञानकृतःतच्चाज्ञानंनतवबाल्यादिषुस्वयंप्रतिभातवेदत्वात्देवांशत्वाच्च एवंचकर्त
व्याकर्तव्यज्ञानवतामकर्तव्यकरणेदोषोभवत्येवातएवेंद्रादीनामहल्याद्यतिक्रमणादौदोषश्रुतिःसंगच्छते देवानांयज्ञाद्यनधिकारस्तुयजनीय

समायोरमतेतासामेकामपिविमूढधीः ॥ पातकीसतुविज्ञेयःसवध्योराजभिःसदा ॥ ६१ ॥ त्वंतुभ्रातुः
कनिष्ठस्यभार्यायांरमसेबलात् ॥ अतोमयाधर्मविदाहतोसिवनगोचर ॥६२॥ त्वंकपित्वान्नजानीषेमहां
तोविचरंतियत् ॥ लोकंपुनानाःसंचारैरतस्तान्नातिभाषयेत् ॥ ६३ ॥ तच्छ्रुत्वाभयसंत्रस्तोज्ञात्वारामं
रमापतिम् ॥ वालीप्रणम्यरभसारामंवचनमब्रवीत् ॥ ६४ ॥ रामराममहाभागजानेत्वांपरमेश्वरम् ॥
अजानतामयाकिंचिदुक्तंतत्क्षंतुमर्हसि ॥ ६५ ॥ साक्षात्वच्छरघातेनविशेषेणतवाग्रतः ॥ त्यजाम्यसू
न्महायोगिदुर्लभंतवदर्शनम् ॥ ६६ ॥ यन्नामविवशोगृह्णन्म्रियमाणःपरंपदम् ॥ यातिसाक्षात्सएवाद्य
मुमूर्षोर्मेपुरःस्थितः ॥ ६७ ॥

देवतांतराभावात् अतएवब्रह्मविद्यायामिंद्रादीनामप्यधिकारःश्रुतिषुश्रूयतेइत्येषोत्रभगवतोभिप्रायः ॥ ६२ ॥ किंचमन्निंदयादोषांतर
भागपित्वंजायसेइत्याह त्वंकपित्वादिति संचारैर्लोकंपुनानामहांतोविचरंतियत्यतोऽतस्तान्नातिभाषयेत्नानिंदेत् त्वंतुएवंसंचरंतीतिनजानी
षेइत्यन्वयः विचरंतिहीतिपाठांतरम् एवंचत्वादृशपवित्रीकरणार्थएवायंममसंचारइतिध्वनितम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अजानतात्वदीयंपर
मेश्वरत्वमजानतेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ तवाग्रतइति त्वत्स्वरूपज्ञानपूर्वकंतवाग्रतइत्यर्थः तवदर्शनंत्वत्स्वरूपज्ञानंमहायोगिनामपिदुर्लभम् ॥
॥ ६६ ॥ विवशःपुत्रादिममताक्रांतोऽपि साक्षात्त्वांपश्यतोम्रियमाणस्यपरमपदप्राप्तिरितिकिंवक्तव्यमित्यर्थः ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ ६९ ॥ अमरेंद्रोभवत् तदंशत्वात्तत्रैवलयमापेत्यर्थः ॥ ७० ॥ विमृष्टस्पृष्टइतियावत् परमंपदमैंद्रंपदम् अधिकारांतेमुक्तिद त्वात्तस्यापिपरमपदत्वेनव्यवहारः ॥ ७१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मतिवर्मणः

देवजानामिपुरुषंत्वांश्रियंजानकींशुभाम् ॥ रावणस्यवधार्थायजातंत्वांब्रह्मणार्थितम् ॥ ६८ ॥ अनुजा नीहिमांरामयांतंत्वत्पदमुत्तमम् ॥ ममतुल्यबलेबालेअंगदेत्वंदयांकुरु ॥ ६९ ॥ विशल्यंकुरुमेरामह्रदयं पाणिनास्पृशन् ॥ तथेतिबाणमुद्धृत्यरामःपस्पर्शपाणिना ॥ त्यक्त्वातद्वानरंदेहममरेंद्रोभवत्क्षणात् ॥ ॥ ७० ॥ वालीरघूत्तमशराभिहतोविमृष्टोरामेणशीतलकरेणसुखाकरेण ॥ सद्योविमुच्यकपिदेहमनन्य लभ्यंप्राप्तःपरंपरमहंसगणैर्दुरापम् ॥ ७१ ॥ इतिश्रीम० कि० द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ छ ॥ ॥ निहतेवालिनिरणेरामेणपरमात्मना ॥ दुद्रुवुर्वानराःसर्वेकिष्किंधांभयविह्वलाः ॥ १ ॥ तारामूचुर्महाभागे हतोवालीरणाजिरे ॥ अंगदंपरिरक्षाद्यमंत्रिणःपरिनोदय ॥ २ ॥ चतुर्द्वारकपाटादीन्बद्ध्वारक्षामहेपुरीम् ॥ वानराणांतुराजानमंगदंकुरुभामिनि ॥ ३ ॥ निहतंवालिनंश्रुत्वाताराशोकविमूर्छिता ॥ अताडयत्स्वपा णिभ्यांशिरोवक्षश्चभूरिशः ॥ ४ ॥ किमंगदेनराज्येननगरेणधनेनवा ॥ इदानीमेवनिधनंयास्यामिपतिना सह ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वात्वरितातत्ररुदतीमुक्तमूर्धजा ॥ ययौताराविशोकार्तायत्रभर्तृकलेवरम् ॥ ६ ॥ प तितंवालिनंदृष्ट्वारक्तैःपांसुभिरावृतम् ॥ रुदतीनाथनाथेतिपतितातस्यपादयोः ॥ ७ ॥

पुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृताध्यात्मरामायणेसेतौकिष्किंधाकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ निहतेइति ॥ १ ॥ परिनोदयनग रादिरक्षार्थमितिशेषः ॥ २ ॥ चतुर्द्वारकपाटादीनिति आदिनामूष्मानेकद्वारकपाटपरिखादिसंग्रहः ॥ ३ ॥ ४ ॥ निधनंयास्यामेव द्विप्रवेशेनेतिशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

येनेति येनबाणेनवालीहतस्तेनबाणेनमांजाहि वालिशरीरस्पृष्टतयातत्स्पर्शस्यमत्सुखावहत्वादितिभावः ॥८ ॥ ९ ॥ पत्नीदानफलमिति तेनधर्मेणतवापिपत्नीलाभोभविष्यतीतिभावः ॥ १० ॥ वालिघातिनारामेणदापितंवालिनेतिशेषः वालिनोदातृत्वंचमरणेनस्वत्वस्यागमात्रेणेतिबोध्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देहजीवयोःपतित्वंविकल्प्यनाद्यइत्याह पंचात्मकइति पंचभूतात्मकइत्यर्थः इदंजडत्वोपपादकम् त्वङ्मांसेत्यादिनात्यंतबीभत्सत्वंदर्शितम् कालेनकर्मभिर्गुणैःसत्वादिभिश्चोत्पन्नइत्यनेननश्वरत्वमेवंचतत्रात्यंतंप्रीत्ययोग्येकातेपतिबुद्धि

करुणंविलपंतींसाददर्शरघुनंदनम् ॥ राममांजहिबाणेनयेनवालीहतस्त्वया ॥ ८ ॥ गच्छामिपतिसालोक्यंपतिर्मामभिकांक्षते ॥ स्वर्गेऽपिनसुखंतस्यमांविनारघुनंदन ॥ ९ ॥ पत्नीवियोगजंदुःखमनुभूतंत्वयानघ ॥ वालिनेमांप्रयच्छाशुपत्नीदानफलंभवेत् ॥ १० ॥ सुग्रीवत्वंसुखंराज्यंदापितंवालिघातिना ॥ रामेणरुमयासार्धंभुंक्ष्वसापत्नवर्जितम् ॥ ११ ॥ इत्येवंविलपंतींतांतारांरामोमहामनाः ॥ सांत्वयामासदययातत्त्वज्ञानोपदेशतः ॥ १२ ॥ किंभीरुशोचसिव्यर्थंशोकस्याविषयंपतिम् ॥ पतिस्तवायंदेहोवाजीवोवावदतत्त्वतः ॥ १३ ॥ पंचात्मकोजडोदेहस्त्वङ्मांसरुधिरास्थिमान् ॥ कालकर्मगुणोत्पन्नःसोऽप्यास्तेऽद्यापितेपुरः ॥ १४ ॥ मन्यसेजीवमात्मानंजीवस्तर्हिनिरामयः ॥ नजायतेनम्रियतेनतिष्ठतिनगच्छति ॥ ॥ १५ ॥ नस्त्रीपुमान्वाषंढोवाजीवःसर्वगतोऽव्ययः ॥ एकएवाद्वितीयोयमाकाशवदलेपकः ॥ नित्योज्ञानमयःशुद्धःसकथंशोकमर्हति ॥ १६ ॥ तारोवाच ॥ देहोऽचित्काष्ठवद्रामजीवोनित्यश्चिदात्मकः ॥ सुखदुःखादिसंबंधःकस्यस्याद्राममेवद ॥ १७ ॥

रित्यर्थः अथाप्येवंबुद्धिरेवतेतर्हिसोऽस्त्येवेतिव्यर्थःशोकइत्यर्थः ॥ १४ ॥ नांत्यइत्याह मन्यसेइति निरामयःनाशादिरहितः तदाह नजायतेइत्यादि ॥ १५ ॥ सर्वगतश्चेतनोजीवएकएव अद्वितीयइति द्वितीयसंबंधरहितः तदेवाहाकाशवदलेपकइति अलिप्तइत्यर्थः मायागुणैरितिशेषः सकथमिति अविनाशित्वादितिभावः ॥ १६ ॥ देहःकाष्ठवदचित् अचेतनइत्यर्थः जीवश्चिदात्मकोज्ञानस्वरूपएवनतुसुखादिपरिणामवान् एवंसतिसुखादिसंबंधःकस्यस्यात् अचेतनत्वान्नस्थूलसूक्ष्मस्यनाप्यपरिणामित्वादात्मनइत्यर्थः ॥ १७ ॥

उत्तरयति अहंकारादीति देहेंद्रियैःसहतेषुइत्यर्थः अहंकारादिसंबंधःअहंममेत्येवंबुद्धिविषयताइत्यर्थः प्रायःस्थूलसूक्ष्मदेहयोरुभयोरप्यहंबुद्धिरेव केषांचित्तुस्थूलदेहेपुत्रादौचममताबुद्धिः सूक्ष्मेतुसर्वेषामहंबुद्धिरेवेतिविवेकः तावदेवाविवेकिनोंतःकरणादिभ्यःस्वस्मिन्विवेकाग्रहवतआत्मनःसंसारःस्यादित्यर्थः ॥ १८॥ एवंशुद्धस्यात्मनोन्याविवेकादारोपितःसंसारःस्वतएवनविनिवर्तते यथास्वप्नस्यामिथ्यागमःस्वाप्नमिथ्यापदार्थदर्शनंनस्वतोनिवर्ततेकिंतुजाग्रदवस्थयैवतद्वदितिभावः ॥ १९ ॥ तत्रस्वप्नस्यविषयध्यानवत्संसारस्यमूलकारणमाह अनादीति अविद्याअनात्मन्यात्मबुद्धिर्मायावा अयथार्थकःअत्यंतमिथ्याभूतः ॥ २० ॥ मनएवेति मनोऽत्रांतःकरणम् संसारस्तन्मूल

श्रीरामउवाच ॥ अहंकारादिसंबंधोयावद्देहेंद्रियैःसह ॥ संसारस्तावदेवस्यादात्मनस्त्वविवेकिनः॥ १८॥ मिथ्यारोपितसंसारोनस्वयंविनिवर्तते॥ विषयान्ध्यायमानस्यस्वप्नेमिथ्यागमोयथा ॥१९॥ अनाद्यविद्यासंबंधात्तत्कार्याहंकृतेस्तथा ॥ संसारोऽपार्थकोपिस्याद्रागद्वेषादिसंकुलः ॥ २० ॥ मनएवहिसंसारोबंधश्चैवमनःशुभे ॥ आत्मामनःसमानत्वमेत्यतद्गतबंधभाक् ॥ २१ ॥ यथाविशुद्धःस्फटिकोऽलक्तकादिसमीपगः ॥ तत्तद्वर्णयुगाभातिवस्तुतोनास्तिरंजनम् ॥ २२ ॥ बुद्धींद्रियादिसामीप्यादात्मनःसंसृतिर्बलात् ॥ आत्मास्वलिंगंतुमनःपरिगृह्यतदुद्भवान् ॥ २३ ॥ कामान्जुषन्गुणैर्बद्धःसंसारेवर्ततेवशः ॥ आदौमनोगुणान्सृष्ट्वाततःकर्माण्यनेकधा ॥ २४ ॥

कारणमित्यर्थः बंधःसुखादिभोगस्तद्वत्मनएव मनसासमानत्वंआत्ममनसोरैक्यम् तद्गतबंधभाक्तद्गतबंधयुक्तोभवतीत्यर्थः ॥२१॥ २२ ॥ बुद्धीति यथालक्तकादिसामीप्यात्स्फटिकस्यरक्तत्वादिव्यवहारःएवंसंसारधर्मकबुद्धींद्रियादिसामीप्यादात्मनोबलादवशतःसंसारव्यवहारोलोकैःक्रियतइत्यर्थः तदेवाहआत्मेति मनसोजडत्वेनज्ञानादिजनकत्वासंभवात्चेतनस्यात्मनोलिंगमनुमापकंमनोंतःकरणंपरिगृह्यतेनाविवेकंप्राप्यतदुद्भवान्ततोजातान्कामान्जुषन्गुणैस्तदीयैरागद्वेषादिभिर्बद्धइवावशःसंसारेवर्तते विषयाणांमनउद्भवत्वंदर्शयति आदाविति गुणान्रागद्वेषादीन् ततोरागद्वेषादितः कर्माणिसृष्टिवदितिशेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥

तत्रकर्मभेदानाह शुक्लेत्यादि शुक्लकर्माणिहिंसादिरहितजपध्यानादिरूपाणि लोहितानिहिंसामिश्रयागादीनि कृष्णानिपापकर्माणि तत्समानतःकर्मस्वरूपतुल्यागतयोगतीः सृष्टिवदितिशेषः गतयइतिद्वितीयार्थेआर्षम् तत्रशुक्लकर्मणःशुक्लाब्रह्मलोकप्राप्तिरूपोत्तमागतिः लोहितकर्मणोमध्यमास्वर्गगतिः कृष्णकर्मणोऽधमानरकगतिरित्यर्थः भूतसंप्लवःप्रलयस्तावत्पर्यंतंकर्मवशाद्भ्रमति ॥ २५ ॥ सर्वोपसंहृतौप्रलयेवासनाभिःकर्मभिश्चसहाभिनिवेशातः अंतःकरणादितादात्म्याध्यासात्अंतःकरणादिप्रकृतिभूतानाद्यविद्यावशगस्तल्लीनःसन्तिष्ठति ॥ २६ ॥ वासनाश्चमानसानिकर्माणिचतैःसहतद्युक्तएवजायतेवर्षाकालेमंडूकवत्प्रादुर्भवति एवंसृष्टिप्रलययोर्घटीयंत्रमिवावर्त्तमा

शुक्ललोहितकृष्णानिगतयस्तत्समानतः ॥ एवंकर्मवशाज्जीवोभ्रमत्याभूतसंप्लवम् ॥ २५ ॥ सर्वोपसंहृतौजीवोवासनाभिःस्वकर्मभिः ॥ अनाद्यविद्यावशगस्तिष्ठत्यभिनिवेशतः ॥ २६ ॥ सृष्टिकालेपुनःपूर्ववासनामानसैःसह ॥ जायतेपुनरप्येवंघटीयंत्रमिवावशः ॥ २७ ॥ यदापुण्यविशेषेणलभतेसंगतिंसताम् ॥ मद्भक्तानांसुशांतानांतदामद्विषयामतिः ॥ २८ ॥ मत्कथाश्रवणेश्रद्धादुर्लभाजायतेततः ॥ ततःस्वरूपविज्ञानमनायासेनजायते ॥ २९ ॥ तदाचार्यप्रसादेनवाक्यार्थज्ञानतःक्षणात् ॥ देहेंद्रियमनःप्राणाहंकृतिभ्यःपृथक्स्थितम् ॥ ३० ॥ स्वात्मानुभवतःसत्यमानंदात्मानमद्वयम् ॥ ज्ञात्वासद्योभवेन्मुक्तःसत्यमेवमयोदितम् ॥ ३१ ॥

नस्तिष्ठति ॥ २७ ॥ नन्वेवमस्यमुक्तिप्रत्याशैवनकिंनेत्याह यदेति माद्विषयामतिःईश्वरोमहानित्येवंबुद्धिर्जायतेइतिशेषः ॥ २८ ॥ ततःईश्वरविषयबुद्ध्यनंतरम् ततःस्वरूपविज्ञानंस्वरूपंविज्ञायतेऽनेन ततःविषयेषुअनित्याशुचिदुःखरूपंवैराग्यंनित्यानित्यविवेकादिचजायतेइत्यर्थः ॥ २९ ॥ तदाताद्दशवैराग्यादौजातेआचार्यप्रसादेनतत्त्वमस्यादिवाक्यार्थज्ञानतःश्रवणमननरूपात्क्षणात्उत्सवात्श्रवणादिविषयोत्साहात्पुनःपुनरनुष्ठानादितियावत् देहादिभ्यःपृथक्स्थितंसत्यमानंदरूपमद्वितीयमात्मानंस्वात्मानुभवतःस्वात्मविषयादीदृशंब्रह्माहमेवेत्येवंरूपान्निदिध्यासनात्ज्ञात्वाअपरोक्षीकृत्यसद्यस्तत्कालमेवसंसारान्मुक्तोभवेदित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

आलोचयतियुक्त्यानिर्णयति तस्यक्रमेणज्ञानप्राप्त्यासंसारदुःखास्पर्शः ॥ ३२ ॥ कर्मबंधात्कर्मकृताद्बंधात्संसाररूपादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ मेमयारूपंदर्शितम् स्वरूपंदर्शितमित्यर्थः अत्रतारायैभगवताविश्वरूपदर्शनंकारितमितिध्वनयति यद्वादर्शितमित्थंबोधितमित्यर्थः॥ ३४॥ मद्रूपंपरिदृश्यमानंरूपंदर्शितंविश्वरूपंचआलोचयविचारय प्रवाहपतितंसंसारप्रवाहपतितंकार्यंसांसारिकंकार्यंकुर्वत्यपितद्दोषैर्नलिप्यसेइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ देहाभिमानजंदेहेअहंममइत्याकारकाभिमानाज्जातम् ॥ ३६ ॥ जीवन्मुक्तातदवस्था परमात्मनारामेणसद्गुरुत्वात्क्ष

एवंमयोदितंसम्यगालोचयतियोऽनिशम् ॥ तस्यसंसारदुःखानिनस्पृशंतिकदाचन॥ ३२ ॥ त्वमप्येतन्मयाप्रोक्तमालोचयविशुद्धधीः॥ नस्पृश्यसेदुःखजालैःकर्मबंधाद्विमोक्ष्यसे ॥ ३३ ॥ पूर्वजन्मनितेसुभ्रुकृतामद्भक्तिरुत्तमा ॥ अतस्तवविमोक्षायरूपंमेदर्शितंशुभे ॥ ३४ ॥ ध्यात्वामद्रूपमनिशमालोचयमयोदितम् ॥ प्रवाहपतितंकार्यंकुर्वत्यपिनालिप्यसे ॥ ३५ ॥ श्रीरामेणोदितंसर्वंश्रुत्वातारातिविस्मिता ॥ देहाभिमानजंशोकंत्यक्त्वानत्वारघूत्तमम् ॥ ३६ ॥ आत्मानुभवसंतुष्टाजीवन्मुक्ताबभूवह ॥ क्षणसंगममात्रेणरामेणपरमात्मना ॥ ३७ ॥ अनादिबंधनिर्धूयमुक्तासापिविकल्मषा ॥ सुग्रीवोऽपिचतच्छ्रुत्वारामवक्त्रात्समीरितम् ॥ ३८ ॥ जहावज्ञानमखिलंस्वस्थचित्तोभवत्तदा ॥ ततःसुग्रीवमाहेदंरामोवानरपुंगवम् ॥ ३९ ॥ भ्रातुर्ज्येष्ठस्यपुत्रेणयद्युक्तंसांपरायिकम् ॥ कुरुसर्वंयथान्यायंसंस्कारादिममाज्ञया ॥४०॥ तथेतिबलिभिर्मुख्यैर्वानरैःपरिणीयतम् ॥ वालिनंपुष्पकेक्षिप्त्वासर्वराजोपचारकैः ॥ ४१ ॥

णसंगमेनैव ॥ ३७ ॥ सापितिर्यग्योनिरपितारा अनादिबंधंसंसाररूपंनिर्धूयतिरस्कृत्यविकल्मषानिष्पापाकृतामुक्ताजीवन्मुक्ताचकृता ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सुग्रीवंकिमाहेत्यत्राह भ्रातुरिति ज्येष्ठस्यभ्रातुर्यत्सांपरायिकंपारलौकिकंयुक्तंतत्पुत्रेणांगदेनकुरुकारयेत्यर्थः ननुभवच्छत्रोःकथमस्माभिःसंस्कारादिकार्यंतत्राह ममाज्ञयेति ॥ ४० ॥ तथेतीत्यस्यांगीकृत्येतिशेषः परिणीयउत्थाप्यपुष्पकेपुष्पकविमानतुल्येवाहने सर्वराजोपचारकैर्युक्तंवालिनंक्षिप्त्वा ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ तन्मृतोचितसंस्कारादि ॥ ४३ ॥ वानराणांराज्यंप्रशाधीत्यन्वयः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ त्वमेवाहम् अनेनत्वयाक्रियमाण राज्यभोगएवममभोगइतिसूचितम् किंचानासक्तोराज्यंभुंक्ष्वईश्वरप्रेरितोऽहंराज्यंकुर्वेइतिमत्याचतादृश्याबुद्ध्याक्रियमाणयाक्रिययाभगवां

भेरिदुंदुभिनिर्घोषैर्ब्राह्मणैर्मंत्रिभिःसह ॥ यूथपैर्वानरैःपौरैस्तारयाचांगदेनच ॥ ४२ ॥ गत्वाचकारतत्सर्वं यथाशास्त्रंप्रयत्नतः ॥ स्नात्वाजगामरामस्यसमीपंमंत्रिभिःसह ॥ ४३ ॥ नत्वारामस्यचरणौसुग्रीवःप्राह हृष्टधीः ॥ राज्यंप्रशाधिराजेंद्रवानराणांसमृद्धिमत् ॥४४॥ दासोऽहंतेपादपद्मंसेवेलक्ष्मणवच्चिरम् ॥ इ त्युक्तोराघवःप्राहसुग्रीवंसस्मितंवचः ॥ ४५ ॥ त्वमेवाहंनसंदेहःशीघ्रंगच्छममाज्ञया ॥ पुरराज्याधिपत्ये त्वंस्वात्मानमभिषेचय ॥ ४६ ॥ नगरंनप्रवेक्ष्यामिचतुर्दशसमाःसखे ॥ आगमिष्यतिमेभ्रातालक्ष्मणःप त्तनंतव ॥ ४७ ॥ अंगदंयौवराज्येत्वमभिषेचयसादरम् ॥ अहंसमीपेशिखरेपर्वतस्यसहानुजः ॥ ४८ ॥ वत्स्यामिवर्षदिवसांस्ततस्त्वंयत्नवान्भव ॥ किंचित्कालंपुरेस्थित्वासीतायाःपरिमार्गणे ॥ ४९ ॥ साष्टां गंप्रणिपत्याहसुग्रीवोरामपादयोः ॥ यदाज्ञापयसेदेवतत्तथैवकरोम्यहम् ॥ ५० ॥ अनुज्ञातस्तुरामेणसु ग्रीवस्तुसलक्ष्मणः ॥ गत्वापुरंतथाचक्रेयथारामेणचोदितः ॥ ५१ ॥ सुग्रीवेणयथान्यायंपूजितोलक्ष्मण स्तदा ॥ आगत्यराघवंशीघ्रंप्रणिपत्योपतस्थिवान् ॥ ५२ ॥

स्तुष्यस्येवेतिध्वनितम् पुरराज्याधिपत्येकिष्किंधापुरराज्याधिपत्ये ॥ ४६ ॥ तर्हिमदभिषेककालेतत्रसन्निधानंकुर्वितिचेत्तत्राह नगरमिति पत्तनंनगरम् ॥ ४७ ॥ अहंचनगरस्यसमीपेपर्वतस्यशिखरेवत्स्यामीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ वर्षदिवसान्वर्षाकालम् ततःराज्याभिषेका नंतरंकिंचित्कालंवर्षासमयंस्वपुरेस्थित्वासीतायाःपरिमार्गणेऽन्वेषणेयत्नवान्भवेत्यन्वयः ॥४९॥५०॥ चोदितःप्रेरितः ॥५१॥५२॥

॥ ९३ ॥ गह्वरंगुहाम् फलमूलानिसमीपगानियस्यतत् ॥ ९४ ॥ मौक्तिकोपमःजलौघोजलसमूहोयेषुताहशानिपल्वलानियस्मिंस्ताह शेपर्वतेइत्यर्थः नानावर्णैर्मृगैःपक्षिभिश्चशोभिते ॥ ९५ ॥ ॥ इतिश्री॰अध्यात्मरामायणेसेतौकिष्किंधाकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ तत्रपर्वतेइत्यर्थः वार्षिकदिनानिव्याप्येतिशेषः अवसदित्यन्वयः ॥ १ ॥ वातप्रेरितजलपूर्णमेघान् अंतरेमध्येस्तनितयुक्तंवैद्युतंविद्युत्स

ततोरामोजगामाशुलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ प्रवर्षणगिरेरूर्ध्वंशिखरंभूरिविस्तरम् ॥ ५३ ॥ तत्रैकंगह्वरंदृष्ट्वास्फाटिकंदीप्तिमच्छुभम् ॥ वर्षवातातपसहंफलमूलसमीपगम् ॥ वासायरोचयामासतत्ररामःसलक्ष्मणः ॥ ५४ ॥ दिव्यमूलफलपुष्पसंयुतेमौक्तिकोपमजलौघपल्वले ॥ चित्रवर्णमृगपक्षिशोभितेपर्वते रघुकुलोत्तमोऽवसत् ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमदध्या॰उमा॰किष्किंधाकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ तत्रवार्षिकदिनानिराघवोलीलयामणिगुहासुसंचरन् ॥ पक्वमूलफलभोगतोषितोलक्ष्मणेनसहितोऽवसत्सुखम् ॥ १ ॥ वातनुन्नजलपूरितमेघानंतरस्तनितवैद्युतगर्भान् ॥ वीक्ष्यविस्मयमगाद्गजयूथान्यद्रदाहितसुकांचनकक्षान् ॥ २ ॥ नवघासंसमास्वाद्यहृष्टपुष्टमृगद्विजाः ॥ धावंतःपरितोरामंवीक्ष्य विस्फारितेक्षणाः ॥ ३ ॥ नचलंतिसदाध्याननिष्ठाइवमुनीश्वराः ॥ रामंमानुषरूपेणगिरिकाननभूमिषु ॥ ४ ॥ चरंतंपरमात्मानंज्ञात्वासिद्धगणाभुवि ॥ मृगपक्षिगणाभूत्वाराममेवानुसेविरे ॥ ५ ॥ सौमित्रिरेकदाराममेकांतेध्यानतत्परम् ॥ समाधिविरमेभक्त्याप्रणयाद्विनयान्वितः ॥ ६ ॥ अब्रवीद्देवतेवाक्यात्पूर्वोक्ताद्विगतोमम ॥ अनाद्यविद्यासंभूतःसंशयोहृदिसंस्थितः ॥ ७ ॥

मूहोगर्भेयेषांतान् आहितसुकांचन्यःकक्षाःपृष्ठास्तरणानियेषांताहशान्गजयूथान्यद्रुत्तानिववीक्ष्यविस्मयमगात् अत्रगजाबृंहितयुक्ता बोध्याः अतएवस्तनितेनाधिक्यम् ॥ २ ॥ नवघासंनवतृणम् विस्फारितेक्षणाभगवत्सौंदर्यदर्शनायेतिभावः ॥ ३ ॥ ताहशाःसंतोध्याननिष्ठामुनीश्वराइवनचलंति रामामित्याद्युत्तरान्वयि तत्रैतेचरंतोमृगपक्षिगणानकिंतुसिद्धगणाइत्यपन्हुतिर्व्यंग्या ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनादिभूतयाऽविद्ययासंभूतोजातःसंशयोविगतइत्यन्वयः ॥ ७ ॥

क्रियामार्गेणलौकिकपुष्पादिभिःपूजारूपेण यथातत्प्रकारविशिष्टेनपूजामार्गेणयोगिनोभवदाराधनंकुर्वंतितच्छ्रोतुमिच्छामीत्यन्वयः ॥ ८॥ इदमेवक्रियामार्गेणाराधनमेव योगिनएवाह नारदइत्यादि ॥ ९ ॥ मेमह्यम् ॥ १० ॥ ११ ॥ द्विजत्वंउपनयनसंस्कारंप्राप्य त्वांतयोरुययोःप्राप्यलब्ध्वाएतयोराराधयेदित्यनेनान्वयः ॥ १२ ॥ पूजास्थानान्याह त्हृदयइत्यादिस्वत्हृदयदेशइत्यर्थः इदंचमृ र्धादीनामपिस्मृत्युक्तानामुपलक्षणम् अनलेवह्नौ प्रतिमादौप्रतिमास्वर्णरूप्यादिमयीआदिनाब्राह्मणे विभावसौसूर्यमंडलेअर्चेत्पूजयेत् ॥

इदानींश्रोतुमिच्छामिक्रियामार्गेणराघव ॥ भवदाराधनंलोकेयथाकुर्वंतियोगिनः ॥ ८ ॥ इदमेवसदा प्राहुर्योगिनोमुक्तिसाधनम् ॥ नारदोपितथाव्यासोब्रह्माकमलसंभवः ॥ ९ ॥ ब्रह्मक्षत्रादिवर्णानामाश्र माणांचमोक्षदम् ॥ स्त्रीशूद्राणांचराजेंद्रसुलभंमुक्तिसाधनम् ॥ तवभक्तायमेभ्रात्रेब्रूहिलोकोपकारकम् ॥ १० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ममपूजाविधानस्यनांतोऽस्तिरघुनंदन ॥ तथाऽपिवक्ष्येसंक्षेपाद्यथावदनुपूर्व शः ॥ ११ ॥ स्वगृह्योक्तप्रकारेणद्विजत्वंप्राप्यमानवः ॥ सकाशात्सद्गुरोर्मंत्रंलब्ध्वामद्भक्तिसंयुतः॥१२॥ तेनसंदर्शितविधिर्मामेवाराधयेत्सुधीः ॥ त्हृदयेवाऽनलेवार्चेत्प्रतिमादौविभावसौ ॥ १३ ॥ शालग्राम शिलायांवापूजयेन्मामतंद्रितः ॥ प्रातःस्नानंप्रकुर्वीतप्रथमंदेहशुद्धये ॥ १४ ॥ वेदतंत्रोदितैर्मंत्रैर्मृल्लेपन विधानतः ॥ संध्यादिकर्मयन्नित्यंतत्कुर्याद्विधिनाबुधः ॥ १५ ॥ संकल्पमादौकुर्वीतसिद्ध्यर्थंकर्मणांसु धीः ॥ स्वगुरुंपूजयेद्भक्त्यामद्बुद्ध्यापूजकोमम ॥ १६ ॥ शिलायांस्नपनंकुर्यात्प्रतिमासुप्रमार्जनम् ॥ प्रसिद्धैर्गंधपुष्पाद्यैर्मत्पूजासिद्धिदायिका ॥ १७ ॥

॥ १३ ॥ प्रातःस्नानमितिसकलप्रातःकृत्योपलक्षणम् ॥ १४ ॥ वेदेति द्विजोवेदोदितैः शूद्रादिस्तंत्रोदितैः मृल्लेपनंसकलस्नानविधेरु पलक्षणम् तेनस्नानं कुर्वन्नित्यन्वयः संध्यादिआदिनाहोमतर्पणादि ॥ १५ ॥ ममपूजकोमद्बुद्ध्याभक्त्यास्वगुरुंपूजयेदित्यन्वयःअत्रगुर्व सान्निध्येपिध्यानेनजलादौगुरुंपूजयेदितिसंप्रदायः ॥ १६ ॥ शिलायांशिलानिर्मितप्रतिमायाम् प्रतिमासुमृद्वस्त्रादिनिर्मितास्वित्यर्थः प्रसिद्धैः तेनतन्निषिद्धपुष्पादिपूजानर्हामितिसूचितम् तेचनिषेधानिबंधेषुद्रष्टव्याविस्तरभयान्नेहलिखिताः ॥ १७ ॥

अमायिकःमायादंभादिरूपातद्रहितः अनुवृत्त्यागुरूपदिष्टमार्गानुवर्तनेन प्रतिमादिषुप्रतिमाश्चतेआदयश्चप्रतिमादयस्तेषुप्रतिमादिषुप्रतिमारूपेषुआदिषुआश्रयेषुपूजाधिकरणेष्वित्यर्थः तत्पुरुषःसमानाधिकरणःकर्मधारयः प्रतिमारूपेष्वाश्रयेषु आदिशब्दआश्रयवाची भीष्मादिश्चसुयोधनइत्यादौप्रसिद्धः अलंकारःपुष्पादिरूपः ॥ १८ ॥ आधारांतरेपूजाविशेषमाहाग्नाविति अग्नौतत्तद्देवतामंत्रेणहोमएवतत्तद्देवतापूजयेत्यर्थः भास्करेस्थंडिलेयजेदिति भास्करेयजेदितियत तत्तदाकारेस्थंडिलेइत्यर्थः भक्तेनश्रद्धयोपहृतंवार्यपिममप्रीत्यैभवतीतिशेषः अनेनभक्तेरेवमुख्यत्वंदर्शितम् ॥ १९ ॥ भक्ष्यादिकमुपहृतंप्रीत्यैइतिकिंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः समारभेत्पूजामितिशेषः

अमायिकोऽनुवृत्त्यामांपूजयेन्नियतव्रतः ॥ प्रतिमादिष्वलंकारःप्रियोमेकुलनंदन ॥ १८ ॥ अग्नौयजेतहविषाभास्करेस्थंडिलेयजेत् ॥ भक्तेनोपहृतंप्रीत्यैश्रद्धयाममवार्यपि ॥ १९ ॥ किंपुनर्भक्ष्यभोज्यादिगंधपुष्पाक्षतादिकम् ॥ पूजाद्रव्याणिसर्वाणिसंपाद्यैवंसमारभेत् ॥ २० चैलाजिनकुशैःसम्यगासनंपरिकल्पयेत् ॥ तत्रोपविश्यदेवस्यसंमुखेशुद्धमानसः ॥ २१ ततोन्यासंप्रकुर्वीतमातृकाबहिरांतरम् ॥ केशवादिततःकुर्यात्तत्त्वन्यासंततःपरम् ॥ २२ ॥ मन्मूर्तिपंजरन्यासंमंत्रन्यासंततोन्यसेत् ॥ प्रतिमादावपितथाकुर्यान्नित्यमतंद्रितः ॥ २३ ॥ कलशंस्वपुरोवामेक्षिपेत्पुष्पादिदक्षिणे ॥ अर्घ्यपाद्यप्रदानार्थंमधुपर्कार्थमेवच ॥ २४ ॥

॥ २० ॥ तत्रपूजाप्रकारमाह चैलेति अधःकुशासनंतदुपर्यजिनंतदुपरिचैलमितिक्रमः तत्रोपविश्यपद्मासनाद्यन्यतमासनेनेत्यर्थः देवस्यसंमुखेइत्यनेनास्थिरासुप्रतिमासुपश्चिमाद्यभिमुखतयाऽपिपूजाभवतीतिसूचितम् ॥ २१ ॥ मातृकाअकारादिपंचाशद्वर्णात्मिका तन्न्यासप्रकारश्चतंत्रेस्फुटः बहिरिति बहिर्न्यासमांतरंन्यासंचेत्यर्थः केशवादिचतुर्विंशतिनामभिरित्यर्थःसचनारदपंचरात्रादौस्पष्टः तत्त्वन्यासोपितत्रैवोक्तः ॥२२॥ मन्मूर्तिपंजरन्यासोविष्णुपंजरस्तोत्रोक्तोमहान्यासइतिसंप्रदायः मंत्रन्यासंमंत्रवर्णैस्तत्तत्कल्पोक्तंषडंगादिन्यासम् प्रतिमादावपीति यथात्मनितथादेवइत्युक्तेः ॥२३॥ ईषद्वामभागावच्छिन्नपुरोभागेकलशंजलपूर्णंस्थापयेदितिशेषः पुष्पादिदक्षिणेक्षिपेत्स्थापयेदित्यर्थः अर्घ्यादिपात्रस्थापनदेशःस्मृतौउक्तः अर्घ्यपात्रंतुवायव्येनैर्ऋत्यांपाद्यपात्रकम् मध्येतुमधुपर्कस्यादैशेरवाचमनीयकमिति ॥ २४॥

जीवसंज्ञितांमत्कलामित्यनेनचेतनःसर्वत्रैकएवेतिबोधितं युक्तंचैतत् व्यापकेनैकेनैवचेतनोपपत्तावनेकतत्कल्पनायांमानाभावात् प्रतिकर्म व्यवस्थात्वंतःकरणभेदेनैवोपपन्नेति हृत्पद्मेतांध्यायेत् ॥ २५ ॥ तयाव्याप्तमखिलंस्वदेहंभावयेत् तथाभावयित्वातामेवमत्कलांप्रतिमादिष्वावाहयेत् तदावाहनेनतामपिचेतनत्वेनध्यात्वा ॥ २६ ॥ यावच्छक्यैरुपचारैर्वाषोडशभिःपंचभिर्वा तुःपादपूरणार्थः अमाययाऽदंभादिनामांपूजयेत् ॥ २७ ॥ विभवेसतिकर्पूरादिभिःसुगंधपुष्पैश्चमंत्रवदर्चयेत् ॥ २८ ॥ आगमोक्तांअगस्त्यसंहितोक्तां प्रकारयेत्प्रकु

तथैवाचमनार्थंतुन्यसेत्पात्रचतुष्टयम् ॥ हृत्पद्मेभानुविमलेमत्कलांजीवसंज्ञिताम् ॥ २५ ॥ ध्यायेत्स्वदेहमखिलंतयाव्याप्तमरिंदम ॥ तामेवावाहयेन्नित्यंप्रतिमादिषुमत्कलाम् ॥ २६ ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैःस्नानवस्त्रविभूषणैः ॥ यावच्छक्योपचारैर्वात्वर्चयेन्माममायया ॥ २७ ॥ विभवेसतिकर्पूरकुंकुमागुरुचंदनैः ॥ अर्चयेन्मंत्रवन्नित्यंसुगंधकुसुमैःशुभैः ॥ २८ ॥ दशावरणपूजांवैत्यागमोक्तांप्रकारयेत् ॥ नीराजनैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्बहुविस्तरैः ॥ २९ ॥ श्रद्धयोपहरेन्नित्यंश्रद्धाभुगहमीश्वरः ॥ होमंकुर्यात्प्रयत्नेनविधिनामंत्रकोविदः ॥ ३० ॥ अगस्त्येनोक्तमार्गेणकुंडेनागमवित्तमः ॥ जुहुयान्मूलमंत्रेणपुंसूक्तेनाथवाबुधः ॥ ३१ ॥ अथवौपासनाग्नौवाचरुणाहविषातथा ॥ तप्तजांबूनदप्रख्यंदिव्याभरणभूषितम् ॥ ३२ ॥ ध्यायेदनलमध्यस्थंहोमकालेसदाबुधः ॥ पार्षदेभ्योबलिंदत्वाहोमशेषंसमापयेत् ॥ ३३ ॥

र्वीतित्यर्थः नीराजनैरितिपाठक्रमादर्थक्रमस्यबलवत्त्वाद्धूपदीपनैवेद्यनीराजनानीतिक्रमःनीराजनंपंचारार्तिकादिभिः ॥ २९ ॥ तद्धूपादि श्रद्धयोपहरेद्दद्यात् यतोहंश्रद्धाभुक्श्रद्धादत्तभोक्ता ॥ ३० ॥ अगस्त्येनेतिअगस्त्यसंहितोक्तमार्गेणकृतंयत्कुंडंतेनतस्मिन्नित्यर्थः अधिकरणस्यकरणत्वविवक्षयातृतीया मूलमंत्रेणागमोक्तेन पुंसूक्तेनपुरुषसूक्तेनएतद्ब्राह्मणविषयम् ॥ ३१ ॥ तद्विषयेएवाहाथवौपासनाग्नाविति चरुणाहविषाहवीरूपेणचरुणा ॥ ३२ ॥ ध्यायेन्मामितिशेषः पार्षदेभ्यस्तंत्रोक्तहनूमदादिभ्यः ॥ ३३ ॥

मांध्यायन् स्मरन्नित्यस्यमनुवर्णानितिशेषः तदेवाह यतवागिति अनेनप्रशस्ततरोमानसोजपउक्तः मुखवासंतद्रूपकर्पूरादियुक्तंतांबूलंदत्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ मदर्थेमत्प्रीतयेइत्यर्थः कारयेत्कुर्वीतेत्यर्थः निवृत्तप्रेषणाण्णिच् दंडवदित्यनेनाष्टांगप्रणामउक्तः ॥ ३५ ॥ भावनामयं मद्दत्तंप्रसादंशिरसिआधायस्थापयित्वा अनेनमह्यंप्रसादंपुष्पादिरूपंभगवान्ददातीतिभावनयाप्रसादंगृण्हीयादितिसूचितम् तंगृहीत्वाशिरसिस्थापयित्वाभावनाभावितेमत्पदेपाणिभ्यांस्वमूर्ध्निगृहीत्वाधृत्वा ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वाप्रणमेदित्यन्वयः प्रत्यग्ज्योतिषिस्वहृदयस्थे यतए

ततोजपंप्रकुर्वीतध्यायन्मांयतवाक्स्मरन् ॥ मुखवासंचतांबूलंदत्वाप्रीतिसमन्वितः ॥ ३४ ॥ मदर्थेनृत्यगीतादिस्तुतिपाठादिकारयेत् ॥ प्रणमेद्दंडवद्भूमौहृदयेमांनिधायच ॥ ३५ ॥ शिरस्याधायमद्दत्तंप्रसादंभावनामयम् ॥ पाणिभ्यांमत्पदेमूर्ध्निगृहीत्वाभक्तिसंयुतः ॥ ३६ ॥ रक्षमांघोरसंसारादित्युक्त्वाप्रणमेत्सुधीः ॥ उद्वासयेद्यथापूर्वंप्रत्यग्ज्योतिषिसंस्मरन् ॥ ३७ ॥ एवमुक्तप्रकारेणपूजयेद्विधिवद्यदि ॥ इहामुत्रचसंसिद्धिंप्राप्नोतिमदनुग्रहात् ॥ ३८ ॥ मद्भक्तोयदिमामेवंपूजांचैवदिनेदिने ॥ करोतिममसारूप्यंप्राप्नोत्येवनसंशयः ॥ ३९ ॥ इदंरहस्यंपरमंचपावनंमयैवसाक्षात्कथितंसनातनम् ॥ पठत्यजस्रंयदिवाशृणोतियःससर्वपूजाफलभाङ्नसंशयः ॥ ४० ॥ एवंपरात्माश्रीरामः क्रियायोगमनुत्तमम् ॥ पृष्टः प्राहस्वभक्तायशेषांशायमहात्मने ॥ ४१ ॥ पुनःप्राकृतवद्रामोमायामालंब्यदुःखितः ॥ हासीतेतिवदन्नैवनिद्रांलेभेकथंचन ॥ ४२ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रकिष्किंधायांसुबुद्धिमान् ॥ हनूमान्प्राहसुग्रीवमेकांतेकपिनायकम् ॥ ४३ ॥

वध्याताजीवकलाप्रतिमायामावाहितापूर्वंतत्रैवोद्वासयेत तत्रैवप्राविष्टांध्यायेत् एतदेवविसर्जनम् ॥३७॥ इहामुत्रचऐहलौकिकींपारलौकिकींचेत्यर्थः ॥३८॥ मद्भक्तोयदिमामेवंध्यात्वाआवाह्यचदिनेदिनेप्रतिदिनंममपूजांकरोतितदाममसारूप्यंप्राप्नोति ॥३९॥ सनातनंपूर्वपूर्वैरप्येवमेवानुष्ठितम् ॥ ४० ॥ शेषांशायलक्ष्मणाय ॥ ४१ ॥ प्राकृतवत्प्रकृतिकार्यःमनुष्यवत् मायामालंब्यदुःखितइत्यनेनस्वतस्तस्यदुःखलेशोऽपिनेतिसूचितम् ॥ ४२ ॥ एकांतेइति मंत्रत्वादेकांतेकथनम् ॥ ४३ ॥

अनुत्तमः नविद्यतेउत्तमंयस्मादित्यर्थः ॥ ४४ ॥ उपकारमेवाह त्वत्कृतेइति ॥ ४५ ॥ दुर्लभांतारामिति वालिपरिग्रहात्त्वयासर्वथाका मिभावेनद्रष्टुमप्यशक्यामित्यर्थः ॥ ४६ ॥ एकाग्रंतन्मात्रचित्तत्वंयथाभवातितथाईक्षतेप्रतीक्षते कार्यस्यसीतान्वेषणरूपस्य गौरवात् त्वदेकसाध्यत्वादित्यर्थः ॥ ४७ ॥ कृतघ्नस्त्वंयादिनकरोषितदावालिवत्हन्यसेरामेणेतिशेषः अतःसर्वथान्वेषणमुचितमितिव्यंग्यम् ॥

शृणुराजन्प्रवक्ष्यामितवैवहितमुत्तमम् ॥ रामेणतेकृतःपूर्वमुपकारोह्यनुत्तमः ॥ ४४ ॥ कृतघ्नवत्त्वयानूनं विस्मृतःप्रतिभातिमे ॥ त्वत्कृतेनिहतोवालीवीरस्त्रैलोक्यसंमतः ॥ ४५ ॥ राज्येप्रतिष्ठितोऽसित्वंतारांप्रा प्तोऽसिदुर्लभाम् ॥ सरामःपर्वतस्याग्रेभ्रात्रासहवसन्सुधीः ॥ ४६ ॥ त्वदागमनमेकाग्रमीक्षतेकार्यगौर वात् ॥ त्वंतुवानरभावेनस्त्रीसक्तोनावबुध्यसे ॥४७॥ करोमीतिप्रतिज्ञायसीतायाःपरिमार्गणम् ॥ नक रोषिकृतघ्नस्त्वंहन्यसेवालिवद्द्रुतम् ॥ ४८ ॥ हनूमद्वचनंश्रुत्वासुग्रीवोभयविह्वलः ॥ प्रत्युवाचहनूमंतं सत्यमेवत्वयोदितम् ॥ ४९ ॥ शीघ्रंकुरुमदाज्ञांत्वंवानराणांतरस्विनाम् ॥ सहस्राणिदशेदानींप्रेषयाशु दिशोदश ॥ ५० ॥ सप्तद्वीपगतान्सर्वान्वानरानानयंतुते ॥ पक्षमध्येसमायांतुसर्वेवानरपुंगवाः ॥५१॥ येपक्षमतिवर्ततेतेवध्यामेनसंशयः ॥ इत्याज्ञाप्यहनूमंतंसुग्रीवोगृहमाविशत् ॥ ५२ ॥ सुग्रीवाज्ञांपुर स्कृत्यहनूमान्मंत्रिसत्तमः ॥ तत्क्षणेप्रेषयामासहरीन्दशदिशःसुधीः ॥५३॥ अगणितगुणसत्त्वान्वायुवेग प्रचारान्वनचरगणमुख्यान्पर्वताकाररूपान् ॥ पवनहितकुमारःप्रेषयामासदूतानतिरभसतरात्मादानमा नादितृप्तान् ॥५४॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेकिष्किंधाकांडेचतुर्थःसर्गः ॥४॥ ॥छ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वानराणांमदाज्ञांकुरुबोधय ॥ ५० ॥ आज्ञामाह सप्तेति ॥५१ ॥ इत्याज्ञाप्यएवंवानरेषुकर्त्तव्यामाज्ञांबोधयित्वा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अगणितागुणाःसत्वंपराक्रमश्चयेषांतान् पर्वताकारसदृशंरूपमाकारोयेषांतान् पवनस्यवायोर्हितोतिप्रियःकुमारोहनू मान् दानमानादितृप्तानित्यनेनावश्यंकार्यसिद्धिकारित्वंदर्शितम् ॥ ५४ ॥ ॥ इतिश्री०सेतौकिष्किंधाकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

रामास्त्विति पर्वताग्रेस्थितोमणियुक्तसानौशिखरे ॥ १ ॥ नजानेनशक्नोमीत्यर्थःधातूनामनेकार्थत्वात् ॥ २ ॥ यःकश्चिदपिजीवतीतिब्रूयात्समेप्रियकृत् यत्रकुत्रवायत्रकुत्रापीत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वसंतत्विंकथंप्राणान्धरिष्यसीत्यन्वयः ॥ ५ ॥ विरहदुःखमभिनयति चंद्रोऽपीति भानुवत्दाहकत्वात् ॥ ६ ॥ चंद्रत्वमिति कर्पूरतोप्यतिशीतलस्यममकामदुःखशामकस्यतद्गात्रस्यस्पर्शैतवकराअपितथागुणशै

रामस्तुपर्वतस्याग्रेमणिसानौनिशामुखे ॥ सीताविरहजंशोकमसहन्निदमब्रवीत् ॥ १ ॥ पश्यलक्ष्मणमे सीताराक्षसेनहृताबलात् ॥ मृताऽमृतावानिश्चेतुंनजानेयाविभामिनीम् ॥ २ ॥ जीवतीतिममब्रूयात्कश्चिद्वाप्रियकृत्समे ॥ यदिजानामितांसाध्वींजीवंतींयत्रकुत्रवा ॥ ३ ॥ हठादेवाहरिष्यामिसुधामिवपयोनिधेः ॥ प्रतिज्ञांशृणुमेभ्रातर्येनमेजनकात्मजा ॥ ४ ॥ नीतातंभस्मसात्कुर्यांसपुत्रबलवाहनम् ॥ हेसीतेचंद्रवदनेवसंतीराक्षसालये ॥ ५ ॥ दुःखार्तामामपश्यंतीकथंप्राणान्धरिष्यसि ॥ चंद्रोऽपिभानुवद्भाति ममचंद्राननांविना ॥ ६ ॥ चंद्रत्वंजानकींस्पृष्ट्वाकरैर्मांस्पृशशीतलैः ॥ सुग्रीवोऽपिदयाहीनोदुःखितंमांनपश्यति ॥ ७ ॥ राज्यंनिष्कंटकंप्राप्यस्त्रीभिःपरिवृतोरहः ॥ कृतघ्नोदृश्यतेव्यक्तंपानासक्तोऽतिकामुकः ॥ ८ ॥ नायातिशरदंपश्यन्नपिमार्गयितुंप्रियाम् ॥ पूर्वोपकारिणंदुष्टःकृतघ्नोविस्मृतोहिमाम् ॥ ९ ॥ हन्मिसुग्रीवमप्येवंसपुरंसहबांधवम् ॥ वालीयथाहतोमेऽद्यसुग्रीवोऽपितथाभवेत् ॥ १० ॥ इतिरुष्टंसमालोक्यराघवंलक्ष्मणोऽब्रवीत् ॥ इदानीमेवगत्वाहंसुग्रीवंदुष्टमानसम् ॥ ११ ॥

त्ययुक्ताभूत्वामांसुखयिष्यंतीतिभावः विरहवेदनासहत्वादेवसुग्रीवंनिंदतिसुग्रीवोपीति ॥ ७ ॥ यन्मांनपश्यतितत्कृतघ्नःसइवदृश्यते ॥ ॥ ८ ॥ कृतघ्नत्वमुपपादयति नायातीति ॥ ९ ॥ एवंयथासीताहर्त्तारंहंतुमिच्छामिएवमित्यर्थः अद्ययथामेमयावालीहतस्तथासुग्रीवोपिभवेदित्यर्थः ॥ १० ॥ रुष्टंक्रोधवंतम् ॥ ११ ॥

इदानीमेवेत्याद्युक्त्वाराजाज्ञांविनेदृशकार्यकरणमनुचितमितिप्रतिसंधायाह मामाज्ञापयेति ईदृशेस्थलेप्रथमतोऽप्रतिसंधानंतुरामरोषेणल क्ष्मणस्यापरिरोषाविष्टत्वात्अतोगर्भितंनदोषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ वालिवन्नहनिष्यसेइत्युक्त्वाभिषयेत्यन्वयः नञ्काकुः ततःसुग्रीवप्र तिभाषितंतद्दत्तोत्तरंआदाय ॥ १४ ॥ अत्रागत्यमांश्रावयेतिशेषः तच्छ्रुत्वापश्चाद्यत्कार्यंकर्तुंयोग्यंतत्करिष्यामि अगच्छदितिछेदः ॥ ॥ १५ ॥ किष्किंधांप्रत्यगच्छादितिपूर्वेणान्वयः नित्यलक्ष्मीकःअविभक्ततन्नामकमायाशक्तिः तत्संबंधादेवसर्वज्ञः स्वतस्तुविज्ञानात्मानि

मामाज्ञापयहत्वातमायास्येरामतेऽतिक्रम् ॥ इत्युक्त्वाधनुरादायखड्गंतूणीरमेवच ॥१२ ॥ गंतुमभ्युद्यतं वीक्ष्यरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ नहंतव्यस्त्वयावत्ससुग्रीवोमेप्रियःसखा ॥ १३ ॥ किंतुभीषयसुग्रीवंवा लिवन्नहानिष्यसे ॥ इत्युक्त्वाशीघ्रमादायसुग्रीवप्रतिभाषितम् ॥ १४ ॥ आगत्यपश्चाद्यत्कार्यंतत्करि ष्याम्यसंशयम् ॥ तथेतिलक्ष्मणोऽगच्छत्त्वरितोभीमविक्रमः ॥ १५ ॥ किष्किंधांप्रतिकोपेननिर्दहन्नि ववानरान् ॥ सर्वज्ञोनित्यलक्ष्मीकोविज्ञानात्मापिराघवः ॥ १६ ॥ सीतामनुशुशोचार्तःप्राकृतःप्राकृता मिव ॥ बुद्ध्यादिसाक्षिणस्तस्यमायाकार्यातिवर्तिनः ॥ १७ ॥ रागादिरहितस्यास्यतत्कार्यंकथमुद्भवे त् ॥ ब्रह्मणोक्तमृतंकर्तुंराज्ञोदशरथस्यहि ॥ १८ ॥ तपसःफलदानायजातोमानुषवेषधृक् ॥ माययामो हिताःसर्वेजनाअज्ञानसंयुताः ॥ १९ ॥ कथमेषांभवेन्मोक्षइतिविष्णुर्विचिंतयन् ॥ कथांप्रथयितुंलोके सर्वलोकमलापहाम् ॥ २० ॥

र्विषयज्ञानस्वरूपोपि ॥ १६ ॥ सीतामनुशुशोचेतिविरोधः प्राकृतोऽज्ञोजनः प्राकृतांसंयोगवियोगशालिनीं तत्रशंकते बुद्ध्येत्यादिना कथमुद्भवेदित्यंतेन मायाकार्यातिवर्तिनःतदस्पृष्टस्य ॥ १७ ॥ अतएवरागादिरहितस्य समाधत्ते ब्रह्मणेति ब्रह्मप्रार्थितंरावणवधफल कात्तरणंऋतंसत्यंकर्तुंजातः फलांतरमप्याह राज्ञस्तपःफलदानायच ॥ १८ ॥ मानुषवेषधृक्जातः एवंचतद्वेषनिर्वाहायैवैवंचेष्टाकरण मितिभावः फलांतरमपितथाव्यवहरणस्याह माययेति मायामोहितत्वादेवाज्ञानसंयुताः ॥ १९ ॥ प्रथयितुंविस्तारयितुम् ॥ २० ॥

मानुषचेष्टकः मनुष्यसदृशचेष्टाकर्ता लोकानांक्रोधादिकालिकस्यव्यवहारस्यासिद्धयेज्ञानायार्थस्यतत्फलस्यचासिद्धये ॥ २१ ॥ तत्तत्कालोचितंव्यवहारंगृह्णन्व्यवहरन्प्रजाः मोहयतिरामोप्येवंव्यवहृतवान्तस्मादेवंव्यवहारोयुक्तइतिबोधयतिमोहकरत्वंचास्यनिवृत्तिमार्गविपरीतत्वेन गुणवर्जितोऽपिअशेषगुणेषुशत्रुवधकांतानुरागादिषुअनुरक्तइवतत्तद्व्यवहरन् अतएवमोहयाति ॥ २२ ॥ कामाद्यालिप्तत्वमेवहेतुपूर्वंनिरूपयति विज्ञानेति स्वयंविज्ञानमूर्तिस्तद्घनःतथाविज्ञानरूपैवशक्तिर्यस्य तेनशक्तिसंसर्गकृतोऽन्यथाभावोवारितः अतएवसर्वप्रा

रामायणाभिधांरामोभूत्वामानुषचेष्टकः ॥ क्रोधंमोहंचकामंचव्यवहारार्थसिद्धये ॥ २१ ॥ तत्तत्कालोचितंगृह्णन्मोहयत्यवशाःप्रजाः ॥ अनुरक्तइवाशेषगुणेषुगुणवर्जितः ॥२२॥ विज्ञानमूर्तिर्विज्ञानशक्तिःसाक्ष्यगुणान्वितः ॥ अतःकामादिभिर्नित्यमविलिप्तोयथानभः ॥ २३ ॥ विंदंतिमुनयःकेचिज्जानंतिसनकादयः ॥ तद्भक्तानिर्मलात्मानःसम्यग्जानंतिनित्यदा ॥ २४ ॥ भक्तचित्तानुसारेणजायतेभगवानजः ॥ लक्ष्मणोऽपितदागत्वाकिष्किंधानगरांतिकम् ॥ २५ ॥ ज्याघोषमकरोत्तीव्रंभीषयन्सर्ववानरान् ॥ तंदृष्ट्वाप्राकृतास्तत्रवानरावप्रमूर्धनि ॥ २६ ॥ चक्रुःकिलकिलाशब्दंधृतपाषाणपादपाः ॥ तान्दृष्ट्वाक्रोधताम्राक्षोवानरान्लक्ष्मणस्तदा ॥ २७ ॥ निर्मूलान्कर्तुमुद्युक्तोधनुरानम्यवीर्यवान् ॥ ततःशीघ्रंसमापत्यज्ञात्वालक्ष्मणमागतम् ॥ २८ ॥

णिनांशुभाशुभसाक्षीविशिष्टज्ञानशक्तित्वात् अगुणान्वितःगुणान्वितभिन्नःनिर्गुणइतियावत् अतइतिस्पष्टं यथानभआकाशःपवनानीतमलेना लिप्तस्तद्वत् ॥ २३ ॥ नन्वेवंभूतोस्माभिर्नगृह्यतेकिंतत्राह विंदंतीति केचिदेवसनकादयोमुनयोजानंतिश्रुतिवाक्यैर्विंदंतिलभंते अपरोक्षतयापिसाक्षात्कुर्वंतीतियावत् तत्किमन्येनजानंत्येवसर्वथानेत्याह तद्भक्ताइति ईदृशाःसम्यक्जानंत्येवेतिभावः ॥ २४ ॥ तत्रहेतुमाह भक्तेति जायते ज्ञानविषयोजायतइत्यर्थः ॥ २५ ॥ वप्रंप्राकारः ॥ २६ ॥ किलकिलाशब्दोवानराणांक्रोधभयादिकालिकःशब्दः ॥ ॥ २७ ॥ समापत्यगृहाच्चालित्वा ॥ २८ ॥

लक्ष्मणसामीप्यंगत्वाप्राप्य ॥ २९ ॥ प्रियवर्धनः प्रियाणांवृद्धिकरणशीलः ॥ ३० ॥ रौद्रमूर्तिनावालिवधकालिकमूर्तिना ॥ ३१ ॥ लक्ष्मणोबहिःस्थितइतिन्यवेदयदित्यन्वयः ॥ ३२ ॥ लक्ष्मणंतन्निकटम् ॥ ३३ ॥ कोपितंसंजातकोपंसांत्वयन्क्षमावंतंकुर्वन्मंदिरमानय प्रापय ॥ ३४ ॥ मृदुभाषितैःसांत्वयंतीलक्ष्मणंप्रतिगच्छ ततःशांतंशांतकोपंकृत्वाततोऽतःपुरंनीत्वा अनेनात्यंतमित्रताप्रदर्शनम् मेमां

निवार्यवानरान्सर्वानंगदोमंत्रिसत्तमः ॥ गत्वालक्ष्मणसामीप्यंप्रणनामसदंडवत् ॥ २९ ॥ ततोंगदंपरिष्वज्यलक्ष्मणःप्रियवर्धनः ॥ उवाचवत्सगच्छत्वंपितृव्यायनिवेदय ॥ ३० ॥ मामागतंराघवेणचोदितंरौद्रमूर्तिना ॥ तथेतित्वरितंगत्वासुग्रीवायन्यवेदयत् ॥ ३१ ॥ लक्ष्मणःक्रोधताम्राक्षःपुरद्वारिबहिःस्थितः ॥ तच्छ्रुत्वातीवसंत्रस्तःसुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ ३२ ॥ आहूयमंत्रिणांश्रेष्ठंहनूमंतमथाऽब्रवीत् ॥ गच्छत्वमंगदेनाशुलक्ष्मणंविनयान्वितः ॥ ३३ ॥ सांत्वयन्कोपितंवीरशनैरानयमंदिरम् ॥ प्रेषयित्वाहनूमंतंतारामाहकपीश्वरः ॥ ३४ ॥ त्वंगच्छसांत्वयंतीतंलक्ष्मणंमृदुभाषितैः ॥ शांतमंतःपुरंनीत्वापश्चाद्दर्शयमेऽनघे ॥ ३५ ॥ भवत्वितिततस्तारामध्यकक्षंसमाविशत् ॥ हनूमानंगदेनैवसहितोलक्ष्मणांतिकम् ॥ ३६ ॥ गत्वाननामशिरसाभक्त्यास्वागतमब्रवीत् ॥ एहिवीरमहाभागभवद्गृहमशंकितम् ॥ ॥ ३७ ॥ प्रविश्यराजदारादीन्दृष्ट्वासुग्रीवमेवच ॥ यदाज्ञापयसेपश्चात्तत्सर्वंकरवाणिभो ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणंभक्त्याकरेगृह्यसमारुतिः ॥ आनयामासनगरमध्याद्राजगृहंप्रति ॥ ३९ ॥ पश्यंस्तत्रमहासौधान्यूथपानांसमंततः ॥ जगामभवनंराज्ञःसुरेंद्रभवनोपमम् ॥ ४० ॥

दर्शय ॥ ३५ ॥ मध्यकक्षंस्त्रीणांसंचारमर्यादास्थलम् ॥ ३६ ॥ अशंकितमेहियतइदंभवद्गृहम् ॥ ३७ ॥ राजदारादीन्दृष्ट्वेत्यनेनसेवकदारदर्शनेयथाराज्ञोनसंकोचस्तथाऽस्मद्राजदारदर्शनेतवसंकोचोनोचितइतिभावः ॥ ३८ ॥ गृह्येत्यार्षम् ॥ ३९ ॥ यूथपानांमहासौधान्गृहानित्यर्थः ॥ ४० ॥

ताराधिपाननार्चंद्रमुखी ॥ ४१ ॥ आदौस्वस्यसेवकत्वाल्लक्ष्मणस्यभगवदवतारत्वाच्चनत्वापश्चान्मित्रभावेनदेवरेत्युक्तिःत्वंसाधुर्भक्तवत्स लोऽतोभक्तेष्वीदृशःकोपोऽनुचितइतिभावः ॥ ४२ ॥ आकार्षीःअतिशयेनकृतवान् अनाश्वासंनिरंतरमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ बहुदुःखौ घात्वालितःप्राप्यमाणात् ॥ ४४ ॥ यतःप्राप्तसौख्योऽतःकामासक्तोपिसेवार्थनागतइतिनअपित्वागतएव काकुरत्र कथमागतस्तत्राह

मध्यकक्षेगतातत्रतारातारधिपानना ॥ सर्वाभरणसंपन्नामदरक्तांतलोचना ॥ ४१ ॥ उवाचलक्ष्मणंनं त्वास्मितपूर्वाभिभाषिणी ॥ याहिदेवरभद्रंतेसाधुत्वंभक्तवत्सलः ॥ ४२ ॥ किमर्थंकोपमाकार्षीर्भक्तेभृ त्येकपीश्वरे ॥ बहुकालमनाश्वासंदुःखमेवानुभूतवान् ॥ ४३ ॥ इदानींबहुदुःखौघाद्भवाद्भिरभिरक्षि तः ॥ भवत्प्रसादात्सुग्रीवःप्राप्तसौख्योमहामतिः ॥ ४४ ॥ कामासक्तोरघुपतेःसेवार्थंनागतोहरिः ॥ आ गमिष्यंतिहरयोनानादेशगताःप्रभो ॥ ४५ ॥ प्रेषितादशसाहस्राहरयोरघुसत्तम ॥ आनेतुंवानरान्दि ग्भ्योमहापर्वतसन्निभान् ॥ ४६ ॥ सुग्रीवःस्वयमागत्यसर्ववानरयूथपैः ॥ वधयिष्यतिदैत्यौघान्रावणं चहनिष्यति ॥ ४७ ॥ त्वयैवसहितोऽद्यैवगंतावानरपुंगवः ॥ पश्यांतर्भवनंतत्रपुत्रदारसुत्दहृतम् ॥ ॥ ४८ ॥ दृष्ट्वासुग्रीवमभयंदत्वानयसहैवते ॥ तारायावचनंश्रुत्वाकृशक्रोधोऽथलक्ष्मणः ॥ ४९ ॥ ज गामांतःपुरंयत्रसुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ रुमामालिंग्यसुग्रीवःपर्यंकेपर्यवस्थितः ॥ ५० ॥ दृष्ट्वालक्ष्मणमत्य र्थमुत्पपातातिभीतवत् ॥ तंदृष्ट्वालक्ष्मणःक्रुद्धोमदविह्वलितेक्षणम् ॥ ५१ ॥

आगमिष्यंतीति ॥ ४५ ॥ एवंचैवमुद्यमकरणात्सेवांकृतवानेवेतिभावः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ रामभ्रातृत्वात्त्वयैवसहितोवानरपुंगवोऽद्यैव गंतारामसमीपमितिशेषः अंतर्भवनस्यमध्ये ॥ ४८ ॥ तेसहैवनय स्वेनैवसहनयेत्यर्थः तारावचनेनातिमधुरेणललितेनकृशक्रोधः ॥ ॥ ४९ ॥ यत्रसुग्रीवःस्थितस्तदंतःपुरंजगाम ॥ ५० ॥ अत्यर्थअतिशयेनातिभीतवदुत्पपातपर्यंकादितिशेषःमदविह्वलितेक्षणंमद विकलनेत्रम् ॥ ५१ ॥

१६॥ ४

सुग्रीवंप्राहदुर्वृत्तविस्मृतोऽसिरघूत्तमम् ॥ वालीयेनहतोवीरःसबाणोऽद्यप्रतीक्षते ॥ ५२ ॥ त्वमेववालि
नोमार्गंगमिष्यसिमयाहतः ॥ एवमत्यंतपरुषंवदंतंलक्ष्मणंतदा ॥ ५३ ॥ उवाचहनुमान्वीरःकथमेवंप्र
भाषसे ॥ त्वत्तोऽधिकतरोरामेभक्तोऽयंवानराधिपः ॥ ५४ ॥ रामकार्यार्थमनिशंजागर्तिनतुविस्मृतः ॥
आगताःपरितःपश्यवानराःकोटिशःप्रभो ॥ ५५ ॥ गमिष्यंत्यचिरेणैवसीतायाःपरिमार्गणम् ॥साधयि
ष्यतिसुग्रीवोरामकार्यमशेषतः ॥ ५६ ॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्यंसौमित्रिर्लज्जितोभवत् ॥ सुग्रीवोप्यर्घ्यपा
द्याद्यैर्लक्ष्मणंसंप्रपूजयत् ॥५७॥ आलिंग्यप्राहरामस्यदासोऽहंतेनरक्षितः॥ रामःस्वतेजसालोकान्क्षणार्धे
नैवजेष्यति ॥ ५८ ॥ सहायमात्रमेवाहंवानरैःसहितःप्रभो ॥ सौमित्रिरपिसुग्रीवंप्राहकिंचिन्मयोदितम्
॥ ५९ ॥ तत्क्षमस्वमहाभागप्रणयाद्भाषितंमया ॥ गच्छामोद्यैवसुग्रीवरामस्तिष्ठतिकानने ॥ ६० ॥ ए
कएवातिदुःखार्तोजानकीविरहात्प्रभुः ॥ तथेतिरथमारुह्यलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ ६१ ॥ वानरैःसहितो
राजाराममेवान्वपद्यत ॥ ६२ ॥ भेरीमृदंगैर्बहुऋक्षवानरैःश्वेतातपत्रैर्व्यजनैश्चशोभितः ॥ नीलांगदाद्यै
र्हनुमत्प्रधानैःसमावृतोराघवमभ्यगाद्धरिः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेकिष्किं
धाकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ छ ॥

इत्याह आगताइति ॥ ९५ ॥ परिमार्गणंकर्तुमितिशेषः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ यत्किंचिन्मयोदितंतत्क्षमस्वेत्यन्वयः ॥ ९९ ॥
प्रणयात्प्रणयकोपात् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमत्सकल०सेतौकिष्किंधाकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥१६॥

दृष्ट्वेति चैलंचजीर्णवासोऽजिनंच ॥ १ ॥ स्मितेनचारुसुंदरंमुखांबुजंयस्यतम् ॥ २ ॥ ३ ॥ अनामयमारोग्यं अंतिकेस्वसमीपे ॥ ४ ॥

दृष्ट्वारामंसमासीनंगुहाद्वारिशिलातले ॥ चैलाजिनधरंश्यामंजटामौलिविराजितम् ॥ १ ॥ विशालनयनं शांतंस्मितचारुमुखांबुजम् ॥ सीताविरहसंतप्तंपश्यंतंमृगपक्षिणः ॥ २ ॥ रथाद्दूरात्समुत्पत्त्यवेगात्सुग्रीव लक्ष्मणौ ॥ रामस्यपादयोरग्रेपेततुर्भक्तिसंयुतौ ॥ ३ ॥ रामःसुग्रीवमालिंग्यपृष्ट्वानामयमंतिके ॥ स्थाप यित्वायथान्यायंपूजयामासधर्मवित् ॥ ४ ॥ ततोऽब्रवीद्रघुश्रेष्ठंसुग्रीवोभक्तिनम्रधीः ॥ देवपश्यसमायांतीं वानराणांमहाचमूम् ॥ ५ ॥ कुलाचलाद्रिसंभूतामेरुमंदरसन्निभाः ॥ नानाद्वीपसरिच्छैलवासिनःपर्वतो पमाः ॥ ६ ॥ असंख्याताःसमायांतिहरयःकामरूपिणः ॥ सर्वेदेवांशसंभूताःसर्वेयुद्धविशारदाः ॥ ७ ॥ अत्रकेचिद्गजबलाःकेचिद्दशगजोपमाः ॥ गजायुतबलाःकेचिदन्येऽमितबलाःप्रभो ॥ ८ ॥ केचिदं जनकूटाभाःकेचित्कनकसन्निभाः ॥ केचिद्रक्तांतवदनादीर्घवालास्तथापरे ॥ ९ ॥ शुद्धस्फटिकसंका शाःकेचिद्राक्षससन्निभाः ॥ गर्जंतःपरितोयांतिवानरायुद्धकांक्षिणः ॥ १० ॥ त्वदाज्ञाकारिणःसर्वेफल मूलाशनाःप्रभो ॥ ऋक्षाणामधिपोवीरोजांबवान्नामबुद्धिमान् ॥ ११ ॥ एषमेमंत्रिणांश्रेष्ठःकोटिभल्लुक वृंदपः ॥ हनुमानेषविख्यातोमहासत्त्वपराक्रमः ॥ १२ ॥ वायुपुत्रोऽतितेजस्वीमंत्रीबुद्धिमतांवरः ॥ न लोनीलश्चगवयोगवाक्षोगंधमादनः ॥ १३ ॥ शरभोमैंदवश्चैवगजःपनसएवच ॥ वलीमुखोदधिमुखःसु षेणस्तारएवच ॥ १४ ॥ केसरीचमहासत्त्वःपिताहनुमतोबली ॥ एतेमेयूथपारामप्राधान्येनमयो दिताः ॥ १५ ॥

॥ ५ ॥ कुलाचला हिमाद्यादयःसप्तपर्वताः ॥ ६ ॥ ७ ॥ अमितबलाइतिछेदः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कोटिभल्लुकवृंदपः कोटीतिवृंदविशेषणम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

प्रत्येकतः सार्वविभक्तिकस्तासिःएकैकइत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कार्यगौरवंजानासि अतोयस्यांदिशियेयोग्यास्तांस्तत्र नियुंक्ष्वेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अत्यर्थमतिशयेनमहाबलान्ज्ञात्वाप्रयत्नेनतानेवप्रेषयामासेत्यन्वयः तानेवाह युवराजमिति ॥

महात्मानोमहावीर्याःशक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ एतेप्रत्येकतःकोटिकोटिंवानरयूथपाः ॥ १६ ॥ तवाज्ञाकारिणःसर्वेसर्वेदेवांशसंभवाः ॥ एषवालिसुतःश्रीमानंगदोनामविश्रुतः ॥ १७ ॥ वालितुल्यबलोवीरोराक्षसानांबलांतकः॥ एतेचान्येचबहवस्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ १८ ॥ योद्धारःपर्वताग्रैश्चनिपुणाःशत्रुघातने ॥ आज्ञापयरघुश्रेष्ठसर्वेतेवशवर्तिनः ॥ १९ ॥ रामःसुग्रीवमालिंग्यहर्षपूर्णाश्रुलोचनः ॥ प्राहसुग्रीवजानासिसर्वंत्वंकार्यगौरवम् ॥ २० ॥ मार्गणार्थंहिजानक्यानियुंक्ष्वयदिरोचते ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंसुग्रीवःप्रीतमानसः ॥ २१ ॥ प्रेषयामासबलिनोवानरान्वानरर्षभः ॥ दिक्षुसर्वासुविविधान्वानरान्प्रेष्यसत्वरम् ॥ २२ ॥ दक्षिणांदिशमत्यर्थंप्रयत्नेनमहाबलान् ॥ युवराजंजांबवंतंहनूमंतंमहाबलम् ॥ २३ ॥ नलंसुषेणंशरभंमैंदंद्विविदमेवच ॥ प्रेषयामाससुग्रीवोवचनंचेदमब्रवीत् ॥ २४ ॥ विचिन्वंतुप्रयत्नेनभवंतोजानकींशुभाम् ॥ मासादर्वाङ्निवर्तध्वंमच्छासनपुरःसराः ॥ २५ ॥ सीतामदृष्ट्वायदिवोमासादूर्ध्वंदिनंभवेत् ॥ तदाप्राणांतिकंदंडंमत्तःप्राप्स्यथवानराः ॥ २६ ॥ इतिप्रस्थाप्यसुग्रीवोवानरान्भीमविक्रमान्॥ रामस्यपार्श्वेश्रीरामंनत्वाचोपविवेशसः ॥ २७ ॥ गच्छंतंमारुतिंदृष्ट्वारामोवचनमब्रवीत् ॥ अभिज्ञानार्थमेतन्मेह्यंगुलीयकमुत्तमम् ॥ २८ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ मच्छासनपुरःसराःमच्छासनंपुरःसरमग्रेयेषांतादृशाः अनेनमच्छासनंनविस्मर्तव्यमितिसूचितम् ॥ २५ ॥ प्राणांतिकंप्राणांतसंबंधिनंतत्संपादकमितियावत् अध्यात्मादित्वाट्ठञ् ॥ २६ ॥ श्रीरामंनत्वातत्पार्श्वेउपाविवेशेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ मेममांगुलीयकंगृहाणेतिशेषः हिःपादपूरणे ॥ २८ ॥

ननुअंगदादीन्विहायमह्यमेवाकिमर्थंदीयतेतत्राह अस्मान्निति सत्त्वंबलंबुद्धिंच ॥ २९ ॥ परिमार्गणेतान्निमित्तमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ किलकिलाशब्दंमुंचंतोमुष्टिभिःक्षणाज्जघ्नुःराक्षसमितिशेषः ॥ ३२ ॥ नायमितिसुकरवधत्वादितिभावः ॥ ३३ ॥ शुष्कंकंठोष्ठतालुकंये षांते ॥ ३४ ॥ ततःगह्वरात् ॥ ३५ ॥ उत्सुकाजलविषयोत्कंठावंतइत्यर्थः परस्परंबाहुभिर्बाहून्धृत्वासर्वेहनूमंतमन्वयुः अत्यंधकारादे

मन्नामाक्षरसंयुक्तंसीतायैदीयतांरहः ॥ अस्मिन्कार्येप्रमाणंहित्वमेवकपिसत्तम ॥ जानामिसत्त्वंतेसर्वंग च्छपंथाःशुभस्तव ॥ २९ ॥ एवंकपीनांराज्ञातेविसृष्टाःपरिमार्गणे ॥ सीतायाअंगदमुखाबभ्रमुस्तत्रतत्र ह ॥ ३० ॥ भ्रमंतोविंध्यगहनेददृशुःपर्वतोपमम् ॥ राक्षसंभीषणाकारंभक्षयंतंमृगान्गजान् ॥ ३१ ॥ रावणोऽयमितिज्ञात्वाकेचिद्वानरपुंगवाः ॥ जघ्नुःकिलकिलाशब्दंमुंचंतोमुष्टिभिःक्षणात् ॥ ३२ ॥ नायंरा वणइत्युक्त्वाययुरन्यन्महद्वनम् ॥ तृषार्ताःसलिलंतत्रनाविंदन्हरिपुंगवाः ॥ ३३ ॥ विभ्रमंतोमहारण्ये शुष्ककंठोष्ठतालुकाः ॥ ददृशुर्गह्वरंतत्रतृणगुल्मावृतंमहत् ॥ ३४ ॥ आर्द्रपक्षान्क्रौंचहंसान्निःसृतान्दद शुस्ततः ॥ अत्रास्तेसलिलंनूनंप्रविशामोमहागुहाम् ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वाहनुमानग्रेप्रविवेशतमन्वयुः ॥ सर्वेपरस्परंधृत्वाबाहून्बाहुभिरुत्सुकाः ॥ ३६ ॥ अंधकारेमहद्दूरंगत्वाऽपश्यन्कपीश्वराः ॥ जलाशया न्मणिनिभतोयान्कल्पद्रुमोपमान् ॥ ३७ ॥ वृक्षान्पक्वफलैर्नम्रान्मधुद्रोणसमन्वितान् ॥ गृहान्सर्वगु णोपेतान्मणिवस्त्रादिपूरितान् ॥ ३८ ॥ दिव्यभक्ष्यान्नसहितान्मानुषैःपरिवर्जितान् ॥ विस्मितास्तत्रभ वनेदिव्येकनकविष्टरे ॥ ३९ ॥ प्रभयादीप्यमानांतुददृशुःस्त्रियमेकलाम् ॥ ध्यायंतींचीरवसनांयोगिनीं योगमास्थिताम् ॥ ४० ॥

वंकरणम् ॥ ३६ ॥ महद्दूरंबहुदूरमित्यर्थः मणिनिभतोयान्मणितुल्यनिर्मलजलान् कल्पद्रुमोपमानितिउत्तरान्वयि ॥ ३७ ॥ मधुद्रो णसमन्वितान्द्रोणपरिमितमधुयुतान् गृहान्गृहाणि अर्धचार्दिः ॥ ३८ ॥ अतएवविस्मितालब्धाश्चर्याः ॥ ३९ ॥ योगमास्थितांचि त्तवृत्तिनिरोधजसिद्धिंप्राप्ताम् ॥ ४० ॥

भक्तिर्भीतिर्योगिनीविषयोर्कैकिमर्थमागताः ॥ ४१ ॥ कुतआगताइतिशेषः मत्स्थानंकिंप्रधर्षथकिमितिबलात्प्रविष्टाः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

प्रणेमुस्तांमहाभागांभक्त्याभीत्याचवानराः ॥ दृष्ट्वातान्वानरान्देवीप्राहयूयंकिमागताः ॥ ४१ ॥ कुतो वाकस्यदूतावामत्स्थानंकिंप्रधर्षथ ॥ तच्छ्रुत्वाहनुमानाहशृणुवक्ष्यामिदेविते ॥ ४२ ॥ अयोध्याधिपतिः श्रीमान्राजादशरथःप्रभुः ॥ तस्यपुत्रोमहाभागोज्येष्ठोरामइतिश्रुतः ॥ ४३ ॥ पितुराज्ञांपुरस्कृत्यसभार्यःसानुजोवनम् ॥ गतस्तत्रहृताभार्यातस्यसाध्वीदुरात्मना ॥ ४४ ॥ रावणेनततोरामःसुग्रीवंसानुजो ययौ ॥ सुग्रीवोमित्रभावेनरामस्यप्रियवल्लभाम् ॥ ४५ ॥ मृगयध्वमितिप्राहततोवयमुपागताः ॥ ततोवनंविचिन्वंतोजानकींजलकांक्षिणः ॥ ४६ ॥ प्रविष्टागह्वरंघोरंदैवादत्रसमागताः ॥ त्वंवाकिमर्थमत्रासिकावात्वंवदनःशुभे ॥ ४७ ॥ योगिनीचतथादृष्ट्वावानरान्प्राहहृष्टधीः ॥ यथेष्टंफलमूलानिजग्ध्वा पीत्वामृतंपयः ॥ ४८ ॥ आगच्छततत्तोवक्ष्येममवृत्तांतमादितः ॥ तथेतिभुक्त्वापीत्वाचहृष्टास्तेसर्ववानराः ॥ ४९ ॥ देव्याःसमीपंगत्वातेबद्धांजलिपुटाःस्थिताः ॥ ततःप्राहहनूमंतंयोगिनीदिव्यदर्शना ॥ ५० ॥ हेमानामपुरादिव्यरूपिणीविश्वकर्मणः ॥ पुत्रीमहेशंनृत्येनतोषयामासभामिनी ॥ ५१ ॥ तुष्टोमहेशःप्रददाविदंदिव्यपुरंमहत् ॥ अत्रस्थितासासुदतीवर्षाणामयुतायुतम् ॥ ५२ ॥ तस्याअहंसखीविष्णुतत्परामोक्षकांक्षिणी ॥ नाम्नास्वयंप्रभादिव्यगंधर्वतनयापुरा ॥ ५३ ॥ गच्छंतीब्रह्मलोकंसामामाहेदंतपश्चर ॥ अत्रैवनिवसंतीत्वंसर्वप्राणिविवर्जिते ॥ ५४ ॥ त्रेतायुगेदाशरथिर्भूत्वानारायणोऽव्ययः ॥ भूभारहरणार्थायविचरिष्यतिकानने ॥ ५५ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तथादृष्ट्वाक्षुत्तृड्युतान्दृष्ट्वा ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रददौहेमायाइतिशेषः ॥ ५२ ॥ दिव्यगंधर्वोदिव्याख्योगंधर्वस्तस्यकन्या ॥ ५३ ॥ साहेमा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

तान्वानरान् रामंगत्वातत्समीपंगत्वास्तुत्वार्थाद्रामंमेव ॥ ५६ ॥ यातासि लुटिरूपम् इतःपूर्वोक्तहेमानियोगात्अस्मादेशाच्च ॥ ५७ ॥ वेगात्वेगादिवक्षणेनैवेत्यर्थः पूर्वस्थितंवनंगताः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रोमांचिततनूरुहाजातरोमांचतनूरुहा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मायायाः परतःस्थितंतदनधीनम् ॥ ६२ ॥ विवर्तोपादानतयांतर्यामितयाचसर्वभूतानांबाहिरंतरवस्थितमपितैरलक्ष्यम् जवनिकानयनांवेषग्रहणस्था

मार्गंतोवानरास्तस्यभार्यामायांतितेगुहाम्॥ पूजयित्वाथतान्गत्वारामंस्तुत्वाप्रयत्नतः ॥५६ ॥ यातासि भवनंविष्णोर्योगिगम्यंसनातनम् ॥ इतोहंगंतुमिच्छामिरामंद्रष्टुंत्वरान्विता ॥ ५७ ॥ यूयंपिदध्वमक्षीणिगमिष्यथबहिर्गुहाम् ॥ तथैवचक्रुस्तेवेगाद्गताःपूर्वस्थितंवनम् ॥५८॥ सापित्यक्त्वागुहांशीघ्रंययौराघवसन्निधिम् ॥ तत्ररामंससुग्रीवंलक्ष्मणंचददर्शह ॥५९॥ कृत्वाप्रदक्षिणंरामंप्रणम्यबहुशःसुधीः ॥ आहगद्गदयावाचारोमांचिततनूरुहा ॥ ६० ॥ दासीतवाहंराजेंद्रदर्शनार्थमिहागता ॥ बहुवर्षसहस्राणितप्तंमेदुश्चरंतपः ॥६१॥ गुहायांदर्शनार्थंतेफलितंमेऽद्यतत्तपः ॥ अद्यहित्वांनमस्यामिमायायाःपरतःस्थितम् ॥ ६२ ॥ सर्वभूतेषुचालक्ष्यंबहिरंतरवस्थितम् ॥ योगमायाजवनिकाच्छन्नोमानुषविग्रहः ॥ ६३ ॥ नलक्ष्यसेऽज्ञानदृशांशैलूषइवरूपधृक् ॥ महाभागवतानांत्वंभक्तियोगविधित्सया ॥ ६४ ॥ अवतीर्णोऽसिभगवन्कथंजानामितामसी ॥ लोकेजानातुयःकश्चित्तवतत्त्वंरघूत्तम ॥ ६५ ॥

नावरणंपटनिर्मितम् नयाश्चतत्रप्रविष्टास्तयाच्छन्नाभवंतितद्वद्योगमाययात्वंछन्नोगुप्तः कृतःसन् ॥ ६३ ॥ अज्ञानदृशांतैरित्यर्थः नलक्ष्यसे रूपधृक्तत्तद्रामादिरूपधृक्शैलूषोनटइव सयदारामादिवेषंकृत्वारामाद्यनुकरणंकरोतितदारामइत्येवगृह्यतेनतुपूर्वदृष्टोऽपितद्रूपेणतद्वत् ॥ ६४ ॥ भागवतानांभगवद्भक्तीच्छावताम् एवंभूतेरूपेभक्तिरूपोयोगस्तद्वांछयात्वमवतीर्णोऽसि तादृशंत्वांस्त्रीशरीरत्वात्तामसी अहंकथंजानामि अथयोग्यतासत्त्वेपितज्ज्ञानापेक्षामेनास्तीत्याह लोकेइति तवतत्त्वंचिदानंदादिरूपम् ॥ ६५ ॥

स्वापेक्ष्यमर्थमाह ममैतदिति मोक्षदर्शनंमोक्षोपायदर्शकंपादयुगलंतेत्वयादर्शितंअतोऽन्याकांक्षामेनास्तीत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तदेवविशिन
ष्टि अदर्शनमिति भवार्णानांभवार्णवानामित्यर्थःवर्णलोपआर्षः सन्मार्गस्तत्त्वज्ञानोपायः धनादिगर्वगर्वितोजनःअकिंचनानांत्यक्तसर्वविष
याणांधनभूतंदरिद्रस्यधनमिवेच्छाविषयंत्वांअभिधातुंवार्तालापंकर्तुंचनार्हतितथापिस्तौमीतिशेषः ॥ ६७ ॥ निवृत्तोगुणमार्गः प्रवृत्तिमार्ग
रूप ःसंसारःस्वतएवयस्मात्तस्मै ॥ ६८ ॥ स्वात्मन्येवचिदानंदरूपेऽभिरमतेतस्मैअतएवनिर्गुणाय गुणानांविषयाणामापिविवर्तोपादानत्वा
त्तदात्मने कालरूपिणंतेनसर्वसंहर्तृत्वम् ईशानत्वेजगत्स्त्रष्टृत्वतत्पालकत्वेउक्ते सर्वस्रष्टृत्वादेवतस्यादिमध्यांतवर्जितत्वम् मध्यस्याद्यंतसापे

ममैतदेवरूपंतेसदाभातुहृदालये ॥ रामतेपादयुगलंदर्शितंमोक्षदर्शनम् ॥ ६६ ॥ अदर्शनंभवार्णानांस
न्मार्गपरिदर्शनम् ॥ धनपुत्रकलत्रादिविभूतिपरिदर्पितः ॥ अकिंचनधनंत्वाद्यनाभिधातुंजनोऽर्हति ॥६७॥
निवृत्तगुणमार्गायनिष्किंचनधनायते ॥ ६८ ॥ नमःस्वात्माभिरामायनिर्गुणायगुणात्मने ॥ कालरूपि
णमीशानमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ ६९ ॥ समंचरंतंसर्वत्रमन्येत्वांपुरुषंपरम् ॥ देवतेचेष्टितंकश्चिन्नवेद
नृविडंबनम् ॥ ७० ॥ नतेस्तिकश्चिद्दयितोद्वेष्योवापरएवच ॥ त्वन्मायापिहितात्मानस्त्वांपश्यंतितथा
विधम् ॥ ७१ ॥ अजस्याकर्तुरीशस्यदेवतिर्यङ्नरादिषु ॥ जन्मकर्मादिकंयच्चत्तदत्यंतविडंबनम् ॥७२॥

क्षत्वाचस्याप्यभावः ॥ ६९ ॥ समंचरंतंअंतर्यामितयेत्यर्थःनृविडंबनंमनुष्यव्यवहारानुकरणरूपंअनुकरणमेतादितिकश्चिन्नवेद ॥ ७० ॥
समत्वादेवाह नतेइत्यादि परोभिन्नःसर्वरूपत्वात्तवेतिभावः यद्वा दयितद्वेष्याभ्यांपरउदासीनः तथाविधंशत्रुमित्रोदासीनवंतम् यथाराव
णःशत्रुर्बिभीषणोमित्रंअन्येउदासीनाइति ॥ ७१ ॥ अजस्यसर्वकारणत्वात्स्वकारणहीनस्य अकर्तुःकर्तृत्वादिधर्महीनस्य अपरिणामि
त्वादितिभावः ईशस्यसन्निधानमात्रेणसर्वनियंतुःतिर्यङ्नरादिषुतिर्यंचोमत्स्यादयस्तेषुमनुष्येषुचयज्जन्मकर्मादितदत्यंतविडंबनंअनुकरणंत
त्तज्जातोरितिशेषः नतुवास्तवमितिभावः ॥ ७२ ॥ ॥ १९॥

तत्रप्रकृतावतारप्रयोजनमाह त्वामिति अक्षरमपिलोकानांस्वकथाश्रवणजसिद्धिप्राप्तयेजातमाहुःकेचित्कोसलराजस्य ॥ ७३॥ ७४ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थितोनररूपेणजातइत्यन्वयः आद्यप्रयोजनस्यैवमुख्यत्वंप्रतिपादयितुंतच्छ्रवणादिजांसिद्धिमाह शृण्वंतीत्यादिना ॥ ७५ ॥ पश्यंतीति तेत्वत्पादाब्जंपश्यंतीत्यन्वयः त्वत्पादाब्जदर्शनमेवत्वच्छ्रवणजामुख्यासिद्धिरित्यर्थः त्वत्पादाब्जशब्देनमुख्यंचिदानंदात्मकंत्व त्स्वरूपमेवविवक्षितमित्याह त्वन्मायेति त्वन्मायागुणैःसत्त्वरजस्तमोभिर्बद्धायेऽहमःअहंकारविशिष्टास्तेभ्योव्यतिरिक्तंतद्दोषास्पृष्टम् गु

त्वामाहुरक्षरंजातंकथाश्रवणसिद्धये ॥ केचित्कोसलराजस्यतपसःफलसिद्धये ॥ ७३ ॥ कौसल्यया प्रार्थ्यमानंजातमाहुःपरेजनाः ॥ दुष्टराक्षसभूभारहरणायार्थितोविभुः ॥ ७४ ॥ ब्रह्मणानररूपेणजातोऽ यमितिकेचन ॥ शृण्वंतिगायंतिचयेकथास्तेरघुनंदन ॥ ७५ ॥ पश्यंतितवपादाब्जंभवार्णवसुतारण म् ॥ त्वन्मायागुणबद्धाहंव्यतिरिक्तंगुणाश्रयम् ॥ ७६ ॥ कथंत्वांदेवजानीयांस्तोतुंवाऽविषयंविभुम् ॥ नमस्यामिरघुश्रेष्ठंबाणासनशरान्वितम् ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासुग्रीवादिभिरान्वितम् ॥ ७७ ॥ एवंस्तुतो रघुश्रेष्ठःप्रसन्नःप्रणताघहृत् ॥ उवाचयोगिनींभक्त्यांकिंतेमनसिकांक्षितम् ॥ ७८ ॥ साप्राहराघवंभ क्त्याभक्तिंतेभक्तवत्सल ॥ यत्रकुत्रापिजातायानिश्चलांदेहिमेप्रभो ॥ ७९ ॥ त्वद्भक्तेषुसदासंगोभूयान्मे प्राकृतेषुन ॥ जिह्वामेरामरामेतिभक्त्यावदतुसर्वदा ॥ ८० ॥ मानसंश्यामलंरूपंसीतालक्ष्मणसंयुतम् ॥ धनुर्बाणधरंपीतवाससंमुकुटोज्ज्वलम् ॥ ८१ ॥ अंगदैर्नूपुरैर्मुक्ताहारैःकौस्तुभकुंडलैः ॥ भांतंस्मरतुमे रामवरंनान्यंवृणेप्रभो ॥ ८२ ॥

णानामाश्रयंप्रवर्त्तकंयद्रूपंतद्दर्शनमेवतज्जन्यासिद्धिरित्यर्थः ॥ ७६ ॥ अविषयंवाङ्मनोऽविषयंत्वांस्तोतुंचकथंजानीयांप्रवृत्ताभवेयम् त ज्ज्ञानंदुर्लभमेवस्तोतुमपिनसामर्थ्यमितिभावः एवंचस्तुतेरशक्यत्वात्केवलंप्रणाममेवकरोमीत्याह नमस्यामीति ॥ ७७ ॥ प्रसन्नःसन्प्रण तानामघस्यपापस्यहर्ता ॥ ७८ ॥ निश्चलांभक्तिंदेहीत्यन्वयः ॥ ७९ ॥ प्राकृतेषुत्वद्भक्तिहीनेषु संसारसक्तेष्वितियावत् ॥ ८० ॥ मेमानसंवक्ष्यमाणगुणाविशिष्टरूपंस्मरतु पीतवाससंभांतमितिपुंस्त्वमार्षम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

बदरिवनंबदरिकाश्रमम् इदंभूतपंचकंभूतपंचकात्मकमिदंदेहमित्यर्थः ॥ ८३ ॥ परमात्मानंमांप्रतिपद्यसे वर्तमानसामीप्येलट् अनेनस्व सायुज्यरूपामुक्तिस्तपःपूर्वकंतत्रदेहत्यागेनदर्शिता तरुखंडंतरुसमूहः ॥ ८४ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकल०सेतौकिष्किंधाकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ अथतत्रेति विमुह्यंतः सीतालाभाभावादितिशेषः सीतामार्गणेनतत्रप्राप्तक्लेशेनकर्शिताःकृशत्वंप्राप्ताः ॥ १ ॥ मासोगतःसुग्री

॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भवत्वेवंमहाभागेगच्छत्वंबदरीवनम् ॥ तत्रैवमांस्मरंतीत्वंत्यक्त्वेदंभूतपंचकम् ॥ मामेवपरमात्मानमचिरात्प्रतिपद्यसे ॥ ८३ ॥ श्रुत्वारघूत्तमवचोमृतसारकल्पंगत्वातदैवबदरीतरुखंडजुष्टम् ॥ तीर्थंतदारघुपतिंमनसास्मरंतीत्यक्त्वाकलेवरमवापपरंपदंसा ॥ ८४ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेकिष्किंधाकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथतत्रसमासीनावृक्षखंडेषुवानराः ॥ चिंतयंतोविमुह्यंतःसीतामार्गणकर्शिताः ॥ १ ॥ तत्रोवाचांगदःकांश्चिद्वानरान्वानरर्षभः ॥ भ्रमतांगह्वरेऽस्माकंमासोनूनंगतोऽभवत् ॥ २ ॥ सीतानाधिगतास्माभिर्नकृतंराजशासनम् ॥ यदिगच्छामकिष्किंधांसुग्रीवोऽस्मान्हनिष्यति ॥ ३ ॥ विशेषतःशत्रुसुतंमांमिषान्निहनिष्यति ॥ मयितस्यकुतःप्रीतिरहंरामेणरक्षितः ॥ ४ ॥ इदानींरामकार्यमेनकृतंतन्मिषंभवेत् ॥ तस्यमद्धननेनूनंसुग्रीवस्यदुरात्मनः ॥ ५ ॥ मातृकल्पांभ्रातृभार्यांपापात्मानुभवत्यसौ ॥ नगच्छेयमतःपार्श्वंतस्यवानरपुंगवाः ॥ ६ ॥ त्यक्ष्यामिजीवितंचात्रयेनकेनापिमृत्युना ॥ इत्यश्रुनयनंकेचिद्दृष्ट्वावानरपुंगवाः ॥ ७ ॥ व्यथिताःसाश्रुनयनायुवराजमथाब्रुवन् ॥ ८ ॥

वाञ्जप्तकालादधिककालोगतइत्यर्थः ॥ २ ॥ राजशासनंमासांतःसीतान्वेषणरूपम् ॥ ३ ॥ मिषात्रामकार्याकरणरूपात् ॥ ४ ॥ तदेवाह इदानीमिति ॥ ५ ॥ नन्वेवमकृत्यंस्वद्वधरूपंसुग्रीवःकथंकुर्यात्तत्राह मातृकल्पामिति ज्येष्ठभ्रातृपत्नीत्वात्तस्यकार्यविचारो नेतिभावः एषोक्तिर्बालभावेनमृतेभर्तरित्रैवर्णिकव्यतिरिक्तस्त्रियाअन्योपगमस्यादूषणात् ॥६॥ येनकेनापिउद्बंधनादिप्रकारेण ॥७॥ ८ ॥

वयंतेप्राणरक्षकाभवामः तदुपायमाहुः अत्रगुहायांवसामइति ॥ ९ ॥ शनैःपरस्परमेवंवदतांवाक्यंश्रुत्वाइत्यन्वयः ॥ १० ॥ किमर्थं विचार्यतेसुग्रीवतोवधादिकमितिशेषः अयमितरवानरोक्तोदुर्विचारोगुहावासरूपस्तुसर्वथानयुज्यते ॥ ११ ॥ तत्रसुग्रीवतोभयंवारयति राज्ञइति तारापुत्रइत्यनेनतारायामतिप्रीतेस्त्वयिनतथाव्यवहारसंभावनापीतिभावः रामादपिनभयमित्याह रामस्येति ॥ १२ ॥ सी

किमर्थंतवशोकोऽत्रवयंतेप्राणरक्षकाः ॥ भवामोनिवसामोऽत्रगुहायांभयवर्जिताः ॥९॥ सर्वसौभाग्यसहितंपुरंदेवपुरोपमम् ॥ शनैःपरस्परंवाक्यंवदतांमारुतात्मजः ॥ १० ॥ श्रुत्वांगदंसमालिंग्यप्रोवाचनयकोविदः ॥ विचार्यनेकिमर्थंतेदुर्विचारोनयुज्यते ॥ ११ ॥ राज्ञोऽत्यंतप्रियस्त्वंहितारापुत्रोऽतिवल्लभः ॥ रामस्यलक्ष्मणात्प्रीतिस्त्वयिनित्यंप्रवर्धते ॥ १२ ॥ अतोनराघवाद्भीतिस्तवराज्ञोविशेषतः ॥ अहंतवहितेसक्तोवत्सनान्यंविचारय ॥ १३ ॥ गुहावासश्चनिर्भेद्यइत्युक्तंवानरैस्तुयत् ॥ तदेतद्रामबाणानामभेद्यंकिंजगत्त्रये ॥ १४ ॥ येत्वांदुर्बोधयंत्येतेवानरावानरर्षभ ॥ पुत्रदारादिकंत्यक्त्वाकथंस्थास्यंतितेत्वया ॥ ॥ १५ ॥ अन्यद्गुह्यतमंवक्ष्येरहस्यंशृणुमेसुत ॥ रामोनमानुषोदेवःसाक्षान्नारायणोऽव्ययः ॥ १६ ॥ सीताभगवतीमायाजनसंमोहकारिणी ॥ लक्ष्मणोभुवनाधारःसाक्षाच्छेषःफणीश्वरः ॥ १७ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थिताःसर्वेरक्षोगणविनाशने ॥ मायामानुषभावेनजातालोकैकरक्षकाः ॥ १८ ॥

ताभोऽपिभाव्येवेत्याह अहमिति अतोहिवत्सान्यंविचारंनविचारय ॥ १३ ॥ वानरीयांगुहावासोक्तिंदूषयति गुहेति निर्भेद्योऽभेद्यःतदेतदयुक्तमितिशेषः यतोजगत्त्रयेरामबाणानामभेद्यंकिंनाकिमपीत्यर्थः तेनात्रवासेमहद्भामभयमितिभावः ॥ १४ ॥ यदेतैर्वानरैरुक्तंवयंतेप्राणरक्षकाइतितदपिमिथ्येत्याह येत्वामिति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ रक्षोगणविनाशनेतन्निमित्तंप्रार्थिताइत्यन्वयः मायामानुषभावेनेति नतेषांवास्तवंमनुष्यत्वंकिंतुमाययैवेतिभावः ॥ १८ ॥

॥ १९ ॥ नन्वेवंवानररूपमस्माकंकिमर्थंतत्राह तस्यैवमाययेति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ दक्षिणांबुधेस्तीरेमहेंद्राख्यगिरेःपादंप्रत्यंत
पर्वतमाययुरित्यन्वयः ॥ २३ ॥ भयवर्धनंदर्शनमात्रेणभयवृद्धिकरम् किंकुर्मइतिवादिनःवदनशीलाःसंतःउदधेस्तीरेनिषेदुरथमंत्रयामासु

वयंचपार्षदाःसर्वेविष्णोर्वैकुंठवासिनः ॥ मनुष्यभावमापन्नेस्वेच्छयापरमात्मनि ॥ १९ ॥ वयंवानररू
पेणजातास्तस्यैवमायया ॥ वयंतुतपसापूर्वमाराध्यजगतांपतिम् ॥ २० ॥ तेनैवानुगृहीताःस्मःपार्षद
त्वमुपागताः ॥ इदानीमपितस्यैवसेवांकुर्त्वैवमायया ॥ २१ ॥ पुनर्वैकुंठमासाद्यसुखंस्थास्यामहेवय
म् ॥ इत्यंगदमथाश्वास्यगताविंध्यंमहाचलम् ॥ २२ ॥ विचिन्वंतोथशनकैर्जानकींदक्षिणाबुधेः ॥ ती
रेमहेंद्राख्यगिरेःपवित्रंपादमाययुः ॥ २३॥ दृष्ट्वासमुद्रंदुष्पारमगाधंभयवर्धनम् ॥ वानराभयसंत्रस्ताःकिं
कुर्मइतिवादिनः ॥ २४ ॥ निषेदुरुदधेस्तीरेसर्वेचिंतासमन्विताः ॥ मंत्रयामासुरन्योन्यमंगदाद्यामहाब
लाः ॥ २५॥ भ्रमतामेवनोमासोगतोऽत्रैवगुहांतरे ॥ नदृष्टोरावणोवात्रसीतावाजनकात्मजा ॥ २६ ॥
सुग्रीवस्तीक्ष्णदंडोस्मान्निहंत्येवनसंशयः ॥ सुग्रीववधतोऽस्माकंश्रेयःप्रायोपवेशनम् ॥ २७ ॥ इतिनि
श्चित्यतत्रैवदर्भानास्तीर्यसर्वतः ॥ उपाविवेशुस्तेसर्वेमरणेकृतनिश्चयाः ॥ २८ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रमहें
द्राद्रिगुहांतरात् ॥ निर्गत्यशनकैरागाद्गृध्रःपर्वतसन्निभः ॥ २९ ॥ दृष्ट्वाप्रायोपवेशेनस्थितान्वानरपुंग
वान् ॥ उवाचशनकैर्गृध्रःप्राप्तोभक्षोऽद्यमेबहुः ॥ ३० ॥ एकैकशःक्रमात्सर्वान्भक्षयामिदिनेदिने ॥
श्रुत्वातद्गृध्रवचनंवानराभीतमानसाः ॥ ३१ ॥

रित्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ गुहांतरेगुहामध्ये वाशब्दावप्यर्थौ ॥ २६ ॥ सुग्रीववधतःसुग्रीवात्प्राप्स्यमानवधतःप्रायोपवेशनंतत्प्रा
प्त्युपायाभावेऽनशनेनमरणसंकल्पः ॥ २७ ॥ उपाविवेशुरित्यत्रगुणआर्षः ॥ २८ ॥ २९ ॥ बहुःविपुलोबहुसंख्यश्च ॥ ३० ॥ ३१ ॥

किंचित्किंचिदपीत्यर्थः हरीश्वराइत्यंगदहनूमदादीन्संबोध्येतरवानरवाक्यम् ॥ ३२ ॥ सुग्रीवहितंजानकीसमाचारोक्त्यारामसंतोषरूपं आत्मनोहितंतथासुग्रीवतोषरूपम् अनेनगृध्रेणवृथावधंनाशंप्राप्ताःप्रापिताः यमसादनंयमगृहंगच्छामः वर्तमानसामीप्येलट् ॥ ३३ ॥

भक्षयिष्यतिनःसर्वान्सौगृध्रोनसंशयः ॥ रामकार्यंच नास्माभिःकृतंकिंचिद्धरीश्वराः ॥ ३२ ॥ सुग्रीवस्यापिचहितंनकृतंस्वात्मनामपि ॥ वृथानेनवधंप्राप्तागच्छामोयमसादनम् ॥ ३३ ॥ अहोजटायुर्धर्मात्मारामस्यार्थेमृतःसुधीः ॥ मोक्षंप्रापदुरावापंयोगिनामप्यरिंदमः ॥ ३४ ॥ संपातिस्तुतदावाक्यंश्रुत्वा वानरभाषितम् ॥ केवायूयंममभ्रातुःकर्णपीयूषसंनिभम् ॥३५॥ जटायुरितिनामाद्यव्याहरंतःपरस्परम्॥ उच्यतांवोभयंमाभून्मत्तःप्लवगसत्तमाः ॥ ३६ ॥ तमुवाचांगदःश्रीमानुत्थितोगृध्रसन्निधौ ॥ रामोदाशरथिःश्रीमान्लक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ ३७ ॥ सीतयाभार्ययासार्धंविचचारमहावने ॥ तस्यसीताहृतासाध्वीरावणेनदुरात्मना ॥ ३८ ॥ मृगयांनिर्गतेरामेलक्ष्मणेचहृताबलात् ॥ रामरामेतिक्रोशंतीश्रुत्वागृध्रःप्रतापवान् ॥ ३९ ॥ जटायुर्नामपक्षींद्रोयुद्धंकृत्वासुदारुणम् ॥ रावणेनहतोवीरोराघवार्थेमहाबलः ॥ ॥ ४० ॥ रामेणदग्धोरामस्यसायुज्यमगमत्क्षणात् ॥ रामःसुग्रीवमासाद्यसख्यंकृत्वाग्निसाक्षिकम् ॥ ॥ ४१ ॥ सुग्रीवचोदितोहत्वावालिनंसुदुरासदम् ॥ राज्यंददौवानराणांसुग्रीवायमहाबलः ॥ ४२ ॥

योगिनामपिदुरावापमित्यन्वयः दुराङ्वपूर्वादाप्नोतेःखल् षष्ठचार्षीशेषेवा ॥ ३४ ॥ कर्णपीयूषसन्निभंकर्णयोरमृततुल्यमित्यर्थः जटायुरितिनामेत्यनेनान्वयः ॥ ३५ ॥ यूयंकेतदुच्यतामित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लक्ष्मणेचनिर्गतइत्यनुकर्षः रामरामेतिक्रोशंतीहृतेत्यन्वयः श्रुत्वातत्क्रोशनंश्रुत्वेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

परिमार्गणेतन्निमित्तम् विषयसप्तमीयम् वानरवृंदानतद्युक्तानस्मान् हनूमदाद्यपेक्षयाबहुवचनम् ॥ ४३ ॥ गह्वरंगुहा भ्रमंतइत्यस्यस्थिताइतिशेषः ॥ ४४ ॥ गतोमासइत्यस्यैवंभ्रमतामित्यादिः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नयध्वंमांजलांतिकमित्युक्त्यामृगपक्ष्यादीनामपि

सुग्रीवःप्रेषयामाससीतायाःपरिमार्गणे ॥ अस्मान्वानरवृंदान्वैमहासत्वान्महाबलः ॥ ४३ ॥ मासादर्वाङ्निवर्तध्वंनोचेत्प्राणान्हरामिवः ॥ इत्याज्ञयाभ्रमंतोऽस्मिन्वनेगह्वरमध्यगाः ॥ ४४ ॥ गतोमासोनजानीमःसीतांवारावणंचवा ॥ मर्तुंप्रायोपविष्टाःस्मस्तीरेलवणवारिधेः ॥ ४५ ॥ यदिजानासिहेपक्षिन्सीतांकथयनःशुभाम् ॥ अंगदस्यवचःश्रुत्वासंपातिर्हृष्टमानसः ॥ ४६ ॥ उवाचमत्प्रियोभ्राताजटायुःप्लवगेश्वराः ॥ बहुवर्षसहस्रांतेभ्रातृवार्ताश्रुतामया ॥ ४७ ॥ वाक्साहाय्यंकरिष्येहंभवतांप्लवगेश्वराः ॥ भ्रातुःसलिलदानायनयध्वंमांजलांतिकम् ॥ ४८ ॥ पश्चात्सर्वंशुभंवक्ष्येभवतांकार्यसिद्धये ॥ तथेतिनिन्युस्तेतीरंसमुद्रस्यविहंगमम् ॥ सोऽपितत्सलिलेस्नात्वाभ्रातुर्दत्वाजलांजलिम् ॥ ४९ ॥ पुनःस्वस्थानमासाद्यस्थितोनीतोहरीश्वरैः ॥ संपातिःकथयामासवानरान्परिहर्षयन् ॥ ५० ॥ लंकानामनगर्यास्तेत्रिकूटगिरिमूर्धनि ॥ तत्राशोकवनेसीताराक्षसीभिःसुरक्षिता ॥ ५१ ॥ समुद्रमध्येसालंकाशतयोजनदूरतः ॥ दृश्यतेमेनसंदेहःसीताचपरिदृश्यते ॥ ५२ ॥ गृध्रत्वाद्दूरदृष्टिर्मेनात्रसंशयितुंक्षमम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णसमुद्रंयस्तुलंघयेत् ॥ ५३ ॥ सएवजानकींदृष्ट्वापुनरायास्यतिध्रुवम् ॥ अहमेवदुरात्मानंरावणंहंतुमुत्सहे ॥ ५४ ॥

यथाज्ञानंधर्माधिकारोस्तीतिसूचयति ॥ ४८ ॥ तत्सलिलेसमुद्रस्यजले ॥ ४९ ॥ हरीश्वरैर्नीतःस्वस्थानंप्रापितइत्यर्थः ॥ ५० ॥ सुरक्षितास्तीतिशेषः ॥ ५१ ॥ समुद्रमध्येइत्यनेनचतुर्दिक्षुसमुद्रपरिखमेवतद्द्वीपमितिसूचितम् लंकामेमयादृश्यतेसीताचदृश्यते ॥ ५२ ॥ तत्रहेतुमाह गृध्रत्वादिति नात्रसंशयितुंक्षमम् अत्रसंशयोनकार्यइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

पक्षविवर्जितइत्यनेनबलातिशयेपिगमनशक्तिहीनत्वंसूचितम् ॥ ९९ ॥ ९६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराज०किष्किंधाकांडेसेतौसप्तम सर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ १ ॥ पक्षहीनत्वमस्यकुतइतिवानराणांजिज्ञासांज्ञात्वातदुत्तरमाह संपातिरिति पुराकृतंस्ववृत्तांतम् स्वश

भ्रातृहंतारमेकाकीकिंतुपक्षविवर्जितः ॥ यतध्वमतियत्नेनलंघितुंसरितांपतिम् ॥ ततोहंतारघुश्रेष्ठोरावणंरा क्षसाधिपम् ॥ ५५ ॥ उल्लंघ्यसिंधुंशतयोजनायतंलंकांप्रविश्याथविदेहकन्यकाम् ॥ दृष्ट्वासमाभाष्यचवा रिधिंपुनस्तर्तुंसमर्थःकतमोविचार्यताम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेकिष्किं धाकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥छ॥ ॥ अथतेकौतुकाविष्टाःसंपातिंसर्ववानराः ॥ पप्रच्छु र्भगवन्ब्रूहित्वमुदंतंत्वमादितः ॥ १ ॥ संपातिःकथयामासस्ववृत्तांतंपुराकृतम् ॥ अहंपुराजटायुश्चभ्रा तरौरूढयौवनौ ॥ २ ॥ बलेनदर्पितावावांबलजिज्ञासयाखगौ ॥ सूर्यमंडलपर्यंतंगंतुमुत्पतितौमदात् ॥ ३ ॥ बहुयोजनसाहस्रंगतौतत्रप्रतापितः ॥ जटायुस्तंपरित्रातुंपक्षैराच्छाद्यमोहतः ॥ ४ ॥ स्थितोऽ हंरश्मिभिर्दग्धपक्षोऽस्मिन्विंध्यमूर्धनि ॥ पतितोदूरपतनान्मूर्छितोऽहंकपीश्वराः ॥ ५ ॥ दिनत्रयात्पुनः प्राणसहितोदग्धपक्षकः ॥ देशंवागिरिकूटान्वानजानेभ्रांतमानसः ॥ ६ ॥ शनैरुन्मील्यनयनेदृष्ट्वातत्रा श्रमंशुभम् ॥ शनैःशनैराश्रमस्यसमीपंगतवानहम् ॥ ७ ॥

ब्दआत्मात्मीयोभयवाची स्वस्यस्वभ्रातुश्चवृत्तांतम् तमेवाह अहमित्यादि रूढयौवनौयौवनमध्यंप्राप्तौ ॥ २ ॥ अतएवबलदर्पितौ ॥३॥ जटायुःप्रतापितः कानिष्ठत्वात्तन्मोहतस्तंपरित्रातुंपक्षैराच्छाद्यस्थितोऽहंसूर्यरश्मिभिर्दग्धपक्षोऽत्रपतितोदूरपतनान्मूर्छितआसमितिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिनत्रयात्तदुत्तरंपुनःप्राणसहितोदग्धपक्षकोयतोऽतोभ्रांतमानसोदेशादीन्नजाने ॥ ६ ॥ ७ ॥

अद्यतेइदंरूपंकिंकेनवापूर्वंदृष्टंतदुत्तमंरूपंविरूपंकृतम् ॥ ८ ॥ पूर्वंबलवानसीतिवर्त्तमानसामीप्येलट् ॥ ९ ॥ दाववह्निना तत्तुल्यचिंतयेत्यर्थः ॥ १० ॥ चिंतामभिनयति कथमिति ॥ ११ ॥ तत्रदेहस्यतन्मूलस्यचतत्त्वज्ञानंविनाछेत्तुमशक्यतयाभोगैकनाश्यंदुःखमितिवक्तुमुपक्रमते देहेति ॥ १२ ॥ ननुकोसावहंपदार्थोयद्बुद्धिर्देहेतत्राह अहंकारइति अविद्यायाजडत्वात्तत्संभवोसावपिजडइतिभावः अविद्यासंभवत्वेऽपिसंभवकालापरिच्छेदादनादिरित्युक्तः ॥ १३ तप्तायःपिंडोयथावह्निनायुक्तस्ततःपृथक्कर्तुमशक्यश्चतथाऽयमहंकारश्चि

चंद्रमानाममुनिराट्दृष्ट्वामांविस्मितोऽवदत् ॥ संपातेकिमिदंतेद्यविरूपंकेनवाकृतम् ॥ ८ ॥ जानामि त्वामहंपूर्वमत्यंतंबलवानसि ॥ दग्धौकिमर्थंतेपक्षौकथ्यतांयदिमन्यसे ॥ ९ ततःस्वचेष्टितंसर्वंकथयित्वातिदुःखितः ॥ अब्रुवंमुनिशार्दूलंदह्येऽहंदाववह्निना ॥ १० ॥ कथंधारयितुंशक्तोविपक्षोजीवितंप्रभो ॥ इत्युक्तोथमुनिर्वीक्ष्यमांदयार्द्रविलोचनः ॥ ११ ॥ शृणुवत्सवचोमेऽद्यश्रुत्वाकुरुयथेप्सितम् ॥ देहमूलमिदंदुःखंदेहःकर्मसमुद्भवः ॥ १२ ॥ कर्मप्रवर्ततेदेहेऽहंबुद्ध्यापुरुषस्यहि ॥ अहंकारस्त्वनादिःस्यादविद्यासंभवोजडः ॥ १३ ॥ चिच्छाययासदायुक्तस्तप्तायःपिंडवत्सदा ॥ तेनदेहस्यतादात्म्याद्देहश्चेतनवान्भवेत् ॥ १४ ॥ देहोऽहमितिबुद्धिःस्यादात्मनोऽहंकृतेर्बलात् ॥ तन्मूलएषसंसारःसुखदुःखादिसाधकः ॥ १५ ॥ आत्मनोनिर्विकारस्यमिथ्यातादात्म्यतःसदा ॥ देहोऽहंकर्मकर्ताहमितिसंकल्प्यसर्वदा ॥ १६ ॥

तइत्यर्थः तेनचित्तादात्म्यापन्नाहंकारेणचेतनवान्चैतन्यवानिव ॥ १४ ॥ एवमात्मनश्चेतनस्यअहंकृतेर्बलाततत्संबंधबलात् अहंदेहइतिबुद्धिः तत्कृतएषसंसारःसुखादिसाधकःकर्मद्वारेतिबोध्यम् ॥ १५ ॥ एवंनिर्विकारस्यापिआत्मनोऽहंकारादिभिर्मिथ्यातादात्म्याद्देहोहम् यद्वाततोऽतिरिक्तोऽपिकर्मकर्त्ताहमितिसंकल्पपूर्वकंप्रायोदेहोऽहमितिबुद्धिरेवसर्वस्य कस्यचित्प्राग्भवपुण्यवशात्तद्बुद्धिविलयेऽपिकर्मकर्त्तेतिबुद्धिरस्त्येवेतिभावः ॥ १६ ॥

॥ २२३ ॥

कर्माणिकरोति अहंकरोमीतिसंकल्पादेवावशस्तत्फलैःसुखादिभिर्बद्ध्यते अनेनयोनाहंकर्त्तेतिभावयतितस्यनैवबंधइतिसूचितम् तद्बंधप्र कारमाह ऊर्ध्वेति पुण्येनोर्ध्वंपापेनाधोभ्रमतेइत्यर्थः ॥ १७ ॥ तदेवाविवृणोति कृतमिति इतिसंकल्पवान्भवेत् स्वर्गतःसुखभोगीचेतिशेषः ॥ १८ ॥ तथैवाध्यासतःअहंबहुपुण्यकर्तेत्यध्यासेन तत्रस्वर्गेअनिच्छन्नपिपततीतिअवशइत्युक्तस्यविवरणम् ॥ १९ ॥ ततःपातपूर्वकं येनप्रकारेणगर्भवासस्तदुपपादयति पतित्वेति इंदोर्मंडलेपतित्वाततोनीहारैस्तत्किरणद्वाराभूसंबद्धैरेवसंबद्धोभूत्वाभूमौपतति ततोव्रीह्यादौ

जीवःकरोतिकर्माणितत्फलैर्बद्ध्यतेऽवशः ॥ ऊर्ध्वाधोभ्रमतेनित्यंपापपुण्यात्मकःस्वयम् ॥ १७ ॥ कृतं मयाधिकंपुण्यंयज्ञदानादिनिश्चितम् ॥ स्वर्गंगत्वासुखंभोक्ष्येइतिसंकल्पवान्भवेत् ॥ १८ ॥ तथैवाध्या सतस्तत्रचिरंभुक्त्वासुखंमहत् ॥ क्षीणपुण्यःपतत्यर्वागनिच्छन्कर्मचोदितः ॥ १९ ॥ पतित्वामंडलेचें दोस्ततोनीहारसंयुतः ॥ भूमौपतित्वाव्रीह्यादौतत्रास्थित्वाचिरंपुनः ॥ २० ॥ भूत्वाचतुर्विधंभोज्यंपुरुषै र्भुज्यतेततः ॥ रेतोभूत्वापुनस्तेनऋतौस्त्रीयोनिसिंचितः ॥ २१ ॥ योनिरक्तेनसंयुक्तंजरायुपरिवेष्टितम् ॥ दिनेनैकेनकललंभूत्वारूढत्वमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ तत्पुनःपंचरात्रेणबुद्बुदाकारतामियात् ॥ सप्तरात्रेणत दपिमांसपेशित्वमाप्नुयात् ॥ २३ ॥ पक्षमात्रेणसापेशीरुधिरेणपरिप्लुता ॥ तस्याएवांकुरोत्पत्तिःपंचविं शतिरात्रिषु ॥ २४ ॥

अनुशायित्वेनस्थित्वाचतुर्विधंभोज्यंभक्ष्यभोज्यलेह्यचोष्यरूपं तदन्यतमद्भूत्वापुरुषैर्भुज्यते ततोभोजनानंतरंरेतोभूत्वास्थिइतिशेषः तत स्तेनपुंसास्त्रीयोनौऋतुकालेसिंचितःसिक्तः आर्षत्वात्साधुः ॥ २० ॥ २१॥ सिक्तःसर्जीवएकेनादिनेनजरायुपरिवेष्टितंयोनिरक्तेनसंयुक्तं कललंकललाख्यपरिणामवद्भूत्वारूढत्वंदार्ढ्यमाप्नुयात् जरायुर्गर्भवेष्टनम् ॥ २२ ॥ बुद्बुदाकारतांतदाकारपरिणामविशेषं एवमग्रेऽपि ॥ ॥२३॥रुधिरेणपरिप्लुताभवतीतिशेषः तस्याएवपेशीरूपपरिणामस्यैव पंचविंशतिरात्रिषुगतास्वितिशेषः समासांताभावोनित्यत्वात्॥२४॥

अकुरानेवाह ग्रीवेत्यादिपंचधांगानिपंचधांगांकुराः मासतःमासेनेत्यर्थः क्रमात्प्रथमंग्रीवेत्यादिक्रमेण ॥ २५ ॥ पाणीत्याद्यप्येवमेव ॥ २६ ॥ २७ ॥ पंचमासतःपंचमेमासि दंताद्यपिपंचमेएवमासि ॥ २८ ॥ २९ ॥ विभक्तावयवत्वंपृथक्ज्ञानविषयावयवत्वं एतद्व क्ष्यमाणंचगर्भोपनिषदिवैद्यकसंहितासु शरीरकेचस्फुटं विस्तरभयात्तन्नेहालिख्यते ॥ ३० ॥ एवंएवंरीत्यावर्धतइत्यन्वयः चैतन्यंप्राप्नो

ग्रीवाशिरश्चस्कंधश्चपृष्ठवंशस्तथोदरम् ॥ पंचधांगानिचैकैकंजायंतेमासतःक्रमात् ॥ २५ ॥ पाणिपादौतथापार्श्वःकटिर्जानुतथैवच ॥ मासद्वयात्प्रजायंतेक्रमेणैवनचान्यथा ॥ २६ ॥ त्रिभिर्मासैःप्रजायंते अंगानांसंधयःक्रमात् ॥ सर्वांगुल्यःप्रजायंतेक्रमान्मासचतुष्टये ॥ २७ ॥ नासाकर्णौचनेत्रेचजायंतेपंचमासतः ॥ दंतपंक्तिर्नखागुह्यंपंचमेजायतेतथा ॥ २८ ॥ अर्वाक्षण्मासतश्छिद्रंकर्णयोर्भवतिस्फुटम् ॥ पायुर्मेढ्रमुपस्थंचनाभिश्चापिभवेन्नृणाम् ॥ २९ ॥ सप्तमेमासिरोमाणिशिरःकेशास्तथैवच ॥ विभक्तावयवत्वंचसर्वंसंपद्यतेऽष्टमे ॥ ३० ॥ जठरेवर्धतेगर्भःस्त्रियाएवंविहंगम ॥ पंचमेमासिचैतन्यंजीवःप्राप्नोतिसर्वशः ॥ ३१ ॥ नाभिसूत्राल्परंध्रेणमातृभुक्तान्नसारतः ॥ वर्धतेगर्भगःपिंडोनम्रियेतस्वकर्मतः ॥ ३२ ॥ स्मृत्वासर्वाणिजन्मानिपूर्वकर्माणिसर्वशः ॥ जठरानलतप्तोऽयमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ नानायोनिसहस्रेषुजायमानोऽनुभूतवान् ॥ पुत्रदारादिसंबंधंकोटिशःपशुबांधवान् ॥ ३४ ॥

तितदभिव्यक्तिप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ नाभीति नाभिसूत्रंनालाख्यंमातूरसनाड्यासंबद्धंतदीयाल्परंध्रेणगर्भजठरंप्राप्तान्मातृभुक्तान्नसारतोगर्भगःपिंडोवर्धते अल्परंध्रप्राप्तात्ल्पाहारत्वेपिस्वकर्मतोनम्रियतइत्यर्थः ॥ ३२ ॥ सर्वाणिजन्मानितत्कृतानिकर्माणिचस्मृत्वाजठरानलयोगादातिसंतप्तोवचनमाह ॥ ३३ ॥ नानेति पुत्रादिसंबंधमनुभूतवानितिसंबंधः ॥ ३४ ॥

तथाकुटुंबभरणासक्त्यातन्मात्रासक्त्यानतुधर्मासक्त्या न्यायान्यायैर्धर्म्याधर्म्यैरुपायैर्धनार्जनंकृतंमयेतिशेषः तथाविष्णुचिंतांस्वप्नेपिनाकरवमहंनकृतवानित्यर्थः ॥ ३५ ॥ तत्फलभूतंगर्भदुःखंभुंजेइत्यन्वयः अशाश्वतेतत्प्रायःपतितजलबिंदुवन्नश्वरेदेहेशाश्वतवस्तुनीवममेदंस्यादितीच्छायुक्तः ॥ ३६ ॥ नकृतामित्यस्यमयेतिशेषः अनुभूयेत्यस्यइदानींगर्भदुःखंभुंजेइत्यनेनान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ योनियंत्रप्रपीडितःजन्मकाले अतएवातिदुःखेनजायमानः बहिःपततीतिशेषः नरकात्पातकीत्येकोदृष्टांतः ॥ ३९ ॥ तथापूतिव्रणाद्दुर्गंधिव्रणान्निपति

कुटुंबभरणासक्त्यान्यायान्यायैर्धनार्जनम् ॥ कृतंनाकरवंविष्णुचिंतांस्वप्नेऽपिदुर्भगः ॥ ३५ ॥ इदानींतत्फलंभुंजेगर्भदुःखंमहत्तरम् ॥ अशाश्वतेशाश्वतवद्देहेतृष्णासमान्वितः ॥ ३६ ॥ अकार्याण्येवकृतवान्नकृतंहितमात्मनः ॥ इत्येवंबहुधादुःखमनुभूयस्वकर्मतः ॥ ३७ ॥ कदानिष्क्रमणंमेस्याद्गर्भान्निरयसन्निभात् ॥ इतऊर्ध्वंनित्यमहंविष्णुमेवानुपूजये ॥ ३८ ॥ इत्यादिचिंतयन्जीवोयोनियंत्रप्रपीडितः ॥ जायमानोऽतिदुःखेननरकात्पातकीयथा ॥ ३९ ॥ पूतिव्रणान्निपतितःकृमिरेषइवापरः ॥ ततोबाल्यादिदुःखानिसर्वेएवंविभुंजते ॥ ४० ॥ त्वयाचैवानुभूतानिसर्वत्रविदितानिच ॥ नवर्णितानिमेगृध्रयौवनादिषुसर्वतः ॥ ४१ ॥ एवंदेहोऽहमित्यस्मादभ्यासान्निरयादिकम् ॥ गर्भवासादिदुःखानिभवंत्यभिनिवेशतः ॥ ४२ ॥

तोऽपरःकृमिरिवएषः पततीतिशेषः ततोबाल्यादिदुःखानिभुनक्ति एवंसर्वेजंतवोविभुंजतेनकश्चिदेवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ यानिसर्वाणिविदितानितानिमयावर्णितानियानितुयौवनादिषुदुःखानिसर्वतः सर्वैःप्राप्याणिसर्वत्रसर्वेषुजंतुषुविदितानिसर्वैर्ज्ञातानित्वयाचानुभूतानीतिसर्वविदितत्वादेवमयानवर्णितानि ॥ ४१ ॥ एवमिति इत्यस्मादित्याकारादभ्यासाज्जातादभिनिवेशतःअहंकर्त्तेत्याद्याकारात् निरयस्वर्गादिकंगर्भवासादिदुःखानिचभवंतीत्यन्वयः ॥ ४२ ॥

देहद्वयात्स्थूलसूक्ष्मरूपात्प्रागुक्तादन्यम् तर्हिप्रकृतिरेवसानेत्याह प्रकृतेःपरंज्ञात्वादेहादिषुममतांअहंममेतिबुद्धिविषयतांत्यक्त्वाआत्म ज्ञानवान्आत्मैवेदंसर्वमितिज्ञानवान्भवेत ॥ ४३ ॥ ध्येयात्मस्वरूपमाह जाग्रदादीति जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्याख्यावस्थात्रयरहितम् शुद्धंमा यादोषालिप्तम् बुद्धंबोधस्वरूपम् ॥ ४४ ॥ अज्ञमविद्यातज्जन्येमोहेदेहादिष्वहंममताख्येनष्टेनाशंप्राप्तेदेहस्थितौनाशेवा ॥ ४५ ॥

तस्माद्देहद्वयादन्यमात्मानंप्रकृतेःपरम् ॥ ज्ञात्वादेहादिममतांत्यक्त्वात्मज्ञानवान्भवेत् ॥ ४३ ॥ जाग्र दादिविनिर्मुक्तंसत्यज्ञानादिलक्षणम् ॥ शुद्धंबुद्धंसदाशांतमात्मानमवधारयेत् ॥ ४४ ॥ चिदात्मनिपरि ज्ञातेनष्टेमोहेऽज्ञसंभवे ॥ देहःपततुवारब्धकर्मवेगेनतिष्ठतु ॥ ४५ ॥ योगिनोनहिदुःखंवासुखंवाज्ञानसं भवम् ॥ तस्माद्देहेनसहितोयावत्प्रारब्धसंक्षयः ॥ ४६ ॥ तावत्तिष्ठसुखेनत्वंधृतकंचुकसर्पवत् ॥ अन्य च्छ्रूयामितेपक्षिन्शृणुमेपरमंहितम् ॥ ४७ ॥ त्रेतायुगेदाशरथिर्भूत्वानारायणोऽव्ययः ॥ रावणस्यवधार्था यदंडकानागमिष्यति ॥ ४८ ॥ सीतयाभार्ययासार्धंलक्ष्मणेनसमान्वितः ॥ तत्राश्रमेजनकजांभ्रातृभ्यांर हितेवने ॥ ४९ ॥ रावणश्चोरवन्नीत्वालंकायांस्थापयिष्यति ॥ तस्याःसुग्रीवनिर्देशाद्वानराःपरिमार्गणे ॥ ॥ ५० ॥ आगमिष्यंतिजलधेस्तीरंतत्रसमागमः ॥ त्वयातैःकारणवशाद्भविष्यतिनसंशयः ॥ ५१ ॥ त दासीतास्थितिंतेभ्यःकथयस्वयथार्थतः ॥ तदैवतवपक्षौद्वावुत्पत्स्येतेपुनर्नवौ ॥ ५२ ॥

योगिनआत्मज्ञस्याज्ञानजेसुखदुःखेनभवतः यावत्प्रारब्धक्षयोभवतितावद्देहेनसहितःसुखंतिष्ठ यथाकंचुकेत्यक्तेसर्पोयावत्तत्त्यागकालंतद्व त्तेऽनंतरंत्यजतितद्वत् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ परिमार्गणेतन्निमित्तम् ॥ ५० ॥ तीरमागमिष्यंतितैःसहकारणवशात् फल मिहकारणम् पक्षोत्पत्तिरूपफलायतैःसमागमोभाविष्यति ॥ ५१ ॥ तदेवाह तदैवेति तवपक्षौद्वौनिश्चयमुत्पत्स्येतेइत्यर्थः ॥ ५२ ॥

॥ ५३ ॥ निश्चयंद्रक्ष्यथ तन्मुन्युक्तपक्षभवनिश्चयेनतदुक्तरावणवधोप्यवश्यंभावी संचनसीतादर्शनंविनेतितदप्यवश्यंभाविष्यतीतिनिश्चयः
॥ ५४ ॥ यन्नामस्मरणमात्रात्यःकश्चिद्दुर्जनोऽपिइयानितिपरिच्छेदरहितंसंसारसमुद्रंतीर्त्वाविष्णोःपदंगच्छति एवंदृश्यमानप्रकारेणात्रि
जगतांस्थितिकारिणःसर्वजगदुत्पत्तिस्थितिलयकर्तुः स्थितिपदेनेतरदप्युपलक्ष्यते रामस्यभक्ताःप्रियाश्चयूयंशतयोजनपरिच्छिन्नस्यसमुद्र

संपातिरुवाच ॥ बोधयामासमांचंद्रनामामुनिकुलेश्वरः ॥ पश्यंतुपक्षौमेजातौनूतनावतिकोमलौ ॥ ५३ ॥
स्वस्तिवोऽस्तुगमिष्यामिसीतांद्रक्ष्यथनिश्चयम् ॥ यत्नंकुरुध्वंदुर्लंघ्यसमुद्रस्यावलंघने ॥ ५४ ॥ यन्नाम
स्मृतिमात्रतोऽपरिमितंसंसारवारांनिधिंतीर्त्वागच्छतिदुर्जनोऽपिपरमंविष्णोःपदंशाश्वतम् ॥ तस्यैवस्थि
तिकारिणस्त्रिजगतांरामस्यभक्ताःप्रियायूयंकिंनसमुद्रमात्रतरणेशक्ताःकथंवानराः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीम०
कि० अष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ गतेविहायसागृध्रराजेवानरपुंगवाः ॥ हर्षेणमहताविष्टाःसी
तादर्शनलालसाः ॥ १ ॥ ऊचुःसमुद्रंपश्यंतोनक्रचक्रभयंकरम् ॥ तरंगादिभिरुन्नद्धमाकाशमिवदुर्ग्रह
म् ॥ २ ॥ परस्परमवोचन्वैकथमेनंतरामहे ॥ उवाचचांगदस्तत्रशृणुध्वंवानरोत्तमाः ॥ ३ ॥ भवंतोत्यं
तबलिनःशूराश्चकृतविक्रमाः ॥ कोवाऽत्रवारिधिंतीर्त्वाराजकार्यंकरिष्यति ॥ ४ ॥

मात्रस्यतरणेकिंकुतोनशक्ताः कथंचनशक्ताइतिव्यतिरेकालंकारः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीमत्सकल०अ०कि०अष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ॥
गतेइति पक्षलाभादितिभावः हर्षेणेति महदरिष्टंगतमितितत्पक्षदर्शनप्रत्ययेनसीतादर्शनमवश्यंभावीतिहर्षेणच ॥ १ ॥ नक्रचक्रंनक्रस
मूहःतरंगादिभिःतरंगाअल्पाआदिनामहत्योलहर्यः दुर्ग्रहंदुःस्पर्शंआकाशस्यस्पर्शत्वंअस्यतुग्राहादियुक्तत्वात् ॥ २ ॥ कथमेनंतरामहइ
तिपरस्परमवोचन्इत्यन्वयः ॥ ३ ॥ कृतविक्रमाःपूर्वंबहुशःकृतपराक्रमाः कोराजकार्यंकरिष्यतितद्वदंत्वितिशेषः ॥ ४ ॥

यस्तद्वादिष्यतिअहंकर्तेतिसएषांप्राणदाताअतःयोमहाबलःसशीघ्रमुत्तिष्ठतु अतोत्तिष्ठत्वित्यार्षःसंधिः ॥ ५ ॥ भूयाद्भवेदित्यर्थेआर्षम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सर्वैर्युष्माभिर्वनिश्चयेनप्रत्येकंस्वस्वबलंउच्यताम् ततःकार्यसाधकंनिश्चेष्यामइत्यर्थः ॥ ८ ॥ दशोत्तरगुणम् दशसंख्योत्तरोगुणोयस्यतत् एकोदशपरोविंशतिःपरस्त्रिंशादित्येवंक्रमेण ॥ ९ ॥ जांबवांस्तुनवतिर्योजनानीत्याहेत्यर्थः पुरात्रिविक्रमेदेवेऽवतीर्णेस

एतेषांवानराणांसप्राणदातानसंशयः ॥ अतोत्तिष्ठतुमेशीघ्रंपुरतोयोमहाबलः ॥ ५ ॥ वानराणांचसर्वेषां रामसुग्रीवयोरपि ॥ सएवपालकोभूयान्नात्रकार्याविचारणा ॥ ६ ॥ इत्युक्तेयुवराजेनतूष्णींवानरसैनिकाः ॥ आसन्नोचुःकिंचिदपिपरस्परविलोकिनः ॥ ७ ॥ अंगदउवाच ॥ उच्यतांवैबलंसर्वैःप्रत्येकंकार्यसिद्धये ॥ केनवासाध्यतेकार्यंजानीमस्तदनंतरम् ॥ ८ ॥ अंगदस्यवचःश्रुत्वाप्रोचुर्वीराबलंपृथक् ॥ योजनानांदशारभ्यदशोत्तरगुणंजगुः ॥ ९ ॥ शतादर्वाग्जांबवांस्तुप्राहमध्येवनौकसाम् ॥ पुरात्रिविक्रमेदेवेपादंभूमानलक्षणम् ॥ १० ॥ त्रिःसप्तकृत्वोऽहमगांप्रदक्षिणविधानतः ॥ इदानींवार्धकग्रस्तोनशक्नोमिविलंघितुम् ॥ ११ ॥ अंगदोऽप्याहमेगंतुंशक्यंपारंमहोदधेः ॥ पुनर्लंघनसामर्थ्यंनजानाम्यस्तिवानवा ॥ १२ ॥ तमाहजांबवान्वीरस्त्वंराजानोनियामकः ॥ नयुक्तंत्वांनियोक्तुंमेत्वंसमर्थोऽसियद्यपि ॥ १३ ॥ अंगदउवाच ॥ एवंचेत्पूर्ववत्सर्वेस्वप्स्यामोदर्भविष्टरे ॥ केनापिनकृतंकार्यंजीवितुंचनशक्यते ॥ १४ ॥

तितदीयंभूमानंभूपरिच्छेदलक्षणकार्यंयस्य ताहशंभूपरिच्छेदकंपादम् ॥ १० ॥ एकविंशतिवारंप्रदक्षिणविधानेनाहमगांतत्परितइतिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ त्वन्नोनियामकोस्माकमाज्ञाकर्ताराजात्वंयद्यपिसमर्थोऽसितथापित्वामाज्ञप्तुंमेनयुक्तम् ॥ १३ ॥ कार्यकेनापिनकृतंजीवितुंचनशक्यतेराजभयादतोमरणनिश्चयेनस्वप्स्यामइत्यर्थः ॥ १४ ॥

कार्यसिद्धिर्भविष्यतिअचिरेणचभविष्यतितंदर्शयिष्यामि ॥ १९ ॥ कार्यगौरवेगुरुतरकार्येप्राप्तेऽज्ञेनेवभवताकिंतूष्णींस्थीयतइत्यन्वयः ॥ १६ ॥ अतःसामर्थ्यंदर्शय ननुसामर्थ्याभावेकिंदर्शनीयामितिचेन्नेत्याह त्वमिति ॥ १७ ॥ जनितोऽसिउत्पादितोसि विभावसुंसूर्यम्

तमाहजांबवान्वीरोदर्शयिष्यामितेसुत ॥ येनास्माकंकार्यसिद्धिर्भविष्यत्यचिरेणच ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा जांबवान्प्राहहनूमंतमवस्थितम् ॥ हनूमन्किंरहस्तूष्णींस्थीयतेकार्यगौरवे ॥ १६ ॥ प्राप्तेऽज्ञेनेवसामर्थ्यं दर्शयाद्यमहाबल ॥ त्वंसाक्षाद्वायुतनयोवायुतुल्यपराक्रमः ॥ १७ ॥ रामकार्यार्थमेवत्वंजनितोऽसिमहात्मना ॥ जातमात्रेणतेपूर्वंदृष्ट्वोद्यंतंविभावसुम् ॥ १८ ॥ पक्वंफलंजिघृक्षामीत्युत्प्लुतंबालचेष्टया ॥ योजनानांपंचशतंपतितोऽसिततोभुवि ॥ १९ ॥ अतस्त्वद्बलमाहात्म्यंकोवाशक्नोतिवर्णितुम् ॥ उत्तिष्ठकुरु रामस्यकार्यंनःपाहिसुव्रत ॥ २० ॥ श्रुत्वाजांबवतोवाक्यंहनूमानतिहर्षितः ॥ चकारनादंसिंहस्यब्रह्मांडंस्फोटयन्निव ॥ ॥ २१ ॥ बभूवपर्वताकारस्त्रिविक्रमइवापरः ॥ लंघयित्वाजलनिधिंकृत्वालंकांचभस्मसात् ॥ २२ ॥ रावणंसकुलंहत्वानेष्येजनकनंदिनीम् ॥ यद्वाबध्वागलेरज्ज्वारावणंवामपाणिना ॥ ॥ २३ ॥ लंकांसपर्वतांधृत्वारामस्याग्रेक्षिपाम्यहम् ॥ यद्वादृष्ट्वैवयास्यामिजानकींशुभलक्षणाम् ॥ २४ ॥

॥ १८ ॥ जिघृक्षामीतिग्रहीष्यामीत्यर्थेआर्षम् योजनानाम् पंचशतमुत्प्लुतंततोभुविपतितः ॥ १९ ॥ नोऽस्मान्पाहिरक्ष ॥ २० ॥ सिंहस्यनादंतस्येवनादमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ आनेष्यइतिछेदः रावणंगलेबध्वाएकहस्तेगृहीत्वावामपाणिनासपर्वतांलंकांधृत्वारामाग्रेक्षिपामि ॥ २३ ॥ यद्वेति सीतायाआनयनेरामाज्ञाभावादितिभावः दृष्ट्वैवेति नतुतांगृहीत्वानापिरावणादीन्गृहीत्वेत्यर्थः ॥ २४ ॥

॥ २९ भवतात्आशिषिलोट् ॥ २६ ॥ वायुस्त्वामनुगच्छत्विति शकुनप्रार्थनम् समामंत्र्ययोजयित्वा ॥ २७ ॥ अद्भुतदर्शनःअति

२७ ॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्यंजांबवानिदमब्रवीत् ॥ दृष्ट्वैवागच्छभद्रंतेजीवंतींजानकींशुभाम् ॥ २५ ॥ पश्चाद्रा ४
मेणसहितोदर्शयिष्यसिपौरुषम् ॥ कल्याणंभवताद्भद्रगच्छतस्तेविहायसा ॥ २६ ॥ गच्छंतंरामकार्यार्थं
वायुस्त्वामनुगच्छतु ॥ इत्याशीर्भिःसमामंत्र्यविसृष्टःप्लवगाधिपैः ॥ २७ ॥ महेंद्राद्रिशिरोगत्वाबभूवाद्भु
तदर्शनः ॥ २८ ॥ महानगेंद्रप्रतिमोमहात्मासुवर्णवर्णोऽरुणचारुवक्त्रः ॥ महाफणींद्राभसुदीर्घबाहुर्वा
तात्मजोऽदृश्यतसर्वभूतैः ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमद० उमामहेश्वरसं० किष्किंधाकांडेनवमःसर्गः॥९॥
॥ समाप्तमिदंकिष्किंधाकांडम् ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ शतयोजनविस्तीर्णसमुद्रं
मकरालयम् ॥ लिलंघयिषुरानंदसंदोहोमारुतात्मजः ॥ १ ॥

महाशरीरत्वात् ॥ २८ ॥ तदेवाह महानगेंद्रेति ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकल० किष्किंधाकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥

॥इति श्रीमदध्यात्मरामायणे किष्किंधाकांडः समाप्तः॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ शतेति लिलंघयिषुः स्वार्थेणिच् आनंदसंदोहःतत्समूहरूपःतत्समूहवान्वा ॥ १ ॥ २ ॥ रामनिर्मुक्तंरा मत्यक्तम् पश्यामीतिभाविन्यपिवर्तमानत्वारोपोऽवश्यंभावित्वद्योतनाय ॥ ३ ॥ कृतार्थः जगन्मातृदर्शनेनेतिभावः ममसमुद्रलंघनमकिं चित्करमित्याह प्राणेति ॥ ४ ॥ अपारामित्युभयान्वायि त्रिविधपरिच्छेदशून्यंतत्पदंतत्स्वरूपम् तदंगभूतायाअंगुलिस्तद्भूषणभूतायामु द्रिकासाअस्यास्तीत्यर्शआद्यच् ॥ ५ ॥ अल्पवारिधिमित्यपारभवांभोधेर्व्यतिरेकालंकारः तंलंघयामीतिकिंवक्तव्यमित्यन्वयः बाहुइत्यादि

श्रीमहादेवउवाच ॥ शतयोजनविस्तीर्णसमुद्रंमकरालयम् ॥ लिलंघयिषुरानंदसंदोहोमारुतात्मजः ॥ ॥ १ ॥ ध्यात्वारामंपरात्मानमिदंवचनमब्रवीत् ॥ पश्यंतुवानराःसर्वेगच्छंतंमांविहायसा ॥ २ ॥ अमोघंरामनिर्मुक्तंमहाबाणमिवाखिलाः ॥ पश्याम्यद्यैवरामस्यपत्नींजनकनंदिनीम् ॥ ३ ॥ कृतार्थोऽहंकृतार्थोऽहंपुनःपश्यामिराघवम् ॥ प्राणप्रयाणसमयेयस्यनामसकृत्स्मरन् ॥ ४ ॥ नरस्तीर्त्वाभवांभोधिमपारंयातितत्पदम् ॥ किंपुनस्तस्यदूतोऽहंतदंगांगुलिमुद्रिकः ॥ ५ ॥ तमेवहृदयेध्यात्वालंघयाम्यल्पवारिधिम् ॥ इत्युक्त्वाहनुमान्बाहूप्रसार्यायतवालधिः ॥ ६ ॥ ऋजुग्रीवोर्ध्वदृष्टिःसन्नाकुंचितपदद्वयः ॥ दक्षिणाभिमुखस्तूर्णंपुप्लुवेऽनिलविक्रमः ॥ ७ ॥ आकाशात्त्वरितंदेवैर्वीक्ष्यमाणोजगामसः ॥ दृष्ट्वाऽनिलसुतंदेवागच्छंतंवायुवेगतः ॥ ८ ॥ परीक्षणार्थंसत्त्वस्यवानरस्येदमब्रुवन् ॥ गच्छत्येषमहासत्त्वोवानरोवायुविक्रमः ॥ ९ ॥ लंकांप्रवेष्टुंशक्तोवानवाजानीमहेबलम् ॥ एवंविचार्यनागानांमातरंसुरसाभिधाम् ॥ १० ॥ अब्रवीद्देवतावृंदःकौतूहलसमन्वितः ॥ गच्छत्वंवानरेंद्रस्यकिंचिद्विघ्नंसमाचर ॥ ११ ॥

वानरोत्प्लवनजातिवर्णनम् आयतवालधिःप्रसारितपुच्छः ॥ ६ ॥ ऋजुग्रीवऊर्ध्वदृष्टिरित्यर्थः कर्मधारयः अनिलोवायुःतत्सदृशपराक्रमः ॥ ७ ॥ आकाशात्आकाशोस्थित्वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ वानरस्यसत्वस्यवानरीयबलस्यपरीक्षणार्थमिदमब्रुवन् विचारयामासुरित्यर्थः तद्वक्ष्यति एवंविचार्येति धातूनामनेकार्थत्वाद्ब्रूञोऽपिविचारेवृत्तिः ॥ ९ ॥ लंकाप्रवेशेशक्तोऽथवानेतिसंदेहस्तस्मादस्यबलंजानीमहे निर्णेष्यामइत्यर्थः ॥ १० ॥ देवतावृंदःदेवतासमूहः ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ क्षुधयासंपीडितआत्मायस्यास्तस्याइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ निवेदयेप्रवेक्ष्यामि ॥ १६ ॥ मेवक्त्रंप्रविश्यततोनिः

ज्ञात्वातस्यबलंबुद्धिंपुनरोहित्वरान्विता ॥ इत्युक्त्वासाययौशीघ्रंहनुमद्विमकारणात् ॥ १२ ॥ आवृत्य
मार्गंपुरतःस्थित्वावानरमब्रवीत् ॥ एहिमेवदनंशीघ्रंप्रविशस्वमहामते ॥ १३ ॥ देवैस्त्वंकल्पितोभक्षः
क्षुधासंपीडितात्मनः ॥ तामाहहनुमान्मातरहंरामस्यशासनात् ॥ १४ ॥ गच्छामिजानकींद्रष्टुंपुनराग
म्यसत्वरः ॥ रामायकुशलंतस्याःकथयित्वात्वदाननम् ॥ १५ ॥ निवेक्ष्येदेहिमेमार्गंसुरसायैनमोऽस्तुते ॥
इत्युक्तापुनरेवाहसुरसाक्षुधितास्म्यहम् ॥ १६ ॥ प्रविश्यगच्छमेवक्त्रंनोचेत्त्वांभक्षयाम्यहम् ॥ इत्युक्तोह
नुमानाहमुखंशीघ्रंविदारय ॥ १७ ॥ प्रविश्यवदनंतेऽद्यगच्छामित्वरयान्वितः ॥ इत्युक्त्वायोजनायाम
देहोभूत्वापुरःस्थितः ॥ १८ ॥ दृष्ट्वाहनुमतोरूपंसुरसापंचयोजनम् ॥ मुखंचकारहनुमान्द्विगुणंरूपमा
दधत् ॥ १९ ॥ ततश्चकारसुरसायोजनानांचविंशतिम् ॥ वक्त्रंचकारहनुमांस्त्रिंशद्योजनसम्मितम् ॥
॥ २० ॥ ततश्चकारसुरसापंचाशद्योजनायतम् ॥ वक्त्रंतदाहनूमांस्तुबभूवांगुष्ठसन्निभः ॥ २१ ॥ प्रवि
श्यवदनंतस्याःपुनरेत्यपुरःस्थितः ॥ प्रविष्टोनिर्गतोऽहंतेवदनंदेवितेनमः ॥ २२ ॥ एवंवदंतंदृष्ट्वासाहनूमं
तमथाब्रवीत् ॥ गच्छसाधयरामस्यकार्यंबुद्धिमतांवर ॥ २३ ॥ देवैःसंप्रेषिताहंतेबलंजिज्ञासुभिःकपे ॥
दृष्ट्वासीतांपुनर्गत्वारामंद्रक्ष्यसिगच्छभो ॥ २४ ॥ इत्युक्त्वासाययौदेवलोकंवायुसुतःपुनः ॥ जगामवा
युमार्गेणगरुत्मानिवपक्षिराट् ॥ २५ ॥

सृत्यगच्छेत्यर्थः ॥ १७ ॥ योजनमात्रदीर्घदेहः ॥ १८ ॥ १९ ॥ त्रिंशद्योजनसम्मितंवपुश्चकारेतिशेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
॥ २३ ॥ पुनर्गत्वाकिष्किंधामितिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥

मणिकांचनपर्वतंमण्यादियुक्तशृंगयुतंपर्वतम् ॥ २६ ॥ सचिवोभव मध्येविश्रामदानेनसहायोभवेत्यर्थः तत्सहायार्थनिमित्तंमत्प्रेरणेकोहे तुस्तत्राह सगरैरिति पुरापूर्वंसगरैर्वर्धितइतिहेतोरहंसागरस्तन्नामाऽभवम् ॥ १७ ॥ तस्यवंशेचरामस्तत्कार्यार्थंचायंगच्छति ॥ २८ ॥ अतस्त्वमुत्तिष्ठेत्यन्वयः ॥ २९ ॥ नानामणिमयैःशृंगैर्महोन्नतइत्यन्वयः तस्योपरिनराकृतिर्मनुष्याकारेणस्थितोमैनाकःप्राह ॥ ३० ॥

समुद्रोऽप्याहमैनाकंमणिकांचनपर्वतम् ॥ गच्छत्येषमहासत्त्वोहनुमान्मारुतात्मजः ॥ २६ ॥ रामस्य कार्यसिद्ध्यर्थंतस्यत्वंसचिवोभव ॥ सगरैर्वर्धितोयस्मात्पुराहंसागरोऽभवम् ॥ २७ ॥ तस्यान्वयेबभूवा सौरामोदाशरथिःप्रभुः ॥ तस्यकार्यार्थसिद्ध्यर्थंगच्छत्येषमहाकपिः ॥ २८ ॥ त्वमुत्तिष्ठजलात्तूर्णंत्वयि विश्राम्यगच्छतु ॥ सतथेतिप्रादुरभूज्जलमध्यान्महोन्नतः ॥ २९ ॥ नानामणिमयैःशृंगैस्तस्योपरिनरा कृतिः ॥ प्राहयांतंहनूमंतंमैनाकोऽहंमहाकपे ॥ ३० ॥ समुद्रेणसमादिष्टस्त्वद्विश्रामायमारुते ॥ आग च्छामृतकल्पानिजग्ध्वापक्वफलानिमे ॥ ३१ ॥ विश्राम्यात्रक्षणंपश्चाद्गमिष्यसियथासुखम् ॥ एवमु क्तोऽथतंप्राहहनुमान्मारुतात्मजः ॥ ३२ ॥ गच्छतोरामकार्यार्थंभक्षणंमेकथंभवेत् ॥ विश्रामोवाकथं मेस्याद्गंतव्यंत्वरितंमया ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वास्पृष्टशिखरःकराग्रेणययौकपिः ॥ किंचिद्दूरंगतस्यास्यछा यांछायाग्रहोऽग्रहीत् ॥ ३४ ॥ सिंहिकानामसाघोराजलमध्येस्थितासदा ॥ आकाशगामिनांछायामा क्रम्याकृष्यभक्षयेत् ॥ ३५ ॥ तयागृहीतोहनुमांश्चिंतयामाससवीर्यवान् ॥ केनेदंमेकृतंवेगरोधनंविघ्नका रिणा ॥ ३६ ॥ दृश्यतेनैवकोऽप्यत्रविस्मयोमेप्रजायते ॥ एवंविचिंत्यहनुमानधोदृष्टिंप्रसारयत् ॥ ३७॥

॥ ३१ ॥ विश्राम्येत्यार्षम् ॥ ३२ ॥ कथंभवेदित्यादेरनुचितंतदित्यर्थः तत्रहेतुर्गंतव्यंत्वरितंमयेति ॥ ३३ ॥ कराग्रेणस्पृष्टशिखरोय यावित्यन्वयः छायास्पर्शमात्रेणजंतूनांगतिनिरोधेनाकर्षकश्छायाग्रहइत्युच्यते ॥ ३४ ॥ तदेवाह सिंहिकेति भक्षयेत् भक्षयतिइत्यर्थे आर्षः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विस्मयआश्चर्यम् यत्कस्याप्यदर्शनंवेगरोधश्चेत्याश्चर्यम् प्रसारयत्प्रासारयत अडभावआर्षः ॥ ३७ ॥

सिंहिकांतन्नाम्नींराक्षसीम् ॥ ३८ ॥ दक्षिणंकूलंसागरस्येतिशेषः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ बहुभिःप्राकारैःअंतर्दुर्गमध्यदुर्गबहिर्दुर्गसंबंधिभिः परिखाःप्राकारबहिर्गर्ताः ॥ ४१ ॥ वेश्यामिप्रवेक्ष्यामि सूक्ष्मःसूक्ष्मशरीरोभूत्वेत्यर्थः लंकांजगाम रात्रावितिशेषः ॥ ४२ ॥ सूक्ष्मंवपुर्धृत्वाद्वारंप्रविवेश ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ रात्रौचोरवत्प्रविश्यगच्छसीतिशेषः सत्वंकइत्येकः किंभवानित्यादिप्रश्नांतरम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

तत्रदृष्ट्वामहाकायांसिंहिकांघोररूपिणीम् ॥ पपातसलिलेतूर्णपद्भ्यामेवाहनद्रुषा ॥ ३८ ॥ पुनरुत्प्लुत्यहनुमान्दक्षिणाभिमुखोययौ ॥ ततोदक्षिणमासाद्यकुलंनानाफलद्रुमम् ॥ ३९ ॥ नानापक्षिमृगाकीर्णंनानापुष्पलतावृतम् ॥ ततोददर्शनगरंत्रिकूटाचलमूर्धनि ॥ ४० ॥ प्राकारैर्बहुभिर्युक्तंपरिखाभिश्चसर्वतः॥ प्रवेक्ष्यामिकथंलंकामितिचिंतापरोभवत् ॥ ४१ ॥ रात्रौवेक्ष्यामिसूक्ष्मोऽहंलंकांरावणपालिताम् ॥ एवंविचिंत्यतत्रैवस्थित्वालंकांजगामसः ॥ ४२ ॥ धृत्वासूक्ष्मंवपुर्द्वारंप्रविवेशप्रतापवान् ॥ तत्रलंकापुरीसाक्षाद्राक्षसीवेषधारिणी ॥ ४३ ॥ प्रविशंतंहनूमंतंदृष्ट्वालंकाभ्यतर्जयत् ॥ कस्त्वंवानररूपेणमामनादृत्यलंकिनीम् ॥ ४४ ॥ प्रविश्यचोरवद्रात्रौकिंभवान्कर्तुमिच्छति ॥ इत्युक्त्वारोषताम्राक्षीपादेनाभिजघानतम् ॥ ४५ ॥ हनुमानपितांवाममुष्टिनावज्ञयाऽहनत् ॥ तदैवपतिताभूमौरक्तमुद्वमतीभृशम् ॥ ४६ ॥ उत्थायप्राहसालंकाहनूमंतंमहाबलम् ॥ हनूमन्गच्छभद्रंतेजितालंकात्वयानघ ॥ ४७ ॥ पुराहंब्रह्मणाप्रोक्ताह्यष्टाविंशतिपर्यये ॥ त्रेतायुगेदाशरथीरामोनारायणोऽव्ययः ॥ ४८ ॥ जनिष्यतेयोगमायासीताजनकवेश्मनि ॥ भूभारहरणार्थायप्रार्थितोऽयंमयाक्वचित् ॥ ४९ ॥

॥ ४७॥ अष्टाविंशतिपर्ययेइति यद्यप्यन्यत्रचतुर्विंशतिमेपर्यायेत्रेतायांरामावतारोऽष्टाविंशतिमेपर्यायेद्वापरांतेकृष्णावतारइत्युक्तंतथाऽपि कल्पांतरपरतयाविरोधपरिहारोऽवसेयः ॥ ४८ ॥ योगमायाचसीतेतिजनिष्यतइत्यन्वयः क्वचित्अवतारपूर्वकालेप्रार्थितोजानिष्यतइत्यन्वयः ॥ ४९ ॥

॥ ५० ॥ साचिव्यंसख्यम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ यतस्त्वयाहंलंकाजितातस्मात्त्वयासर्वराक्षसकुलंजितम् अथसीतास्थितिस्थानमा
ह रावणांतःपुरेति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यतोमेराघवस्मृतिरासीदतोऽहमपिधन्या तद्भक्तसंगस्यापिदुर्लभत्वात्किंवक्तव्यमितिभावः

सभार्योराघवोभ्रात्रागमिष्यतिमहावनम् ॥ तत्रसीतांमहामायांरावणोऽपहरिष्यति ॥ ५० ॥ पश्चाद्रामे
णसाचिव्यंसुग्रीवस्यभविष्यति ॥ सुग्रीवोजानकींद्रष्टुंवानरान्प्रेषयिष्यति ॥ ५१ ॥ तत्रैकोवानरोरात्रा
वागमिष्यतितेंऽतिकम् ॥ त्वयाचभर्त्सितःसोऽपित्वांहनिष्यतिमुष्टिना ॥ ५२ ॥ तेनाहतात्वंव्यथिताभवि
ष्यसियदानघे ॥ तदैवरावणस्यांतोभविष्यतिनसंशयः ॥ ५३ ॥ तस्मात्त्वयाजितालंकाजितंसर्वंत्वयान
घ ॥ रावणांतःपुरवरेक्रीडाकाननमुत्तमम् ॥ ५४ ॥ तन्मध्येऽशोकवनिकादिव्यपादपसंकुला ॥ अस्ति
तस्यांमहावृक्षःशिंशपानाममध्यगः ॥ ५५ ॥ तत्रास्तेजानकीघोरराक्षसीभिःसुरक्षिता ॥ दृष्ट्वैवगच्छत्वरि
तंराघवायनिवेदय ॥ ५६ ॥ धन्याहमप्यद्यचिरायराघवस्मृतिर्ममासीद्भवपाशमोचनी ॥ तद्भक्तसंगोऽप्य
तिदुर्लभोममप्रसीदतांदाशरथिःसदाहृदि ॥ ५७ ॥ उल्लंघितेऽब्धौपवनात्मजेनधरासुतायाश्चदशाननस्य ॥
पुस्फोरवामाक्षिभुजश्चतीव्रंरामस्यदक्षांगमतींद्रियस्य ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहे
श्वरसंवादेसुंदरकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ततोजगामहनुमान्लंकांपरमशोभ
नाम् ॥ रात्रौसूक्ष्मतनुर्भूत्वाबभ्रामपरितःपुरीम् ॥ १ ॥

प्रसीदतांप्रसन्नःसआस्ताम् ॥ ५७ ॥ पुस्फोरस्फुरितमभवत् भुजोवामएव स्त्रियावामांगस्फुरणंशुभसूचकंपुंसोऽशुभदमितिभावः अतीं
द्रियस्यइंद्रियाविषयस्यरामस्यदक्षांगंपुस्फोर यद्वारामसंबंधिअतींद्रियंगुप्तंयदिंद्रियंतस्यदक्षांगंदक्षिणभागःपुस्फोर तत्स्फुरणंचस्त्रीलाभसू
चकंपुंसामित्याहुः ॥ ५८ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेसुंदरकांडेसेतौप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ततइति सूक्ष्मतनुःसूक्ष्मवानररूपः ॥ १ ॥

सीतान्वेषणकार्यार्थीसीतान्वेषणरूपकार्येच्छावान् विविच्यदृष्ट्वा ॥ २ ॥ ततोलंकावाक्यंस्मृत्वाहनूमान्शीघ्रंजगाम ॥ ३ ॥ सुरपाद पाःकल्पवृक्षादयः ॥ ४ ॥ फलैरानम्राणिशाखाग्राणियेषांतैःपादपैः ॥ ५ ॥ अभ्रंलिहमत्युच्चंचैत्यप्रासाददेवतास्थानविशेषम् अत्युच्च त्वान्मणिस्तंभादियुतत्वाच्चविस्मयः ॥ ६ ॥ समतीत्येति चैत्यप्रासादमितिशेषः ॥ ७ ॥ अत्यंतनिबिडपत्रत्वादेवादृष्टआतपोयत्रजनै

सीतान्वेषणकार्यार्थीप्रविवेशनृपालयम् ॥ तत्रसर्वप्रदेशेषुविविच्यहनुमान्कपिः ॥ २ ॥ नापश्यज्जान कींस्मृत्वाततोलंकाभिभाषितम् ॥ जगामहनुमान्शीघ्रमशोकवनिकांशुभाम् ॥ ३ ॥ सुरपादपसंबाधां रत्नसोपानवापिकाम् ॥ नानापक्षिमृगाकीर्णांस्वर्णप्रासादशोभिताम् ॥ ४ ॥ फलैरानम्रशाखाग्रपादपैः परिवारिताम् ॥ विचिन्वन्जानकींतत्रप्रतिवृक्षंमरुत्सुतः ॥ ५ ॥ ददर्शाभ्रंलिहंतत्रचैत्यप्रासादमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वाविस्मयमापन्नोमणिस्तंभशतान्वितम् ॥ ६ ॥ समतीत्यपुनर्गत्वाकिंचिद्दूरंसमारुतिः ॥ ददर्शशिंश पावृक्षमत्यंतनिबिडच्छदम् ॥ ७ ॥ अदृष्टातपमाकीर्णस्वर्णवर्णविहंगमम् ॥ तन्मूलेराक्षसीमध्येस्थितां जनकनंदिनीम् ॥ ८ ॥ ददर्शहनुमान्वीरोदेवतामिवभूतले ॥ एकवेणींकृशांदीनांमलिनांबरधारिणीम् ॥ ९ ॥ भूमौशयानांशोचंतींरामरामेतिभाषिणीम् ॥ त्रातारंनाधिगच्छंतीमुपवासकृशांशुभाम् ॥ १० ॥ शाखांतच्छदमध्यस्थोददर्शकपिकुंजरः ॥ कृतार्थोऽहंकृतार्थोऽहंदृष्ट्वाजनकनंदिनीम् ॥ ११ ॥ मयैव साधितंकार्यंरामस्यपरमात्मनः ॥ ततःकिलकिलाशब्दोबभूवांतःपुराद्बहिः ॥ १२ ॥

स्तंस्वर्णवर्णैर्विहंगमैःपक्षिभिराकीर्णंव्याप्तमित्यर्थेमयूरव्यंसकादित्वात्समासः ॥ ८ ॥ एकवेणींहरणादिनावधिसंस्काररहितामित्यर्थः य द्वा शोभार्थमन्यदावेणीत्रयबंधःपुरतोद्वयंपश्चादेकेति संप्रतितुसंस्काराराहित्यात्पृष्ठलंबिनीएकैवेत्यर्थः दीनांस्वजनविरहाद्दीनामिवशोचं तीम्आत्मानमितिशेषः ॥ ॥ १० ॥ शाखानामंतेप्रांतेयेछदाःपत्राणितेषांमध्यस्थः तद्दर्शनजानंदाभिनयःकृतार्थइत्यादि ॥ ११ ॥ १२ ॥

किमेतत् किंजन्योऽयंशब्दः ॥ १३ ॥ अलीयततद्दर्शनेनकरिष्यमाणकार्यभंगभियेतिभावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ इत्येवंचिंतयन्रावणोराघवेणेतिश्लोकोक्तंचिंतयन्नित्यंसदाह्रदिराममेवध्यायन्नास्तइतिशेषः अतस्तस्मिन्दिनेपररात्रौ हनूमत्प्रवेशदिनरात्रिसंबंध्यपररात्रिइत्यर्थः समासांताभावस्तदनित्यत्वात् ॥ १६ ॥ स्वप्नेनिद्रासमयेरामादिष्टःकश्चिद्वानरोलंकामागत्यवृक्षाग्रस्थोऽनुपश्यतिसीतामितिशेषः ॥ १७ ॥

किमेतदितिसंछीनोवृक्षपत्रेषुमारुतिः ॥ आयांतंरावणंतत्रस्त्रीजनैःपरिवारितम् ॥ १३ ॥ दशास्यंविंशतिभुजंनीलांजनचयोपमम् ॥ दृष्ट्वाविस्मयमापन्नःपत्रखंडेष्वलीयत ॥ १४ ॥ रावणोराघवेणाशुमरणंमेकथंभवेत् ॥ सीतार्थमपिनायातिरामःकिंकारणंभवेत् ॥ १५ ॥ इत्येवंचिंतयन्नित्यंराममेवसदाह्रदि ॥ तस्मिन्दिनेपररात्रौरावणोराक्षसाधिपः ॥ १६ ॥ स्वप्नेरामेणसंदिष्टःकश्चिदागत्यवानरः ॥ कामरूपधरःसूक्ष्मोवृक्षाग्रस्थोऽनुपश्यति ॥ १७ ॥ इतिदृष्ट्वाऽद्भुतंस्वप्नंस्वात्मन्येवानुचिंत्यसः ॥ स्वप्नःकदाचित्सत्यःस्यादेवंतत्रकरोम्यहम् ॥ १८ ॥ जानकींवाक्शरैर्विद्धयदुःखितांनितरामहम् ॥ करोमिदृष्ट्वारामायनिवेदयतुवानरः ॥ १९ ॥ इत्येवंचिंतयन्सीतासमीपमगमद्द्रुतम् ॥ नूपुराणांकिंकिणीनांश्रुत्वासिंजितमंगना ॥ २० ॥ सीताभीतालीयमानास्वात्मन्येवसुमध्यमा ॥ अधोमुख्यश्रुनयनास्थितारामार्पितांतरा ॥ २१ ॥ रावणोऽपितदासीतामालोक्याहसुमध्यमे ॥ मांदृष्ट्वाकिंवृथासुभ्रुस्वात्मन्येवविलीयसे ॥ २२ ॥ रामोवनचराणांहिमध्येतिष्ठतिसाऽनुजः ॥ कदाचिद्दृश्यतेकैश्चित्कदाचिन्नैवदृश्यते ॥ २३ ॥

इतिअद्भुतंस्वप्नंदृष्ट्वाअयंस्वप्नःकदाचित्सत्योभवेत् अतस्तत्रसीतासमीपंगत्वाएवंकरोमीति अचिंतयदितिशेषः ॥ १८ ॥ यदचिंतयत्तदाह जानकीमिति विद्ध्येतिल्यबार्षःतांवाक्शरैर्विद्धानितरांदुःखितांकरोमितद्दृष्ट्वावानरोरामायनिवेदयतु एवंहिरामःशीघ्रमागच्छेदितिभावः ॥ १९ ॥ नूपुराणिपादभूषणानि किंकिण्योजघनभूषणानि सिंजितंशब्दम् ॥ २० ॥ भीतासीतारूपांगनास्वात्मन्येवस्वशरीरेएवलीयमानास्थितेत्यन्वयः रामेर्पितंस्थापितमांतरंचित्तंयया ॥ २१ ॥ किमाहतदाह सुमध्यमेइत्यादि ॥ २२ ॥ २३ ॥

लोकाश्चाररूपाःप्रयत्नेनसमंततोवीक्षमाणाअपिरामंनपश्यंति ॥ २४ ॥ त्वायिनिःस्पृहेणइच्छाहीनेन पूर्णकामत्वादित्यांतरोऽर्थः त्वयास दालिंगितोऽपिध्यानेनसदाहृदिचिंतनात् अतएवसमीपस्थोऽपि यद्वा शक्तिशक्तिमतोरभेदात्सदालिंगितोविभुत्वाच्चसमीपस्थोयद्यपि ॥ २९ ॥ तथाऽप्यस्यरामस्यहृदयेत्वयित्वद्विषयेस्नेहोनजायते अतएवेयत्कालंत्वदुपेक्षातस्येतिभावः सर्वत्रसमत्वात्तस्यनक्वापिस्नेह इतितत्त्वम् किंचत्वत्कृतान्सर्वभोगांस्त्वयास्ववृत्तिद्वारोपनीतान्सर्वभोगान्सर्वविषयान्तथात्वद्गुणान्सुखसंकल्पकामादीन्भुंजानोऽपिअहंभो क्तेतिनजानाति तथाभिमानराहित्यात् अतएवकृतघ्नः अवएवनिर्गुणःयोहिगुणवान्सउपकारंमनुतएव अधमःउपकाराविस्मरणात् किंचन

मयातुबहुधालोकाःप्रेषितास्तस्यदर्शने ॥ नपश्यंतिप्रयत्नेनवीक्षमाणाःसमंततः ॥ २४ ॥ किंकरिष्यासि रामेणानिःस्पृहेणसदात्वयि ॥ त्वयासदालिंगितोऽपिसमीपस्थोऽपिसर्वदा ॥ २५ ॥ हृदयेऽस्यनचस्नेह स्त्वयिरामस्यजायते ॥ त्वत्कृतान्सर्वभोगांश्चत्वद्गुणानपिराघवः ॥ २६ ॥ भुंजानोऽपिनजानातिकृतघ्नो निर्गुणोऽधमः ॥ त्वमानीतामयासाध्विदुःखशोकसमाकुला ॥ २७॥ इदानीमपिनायातिभक्तिहीनःकथं व्रजेत् ॥ निःसत्वोनिर्ममोमानीमूढःपंडितमानवान् ॥ २८ ॥ नराधमंत्वद्विमुखंकिंकरिष्यसिभामिनि ॥ त्वय्यतीवसमासक्तंमांभजस्वासुरोत्तमम् ॥ २९ ॥ देवगंधर्वनागानांयक्षकिन्नरयोषिताम् ॥ भविष्य सिनियोक्त्रीत्वंयदिमांप्रतिपद्यसे ॥ ३० ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वासीतामर्षसमन्विता ॥ उवाचाधोमुखी भूत्वाविधायतृणमंतरे ॥ ३१ ॥

धमतिशब्दविषयोभवतीत्यधमःशब्दावाच्यइतियावत् कृतघ्नत्वाद्युपपादयति त्वमिति ॥ २६ ॥ २७ ॥ यतस्त्वयिभक्तिहीनोतःकथंव्र जेत् स्वस्थानतस्त्वत्परित्राणार्थमिमंदेशामित्यर्थः निःसत्वोनिर्बलःनिर्ममोममताहीनः त्वयिइयंममेतिबुद्धिहीनः ॥ २८ ॥ नराधमम् पंच म्यर्थेबहुव्रीहिरितिकश्चित् किंकरिष्यसिताद्दशेऽनुरागेणाकिंप्रयोजनमित्यर्थः असुरोत्तममितिनराधमव्यतिरेकउक्तः ॥ २९ ॥ देवगं धर्वनागानांतद्योषितामित्यर्थः नियोक्त्रीप्रभुतयाआज्ञापयित्री प्रतिपद्यसेअंगीकरोषि ॥ ३० ॥ निधायतृणमंतरे पतिव्रतायाः सा क्षात्परपुरुषेणवार्तालापस्यानौचित्यादितिभावः त्वंचतृणतुल्यइत्यपिद्योतयितुंच ॥ ३१ ॥

शुनीवेत्युपमायाअत्यंतंपराक्रमराहित्यंसूचितम् ॥ ३२ ॥ अचिरादितिछेदः अल्पेनैवकालेनेत्यर्थः यदारामशराघातैर्विदारितवपुर्भवान्भविष्यतीतिशेषः ॥ ३३ ॥ तदारामंमानुषंज्ञास्यसियमांतिकंचगमिष्यसि शरैःसमुद्रंशोषयित्वावा अथअथवावारिधिंबध्वासेतुबंधेनेतिशेषः ॥ ३४ ॥ तदागमनंचत्वमनुपदमेवद्रक्ष्यसेइत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ जानक्याःपरुषाक्षरंवाक्यंश्रुत्वाक्रुद्धोभवदितिशेषः ॥ ३६ ॥

राघवाद्भिभ्यतानूनंभिक्षुरूपंत्वयाधृतम् ॥ रहितेराघवाभ्यांत्वंशुनीवहविरध्वरे ॥ ३२ ॥ त्हृतवानसिमांनीचतत्फलंप्राप्स्यसेऽचिरात् ॥ यदारामशराघातविदारितवपुर्भवान् ॥ ॥ ३३ ॥ ज्ञास्यसेमानुषंरामंगमिष्यसियमांतिकम् ॥ समुद्रंशोषयित्वावाशरैर्बध्वाथवारिधिम् ॥ ३४ ॥ हंतुंत्वांसमरेरामोलक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ आगमिष्यत्यसंदेहोद्रक्ष्यसेराक्षसाधम ॥ ३५ ॥ त्वांसपुत्रंसहबलंहत्वानेष्यतिमांपुरम् ॥ श्रुत्वारक्षःपतिःक्रुद्धोजानक्याःपरुषाक्षरम् ॥ ३६ ॥ वाक्यंक्रोधसमाविष्टःखड्गमुद्यम्यसत्वरः ॥ हंतुंजनकराजस्यतनयांताम्रलोचनः ॥ ३७ ॥ मंदोदरीनिवार्याहपतिंपतिहितेरता ॥ त्यजैनांमानुषींदीनांदुःखितांकृपणांकृशाम् ॥ ३८ ॥ देवगंधर्वनागानांबह्व्यःसंतिवरांगनाः ॥ त्वामेववरयंत्युच्चैर्मदमत्तविलोचनाः ॥ ३९ ॥ ततोब्रवीद्दशग्रीवोराक्षसीर्विकृताननाः ॥ यथामेवशगासीताभविष्यतिसकामना ॥ तथायतध्वंत्वरितंतर्जनादरणादिभिः ॥ ४० ॥ द्विमासाभ्यंतरेसीतायदिमेवशगाभवेत् ॥ तदासर्वसुखोपेताराज्यंभोक्ष्यतिसामया ॥ ४१ ॥ यदिमासद्वयादूर्ध्वंमच्छय्यांनाभिनंदति ॥ तदामेप्रातराशायहत्वाकुरुतमानुषीम् ॥ ४२ ॥

ततःक्रोधसमाविष्टःखड्गमुद्यम्यजनकराजतनयांहंतुमुद्यतोऽभवदितिशेषः ॥ ३७ ॥ अन्यानुरक्तत्वात्तद्वियोगाच्चदैन्यादिविशिष्टाम् ॥ ॥ ३८ ॥ यास्त्वामेववरयंतिताबह्व्यःसंतीतियोजना मदेनकाममदेनमत्तेमदयुक्तेइवविलोचनेयासांताः ॥ ३९ ॥ सकामनामद्विषयकामनासहितासतीयथामेवशगाभविष्यतिनतुबलात्तथायतध्वमित्यन्वयः तर्जनंभीषणम् आदरणंसांत्वम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ कुरुतपक्कांकुरुतेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

स्वतर्जनैःस्वबुद्धिकल्पितभीषणोपायैःस्वक्रौर्ययोग्यैर्वा ॥ ४३ ॥ इदंसांत्वस्याप्युपलक्षणम् तदेवाह तत्रैकेति ॥ ४४ ॥ भीषणान्याह अपराचेति किंविलंबनेन अस्यावधेइतिशेषः जानकीइदानीमेवछेद्यतां अस्याअंगंपृथक्पृथक्विभज्यपच्यतामितिशेषः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ मद्वाक्यंशृणुध्वम् यच्छ्रुतंसद्वोहितंभवेत् ॥ ४८ ॥ वाक्यमाह नेति इदानीमेवमेमयारामःस्वप्नेदृष्टइत्यन्वयः ॥ ४९ ॥

इत्युक्त्वाप्रययौस्त्रीभीरावणोऽतःपुरालयम् ॥ राक्षस्योजानकीमेत्यभीषयंत्यःस्वतर्जनैः ॥ ४३ ॥ तत्रैका जानकीमाहयौवनंतेवृथागतम् ॥ रावणेनसमासाद्यसफलंतुभविष्यति ॥ ४४ ॥ अपराचाहकोपेनकिंविलंबेनजानकी॥ इदानींछेद्यतामंगंविभज्यचपृथक्पृथक्॥४५॥अन्यातुखङ्गमुद्यम्यजानकींहंतुमुद्यता॥ अन्याकरालवदनाविदार्यास्यमभीषयत् ॥ ४६ ॥ एवंतांभीषयंतीस्ताराक्षसीर्विकृताननाः ॥ निवार्यत्रिजटावृद्धाराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४७ ॥ शृणुध्वंदुष्टराक्षस्योमद्वाक्यंवोहितंभवेत् ॥ ४८ ॥ नभीषयध्वंरुदतींनमस्कुरुतजानकीम् ॥ इदानीमेवमेस्वप्नेरामःकमललोचनः ॥ ४९ ॥ आरुह्यैरावतंशुभ्रं लक्ष्मणेनसमागतः ॥ दग्ध्वालंकापुरींसर्वांहत्वारावणमाहवे ॥ ५० ॥ आरोप्यजानकींस्वांकेस्थितो दृष्टोऽगमूर्धनि ॥ रावणोगोमयन्हदेतैलाभ्यक्तोदिगंबरः ॥ ५१ ॥ अगाहत्पुत्रपौत्रैश्चकृत्वावदनमालिकाम् ॥ विभीषणस्तुरामस्यसन्निधौहृष्टमानसः ॥ ५२ ॥ सेवांकरोतिरामस्यपादयोर्भक्तिसंयुतः ॥ सर्वथारावणंरामोहत्वासकुलमंजसा ॥ ५३ ॥

कथंदृष्टस्तदाह आरुह्येति समागतःसंयुक्तः ॥ ५० ॥ स्वांकेजानकीमारोप्यअगस्यपर्वतस्यमूर्धनिऊर्ध्वभागेस्थितोदृष्टः एवंरामविषयंशुभस्वप्नमुक्त्वारावणविषयमनिष्टस्वप्नमाह ॥५१ ॥ वदनमालिकांस्वमुंडमालांस्वहस्तेकृत्वागाहदित्यर्थः नन्वेवंकिंलंकाऽराक्षसैवभविष्यतीत्याशंक्यनेत्याह विभीषणइति रामस्यसेवांकरोतिएवंविधःस्वप्नेदृष्टोऽतःसोऽत्रराज्यंकर्तेत्याह सर्वथेत्यादि ॥५२ ॥ ५३॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ त्रातारमप्राप्नुवतीदुःखेनमूर्छितामूर्छितेवाश्रुयुक्तनेत्राचिंतयंतीदमात्मनासहाब्रवीत् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ मृतौकृतानि श्चयामरणस्यकंचिदुपायंकमप्युपायमजानतीशाखामालंब्यचिरायातिष्ठदितिशेषः ॥ ९८ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेसुंदरकांडेसेतौ

विभीषणायाधिपत्यंदत्वासीतांशुभाननाम् ॥ अंकेनिधायस्वपुरींगमिष्यतिनसंशयः ॥ ५४ ॥ त्रिजटा यात्वचःश्रुत्वाभीतास्ताराक्षसास्त्रियः ॥ तूष्णीमासंस्तत्रतत्रनिद्रावशमुपागताः ॥ ५५ ॥ तर्जिताराक्षसीभिःसासीताभीतातिविह्वला ॥ त्रातारंनाधिगच्छंतीदुःखेनपरिमूर्छिता ॥ ५६ ॥ अश्रुभिःपूर्णनयनाचिंतयंतीदमब्रवीत् ॥ प्रभातेभक्षयिष्यंतिराक्षस्योमांनसंशयः ॥ इदानीमेवमरणंकेनोपायेनमेभवेत्॥ ॥ ५७ ॥ एवंसुदुःखेनपरिप्लुतासाविमुक्तकंठंरुदतीचिराय ॥ आलंब्यशाखांकृतनिश्चयामृतौनजानतीकंचिदुपायमंगना ॥ ५८ ॥ ॥इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमाम० सुंदरकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ छ ॥

उद्बंधनेनवामोक्ष्येशरीरंराघवंविना ॥ जीवितेनफलंकिंस्यान्ममरक्षोधिमध्यतः ॥ १ ॥ दीर्घावेणीममात्यर्थमुद्बंधायभविष्यति ॥ एवंनिश्चितबुद्धिंतांमरणायाथजानकीम् ॥२॥ विलोक्यहनुमान्किंचिद्विचार्यैतदभाषत ॥ शनैःशनैःसूक्ष्मरूपोजानक्याःश्रोत्रगंवचः ॥ ३ ॥ इक्ष्वाकुवंशसंभूतोराजादशरथोमहान् ॥ अयोध्याधिपतिस्तस्यचत्वारोलोकविश्रुताः ॥ ४ ॥ पुत्रादेवसमाःसर्वेलक्षणैरुपलक्षिताः ॥ रामश्चलक्ष्मणश्चैवभरतश्चैवशत्रुहा ॥ ५ ॥ ज्येष्ठोरामःपितुर्वाक्याद्दंडकारण्यमागतः ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयाभार्ययासह ॥ ६ ॥

द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥॥ ततस्तदुपायंनिश्चित्याहोद्बंधनेनवेति ॥ १ ॥ उद्बंधनसाधनमाह दीर्घावेणीति अथानंतरंएवंमरणायनिश्चितबुद्धिंजानकींविलोक्येत्यन्वयः ॥२॥ किंचिद्विचार्यअयंवचनावसरइतिनिश्चित्यसूक्ष्मरूपःसन्जानक्यास्तस्याएवश्रोत्रगंयथाभवतितथाशनैःशनैरभाषतेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ तद्वचआह इक्ष्वाकेति ॥ ४॥ लक्षणैःसामुद्रिकोक्तोत्तमलक्षणैःशत्रुहाशत्रुघ्नाख्यइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥

रावणेननीतेत्यन्वयः ॥ ७ मार्गमाणःअन्वेषयन् ॥ ८ ॥ दिवस्वर्लोकंतल्लोकवासमितियावत् ॥ ९ ॥ रामस्यसंकल्पमात्रात्सर्वसाधकस्यनत्वानरमैत्र्याःप्रयोजनमित्यौद्धत्यपरिहारायसुग्रीवेणकृतेत्युक्तं नतुरामेणकृतेति तद्भार्याहारिणंसुग्रीवभार्याहारिणम् ॥१० ॥ मित्रकार्यंसुग्रीवकृतामित्रत्वकार्यम् सहायभूतान्समानीयनानापर्वतादिभ्योदूतैर्वानरान्किष्किंधांसमानाय्य ॥ ११ ॥ तान्वानरान्सीतायाःपारि

उवासगौतमीतीरेपंचवट्यांमहामनाः ॥ तत्रनीतामहाभागासीताजनकनंदिनी ॥ ७ ॥ रहितेरामचंद्रेणरावणेनदुरात्मना ॥ ततोरामोतिऽदुःखार्तोमार्गमाणोऽथजानकीम् ॥ ८ ॥ जटायुषंपाक्षिराजमपश्यत्पातितंभुवि ॥ तस्मैदत्वादिवंशीघ्रमृष्यमूकमुपागमत् ॥९॥ सुग्रीवेणकृतामैत्रीरामस्याविदितात्मनः ॥ तद्भार्याहारिणंहत्वावालिनंरघुनंदनः ॥ १० ॥ राज्येभिषिच्यसुग्रीवंमित्रकार्यंचकारसः ॥ सुग्रीवस्तुसमानाय्यवानरान्वानरप्रभुः ॥ ११ ॥ प्रेषयामासपरितोवानरान्परिमार्गणे ॥ सीतायास्तत्रचैकोऽहंसुग्रीवसाचिवोहरिः ॥ १२ ॥ संपातिवचनाच्छीघ्रमुल्लंघ्यशतयोजनम् ॥ समुद्रंनगरींलंकांविचिन्वन्जानकींशुभाम् ॥ १३ ॥ शनैरशोकवनिकांविचिन्वन्शिंशपातरुम् ॥ अद्राक्षंजानकीमत्रशोचंतींदुःखसंप्लुताम् ॥ १४ ॥ रामस्यमहिषींदेवींकृतकृत्योहमागतः ॥ इत्युक्त्वोपरराथमारुतिर्बुद्धिमत्तरः ॥ ॥ १५ ॥ सीताक्रमेणतत्सर्वंश्रुत्वाविस्मयमाययौ ॥ किमिदंमेश्रुतंव्योम्निवायुनासमुदीरितम् ॥ १६ ॥

मार्गणेतान्निमित्तंपरितःप्रेषयामासेत्यन्वयः ॥१२॥ समुद्रमुल्लंघ्यलंकानगरींदृष्ट्वातत्रतत्रजानकींविचिन्वन्शनैःक्रमेणाशोकवनिकांदृष्ट्वातत्र तांविचिन्वन्शिंशपातरुंदृष्टवान् अत्रशिंशपामूलेजानकीमद्राक्षमतोऽत्रागतोहंकृतकृत्यःसंवृत्तइतिशेषः ॥१३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वायुनेति तस्यजगत्क्रियासाक्षित्वात्तेनकथितत्वसंभावना ॥ १६ ॥

स्वप्नोवेत्यादिविकल्पत्रयम् सत्यंस्वप्नभ्रमातिरिक्तंकिंचित्कर्तृकंप्रमाजनकंवाक्यमित्यर्थः तत्रदुःखहेतुनानिद्राभावात्स्वप्नस्यासंभवः भ्रमोपिंने त्याहजानाम्येतत् एतत्पदार्थजातंयथास्थितस्वरूपेणजानामिअतोनभ्रमसंभवः यद्वाभ्रांतःस्वाज्ञानेभ्रमत्वंनविकल्पयतिममचतथाविकल्पोतो नभ्रमइतिभावः ॥१७॥ तस्मात्सत्यत्वमेवनिश्चित्याह येनेति सममाग्रतोदृश्यताम् ममाग्रतोभूत्वात्मानंदर्शयत्वित्यर्थः ॥१८॥ पत्रखंड

स्वप्नोवामेमनोभ्रांतिर्यदिवासत्यमेवतत् ॥ निद्रामेनास्तिदुःखेनजानाम्येतत्कुतोभ्रमः ॥ १७ ॥ येनमेक र्णपीयूषंवचनंसमुदीरितम् ॥ सदृश्यतांमहाभागःप्रियवादीममाग्रतः ॥ १८ ॥ श्रुत्वातज्जानकीवा क्यंहनुमान्पत्रखंडतः ॥ अवतीर्यशनैःसीतापुरतःसमवस्थितः ॥ १९ ॥ कलविंकप्रमाणांगोरक्तास्यःपी तवानरः ॥ ननामशनकैःसीतांप्रांजलिःपुरतःस्थितः ॥ २० ॥ दृष्ट्वातंजानकीभीतारावणोयमुपागतः ॥ मांमोहयितुमायातोमाययावानराकृतिः ॥ २१ ॥ इत्येवंचिंतयित्वासातूष्णीमासीदधोमुखी ॥ पुनरप्या हतांसीतांदेवियत्त्वंविशंकसे ॥ २२ ॥ नाहंतथाविधोमातस्त्यजशंकांमयिस्थिताम् ॥ दासोऽहंकोसलें द्रस्यरामस्यपरमात्मनः ॥ २३ ॥ सचिवोऽहंहरींद्रस्यसुग्रीवस्यशुभप्रदे ॥ वायोःपुत्रोऽहमखिलप्राणभू तस्यशोभने ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वाजानकीप्राहहनूमंतंकृतांजलिम् ॥ वानराणांमनुष्याणांसंगतिर्घटतेक थम् ॥ २५ ॥ यथात्वंरामचंद्रस्यदासोहमितिभाषसे ॥ तामाहमारुतिःप्रीतोजानकींपुरतःस्थितः ॥ २६ ॥

तःपत्रसमूहात् ॥ १९ ॥ कलविंकश्चटकः भाषायांचिमणाचिमणी चटकःकलविंकःस्यात्तस्यस्त्रीचटकातयोः पुमपत्येचाटकैरस्त्र्यपत्येचट कैवहीत्यमरः पीतवर्णोवानरःपीतवानरः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ शंकांरावणत्वशंकाम् परमात्मनइतितत्स्वरूपाभिज्ञत्वेनतद्दासत्वसत्य ताप्रत्यायनाय॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यथात्वंदासोहमितिभाषसेतथावानरमनुष्ययोःसंगतिःप्रतीयतेसात्रकथंघटतइत्यर्थः ॥ २६ ॥

शबर्येति भगवतात्वद्वृत्तांतेशबरींप्रतिपृष्टेसतिसुग्रीवसमीपंगच्छससीतामार्गणंकरिष्यतीतितयोक्तइत्यर्थः ॥ २७ ॥ भीतोवालिप्रेरितत्व भ्रांत्या ॥ २८ ॥ तौरामलक्ष्मणौ सख्यंचअकरवंकारितवानित्यर्थः अंतर्भावितण्यर्थः ॥ २९ ॥ तंवालिनंजघान वानराणांराज्येभ्य षेचयत्सुग्रीवमित्यन्वयः ॥३०॥ ससुग्रीवोभवत्याःपरिमार्गणेतन्निमित्तंवानरान्प्रेषयामास ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अशेषंकार्यंत्वयिस्थितंत्वमे

ऋष्यमूकमगाद्रामःशबर्यानोदितःसुधीः ॥ सुग्रीवोऋष्यमूकस्थोदृष्टवान्रामलक्ष्मणौ ॥ २७ ॥ भीतो
मांप्रेषयामासज्ञातुंरामस्यत्वद्गतम् ॥ ब्रह्मचारिवपुर्धृत्वागतोहंरामसन्निधिम् ॥ २८ ॥ ज्ञात्वारामस्यस
द्भावंस्कंधोपरिनिधायतौ ॥ नीत्वासुग्रीवसामीप्यंसख्यंचाकरवंतयोः ॥ २९ ॥ सुग्रीवस्यहृताभार्यावा
लिनातंरघूत्तमः ॥ जघानैकेनबाणेनततोराज्येभ्यषेचयत ॥३०॥ सुग्रीवंवानराणांसप्रेषयामासवानरान्॥
दिग्भ्योमहाबलान्वीरान्भवत्याःपरिमार्गणे ॥ ३१ ॥ गच्छंतंराघवोदृष्ट्वामामभाषतसादरम् ॥ ३२ ॥
त्वयिकार्यमशेषंमेस्थितंमारुतनंदन ॥ ब्रूहिमेकुशलंसर्वंसीतायैलक्ष्मणस्यच ॥ ३३ ॥ अंगुलीयकमेत
न्मेपरिज्ञानार्थमुत्तमम् ॥ सीतायैदीयतांसाधुमन्नामाक्षरमुद्रितम् ॥ ३४ ॥ इत्युक्त्वाप्रददौमह्यंकराग्रा
दंगुलीयकम् ॥ प्रयत्नेनमयानीतंदेविपश्यांगुलीयकम् ॥ ३५ ॥ इत्युक्त्वाप्रददौदेव्यैमुद्रिकांमारुतात्म
जः ॥ नमस्कृत्वास्थितोदूराद्बद्धांजलिपुटोहरिः ॥ ३६ ॥ दृष्ट्वासीताप्रमुदितारामनामांकितांतदा ॥ मु
द्रिकांशिरसाधृत्वास्रवदानंदनेत्रजा ॥ ३७ ॥

वसकलकार्यसाधनेसमर्थःमेंमम ॥ ३३ ॥ मेएतदंगुलीयकंसीतायैपरिज्ञानार्थंरामोयिएवायमितिनिश्चयार्थंदीयताम् मन्नामाक्षरमुद्रितंमन्ना माक्षरमुद्रयायुतम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ नमस्कृत्वामुद्रिकांददौ पुनर्नमस्कृत्वाचदूरात्स्थितः अनेनदानवेलायांकिंचित्समीपमुपसृतइतिज्ञाय ते ॥ ३६ ॥ मुद्रिकांदृष्ट्वाप्रमुदिताजाता ततःशिरसाधृत्वास्रवदानंदनेत्रजाजाता स्रवंतिआनंदेननेत्रजान्यश्रूणियस्याःसा ॥ ३७ ॥

कपेमुद्रिकारक्षणाद्बुद्धिमांस्त्वंमेप्राणदातासि राघवेभक्तोऽसितस्यप्रियकारीचासि अतोराघवस्यतवैवविश्वासोस्तीतिमन्येच ॥ ३८ ॥ वि श्वासस्यतांयुक्त्यासाधयति नोचेदिति नोचेत्त्वयिविश्वासश्चेन्नस्यात्तदान्यमविश्वस्तंपुरुषरूपंत्वांकथंमत्सन्निधिंप्रेषयेत ॥ ३९ ॥ यथामेम यिराघवस्यदयाजायतेतथासर्वंराक्षसीकृततर्जनादिकंकथयेत्यर्थः मासद्वयेति अग्रेमरणमेव त्वदग्रेएवरावणेनतथाप्रतिज्ञातत्वादितिभावः॥

कपेमेप्राणदातात्वंबुद्धिमानासिराघवे ॥ भक्तोऽसिप्रियकारीत्वंविश्वासोऽस्तितवैवहि ॥ ३८ ॥ नोचे न्मत्सन्निधिंचान्यंपुरुषंप्रेषयेत्कथम् ॥ हनुमन्दृष्टमखिलंममदुःखादिकंत्वया ॥ ३९ ॥ सर्वंकथयरामाय यथामेजायतेदया ॥ मासद्वयावधिप्राणाःस्थास्यंतिममसत्तम ॥ ४० ॥ नागमिष्यतिचेद्रामोभक्षयिष्य तिमांखलः ॥ अतःशीघ्रंकपींद्रेणसुग्रीवेणरामान्वितः ॥ ४१ ॥ वानरानीकपैःसार्धंहत्वारावणमाहवे ॥ सपुत्रंसबलंरामोयदिमांमोचयेत्प्रभुः ॥ ४२ ॥ तत्तस्यसदृशंवीर्यंवीरवर्णयवर्णितम् ॥ यथामांतारयेद्रामो हत्वाशीघ्रंदशाननम् ॥ ४३ ॥ तथायतस्वहनुमन्वाचाधर्ममवाप्नुहि ॥ हनुमानपितामाहदेविदृष्टोयथा मया ॥ ४४ ॥ रामःसलक्ष्मणःशीघ्रमागमिष्यतिसायुधः ॥ सुग्रीवेणससैन्येनहत्वादशमुखंबलात् ॥ ॥ ४५ ॥ समानेष्यतिदेवित्वामयोध्यांनात्रसंशयः ॥ तमाहजानकीरामःकथंवारिधिमाततम् ॥ ४६ ॥ तीर्त्वायास्यत्यमेयात्मावानरानीकपैःसह ॥ हनुमानाहमेस्कंधावारुह्यपुरुषर्षभौ ॥ ४७ ॥

॥ ४० ॥ तदेवाह नागमिष्यतीति ॥ ४१ ॥ वानरानीकपैःसार्धमत्रागत्यरावणमुक्तविशेषणंहत्वायदिमांप्रभुर्मोचयेत्तत्कृतबंधनादितिशेषः ॥ ४२ ॥ तत्तदा वीरवर्णय ब्राह्मणैश्चवर्णितंतस्यवीर्यंसदृशंभवेत् यथावर्णितम् अन्यथाविपरीतमेवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अतस्तथेति वाचावच नकृतरामप्रेरणया धर्मंबंदीमोक्षजम् यथायथारूपोदृष्टस्तथाजानेशीघ्रमागमिष्यतीत्यादि ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तंहनूमंतंजानकीआह किमाह रामइत्यादि ॥ ४६ ॥ हनूमानुत्तरयति मेस्कंधावित्यादि ॥ ४७ ॥

आततंविस्तीर्णम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ भ्रात्रासहरामंद्रष्टुंगच्छामिगत्वाचतवांतिकमागंतुंत्वरयामि राघवःयथामांविश्वसेत्जानकींसर्वथादृष्ट वानितितथाकिंचिदाभिज्ञानंदेहि ॥ ५० ॥ ततोहंसमुत्सुकःरामदर्शनोत्सुकःप्रयत्नेनत्वद्दत्ताभिज्ञानंरक्षन्गंताराघवसमीपमितिशेषःकिंचि

आयास्यतःससैन्यश्चसुग्रीवोवानरेश्वरः ॥ विहायसाक्षणेनैवतीर्त्वावारिधिमाततम् ॥ ४८ ॥ निर्दहिष्य तिरक्षौघांस्त्वत्कृतेनात्रसंशयः ॥ अनुज्ञांदेहिमेदेविगच्छामित्वरयान्वितः ॥ ४९ ॥ द्रष्टुंरामंसहभ्रात्रा त्वरयामितवांतिकम् ॥ देविकिंचिदभिज्ञानंदेहिमेयेनराघवः ॥ ५० ॥ विश्वसेन्मांप्रयत्नेनततोगंतास मुत्सुकः ॥ ततःकिंचिद्विचार्याथसीताकमललोचना ॥ ५१ ॥ विमुच्यकेशपाशांतेस्थितंचूडामणिंद दौ ॥ अनेनविश्वसेद्रामस्त्वांकपींद्रसलक्ष्मणः ॥ ५२ ॥ अभिज्ञानार्थमन्यच्चवदामितवसुव्रत ॥ चित्र कूटगिरौपूर्वमेकदारहसिस्थितः ॥ मदंकेशिरआधायनिद्रातिरघुनंदनः ॥ ५३ ॥ ऐंद्रकाकस्तदागत्यन खैस्तुंडेनचासकृत् ॥ मत्पादांगुष्ठमारक्तंविददारामिषाशया ॥ ५४ ॥ ततोरामःप्रबुद्धश्चाथदृष्ट्वापादंक्ष तव्रणम् ॥ केनभद्रेकृतंचैतद्विप्रियंमेदुरात्मना ॥ ५५ ॥ इत्युक्त्वापुरतोऽपश्यद्वायसंमांपुनःपुनः ॥ अभिद्रवंतंरक्तास्यनखतुंडंचुकोपह ॥ ५६ ॥ तृणमेकमुपादायदिव्यास्त्रेणाभियोज्यतत् ॥ चिक्षेपलीलयारामोवायसोपरितज्ज्वलत् ॥ ५७ ॥ अभ्यद्रवद्वायसश्चभीतोलोकान्भ्रमन्पुनः ॥ इंद्रब्रह्मादिभिश्चापिनशक्योरक्षितुंतदा ॥ ५८ ॥ रामस्यपादयोरग्रेऽपतद्भीत्यादयानिधेः ॥ शरणागतमालोक्यराम स्तमिदमब्रवीत् ॥ ५९ ॥

द्विचार्यतद्वचसोयुक्तत्वंविचार्य ॥५१॥५२॥५३॥ ऐंद्रःइंद्रलोकस्थःकाकरूपधरइंद्रपुत्रइत्यर्थःआमिषंमांसम् ॥५४ ॥ एतत्त्वत्पादांगु ष्ठविदारणरूपम् ॥५५ ॥ मांपुनःपुनरभिद्रवंतमित्यन्वयः रक्तमास्यंनखतुंडंयस्यतम् ॥ ५६ ॥ ज्वलत्तत्अभिमंत्रितंतृणंवायसमभ्यद्र वत् ॥ ५७ ॥ सवायसोऽपिभीतःलोकान्ऐंद्रब्रह्मांतान्भ्रमंस्तत्रतैरपियदारक्षितुंशक्योनाभवत्तदा ॥ ५८ ॥ रामस्तदाग्रेऽपतत् ॥ ५९ ॥

ततःकाकोगतइतिशेषः एवंपौरुषवानपिसराघवःइदानीमपिएवमवस्थायामपियदुपेक्षतेतत्किमर्थम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ जानाति वर्तमान
सामीप्येलट् ज्ञास्यतीत्यर्थः ॥६२॥ यथात्वंसूक्ष्मवपुस्तथासर्वेऽपिवानराभवादृशाःभवद्वदेवसूक्ष्मवपुषइतिमहावपुर्भीराक्षसैर्युद्धमसंभावित
मित्यर्थः ॥६३॥ श्रुत्वातद्वचनंसीतायाइतिशेषः देव्यैसीतायै ॥ ६४॥ ६५ ॥ त्वांराक्षस्योद्रक्ष्यंति दृष्ट्वाचरावणंकथयिष्यंति एवंसति

अमोघमेतदस्त्रंमेदत्वैकाक्षमितोव्रज ॥ सव्यंदत्वाततःकाकएवंपौरुषवानपि ॥ ६० ॥ उपेक्षतेकिमर्थ
माभिदानींसोपिराघवः ॥ हनूमानपितामाहश्रुत्वासीतानुभाषितम् ॥ ६१ ॥ देवित्वांयदिजानातिस्थि
तामत्ररघूत्तमः ॥ करिष्यतिक्षणाद्भस्मलंकांराक्षसमंडिताम् ॥ ६२ ॥ जानकीप्राहतंवत्सकथंत्वंयोत्स्यसे
ऽसुरैः ॥ अतिसूक्ष्मवपुःसर्वेवानराश्चभवादृशाः ॥ ६३ ॥ श्रुत्वातद्वचनंदेव्यैपूर्वरूपमदर्शयत् ॥ मेरुमं
दरसंकाशंरक्षोगणविभीषणम् ॥ ६४ ॥ दृष्ट्वासीताहनूमंतंमहापर्वतसन्निभम् ॥ हर्षेणमहताविष्टाप्राहतं
कपिकुंजरम् ॥ ६५ ॥ समर्थोऽसिमहासत्वद्रक्ष्यंतित्वांमहाबलम् ॥ राक्षस्यस्तेशुभःपंथागच्छरामांति
कंद्रुतम् ॥ ६६ ॥ बुभुक्षितःकपिःप्राहदर्शनात्पारणंमम ॥ भविष्यतिफलैःसर्वैस्तवदृष्टैःस्थितैर्हिमे ॥
॥ ६७ ॥ तथेत्युक्तःसजानक्याभक्षयित्वाफलंकपिः ॥ ततःप्रस्थापितोऽगच्छज्जानकींप्रणिपत्यसः ॥
किंचिद्दूरमथोगत्वास्वात्मन्येवानुचिंतयत् ॥ ६८ ॥ कार्यार्थमागतोदूतःस्वामिकार्याविरोधतः ॥ अ
न्यत्किंचिदसंपाद्यगच्छत्यधमएवसः ॥ ६९ ॥

कोवेदकिंभावीत्याशयः अतोरामांतिकंद्रुतंगच्छतेपंथाःशुभोस्त्वितिशेषः॥६६॥कपिर्जानकींप्राहाहंबुभुक्षितोऽस्मिअतस्तवदर्शनान्ममपार
णमुचितमितिशेषः नन्वहंरिक्ताकेनत्वांपारयामीतिशंकायामाह तवदृष्टैःस्थितैःफलैर्मेपारणाभविष्यतीत्यर्थः॥६७॥ततस्तयाप्रस्थापितोजा
नकींप्रणिपत्यागच्छत् अनुचिंतयत्अन्वचिंतयत् अडभावआर्षः ॥ ६८ ॥ अन्यत्किंचित्स्वामिकार्याज्ञातादधिकमुत्कृष्टंकर्मेत्यर्थः ॥ ६९ ॥

अन्यत्किंचिद्वीरकर्म रावणंदृष्ट्वासंभाष्यचेत्यन्वयः ॥ ७० ॥ वृक्षखंडान्वृक्षसमूहानउत्पाट्यनिर्वृक्षामकरोत् ॥ ७१ ॥ सीताश्रयनगं शिंशपारूपम् शून्यंवृक्षैरितिशेषः विपिनंवनवृक्षान् ॥७२ ॥ ७३॥ दुःखशोकाभ्यांयुक्ताहमेनंनजानामि ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वानरा

अतोऽहंकिंचिदन्यच्च कृत्वादृष्ट्वाथरावणम् ॥ संभाष्यचततोरामदर्शनार्थंव्रजाम्यहम् ॥ ७० ॥ इतिनि श्चित्यमनसावृक्षखंडान्महाबलः ॥ उत्पाट्याशोकवनिकांनिर्वृक्षामकरोत्क्षणात् ॥ ७१ ॥ सीताश्रय नगंत्यक्त्वावनंशून्यंचकारसः ॥ उत्पाटयंतंविपिनंदृष्ट्वाराक्षसयोषितः ॥ ७२ ॥अपृच्छन्जानकीं कोसौवानराकृतिरुद्भटः ॥ ७३ ॥ जानक्युवाच ॥ भवत्यएवजानंतिमायांराक्षसनिर्मिताम् ॥ नाह मेनंविजानामिदुःखशोकसमाकुला ॥ ७४ ॥ इत्युक्तास्त्वरितंगत्वाराक्षस्योभयपीडिताः ॥ हनूमताकृ तंसर्वंरावणायन्यवेदयन् ॥७५॥ देवकश्चिन्महासत्वोवानराकृतिदेहभृत् ॥ सीतयासहसंभाष्यत्वशोक वनिकांक्षणात ॥ उत्पाट्यचैत्यप्रासादंबभंजामितविक्रमः ॥ ७६ ॥ प्रासादरक्षिणःसर्वान्हत्वातत्रैवत स्थिवान् ॥ तच्छ्रुत्वातूर्णमुत्थायवनभंगंमहाऽप्रियम् ॥ ७७ ॥ किंकरान्प्रेषयामासनियुतंराक्षसाधिपः ॥ निर्भग्नचैत्यप्रासादप्रथमांतरसंस्थितः ॥ ७७ ॥ हनुमान्पर्वताकारोलोहस्तंभकृतायुधः ॥ किंचिल्लां गूलचलनोरक्तास्योभीषणाकृतिः॥ ७९ ॥ आपतंतंमहासंघंराक्षसानांददर्शसः ॥ चकारसिंहनादंचश्रु त्वातेमुमुहुर्भृशम् ॥ ८० ॥

कृतिदेहभृत्वानरदेहसदृशदेहइत्यर्थः वानरेएवंपराक्रमासंभवादेवमुक्तिः अशोकवनिकांक्षणादुत्पाट्यतैरेवचैत्यप्रासादंबभंज ॥ ७६ ॥ तास्थिवानास्थितःमहाप्रियंमहच्चतदप्रियंचेत्यर्थः ॥ ७७ ॥ नियुतंदशकोट्यःनिर्भग्नोयश्चैत्यप्रासादस्तस्यप्रथमंयदंतरंप्रथमायाभूमिस्त त्रसंस्थितः ॥ ७८ ॥ लोहस्तंभएवकृतमायुधंयेनसः किंचिल्लांगूलचलनइतिस्वभावोक्तिः ॥ ७९ ॥ तेकिंकरानामराक्षसाः ॥ ८० ॥

भीषणाकृतिंहनुमंतंदृष्ट्वेत्यन्वयः ॥ ८१ ॥ मुद्गरोत्रलोहस्तंभः ॥८२॥८३॥ सरावणः ॥८४॥ ८५ ॥ राक्षसान्रावणप्रेषणीयान् ॥ ८६ ॥ आकाशेप्रथममुत्पपातततोगगनादवतरन्मूर्ध्निमुद्गरेणाताडयत् ॥८७॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इंद्रजितंप्रतित्वंतंहंतुंगच्छेतिभंग्यंतरे

हनूमंतमथोदृष्ट्वाराक्षसाभीषणाकृतिम् ॥ निर्जघ्नुर्विविधास्त्रौघैःसर्वराक्षसघातिनम् ॥ ८१ ॥ ततउत्थाय हनुमान्मुद्गरेणसमंततः ॥ निष्पिपेषक्षणादेवमशकानिवयूथपः ॥ ८२ ॥ निहतान्किंकरान्श्रुत्वाराव णःक्रोधमूर्छितः ॥ पंचसेनापतींस्तत्रप्रेषयामासदुर्मदान् ॥८३॥ हनूमानपितान्सर्वान्लोहस्तंभेनचाह नत् ॥ ततःक्रुद्धोमंत्रिसुतान्प्रेषयामाससप्तसः ॥ ८४ ॥ आगतानपितान्सर्वान्पूर्ववद्वानरेश्वरः ॥ क्षणा न्निःशेषतोहत्वालोहस्तंभेनमारुतिः ॥ ८५ ॥ पूर्वस्थानमुपाश्रित्यप्रतीक्षन्राक्षसान्स्थितः ॥ ततोज गामबलवान्कुमारोक्षःप्रतापवान् ॥ ८६ ॥ तमुत्पपातहनुमान्दृष्ट्वाकाशेसमुद्गरः ॥ गगनात्त्वरितोमू र्ध्निमुद्गरेणव्यताडयत् ॥ ८७ ॥ हत्वातमक्षंनिःशेषंबलंसर्वंचकारसः ॥ ८८ ॥ ततःश्रुत्वाकुमारस्यवधं राक्षसपुंगवः ॥ क्रोधेनमहताविष्टइंद्रजेतारमब्रवीत् ॥ ८९ ॥ पुत्रगच्छाम्यहंतत्रयत्रास्तेपुत्रहारिपुः ॥ हत्वातमथवाबध्वाआनयिष्यामितेंऽतिकम् ॥ ९० ॥ इंद्रजित्पितरंप्राहत्यजशोकंमहामते ॥ मयिस्थि तेकिमर्थंत्वंभाषसेदुःखितंवचः ॥९१ ॥ बध्वानेष्येद्रुतंतातवानरंब्रह्मपाशतः ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यराक्ष सैर्बहुभिर्वृतः ॥ ९२ ॥ जगामवायुपुत्रस्यसमीपंवीरविक्रमः ॥ ततोतिगर्जितंश्रुत्वास्तंभमुद्यम्यवीर्य वान् ॥ ९३ ॥ उत्पपातनभोदेशंगरुत्मानिवमारुतिः ॥ ततोभ्रमंतंनभसिहनुमंतंशिलीमुखैः ॥ ९४ ॥

णाह पुत्रेति हत्वेत्युक्त्वाहंतुमशक्यत्वंविचार्याह बध्वावेति ॥ ९० ॥ दुःखितंवचःआज्ञाकर्तुरभावइवेतिभावः ॥ ९१ ॥ ब्रह्मपाशतः ब्रह्मास्त्राभिमंत्रितैःपाशैरित्यर्थः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ हनुमंतंशिलीमुखैर्विध्वासिंहनादमकरोदित्यन्वयः ॥ ९४ ॥

विध्वेत्यस्यैवविवरणंशिरोभागमित्यादिभेदायित्वेत्यंतम् ॥ ९५ ॥ सिंहनादमकरोत् इंद्रजिदिति शेषः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ यस्यरामस्यनामयेप्राणिनोजपंतितेऽज्ञानजन्यकर्मकृतंबंधनंसंसारंपारिमुच्यसद्यएवशिवाख्यंतत्पदंसाच्चिदानंदाख्यंयांति ॥ ९९ ॥ तस्यरामस्यपदांबुजध्यातामारुतिर्यतः सदैवनिर्मुक्तानिसमस्तानिबंधनानिकर्माणियस्यताद्दशोभवति अतस्तस्यपाशैरितरैर्वाबंधनैः किंदुःखमिति

विध्वातस्याशिरोभागमिषुभिश्चाष्टभिःपुनः ॥ हृदयंपादयुगलंषड्भिरेकेनवालधिम् ॥ ९५ ॥ भेदयित्वा ततोघोरंसिंहनादमथाकरोत् ॥ ततोऽतिहर्षाद्धनुमांस्तंभमुद्यम्यवीर्यवान् ॥ ९६ ॥ जघानसारथिंसाश्वं रथंचाचूर्णयत्क्षणात् ॥ ततोऽन्यंरथमादायमेघनादोमहाबलः ॥ ९७ ॥ शीघ्रंब्रह्मास्त्रमादायबध्वावा नरपुंगवम् ॥ निनायनिकटंराज्ञोरावणस्यमहाबलः ॥ ९८ ॥ यस्यनामसततंजपंतियेऽज्ञानकर्मकृतबंधनंक्षणात् ॥ सद्यएवपरिमुच्यतत्पदंयांतिकोटिरविभासुरंशिवम् ॥ ९९ ॥ तस्यैवरामस्यपदांबुजं सदाहृत्पद्ममध्येसुनिधायमारुतिः ॥ सदैवनिर्मुक्तसमस्तबंधनःकिंतस्यपाशैरितरैश्चबंधनैः ॥ १०० ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेसुंदरकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥छ॥ ॥ यांतंकपींद्रंधृतपाशबंधनंविलोकयंतंनगरंविभीतवत् ॥ अताडयन्मुष्टितलैःसुकोपनाःपौराःसमंतादनुयांतईक्षितुम् ॥ १ ॥ ब्रह्मास्त्रमेनंक्षणमात्रसंगमंकृत्वागतंब्रह्मवरेणसत्वरम् ॥ ज्ञात्वाहनूमानपिफल्गुरज्जुभिर्धृतोययौकार्यविशेषगौरवात् ॥ २ ॥

शेषः ॥ १०० ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेसेतौसुंदरकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ धृतंस्वहस्तेनपाशबंधनंयेनताद्दशम् विशेषेणभीतवन्नगरंलंकांविलोकयंतम् ईक्षितुंकपींद्रंद्रष्टुम् तमेवानुपश्चाद्यांतइतिपौरविशेषणम् ॥ १ ॥ क्षणमात्रसंगमंक्षणमात्रंसंगमःस्वसंबंधोयस्यताद्दशमेनंहनूमंतम् ब्रह्मास्त्रंकर्तृकृत्वा ब्रह्मवरेणत्वांमदस्त्रंनपीडयिष्यतीतिब्रह्मदत्तवरेणसत्वरंगतम् हनूमान्तद्गमनंज्ञात्वापिफल्गुतार्णरज्जुभिर्धृतोपिकार्यविशेषस्यकर्तव्यरावणदर्शनादिरूपस्यगौरवाद्बद्धइवययावित्यर्थः ॥ २ ॥

सभांतरस्थस्यसभामध्यस्थस्य तंहनुमंतम् बलारिजिदिंद्रजिद्ब्रह्मवरेणब्रह्मवरलब्धब्रह्मास्त्रेणसमागतः बंधपीडामसहिष्णुःस्वयमेवागतइत्यर्थः तद्वृत्तांतमाह अनेनेत्यादि ॥ ३ ॥ एषहरिर्नलौकिकइतितत्पराक्रमकथनम् अंजनाद्रिभंअंजनाचलवत्श्यामकांतिम् ॥ ४ ॥ कुतः कस्माद्देशादागतइतिशेषः ॥ ५ ॥ विमोक्ष्यसेअस्माद्बंधनात्प्राणभयाच्चेतिशेषः अखिलराजसन्निधौअखिललोकराजस्यरावणस्यसन्निधा

सभांतरस्थस्यचरावणस्यतंपुरोनिधायाहबलारिजित्तदा ॥ बद्धोमयाब्रह्मवरेणवानरःसमागतोऽनेनहताम हासुराः ॥ ३ ॥ यद्युक्तमत्रार्यविचार्यमंत्रिभिर्विधीयतामेषनलौकिकोहरिः ॥ ततोविलोक्याहसराक्षसेश्वरःप्रहस्तमग्रेस्थितमंजनाद्रिभम् ॥ ४ ॥ प्रहस्तपृच्छैनमसौकिमागतःकिमत्रकार्यंकुतएववानरः ॥ वनंकिमर्थंसकलंविनाशितंहताःकिमर्थंममराक्षसाबलात् ॥ ५ ॥ ततःप्रहस्तोहनुमंतमादरात्पप्रच्छकेनप्रहितोऽसिवानर ॥ भयंचतेमास्तुविमोक्ष्यसेमयासत्यंवदस्वाखिलराजसन्निधौ ॥ ६ ॥ ततोऽतिहर्षात्पवनात्मजोरिपुंनिरीक्ष्यलोकत्रयकंटकासुरम् ॥ वक्तुंप्रचक्रेरघुनाथसत्कथांक्रमेणरामंमनसास्मरन्मुहुः ॥ ७ ॥ शृणुस्फुटंदेवगणाद्यमित्रहेरामस्यदूतोऽहमशेषहृत्स्थितेः ॥ यस्याखिलेशस्यहृताधुनात्वयाभार्यास्वनाशायशुनेवसद्धविः ॥ ८ ॥ सराघवोभ्येत्यमतंगपर्वतंसुग्रीवमैत्रीमनलस्यसन्निधौ ॥ कृत्वैकबाणेननिहत्यवालिनंसुग्रीवमेवाधिपतिंचकारतम् ॥ ९ ॥

वित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ देवगणादीनाममित्रशत्रो आदिनानागादिसंग्रहः अशेषहृत्स्थितेःअशेषहृदयेषुस्थितिर्यस्य सर्वांतर्यामिणइत्यर्थः अनेनतवततःकथमपिनमोक्षइतिसूचितम् किंचत्वन्मृत्युंचिकीर्षोस्तस्यैवप्रेरणयासीताहृतेतिसूचितम् ॥ ८ ॥ सराघवःसुग्रीवमैत्रींकृत्वावालिनंनिहत्यतंप्रसिद्धपराक्रमंसुग्रीवमेववानराणामधिपतिंचकार अनेनरामस्यकृतोपकारत्वात्तन्निमित्तंसुग्रीवःसर्ववानरैर्लंकारोत्स्यत्येवेतिसूचितम् मित्रभार्याहारिणंत्वत्तोऽप्यधिकबलंवालिनंयोहतवान् सत्वांसर्वथाहानिष्यत्येवेतिचसूचितम् ॥ ९ ॥

भोइतिरावणसंबोधनम् प्रवर्षणेतदाख्येपर्वतेऽमर्षयुतस्त्वाद्विषयक्रोधयुतोऽवतिष्ठते ॥ १० ॥ धरासुतांजानकीं अनेनकिमागतइत्यस्यचो त्तरंदत्तम् ॥ ११ ॥ वननाशकारणमाह कपित्वादिति चंचलस्वभावत्वादित्यर्थः राक्षसहननेहेतुमाह दृष्ट्वेति ॥ १२ ॥ वपुःस्वशरीरं परिरक्षितम् तत्रहेतुःप्रियोहीति ॥ १३ ॥ त्यक्त्वागतंब्रह्मास्त्रमितिशेषः बद्धइवागतः तथागमनेहेतुर्हितंप्रवक्तुकामइति तवतत्प्रवच नेकिन्निमित्तमतआह करुणेति ॥ १४ ॥ विवेकतःविवेकेनसदसद्विवेकेन लोकस्यगतिंधर्मात्स्वर्गोऽधर्मान्नरकइत्येवंरूपांविचार्य राक्षसींबु

सवानराणामधिपोमहाबलीमहाबलैर्वानरयूथकोटिभिः ॥ रामेणसार्धंसहलक्ष्मणेनभोप्रवर्षणेऽमर्षयुतोऽव तिष्ठते ॥१०॥ संचोदितास्तेनमहाहरीश्वराधरासुतांमार्गयितुंदिशोदश ॥ तत्राहमेकःपवनात्मजःकपिःसी तांविचिन्वञ्छनकैःसमागतः ॥ ११ ॥ दृष्टामयापद्मपलाशलोचनासीताकपित्वाद्विपिनंविनाशितम् ॥ दृष्ट्वाततोऽहंरभसासमागतान्मांहंतुकामान्धृतचापसायकान् ॥ १२ ॥ मयाहतास्तेपरिरक्षितंवपुःप्रियो हिदेहोऽखिलदेहिनांप्रभो ॥ ब्रह्मास्त्रपाशेननिबध्यमांततःसमागमन्मेघनिनादनामकः ॥ १३ ॥ स्पृष्ट्वैवमांब्रह्मवरप्रभावतस्त्यक्त्वागतंसर्वममैवमिरावण ॥ तथाप्यहंबद्धइवागतोहितंप्रवक्तुकामःकरुणारसार्द्र धीः ॥१४॥ विचार्यलोकस्याविवेकतोगतिंनराक्षसींबुद्धिमुपैहिरावण ॥ दैवींगतिंसंसृतिमोक्षहैतुकींसमा श्रयात्यंतहितायदेहिनः ॥ १५ ॥ त्वंब्राह्मणोह्युत्तमवंशसंभवःपौलस्त्यपुत्रोऽसिकुबेरबांधवः ॥ देहात्म बुद्ध्यापिचपश्यराक्षसोनास्यात्मबुद्ध्याकिमुराक्षसोनाहि ॥ १६ ॥

द्धित्यजेत्यर्थः संसृतेःसंसाराद्योमोक्षस्तस्यहैतुकींहेतुभूताम् विनयादित्वाठ्ठक् ईदृशींदैवींदेवप्रोक्तांगतिंमार्गंपरपीडातोनिवृत्तिरूपंमार्गंसमाश्र य देहिनःस्वस्यात्यंतहितायेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ननुतस्मिन्मार्गेममनाधिकारइतिचेन्न ब्राह्मणत्वादिनातत्सत्वादित्याह त्वमिति उत्तमवंशसंभवत्व स्यविवरणंपौलस्त्यपुत्रोऽसीति यदितेदेहएवाहमेतिबुद्धिस्तथाऽपिपश्यविचारयत्वंराक्षसोनासि उत्तमवंशसंभवत्वेनब्राह्मणत्वादितिभावः आत्मबुद्ध्यादेहातिरिक्तआत्मेतिबुद्ध्याराक्षसोनाहिभवसीतिकिमुवक्तव्यमितिशेषः ॥ १६ ॥

एवंसर्वथाराक्षसत्वाभावंप्रसाध्याह शरीरेति शरीरंस्थूलंबुद्धिःसूक्ष्मशरीरंइंद्रियाणिचक्षुरादीनितज्जन्यादुःखसंततिराधिव्याधिजा दुःखेत्यु पलक्षणंकामादेरपि सातेतवनतेषांचित्तधर्मत्वात् त्वंचतदाश्रयाश्चित्तंनेतिशेषपूरणेनव्याख्येयम् तस्याचेतनत्वादितिभावः नन्वात्मनएवदुः खाद्यस्तुइतिनचैवतदतआह तवनिर्विकारतःविकाराभावोनिर्विकारं ततःतवविकाराभावात्दुःखादिमत्त्वेचविकारप्रसंगः एवंचात्मनोऽविक्रि यत्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधस्याश्चश्रुतयःपूर्वंबहुशोलिखिताः नन्वेवमहंदुःखीत्यादिप्रतीतेःकागतिस्तत्राह आज्ञानहेतोरिति स्वपतःपुरुष स्यप्रतिभासमानस्यापिदृश्यस्ययथाऽसत्त्वंतथा आत्मस्वरूपाज्ञानरूपाद्धेतोर्भासमानाया अस्याः संततेर्दुःखसंततेर्वस्तुतोऽसत्त्वमेवैवंचाहंदुः खीत्यादिप्रतीतिः स्वप्नकालिकतत्तत्प्रतीतिवद्भ्रमएवेतिभावः ॥ १७ ॥ नन्वेवंसत्यंवस्तुकिमपिनास्त्येवकिंअस्तीत्याह इदंतुसत्यमिति त्व

शरीरबुद्धींद्रियदुःखसंततिर्नतेनचत्वंतवनिर्विकारतः ॥ अज्ञानहेतोश्चतथैवसंततेरसत्त्वमस्याःस्वपतोहिदृ श्यवत् ॥ १७ ॥ इदंतुसत्यंतवनास्तिविक्रियाविकारहेतुर्नचतेऽद्वयत्वतः ॥ यथानभःसर्वगतंनलिप्यते तथाभवान्देहगतोऽपिसूक्ष्मकः ॥ देहेंद्रियप्राणशरीरसंगतस्त्वात्मेतिबुद्ध्याखिलबंधभाग्भवेत ॥ १८ ॥

त्स्वरूपंत्वित्यर्थः एतत्तवविक्रियानास्तिअविकारीचेतनएवैकःसत्यः ननुविकारहेत्वज्ञानमपिसत्यमेवनेत्याह तेविकारहेतुर्नचसत्यइतिशेषः तत्रहेतुमाह अद्वयत्वतःएकमेवाद्वितीयंब्रह्मेत्यद्वैतप्रतिपादकश्रुतिविरोधात् तयाहिसतोद्वितीयस्यनिषेधइतिभावः ननुचित्तसंबंधान्ममदुः खमस्त्येवेतिचेन्नेत्याह यथासर्वगतमपिनभःपृथिव्यादिरूपगंधादिभिर्नलिप्यतेसूक्ष्मत्वात्तथादेहगतोऽपिचित्तसमानाधिकरणोऽपियतः सू क्ष्मकोतिसूक्ष्मोतस्तद्गतदुःखादिभिर्वस्तुतोनलिप्यते एवंचनीलंनभइत्यादिप्रतीतिवदहंदुःखीत्यादिप्रतीतिर्भ्रमएवेतिभावः ननुतर्हिमुक्तसंसारि व्यवस्थाकिंनास्त्येवास्तीत्याह देहेत्यादि देहोत्रसूक्ष्मःशरीरंस्थूलम् तत्संगतस्तदविवेकाग्रहात् तेष्वेवयात्मबुद्धिस्तयाखिलबंधभाग्भवेत् अविवेकएवमुख्यंसंसारकारणमितिभावः ॥ १८ ॥

ननुतर्हिमुक्तिर्दुर्लभेतिशंकायांतत्कारणमाह चिन्मात्रमिति विवेकोज्ञातएवमोक्षकारणमितितमाह तत्र‌द्यार्थेनात्मनिजडवैधर्म्यमुक्तम् अजत्वेनोत्पत्तिराहित्यम् अक्षरत्वेनाविनाशित्वम् आनदंभावस्तद्रूपःदेहादौतद्वैधर्म्यमाह देहोपीति पृथिवीविकारैस्तत्परमाणुभिर्जनितइति अनात्मा अनेनाचेतनत्वजन्यत्वादिवैधर्म्यमुक्तम् प्राणोप्यात्मानयतएषोबहिर्दृश्यमानोजडोऽनिलएव सप्राणोयःप्राणःसवायुरितिश्रुतेः ॥ १९॥ मनोपिनात्मेत्याह मनोपीति नोइत्यस्यात्मेतिशेषः नातस्तत्अहंकारस्यविकारः नचापिबुद्धिरिति बुद्धिरहंकारोऽपिनात्मायतः

चिन्मात्रमेवाहमजोहमक्षरोह्यानंदभावोहमितिप्रमुच्यते ॥ देहोऽप्यनात्मापृथिवीविकारजोनप्राणआत्मानिलएषएवसः ॥ १९ ॥ मनोप्यहंकारविकारएवनोनचापिबुद्धिःप्रकृतेर्विकारजा ॥ आत्माचिदानंदमयोऽविकारवान्देहादिसंघाद्व्यतिरिक्तईश्वरः ॥ २० ॥ निरंजनोमुक्तउपाधितःसदाज्ञात्वैवमात्मानमितोविमुच्यते ॥ अतोहमात्यंतिकमोक्षसाधनंवक्ष्येशृणुष्वावहितोमहामते ॥ २१ ॥ विष्णोर्हिभक्तिःसुविशोधनंधियस्ततोभवेज्ज्ञानमतीवनिर्मलम् ॥ विशुद्धतत्त्वानुभवोभवेत्ततःसम्यग्विदित्वापरमंपदंव्रजेत् ॥ २२ ॥

प्रकृतेर्विकारान्महतोजायतइतिप्रकृतेर्विकारजा आत्मानिउक्तमेववैधर्म्यंद्रढयितुंपुनराह आत्मेत्यादि सएवेश्वरःअनेनचेतनानेकत्वंनेति दर्शितम् ॥ २० ॥ निरंजनइत्यस्यैवव्याख्या सदाउपाधितोमुक्तःउपाधिभूतचित्तधर्मैर्दुखादिभिरलिप्तइत्यर्थः एवमात्मानंज्ञात्वाइतःसंसारद्विमुच्यते नन्वीदृशज्ञानमेवकथंस्यात्तत्राहातोऽहमितिमोक्षस्यात्यंतिकंसाधनंनियतंसाधनमित्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रतिज्ञातमाह विष्णोर्हीति धियश्चित्तस्य नित्यानित्यविवेकद्वाराज्ञानंआत्माचिदानंदमयइत्यादिनोक्तम् ततःतद्विषयनिदिध्यासनतःविशुद्धतत्त्वानुभवोभवेत्अपरोक्षसाक्षात्कारोभवेत् ततःपरमंपदंब्रह्मसायुज्यम् ॥ २२ ॥

उपसंहरति अतइति यस्यभक्तिज्ञानसाधनंसविष्णुरयमेव तद्बोधकेविशेषणेहरिंरमापतिमिति ननुदशरथपुत्रोयंनसइत्यत्राह प्रकृतेःपरमि त्यादिदशरथपुत्रत्वादितुकल्पितमित्याशयः मौर्ख्यंअयंमनुष्यइतिबुद्धिरूपंतत्कृतांशत्रुत्वेनभावनांचविसृज्यभजस्व संप्रतियुक्तंभजनप्रका रमाह सीतामिति ॥ २३ ॥ अथव्यतिरेकमुखेनतत्तद्भावनाप्रकारमाह राममिति हृदिस्थमित्यनेनांतर्यामितयाप्रेरकत्वमुक्तम् सुखरूपोऽ

अतोभजस्वाद्यहरिंरमापतिंरामंपुराणंप्रकृतेःपरंविभुम् ॥ विसृज्यमौर्ख्यंहृदिशत्रुभावनांभजस्वरामंशर णागतप्रियम् ॥ सीतांपुरस्कृत्यसपुत्रबांधवोरामंनमस्कृत्यविमुच्यसेभयात् ॥ २३ ॥ रामंपरात्मानम भावयन्जनोभक्त्याहृदिस्थंसुखरूपमद्वयम् ॥ कथंपरंतीरमवाप्नुयाज्जनोभवांबुधेर्दुःखतरंगमालिनः ॥ ॥ २४ ॥ नोचेत्त्वमज्ञानमयेनवह्निनाज्वलंतमात्मानमरक्षितारिवत् ॥ नयस्यधोधःस्वकृतैश्चपातकैर्विमो क्षशंकानचतेभविष्यति ॥ २५ ॥ श्रुत्वामृतास्वादसमानभाषितंतद्वायुसूनोर्दशकंधरोऽसुरः ॥ अमृष्य माणोऽतिरुषाकपीश्वरंजगादरक्तांतविलोचनोज्ज्वलन् ॥ २६ ॥ कथंममाग्रेविलपस्यभीतवत्प्लवंगमा नामधमोसिदुष्टधीः ॥ कएषरामःकतमोवनेचरोनिहन्मिसुग्रीवयुतंनराधमम् ॥ २७ ॥ त्वांचाद्यहत्वाज नकात्मजांततोनिहन्मिरामंसहलक्ष्मणंततः ॥ सुग्रीवमग्रेबलिनंकपीश्वरंसवानरंहन्म्यचिरेणवानर ॥ श्रु त्वादशग्रीववचःसमारुतिर्विवृद्धकोपेनदहन्निवासुरम् ॥ २८ ॥

द्वितीयोमत्प्रेरकइत्येवमभावयन्नितियावत् दुःखरूपास्तरंगमालायस्यतस्य ॥ २४ ॥ नोचेत् मदुक्ताकरणे तेनज्वलंतमात्मानमरक्षिता लुटिरूपम् किंचस्वकृतैःपातकैःसीताहरणादिभिररिवत् आत्मानमधोधोनयसिनयिष्यसीत्यर्थेआर्षम् विमोक्षशंकातत्संभावनापिनभविष्य तीत्यर्थः ॥ २५ ॥ अमृतास्वादेतितदास्वादेनसमानआस्वादोयस्यतादृशंभाषितमित्यर्थः ॥ २६ ॥ वनेचरःसुग्रीवःकेषांमध्येतिशायि तोनकेषामपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ विवृद्धकोपेनकरणेनेत्यर्थःअसुरंदहन्निवाहेतिशेषः ॥ २८ ॥

अधमेत्यक्रोधातिशयेनदूरात्संबोधनेहनुमन्तः ॥ २९ ॥ पार्श्वेस्थितंराक्षसमित्यन्वयः खंडशःकुर्विंतिशेषः असुरस्यममित्राणिबांधवाश्चप श्यंतु हेराजन् अयंपरराजस्योत्कृष्टराजस्यशत्रुराजस्यवावानरोवधयोग्योनभवेत् प्रतापयुक्तैराजभिर्वधयोग्यतासंभावनमप्यनुचितंदूतत्वा त्किंपुनर्वधइतिभावः अयंप्रतापयुक्तैरिंद्रजिदादिभिरपिवंधयोग्योनेतिवृथाप्रयासइतिव्यंग्यम् ॥ ३० ॥ वधेबाधकांतरमप्याहहतइति वा

नमेसमाररावणकोटयोऽधमरामस्यदासोऽहमपारविक्रमः ॥ श्रुत्वातिकोपेनहनूमतोवचोदशाननोराक्षसमे कमब्रवीत् ॥ २९ ॥ पार्श्वेस्थितंमारयखंडशःकपिंपश्यंतुसर्वेऽसुरमित्रबांधवाः ॥ निवारयामासततो विभीषणोमहासुरंसायुधमुद्यतंवधे ॥ राजन्वधार्होनभवेत्कथंचनप्रतापयुक्तैःपरराजवानरः ॥ ३० ॥ हतेस्मिन्वानरेदूतेवार्ताकोवानिवेदयेत् ॥ रामायत्वंयमुद्दिश्यवधायसमुपस्थितः ॥ ३१ ॥ अतोवधस मंकिंचिदन्यच्चिंतयवानरे ॥ सचिह्नोगच्छतुहरिर्यद्दृष्ट्वायास्यतिद्रुतम् ॥ ३२ ॥ रामःसुग्रीवसहितस्त तोयुद्धंभवेत्तव ॥ विभीषणवचःश्रुत्वारावणोप्येतदब्रवीत् ॥ ३३ ॥ वानराणांहिलांगूलेमहामानोभ वेत्किल ॥ अतोवस्त्रादिभिःपुच्छंवेष्टयित्वाप्रयत्नतः ॥ ३४ ॥ वह्निनायोजयित्वैनंभ्रामयित्वापुरेऽभि तः ॥ विसर्जयतपश्यंतुसर्वेवानरयूथपाः ॥ ३५ ॥ तथेतिशणपट्टैश्चवस्त्रैरन्यैरनेकशः ॥ तैलाक्तैर्वेष्ट यामासुर्लांगूलंमारुतेर्दृढम् ॥ ३६ ॥ पुच्छाग्रेकिंचिदनलंदीपयित्वाथराक्षसाः ॥ रज्जुभिःसुदृढंब द्ध्वाधृत्वातंबलिनोऽसुराः ॥ ३७ ॥

र्तासीतावार्तांनिवेदयेत् रामायेत्यन्वयः यंराममुद्दिश्यत्वंवधायसमुपस्थितः यंराममुद्दिश्यत्वमात्मवधायसमुपस्थितःआत्मवधार्थंतदागमने च्छावान्सस्वच्छंदतःकथमत्रागच्छेदितिगूढोऽर्थः ॥ ३१ ॥ आयास्यतीतिच्छेदः ॥ ३२ ॥ ततोयुद्धंत्वदभिलषितंभवेत् ॥ ३३ ॥ महामानःप्रीतिपूर्वकममेदमित्युपादेयमित्यामिमानः ॥ ३४ ॥ सर्वेवानरयूथपाःपश्यंतुदग्धपुच्छमेनमितिशेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ किंचित्तुनगरदाहम् ॥ ३९ ॥ सूक्ष्मोभूत्वाबंधान्निःसृतःपुनरपिपर्वताकारोबभूव ततोगोपुरंपुरद्वारमुत्प्लुत्य ॥ ४० ॥ तत्रवि द्यमानमेकंस्तंभम् कार्यशेषंलंकादाहरूपम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ हाताते त्यादिक्रंदमानाः प्रासादशिखरे आरूढा आपिव्यासावह्निनेतिशेषः ॥ ४३ ॥ वह्नौपतंत्योदेवताइवदृश्यंते ॥ ४४ ॥ जलधौतत्समीपेउत्प्लुत्यांतः समुद्रमध्येलांगूलंमज्जयित्वास्वस्थचित्तोबभूव ॥ ४५ ॥

समंताद्भ्रामयामासुश्चोरोयमितिवादिनः ॥ तूर्यघोषैर्घोषयंतस्ताडयंतोमुहुर्मुहुः ॥ ३८ ॥ हनूमतापि तत्सर्वंसोढंकिंचिच्चिकीर्षुणा ॥ गत्वातुपश्चिमद्वारसमीपंतत्रमारुतिः ॥ ३९ ॥ सूक्ष्मोबभूवबंधेभ्योनिः सृतःपुनरप्यसौ ॥ बभूवपर्वताकारस्ततउत्प्लुत्यगोपुरम् ॥ ४० ॥ तत्रैकंस्तंभमादायहत्वातान्रक्षिणः क्षणात् ॥ विचार्यकार्यशेषंसप्रासादाग्राद्गृहाद्गृहम् ॥ ४१ ॥ उत्प्लुत्योत्प्लुत्यसंदीप्तपुच्छेनमहताकपिः ॥ ददाहलंकामखिलांसाट्टप्रासादतोरणाम् ॥ ४२ ॥ हातातपुत्रनाथेतिक्रंदमानाःसमंततः ॥ व्याप्ताः प्रासादशिखरेप्यारूढादैत्ययोषितः ॥ ४३ ॥ देवताइवदृश्यंतेपतंत्यःपावकेऽखिलाः ॥ विभीषणगृ हंत्यक्त्वासर्वंभस्मीकृतंपुरम् ॥ ४४ ॥ ततउत्प्लुत्यजलधौहनुमान्मारुतात्मजः ॥ लांगूलंमज्जयित्वां तःस्वस्थाचितोबभूवसः ॥ ४५ ॥ वायोःप्रियसखित्वाच्चसीतयाप्रार्थितोऽनलः ॥ नददाहहरेःपुच्छंब भूवात्यंतशीतलः ॥ ४६ ॥ यन्नामसंस्मरणधूतसमस्तपापास्तापत्रयानलमपीहतरंतिसद्यः ॥ तस्यैव किंरघुवरस्यविशिष्टदूतःसंतप्यतेकथमसौप्रकृतानलेन ॥ ४७ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउ मामहेश्वरसंवादेसुंदरकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥

वायोःप्रियमित्रत्वात्सीताप्रार्थनेनचानलोग्निर्वायुपुत्रस्यहरेः पुच्छंनददाह तावन्मात्रमेवनकिंत्वत्यंतंशीतलश्चबभूव ॥ ४६ ॥ यन्नामस्म रणेनधूतानिदूरीकृतानिसमस्तपापानियैस्ते तापत्रयमाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदात्तज्जन्यंवह्निमपितरंतितेननपीड्यंतइत्यर्थः ॥ ॥ ४७ ॥ इतिश्रीम० सुं० सेतौचतुर्थःसर्गः॥ ४ ॥

अथलंकादाहेऽशोकवनस्थानदाहोपसीतायादाहसंदेहनिवृत्तयेपुनःसीतांदृष्ट्वातामापृच्छ्यचगतइत्याह ततइति हेदेविरामसंनिधिंगच्छामिभवतीमामाज्ञापयत्वित्यन्वयः ॥ १ ॥ सानुजोरामस्त्वांद्रष्टुमागामिष्यतीत्युक्त्वाजानकींत्रिःपरिक्रम्यप्रदक्षिणंकृत्वा ॥ २ ॥ पुनःप्रणम्यगंतुंप्रस्थितइदंवक्ष्यमाणंअब्रवीत् तेभद्रमितिविनयोक्तिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वार्ताश्रुतिंवार्ताश्रवणम् ॥ ५ ॥ यद्येवंरामवार्ताश्रवणंविनास्था

ततःसीतांनमस्कृत्यहनूमानब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयतुमांदेविभवतीरामसन्निधिम् ॥१॥ गच्छामिरामस्त्वां द्रष्टुमागामिष्यतिसानुजः ॥ इत्युक्त्वात्रिःपरिक्रम्यजानकींमारुतात्मजः ॥ २ ॥ प्रणम्यप्रस्थितोगंतुमिदंवचनमब्रवीत् ॥ देविगच्छामिभद्रंतेतूर्णंद्रक्ष्यसिराघवम् ॥३॥ लक्ष्मणंचससुग्रीवंवानरायुतकोटिभिः ॥ ततःप्राहहनूमंतंजानकीदुःखकार्शिता ॥ ४ ॥ त्वांदृष्ट्वाविस्मृतंदुःखमिदानींत्वंगमिष्यसि ॥ इतःपरंकथंवर्तेरामवार्ताश्रुतिंविना ॥ ५ ॥ मारुतिरुवाच ॥ यद्येवंदेविमेस्कंधमारोहक्षणमात्रतः ॥ रामेणयोजयिष्यामिमन्यसेयदिजानकि ॥ ६ ॥ सीतोवाच ॥ रामःसागरमाशोष्यबद्ध्वावाशरपंजरैः ॥ आगत्यवानरैःसार्धंहत्वारावणमाहवे ॥ ७ ॥ मांनयेद्यदिरामस्यकीर्तिर्भवतिशाश्वती ॥ अतोगच्छकथंचापिप्राणान्संधारयाम्यहम् ॥ ८ ॥ इतिप्रस्थापितोवीरःसीतयाप्रणिपत्यताम् ॥ जगामपर्वतस्याग्रेगंतुंपारंमहोदधेः ॥ ९ ॥ तत्रगत्वामहासत्त्वःपादाभ्यांपीडयन्गिरिम् ॥ जगामवायुवेगेनपर्वतश्चमहीतलम् ॥१०॥ ॥

तुमशक्यंत्वंयदिमन्यसेयद्येतत्तवचित्तेआयातितर्हिआचरेतिशेषः ॥ ६ ॥ आशोष्येतिमुख्यःपक्षः दययातदकरणेबध्वावेति शरपंजरैः शरसमूहैः ॥ ७ ॥ यदिरावणंहत्वामांनयेत्तर्हिरामस्यशाश्वतीकीर्तिर्भवेत् कथंचापिकथंचिदित्यर्थः ॥ ८ ॥ महोदधेःपारंगंतुंपर्वतस्याग्रेउपरिभागेजगाम ॥ ९ ॥ महासत्त्वोमहाबलस्तत्रोर्ध्वशिखरेगत्वा पर्वतश्चमहीतलंजगामेत्यनुकर्षः ॥ १० ॥

तद्गमनमप्यंशेननकिंतुसंपूर्णएवगतइत्याह त्रिंशद्योजनंमहीतउच्छ्रितोऽपिमहीसमानत्वंजगाम गगनांतस्थःगगनमध्यस्थः ॥ ११ ॥ तंमहांतंशब्दंमहान्स्वनः प्रतिध्वनिर्यस्यतंशब्दंचक्रुः ॥ १२ ॥ हनुमानेवायंकृतकार्यः समागतइतिशब्देनैवजानीमः केचिद्वानरा

ततोमहीसमानत्वंत्रिंशद्योजनमुच्छ्रितः ॥ मारुतिर्गगनांतस्थोमहाशब्दंचकारसः ॥ ११ ॥ तंश्रुत्वावानराःसर्वेज्ञात्वामारुतिमागतम् ॥ हर्षेणमहताविष्टाःशब्दंचक्रुर्महास्वनम् ॥ १२ ॥ शब्देनैवविजानीमःकृतकार्यःसमागतः ॥ हनूमानेवपश्यध्वंवानरावानरर्षभम् ॥ १३ ॥ एवंब्रुवत्सुवीरेषुवानरेषुसमारुतिः ॥ अवतीर्यगिरेर्मूर्ध्निवानरानिदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ दृष्टासीतामयालंकाधर्षिताचसकानना ॥ संभाषितोदशग्रीवस्ततोऽहंपुनरागतः ॥ १५ ॥ इदानीमेवगच्छामोरामसुग्रीवसन्निधिम् ॥ इत्युक्त्वावानराःसर्वेहर्षेणालिंग्यमारुतिम् ॥ १६ ॥ केचिच्चुचुंबुर्लांगूलंननृतुःकेचिदुत्सुकाः ॥ हनूमतासमेतास्तेजग्मुःप्रस्रवणंगिरिम् ॥१७॥ गच्छंतोददृशुर्वीरावनंसुग्रीवरक्षितम् ॥ मधुसंज्ञंतदाप्राहुरंगदंवानरर्षभाः॥१८॥ क्षुधिताःस्मोवयंवीरदेह्यनुज्ञांमहामते ॥ भक्षयामःफलान्यद्यपिबामोमृतवन्मधु ॥ १९ ॥ संतुष्टाराघवंद्रष्टुंगच्छामोऽद्यैवसानुजम् ॥ २० ॥ अंगदउवाच ॥ हनूमान्कृतकार्योयंपिबतैतत्प्रसादतः ॥ जक्षध्वंफलमूलानित्वरितंहरिसत्तमाः ॥ २१ ॥ ततःप्रविश्यहरयःपातुमारेभिरेमधु ॥ रक्षिणस्ताननादृत्यदधिवक्त्रेणनोदितान् ॥ २२ ॥

दृष्ट्वावानरर्षभंपश्यध्वमित्याहुः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्वंसीतापदोक्तौपदांतरोच्चारणपर्यंतंक्रियापदसंदेहः स्यादितिपूर्वंदृष्टेत्युक्तिः ॥१५॥ ॥१६॥ केचिच्चुचुंबुरित्यादिहर्षाविष्टवानरजातिलक्षणम् ॥ १७ ॥१८॥१९॥ संतुष्टाः फलभक्षणेनमधुपानेनच ॥२०॥ जक्षध्वंभक्षयंत्वित्यर्थः ॥२१॥ दधिवक्त्रोनामतद्रक्षिणांमुख्यस्तद्रक्षणाधिकृतः ॥ २२ ॥

वानरर्षभाः दधिवक्त्रप्रेरिताः पिबतोवानरांस्ताडयामासुरित्यन्वयः ॥२३॥२४॥ कुमारेणांगदेनहनूमताचनष्टंनाशितमित्यर्थः ॥२५॥
दृष्ट्वाआगतइतिछेदः ॥ २६ ॥ नोचेन्ममधुवनंद्रष्टुंकःसमर्थोभवेत् ॥ १७ ॥ अतिहर्षाद्बहुमानेनसुग्रीवंप्रतिराजन्नितिवचः ॥२८॥

पिबतस्ताडयामासुर्वानरान्वानरर्षभाः ॥ ततस्तान्मुष्टिभिःपादैश्चूर्णयित्वापपुर्मधु ॥ २३ ॥ ततोदधिमुखःक्रुद्धःसुग्रीवस्यसमातुलः ॥ जगामरक्षिभिःसार्धयत्रराजाकपीश्वरः ॥ २४ ॥ गत्वातमब्रवीद्देवाचिरकालाभिरक्षितम् ॥ नष्टंमधुवनंतेद्यकुमारेणहनूमता ॥ २५ ॥ श्रुत्वादाधिमुखेनोक्तंसुग्रीवोहृष्टमानसः ॥ दृष्ट्वागतोनसंदेहःसीतांपवननंदनः ॥ २६ ॥ नोचेन्मधुवनंद्रष्टुंसमर्थःकोभवेन्मम ॥ तत्रापिवायुपुत्रेणकृतंकार्यंनसंशयः ॥ २७ ॥ श्रुत्वासुग्रीववचनंहृष्टोरामस्तमब्रवीत् ॥ किमुच्यतेत्वयाराजन्वचःसीताकथान्वितम् ॥२८॥ सुग्रीवस्त्वब्रवीद्वाक्यंदेवदृष्टावनीसुता ॥ हनूमत्प्रमुखाःसर्वेप्रविष्टामधुकाननम् ॥२९॥ भक्षयंतिस्मसकलंताडयंतिस्मरक्षिणः ॥ अकृत्वादेवकार्यंतेद्रष्टुंमधुवनंमम ॥ ३० ॥ नसमर्थास्ततोदेवीदृष्टासीतेतिनिश्चितम् ॥ रक्षिणोवोभयंमास्तुगत्वाब्रूतममाज्ञया ॥३१॥ वानरानंगदमुखानानयध्वंममांतिकम् ॥ श्रुत्वासुग्रीववचनंगत्वातेवायुवेगतः ॥ ३२ ॥ हनूमत्प्रमुखानूचुर्गच्छतेश्वरशासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छतिसुग्रीवःसरामोलक्ष्मणान्वितः ॥ ३३ ॥ युष्मानतीवहृष्टास्तेत्वरयंतिमहाबलाः ॥ तथेत्यंबरमासाद्यययुस्तेवानरोत्तमाः ॥ ३४ ॥

अवनीसुताजानकी ॥२९॥ ममममधुवनंद्रष्टुंनसमर्थाइत्यन्वयः ॥३०॥ भोरक्षिणोवोयुष्माकंभयंवानरेभ्यस्ताडनजंमास्तु अतोममाज्ञयागत्वांगदमुखान्वानरान्ब्रूत युष्मान्रामसुग्रीवावाकारयतइतिशेषः इत्युक्त्वाममांतिकंमत्समीपंतानानयध्वम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अतीवहृष्टास्तेरामसुग्रीवलक्ष्मणाः युष्मान्स्वसमीपागमनायत्वरयंति ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ भूसंबंधोत्तंरराघवाश्वासनायपूर्वंदृष्टासीतेत्याह ततःक्रमेणरामसुग्रीवौप्रणिपत्य ॥ ३६ ॥ जानकीकुशलंप्राहेत्याह शुचा शोकेन ॥ ३७ ॥ हाइतिशोकव्यंजकमात्रम् ॥ ३८ ॥ जन्मारभ्यतवकथांब्रुवतामयासूक्ष्मरूपेणवृक्षशाखांतरेस्थित्वाशनैराश्वासितेत्य

हनुमंतंपुरस्कृत्ययुवराजंतथांगदम् ॥ रामसुग्रीवयोरग्रेनिपेतुर्भुविसत्वरम् ॥ ३५ ॥ हनूमान्राघवंप्राहदृष्टासीतानिशामय ॥ साष्टांगंप्रणिपत्याग्रेरामंपश्चाद्धरीश्वरम् ॥ ३६ ॥ कुशलंप्राहराजेंद्रजानकीत्वांशुचाऽन्विता ॥ अशोकवनिकामध्येशिंशपामूलमाश्रिता ॥ ३७ ॥ राक्षसीभिःपरिवृतानिराहाराकृशाप्रभो ॥ हारामरामरामेतिशोचंतीमलिनांबरा ॥ ३८ ॥ एकवेणीमयादृष्टाशनैराश्वासिताशुभा ॥ वृक्षशाखांतरेस्थित्वासूक्ष्मरूपेणतेकथाम् ॥ ३९ ॥ जन्मारभ्यतवात्यर्थंदंडकागमनंतथा ॥ दशाननेनहरणंजानक्यारहितेत्वयि ॥ ४० ॥ सुग्रीवेणयथामैत्रीकृत्वावालिनिबर्हणम् ॥ मार्गणार्थंचवैदेह्यासुग्रीवेणविसर्जिताः ॥ ४१ ॥ महाबलामहासत्वाहरयोजितकाशिनः ॥ गताःसर्वत्रसर्वेवैतत्रैकोऽहमिहागतः ॥ ४२ ॥ अहंसुग्रीवसचिवोदासोऽहंराघवस्यहि ॥ दृष्टायज्जानकीभाग्यात्प्रयासःफलितोद्यमे॥ ॥ ४३ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्यसीताविस्फारितेक्षणा ॥ केनवाकर्णपीयूषंश्रावितंमेशुभाक्षरम् ॥ ४४ ॥ यदिसत्यंतदायातुमद्दर्शनपथंतुसः ॥ ततोऽहंवानराकारःसूक्ष्मरूपेणजानकीम् ॥ ४५ ॥ प्रणम्यप्रांजलिर्भूत्वादूरादेवस्थितःप्रभो ॥ पृष्टोऽहंसीतयाकस्त्वमित्यादिबहुविस्तरम् ॥ ४६ ॥ ॥ ॥

न्वयः ॥ ३९ ॥ अत्यर्थंविस्तरणेदंडकागमनादिकथोक्तेतिशेषः त्वयिसहितेदेशांतरंगतेसतिजानक्यादशाननेनहरणमिन्वयः ॥ ४० ॥ वालिनिबर्हणंतद्वधंकृत्वायथासुग्रीवेणमैत्रीसफलाकृतेतिशेषः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सःयेनोक्तंसइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ तेनअंगुलीयकलाभेनराघवस्याप्तःसेवकइत्यातिविश्वस्ता राक्षसीनांतर्जनैःपीड्यमानायथादृष्टाऽस्मि तत्सर्वंपीडनंराघवेकथय ॥ ॥ ४८ ॥ त्वच्चिंतापरिनिष्ठितःत्वच्चिंतायांस्थितः ॥ ४९ ॥ त्वद्वार्तांनाधिगम्यअहोरात्रंपरिशोचतित्वामितिशेषः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ विश्वसेत्सत्यंजानकींदृष्ट्वाआगतइतिविश्वसेदित्यर्थः ॥५२॥ शिरोरत्नंदत्वाचित्रकूटगिरिस्थंकाकवृत्तमप्याह ॥ ५३ ॥ ततःसंदेशमाहेति

मयासर्वंक्रमेणैवविज्ञापितमरिंदम ॥ पश्चान्मयार्पितंदेव्यैभवद्दत्तांगुलीयकम् ॥ ४७ ॥ तेनमामातिविश्वस्तावचनंचेदमब्रवीत् ॥ यथादृष्टास्मिहनुमन्पीड्यमानादिवानिशम् ॥ ४८ ॥ राक्षसीनांतर्जनैस्तत्सर्वंकथयराघवे ॥ मयोक्तंदेविरामोपित्वच्चिंतापरिनिष्ठितः ॥ ४९ ॥ परिशोचत्यहोरात्रंत्वद्वार्तांनाधिगम्यसः ॥ इदानीमेवगत्वाहंस्थितिंरामायतेब्रुवे ॥ ५० ॥ रामःश्रवणमात्रेणसुग्रीवेणसलक्ष्मणः ॥ वानरानीकपैःसार्धमागमिष्यतितेऽतिकम् ॥ ५१ ॥ रावणंसकुलंहत्वानेष्यतित्वांस्वकंपुरम् ॥ अभिज्ञांदेहिमेदेवियथामांविश्वसेद्विभुः ॥ ५२ ॥ इत्युक्तासाशिरोरत्नंचूडापाशेस्थितंप्रियम् ॥ दत्वाकाकेनयद्वृत्तंचित्रकूटगिरौपुरा ॥ ५३ ॥ तदप्याहाश्रुपूर्णाक्षीकुशलंब्रूहिराघवम् ॥ लक्ष्मणंब्रूहिमेकिंचिद्दुरुक्तंभाषितंपुरा ॥ ५४ ॥ तत्क्षमस्वाज्ञभावेनभाषितंकुलनंदन ॥ तारयेन्मांयथारामस्तथाकुरुकृपान्वितः ॥५५॥ इत्युक्त्वारुदतीसीतादुःखेनमहतावृता ॥ मयाप्याश्वासितारामवदतासर्वमेवते ॥ ५६ ॥ ततःप्रस्थापितोरामत्वत्समीपमिहागतः ॥ तदागमनवेलायामशोकवनिकांप्रियाम् ॥ ५७ ॥ ॥ ॥

शेषः तमाहाश्रुपूर्णाक्षीति यन्मेकिंचिद्दुरुक्तंदुर्वचोभाषितंतत्क्षमस्व तदज्ञभावेनाज्ञतयामयाभाषितम् अतोयथामांरामोऽस्माद्दुःखात्तारयेत्तथाकृपान्वितःकुरुइतिलक्ष्मणंब्रूहीत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ महताद्दुःखेनावृताआसीदितिशेषः सर्वमेववृत्तांतंवदतामयापिसाआश्वासिता ॥५६॥ प्रियांरावणस्येतिशेषः ॥ ५७ ॥

उत्पाव्यउत्पाटितवृक्षांकृत्वा ॥ ५८ ॥ पुनरप्यगमंत्वत्समीपमितिशेषः प्रहृष्टधीः प्रहृष्टचेताः ॥५९॥ प्रत्युपकारिणःमांप्रतिकृतोपकारस्य ॥ ६० ॥ सर्वस्वंआलिंगनम् ॥ ६१ ॥ सःजगत्कर्तृत्वादिपरमैश्वर्यवान् ॥ ६२ ॥ आलिंगनस्यसर्वस्वत्वमुपपादयन्नाह परिरंभ

उत्पाट्यराक्षसास्तत्रबहून्हत्वाक्षणादहम् ॥ रावणस्यसुतंहत्वारावणेनाभिभाष्यच ॥ ५८ ॥ लंकामशेषतोदग्ध्वापुनरप्यगमंक्षणात् ॥ श्रुत्वाहनुमतोवाक्यंरामोत्यंतप्रहृष्टधीः ॥ ५९ ॥ हनुमंस्तेकृतंकार्यंदेवैरपिसुदुष्करम् ॥ उपकारंनपश्यामितवप्रत्युपकारिणः ॥ ६० ॥ इदानींतेप्रयच्छामिसर्वस्वंममारुते॥ इत्यालिंग्यसमाकृष्यगाढंवानरपुंगवम् ॥ ६१ ॥ सार्द्रनेत्रोरघुश्रेष्ठःपरांप्रीतिमवापसः ॥ हनुमंतमुवाचेदंराघवोभक्तवत्सलः ॥ ६२ ॥ परिरंभोहिमेलोकेदुर्लभःपरमात्मनः ॥ अतस्त्वंममभक्तोसिप्रियोसिहरिपुंगव ॥ ६३ ॥ यत्पादपद्मयुगलंतुलसीदलाद्यैःसंपूज्यविष्णुपदवीमतुलांप्रयांति ॥ तेनैवकिंपुनरसौपरिरब्धमूर्तीरामेणवायुतनयःकृतपुण्यपुंजः ॥ ६४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेसुंदरकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥छ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति यतस्त्वंममभक्तोसिअतस्त्वयायंलब्धइतिशेषः ॥ ६३ ॥ कृतपुण्यपुंजोवायुतनयःतेनैवरामेणपरिरब्धमूर्तिःअतुलांपदवींप्रयांतीतिकिंपुनर्वक्तव्यमितिशेषः ॥ ६४ ॥ इतिश्रीमरसकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिविरुदावलीविराजमानस्यहिम्मतिवर्मणः पुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतौअध्यात्मरामायणेसेतौसुंदरकांडेपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥ ॥

॥इति श्रीमदध्यात्मरामायणे सुंदरकांडः समाप्तः॥

श्रीगणेशायनमः ॥ यथावदिति ॥ १ ॥ यदन्येनमनसास्मर्तुमपिनशक्यमित्यन्वयः ॥ २ ॥ धर्षयितुंअशोकवनिकादिनाशेन ॥३॥ सुग्रीवस्येदृशइति भृत्यइतिशेषः ॥४॥ कपीश्वरःसुग्रीवः ॥ ५ ॥ जानक्याःपरिमार्गणरूपंकार्यमेनेनसुकृतंसम्यकृतंएवंहंनुमंतंस्तुत्वाप्र

श्रीमहादेवउवाच ॥ यथावद्भाषितंवाक्यंश्रुत्वारामोहनूमतः ॥ उवाचानंतरंवाक्यंहर्षेणमहतावृतः ॥१॥ कार्यंकृतंहनुमतादेवैरपिसुदुष्करम् ॥ मनसापियदन्येनस्मर्तुंशक्यंनभूतले ॥ २ ॥ शतयोजनविस्तीर्णं लंघयेत्कःपयोनिधिम् ॥ लंकांचराक्षसैर्गुप्तांकोवाधर्षयितुंक्षमः ॥ ३ ॥ भृत्यकार्यंहनुमताकृतंसर्वमशेषतः ॥ सुग्रीवस्येदृशोलोकेनभूतोनभविष्यति ॥ ४ ॥ अहंचरघुवंशश्चलक्ष्मणश्चकपीश्वरः ॥ जानक्यादर्शनेनाद्यरक्षिताःस्मोहनूमता ॥ ५ ॥ सर्वथासुकृतंकार्यंजानक्याःपरिमार्गणम् ॥ समुद्रंमनसास्मृत्वासीदतीवमनोमम ॥ ६ ॥ कथंनक्रझषाकीर्णंसमुद्रंशतयोजनम् ॥ लंघयित्वारिपुंहन्यांकथंद्रक्ष्यामिजानकीम् ॥ ७ ॥ श्रुत्वातुरामवचनंसुग्रीवःप्राहराघवम् ॥ समुद्रंलंघयिष्यामोमहानक्रझषाकुलम् ॥ ८ ॥ लंकांचविधमिष्यामोहनिष्यामोद्यरावणम ॥ चिंतांत्यजरघुश्रेष्ठचिंताकार्यविनाशिनी ॥ ९ ॥ एतान्पश्यमहासत्वान्शूरान्वानरपुंगवान् ॥ त्वत्प्रियार्थंसमुद्युक्तान्प्रवेष्टुमपिपावकम् ॥ १० ॥ समुद्रतरणेबद्धिंकुरुष्वप्रथमंततः ॥ दृष्ट्वालंकांदशग्रीवोहतइत्येवमन्महे ॥ ११ ॥ नहिपश्याम्यहंकंचित्त्रिषुलोकेषुराघव ॥ गृहीतधनुषोयस्तेतिष्ठेदभिमुखोरणे ॥ १२ ॥

कृतमाह समुद्रमित्यादि यतःसीदतीव ॥ ६ ॥ अतःकथमित्यादि ॥७॥ ८ ॥ यतश्चिंताकार्यविनाशिनीअतस्तांत्यज ॥ ९ ॥ त्वत्प्रियनिमित्तंपावकंप्रवेष्टुमपिसमुद्युक्तान् ॥ १० ॥ प्रथमंसमुद्रतरणविषयंनिश्चयमातिष्ठेत्यर्थः लंकादर्शनोत्तरकालमस्माभीरावणोहतइत्येवमन्महेएषएवास्माकंनिश्चयइत्यर्थः ॥ ११ ॥ कंचित्कमपि ॥ १२ ॥

निमित्तानिशकुनानि ॥ १३ ॥ १४ ॥ येनकेनप्रकारेणसमुद्रशोषणेनसेतुनावादेवदानवैर्दुःसाध्यंयोद्धुंप्रवेष्टुंचेतिशेषः ॥१५॥ प्रतीकारंतन्नाशोपायम् ॥ १६ ॥ दिव्यत्वंनत्रिकूटशिखरस्थत्वेनचेतरासाध्यत्वम् ॥ १७ ॥ प्राकारोनगरवेष्टनाभित्तिःपरिखाःप्राकारसंछन्नाः

सर्वथानोजयोरामभविष्यतिनसंशयः ॥ निमित्तानिचपश्यामियथाभूतानिसर्वशः ॥ १३ ॥ सुग्रीववच
नंश्रुत्वाभक्तिवीर्यसमन्वितम् ॥ अंगीकृत्याब्रवीद्रामोहनूमंतंपुरःस्थितम् ॥ १४ ॥ येनकेनप्रकारेणलं
घयामोमहार्णवम् ॥ लंकास्वरूपंमेब्रूहिदुःसाध्यंदेवदानवैः ॥ १५ ॥ ज्ञात्वातस्यप्रतीकारंकरिष्यामिक
पीश्वर ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंहनूमान्विनयान्वितः ॥ १६ ॥ उवाचप्रांजलिर्देवयथादृष्टंब्रवीमिते ॥ लं
कादिव्यापुरीदेवत्रिकूटशिखरेस्थिता ॥ १७ ॥ स्वर्णप्राकारसहितास्वर्णाट्टालकसंयुता ॥ परिखाभिःप
रिवृतापूर्णाभिर्निर्मलोदकैः ॥ १८ ॥ नानोपवनशोभाढ्यादिव्यवापीभिरावृता ॥ गृहैर्विचित्रशोभाढ्यै
र्मणिस्तंभमयैःशुभैः ॥ १९ ॥ पश्चिमद्वारमासाद्यगजवाहाःसहस्रशः ॥ उत्तरेद्वारितिष्ठंतिसाश्ववाहाः
सपत्तयः ॥ २० ॥ तिष्ठंत्यर्बुदसंख्याकाःप्राच्यामपितथैवच ॥ रक्षिणोराक्षसावीराद्वारंदक्षिणमाश्रिताः
॥ २१ ॥ मध्यकक्षेप्यसंख्यातागजाश्वरथपत्तयः ॥ रक्षयंतिसदालंकांनानास्त्रकुशलाःप्रभो ॥ २२ ॥
संक्रमैर्विविधैर्लंकाशतघ्नीभिश्चसंयुता ॥ एवंस्थितेपिदेवेशशृणुमेतच्चेष्टितम् ॥ २३ ॥ दशाननबलौ
घस्यचतुर्थांशोमयाहतः ॥ दग्ध्वालंकापुरींस्वर्णप्रासादोधर्षितोमया ॥ २४ ॥ ज्ञातव्यःसंक्रमाश्चैवना
शितामेरघूत्तम ॥ देवत्वद्दर्शनादेवलंकाभस्मीकृताभवेत् ॥ २५ ॥

प्राकाराद्बहिर्देशस्थाःखाताः ॥ १८ ॥ वाप्यःस्वल्पजलाशयाः अवतरणसोपानसहिताःकूपविशेषाः ॥ १९ ॥ सहस्रशस्तिष्ठंतीतिशेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ संक्रमाः परिबद्धाःसर्वप्रवेशायोग्यामार्गाःमेचेष्टितंमत्कृतोव्यवहारः ॥ २३ ॥ २४ ॥ संक्रमानाशिताःप्राकारपातनेनपूरयित्वासर्वप्रवेशयोग्याःकृताः ॥ २५ ॥

लवणांबुधेस्तीरंगच्छामइत्यन्वयः ॥ २६॥ ॥ २७ ॥ विजयोन्वर्थनामा ॥ २८ ॥ सुतरांदुर्धर्षामपिनाशयामि ॥ २९ ॥ यूथपाःजां बवदाद्याः ॥ ३० ॥ त्वंमयासहयाहीतिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सेनापाःसेनापालाः ॥३३॥ वारणेंद्राःगजेंद्राः ॥३४॥ क्ष्वेलंतः

प्रस्थानंकुरुदेवेशगच्छामोलवणांबुधेः ॥ तीरंसहमहावीरैर्वानरौघैःसमंततः ॥ २६॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्य मुवाचरघुनंदनः ॥ सुग्रीवसैनिकान्सर्वान्प्रस्थानायाभिनोदय ॥ २७ ॥ इदानीमेवविजयोमुहूर्तःपरिव र्त्तते ॥ अस्मिन्मुहूर्तेगत्वाहंलंकांराक्षससंकुलाम् ॥ २८ ॥ सप्राकारांसुदुर्धर्षांनाशयामिसरावणाम् ॥ आनेष्यामिचसीतांमेदक्षिणाक्षिस्फुरत्यधः ॥ २९ ॥ प्रयातुवाहिनीसर्वावानराणांतरस्विनाम् ॥ रक्षंतुयू थपाःसेनामग्रेपृष्ठेचपार्श्वयोः ॥ ३० ॥ हनूमंतमथारुह्यगच्छाम्यग्रेंगदंततः ॥ आरुह्यलक्ष्मणोयातुसु ग्रीवत्वंमयासह ॥ ३१ ॥ गजोगवाक्षोगवयोमैंदोद्विविदएवच ॥ नलोनीलःसुषेणश्चजांबवांश्चतथापरे ॥ ३२ ॥ सर्वेगच्छंतुसर्वत्रसेनापाःशत्रुघातिनः ॥ इत्याज्ञाप्यहरीन्रामःप्रतस्थेसहलक्ष्मणः ॥ ३३ ॥ सुग्रीवसहितोहर्षात्सेनामध्यगतोविभुः ॥ वारणेंद्रनिभाःसर्वेवानराःकामरूपिणः ॥ ३४ ॥ क्ष्वेलंतःपरि गर्जतोजग्मुस्तेदक्षिणांदिशम् ॥ भक्षयंतोययुःसर्वेफलानिचमधूनिच ॥ ३५ ॥ ब्रुवंतोराघवस्याग्रेहनि ष्यामोघरावणम् ॥ एवंतेवानरश्रेष्ठागच्छंत्यतुलविक्रमाः ॥ ३६ ॥ हरिभ्यामुह्यमानौतौशुशुभातेरघूत्त मौ ॥ नक्षत्रैःसेवितौयद्वच्चंद्रसूर्याविवांबरे ॥ ३७ ॥ आवृत्त्यपृथिवींकृत्स्नांजगाममहतीचमूः ॥ प्रस्फोट यंतःपुच्छाग्रानुद्वहंतश्चपादपान् ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्ष्वेलाःयुद्धार्थगच्छतांशूराणांगतिविशेषाः ॥ ३५॥ ३६ ॥ हरिभ्यांहनुमदंगदाभ्याम् नक्षत्रसदृशाअन्येहरयःहनूमदंगदयोरत्युच्चत्वा दंबरस्थचंद्रसूर्योपमा॥ ३७ ॥आवृत्त्यआच्छाद्य प्रस्फोटयंतःशौर्यवेशकृतभूम्याघातेनपादपानुद्वहंतः हस्तैर्युद्धार्थमितिशेषः ॥ ३८ ॥

सर्वत्रयादहृर्शनपथदेशे ॥ ३९ ॥ नअसज्जतआसक्तानाभूतअविश्रमंजगामेतियावत ॥ ४० ॥ तेवानराः ॥ ४१ ॥ आनुपूर्व्येणक्रमेणआययुःप्राप्ताः हनूमंतंहनूमतः पंचम्यर्थेआर्षीद्वितीया सुग्रीवयुतोरामः ॥ ४२ ॥ सलिलसमीपंप्राप्यसुग्रीवंप्रतिरामोवचनमब्रवीदित्यन्वयः आगताःप्राप्ताःस्मः ॥४३॥ निरुपायेनउपायंविना अस्यतारणेअस्यसमुद्रस्यतरणे स्वार्थेणिच् मंत्रयामःउपायानितिशेषः॥

शैलानारोहयंतश्चजग्मुर्मारुतवेगतः ॥ असंख्याताश्चसर्वत्रवानराःपरिपूरिताः ॥ ३९ ॥ त्वष्टास्तेजग्मुरत्यर्थरामेणपरिपालिताः ॥ गताचमूर्दिवारात्रंक्वचिन्नासज्जतक्षणम् ॥४०॥ काननानिविचित्राणिपश्यन्मलयसह्ययोः ॥ तेसह्यंसमतिक्रम्यमलयंचतथागिरिम् ॥ ४१ ॥ आययुश्चानुपूर्व्येणसमुद्रंभीमनिःस्वनम् ॥ अवतीर्यहनूमंतंरामःसुग्रीवसंयुतः ॥४२॥ सलिलाभ्याशमासाद्यरामोवचनमब्रवीत् ॥ आगताःस्मोवयंसर्वेसमुद्रंमकरालयम् ॥ ४३ ॥ इतोगंतुमशक्यंनोनिरुपायेनवानराः ॥ अत्रसेनानिवेशोस्तुमंत्रयामोऽस्यतारणे ॥ ४४ ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंसुग्रीवःसागरांतिके ॥ सेनांन्यवेशयत्क्षिप्रंरक्षितांकपिकुंजरैः ॥ ४५ ॥ तेपश्यंतोविषेदुस्तंसागरंभीमदर्शनम् ॥ महोन्नततरंगाढ्यंभीमनक्रभयंकरम् ॥ ४६ ॥ अगाधंगगनाकारंसागरंवीक्ष्यदुःखिताः ॥ तरिष्यामःकथंघोरंसागरंवरुणालयम् ॥ ४७ ॥ हंतव्योस्माभिरद्यैवरावणोराक्षसाधमः ॥ इतिचिंताकुलाःसर्वेरामपार्श्वेव्यवस्थिताः ॥ ४८ ॥ रामःसीतामनुस्मृत्यदुःखेनमहतावृतः ॥ विलप्यजानकींसीतांबहुधाकार्यमानुषः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विषेदुःदुःखिताबभूवुःमहोन्नतैस्तरंगैराढ्यंसंपन्नम् ॥ ४६ ॥ गगनाकारंविपुलत्वेनतत्साहृश्यम् दुःखितावानराःकथंतरिष्यामइत्यादेःइतिचिंताकुलाइत्यनेनान्वयः ॥ ४७ ॥ अद्यैवहंतव्योहंतुमर्हः ॥ ४८ ॥ दुःखेनमहतावृतःआसीदितिशेषः तत्रहेतुः कार्यमानुषःकार्यार्थंमानुषःनाटितमानुष्यत्वःएवंचेदंदुःखादितस्यनटनमेवेतिभावः ॥ ४९ ॥ ॥ २ ॥

वस्तुतोनतस्यदुःखादिइत्याहाद्वितीयइति द्वितीयाद्वैभयंभवतीतिश्रुतेस्तस्यनदुःखादीतिभावः तदुपपादकंचिदात्मैकइति अनेकचेतनक ल्पनेगौरवात्सोऽद्वितीयएकइतिभावः किंच योरामस्यस्वरूपंतत्वतः तत्त्वमस्यादिवाक्यतोजानातिसोपिदुःखादिभयतोमुच्यते स्वयमानंद स्वरूपस्यभगवतोनदुःखादिइतिकिंवक्तव्यमितिभावः दुःखादीत्यत्रादिशब्दग्राह्यमाह दुःखेति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तत्त्वज्ञमपितानिकुतोन स्पृशंतीत्यत्रहेतुमाह अज्ञानलिंगानीति तस्यतत्त्वज्ञानेननाशादितिभावः चिदात्मनिसर्वथाऽज्ञानरहितेतानिकुतःसंतिकथंभवंतीत्यर्थः त

अद्वितीयश्चिदात्मैकःपरमात्मासनातनः ॥ यस्तुजानातिरामस्यस्वरूपंतत्त्वतोजनः ॥ ५० ॥ तंनःस्पृश तिदुःखादिकिमुतानंदमव्ययम् ॥ दुःखहर्षभयक्रोधलोभमोहमदादयः ॥ ५१ ॥ अज्ञानलिंगान्येतानि कुतःसंतिचिदात्मनि ॥ देहाभिमानिनोदुःखंनादेहस्यचिदात्मनः ॥ ५२ ॥ संप्रसादेद्वयाभावात्सुख मात्रंहिदृश्यते ॥ बुद्ध्याद्यभावात्संशुद्धेदुःखंतत्रनदृश्यते ॥ अतोदुःखादिकंसर्वंबुद्धेरेवनसंशयः ॥ ५३ ॥ रामःपरात्मापुरुषःपुराणोनित्योदितोनित्यसुखोनिरीहः ॥ तथापिमायागुणसंगतोऽसौसुखीवदुःखीवावि भाव्यतेबुधैः ॥ ५४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ७ ॥ लंकायांरावणोदृष्ट्वाकृतंकर्महनूमता ॥ दुष्करंदैवतैर्वापिह्रियाकिंचिदवाङ्मुखः ॥ १ ॥

देवदार्ढ्यायपुनराह देहेति ॥ ५२ ॥ तस्यसुखरूपत्वेहेतुमाह संप्रसादेइति सुषुप्तावित्यर्थः द्वयाभावाद्द्वितीयाभावात् ननुशुद्धेऽपिदुः खंकुतोनतत्राह बुद्ध्याद्यभावादिति यतोबुद्धिरहितेतत्रनदृश्यते अतोबुद्धेरेवतत्सर्वमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ नित्योदितत्वेननाशराहित्यम् अ बुधैर्मायागुणैःसंगतःतत्संगतत्वेनकल्पितःसुखीवदुःखविचविभाव्यते ॥ ५४ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावली विराजमानस्य हिम्मतिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतावध्यात्मरामायणसेतौयुद्धकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ लंकायामितिदैवतैर्वा पिदैवतैरपीत्यर्थः वापादपूरणे ॥ १ ॥

॥ २ ॥ अक्षंहत्वेत्यनुकर्षः ॥ ३ ॥ स्यस्थइत्यनेनभवत्कृतांगवैकृतराहित्यंसूचितम् ॥ ४ ॥ यत्कृतंसन्नोहितंभवेत्तन्मत्रयध्वमित्य न्वयः ॥ ५ ॥ लोकजितःइंद्रादिलोकजयिनः ॥ ६ ॥ तदेवाहेंद्रस्त्विति पत्तनेपुरेकुबेरंजित्वापुष्पकमानीयभुज्यतइत्यन्वयः ॥ ७ ॥ यदायमोजितस्तदाकालदंडादपिभयंनाभूत्तत्कुतोमानुषाद्भयमितिभावः सर्वेपिराक्षसाइत्यस्यत्वदधीनाइतिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ नोस्माकं

आहूयमंत्रिणःसर्वानिदंवचनमब्रवीत् ॥ हनूमताकृतंकर्मभवद्भिर्दृष्टमेवतत् ॥ २ ॥ प्रविश्यलंकांदुर्धर्षां दृष्ट्वासीतांदुरासदाम् ॥ हत्वाचराक्षसान्वीरानक्षंमंदोदरीसुतम् ॥ ३ ॥ दग्ध्वालंकामशेषेणलंघयित्वाच सागरम् ॥ युष्मान्सर्वानतिक्रम्यस्वस्थोगात्पुनरेवसः ॥४ ॥ किंकर्तव्यमितोऽस्माभिर्यूयंमंत्रविशारदाः॥ मंत्रयध्वंप्रयत्नेनयत्कृतंमेहितंभवेत् ॥ ५ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वाराक्षसास्तमथाब्रुवन् ॥ देवशंकाकुतोरा मात्तवलोकजितोरणे ॥ ६ ॥ इंद्रस्तुबध्वानिक्षिप्तःपुत्रेणतवपत्तने ॥ जित्वाकुबेरमानीयपुष्पकंभुज्यते त्वया ॥ ७ ॥ यमोजितःकालदंडाद्भयंनाभूत्तवप्रभो ॥ वरुणोहुंकृतेनैवजितःसर्वेपिराक्षसाः ॥ ८ ॥ मयोमहासुरोभीत्याकन्यांदत्वास्वयंतव ॥ त्वद्वशेवर्ततेद्यापिकिमुतान्येमहासुराः ॥ ९ ॥ हनूमद्धर्षणंय त्तुतदवज्ञाकृतंचनः ॥ वानरोयंकिमस्माकमस्मिन्पौरुषदर्शने ॥ १० ॥ इत्युपेक्षितमस्माभिर्धर्षणंतेन किंभवेत् ॥ वयंप्रमत्ताःकिंतेनवंचिताःस्मोहनूमता ॥ ११ ॥ जानीमोयदितंसर्वेकथंजीवन्गमिष्यति॥ आज्ञापयजगत्कृत्स्नमवानरममानुषम् ॥ १२ ॥

यातदवज्ञातास्मिन्नवज्ञातत्कृतमित्यर्थः अवज्ञाकारणमाहुः अयंवानरःकिमस्माकंकरिष्यतीतिशेषः अस्मिन्वानरेपौरुषस्यदर्शनेकिंफलं नि ष्फलंतत् ॥ १० ॥ इतीत्यादि धर्षणंतेनाकिंभवेदिति तस्योपेक्षाभावेइत्यादि अयंकिं कःपदार्थःइतिवयंप्रमत्तास्तेनप्रमादेनहनूमतावंचि ताः ॥ ११ ॥ यदितंजानीमःअयमेवंरूपइतियदिजानीमइत्यर्थःगमिष्यति गतःस्यादित्यर्थेआर्षम् ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ३ ॥

सर्वानाज्ञापयएकैकंवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ यत्कर्मत्वयारब्धंतत्केवलंस्वात्मनाशायआरंभकालएवनाशःप्रसक्तःपरंतुभाग्याज्जीवितोसियत्तदा रामेणनदृष्टोसि ॥ १४ ॥ जीवन्नायासीत्यत्रहेतुभूतंरामस्वरूपमाह रामोनेति ॥ १५ ॥ त्वयाआनीतेतिछेदः ॥ १६ ॥ विष पिंडमिवतत्सदृशम् आगीर्यनिगीर्यमहामीनोयथापश्चात्तप्यतितथात्वयाजानकीआनीता अथकिंवाभविष्यतीतिपश्चात्तप्स्यसेइतिशेषः

कृत्वायास्यामहेसर्वेप्रत्येकंवानियोजय ॥ कुंभकर्णस्तदाप्राहरावणंराक्षसेश्वरम् ॥ १३ ॥ आरब्धंयत्त्व याकर्मस्वात्मनाशायकेवलम् ॥ नदृष्टोसितदाभाग्यात्त्वंरामेणमहात्मना ॥ १४ ॥ यदिपश्यतिरामस्त्वां जीवन्नायासिरावण ॥ रामोनमानुषोदेवःसाक्षान्नारायणोऽव्ययः ॥ १५ ॥ सीताभगवतीलक्ष्मीरामपत्नी यशस्विनी ॥ राक्षसानांविनाशायत्वयानीतासुमध्यमा ॥ १६ ॥ विषपिंडमिवागीर्यमहामीनोयथातथा ॥ आनीताजानकीपश्चात्त्वयाकिंवाभविष्यति ॥ १७ ॥ यद्यप्यनुचितंकर्मत्वयाकृतमजानता ॥ सर्वंस मंकरिष्यामिस्वस्थचित्तोभवप्रभो ॥ १८ ॥ कुंभकर्णवचःश्रुत्वावाक्यमिंद्रजिदब्रवीत् ॥ देहिदेवममानु ज्ञांहत्वारामंसलक्ष्मणम् ॥ सुग्रीवंवानरांश्चैवपुनर्यास्यामितेंतिकम् ॥ १९ ॥ तत्रागतोभागवतप्रधानो विभीषणोबुद्धिमतांवरिष्ठः ॥ श्रीरामपादद्वयएकतानःप्रणम्यदेवारिमुपोपविष्टः ॥ २० ॥ विलोक्यकुंभ श्रवणादिदैत्यान्मत्तप्रमत्तानतिविस्मयेन ॥ विलोक्यकामातुरमप्रमत्तोदशाननंप्राहविशुद्धबुद्धिः ॥२१॥ नकुंभकर्णेंद्रजितौचराजंस्तथामहापार्श्वमहोदरौतौ ॥ निकुंभकुंभौचतथातिकायःस्थातुंनशक्तायुधिराघ वस्य ॥ २२ ॥

॥ १७ ॥ सर्वंसमंकरिष्यामिपराक्रमेणेतिभावः ॥ १८ ॥ १९ ॥ एकतानःतन्मात्रविषयध्यानवान् देवारिंरावणंप्रणम्योपतत्समी पेभ्रातृत्वादुपविष्टः ॥ २० ॥ कुंभश्रवणःकुंभकर्णःआदिर्येषांइंद्रजित् मत्तप्रमत्तान् अतिशयेनमत्तानित्यर्थः कामातुरंदशाननंविलोक्यप्राह ॥ २१ ॥ कुंभकर्णेंद्रजितौयस्ययुधिस्थातुंनशक्तौतौप्रसिद्धौमहापार्श्वमहोदरावपिनशक्तौ तथानिकुंभकुंभातिकायाअपिनशक्ताअन्येषां कागणनेतिभावः ॥ २२ ॥

नचतेविमोक्षःततोमहाग्रहादितिशेषः महाधनेनरत्नादिना ॥ २३ ॥ अभिव्याप्येत्यनेनयुगपत्सर्वदेशावच्छेदेनाशिरश्छेदसूचनम् तेनपराक्रमातिशयवर्णनम् तांरक्षःकुलस्यकालरात्रिरूपाम् ॥ २४॥ हरींद्रतुल्याःमहासिंहसदृशायावन्नविनाशयंतितावत्ततःप्राक्देहीत्यन्वयः ॥ २५ ॥ सुरेंद्रैःकुबेरादिभिः देवराजःइंद्रः नमृत्योःलोकंगतोपोतिशेषः ॥ २६ ॥ २७ ॥ दैत्योरावणःमद्दत्तैर्भोगैःभोगसाधनैः

सीताभिधानेनमहाग्रहेणग्रस्तोसिराजन्नचतेविमोक्षः ॥ तामेवसत्कृत्यमहाधनेनदत्वाभिरामायसुखीभव त्वम् ॥ २३ ॥ यावन्नरामस्यशिताःशिलीमुखालंकामभिव्याप्यशिरांसिरक्षसाम् ॥ छिंदंतितावद्रघुनायकस्यभोतांजानकींत्वंप्रतिदातुमर्हसि ॥ २४ ॥ यावन्नगाभाःकपयोमहाबलाहरींद्रतुल्यानखदंष्ट्रयोधिनः ॥ लंकांसमाक्रम्यविनाशयंतितेतावद्द्रुतंदेहिरघूत्तमायताम् ॥ २५ ॥ जीवन्नरामेणविमोक्ष्यसेत्वंगुप्तः सुरेंद्रैरपिशंकरेण ॥ नदेवराजांकगतोनमृत्योःपाताललोकानपिसंप्रविष्टः ॥ २६ ॥ शुभंहितंपवित्रंचविभीषणवचःखलः ॥ प्रतिजग्राहनैवासौम्रियमाणइवौषधम् ॥ २७ ॥ कालेननोदितोदैत्योविभीषणमथाब्रवीत् ॥ मद्दत्तभोगैःपुष्टांगोमत्समीपेवसन्नपि ॥ २८ ॥ प्रतीपमाचरत्येषममैवाहितकारिणः ॥ मित्रभावेनशत्रुर्मेजातोनास्त्यत्रसंशयः ॥ २९ ॥ अनार्येणकृतघ्नेनसंगतिर्मेनयुज्यते ॥ विनाशमभिकांक्षंति ज्ञातीनांज्ञातयःसदा ॥३० ॥ योन्यस्त्वेवंविधंब्रूयाद्वाक्यमेकंनिशाचरः ॥ हन्मितस्मिन्क्षणेएवाधिकृत्वां रक्षःकुलाधमम् ॥ ३१ ॥ रावणेनैवमुक्तःसन्परुषंसविभीषणः ॥ उत्पपातसभामध्याद्गदापाणिर्महाबलः ॥ ३२ ॥ चतुर्भिर्मंत्रिभिःसार्धंगगनस्थोब्रवीद्वचः ॥ क्रोधेनमहताविष्टोरावणंदशकंधरम् ॥ माविनाशमुपैहित्वंप्रियवादिनमेवमाम् ॥ ३३ ॥

॥ २८ ॥ प्रतीपंप्रतिकूलम् ॥ २९ ॥ कृतघ्नत्वादेवानार्येण अत्रार्थांतरन्यासमाह विनाशमिति ॥ ३० ॥ योन्योनिशाचरएवंविधंवाक्यंब्रूयात्तंतस्मिन्क्षणेएववचनकथनकालएवहन्मि त्वंतुभ्रातृत्वाद्धननायोग्यइतितवाधिकारएववधइत्याह धिगित्यादि ॥ ३१ ॥ परुषं धिगितिवचनम् ॥ ३२ ॥ रावणंप्रतिवचोब्रवीदित्यन्वयः यदब्रवीत्तदाह मेति यद्यपिप्रियवादिनमेवमाम् ॥ ३३ ॥

त्वंधिकरोषितथापिपितुःसमोज्येष्ठोभ्रातात्वमितितवहितंब्रवीमिइतिशेषः तदाह कालइति सर्वसंहर्तेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ कालीसर्वसंहारेस हायभूताशक्तिः ॥ ३९ ॥ तेनैवरामेणअंतर्यामित्वादितिभावः स्वकर्तव्यनिर्वाहार्थंतवतथाप्रेरणेतितात्पर्यम् अंतर्यामित्वमेवतस्यव्युत्पा दयति श्रीरामइति प्रकृतेः साक्षाद्द्रष्टेत्यर्थःएवंचप्रकृतिकार्यद्रष्टृत्वमर्थात्सिद्धम् तर्हिकप्रकृतिसंबद्धस्तथासतितद्धर्मलेपापत्तिर्हरिद्रादिसं बंधाद्वस्त्रस्येवेत्यतआह परस्तात्सर्वदेतिपंकपद्मन्यायेनतद्धर्मासंबद्धः ॥ ३६ ॥ प्रकृतिद्रष्टृत्वमेवाह बहिरिति समोनतुन्यूनाधिकभावे

धिक्करोषितथापित्वंज्येष्ठोभ्रातापितुःसमः ॥ कालोराघवरूपेणजातोदशरथालये ॥ ३४ ॥ कालीसी ताभिधानेनजाताजनकनंदिनी ॥ तावुभावागतावत्रभूमेर्भारापनुत्तये ॥ ३५ ॥ तेनैवप्रेरितस्त्वंतुनशृणो षिहितंमम ॥ श्रीरामःप्रकृतेःसाक्षात्परस्तात्सर्वदास्थितः ॥ ३६ ॥ बहिरंतश्चभूतानांसमःसर्वत्रसंस्थि तः ॥ नामरूपादिभेदेनतत्तन्मयइवामलः ॥ ३७ ॥ यथानानाप्रकारेषुवृक्षेष्वेकोमहानलः ॥ तत्तदाकृ तिभेदेनभिद्यतेज्ञानचक्षुषाम् ॥ ३८ ॥ पंचकोशादिभेदेनतत्तन्मयइवाबभौ ॥ नीलपीतादियोगेननिर्म लःस्फटिकोयथा ॥ ३९ ॥ सएवनित्यमुक्तोपिस्वमायागुणबिंबितः ॥ कालःप्रधानंपुरुषोऽव्यक्तंचेति चतुर्विधः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नापिवैषम्येणयथाकर्मफलप्रदत्वादितिभावः वस्तुतस्तद्व्यतिरिक्तंनैवकिंचित्सदस्तीत्याह नामेति यत्किंचित्सत्वेननामादिप्रतीयते तत्सर्वंतन्मयत्वादेवतथाप्रतीतिविषयइतिभावः ॥ ३७ ॥ एकस्यानेकरूपत्वंदृष्टांतेनसाधयति यथेति ॥ ३८ ॥ दार्ष्टांतिकेयोजयति पंचेतिअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयाः पंचकोशाः आदिनाभूतादीनि तत्रान्नमयः स्थूलशरीरम् ततः क्रमेणसूक्ष्माअन्ये दृष्टांतांतरमाहनीलेति ॥ ३९॥ सएषःरामःस्वमायागुणाःसत्वादयस्तैर्बिंबितायस्मिन्नितिविग्रहःतेषुप्रतिबिंबितइतिवा ॥ ४० ॥ ॥

तत्ररजोगुणप्रतिबिंबेप्रधानपुरुषावित्याह प्रधानेति प्रधानंपरिणामि पुरुषःस्वभोगापवर्गार्थंतत्प्रवर्तकइत्युभाभ्यांसृष्टिः तमोगुणप्रति
बिंबंकालइत्याहकालरूपेणेति कलनांसंहारम् अर्थात्सत्वगुणप्रतिबिंबतोऽव्यक्तमित्युच्यते सचांतर्यामितयासर्वपालकोदुर्ज्ञेयतयाचाव्य
क्तमितिभावः ॥ ४१ ॥ तत्रकालरूपीसंहारप्रधानइदानींरामइत्याह कालेति ॥ ४२ ॥ ननुसर्वसमस्यभगवतोमद्वधेकथंप्रवृत्तिरतआह
ब्रह्मणेति परिपालनानुगुण्येनदुष्टनिग्रहेपिनसमत्वहानिः कर्मानुरूपफलदातृत्वमेवतस्यसमत्वम् तदननुरूपफलदानेहितस्यवैषम्यमाप
द्येतनचतदास्तियथानेकेषुकर्मानुरूपफलदोराजासर्वेषुसमइत्येवव्यवह्रियतेनतुविषमइतिभावः अन्यथाकारणाभावेहेतुः सत्यसंकल्पत्वम् ॥

प्रधानपुरुषाभ्यांसजगत्कृत्स्नंसृजत्यजः ॥ कालरूपेणकलनांजगतःकुरुतेऽव्ययः ॥ ४१॥ कालरूपीस
भगवान्रामरूपेणमायया ॥ ४२ ॥ ब्रह्मणाप्रार्थितोदेवस्त्वद्वधार्थमिहागतः ॥ तदन्यथाकथंकुर्यात्सत्य
संकल्पईश्वरः ॥ ४३ ॥ हनिष्यतित्वांरामस्तुसपुत्रबलवाहनम् ॥ हन्यमानंनशक्नोमिद्रष्टुंरामेणरावण ॥
॥ ४४ ॥ त्वांराक्षसंकुलंकृत्स्नंततोगच्छामिराघवम् ॥ मयियातेसुखीभूत्वारमस्वभवनेचिरम् ॥ ४५ ॥
विभीषणोरावणवाक्यतःक्षणाद्विसृज्यसर्वंसपरिच्छदंगृहम् ॥ जगामरामस्यपदारविंदयोःसेवाभिकांक्षी
परिपूर्णमानसः ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥

॥ ४३ ॥ हनिष्यतीति सत्यसंकल्पत्वादेवेतिभावः नन्वेवमवश्यंभाविनिमद्वधेतवगमनेनकिंतत्राह हन्यमानमिति हेरावणत्वांस्वामिबु
द्धिविषयंस्वीयत्वबुद्धिविषयंचराक्षसकुलंहन्यमानंद्रष्टुंनशक्नोमिअतस्त्वयिराक्षसकुलेचतांबुद्धिं विहायरामेवानरेषुचोक्तबुद्धिंकृत्वाराघवंग
च्छामि तथाबुद्धिकृतमेवचदुःखमितिभावः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विसृज्यसर्वमित्यनेनवैराग्यमुक्तम् भगवद्भजनेतस्यमुख्यांगत्वात् परि
पूर्णोमनसिभावोमानसोमनोरथोयस्यसः भगवद्भजनंकार्यमितितस्यसार्वदिकोमनोरथः ॥ ४६ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजाविप
दुद्धरण०युद्धकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ५ ॥

विभीषणइति तेदारहर्तूरावणस्याहमनुजोनाम्नाविभीषणइत्यन्वयः ॥ २ ॥ अत्रारावणेनाहंनिरस्तःधिकृतः अविदितात्मनः अविदितस्वस्वरूपस्य ॥ ३ ॥ प्रेषयसत्कृत्यप्रेषयेत्यर्थःकालरूपस्यतवपाशःअंतर्यामितयाप्रेरणातदधीनतांप्राप्तः ॥ ४ ॥ अश्रवणमात्रमेव नकिंत्वधिकमपीत्याह हंतुमिति भयात् तद्भयात्संसारेएववैराग्येणतस्मादेवमोक्षायतादिच्छावान्त्वांशरणंगतइत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥

विभीषणोमहाभागश्चतुर्भिर्मंत्रिभिःसह ॥ आगत्यगगनेरामसंमुखेसमवस्थितः ॥ १ ॥ उच्चैरुवाचभो स्वामिन्रामराजीवलोचन ॥ रावणस्यानुजोऽहंतेदारहर्तुर्विभीषणः ॥ २ ॥ नाम्नाभ्रात्रानिरस्तोहंत्वामेवशरणंगतः ॥ हितमुक्तंमयादेवतस्यचाविदितात्मनः ॥३॥ सीतांरामायवैदेहींप्रेषयेतिपुनःपुनः ॥ उक्तोपिनशृणोत्येषःकालपाशवशंगतः ॥ ४ ॥ हंतुंमांखड्गमादायप्राद्रवद्रक्षसाधमः ॥ ततोचिरेणसचिवैश्चतुर्भिःसहितोभयात् ॥ ५ ॥ त्वामेवभवमोक्षायमुमुक्षुःशरणंगतः ॥ विभीषणवचःश्रुत्वासुग्रीवोवाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ विश्वासार्होनतेराममायावीराक्षसाधमः ॥ सीताहर्तुर्विशेषेणरावणस्यानुजोबली ॥ ७ ॥ मंत्रिभिःसायुधैरस्मान्विवरेनिहनिष्यति ॥ तदाज्ञापयमेदेववानरैर्हन्यतामयम् ॥ ८ ॥ममैवंभातितेराम बुद्ध्याकिंनिश्चितंवद ॥ श्रुत्वासुग्रीववचनंरामःसस्मितमब्रवीत् ॥९॥ यदीच्छामिकपिश्रेष्ठलोकान्सर्वान्सहेश्वरान् ॥ निमिषार्धेनसंहन्यांसृजामिनिमिषार्धतः ॥१०॥अतोमयाभयंदत्तंशीघ्रमानयराक्षसम् ॥११॥

सीताहर्तुरनुजइतीविशेषणविश्वासार्होनेत्यन्वयः ॥ ७ ॥ विवरेऽन्येनयुद्धासक्त्यादिरूपेछिद्रे ॥ ८ ॥ ममैवंबुद्धिःतवबुद्ध्यांतःकरणेन किंनिश्चितंतद्वदेत्यर्थः ॥ ९ ॥ यदीच्छामीति अनेनसत्यसंकल्पईश्वरोहमितिसूचितम् सहेश्वरान् अत्रेश्वराइंद्राद्याः ॥ १० ॥ अभयमितिच्छेदः ॥ ११ ॥

नन्वेवंविधेभ्योऽभयदानंनोचितमितिचेत्तत्राह सकृदेवेति तवास्मीतिप्रपन्नायअंगीकृतवते याचते शत्रवे अभयमितिशेषः सर्वभूतेभ्यःसर्वप्राणिभ्यःनिकृष्टायापीतिशेषः तादृशायाप्यभयंददामीतिमेव्रतं तत्रास्मैअभयादानेमेव्रतभंगःस्यादितिनकिंचिद्वाच्यमितिभावः ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ रामंश्याममित्यादिध्यानप्रकारः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अथस्तौतिनमस्तेइति ॥ १७ ॥ १८ ॥ जगदिति

सकृदेवप्रपन्नायतवास्मीतिचयाचते ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददाम्येतद्व्रतंमम ॥ १२ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वा सुग्रीवोहृष्टमानसः ॥ विभीषणमथानाय्यदर्शयामासराघवम् ॥ १३ ॥ विभीषणस्तुसाष्टांगंप्रणिपत्य रघूत्तमम् ॥ हर्षगद्गदयावाचाभक्त्याचपरयान्वितः ॥१४॥ रामंश्यामंविशालाक्षंप्रसन्नमुखपंकजम् ॥ धनुर्बाणधरंशांतंलक्ष्मणेनसमन्वितम् ॥ १५ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वास्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ १६ ॥ विभीषणउवाच ॥ नमस्तेरामराजेंद्रनमःसीतामनोरम ॥ नमस्तेचंडकोदंडनमस्तेभक्तवत्सल ॥ १७ ॥ नमोऽनंतायशांतायरामायामिततेजसे ॥ सुग्रीवमित्रायचतेरघूणांपतयेनमः ॥ १८ ॥ जगदुत्पत्तिनाशानांकारणायमहात्मने ॥ त्रैलोक्यगुरवेऽनादिगृहस्थायनमोनमः ॥ १९ ॥ त्वमादिर्जगतांरामत्वमेवस्थितिकारणम् ॥ त्वमंतेनिधनस्थानंस्वेच्छाचारस्त्वमेकहि ॥ २० ॥ चराचराणांभूतानांबहिरंतश्चराघव ॥ व्याप्यव्यापकरूपेणभवान्भातिजगन्मयः ॥ २१ ॥

यतोवाइमानिभूतानिजायंतेयेनजातानिजीवंतियत्प्रयंत्यभिसंविशंतीतिश्रुतिबोधितजगत्स्थित्युत्पत्तिनाशकारणायेत्यर्थः त्रैलोक्यगुरवेअंतर्यामितयेतिभावः अनादिगृहस्थायसदामायागृहिण्यास्वशक्तिरूपयायुतायेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तदेवपुनःस्पष्टमाह त्वमादिरिति उत्पत्तिकारणस्थानमित्यर्थःनिधनस्थानंलयस्थानम् एवंचोत्पत्त्यादयोपित्वद्विवर्तभूताएवनातिरिक्ताइतिसूचितम्स्वेच्छाचारत्वेननपराधीनत्वंसूचितम् ॥ ॥ २० ॥ व्याप्यव्यापकरूपेणेति यथामहामत्स्यस्याल्पमत्स्योव्याप्यः ॥ २१ ॥

त्वज्ज्ञानास्त्वद्रूपंजगदितिज्ञानहीनाः अतएवनष्टात्मानः अतएवनष्टकंठचामीकरवत्अज्ञातंस्वस्वरूपंयेषांते अतएवविचेतसःविरुद्धेप्रवृत्तिमार्गेचेतोयेषांतेगतागतंजन्ममरणरूपंसंसारम् ॥ २२ ॥ यावदन्यविषयरहितेनज्ञानस्वरूपभवद्विषयचित्तेनभवान्नज्ञायतेतावज्जगत्सत्यंभाति त्वत्स्वरूपज्ञानेतुत्वमेवसर्वरूपेणैवभासीतिज्ञानेतुभासमानस्यजगतोमिथ्यात्वंभाति यथायावच्छुक्तिकास्वरूपेणनज्ञायतेतावत्तत्रभातरजतंसत्यमितिभाति शुक्तिकाज्ञानेतुतन्मिथ्येतिज्ञायतेतद्वत् ॥ २३ ॥ तदेवदार्ढ्यायपुनराह त्वदज्ञानादिति युक्ताःतत्रैवसत्य

त्वन्माययाहृतज्ञानानष्टात्मानोविचेतसः ॥ गतागतंप्रपद्यंतेपापपुण्यवशात्सदा ॥ २२ ॥ तावत्सत्यं जगद्भातिशुक्तिकारजतंयथा ॥ यावन्नज्ञायतेज्ञानचेतसानान्यगामिना ॥ २३ ॥ त्वदज्ञानात्सदायुक्ताः पुत्रदारगृहादिषु ॥ रमंतेविषयान्सर्वानंतेदुःखप्रदान्विभो ॥ २४ ॥ त्वमिंद्रोग्निर्यमोरक्षोवरुणश्चतथानिलः ॥ कुबेरश्चतथारुद्रस्त्वमेवपुरुषोत्तमः ॥ २५ ॥ त्वमणोरप्यणीयांश्चस्थूलात्स्थूलतरःप्रभो ॥ त्वंपितासर्वल्लोकानांमाताधातात्वमेवहि ॥ २६ ॥ आदिमध्यांतरहितःपरिपूर्णोऽच्युतोऽव्ययः ॥ त्वंपाणिपादरहितश्चक्षुःश्रोत्रविवर्जितः ॥ २७ ॥ श्रोतांद्रष्टाग्रहीताचजवनस्त्वंखरांतकः ॥ कोशेभ्योव्यतिरिक्तस्त्वंनिर्गुणोनिरुपाश्रयः ॥ २८ ॥

त्वाभिमानेनलीनचित्ताः रमंतेप्रीत्याभुंजंते अंतेवियोगेदुःखप्रदान् ॥ २४ ॥ त्वमेवसर्वरूपइत्याह त्वमिति ॥ २५ ॥ अणीयान्सर्वथादुर्ज्ञेयत्वात् स्थूलतरःविभुत्वात् मातापितृवत्सर्वत्रसमःपालनेइत्याह त्वंपितेत्यादि ॥ २६ ॥ अच्युतःकयापिशक्त्याच्युतोहीनोन अनेनसर्वशक्तिमत्त्वम् अव्ययःव्ययोत्रवृद्ध्यचपक्षयस्तद्रहितः त्वंपाणीति अपाणिपादोजवनोग्रहीतेतिश्रुतेः ॥ २७ ॥ विपरीतक्रमेणश्रोतेत्याद्युक्तिः कोशेभ्यःअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यःपंचकोशेभ्योव्यतिरिक्तस्तद्दोषास्पृष्टः निर्गुणःस्वतोनिर्गुणइत्यर्थः मायासंबंधात्तुगुणवानिव निरुपाश्रयःआधारांतररहितः ॥ २८ ॥

निर्विकल्पःवस्तुतोनिर्धर्मकत्वान्निर्विकल्पकज्ञानस्यैवविषयो नसविकल्पकस्येतिभावः अतएवनिराकारः त्वत्पूज्यस्येश्वरांतरस्याभावान्निरीश्वरः उक्तंनिर्विकारत्वंविवृणोति षड्भावरहितइति जायतेस्तिवर्धतेविपरिणमतेऽपक्षीयतेनश्यतीतिनिरुक्तोक्तषड्भावविकारहीनः अतएवानादिः जगत्तुत्वद्विवर्तएवेतिभावः प्रकृतिसंबंधादपितेनाविकारइत्याह प्रकृतेःपरःतद्दोषगुणासंस्पृष्टइत्यर्थः ॥ २९ ॥ नन्वीदृशस्य ममग्रहणंकुतस्तत्राह माययेति इदंत्वद्दर्शनंमायैव तदेवाह मनुष्यइवेति एवंमायिकस्यास्यतवरूपस्यज्ञानान्नमुक्तिःकिंतुपूर्वोक्तरूपज्ञा

निर्विकल्पोनिर्विकारोनिराकारोनिरीश्वरः ॥ षड्भावरहितोनादिःपुरुषःप्रकृतेःपरः ॥ २९ ॥ माययागृह्यमाणस्त्वंमनुष्यइवभाव्यसे ॥ ज्ञात्वात्वांनिर्गुणमजंवैष्णवात्रामोक्षगामिनः ॥ ३० ॥ अहंत्वत्पादसद्भक्तिनिःश्रेणींप्राप्यराघव ॥ इच्छामिज्ञानयोगाख्यंसौधमारोढुमीश्वर ॥ ३१ ॥ नमःसीतापतेरामनमःकारुणिकोत्तम ॥ रावणारेनमस्तुभ्यंत्राहिमांभवसागरात् ॥ ३२ ॥ ततःप्रसन्नःप्रोवाचश्रीरामोभक्तवत्सलः ॥ वरंवृणीष्वभद्रंतेवांछितंवरदोस्म्यहम् ॥ ३३ ॥ विभीषणउवाच ॥ धन्योऽस्मिकृतकृत्योऽस्मिकृतकार्योऽस्मिराघव ॥ त्वत्पाददर्शनादेवविमुक्तोऽस्मिनसंशयः ॥ ३४ ॥ नास्तिमत्सदृशोधन्योनास्तिमत्सदृशःशुचिः ॥ नास्तिमत्सदृशोलोकेरामत्वन्मूर्तिदर्शनात् ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥

नादेवेत्याह ज्ञात्वेति तज्ज्ञानकारणंचात्रमायिकेतवरूपेभक्तिरित्येतज्ज्ञानमपिपरंपरयातदुपयोगीतिभावः ॥ ३० ॥ तदेवाहाहमिति भक्तिरूपांनिःश्रेणींप्राप्यज्ञानयोगाख्यंसौधंपूर्वोक्तज्ञानयोगाख्यंसौधम् ॥ ३१ ॥ सर्वविधभक्त्यपेक्षयानतिरूपाभक्तिरेवमुख्येतिध्वनयन्नाह नमइति ॥ ३२ ॥ वांछितंवरंवृणीष्वयतोहंवरदोस्मीत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ कृतकृत्यत्वम् सर्वधर्मजनककर्मकृतत्वंअतएवधन्यत्वम् भगवद्दर्शनस्यसर्वधर्मरूपत्वमितिभावः कृतकार्यत्वंचधातूनामनेकार्थत्वात्प्राप्तसकलप्राप्यत्वम् प्राप्यंचसकलधर्मफलम् तदेवाह त्वत्पादेति मुक्तिर्हिसर्वपुण्यफलम् ॥ ३४ ॥ तदेवाह नास्तीति ॥ ३५ ॥

कर्मकृतोबंधःसंसारस्तन्नाशफलंभक्तिलक्षणंकरणंयस्यतादृशंत्वद्विषयज्ञानंदेहि एवंफलंसंप्रार्थ्यतस्यकारणंविनासंभवात्तत्कारणीभूतांभक्तिं प्रार्थयते त्वद्ध्यानमिति एतदेवमुख्याभक्तिरित्यर्थः परमार्थंपरमउत्कृष्टोमोक्षार्थःप्रयोजनंपरंपरयायस्य ॥ ३६ ॥ तदेवपुनराह नया

कर्मबंधविनाशायत्वज्ज्ञानंभक्तिलक्षणम् ॥ त्वद्ध्यानंपरमार्थंचदेहिमेरघुनंदन ॥ ३६ ॥ नयाचेरामरा जेंद्रसुखंविषयसंभवम् ॥ त्वत्पादकमलेसक्ताभक्तिरेवसदास्तुमे ॥३७॥ ओमित्युक्त्वापुनःप्रीतोरामःप्रो वाचराक्षसम् ॥ शृणुवक्ष्यामितेभद्रंहरस्यंममनिश्चितम् ॥ ३८ ॥ मद्भक्तानांप्रशांतानांयोगिनांवीतरागि णाम् ॥ हृदयेसीतयानित्यंवसाम्यत्रनसंशयः ॥ ३९ ॥ तस्मात्त्वंसर्वदाशांतःसर्वकल्मषवर्जितः ॥ मां ध्यात्वामोक्ष्यसेनित्यंघोरसंसारसागरात् ॥ ४० ॥ स्तोत्रमेतत्पठेद्यस्तुलिखेद्यःशृणुयादपि ॥ मत्प्रीतये ममाभीष्टंसारूप्यंसमवाप्नुयात् ॥ ४१॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणंप्राहश्रीरामोभक्तभक्तिमान्॥ पश्यत्विदानीमे वैषममसंदर्शनेफलम् ॥४२॥लंकाराज्येऽभिषेक्ष्यामिजलमानयसागरात् ॥ यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठति मेदिनी ॥ ४३ ॥ यावन्ममकथालोकेतावद्राज्यंकरोत्वसौ ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणेनांबुत्थानाय्यकलशेनत म् ॥ ४४ ॥ लंकाराज्याधिपत्यार्थमभिषेकंरमापतिः ॥ कारयामाससचिवैर्लक्ष्मणेनविशेषतः ॥४५ ॥ साधुसाध्वितितेसर्वेवानरास्तुष्टुवुर्भृशम् ॥ सुग्रीवोऽपिपरिष्वज्यविभीषणमथाब्रवीत् ॥ ४६ ॥ विभीष णवयंसर्वेरामस्यपरमात्मनः ॥ किंकरास्तत्रमुख्यस्त्वंभक्त्यारामपरिग्रहात् ॥ ४७॥ ॥ ॥

चेइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मद्भक्तानामिति सर्वथातवध्यानविषयोभवामीतिभावः ॥ ३९ ॥ शांतःजितेंद्रियःअतएवसर्वपापहीनः ॥ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ममसंदर्शनेफलंतज्जन्यंफलंमोक्षरूपंकालांतरभवंतिष्ठतु इदानींसांप्रतमेवैहिकंपश्यतु ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स चिवैश्चतुर्भिर्विभीषणसाचिवैः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मुख्यत्वेहेतुर्भक्त्यारामपरिग्रहात् ॥ ४७ ॥

परमात्मत्वेनसहायानपेक्षतासूचिता अमायया अच्छलेन ॥ ४८ ॥ दशग्रीवेणेति अस्यांबरेइत्यादि ॥ ४९ ॥ भ्रातरंवालिनाभ्रातृत्वव्यवहारस्यमैत्रीकरणोत्तरंकृतत्वेनतद्भ्रातृत्वाद्भ्रातृसदृशंत्वामित्यन्वयः वनचारिणांवानराणाम् ॥ ५० ॥ अर्थविल्पवोमत्कृतोऽर्थनाशः अहंयद्राजपुत्रस्यभार्यामहरंतत्रतवकिंदुःखमितिशेषः ॥ ५१ ॥ दैवतैःदैवतैरपि ॥ ५२ ॥ निहंतुंप्रापद्यंतप्रपन्नाःकृतारंभाइत्यर्थः ॥

रावणस्यविनाशेत्वंसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ विभीषणउवाच ॥ अहंकियान्सहायत्वेरामस्यपरमात्मनः ॥ किंतुदास्यंकरिष्येहंभक्त्याशक्त्यात्वमायया ॥ ४८ ॥ दशग्रीवेणसंदिष्टःशुकोनाममहासुरः ॥ संस्थितोत्यंबरेवाक्यंसुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ त्वामाहरावणोराजाभ्रातरंराक्षसाधिपः ॥ महाकुलप्रसूतस्त्वंराजासिवनचारिणाम् ॥ ५० ॥ ममभ्रातृसमानस्त्वंतवनास्त्यर्थविप्लवः ॥ अहंयदहरंभार्यांराजपुत्रस्यकिंतव ॥ ५१ ॥ किष्किंधांयाहिहरिभिर्लंकाशक्यानदैवतैः ॥ प्राप्तुंकिमानवैरल्पसत्त्वैर्वानरयूथपैः ॥ ५२ ॥ तंप्रापयंतंवचनंतूर्णमुत्प्लुत्यवानराः ॥ प्रापद्यंततदाक्षिप्रंनिहंतुंदृढमुष्टिभिः ॥ ५३ ॥ वानरैर्हन्यमानस्तुशुकोराममथाब्रवीत् ॥ नदूतान्घ्नंतिराजेंद्रवानरान्वारयप्रभो ॥ ५४ ॥ रामःश्रुत्वातदावाक्यंशुकस्यपरिदेवितम् ॥ मावधिष्टेतिरामस्तान्वारयामासवानरान् ॥ ५५ ॥ पुनरंबरमासाद्यशुकःसुग्रीवमब्रवीत् ॥ ब्रूहिराजन्दशग्रीवंकिंवक्ष्यामिव्रजाम्यहम् ॥ ५६ ॥ सुग्रीवउवाच ॥ यथावालीममभ्रातातथात्वंराक्षसाधम ॥ हंतव्यस्त्वंमयायत्नात्सपुत्रबलवाहनः ॥ ५७ ॥ ब्रूहिमेरामचंद्रस्यभार्यांहृत्वाक्वयास्यसि ॥ ततोरामाज्ञयाधृत्वाशुकंबध्वान्वरक्षयत् ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५३ ॥ घ्नंतिराजानइतिशेषः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यथावालीतिव्यंग्योक्तिः यथाजायापहारित्वात्समेवध्यस्तथास्वामिभार्यापहारित्वात्त्वमपिवध्यइतिभावः ॥ ५७ ॥ मेस्वामिनःश्रीरामचंद्रस्यभार्यांहृत्वाक्वयास्यसीतिब्रूहीत्यन्वयः शुकमन्वरक्षयत् वानरैःसुग्रीवइतिशेषः अयमत्राशयः शुकवचनात्सुग्रीवस्यभेदायोग्यत्वंनिर्णीय विशकलितांस्थितेषुवानरेषुस्वनगरघातस्यैतैरशक्यत्वंसमुद्रव्यवधानान्निर्णीयघातादिमाकरोत्विति ॥ ५८ ॥

शार्दूलोदर्शनमात्रेनियुक्तोनतुसुग्रीवभेदनेइतितस्याग्रहणम् ॥ ५९ ॥ कपिबलस्यातिमहत्त्वश्रवणमात्रेणदीर्घचिंतापरत्वंरावणस्येत्यनेन शौर्यहानिःसूचिता ॥ ६० ॥ उपागतंस्वतटंप्राप्तम् अनाभिनंदनेचिह्नमाह दर्शनार्थमितिनायातीतिशेषः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ आरोपिते

शार्दूलोपिततःपूर्वंदृष्ट्वाकपिबलंमहत् ॥ यथावत्कथयामासरावणायसराक्षसः ॥ ५९ ॥ दीर्घचिंतापरोभू
त्वानिःश्वसन्नासमंदिरे ॥ ततःसमुद्रमावेक्ष्यरामोरक्तांतलोचनः ॥६०॥ पश्यलक्ष्मणदुष्टोसौवारिधिर्मामु
पागतम् ॥ नाभिनंदतिदुष्टात्मादर्शनार्थममानघ ॥ ६१ ॥ जानातिमानुषोयंमेकिंकरिष्यतिवानरैः ॥ अ
द्यपश्यमहाबाहोशोषयिष्यामिवारिधिम् ॥६२ ॥ पादैनैवगमिष्यंतिवानराविगतज्वराः ॥ इत्युक्त्वाक्रोध
ताम्राक्षआरोपितधनुर्धरः ॥ ६३ ॥ तूणीराद्बाणमादायकालाग्निसदृशप्रभम् ॥ संधायचापमाकृष्यरा
मोवाक्यमथाब्रवीत् ॥६४ ॥ पश्यंतुसर्वभूतानिरामस्यशरविक्रमम् ॥ इदानींभस्मसात्कुर्यासमुद्रंसरितां
पतिम् ॥ ६५ ॥ एवंब्रुवतिरामेतुसशैलवनकानना ॥ चचालवसुधाद्यौश्चदिशश्चतमसावृताः ॥ ६६ ॥
चुक्षुभेसागरोवेलांभयाद्योजनमत्यगात् ॥ तिमिनक्रझषामीनाःप्रतप्ताःपरितत्रसुः ॥ ६७ ॥ एतस्मिन्नं
तरेसाक्षात्सागरोदिव्यरूपधृक् ॥ दिव्याभरणसंपन्नःस्वभासाभासयन्दिशः ॥ ६८ ॥ स्वांतस्थदिव्यर
त्नानिकराभ्यांपरिगृह्यसः ॥ पादयोःपुरतःक्षिप्त्वारामस्योपायनंबहु ॥ ६९ ॥ ॥ ॥ ॥

ति आरोपितज्यंधनुर्धरतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ कालाग्नीति कालाग्नितुल्यकांतिंसंधायधनुषियोजयित्वेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ भस्मसात्कुर्यांभस्मसात्करोमीत्यर्थः ॥ ६५ ॥ तमसावृताआसन्नितिशेषः ॥ ६६ ॥ सागरक्षोभमेवाह योजनंवेलामत्यगात् अतिक्रांतः वेलामारभ्ययोजनपर्यंतंसजलोदेशःशुष्कोजातइत्यर्थः प्रतप्ताःजलौष्ण्यवशात् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ उपायनंरत्नानिपादयोःक्षिप्त्वा ॥ ६९ ॥

प्रणिपत्यचराममाहइत्यन्वयः ॥ ७० ॥ स्वस्यशीघ्रमनागमनेहेतुमाह जडइति जडःतमआच्छादितज्ञानः एवंचत्वत्सृष्टस्वभावेनजडत्वे नमदनागमनमितिनमेदोषइतिभावः ॥ ७१ ॥ ननुतवजडत्वंकुतइतिचेत्तत्राह स्थूलानीति स्वभावतोजडान्येवभवतासृष्टानि तामसाहंकारतस्त्वयातत्सृष्टेरितिभावः अतस्त्वदाज्ञारूपंजडत्वंनलंघयंतिनत्यजंतीतितेष्वापोरूपंभूतमहामीतिभावः ॥ ७२ ॥ तदेवाह तामसादिति अहमःअहंकारात् कारणगुणाहिकार्यगुणानारभंतइतिभावः ॥ ७३ ॥ ननुनिर्गुणस्यममकथंभूतस्रष्टृत्वमतआह निर्गुणइति निर्गुणोनि

दंडवत्प्रणिपत्याहरामंरक्तांतलोचनम् ॥ त्राहित्राहिजगन्नाथरामत्रैलोक्यरक्षक ॥ ७० ॥ जडोहंरामते सृष्टःसृजतानिखिलंजगत् ॥ स्वभावमन्यथाकर्तुंकःशक्तोदेवनिर्मितम् ॥ ७१ ॥ स्थूलानिपंचभूतानि जडान्येवस्वभावतः ॥ सृष्टानिभवतैतानित्वदाज्ञांलंघयंतिन ॥ ७२ ॥ तामसादहमोरामभूतानिप्रभवंतिहि ॥ कारणानुगमात्तेषांजडत्वंतामसंस्वतः ॥ ७३ ॥ निर्गुणस्त्वंनिराकारोयदामायागुणान्प्रभो ॥ लीलयांगीकरोषित्वंतदावैराजनामवान् ॥ ७४ ॥ गुणात्मनोविराजश्चसत्त्वाद्देवाबभूविरे ॥ रजोगुणात्प्रजेशाद्यामन्योर्भूतपतिस्तव ॥ ७५ ॥ त्वामहंमाययाछन्नंलीलयामानुषाकृतिम् ॥ ७६ ॥ जडबुद्धिर्जडोमूर्खःकथंजानामिनिर्गुणम् ॥ दंडएवहिमूर्खाणांसन्मार्गप्रापकःप्रभो ॥ ७७ ॥ भूतानाममरश्रेष्ठपशूनांलगुडोयथा ॥ शरणंतेव्रजामीशशरण्यंभक्तवत्सल ॥ अभयंदेहिमेरामलंकामार्गंददामिते ॥ ७८॥

राकारोऽपिलीलयायदामायागुणानंगीकरोषितदास्रष्टृत्वाद्वैराजनामा स्वार्थेऽण् ॥ ७४ ॥ तत्रकस्माद्गुणात्कस्यसृष्टिस्तत्राह गुणात्मनोविराजइति देवाअत्रसनकादयः प्रजेशामन्वाद्याइंद्राद्याश्च मन्योस्तमसःभूतपतिःसंहर्तारुद्रः ॥ ७५ ॥ माययाछन्नंछन्नात्मस्वरूपम् तदेवाह लीलयेति ॥ ७६ ॥ जडबुद्धिस्तमोवृतत्वात् जडःस्वरूपेणापिजलरूपत्वात् अतएवमूर्खःत्वांनिर्गुणंसर्वनियंतृपरमेश्वरत्वेनकथंजानामीत्यर्थः इदानींतुत्वत्कृतदंडात्त्वत्स्वरूपंज्ञातमितिवदन्अर्थात्तरन्यासमाह दंडएवेति ॥ ७७ ॥ भूतानांप्राणिनाम् ॥ ७८ ॥

अमोघमनिष्फलंयथाभवतितथापातिनः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ हेराम उत्तरप्रदेशेद्रुमकुल्यस्तदाख्यः ॥ ८१ ॥ तत्रतेषुपापात्मसु ॥ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ब्रह्मणोलब्धवरत्वात् अस्मिन्कार्येसेतुबंधनकार्ये ॥ ८४ ॥ कीर्तिंसेतुबंधनकृतां याकीर्तिःसेवात्मिकादृष्टासतीसर्व

रामउवाच ॥ अमोघोयंमहाबाणःकस्मिन्देशेनिपात्यताम् ॥ लक्षंदर्शयमेशीघ्रंबाणस्यामोघपातिनः ॥ ॥ ७९ ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वाकरेदृष्ट्वामहाशरम् ॥ महोदधिर्महातेजाराघवंवाक्यमब्रवीत् ॥ ८० ॥ रामोत्तरप्रदेशेतुद्रुमकुल्यइतिश्रुतः ॥ प्रदेशस्तत्रबहवःपापात्मानोदिवानिशम् ॥ ८१ ॥ बाधंतेमांरघुश्रेष्ठ तत्रतेपात्यतांशरः ॥ रामेणसृष्टोबाणस्तुक्षणादाभीरमंडलम् ॥ ८२ ॥ हत्वापुनःसमागत्यतूणीरेपूर्ववत्स्थितः॥ततोब्रवीद्रघुश्रेष्ठंसागरोविनयान्वितः ॥ ८३॥ नलःसेतुंकरोत्वस्मिन्जलेमेविश्वकर्मणः ॥ सुतोधीमान्समर्थोऽस्मिन्कार्येलब्धवरोहरिः ॥८४॥ कीर्तिंजानंतुतेलोकाःसर्वलोकमलापहाम् ॥ इत्युक्त्वा राघवंनत्वाययौसिंधुरदृश्यताम् ॥ ८५ ॥ ततोरामस्तुसुग्रीवलक्ष्मणाभ्यांसमन्वितः ॥ नलमाज्ञापयच्छीघ्रंवानरैःसेतुबंधने ॥ ८६ ॥ ततोतिहृष्टःप्लवगेंद्रयूथपैर्महानगेंद्रप्रतिमैर्युतोनलः ॥ बबंधसेतुंशतयोजनायतंसुविस्तृतंपर्वतपादपैर्दृढम् ॥ ८७ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेतृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सेतुमारभमाणस्तुतत्ररामेश्वरंशिवम् ॥ संस्थाप्यपूजयित्वाहरामोलोकहितायच ॥१॥ प्रणमेत्सेतुबंधंयोदृष्ट्वारामेश्वरंशिवम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेमदनुग्रहात् ॥२ ॥

लोकपापहर्त्रीं ॥ ८५ ॥ वानरैःसहेतिशेषः ॥ ८६॥ पर्वतपादपैःपर्वतैःपादपैश्च ॥ ८७ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि०युद्धकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ सेतुमिति निर्विघ्नत्वार्थंद्रष्टृणांपुण्यार्थंच तदेवाह लोकहितायचेति ॥ १ ॥ तदेवस्पष्टयति प्रणमेदिति ॥ २ ॥

संकल्पनियतःसंकल्पपूर्वमित्यर्थः मध्येकार्यांतरमकुर्वन्निितियावत् ॥ ३ ॥ क्षिप्ततद्भारःजलानयनपात्रादिभारः ॥ ४ ॥ चतुर्दशयोजना
निसेतुयुक्तानिकृतानि ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रयोविंशदिति त्रयोविंशतिरित्यर्थेआर्षं बबंधएवंक्रमेण बबंधेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ महदिति

सेतुबंधेनरःस्नात्वादृष्ट्वारामेश्वरंहरम् ॥ संकल्पनियतोभूत्वागत्वावाराणसींनरः ॥ ३ ॥ आनीयगंगासालि
लंरामेशमभिषिच्यच ॥ समुद्रेक्षिप्ततद्भारोब्रह्मप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ४ ॥ कृतानिप्रथमेनाह्नायोजनानिच
तुर्दश ॥ द्वितीयेनतथाचाह्नायोजनानितुविंशतिः ॥ ५ ॥ तृतीयेनतथाचाह्नायोजनान्येकविंशतिः ॥ च
तुर्थेनतथाचाह्नाह्नाविंशतिरितिश्रुतम् ॥६॥ पंचमेनत्रयोविंशद्योजनानिसमंततः ॥ बबंधसागरेसेतुंनलो
वानरसत्तमः ॥ ७ ॥ तेनैवजग्मुःकपयोयोजनानांशतंद्रुतम् ॥ असंख्याताःसुवेलाद्रिंरुरुधुःप्लवगोत्तमाः॥
॥ ८ ॥ आरुह्यमारुतिंरामोलक्ष्मणोप्यंगदंतथा ॥ दिदृक्षूराघवोलंकामारुरोहाचलंमहत् ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा
लंकांसुविस्तीर्णांनानाचित्रध्वजाकुलाम् ॥ चित्रप्रासादसंबाधांस्वर्णप्राकारतोरणाम् ॥ १० ॥ परिखा
भिःशतघ्नीभिःसंक्रमैश्चविराजिताम् ॥ प्रासादोपरिविस्तीर्णप्रदेशेदशकंधरः॥११॥ मंत्रिभिःसहितोवीरैः
किरीटदशकोज्वलः ॥ नीलाद्रिशिखराकारःकालमेघसमप्रभः ॥ १२ ॥ रत्नदंडैःसितच्छत्रैरनेकैःपरि
शोभितः ॥ एतस्मिन्नंतरेबद्धोमुक्तोरामेणवैशुकः ॥ १३ ॥ वानरैस्ताडितःसम्यक्दशाननमुपागतः ॥
प्रहसन्रावणःप्राहपीडितःकिंपरैःशुक ॥ १४ ॥ रावणस्यवचःश्रुत्वाशुकोवचनमब्रवीत् ॥ सागरस्योत्त
रेतीरेऽब्रुवंतेवचनंयथा ॥ ततउत्प्लुत्यकपयोगृहीत्वामांक्षणात्ततः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥

क्लीबत्वमार्षम् ॥ ९ ॥ तोरणंपुरद्वारम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हेशुकत्वंपरैःपीडितः किम् ॥ १४ ॥ शुकउवाच तेत
ववचनंअब्रुवम् सुग्रीवंप्रतीतिशेषः ॥ १५ ॥

मुष्टिभिर्हंतुंनखदंतैर्लोमुंछेत्तुंहेराममांरक्षेतिक्रोशंतंमांदृष्ट्वा अयंविसृज्यतामितिवानरान्प्राह ॥ १६ ॥ १७ ॥ त्वदुक्तसंधिभेदादिअसंभावितमित्याह राक्षसानामिति ॥ १८ ॥ आयांतिवानराइतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ श्वःकालेश्वःप्रातःकालइत्यर्थः नगरींलंकामित्यत्र

मुष्टिभिर्नखदंतैश्चहंतुंलोप्तुंप्रचक्रमुः ॥ ततोमांरामरक्षेतिक्रोशंतंरघुपुंगवः ॥१६ ॥ विसृज्यतामितिप्राह विसृष्टोहंकपीश्वरैः ॥ ततोहमागतोभीत्यादृष्ट्वातद्वानरंबलम् ॥ १७ ॥ राक्षसानांबलौघस्यवानरेंद्रबलस्यच ॥ नैतयोर्विद्यतेसंधिर्देवदानवयोरिव ॥ १८ ॥ पुरप्राकारमायांतिक्षिप्रमेकतरंकुरु ॥ सीतांवास्मैप्रयच्छाशुयुद्धंवादीयतांप्रभो ॥ १९ ॥ मामाहरामस्त्वंब्रूहिरावणंमद्वचःशुक ॥ यद्बलंचसमाश्रित्यसीतांमेहृतवानसि ॥ २० ॥ तद्दर्शययथाकामंससैन्यःसहबांधवः ॥ श्वःकालेनगरींलंकांसप्राकारांसतोरणाम् ॥ २१ ॥ राक्षसंचबलंपश्यशरैर्विध्वंसितंमया ॥ घोररोषमहंमोक्ष्येबलंधारयरावण ॥ २२ ॥ इत्युक्त्वोपररामाथरामःकमललोचनः ॥ एकस्थानगतायत्रचत्वारःपुरुषर्षभाः ॥ २३ ॥ श्रीरामोलक्ष्मणश्चैवसुग्रीवश्चविभीषणः ॥ एतएवसमर्थास्तेलंकांनाशयितुंप्रभो ॥ २४ ॥ उत्पाट्यभस्मीकरणेसर्वेतिष्ठंतुवानराः ॥ तस्ययादृग्बलंदृष्टंरूपंप्रहरणानिच ॥ २५ ॥ वधिष्यतिपुरंसर्वमेकस्तिष्ठंतुतेत्रयः ॥ पश्यवानरसेनांतामसंख्यातांप्रपूरिताम् ॥२६ ॥ गर्जंतिवानरास्तत्रपश्यपर्वतसन्निभाः ॥ नशक्यास्तेगणयितुंप्राधान्येनब्रवीमिते ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शरैर्विध्वंसितामितिविभक्तिविपरिणामेनान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ लंकानाशस्यप्रकारविशेषमाह उत्पाट्यभस्मीकरणेइति पुनर्विचार्यएकोरामएवतन्नाशेऽलमित्याह तस्येति ॥ २५ ॥ प्रपूरिताम् प्रकर्षेणपूरितालंकाययाताम् यद्वारामतेजसापूरिताम् ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ अग्निनंदनःअग्निपुत्रःअथांगदंदर्शयति एषइति ॥ २९ ॥ लांगूलंस्फोटयति भुव्याहंति ॥ ३० ॥ हनूमंतंदर्शयति येनेति
॥ ३१ ॥ श्वेतःनाम्ना यःसुग्रीवसमीपमागम्यपुनर्गच्छतिसश्वेतनामा ॥ ३२ ॥ रंभाख्यंदर्शयाति यस्त्विति ॥ ३३ ॥ शरभंदर्शयति

एषयोभिमुखोलंकांनदंस्तिष्ठतिवानरः ॥ यूथपानांसहस्राणांशतेनपरिवारितः ॥ २८ ॥ सुग्रीवसेनाधि
पतिर्नीलोनामाग्निनंदनः ॥ एषपर्वतशृंगाभःपद्मकिंजल्कसन्निभः ॥ २९ ॥ स्फोटयत्यभिसंरब्धोलांगू
लंचपुनःपुनः ॥ युवराजोंगदोनामवालिपुत्रोतिवीर्यवान् ॥३०॥ येनदृष्टाजनकजारामस्यातीववल्लभा ॥
हनूमानेषविख्यातोहतोयेनतवात्मजः ॥ ३१ ॥ श्वेतोरजतसंकाशोमहाबुद्धिपराक्रमः ॥ तूर्णंसुग्रीवमा
गम्यपुनर्गच्छतिवानरः ॥ ३२ ॥ यस्त्वेषसिंहसंकाशःपश्यत्यतुलविक्रमः ॥ रंभोनाममहासत्त्वोलंकांना
यितुंक्षमः ॥ ३३ ॥ एषपश्यतिवैलंकांदिधक्षन्निववानरः ॥ शरभोनामराजेंद्रकोटियूथपनायकः ॥
॥ ३४ ॥ पनसश्चमहावीर्योमैंदश्चद्विविदस्तथा ॥ नलश्चसेतुकर्तासौविश्वकर्मसुतोबली ॥ ३५ ॥ वा
नराणांवर्णनेवासंख्यानेवाकईश्वरः ॥ शूराःसर्वेमहाकायाःसर्वेयुद्धाभिकांक्षिणः ॥ ३६ ॥ शक्ताःसर्वेचू
र्णयितुंलंकांरक्षोगणैःसह ॥ एतेषांबलसंख्यानंप्रत्येकंवच्मितेशृणु ॥ ३७ ॥ एषांकोटिसहस्राणिनवपं
चचसप्तच ॥ तथाशंखसहस्राणितथार्बुदशतानिच ॥३८॥ सुग्रीवसचिवानांतेबलमेतत्प्रकीर्तितम् ॥
अन्येषांतुबलंनाहंवक्तुंशक्तोऽस्मिरावण ॥ ३९ ॥

एषइति ॥ ३४ ॥ अथपनसादीन्दर्शयति ॥ ३५ ॥ वर्णनेगुणकथने संख्याने गणने ॥ ३६ ॥ रक्षोगणसहितांलंकामित्यर्थः बल
संख्यानंयोद्धृगणनम् ॥३७॥ एषांनीलांगदहनूमच्छ्वेतरंभशरभपनसमैंदद्विविदानांदशानाम् नवपंचसप्तएकविंशतिरित्यर्थः ॥३८॥३९॥

जगदात्मिका जगत्स्वरूपामायास्वरूपंदृश्यंजगदेवसूक्ष्मरूपेणेत्याशयः ॥ ४० ॥ समुत्पन्नंस्थूलरूपेणेत्यर्थः जगतस्तस्थुषश्चस्थावरजंगमात्मकस्यसंसारस्य तौसीतारामौ ॥ ४१ ॥ पितरौमातापितरौ तयोर्वैरीतद्वैरवान्कथंभवेत् कथंजीवेदित्यर्थः जगन्मातैवेत्यनेनार्थात्त्वमपिभातेतिव्यंग्यम् ॥ ४२ ॥ क्षणनाशित्वेनात्यंतास्थिरत्वबोधनम् तत्रहेतुःपंचभूतात्मकेइति पंचविंशतितत्त्वकेतदात्मकेबुद्ध्यहंकारैकादशेंद्रियपंचभूततद्गुणरूपादिपंचकात्मकत्वात् विकारद्वाराचप्रकृतेरप्यत्रानुगमइतिचतुर्विंशतितत्त्वात्मकत्वम् ॥ ४३ ॥ अहंकृतालयेअ

रामोनमानुषःसाक्षादादिनारायणःपरः ॥ सीतासाक्षाज्जगद्धेतुश्चिच्छक्तिर्जगदात्मिका ॥ ४० ॥ ताभ्यामेवसमुत्पन्नंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ तस्माद्रामश्चसीताचजगतस्तस्थुषश्चतौ ॥ ४१ ॥ पितरौपृथिवीपालतयोर्वैरीकथंभवेत् ॥ अजानतात्वयानीताजगन्मातैवजानकी ॥ ४२ ॥ क्षणनाशिनिसंसारेशरीरेक्षणभंगुरे ॥ पंचभूतात्मकेराजंश्चतुर्विंशतितत्वके ॥ ४३ ॥ मलमांसास्थिदुर्गंधभूयिष्ठेऽहंकृतालये ॥ कैवास्थाव्यतिरिक्तस्यकायेतवजडात्मके ॥ ४४ ॥ यत्कृतेब्रह्महत्यादिपातकानिकृतानिते ॥ भोगभोक्तातुयोदेहःसदेहोत्रपतिष्यति ॥ ४५ ॥ पुण्यपापेसमायातोजीवेनसुखदुःखयोः ॥ कारणेदेहयोगादिनात्मनःकुरुतोनिशम् ॥ ४६ ॥ यावद्देहोस्मिकर्तास्मीत्यात्माहंकुरुतेवशः ॥ अध्यासात्तावदेवस्याज्जन्मनाशादिसंभवः ॥ ४७ ॥

हंकारस्यालयेस्थानभूतेतेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्योभिन्नस्यचेतनस्यजडात्मकेदेहेकैवास्था ॥ ४४ ॥ यस्यदेहस्यकृतेतत्पोषणादिनिमित्तम् योदेहःस्थूलः ॥ ४५ ॥ सुखदुःखयोःकारणेपुण्यपापेजीवेनसहसमायातःसमायास्यतइत्यर्थेआर्षंतत् तेचपुण्यपापेदेहयोगादिनाआत्मनःसुखदुःखेकुरुतोनानुस्वतस्तेआत्मनइत्यर्थः ॥ ४६ ॥ देहयोगःकीदृशस्तत्राहयावदिति अध्यासादहंकारतादात्म्याध्यासात् उक्तरीत्यायावदवशोहंकुरुतइत्यर्थः एतेनज्ञानिनोदेहसंबंधोपिदुःखाद्यभावादेहयोगेनैवदुःखमित्ययुक्तमित्यपास्तम् उक्ताध्यासरूपस्यैवयोगस्याविवक्षितत्वात् ॥ ४७ ॥

उपसंहरति तस्मादिति ॥ ४८ ॥ स्वाज्ञानंस्वस्वरूपस्यशुद्धत्वादेर्यदज्ञानंतद्वशतोबंधंशरीरादिसंबंधंप्राप्यमुह्यति पुनःपुनःकर्मसुप्रवर्तते आत्मानंशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावंज्ञात्वा सदास्मरेत्यनेनाविच्छेदेनतत्स्मरणाभ्यासोमोक्षदइत्युक्तम् ॥ ४९ ॥ अथतादृशज्ञानसाधनंवैराग्य माह विरतिमिति ननुसर्वत्रविरतौभोगसुखंहीयेतेतितत्राह निरयेष्वपीति एवंचेदृशभोगोपिहेयएवेतिभावः ॥ ५० ॥ सर्वथादुर्लभंतत्रा

तस्मात्त्वंत्यजदेहादावभिमानंमहामते ॥ आत्मातिनिर्मलःशुद्धोविज्ञानात्माऽचलोऽव्ययः ॥ ४८ ॥ स्वाज्ञानवशतोबंधंप्रतिपद्यविमुह्यति ॥ तस्मात्त्वंशुद्धभावेनज्ञात्वात्मानंसदास्मर ॥ ४९ ॥ विरतिंभजसर्वत्रपुत्रदारगृहादिषु ॥ निरयेष्वपिभोगःस्याच्छ्वसूकरतनावपि ॥ ५० ॥ देहंलब्ध्वाविवेकाढ्यंद्विजत्वंचविशेषतः ॥ तत्रापिभारतेवर्षेकर्मभूमौसुदुर्लभम् ॥ ५१ ॥ कोविद्वानात्मसात्कृत्वादेहंभोगानुगोभवेत् ॥ अतस्त्वंब्राह्मणोभूत्वापौलस्त्यतनयश्वसन् ॥ ५२ ॥ अज्ञानीवसदाभोगाननुधावसिकिंमुधा ॥ इतःपरंवात्यक्त्वात्वंसर्वसंगंसमाश्रय ॥ ५३ ॥ राममेवपरात्मानंभक्तिभावेनसर्वदा ॥ सीतांसमर्प्यरामायतत्पादानुचरोभव ॥ ५४ ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंप्रयास्यसि ॥ नोचेद्गमिष्यसेधोधःपुनरावृत्तिवर्जितः ॥ अंगीकुरुष्वमद्वाक्यंहितमेववदामिते ॥ ५५ ॥ सत्संगतिंकुरुभजस्वहरिंशरण्यंश्रीराघवंमरकतोपलकांतिकांतम् ॥ सीतासमेतमनिशंधृतचापबाणंसुग्रीवलक्ष्मणविभीषणसेवितांघ्रिम् ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

पिभारतेवर्षेकर्मभूमौसुतरांदुर्लभम् विवेकाढ्यंतदाढ्यतायोग्यंदेहंलब्ध्वाविशेषतश्चद्विजत्वंलब्ध्वा ॥ ५१ ॥ कोविद्वान्देहमात्मसात्आत्माधीनंकृत्वा अर्थात्स्वयंदेहभोगानुगोभवेदित्यन्वयःपौलस्त्यतनयश्वेत्यनेनविशुद्धवंशतोक्ता ॥ ५२ ॥ सर्वसंगंत्यक्त्वाराममेवाश्रयेत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ पुनरावृत्तिवर्जितइतिपुनरावृत्त्याउत्तमलोकाद्वर्जितःहीनःकृतइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ मरकतोपलोमरकतमणिस्तद्वत्कांतंश्यामदेहम् ॥५६ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि०युद्धकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥

॥१२॥

श्रुत्वेति ॥ १ ॥ सुतरांदुर्मतेमामनुजीव्यममसेवकोभूत्वेतियावत् गुरुवत्कथंभाषसे सर्वशिक्षकंमांशिक्षन् शिक्षयन्नित्यर्थः ॥ २ ॥ पूर्वकृतंपूर्वोपकृतंयद्यपित्वंवधोचितस्तथापितेनपूर्वोपकारस्मरणेनत्वांरक्षामीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ एवंविधंवाक्यं गृहंवैखानसाश्रमम् ॥ ४ ॥

श्रुत्वाशुकमुखोद्गीतंवाक्यमज्ञाननाशनम् ॥ रावणःक्रोधताम्राक्षोदहन्निवतमब्रवीत् ॥ १ ॥ अनुजीव्यसुदुर्बुद्धेगुरुवद्भाषसेकथम् ॥ शासिताहंत्रिजगतांत्वंमांशिक्षन्नलज्जसे ॥२॥ इदानीमेवहन्मित्वांकिंतुपूर्वकृतंतव ॥ स्मरामितेनरक्षामित्वांयद्यपिवधोचितम् ॥ ३ ॥ इतोगच्छविमूढत्वमेवंश्रोतुंनमेक्षमम ॥ महाप्रसादइत्युक्त्वावेपमानोगृहंययौ ॥ ४ ॥ शुकोपिब्राह्मणःपूर्वंब्रह्मिष्ठोब्रह्मवित्तमः ॥ वानप्रस्थविधानेनवनेतिष्ठन्स्वकर्मकृत ॥ ५ ॥ देवानामभिवृद्ध्यर्थंविनाशायसुरद्विषाम् ॥ चकारयज्ञवितातिमविच्छिन्नांमहामतिः ॥ ६ ॥ राक्षसानांविरोधोभूच्छुकोदेवहितोद्यतः ॥ वज्रदंष्ट्रइतिख्यातस्तत्रैकोराक्षसोमहान् ॥ ७ ॥ अंतरंप्रेप्सुरातिष्ठच्छुकापकरणोद्यतः ॥ कदाचिदागतोगस्त्यस्तस्याश्रमपदंमुनेः ॥ ८ ॥ तेनसंपूजितोगस्त्योभोजनार्थंनिमंत्रितः ॥ गतेस्नातुंमुनौकुंभसंभवेप्राप्यचांतरम् ॥ ९ ॥ अगस्त्यरूपधृक्सोपिराक्षसःशुकमब्रवीत् ॥ यदिदास्यसिमेब्रह्मन्भोजनंदेहिसामिषम् ॥ १० ॥ बहुकालंनभुक्तंमेमांसंछागांगसंभवम् ॥ तथेतिकारयामाससमांसभोज्यंसविस्तरम् ॥ ११ ॥

अमुमेवार्थमितिहासपूर्वकमाह शुकोपीति ॥ ५ ॥ अविच्छिन्नांयज्ञवितर्तिमध्येविच्छेदराहितंयज्ञविस्तरम् ॥ ६ ॥ शुकोदेवहितोद्यतइतिज्ञात्वाराक्षसानांशुकेविरोधोद्वेष्यत्वबुद्धिरभूत् ॥ ७ ॥ शुकापकरणेशुकस्यापकारेउद्यतःशुकापकारंआतिष्ठत्प्रतिज्ञातवान् परस्मैपदमार्षं तस्यशुकस्य ॥ ८ ॥ अंतरमवसरम् ॥ ९ ॥ सामिषंसमांसम् ॥ १० ॥ मांसभोज्यं मांसयुक्तभोज्यम् ॥ ११ ॥

तांचशुकभार्याचांतस्तच्छरीरांतर्मायययाप्रविश्यमोहयन् पाकशालातोबहिर्निःसरणाक्षमांकुर्वन् ॥ १२ ॥ सःअगस्त्यःअमेध्यंमानुषंमांसं दृष्ट्वाचुकोपकुपितश्चसन्नगस्त्यःशुकमब्रवीत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ यतस्त्वंमह्यंमानुषंमांसंदत्तवानासि अतस्त्वंमानुषाशनोराक्षसोभूत्वातिष्ठ ॥ १५ ॥ अद्यमेविस्तरंविस्तरयुतंमांसंदेहीतिइदानिमुक्तं तथैवमेमयादत्तमतोमेममशापंकिंप्रदास्यसीआर्षमेतत् ॥ १६ ॥ १७ ॥

उपाविष्टेमुनौभोक्तुंराक्षसोतीवसुंदरम् ॥ शुकभार्यावपुर्धृत्वातांचांतर्मोहयन्खलः ॥ १२ ॥ नरमांसंददौ तस्मैसुपक्कंबहुविस्तरम् ॥ दत्त्वैवांतर्दधेरक्षस्ततोदृष्ट्वाचुकोपसः ॥ १३ ॥ अमेध्यंमानुषंमांसमगस्त्यःशुकमब्रवीत् ॥ अभक्ष्यंमानुषंमांसंदत्तवानसिदुर्मते ॥ १४ ॥ मह्यंत्वंराक्षसोभूत्वातिष्ठत्वंमानुषाशनः ॥ इतिशप्तःपुरोभीत्याप्राहागस्त्यंमुनेत्वया ॥ १५ ॥ इदानींभाषितंमेद्यमांसंदेहीतिविस्तरम् ॥ तथैवदत्तं मेदेवकिंमेशापंप्रदास्यसि ॥ १६ ॥ श्रुत्वाशुकस्यवचनंमुहूर्तंध्यानमास्थितः ॥ ज्ञात्वारक्षःकृतंसर्वंत तःप्राहशुकंसुधीः ॥ १७ ॥ तवापकारिणासर्वंराक्षसेनकृतंत्विदम् ॥ अविचार्यैवमेदत्तःशापस्तेमुनिसत्तम ॥ १८ ॥ तथापिमेवचोमोघमेवमेवभविष्यति ॥ राक्षसंवपुरास्थायरावणस्यसहायकृत् ॥ १९ ॥ तिष्ठतावद्यदारामोदशाननवधायहि ॥ आगमिष्यतिलंकायाःसमीपंवानरैःसह ॥ २० ॥ प्रेषितोरावणेनत्वंचारोभूत्वारघूत्तमम् ॥ दृष्ट्वाशापाद्विनिर्मुक्तोबोधयित्वाचरावणम् ॥ २१ ॥ तत्त्वज्ञानंततो मुक्तःपरंपदमवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तोगस्त्यमुनिनाशुकोब्राह्मणसत्तमः ॥ २२ ॥

॥ १८ ॥ यतोमेवचोमोघमानिष्फलमतएवमेवमदुक्तंभविष्यतितदेववदन्शापांतमाह राक्षसंवपुरिति ॥ १९ ॥ २० ॥ तदागमनोत्तरंरावणेनप्रेषितश्चारोभूत्वारघूत्तमंदृष्ट्वाशापाद्विनिर्मुक्तःरक्षःस्वभावाद्विनिर्मुक्तः ॥ २१ ॥ रावणंतत्त्वज्ञानंबोधयित्वाचततोमुक्तःमत्समीपादृच्छेतितेनरयक्तः परंपदंस्ववैखानसंपदम् ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ राज्ञोमातुःपिताराज्ञःप्रियश्चेत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ तदादिजानकीप्रवेशदिनादारभ्यपुर्यालंकायांघोराणिनिमित्तानिउत्पाताद्दृश्यंतेइत्यन्वयः ॥ २७ ॥ घोरत्वाविस्करणंनाशहेतूनीतिखरंकठोरंस्तनितंगर्जितंनिर्घोषःसवज्रपातःशब्दश्चयेषांते ॥ २८ ॥ देवलिंगानिदेवस्थानभूताःप्रतिमाःस्विद्यंतिस्वेदवंतिभवंति ॥ २९ ॥ अग्रतःप्रतिराक्षसंपुरःस्थिताकालिकापांडुरैःदंतैःप्रका

बभूवराक्षसःसद्योरावणंप्राप्यसंस्थितः ॥इदानींचाररूपेणदृष्ट्वारामंसहानुजम् ॥ २३॥ रावणंतत्त्वविज्ञानं बोधयित्वापुनर्द्रुतम् ॥ पूर्ववद्ब्राह्मणोभूत्वास्थितोवैखानसैःसह ॥ २४ ॥ ततःसमागमद्वृद्धोमाल्यवान् राक्षसोमहान् ॥ बुद्धिमान्नीतिनिपुणोराज्ञोमातुःप्रियःपिता ॥ २५ ॥ प्राहतंराक्षसंवीरंप्रशांतेनांतरात्मना ॥ शृणुराजन्वचोमेद्यश्रुत्वाकुरुयथेप्सितम् ॥ २६ ॥ यदाप्रविष्टानगरींजानकीरामवल्लभा ॥ तदादिपुर्यांदृश्यंतेनिमित्तानिदशानन ॥ २७ ॥ घोराणिनाशहेतूनितानिमेवदतःशृणु ॥ खरस्तानितनिर्घोषामेघाअतिभयंकराः ॥ २८ ॥ शोणितेनाभिवर्षंतिलंकामुष्णेनसर्वदा ॥ रुदंतिदेवलिंगानिस्विद्यंतिप्रचलंतिच ॥ २९ ॥ कालिकापांडुरैर्दंतैःप्रहसत्यग्रतःस्थिता ॥ खरागोषुप्रजायंतेमूषकानकुलैःसह ॥ ॥ ३० ॥ मार्जारेणतुयुध्यंतिपन्नगागरुडेनतु ॥ करालोविकटोमुंडःपुरुषःकृष्णपिंगलः ॥ ३१ ॥ कालोगृहाणिसर्वेषांकालेकालेत्ववेक्षते ॥ एतान्यन्यानिदृश्यंतेनिमित्तान्युद्भवंतिच ॥ ३२॥ अतःकुलस्य रक्षार्थंशांतिंकुरुदशानन ॥ सीतांसत्कृत्यसधनांरामायाशुप्रयच्छभो ॥ ३३ ॥

शितैर्हसति सर्वान्भक्षयामीत्याशयेनहासः नकुलसहितामूषकामार्जारभक्ष्यामार्जारैर्युध्यंतितेनरक्षोभक्ष्येभ्योवानरमनुष्येभ्यएवरक्षसां भयमितिसूचितम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कालोमृत्युस्तद्रूपः कालेकालेसायंप्रातश्चेत्यर्थः एतान्युक्तानिएवंजातीयकान्यन्यानिचजाता निदृश्यंतेअन्यान्युद्भवंतिजायंते ॥ ३२ ॥ शांतिउत्पातसूचितारिष्टनाशकंकर्म तदेवकर्माह सीतामिति ॥ ३३ ॥

रामस्यनारायणत्वेगमकमाह यत्पादेतिपोतोनौका ज्ञानिनस्तरंतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ भक्त्यापूतंपवित्रंअंतःकरणंयेषांतेभाक्तिपूतांताःआ
र्षेरेफलोपःसर्वेषांहृदयंआलयःस्थानंयस्य तेनसर्वांतर्यामिणमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ भक्त्येत्यस्यतथापीत्यादि भक्त्यारामभक्त्या कुलस्य
कुशलमेवकौशलंतद्धेतवेतन्निमित्तमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ नमर्षयति नहितत्त्वेनगृह्णतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ अमर्षमेवप्रकटयति मानवमिति

रामंनारायणंविद्धिविद्वेषंत्यजराघवे ॥ यत्पादपोतमाश्रित्यज्ञानिनोभवसागरम् ॥ ३४ ॥ तरंतिभक्ति
पूतांतास्ततोरामोनमानुषः ॥ भजस्वभक्तिभावेनरामंसर्वहृदालयम् ॥ ३५ ॥ यद्यपित्वंदुराचारोभ
क्त्यापूतोभविष्यसि ॥ मद्वाक्यंकुरुराजेंद्रकुलकौशलहेतवे ॥ ३६ ॥ तत्तुमाल्यवतोवाक्यंहितमुक्तंद
शाननः ॥ नमर्षयतिदुष्टात्माकालस्यवशमागतः ॥ ३७ ॥ मानवंकृपणंराममेकंशाखामृगाश्रयम् ॥
समर्थंमन्यसेकेनहीनंपित्रामुनिप्रियम् ॥ ३८ ॥ रामेणप्रेषितोनूनंभाषसेत्वमनर्गलम् ॥ गच्छवृद्धोसि
बंधुस्त्वंसोढंसर्वंत्वयोदितम् ॥ ३९ ॥ इतोमत्कर्णपदवींदहत्येतद्वचस्तव ॥ इत्युक्त्वासर्वसचिवैःसहितः
प्रस्थितस्तदा ॥ ४० ॥ प्रासादाग्रेसमासीनःपश्यन्वानरसैनिकान् ॥ युद्धायायोजयत्सर्वराक्षसान्समुप
स्थितान् ॥ ४१ ॥ रामोपिधनुरादायलक्ष्मणेनसमाहृतम् ॥ दृष्ट्वारावणमासीनंकोपेनकलुषीकृतः ॥
॥ ४२ ॥ किरीटिनंसमासीनंमंत्रिभिःपरिवेष्टितम् ॥ शशांकार्धनिभेनैवबाणेनैकेनराघवः ॥ ४३ ॥
श्वेतच्छत्रसहस्राणिकिरीटदशकंतथा ॥ चिच्छेदनिमिषार्धेनतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४४ ॥ लज्जितोराव
स्तूर्णंविवेशभवनंस्वकम् ॥ आहूयराक्षसान्सर्वान्प्रहस्तप्रमुखान्खलः ॥ ४५ ॥

कृपणंअस्मदादिदयापात्रम् शाखामृगावानराः मुनिप्रियत्वेनातिनिःसारत्वंसूचितम् ॥ ३८ ॥ यतस्त्वंवृद्धोबंधुरतस्त्वयोदितंसर्वंसोढ
म् ॥ ३९ ॥ इतस्तववक्त्रान्निःसृतमेतद्वचःकर्णपदवींदहतीति प्रस्थितःसभामध्याद्रावणइतिशेषः ॥ ४० ॥ समुपस्थितान्सन्निहितान् ॥ ॥ १४ ॥
॥ ४१ ॥ समाहृतंसमानयिदत्तम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ श्वेतच्छत्रसहस्राणिअतिमहत्वाद्देहस्यानेकच्छत्रधारणा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

पणवानकगोमुखैः वाद्यविशेषैः ॥ ४६ ॥ कृतवाहनास्तद्वहनीयरथारूढाःखड्गादिभिरायुधैर्लक्षिताः तादृशायुधधराइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ लंकांसर्वतःप्रतिद्वारंचोपाययुः ॥ ४८ ॥ शृंगाणिसूक्ष्मोन्नतभागाःशिखराणिततोविपुलानि युद्धायस्थिताइतिशेषः ॥ ४९ ॥ राव

वानरैःसहयुद्धायनोदयामाससत्वरः ॥ ततोभेरिमृदंगाद्यैःपणवानकगोमुखैः ॥४६॥ महिषोष्ट्रैःखरैःसिंहै र्द्विपिभिःकृतवाहनाः ॥ खड्गशूलधनुःपाशयष्टितोमरशक्तिभिः ॥४७॥ लक्षिताःसर्वतोलंकांप्रतिद्वारमु पाययुः ॥ तत्पूर्वमेवरामेणनोदितावानरर्षभाः ॥ ४८ ॥ उद्यम्यगिरिशृंगाणिशिखराणिमहांतिच ॥ त रूंश्चोत्पाट्यविविधान्युद्धायहरियूथपाः ॥ ४९ ॥ प्रेक्षमाणारावणस्यतान्यनीकानिभागशः ॥ राघवप्रि यकामार्थंलंकामारुरुहुस्तदा ॥ ५० ॥ तेद्रुमैःपर्वताग्रैश्चमुष्टिभिश्चप्लवंगमाः ॥ ततःसहस्रयूथाश्चकोटि यूथाश्चयूथपाः ॥ ५१ ॥ कोटीशतयुताश्चान्येरुरुधुर्नगरंभृशम् ॥ आप्लवंतःप्लवंतश्चगर्जंतश्चप्लवंगमाः॥ ॥ ५२ ॥ रामोजयत्यतिबलोलक्ष्मणश्चमहाबलः ॥ राजाजयतिसुग्रीवोराघवेणानुपालितः ॥ ५३ ॥ इत्येवंघोषयंतश्चसमंयुयुधिरेऽरिभिः ॥ हनूमानंगदश्चैवकुमुदोनीलएवच ॥ ५४ ॥ नलश्चशरभश्चैवमैं दोद्विविदएवच ॥ जांबवान्दधिवक्त्रश्चकेसरीतारएवच ॥ ५५ ॥ अन्येचबलिनःसर्वेयूथपाश्चप्लवंगमाः॥ द्वाराण्युत्प्लुत्यलंकायाःसर्वतोरुरुधुर्भृशम् ॥ तदावृक्षैर्महाकायाःपर्वताग्रैश्चवानराः ॥ ५६ ॥ निजघ्नु स्तानिरक्षांसिनखैर्दंतैश्चवेगिताः ॥ राक्षसाश्चतदाभीमाद्वारेभ्यःसर्वतोरुषा ॥ ५७ ॥

णस्यभागशःतत्तत्प्रदेशंस्वस्वरक्षणीयांशत्वेनगृहीत्वास्थितानीतिशेषः ॥ ५० ॥ तेद्रुमैरित्याद्यैरुपलक्षिताइतिशेषः सहस्रयूथाःसहस्र संख्येयायूथायेषाम् ॥ ५१ ॥ आप्लवंतःऊर्ध्वंप्लवंतःपुनरधःपतंतः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अरिभिःराक्षसैः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ सर्वतोरुरु धुःयथारक्षसांबहिर्निर्गमोनभवातितथास्वयमंतःप्राविविशुरित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

निर्गत्यबलेनवानरांस्ततोनिःसार्यस्वयंचबहिरागत्येत्यर्थः ॥ ५८ ॥ समरःमांसशोणिताभ्यांकर्दमयुतभूप्रदेशकः ॥ ५९ ॥ अद्भुतोपमःअद्भुतान्युपमीयंतेऽनेनसःसकलाद्भुतयुद्धोपमानभूतःसमरोबभूवेत्यन्वयः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विष्णुदृष्टत्वात् वानराणांहृष्टत्वंबलित्वंच सीतायादुष्टभावस्पर्शजनितपापवतारावणेनपालितत्वाद्रक्षसांहतश्रीकत्वाव्द्यतिरेकालंकारः ॥६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अंतर्धानमदृश्यत्व

निर्गत्यभिंदिपालैश्चखड्गैःशूलैःपरश्वधैः ॥ निजघ्नुर्वानरानीकंमहाकायामहाबलाः ॥ ५८ ॥ राक्षसांश्चतथाजघ्नुर्वानराजितकाशिनः ॥ तथाबभूवसमरोमांसशोणितकर्दमः ॥ ५९ ॥ रक्षसांवानराणांचसंबभूवाद्भुतोपमः ॥ तेहयैश्चगजैश्चैवरथैःकांचनसन्निभैः ॥ ६० ॥ रक्षोव्याघ्रायुयुधिरेनादयंतोदिशोदश ॥ राक्षसाश्चकपींद्राश्चपरस्परजयैषिणः ॥ ६१ ॥ राक्षसान्वानराजघ्नुर्वानरांश्चैवराक्षसाः ॥ रामेणविष्णुनादृष्टाहरयोदिविजांशजाः ॥ ६२ ॥ बभूवुर्बलिनोहृष्टास्तदापीतामृताइव ॥ सीताभिमर्शपापेनरावणेनाभिपालितान् ॥ ६३ ॥ हतश्रीकान्हतबलान्राक्षसाञ्जघ्नुरोजसा ॥ चतुर्थांशावशेषेणनिहतंराक्षसंबलम् ॥ ६४ ॥ स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वामेघनादोथदुष्टधीः ॥ ब्रह्मदत्तवरःश्रीमानंतर्धानंगतोसुरः ॥ ६५ ॥ सर्वास्त्रकुशलोव्योम्निब्रह्मास्त्रेणसमंततः ॥ नानाविधानिशस्त्राणिवानरानीकमर्दयन् ॥ ६६ ॥ ववर्षशरजालानितदद्भुतमिवाभवत् ॥ रामोपिमानयन्ब्राह्ममस्त्रमस्त्रविदांवरः ॥ ६७ ॥ क्षणंतूष्णीमुवासाथददर्शपतितंबलम् ॥ वानराणांरघुश्रेष्ठश्चुकोपानलसन्निभः ॥ ६८ ॥ चापमानयसौमित्रेब्रह्मास्त्रेणासुरंक्षणात् ॥ भस्मीकरोमिमेपश्यबलमद्यरघूत्तम ॥ ६९ ॥

म् ॥ ६५ ॥ ब्रह्मास्त्रेणयुतानिनानाविधानिशस्त्राणिमुंचन्निातिशेषः वानरसेनांपीडयन्रामस्योपरिशरजालानिववर्ष ॥ ६६ ॥ ६७॥ वानराणांबलंपतितंददर्शततश्चुकोप ॥ ६८ ॥ कुपितश्चाह चापमिति चापहस्तस्यापिक्रोधातिशयेनतद्विस्मरणादिवचापमानयेत्युक्तिः रघूत्तमलक्ष्मण ॥ ६९ ॥

रामवाक्यंश्रुत्वाभीतःसजगाममाययाऽदृश्यःसन्नेवजगाम ॥७०॥७१॥ दिव्यौषधिसमुद्भवःदिव्यौषधीनांसमुद्भवोयास्मिन्नित्यर्थःसंजीवयवानरौघानित्यन्वयः ॥७२ ॥ आययावितिच्छेदःसिद्धसंकल्पस्यहनूमतएतत्कर्मनसंदेग्धव्यम् ॥७३॥७४॥७५॥७६॥ मंत्रिणोयेचबांध

मेघनादोपितच्छ्रुत्वारामवाक्यमतंद्रितः ॥ तूर्णंजगामनगरंमाययामायिकोऽसुरः ॥ ७० ॥ पतितंवानरानीकंदृष्ट्वारामोऽतिदुःखितः ॥ उवाचमारुतिंशीघ्रंगत्वाक्षीरमहोदधिम् ॥ ७१ ॥ तत्रद्रोणगिरिर्नाम दिव्यौषधिसमुद्भवः ॥ तमानयद्रुतंगत्वासंजीवयमहामते ॥ ७२ ॥ वानरौघान्महासत्त्वान्कीर्तिस्तेसुस्थिराभवेत् ॥आज्ञाप्रमाणमित्युक्त्वाजगामानिलनंदनः॥७३॥ आनीयचगिरिंसर्वान्वानरान्वानरर्षभः॥ जीवयित्वापुनस्तत्रस्थापयित्वाययौद्रुतम् ॥ ७४ ॥ पूर्ववद्वैरवंनादंवानराणांबलौघतः ॥ श्रुत्वाविस्मयमापन्नोरावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ ७५ ॥ राघवोमेमहान्शत्रुःप्राप्तोदेवविनिर्मितः ॥ हंतुंतंसमरेशीघ्रंगच्छंतुममयूथपाः ॥ ७६ ॥ मंत्रिणोबांधवाःशूरायेचमात्प्रियकांक्षिणः ॥ सर्वेगच्छंतुयुद्धायत्वरितंममशासनात् ॥ ७७ ॥ येनगच्छंतियुद्धायभीरवःप्राणविप्लवात् ॥ तान्हनिष्याम्यहंसर्वान्मच्छासनपराङ्मुखान् ॥ ७८ ॥ तच्छ्रुत्वाभयसंत्रस्तानिर्जग्मूरणकोविदाः ॥ अतिकायःप्रहस्तश्चमहानादमहोदरौ ॥ ॥ ७९ ॥ देवशत्रुर्निकुंभश्चदेवांतकनरांतकौ ॥ अपरेबलिनःसर्वेययुर्युद्धायवानरैः ॥ ८० ॥ एतेचान्येचबहवःशूराःशतसहस्रशः ॥ प्रविश्यवानरंसैन्यममंथुर्बलदर्पिताः ॥ ८१ ॥

वास्तेसर्वेगच्छंतु यतस्तेमत्प्रियकांक्षिणः ॥७७॥ प्राणविप्लवात् प्राणनाशभयात् एवंचप्राणनाशेसर्वथाप्राप्तेयशोरक्षणाययुद्धार्थंगमनमेव न्याय्यमितिभावः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ वानराणामिदंवानरमार्षं तत्सैन्यंप्रविश्यममंथुरर्थात्तत्सैन्यमेव ॥ ८१ ॥

भुशंडिभिंदिपाला आयुधविशेषाः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ रामतेजःसमाविश्यप्राप्य तत्तेजःसमावेशेनबलत्वेहेतुमाह रामशक्तीति ॥
॥ ८५ ॥ सर्वेश्वरःसंकल्पमात्रेणसर्वसंहारसमर्थोपिमाययामनुष्यत्वविडंबनंतदनुकरणंतेनहेतुनातन्निर्वाहाययुद्धादिलीलारूपांमायांवित

१६॥ भुशुंडिभिंदिपालैश्वबाणैःखड्गैःपरश्वधैः ॥ अन्यैश्वविविधैरस्त्रैर्निजघ्नुर्हरियूथपान् ॥ ८२ ॥ तेपादपैःपर्व ॥ ६ ॥
ताग्रैर्नखदंष्ट्रैश्वमुष्टिभिः ॥ प्राणैर्विमोचयामासुःसर्वराक्षसयूथपान् ॥ ८३ ॥ रामेणनिहताःकेचित्सुग्री
वेणतथापरे ॥ हनूमताचांगदेनलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ यूथपैर्वानराणांतेनिहताःसर्वराक्षसाः ॥ ८४ ॥
रामतेजःसमाविश्यवानराबलिनोऽभवन् ॥ रामशक्तिविहीनानामेवंशक्तिःकुतोभवेत् ॥ ८५ ॥ सर्वेश्व
रःसर्वमयोविधातामायामनुष्यत्वविडंबनेन॥ सदाचिदानंदमयोऽपिरामोयुद्धादिलीलांवितनोतिमायाम् ॥
॥ ८६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयु० पंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥
श्रुत्वायुद्धेबलंनष्टमतिकायमुखंमहत् ॥ रावणोदुःखसंतप्तःक्रोधेनमहतावृतः ॥ १ ॥ निधायेंद्रजितंलं
कारक्षणार्थंमहाद्युतिः ॥ स्वयंजगामयुद्धायरामेणसहराक्षसः ॥ २ ॥ दिव्यंस्यंदनमारुह्यसर्वशस्त्रास्त्रसं
युतम् ॥ राममेवाभिदुद्रावराक्षसेंद्रोमहाबलः ॥ ३ ॥ वानरान्बहुशोहत्वाबाणैराशीविषोपमैः ॥ पातया
माससुग्रीवप्रमुखान्यूथनायकान् ॥ ४ ॥ गदापाणिंमहासत्वंतत्रदृष्ट्वाविभीषणम् ॥ उत्ससर्जमहाशक्तिं
मायदत्तांविभीषणे ॥ ५ ॥ तामापतंतीमालोक्यविभीषणविघातिनीम् ॥ दत्ताभयोयंरामेणवधार्होना
यमासुरः ॥ ६ ॥

नोति ॥ ८६ ॥ इतिश्रीमत्सकलराज०युद्ध०पंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ श्रुत्वेति अतिकायमुखंतत्प्रधानम् ॥ १ ॥ लंकारक्षणार्थंइंद्रजि
तंलंकायांनिधायस्थापयित्वा ॥ २ ॥ ३ ॥ आशीःसर्पाणांतालुगताजिह्वादंतइत्यन्ये ॥ ४ ॥महासत्वंमहाबलम् मयदत्तांमंदोदरी ॥१६॥
पित्रादत्ताम् ॥ ५ ॥विभिषिणविघातिनींतत्प्राणहराम् रामदत्ताभयत्वादयमसुरएवासुरःवधार्होनशक्तिश्रमादशातिरिक्तेष्वमोघैवेति॥ ६ ॥

उक्त्वाविचार्यविभीषणंपुरतस्तंपृष्टतःकृत्वाशक्तिसंमुखेस्थितः ॥ ७ ॥ अमोघशक्तितःअमोघसामर्थ्यवत्त्वात् नन्वेवंकथंलक्ष्मणजीवनंतत्राह यावंत्यइति संभवंति प्रकटिताभवंति ॥८॥ ईश्वरचैतन्यसंबंधादेवजडायांमायायांसर्वशक्तिप्रादुर्भावइतितासामाधारभूतोलक्ष्मणोऽतःसर्वशक्तिचालकस्यमायाशक्त्यामायानिर्मितयाशक्त्यानमृतिरितिभावः ॥९॥ नन्वेवंमूर्च्छाऽपिकुतस्तत्राह तथापीति तदनुव्रतःनटवत् अ

इत्युक्त्वालक्ष्मणोभिमंचापमादायवीर्यवान् ॥ विभीषणस्यपुरतःस्थितोकंपइवाचलः ॥ ७ ॥ सा
शक्तिर्लक्ष्मणतनुंविवेशामोघशक्तितः ॥ यावंत्यःशक्तयोलोकेमायायाःसंभवंतिहि ॥ ८ ॥ तासामाधार
भूतस्यलक्ष्मणस्यमहात्मनः ॥ मायाशक्त्याभवेत्किंवाशेषांशस्यहरेस्तनोः ॥ ९ ॥ तथापिमानुषंभावमा
पन्नस्तदनुव्रतः ॥ मूर्च्छितःपतितोभूमौतमादातुंदशाननः ॥ १० ॥ हस्तैस्तोलयितुंशक्तोनबभूवाति
विस्मितः ॥ सर्वस्यजगतःसारंविराजंपरमेश्वरम् ॥ ११ ॥ कथंलोकाश्रयंविष्णुंतोलयेल्लघुराक्षसः ॥
ग्रहीतुकामंसौमित्रिंरावणंवीक्ष्यमारुतिः ॥ १२ ॥ आजघानोरसिक्रुद्धोवज्रकल्पेनमुष्टिना ॥ तेनमुष्टि
प्रहारेणजानुभ्यामपतद्भुवि ॥ १३ ॥ आस्यैश्चनेत्रश्रवणैरुद्वमन्रुधिरंबहु ॥ विघूर्णमाननयनोरथोपस्थ
उपाविशत् ॥ १४ ॥ अथलक्ष्मणमादायहनूमान्रावणार्दितम् ॥ आनयद्रामसामीप्यंबाहुभ्यांपरिगृ
ह्यतम् ॥ १५ ॥ हनूमतःसुहृत्त्वेनभक्त्याचपरमेश्वरः ॥ लघुत्वमगमद्देवोगुरूणांगुरुरप्यजः ॥ १६ ॥
साशक्तिरपितंत्यक्त्वाज्ञात्वानारायणांशजम् ॥ रावणस्यरथंप्रागाद्रावणोपिशनैस्ततः ॥ १७ ॥

न्यथारावणस्यामनुष्यत्वज्ञानेतन्मृतिर्दुर्लभेत्याशयेनमूर्च्छादिनाटनमितिभावः ॥ १० ॥ तोलयितुंचालयितुमपिनशक्तोबभूवसुतरामुत्थापयितुमतेनचातिविस्मितआसीत् तत्रहेतुमाह सर्वस्येति विराजंसर्वजगद्रूपेणभासमानंअतएवजगतःसारम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ अपतत्रावणः ॥ १३ १४ ॥ १५ ॥ भक्त्यातस्यस्वभक्तत्वादितिभावः गुरूणांगरिष्ठानाम् ॥ १६ ॥ नारायणांशजंतत्त्वेनस्वाविषयंज्ञात्वा ॥ १७ ॥

बाणासनंधनुः ॥ १८ ॥ रावणंरथस्थंदृष्ट्वालोकदृष्ट्याचातत्साम्यायहनूमंतमारुह्याभिदुद्राव ॥१९॥ वज्रस्यनिष्पेषोनिर्घातः ॥ २० ॥ मे पुरःतिष्ठ क्कगमिष्यासि सर्वत्रसमदर्शिनः तेनेतोगमनेऽपिमद्दृश्याविषयेगमनंनसंभावितमितिभावः ॥ किंचयद्यप्यहंसर्वत्रसमदर्शीतथापिअपराधंकृत्वाजीवनंदुर्लभम् ॥ एतावदेवमेसमदर्शित्वंयत्कर्मानुरूपफलदत्वम् अन्यथावैषम्यनैर्घृण्येआपद्येतेइतिभावः ॥ २१ ॥ अ

संज्ञामवाप्यजग्राहबाणासनमथोरुषा ॥ राममेवाभिदुद्रावदृष्ट्वारामोपितंक्रुधा ॥ १८ ॥ आरुह्यजगतांनाथोहनूमंतंमहाबलम् ॥ रथस्थंरावणंदृष्ट्वाअभिदुद्रावराघवः ॥ १९ ॥ ज्याशब्दमकरोत्तीव्रंवज्रनिष्पेषनिष्ठुरम् ॥ रामोगंभीरयावाचाराक्षसेंद्रमुवाचह ॥ २० ॥ राक्षसाधमतिष्ठाद्यक्कगमिष्यसिमेपुरः ॥ कृत्वापराधमेवंमेसर्वत्रसमदर्शिनः ॥ २१ ॥ येनबाणेननिहताराक्षसास्तेजनालये ॥ तेनैवत्वांहनिष्यामितिष्ठाद्यममगोचरे ॥ २२ ॥ श्रीरामस्यवचःश्रुत्वारावणोमारुतात्मजम् ॥ वहंतंराघवंसंख्येशरैस्तीक्ष्णैरताडयत् ॥ २३ ॥ हतस्यापिशरैस्तीक्ष्णैर्वायुसूनोःस्वतेजसा ॥ व्यवर्धतपुनस्तेजोननर्दचमहाकपिः ॥ ॥ २४ ॥ ततोदृष्ट्वाहनूमंतंसव्रणंरघुसत्तमः ॥ क्रोधमाहारयामासकालरुद्रइवापरः ॥ २५ ॥ साश्वंरथंध्वजंसूतंशस्त्रौघंधनुरंजसा ॥ छत्रंपताकांतरसाचिच्छेदाशितसायकैः ॥ २६ ॥ ततोमहाशरेणाशुरावणंरघुसत्तमः ॥ विव्याधवज्रकल्पेनपाकारिरिवपर्वतम् ॥ २७ ॥ रामबाणहतोवीरश्चचालचमुमोहच ॥ हस्तान्निपतितश्चापस्तंसमीक्ष्यरघूत्तमः ॥ २८॥ ॥

न्यदपिसमदर्शीत्वमाह येनेति नतुविषादिलिप्तादिभिरित्याशयः ॥ २२ ॥ राघवंवहंतंहनूमंतमताडयत् ॥२३॥ स्वतेजसास्वीयेनस्मृतरौद्रतेजसातेजोव्यवर्धत यद्वारामःस्वतेजसाहनूमतस्तेजोव्यवर्धतव्यवर्धयदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥अंजसाशीघ्रंयुगपदेवेतियावत् ॥ २६ ॥ पाकारिरिंद्रः ॥ २७ ॥ तंसमीक्ष्यतादृशावस्थंरावणंसमीक्ष्य ॥ २८ ॥

तादृशावस्थस्यवीरस्यहननानौचित्यंस्मृत्वाकार्यशेषंचविचार्यकिरीटमेवचिच्छेदततोरावणंप्रतिउवाचेतिशेषः तदेवाहानुजानामीति ॥२९॥
लंकांप्रविश्याश्वास्यश्वोबलंपश्यसीत्युक्तइतिशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ लीलयेत्यनेनवस्तुतःशोकाभावउक्तः ॥ ३२ ॥ वानरानपिअपिना

अर्धचंद्रेणचिच्छेदतत्किरीटंरविप्रभम् ॥ अनुजानामिगच्छत्वमिदानींबाणपीडितः ॥ २९ ॥ प्रविश्य लंकामाश्वास्यश्वःपश्यसिबलंमम ॥ रामबाणेनसंविद्धोहतदर्पोथरावणः ॥ ३० ॥ महत्यालज्जयायुक्तो लंकांप्राविशदातुरः ॥ रामोऽपिलक्ष्मणंदृष्ट्वामूर्छितंपतितंभुवि ॥ ३१ ॥ मानुषत्वमुपाश्रित्यलीलया नुशुशोचह ॥ ततःप्राहहनूमंतंवत्सजीवयलक्ष्मणम् ॥ ३२ ॥ महौषधीःसमानीयपूर्ववद्वानरानपि ॥ तथेतिराघवेणोक्तोजगामाशुमहाकपिः ॥ ३३ ॥ हनूमान्वायुवेगेनक्षणात्तीर्त्वामहोदधिम् ॥ एतस्मिन्नं तरेचारारावणायन्यवेदयन् ॥ ३४ ॥ रामेणप्रेषितोदेवहनूमान्क्षीरसागरम् ॥ गतोनेतुंलक्ष्मणस्यजीव नार्थमहौषधीः ॥ ३५ ॥ श्रुत्वातच्चारवचनंराजाचिंतापरोभवत् ॥ जगामरात्रावेकाकीकालनेमिगृहंक्ष णात् ॥ ३६ ॥ गृहागतंसमालोक्यरावणंविस्मयान्वितः ॥ कालनेमिरुवाचेदंप्रांजलिर्भयविह्वलः ॥ अर्घ्यादिकंततःकृत्वारावणस्याग्रतःस्थितः ॥ ३७ ॥ किंतेकरोमिराजेंद्रकिमागमनकारणम् ॥ कालने मिमुवाचेदंरावणोदुःखपीडितः ॥ ३८ ॥ ममापिकालवशतःकष्टमेतदुपास्थितम् ॥ मयाशक्त्याहतोवी रोलक्ष्मणःपतितोभुवि ॥ ३९ ॥ तंजीवयितुमानेतुमोषधीर्हनुमान्गतः ॥ यथातस्यभवेद्विघ्नंतथाकुरुम हामते ॥ ४० ॥

लक्ष्मणम् ॥ ३३ ॥ क्षणान्महोदधिंतीर्त्वागत्वौषधीरानयामीतिप्रतिज्ञायेतिशेषः जगामेत्यनेनान्वयः प्रस्थातुमुद्यतइत्यर्थः ॥ ३४ ॥
नेतुंआनेतुम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ स्थितः कालनेमिः ॥३७॥ किमागमनकारणमितिरावणंपप्रच्छेतिशेषः ॥ ३८ ॥ कष्टमेवाह ममे
ति ॥ ३९ ॥ गतःयुद्धभूमेःप्रस्थितइत्यर्थः ॥ ४० ॥

कालात्ययःश्वस्तनसूर्योदयरूपः ॥ ४१ ॥ हेईश्वरावणेतिच्छेदः धारयहृदयेइतिशेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तथैवमेभविष्यतिमृत्युरेवभ
विष्यतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ असुरकुलमितिच्छेदः किंकिंफलंजडात्मनाजडस्वरूपेण ॥ ४५ ॥ एवंजीवितादौवैराग्यमुपदिश्यकर्तव्यमुप
दिशति सीतामिति रम्यत्वोपपादकंमुनिगणायश्रमिति ॥ ४६ ॥ यत्रैवपद्मासनादौस्थित्वास्थातासुखंलभतेतरसुखासनम् ॥ ४७ ॥ब

माययामुनिवेषेणमोहयस्वमहाकपिम् ॥ कालात्ययोयथाभूयात्तथाकृत्वैहिमंदिरे ॥ ४१ ॥ रावणस्यव
चःश्रुत्वाकालनेमिरुवाचतम् ॥ रावणेशवचोमेद्यशृणुधारयतत्वतः ॥ ४२ ॥ म्रियंतेकरवाण्येवनप्राणान्
धारयाम्यहम् ॥ मारीचस्ययथारण्येपुराभून्मृगरूपिणः ॥ ४३ ॥ तथैवमेनसंदेहोभविष्यतिदशानन ॥
हताःपुत्राश्चपौत्राश्चबांधवाराक्षसाश्चते ॥ ४४ ॥ घातयित्वाऽसुरकुलंजीवितेनापिकिंतव ॥ राज्येनवासी
तयावाकिंदेहेनजडात्मना ॥ ४५ ॥ सीतांप्रयच्छरामायराज्यंदेहिविभीषणे ॥ वनंयाहिमहाबाहोरम्यं
मुनिगणाश्रयम् ॥ ४६ ॥ स्नात्वाप्रातःशुभजलेकृत्वासंध्यादिकाःक्रियाः ॥ ततएकांतमाश्रित्यसुखास
नपरिग्रहः ॥ ४७ ॥ विसृज्यसर्वतःसंगमितरान्विषयान्बहिः ॥ बहिःप्रवृत्ताक्षगणंशनैःप्रत्यक्प्रवाह
य ॥ ४८ ॥ प्रकृतेर्भिन्नमात्मानंविचारयसदानघ ॥ चराचरंजगत्कृत्स्नंदेहबुद्धींद्रियादिकम् ॥ ४९ ॥
आब्रह्मस्तंबपर्यंतंदृश्यतेश्रूयतेचयत् ॥ सैषाप्रकृतिरित्युक्तासैवमायेतिकीर्तिता ॥ ५० ॥

हिःकृत्वेतिशेषः दूरेकृत्वाइत्यर्थः बहिःप्रवृत्तंबाह्यविषयेषुप्रवृत्तमक्षगणमिंद्रियगणंप्रत्यक्प्रवाहयआत्मविषयंकुरु सर्वसहायस्यमनसआ
त्मविषयत्वकरणमेवसर्वेंद्रियाणामात्मविषयत्वकरणम् ॥ ४८ ॥ तदेवोपपादयति प्रकृतेरिति प्रकृतिस्वरूपमाह चराचरमिति एतदे
वप्रकृतिरित्यर्थः ॥ ४९ ॥ किंविशेषेणदृश्यंसर्वमेवमायेत्याहाब्रह्मेति ॥ ५० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सैवजगद्वृक्षस्यसर्गादिकारणम् लोहितेत्यादि स्वस्यत्रिगुणात्मकत्वात् राजससात्त्विकतामसाःप्रजाःसृजति ॥ ५१ ॥ तथाकामक्रोधादीन्पुत्रान्हिंसाद्याश्चकन्यकाःसृजति स्वसृष्टस्यजगतोवृद्ध्यर्थमित्यर्थः एवंसृष्ट्वाआत्मानमात्मपदवाच्यंविभुंदेवंस्वैर्गुणैःपदार्थैर्मोहयति तेष्वहंममेतिबुद्धिमंतंकरोति ॥ ५२ ॥ स्वनिष्ठान्जगत्कर्तृत्वादीन्गुणान्सान्निधानेनतत्रारोप्यस्ववशंकृत्वाअहंकर्तेत्यादिबुद्धिमत्त्वकरणमेवतस्यवशीकरणम् ॥ ५३ ॥ शुद्धोऽप्ययंदर्शनादिविकारहीनोपिपश्यतीवबाहिर्विषयान् स्वमात्मानंस्वस्वरूपम् विस्मरणेहेतुर्मा

सर्गस्थितिविनाशानांजगद्वृक्षस्यकारणम् ॥ लोहितश्वेतकृष्णादिप्रजाःसृजतिसर्वदा ॥ ५१ ॥ कामक्रोधादिपुत्राद्यान्हिंसातृष्णादिकन्यकाः ॥ मोहयत्यनिशंदेवमात्मानंस्वैर्गुणैर्विभुम् ॥ ५२ ॥ कर्तृत्वभोक्तृत्वमुखान्स्वगुणानात्मनीश्वरे ॥ आरोप्यस्ववशंकृत्वातेनक्रीडतिसर्वदा ॥ ५३ ॥ शुद्धोप्यात्माययायुक्तःपश्यतीवसदाबहिः ॥ विस्मृत्यचस्वमात्मानंमायागुणविमोहितः ॥ ५४ ॥ यदासद्गुरुणायुक्तोबोध्यतेबोधरूपिणा ॥ निवृत्तदृष्टिरात्मानंपश्यत्येवसदास्फुटम् ॥ ५५ ॥ जीन्मुक्तःसदादेहीमुच्यतेप्राकृतैर्गुणैः ॥ त्वमप्येवंसदात्मानंविचार्यनियतेंद्रियः ॥ ५६ ॥ प्रकृतेरन्यमात्मानंज्ञात्वामुक्तोभविष्यसि ॥ ध्यातुंयद्यसमर्थोऽसिसगुणंदेवमाश्रय ॥ ५७ ॥ हृत्पद्मकर्णिकेस्वर्णपीठेमणिगणान्विते ॥ मृदुश्लक्ष्णतरेतत्रजानक्यासहसंस्थितम् ॥ ५८ ॥

यागुणविमोहितत्वम् ॥ ५४ ॥ तर्हिकिंसर्वथाविस्मृतस्वस्वरूपस्यबंधएवनेत्याह यदेति बोधरूपिणाज्ञानरूपएवाहमितिजानताजीवन्मुक्तेनेत्यर्थः निवृत्तदृष्टिःबहिर्विषयेभ्यइतिशेषः आत्मानंशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावमात्मस्वरूपम् ॥ ५५ ॥ तादृशसद्गुरूपदेशान्निदिध्यासनसंपत्त्याजीवन्मुक्तिदशांप्राप्तःप्राकृतैर्गुणैःसुखदुःखादिभिर्मुच्यते अतोमदुपदेशाच्छ्रुतमात्मानमेवंविचार्यमदुक्तात्मस्वरूपंविचारेणदृढीकृत्य ॥ ५६ ॥ ध्यातुमितिःमदुक्तप्रकारेणध्यातुमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ सगुणंध्येयंरूपमाह हृत्पद्मेति तत्कर्णिकास्थेस्वर्णपीठेस्थितमित्यन्वयःश्लक्ष्णंस्निग्धम् ॥ ५८ ॥

वीरासनंवीरासनस्थम् विद्युत्पुंजनिभांबरंपीतांबरमित्यर्थः ॥ ५९ ॥ भांतंशोभायमानम् धनुर्द्दद्दकरेण एकंस्वस्यैकंरामस्येतिद्वयम् ॥ ॥ ६० ॥ सर्वहृदिस्थितमित्यनेनएवंभूतःसर्वप्रेरकत्वेनध्येयःएवंहिसर्वस्यस्वतंत्रत्वाभावनिश्चयेद्वेषादिहानिर्भवतीत्यर्थः ॥ ६१ ॥ भक्तेःकथ्यमानमितिशेषः कृतपूर्वाणिपूर्वकृतानि यथाग्नेःस्पर्शात्तुलराशयोनश्यंतितद्वत् ॥ ६२ ॥ वैरंवैरभावम् अनन्यभक्तियुक्तः

वीरासनंविशालाक्षंविद्युत्पुंजनिभांबरम् ॥ किरीटहारकेयूरकौस्तुभादिभिरन्वितम् ॥ ५९ ॥ नूपुरैःकटकैर्भांतंतथैववनमालया ॥लक्ष्मणेनधनुर्द्दद्दकरेणपरिसेवितम् ॥६०॥ एवंध्यात्वासदात्मानंरामंसर्वहृदिस्थितम् ॥ भक्त्यापरमयायुक्तोमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ६१ ॥ शृणुवैचरितंतस्यभक्तैर्नित्यमनन्यधीः ॥ एवंचेत्कृतपूर्वाणिपापानिचमहांत्यपि ॥ क्षणादेवविनश्यंतियथाऽग्नेस्तूलराशयः ॥ ६२ ॥ भजस्वरामंपरिपूर्णमेकंविहायवैरंनिजभक्तियुक्तः ॥ हृदासदाभावितभावरूपमनामरूपंपुरुषंपुराणम् ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥७॥ ॥ कालनेमिवचःश्रुत्वारावणोऽमृतसन्निभम् ॥ जज्वालक्रोधताम्राक्षःसर्पिरद्भिरिवाग्निमत् ॥ १ ॥ भिहन्मित्वांदुरात्मानंमच्छासनपराङ्मुखम् ॥ परैःकिंचिद्गृहीत्वात्वंभाषसेरामकिंकरः ॥ २ ॥ कालनेमिरुवाचेदंरावणंदेवकिंकुधा ॥ नरोचतेमेवचनंयदिगत्वाकरोमितत् ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौशीघ्रंकालनेमिर्महासुरः ॥ नोदितोरावणेनैवहनुमद्विघ्नकारणात् ॥ ४ ॥

निजभक्तियुक्तःहृदाहृदयेन सदाभावितभावस्यसत्तारूपस्यब्रह्मणोरूपंशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावंयेनतम् वस्तुतःसएवब्रह्मेत्यादिना ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविप्रद्धुद्धरण०युद्धकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ अग्निमत् अतितप्तम् सर्पिर्घृतम् जलसंयोगाद्यथामहाज्वालावद्भवतितथाजज्वालेत्यर्थः ॥ १ ॥ परैर्दत्तंकिंचिद्गृहीत्वाधनलोभात्रामकिंकरतांप्राप्तइवभाषसे ॥ २ ॥ यदिमेवचोनरोचतेतदागत्वात्वदाज्ञप्तमेवकरोमि ॥ ३ ॥ रावणेनैवस्वयमेवनोदितइत्यर्थः ॥ ४ ॥

खलः अंतर्दुष्टः अतएवमुनिवेषधरोनतुमुनिः ॥ ५ ॥ गच्छतोवायुसूनोर्मार्गमासाद्यतदीयमार्गमध्येतपोवनमकल्पयादित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मार्गोमेविभ्रंशितःत्यक्तः मार्गांतरेआगतमितियावत् उतानाश्रमेआश्रमत्वभ्रमः अथवाकिमनेनविचारेणेत्याह यद्वेति मुनिमिति जा

सगत्वाहिमवत्पार्श्वेतपोवनमकल्पयत् ॥ तत्रशिष्यैःपरिवृतोमुनिवेषधरःखलः ॥ ५ ॥ गच्छतो मार्गमासाद्यवायुसूनोर्महात्मनः ॥ ततोगत्वाददर्शाथहनूमानाश्रमंशुभम् ॥ ६ ॥ चिंतयामासमनसा श्रीमान्पवननंदनः ॥ पुरानदृष्टमेतन्मेमुनिमंडलमुत्तमम् ॥ ७ ॥ मार्गोविभ्रंशितोवामेभ्रमोवाचित्त संभवः ॥ यद्वाविश्याश्रमपदंदृष्ट्वामुनिमशेषतः ॥ ८ ॥ पीत्वाजलंततोयामिद्रोणाचलमनुत्तमम् ॥ इ त्युक्त्वाप्रविवेशाथसर्वतोयोजनायतम् ॥ ९ ॥ आश्रमंकदलीशालखर्जूरपनसादिभिः ॥ समावृतंपक्व फलैर्नम्रशाखैश्चपादपैः ॥ १० ॥ वैरभावविनिर्मुक्तंशुद्धंनिर्मललक्षणम् ॥ तस्मिन्महाश्रमेरम्येकाल नेमिःसराक्षसः ॥ ११ ॥ इंद्रयोगंसमास्थायचकारशिवपूजनम् ॥ हनूमानभिवाद्याहगौरवेणमहासुर म् ॥ १२ ॥ भगवन्रामदूतोहंहनूमान्नामनामतः ॥ रामकार्येणमहताक्षीराब्धिंगंतुमुद्यतः ॥ १३ ॥ तृषामांबाधतेब्रह्मन्नुदकंकुत्रविद्यते ॥ यथेच्छंपातुमिच्छामिकथ्यतांमेमुनीश्वर ॥ १४ ॥ तच्छ्रुत्वामारुते र्वाक्यंकालनेमिस्तमब्रवीत् ॥ कमंडलुगतंतोयंममत्वंपातुमर्हसि ॥ १५ ॥ भुंक्ष्वचेमानिपक्वानिफला नितदनंतरम् ॥ निवसस्वसुखेनात्रनिद्रामेहित्वरास्तुमा ॥ १६ ॥

तावेकवचनं अशेषतोमुनीन्दृष्ट्वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ उक्तगुणैःपादपैश्च समावृतमाश्रमंप्रविवेशेत्यन्वयः ॥ १० ॥ वैरभावविनिर्मुक्तं यत्राश्रमेऽहिनकुलादयोऽपिपरस्परवैरभावंत्यक्त्वातिष्ठंतितमित्याश्रमविशेषणम् ॥ ११ ॥ इंद्रयोगःकपटम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ममकमंडलुगतमित्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदनंतरंजलपानानंतरंगमनेत्वरामास्तु ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ जलंजलाशयम् ॥ १८ ॥ मायाविकाल्पितंस्वमाययाकल्पितंबटुंशिष्यम् ॥ १९ ॥ अथहनूमंतंप्रत्याह निमील्यचेति ॥ ॥ २० ॥ तथेतिउक्त्वेतिशेषः अपिबदितिच्छेदः ॥ २१ ॥ महामायाबहुमायावतीमकरीमकराकारा ॥ २२ ॥ ॥२३ ॥ इतिविख्या

भूतंभव्यंभविष्यंचजनामितपसास्वयम् ॥ उत्थितोलक्ष्मणःसर्वेवानरारामवीक्षिताः ॥ १७ ॥ तच्छु
त्वाहनुमानाहकमंडलुजलेनमे ॥ नशाम्यत्याधिकातृष्णाततोदर्शयमेजलम् ॥ १८ ॥ तथेत्याज्ञापयमा
सबटुंमायाविकल्पितम् ॥ बटोदर्शयविस्तीर्णंवायुसूनोर्जलाशयम् ॥ १९ ॥ निमील्यचाक्षिणीतोयंपी
त्वागच्छममांतिकम् ॥ उपदेक्ष्यामितेमंत्रंयेनद्रक्ष्यसिचौषधीः ॥ २० ॥ तथेतिदर्शितंशीघ्रंबटुनासलि
लाशयम् ॥ प्रविश्यहनुमांस्तोयमपिबन्मीलितेक्षणः ॥ २१ ॥ ततश्चागत्यमकरीमहामायामहाकपिम् ॥
अग्रसत्तंमहावेगान्मारुतिंघोररूपिणी ॥ २२ ॥ ततोददर्शहनुमान्ग्रसंतींमकरींरुषा ॥ दारयामासहस्ता
भ्यांवदनंसाममारह ॥ २३ ॥ ततोंतरिक्षेददृशेदिव्यरूपधरांगना ॥ धान्यमालीतिविख्याताहनुमंतम
थाब्रवीत् ॥ २४ ॥ त्वत्प्रसादादहंशापाद्विमुक्तास्मिकपीश्वर ॥ शप्ताहंमुनिनापूर्वमप्सराकारणांतरे ॥
॥ २५ ॥ आश्रमेयस्तुतेदृष्टःकालनेमिर्महासुरः ॥ रावणप्रहितोमार्गेविघ्नंकर्तुंतवानघ ॥ २६ ॥ मुनि
वेषधरोनासौमुनिर्विप्रविहिंसकः ॥ जहिदुष्टंगच्छशीघ्रंद्रोणाचलमनुत्तमम् ॥२७॥ गच्छाम्यहंब्रह्मलोकं
त्वत्स्पर्शाद्धूतकल्मषा ॥ इत्युक्त्वासाययौस्वर्गंहनूमानप्ययाश्रमम् ॥ २८ ॥ आगतंतंसमालोक्यका
लनेमिरभाषत ॥ किंविलंबेनमहतातववानरसत्तम ॥ २९ ॥ गृहाणमत्तोमंत्रांस्त्वंदेहिमेगुरुदक्षिणाम् ॥
इत्युक्तोहनुमान्मुष्टिंदृढंबद्ध्वाहराक्षसम् ॥ ३० ॥

ताअप्सराइतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ असौनमुनिःकिंतुमुनिवेषधरः ॥ २७ ॥ ॥२८ ॥ महताविलंबेनाकिंकृतंअतिविलंबः ॥२०॥
किंकृतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ महामायिकोरामः मायिनांदैत्यानाम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥३४ ॥ ३५ ॥ गृहीत्वातासांतेजोभिवृद्ध्यर्थंस्वयंगृहीत्वासुषेणस्यवैद्यत्वात्तेनचिकित्सांकारयामास एतेनवैद्यकशास्त्राभिनिविष्टत्वेनप्रसिद्धस्यैवचिकित्साधिकारइतिसूचितम् ॥ ३६ ॥ बुद्धामोहंत्यक्त्वा ॥

गृहाणदक्षिणामेतामित्युक्त्वानिजघानतम् ॥ विसृज्यमुनिवेषंसकालनेमिर्महासुरः ॥ ३१ ॥ युयुधेवायुपुत्रेणनानामायाविधानतः ॥ महामायिकदूतोसौहनूमान्मायिनांरिपुः ॥ ३२ ॥ जघानमुष्टिनाशीर्ष्णिभग्नमूर्धाममारसः ॥ ततःक्षीरनिधिंगत्वादृष्ट्वाद्रोणंमहागिरिम् ॥ ३३ ॥ अदृष्ट्वाचौषधीस्तत्रगिरिमुत्पाट्यसत्वरः ॥ गृहीत्वावायुवेगेनगत्वारामस्यसन्निधिम् ॥ ३४ ॥ उवाचहनुमान्राममानीतोयंमहागिरिः ॥ यद्युक्तंकुरुदेवेशविलंबोनात्रयुज्यते ॥ ३५ ॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्यंरामःसंतुष्टमानसः ॥ गृहीत्वाचौषधीःशीघ्रंसुषेणेनमहामतिः ॥ ३६ ॥ चिकित्सांकारयामासलक्ष्मणायमहात्मने ॥ ततःसुप्तोत्थितइवबुद्धाप्रोवाचलक्ष्मणः ॥ ३७ ॥ तिष्ठतिष्ठक्कगंतासिहन्मीदानींदशानन ॥ इतिब्रुवंतमालोक्यमूर्ध्न्यवघ्रायराघवः ॥ ३८ ॥ मारुतिंप्राहवत्साद्यत्वत्प्रसादान्महाकपे ॥ निरामयंप्रपश्यामिलक्ष्मणंभ्रातरंमम ॥ ३९ ॥ इत्युक्त्वावानरैःसार्धंसुग्रीवेणसमन्वितः ॥ विभीषणमतेनैवयुद्धायसमवस्थितः ॥ ४० ॥ पाषाणैःपादपैश्चैवपर्वताग्रैश्चवानराः ॥ युद्धायाभिमुखाभूत्वाययुःसर्वेयुयुत्सवः ॥ ४१ ॥ रावणोविव्यथेरामबाणैर्विद्धोमहासुरः ॥ मातंगइवसिंहेनगरुडेनेवपन्नगः ॥ ४२ ॥ अभिभूतोऽगमद्राजाराघवेणमहात्मना ॥ सिंहासनेसमाविश्यराक्षसानिदमब्रवीत् ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ममभ्रातरमहंनिरामयंगतपीडंपश्यामीत्यन्वयः ॥ ३९ ॥ विभीषणमतेनैव तस्यलंकाछिद्रज्ञत्वात् ॥ ४० ॥ युद्धायाभिमुखाः युद्धंकर्तुंरिपूणामभिमुखाइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ मातंगोगजः ॥ ४२ ॥ राघवेणाऽभिभूतोऽगमत् गृहमितिशेषः समाविश्येतिउपविश्येत्यर्थः ॥ ४३ ॥

मृत्युमेतद्देहप्राणवियोगम् ॥ ४४ ॥ समुपस्थितःलंकामातइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ हनिष्यसेइत्यंतःशापःनसंदेहइतितस्यैवास्थिरीकरणं सचानरण्योमामित्युक्त्वादिवंगतइत्यन्वयः ॥ ४७ ॥ मदर्थेमद्वधार्थेइत्यर्थः समांहनिष्यतिहनिष्यत्येवेतिस्वनिश्चयाभिलाषः इदं

मानुषेणैवमेमृत्युमाहपूर्वंपितामहः ॥ मानुषोहिनमांहंतुंशक्तोस्तिभुविकश्चन ॥ ४४ ॥ ततोनारायणःसाक्षान्मानुषोभून्नसंशयः ॥ रामोदाशरथिर्भूत्वामांहंतुंसमुपस्थितः ॥ ४५ ॥ अनरण्येनयत्पूर्वंशप्तोहंराक्षसेश्वराः ॥ उत्पत्स्यतेचमद्वंशेपरमात्मासनातनः ॥ ४६ ॥ तेनत्वंपुत्रपौत्रैश्चबांधवैश्चसमन्वितः ॥ हनिष्यसेनसंदेहइत्युक्त्वामांदिवंगतः ॥ ४७ ॥ सएवरामःसंजातोमदर्थेमांहनिष्यति ॥ कुंभकर्णस्तुमूढात्मासदानिद्रावशंगतः ॥ ४८ ॥ तंविबोध्यमाहसत्वमानयंतुममांतिकम् ॥ इत्युक्तास्तेमहाकायास्तूर्णंगत्वातुयत्नतः ॥ ४९ ॥ विबोध्यकुंभश्रवणंनिन्यूरावणसन्निधिम् ॥ नमस्कृत्यसराजानमासनोपरिसंस्थितः ॥ ५० ॥ तमाहरावणोराजाभ्रातरंदीनयागिरा ॥ कुंभकर्णनिबोधत्वंमहत्कष्टमुपस्थितम् ॥ ५१ ॥ रामेणनिहताःशूराःपुत्राःपौत्राश्चबांधवाः ॥ किंकर्तव्यमिदानींमेमृत्युकालउपस्थिते ॥ ५२ ॥ एषदाशरथीरामःसुग्रीवसहितोबली ॥ समुद्रंसबलस्तीर्त्वामूलंनःपरिकृंतति ॥ ५३ ॥ येराक्षसामुख्यतमास्तेहहतावानरैर्युधि ॥ वानराणांक्षयंयुद्धेनपश्यामिकदाचन ॥ ५४ ॥

ज्ञानंरजस्तमोजन्यत्वान्नोत्तमायफलायेतिबोध्यम् मूढात्माअत्यंततमःप्रकृतिः निद्राप्रियत्वात् ॥ ४८ ॥ महासत्वंमहाबलम् ॥ ४९ ॥ निन्युःप्रापयामासुः ॥ ५० ॥५१ ॥ मृत्युकालेउपस्थितेइदानींमेकिंकर्तव्यंतद्वदेतिशेषः ॥ ५२ ॥ सबलःससैन्यःमूलंसेनाम् ॥ ५३ ॥ वानरानाशनीयाइतिचेत्तत्राह वानराणांयुद्धेक्षयंनाशंनपश्यामि अनंतत्वात् हनूमतौषध्यानयनेनजीवनाच्च ॥ ॥ ५४ ॥

अतस्तद्वानराणांबलंहनूमत्सहितंनाशयस्व ॥ ५५ ॥ रावणेंद्रस्यसर्वश्रेष्ठस्यरावणस्येत्यर्थः यद्वालोकरावणानांश्रेष्ठस्य परिदेवितं परिदेवनरूपंवचनं ॥ ५६ ॥ यत्पापस्यकर्मणःफलंभावित्वेनतेमयागादितंतदद्योपगतंप्राप्तम् ॥५७॥ रामोनारायणइतिपूर्वमेवप्रोक्तःकथितःतवेतिशेषः एवमनेकप्रकारैःरामस्यनारायणत्वंनबुध्यसेतस्यैतत्फलमागतमितिशेषः ॥ ५८ ॥ ननुत्वयेदंकथंज्ञाततंत्राह एकदेति सा

नाशयस्वमहाबाहोयदर्थंपरिबोधितः ॥ भ्रातुरर्थेमहासत्वकुरुकर्मसुदुष्करम् ॥ ५५ ॥ श्रुत्वातद्रावणेंद्रस्यवचनंपरिदेवितम् ॥ कुंभकर्णोजहासौच्चैर्वचनंचेदमब्रवीत् ॥ ५६ ॥ पुरामंत्रविचारेतेगदितंयन्मयानृप ॥ तदद्यत्वामुपगतंफलंपापस्यकर्मणः ॥ ५७ ॥ पूर्वमेवमयाप्रोक्तोरामोनारायणःपरः ॥ सीताचयोगमायेतिबोधितोपिनबुध्यसे ॥ ५८ ॥ एकदाहंवनेसानौविशालायांस्थितोनिशि ॥ दृष्टोमयामुनिःसाक्षान्नारदोदिव्यदर्शनः ॥५९ ॥ तमब्रुवंमहाभागकुतोगंतासिमेवद ॥ इत्युक्तोनारदःप्राहदेवानांमंत्रणेस्थितः ॥ ६० ॥ तत्रोत्पन्नमुदंतंतेवक्ष्यामिशृणुतत्त्वतः ॥ युवाभ्यांपीडितादेवाःसर्वेविष्णुमुपागताः ॥ ॥ ६१ ॥ ऊचुस्तेदेवदेवेशंस्तुत्वाभक्त्यासमाहिताः ॥ जहिरावणमक्षोभ्यंदेवत्रैलोक्यकंटकम् ॥ ६२ ॥ मानुषेणमृतिस्तस्यकल्पिताब्रह्मणापुरा ॥ अतस्त्वंमानुषोभूत्वाजहिरावणकंटकम् ॥ ६३ ॥ तथेत्याहमहाविष्णुःसत्यसंकल्पईश्वरः ॥ जातोरघुकुलेदेवोरामइत्यभिविश्रुतः ॥ ६४॥ सहनिष्यतिवःसर्वानित्युक्त्वाप्रययौमुनिः ॥ अतोजानीहिरामंत्वंपरंब्रह्मसनातनम् ॥ ६५ ॥

नौपर्वतशिखरेविशालायांशिलायामितिशेषः विशालायांनगर्यामित्यन्ये ॥ ५९ ॥ कुतोगंतासिकुतआगतोसीत्यर्थेआर्षं देवानांमंत्रणेदेवानांविचारस्थानेइत्यर्थः तत्रास्थितोहंततआगतइतिप्राहेत्वन्वयः ॥ ६० ॥ युवाभ्यांरावणकुंभकर्णाभ्याम् ॥ ६१ ॥ अक्षोभ्यंकेनाप्यप्रापणीयक्षोभं जहीत्यत्रहेतुगर्भविशेषणंत्रैलोक्यकंटकातिमि ॥ ६२ ॥ रावणकंटकंरावणरूपंकंटकम् ॥ ६३ ॥ विष्णोरीश्वरत्वसूचकंसत्यसंकल्पत्वम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

माययामनुष्यशरीरंनत्वसौवस्तुतोमानुषः कश्चिज्जीवइत्यर्थः भजतइतिद्वितीयाबहुवचनम् ॥ ६६ ॥ भक्तान्प्रसीदतिइत्यस्योपपत्तये
भक्तेरुत्कर्षमाह भक्तिरिति ज्ञानजनकत्वादेवतस्यामोक्षदत्वंकिंबहुनाकर्मभक्तिहीनंकृतंअसत्समंअकृततुल्यंफलाजनकमित्यर्थः ॥ ६७॥
सर्वावतारेष्वयंमुख्योवतारइत्याहावताराइति लीलानुकारिणस्तत्तज्जातिचेष्टानुकरणशीलस्येत्यर्थः ॥६८ ॥ येनिपुणारामंभजंतितेसंसारं

त्यजवैरंभजस्वाद्यमायामानुषविग्रहम् ॥ भजतोभक्तिभावेनप्रसीदतिरघूत्तमः ॥ ६६ ॥ भक्तिर्जनित्री ज्ञानस्यभक्तिर्मोक्षप्रदायिनी ॥ भक्तिहीनेनयत्किंचित्कृतंसर्वमसत्समम् ॥ ६७ ॥ अवताराःसुबहवो विष्णोर्लीलानुकारिणः ॥ तेषांसहस्रसदृशोरामोज्ञानमयःशिवः ॥ ६८ ॥ रामंभजंतिनिपुणामनसावचसानिशम् ॥ अनायासेनसंसारंतीर्त्वायांतिहरेःपदम् ॥ ६९ ॥ येराममेवसततंभुविशुद्धसत्वाध्यायंति तस्यचरितानिपठंतिसंतः ॥ मुक्तास्तएवभवभोगमहाहिपाशैःसीतापतेःपदमनंतसुखंप्रयांति ॥ ७० ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥ कुंभकर्णवचःश्रुत्वाभृकुटीविकटाननः ॥ दशग्रीवोजगादेदमासनादुत्पतन्निव ॥ १ ॥ त्वमानीतोनमेज्ञानबोधनायसुबुद्धिमान् ॥मयाकृतंसमीकृत्ययुध्यस्वयदिरोचते ॥२॥ नोचेद्गच्छसुषुप्स्यर्थंनिद्रात्वांबाधतेधुना ॥ रावणस्यवचश्श्रुत्वाकुंभकर्णोमहाबलः ॥ ३ ॥ रुष्टोयमितिविज्ञायतूर्णंयुद्धायनिर्ययौ ॥ सलंघयित्वाप्राकारंमहापर्वतसन्निभः ॥ ४ ॥

तीर्त्वाहरेःपदंयांति ॥ ६९ ॥ शुद्धसत्वाःशुद्धांतःकरणाः भवःसंसारोभोगःशरीरंयस्यतादृशोयोमहानहिः कालस्तदीयैःपाशैर्बंधनैर्मुक्ता
सीतापतेरनंतसुखंपदंशुद्धंब्रह्मप्रयांतिप्राप्नुवंति ॥७०॥ इतिश्रीमत्सकलराजविप०अध्यात्मरामायणेसेतौयुद्धकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥
उत्पतन्निव क्रोधादितिशेषः ॥ १ ॥ समीकृत्यअंगीकृत्यमत्समव्यवहारोभूत्वा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अभिनादयन्स्वनादप्रतिध्वनियुतंकुर्वन् ॥ ५ ॥ कालयामासपीडयामास ॥ ६ ॥ कालांतकमिवकालमिवांतकमिवचतंदृष्ट्वादुद्रुवुरित्यर्थः मुद्गरेणयुतमितिशेषः ॥ ७ ॥ पाणिपादैश्चस्वीयैश्चूर्णयंतम् एकवत्त्वाभावआर्षः एवमनेकप्रकारेणचूर्णयंतम् ॥ ८ ॥ बुद्धिमान्सर्वास्वप्यवस्थासुज्येष्ठोमंतव्यइतिसदाचाराभिज्ञः ॥ ९ ॥ १० ॥ परिबोधनप्रकारमाह सीतामित्यादि इतिबोधितस्तन्नशृणोतिश्रुतवान्वि

निर्ययौनगरात्तूर्णंभीषयन्हरिसैनिकान् ॥ सननादमहानादंसमुद्रमभिनादयन् ॥ ५ ॥ वानरान्कालयामासबाहुभ्यांभक्षयन्रुषा ॥ कुंभकर्णंतदादृष्ट्वासपक्षमिवपर्वतम् ॥ ६ ॥ दुद्रुवुर्वानराःसर्वेकालांतकमिवाखिलाः ॥ भ्रमंतंहरिवाहिन्यांमुद्गरेणमहाबलम् ॥ ७ ॥ कालयंतंहरीन्वेगाद्भक्षयंतंसमंततः ॥ चूर्णयंतंमुद्गरेणपाणिपादैरनेकधा ॥ ८ ॥ कुंभकर्णंतदादृष्ट्वागदापाणिर्विभीषणः ॥ ननामचरणौतस्यभ्रातुर्ज्येष्ठस्यबुद्धिमान् ॥ ९ ॥ विभीषणोहंभ्रातुर्मेदयांकुरुमहामते ॥ रावणस्तुमयाभ्रातर्बहुधापरिबोधितः ॥ ॥ १० ॥ सीतांदेहीतिरामायरामःसाक्षाज्जनार्दनः ॥ नशृणोतिचमांहंतुंखड्गमुद्यम्यचोक्तवान् ॥ ११ ॥ धिक्त्वांगच्छेतिमांहत्वापदापापिभिरावृतः ॥ चतुर्भिर्मंत्रिभिःसार्धंरामंशरणमागतः ॥ १२ ॥ तच्छ्रुत्वा कुंभकर्णोऽपिज्ञात्वाभ्रातरमागतम् ॥ समालिंग्यचवत्सत्वंजीवरामपदाश्रयः ॥ १३ ॥ कुलसंरक्षणार्थायराक्षसानांहितायच ॥ महाभागवतोसित्वंपुरामेनारदाच्छ्रुतम् ॥ १४ ॥ गच्छतातममेदानींदृश्यते नचार्किंचन ॥ मदीयोवापरोवापिमदमत्तविलोचनः ॥ १५ ॥

परीतंखड्गमुद्यम्यहंतुमुद्यतइतिशेषः ततःकथंचिन्निवृत्तोमांपदाहत्वाउक्तवांश्च ॥ ११ ॥ किमुक्तवांस्तदाह धिक्त्वांगच्छेतिततोहंचतुर्भिर्मंत्रिभिरिति ॥ १२ ॥ समालिंग्यचाहेतिशेषः तदेवाह वत्सत्वमिति ॥ १३ ॥ ननुमेजीवनंकथंसंभाव्यतेतत्राह महाभागवतोसीति भगवद्भक्तस्यतेनाशःकथमपिनसंभाव्यइतिभावः ॥ १४ ॥ यतोहंमदेनमत्तनेत्रस्ततोममस्वीयपरविभागेनकिमापिनदृश्यतेऽतस्त्वंगच्छ कदाचित्त्वय्यपिप्रहारसंभवात् ॥ १५ ॥

चिंतापरःकुंभकर्णःकथंनाशमेष्यतीतिचिंतापरः ॥ १६ ॥ यस्यगंधंसमाघ्रायान्येगजाःपलायंतेसगंधगजः सयथाक्षुद्रपशून्कालयश्चरात
तद्वदयंचचार ॥ १७ ॥ वायव्यंशस्त्रंवायव्यास्त्राभिमंत्रितंशस्त्रम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ पर्यंतमाश्रितायुद्धभूमध्येस्थिताहस्तपातभयात्त

इत्युक्तोश्रुमुखोभ्रातुश्चरणावभिवंद्यसः ॥ रामपार्श्वमुपागत्यचिंतापरउपस्थितः ॥ १६ ॥ कुंभकर्णोपि हस्ताभ्यांपादाभ्यांपपेयन्हरीन् ॥ चचारवानरींसेनांकालयन्गंधहस्तिवत् ॥ १७ ॥ दृष्ट्वातंराघवःक्रुद्धो वायव्यंशस्त्रमादरात् ॥ चिक्षेपकुंभकर्णायतेनचिच्छेदरक्षसः ॥ १८ ॥ समुद्गरंदक्षहस्तंतेनघोरंननादसः ॥ सहस्तःपतितोभूमावनेकानर्दयन्कपीन् ॥ १९ ॥ पर्यंतमाश्रिताःसर्वेवानराभयवेपिताः ॥ रामराक्षसयोर्युद्धंपश्यंतःपर्यवस्थिताः ॥ २० ॥ कुंभकर्णश्छिन्नहस्तःशालमुद्यम्यवेगतः ॥ समरेराघवंहंतुंदुद्रावतमथोच्छिनत् ॥ २१ ॥ शालेनसहितंवामहस्तमैंद्रेणराघवः ॥ छिन्नबाहुमथायांतंनर्दंतंवीक्ष्यराघवः ॥ २२ ॥ द्वावर्धचंद्रौनिशितावादायास्यपदद्वयम् ॥ चिच्छेदपतितौपादौलंकाद्वारिमहास्वनौ ॥ ॥ २३ ॥ निकृत्तपाणिपादोपिकुंभकर्णोतिभीषणः ॥ वडवामुखवद्वक्त्रंव्यादायरघुनंदनम् ॥ २४ ॥ अभिदुद्रावनिनदन्राहुश्चंद्रमसंयथा ॥ अपूरयत्सिताग्रैश्चसायकैस्तद्रघूत्तमः ॥ २५ ॥ शरपूरितवक्त्रोसौचुक्रोशातिभयंकरः ॥ अथसूर्यप्रतीकाशमैंद्रंशरमनुत्तमम् ॥ २६ ॥ वज्राशनिसमंरामश्चिक्षेपासुरमृत्यवे ॥ सतत्पर्वतसंकाशंस्फुरत्कुंडलदंष्ट्रकम् ॥ २७ ॥ चकर्तरक्षोधिपतेःशिरोवृत्रमिवाशनिः ॥ तच्छिरःपतितंलंकाद्वारिकायोमहोदधौ ॥ २८ ॥

त्प्रांतमाश्रिताइत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ वडवामुखंनामसमुद्रेशतयोजनविस्तीर्णंवडवाग्निवासस्थानम् ॥२५॥
॥ २६ ॥ सशरःतत्शिरः ॥ २७ ॥ शिरोलंकाद्वारिपतितम् कायोमहोदधौपतितइतिशेषः ॥ २८ ॥

अस्याशिरोद्वारंरोधयत् अरुंधदित्यर्थः अडभावआर्षः निवृत्तप्रेषणाण्णिच् नक्रादि समुद्रेकायपातात् खगाःपक्षिणः ॥ २९ ॥ अप्सरोभिःसहेतिशेषः ईडिरेतुष्टुवुः कुसुमासारैरामंवर्षतःअभिनंदिताअभिनंदवंतोबभूवुरितिशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ऐंद्रास्त्रेणयुक्तोबाहुर्यस्यतम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ देवानांहिरण्यगर्भादीनामपिदेवपूज्य परमात्मन्सर्वेजीवाअंशायस्यताद्दश अतएवसनातनसदाभवनित्येत्यर्थः नारं

शिरोस्यरोधयद्द्वारंकायोनक्राद्यचूर्णयत् ॥ ततोदेवाःसऋषयोगंधर्वाःपन्नगाःखगाः ॥ २९ ॥ सिद्धायक्षा गुह्यकाश्चअप्सरोभिश्चराघवम् ॥ ईडिरेकुसुमासारैर्वर्षतश्चाभिनंदिताः ॥ ३० ॥ आजगामतदारामंद्रष्टुंदेवमुनीश्वरः ॥ नारदोगगनात्तूर्णंस्वभासाभासयन्दिशः ॥ ३१ ॥ राममिंदीवरश्याममुदारांगंधनुर्धरम् ॥ ईषत्ताम्रविशालाक्षमैंद्रास्त्रांचितबाहुकम् ॥ ३२ ॥ दयार्द्रदृष्ट्यापश्यंतंवानरान्शरपीडितान् ॥ दृष्ट्वागद्गदयावाचाभक्त्यास्तोतुंप्रचक्रमे ॥ ३३ ॥ नारदउवाच ॥ देवदेवजगन्नाथपरमात्मन्सनातन ॥ नारायणाखिलाधारविश्वसाक्षिन्नमोस्तुते ॥ ३४ ॥ विशुद्धज्ञानरूपोपित्वंलोकानतिवंचयन् ॥ मायामनुजाकारःसुखदुःखादिमानिव ॥ ३५ ॥ त्वंमाययागूह्यमानःसर्वेषांहृदिसंस्थितः ॥ स्वयंज्योतिःस्वभावस्त्वंव्यक्तएवामलात्मनाम् ॥ ३६ ॥ उन्मीलयन्सृजस्येतन्नेत्रेरामजगत्त्रयम् ॥ उपसंह्रियतेसर्वंत्वयाचक्षुर्निमीलनात् ॥ ३७ ॥

जीवसमूहस्तस्यायन अखिलाधारजगदुत्पत्तिस्थितिनाशकारण विश्वसाक्षिन्अंतर्यामितयेतिभावः ॥ ३४ ॥ अतिवंचयन्स्वस्वरूपगोपनेनसंसारपातिनःकुर्वन् एतदपिमायाकृतमेवतत्त्वतस्तत्रारोपितंबोध्यम् ॥ ३५ ॥ सर्वेषांहृदिस्थितोपिस्वप्रकाशोपित्वंमाययागूह्यमानोभवासि तर्हीदृशस्त्वेकिंमानमित्यतआह अमलात्मनांव्यक्तएवेति तदनुभवएवतवताद्दशत्वेप्रमाणमितिभावः ॥ ३६ ॥ उन्मीलयन्निति तवनिमेषोन्मेषावेवसृष्टिप्रलयावितिभावः ॥ ३७ ॥

यस्मिन्निति यदाधारत्वादिदंभातीतिव्यवहारविषयः भानस्यत्वद्रूपत्वादितिभावः यतएतच्चराचरंजायतेयस्मिन्लीयतेयेनतिष्ठातिचेत्यर्थः सार्वविभक्तिकस्तसिः यस्मादधिकंनकिंचित्तस्मैब्रह्मरूपिणेनमइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ यंप्रकृतिजानंतिशक्तिशक्तिमतोरभेदात् यंपुरुषंजानंति अंशांशिनोरभेदात् ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनइतिगीतोक्तेः व्यक्तस्वरूपःकालोनिमिषादिःअव्यक्तःक्षणरूपस्तदुभयरूपंकालंयं त्वांजानंतितस्मैनमः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विकाररहितत्ववादसर्वाकारवादयोरापाततोविरोधोदृश्येतजगतोविकाररूपत्वात् ॥ ४१ ॥ त्वत्प्रसादलभ्यांनिश्चयमाह माययेति एवंचजगदाकाररूपत्वंमायिकमितिनाविरोधः मायिकत्वज्ञानंचजगतित्वप्रसादंविनादुर्लभमितिभावः

यस्मिन्सर्वमिदंभातियतश्चैतच्चराचरम् ॥ यस्मान्नकिंचिल्लोकेस्मिंस्तस्मैतेब्रह्मणेनमः ॥ ३८ ॥ प्रकृतिंपुरुषंकालंव्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् ॥ यंजानंतिमुनिश्रेष्ठास्तस्मैरामायतेनमः ॥ ३९ ॥ विकाररहितंशुद्धंज्ञानरूपंश्रुतिर्जगौ ॥ त्वांसर्वजगदाकारमूर्तिंचाप्याहसाश्रुतिः ॥ ४० ॥ विरोधोदृश्यतेदेववैदिकोवेदवादिनाम् ॥ निश्चयंनाधिगच्छंतित्वत्प्रसादंविनाबुधाः ॥ ४१ ॥ माययाक्रीडतोदेवनविरोधोमनागपि ॥ रश्मिजालंरवेर्यद्वद्दृश्यतेजलवद्भ्रमात् ॥४२॥ भ्रांतिज्ञानात्तथारामत्वयिसर्वंप्रकल्प्यते ॥ मनसोविषयोदेवरूपंतेनिर्गुणंपरम् ॥ ४३ ॥ कथंदृश्यंभवेद्देवदृश्याभावेभजेत्कथम् ॥ अतस्तवावतारेषुरूपाणिनिपुणाभुवि॥४४॥भजंतिबुद्धिसंपन्नास्तरंत्येवभवार्णवम् ॥ कामक्रोधादयस्तत्रबहवःपरिपंथिनः ॥४५॥

ननुमायिकत्वेपिजगतस्तद्रूपत्वंभगवतःकथमित्यत्राह रश्मिजालमिति यथातत्रमरुदेशावच्छिन्नेरविरश्मिजालेजलभ्रमोमृगाणाम् ॥४२॥ तथात्वयिजगद्भ्रांतिज्ञानाच्छुक्तौरजतमिवप्रकल्प्यतेजनैः माययापिनिरधिष्ठानकभ्रमोत्पादनासंभवात् अतस्त्वंतद्रूपइत्युच्यसे यत्तुतेवास्तवंनिर्गुणंरूपंतन्मनसःश्रवणमनननिदिध्यासनादिसंस्कृतस्यमनसोविषयः दृश्यतेपरयाबुद्ध्येतिश्रुतेः ॥ ४३ ॥ तत्तुवनिर्गुणंरूपंदृश्यंचक्षुरादिविषयः कथंभवेदृश्याभावेदृश्यत्वाभावेकथंभजेत्सेवेत् अतःतज्ज्ञानासंभवात्तद्रूपाविचारेणावताररूपाणिभजंतितावतैवभवार्णवंतरंत्येव ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

भीषयंतित्वद्ध्यानान्निवर्तयंति ध्यानदार्ढ्योपायमाह त्वन्नामस्मरतांपुंसांत्वद्रूपमपिमानसेभवतीतिशेषः नामस्मरणमेवभगवद्रूपध्यानेदृढउ पायइतिभावः ॥ ४६ ॥ सगुणसेवाऽपिमोक्षदेत्याह त्वत्पूजेत्यादि गोष्पदायतेइत्यनेनतस्यशक्यतरणत्वंसूच्यते ॥ ४७ ॥ अतोनिर्गु णसेवायादुष्करत्वात्सगुणसेवायाअपिमोक्षदत्वाच्चेत्यर्थः मुक्तःसंसारक्लेशात् मुक्तावस्थत्वंस्वस्यसूचितम् अतएवसर्वदैवतैःपूज्यः ॥ ४८ ॥ एवंमुख्यरूपेणस्तुत्वाप्रकृतकर्मणापिस्तौतिरामेति गतःगतप्रायः ॥ ४९ ॥ श्वइति इदंतद्वधस्यासन्नकालताद्योतकंवाल्मीक्युक्त्याअग्नि

भीषयंतिसदाचेतोमार्जारामूषकंयथा ॥ त्वन्नामस्मरतांनित्यंत्वद्रूपमपिमानसे ॥ ४६ ॥ त्वत्पूजानिरता नांतेकथामृतपरात्मनाम् ॥ त्वद्भक्तसंगिनांरामसंसारोगोष्पदायते ॥ ४७ ॥ अतस्तेसगुणंरूपंध्यात्वा हंसर्वदाहृदि ॥ मुक्तश्चरामिलोकेषुपूज्योहंसर्वदैवतैः ॥ ४८ ॥ रामत्वयामहत्कार्यंकृतंदेवहितेच्छया ॥ कुंभ कर्णवधेनायभूभारोयंगतःप्रभो ॥ ४९ ॥ श्वोहनिष्यतिसौमित्रिरिंद्रजेतारमाहवे ॥ हनिष्यसेथरामत्वं परश्वोदशकंधरम् ॥ ५० ॥ पश्यामिसर्वदेवेशासिद्धैःसहनभोगतः ॥ अनुगृह्णीष्वमांदेवगमिष्यामिसुरा लयम् ॥ ५१ ॥ इत्युक्त्वाराममामंत्र्यनारदोभगवानृषिः ॥ ययौदेवैःपूज्यमानोब्रह्मलोकमकल्मषम् ॥ ॥ ५२ ॥ भ्रातरंनिहतंश्रुत्वाकुंभकर्णंमहाबलम् ॥ रावणःशोकसंतप्तोरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ ५३ ॥ मूर्छितःपतितोभूमावुत्थायविललापह ॥ पितृव्यंनिहतंश्रुत्वापितरंचातिविह्वलम् ॥ ५४ ॥

वेश्योक्त्याचदिनत्रयेणेंद्रजितोवधःप्रतीयतेअग्रेत्रापिवक्ष्यति अहोरात्रैस्त्रिभिर्वीरःकथंचिद्विनिपातितइति-एवंपरश्वइत्यपि आग्निवेश्यरामा यणेअष्टादशाहानिरामरावणयोर्द्वंद्वयुद्धस्योक्तेः ॥ ५० ॥ नभोगतः नभःशब्देनभूलोकोर्ध्वलोकास्तदन्यतमास्थितः सर्वयुद्धवृत्तांतंपश्या मिसाक्षात्करोमि त्वद्भक्तिजनितज्ञानोत्कर्षेणज्ञानप्रतिबंधकस्यसर्वेंद्रियतमसोनिवर्तनात् अनेनगमनानुज्ञार्थमुक्तयुद्धदर्शनार्थंस्थेयमित्यस्य वसरोनिराकृतः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ रामेणनिहतंश्रुत्वेत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ पितरंचातिविह्वलंदृष्ट्वेतिशेषः ॥ ५४ ॥

शोकार्तंरावणंप्राह त्यजेत्यादि ॥ ५५ ॥ देवांतकेति देवनाशकस्यमनुष्यमात्राद्दुःखावसरःक्केत्यर्थः ॥ ५६ ॥ समीकरिष्यामि तदीय मुख्यहननेनात्मीयंसर्वदुःखंदुःखेनसमंकरिष्यामीत्यर्थः तदेवाह हनिष्यामीति तदुपायमाह गत्वेति ॥ ५७ ॥ लब्ध्वेत्यस्ययोत्स्यामीति शेषः तस्माद्रथादिलाभात् अजेयःयुद्धेइतिशेषः ॥ ५८ ॥ निर्दिष्टमुक्तंहवनस्थलंगत्वाहवनायोपचक्रमेइत्यन्वयः ॥ ५९ ॥ दुरात्मनःइ

इंद्रजित्प्राहशोकार्तंत्यजशोकंमहामते ॥ मयिजीवतिराजेंद्रमेघनादेमहाबले ॥ ५५ ॥ दुःखस्यावसरः कुत्रदेवांतकमहामते ॥ व्येतुतेदुःखमखिलंस्वस्थोभवमहीपते ॥ ५६ ॥ सर्वंसमीकरिष्यामिहनिष्यामि चवैरिपून् ॥ गत्वानिकुंभिलांसद्यस्तर्पयित्वाहुताशनम् ॥ ५७ ॥ लब्ध्वारथादिकंतस्मादजेयोहंभवा म्यरेः ॥ इत्युक्त्वात्वरितंगत्वानिर्दिष्टंहवनस्थलम् ॥ ५८ ॥ रक्तमाल्यांबरधरोरक्तगंधानुलेपनः ॥ निकुं भिलास्थलेमौनीहवनायोपचक्रमे ॥ ५९ ॥ विभीषणोथतच्छ्रुत्वामेघनादस्यचेष्टितम् ॥ प्राहरामायस कलंहोमारंभंदुरात्मनः ॥ ६० ॥ समाप्यतेचेद्धोमोयंमेघनादस्यदुर्मतेः ॥ तदाऽजेयोभवेद्राममेघनादः सुरासुरैः ॥ ६१ ॥ अतःशीघ्रंलक्ष्मणेनघातयिष्यामिरावणिम् ॥ आज्ञापयमयासार्धंलक्ष्मणंबलिनांवर म् ॥ हनिष्यतिनसंदेहोमेघनादंतवानुजः ॥ ६२ ॥ श्रीरामचंद्रउवाच ॥ अहमेवागमिष्यामिहंतुमिंद्र जितंरिपुम् ॥ आग्नेयेनमहास्त्रेणसर्वराक्षसघातिना ॥ ६३ ॥ विभीषणोपितंप्राहनासावन्यैर्निहन्यते ॥ यस्तुद्वादशवर्षाणिनिद्राहारविवर्जितः ॥ ६४ ॥ तेनैवमृत्युर्निर्दिष्टोब्रह्मणास्यदुरात्मनः ॥ लक्ष्मणस्तुअ योध्यायानिर्गम्यायात्त्वयासह ॥ ६५ ॥

द्रजितः ॥ ६० ॥ तदा अजेयइतिच्छेदः ॥ ६१ ॥ शीघ्रंहोमसमाप्तेःप्रागेव बालेलक्ष्मणःकथंतंहन्यादितिसंदेहोमास्त्वित्याह हनि ष्यतीति ॥ ६२ ॥ रामोमायामानुष्यंनाटयन्नाहाहमेवेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ लक्ष्मणस्तुतादृशइत्याह लक्ष्मणस्त्विति त्वयासहयत्प्र भृत्यायात् ॥ ६५ ॥

तदादिनिद्रादीनिनजानातिनस्मरति अनुष्ठानंतुदूरापास्तमित्यर्थः तत्त्यागेहेतुः सेवार्थंतवेति ॥ ६६ ॥ मयासहेतिशेषः ॥ ६७ ॥ तस्य शेषत्वमेवदार्ढ्यायपुनराह त्वमेवेति जगतोनिर्माणरूपंनाटकंतस्यसूत्रधारौमुख्यकारणे ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजवि० युद्धकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ विभीषणेति तस्यइंद्रजितः रौद्रस्यअतितामसस्य ॥ १ ॥ ममसेवनंमत्सेवाकरणंनिद्रादिराहित्य

तदादिनिद्राहारादीन्नजानातिरघूत्तम ॥ सेवार्थंतवराजेंद्रज्ञातंसर्वमिदंमया ॥ ६६ ॥ तदाज्ञापयदेवेश लक्ष्मणंत्वरयामया ॥ हनिष्यतिनसंदेहःशेषःसाक्षाद्धराधरः ॥ ६७ ॥ त्वमेवसाक्षाज्जगतामधीशोनारायणोलक्ष्मणएवशेषः ॥ युवांधराभारनिवारणार्थंजातौजगन्नाटकसूत्रधारौ ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमाम० युद्धकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ विभीषणवचःश्रुत्वारामोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ जानामितस्यरौद्रस्यमायांकृत्स्नांविभीषण ॥ १ ॥ सहिब्रह्मास्त्रविच्छूरोमायावचिमहाबलः ॥ जानामिलक्ष्मणस्यापिस्वरूपंममसेवनम् ॥ २ ॥ ज्ञात्वैवासमहंतूष्णींभविष्यत्कार्यगौरवात् ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणंप्राहरामोज्ञानवतांवरः ॥ ३ ॥ गच्छलक्ष्मणसैन्येनमहताजहिरावणिम् ॥ हनूमत्प्रमुखैः सर्वैर्यूथपैःसहलक्ष्मण ॥ ४ ॥ जांबवानृक्षराजोयंसहसैन्येनसंवृतः ॥ विभीषणश्चसचिवैःसहत्वामभियास्यति ॥ ५ ॥ अभिज्ञस्तस्यदेशस्यजानातिविवराणिसः ॥ रामस्यवचनंश्रुत्वालक्ष्मणःसविभीषणः ॥ ६ ॥ जग्राहकार्मुकंश्रेष्ठमन्यद्भीमपराक्रमः ॥ रामपादांबुजंस्पृश्यत्दृष्टःसौमित्रिरब्रवीत् ॥ ७ ॥

रूपम् ॥ २ ॥ पूर्ववनवाससमयेऽहंतस्यनिद्राहारादिराहित्यंज्ञात्वापिभविष्यतःकार्यस्येंद्रजिद्वधरूपस्यगुरुत्वात्तूष्णीमासम् तंननिषिद्धवानित्यर्थः इत्युक्त्वाविभीषणामितिशेषः ॥ ३ ॥ लक्ष्मणेतिद्विःसंबोधनमादरपूर्वमन्यासाध्यत्वसूचनाय ॥ ४ ॥ सःसैन्यसंवृतऋक्षराजसचिवसहितोविभीषणश्चत्वामाभियास्यतिअनुयास्यति ॥ ५ ॥ विभीषणस्यानुगमनंकार्यसाधकमित्याहाभिज्ञइति तस्यइंद्रजिद्धननदेशस्य विवराणिरिपूणांछिद्राणि ॥ ६ ॥ स्पृश्यस्पृष्ट्वा ॥ ७ ॥

भोगावतीपातालगंगा ॥ ८ ॥ सःसंस्मृतात्मरूपःस्मृतस्वनिवासश्च तंरामम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ बलसंघातंइंद्रजिद्रक्षणार्थस्थितम्
राक्षससंकुलंराक्षसव्याप्तम् ॥ १२ ॥ अंगदेनवीरेणजांबवान्यत्तोभूदित्यनुकर्षः राक्षसाधिपइत्युत्तरार्धस्थविभीषणान्वयि राक्षसानिंद्रजि

अद्यमत्कार्मुकान्मुक्ताःशरानिर्भिद्यरावणिम् ॥ गमिष्यंतिहिपातालंस्नातुंभोगावतीजले ॥ ८ ॥ एवमु
क्त्वाससौमित्रिःपरिक्रम्यप्रणम्यतम् ॥ इंद्रजिन्निधनाकांक्षीययौत्वरितविक्रमः ॥९॥ वानरैर्बहुसाहस्रैर्हनू
मान्पृष्ठतोन्वगात् ॥ विभीषणश्चसहितोमंत्रिभिस्त्वरितंययौ ॥ १० ॥ जांबवत्प्रमुखाऋक्षाःसौमित्रिंत्व
रयान्वगुः ॥ गत्वानिकुंभिलादेशंलक्ष्मणोवानरैःसह ॥ ११ ॥ अपश्यद्बलसंघातंदूराद्राक्षससंकुलम् ॥
धनुरायम्यसौमित्रिर्यत्तोभूद्भूरिविक्रमः ॥ १२ ॥ अंगदेनचवीरेणजांबवान्राक्षसाधिपः ॥ तदाविभीष
णःप्राहसौमित्रिंपश्यराक्षसान् ॥ १३ ॥ यदेतद्राक्षसानीकंमेघश्यामंविलोक्यते ॥ अस्यानीकस्यमहतो
भेदनेयत्नवान्भव ॥ १४ ॥ राक्षसेंद्रसुतोप्यस्मिन्भिन्नेदृश्योभविष्यति ॥ अभिद्रवाशुयावद्वैनैतत्कर्मस
माप्यते ॥ १५ ॥ जहिवीरदुरात्मानंहिंसापरमधार्मिकम् ॥ विभीषणवचःश्रुत्वालक्ष्मणःशुभलक्षणः ॥१६
ववर्षशरवर्षाणिराक्षसेंद्रसुतंप्रति ॥ पाषाणैःपर्वताग्रैश्चवृक्षैश्चहरियूथपाः ॥ १७ ॥ निर्जघ्नुःसर्वतोदैत्यांस्ते
पिवानरयूथपान् ॥ परश्वधैःशितैर्बाणैरसिभिर्यष्टितोमरैः ॥ १८ ॥ निर्जघ्नुर्वानरानीकंतदाशब्दोमहान
भूत् ॥ ससंप्रहारस्तुमुलःसंजज्ञेहरिरक्षसाम् ॥ १९ ॥ इंद्रजित्स्वबलंसर्वमर्द्यमानंविलोक्यसः ॥ निकुं
भिलांचहोमंचत्यक्त्वाशीघ्रंविनिर्गतः ॥ २० ॥

द्रक्षकान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ अस्मिन्रक्षोनीकेभिन्नेत्वच्छरभेदेनपलायिते एतत्कर्मइंद्रजिद्धवनकर्म ॥ १५ ॥ १६ ॥ राक्षसेंद्रसुतंप्रति
तत्सेनांप्रतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ तेराक्षसाः ॥ १८ ॥ शब्दःशूराणांसिंहनादरूपः १९ ॥ निकुंभिलांचहोमंचेतिकेवलंकर्मत्यागएवनार्किं
तुतद्देशत्यागोपीत्यर्थः ॥ २० ॥

महताक्रोधेनयुतोयुद्धायसौमित्रिंलक्ष्मणमाह्वायित्वारणमूर्धनिरणभूमध्यभागंअगमत्प्राप्तः ल्यबभावआर्षः ॥ २१ ॥ समाह्वयन्नेवाह सौमित्रेइतिनिष्ठुरभाषणंनिष्ठुरवाक्यम् ॥ २२ ॥ परभृत्यत्वमागतइत्यस्येदृशंत्वांधिगिति शेषः ॥ २३ ॥ द्रुह्यसिमदीयंछिद्रंशत्रुभ्योदर्शयासीत्यर्थः पृष्ठतः सार्वविभक्तिकस्तसिः पृष्ठेइत्यर्थः ॥ २४ ॥ उद्यंतिप्रकाशंस्थितानिआयुधानिनिस्त्रिंशाश्रयस्मिंस्तादृशेरथेइत्यर्थः

रथमारुह्यसधनुःक्रोधेनमहतागमत् ॥ समाह्वयित्वासौमित्रिंयुद्धायरणमूर्धनि ॥ २१ ॥ सौमित्रेमेघनादोहंमयाजीवन्नमोक्ष्यसे ॥ तत्रदृष्ट्वापितृव्यंसप्राहनिष्ठुरभाषणम् ॥ २२ ॥ इहैवजातःसंवृद्धःसाक्षाद्भ्रातापितुर्मम ॥ यस्त्वंस्वजनमुत्सृज्यपरभृत्यत्वमागतः ॥ २३ ॥ कथंद्रुह्यसिपुत्रायपापीयानसिदुर्मतिः ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणंदृष्ट्वाहनूमत्पृष्ठतःस्थितम् ॥ २४ ॥ उद्यदायुधनिस्त्रिंशेरथेमहतिसंस्थितः ॥ महाप्रमाणमुद्यम्यघोरंविस्फारयन्धनुः ॥ २५ ॥ अद्यवोमामकाबाणाःप्राणान्पास्यंतिवानराः ॥ ततःशरंदाशरथिःसंधायामित्रकर्शनः ॥ २६ ॥ ससर्जराक्षसेंद्रायक्रुद्धःसर्पइवश्वसन् ॥ इंद्रजिद्रक्तनयनोलक्ष्मणंसमुदैक्षत ॥ २७ ॥ शक्राशनिसमस्पर्शैर्लक्ष्मणेनाहतःशरैः ॥ मुहूर्तमभवन्मूढःपुनःप्रत्याहृतेंद्रियः ॥ २८ ॥ ददर्शावस्थितंवीरंवीरोदशरथात्मजम् ॥ सोभिचक्रामसौमित्रिंक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ २९ ॥ शरान्धनुषिसंधायलक्ष्मणंचेदमब्रवीत् ॥ यदितेप्रथमेयुद्धेनदृष्टोमेपराक्रमः ॥ ३० ॥ अद्यत्वांदर्शयिष्यामितिष्ठेदानींव्यवस्थितः ॥ इत्युक्त्वासप्तभिर्बाणैरभिविव्याधलक्ष्मणम् ॥ ३१ ॥

महाप्रमाणंसार्धसप्तवितस्ति ॥ २५ ॥ भोवानरायुष्माकंप्राणान्ममबाणाःपास्यंतीतिअवददितिशेषः दाशरथिर्लक्ष्मणः ॥ २६ ॥ इंद्रजित्क्रोधाद्रक्तनयनोबाणपातसमकालंलक्ष्मणमपश्यत् ॥ २७ ॥ ततःशरैराहतःपीडितोमूढोमूर्च्छितोभवत् प्रत्याहृतेंद्रियःप्राप्तेंद्रियज्ञानःपुनर्व्यपगतमूर्च्छोऽभवदितियावत् ॥ २८ ॥ सौमित्रिमभिचक्रामतत्संमुखंजगामेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

संप्रयुक्तेनधनुषःसकाशात्प्रेरितेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सुसंविद्धंसुतरांसम्यक्‌विद्धंरथमध्येविशीर्णंतत्रपुनर्बाणैस्तिलशःखंडितंभुविपातितम्॥ ॥ ३४ ॥३५॥ दिव्यमपिलक्ष्मणस्यकवचंतद्बाणैर्व्यशीर्यतापतच्च अन्योन्यंकृतप्रतिकृतौकृतेप्रतिकृतंयाभ्यांतादृशौ संधिरार्षः॥ ३६॥

दशभिश्चहनूमंतंतीक्ष्णधारैःशरोत्तमैः ॥ ततःशरशतेनैवसंप्रयुक्तेनवीर्यवान् ॥ ३२ ॥ क्रोधाद्द्विगुणसंर
ब्धोनिर्बिभेदविभीषणम् ॥ लक्ष्मणोऽपितथाशत्रुंशरवर्षैरवाकिरत् ॥ ३३ ॥ तस्यबाणैःसुसंविद्धंकव
चंकांचनप्रभम् ॥ व्यशीर्यतरथोपस्थेतिलशःपतितंभुवि ॥ ३४ ॥ ततःशरसहस्रेणसंक्रुद्धोरावणात्म
जः ॥ बिभेदसमरेवीरंलक्ष्मणंभीमविक्रमम् ॥ ३५ ॥ व्यशीर्यतापतद्दिव्यंकवचंलक्ष्मणस्यच ॥ कृतप्र
तिकृतान्योन्यंबभूवतुरभिद्रुतौ ॥ ३६ ॥ अभीक्ष्णंनिःश्वसंतौतौयुध्येतांतुमुलंपुनः ॥ शरसंवृतसर्वांगौ
सर्वतोरुधिरोक्षितौ ॥ ३७ ॥ सुदीर्घकालंतौवीरावन्योन्यंनिशितैःशरैः ॥ अयुध्यतांमहासत्त्वौजयाज
यविवर्जितौ ॥ एतस्मिन्नंतरेवीरोलक्ष्मणःपंचभिःशरैः ॥ रावणेःसारथिंसाश्वंरथंचसमचूर्णयत् ॥
॥ ३९ ॥ चिच्छेदकार्मुकंतस्यदर्शयन्हस्तलाघवम् ॥ सोन्यत्तुकार्मुकंभद्रंसज्यंचक्रेत्वरान्वितः ४० ॥
तच्चापमपिचिच्छेदलक्ष्मणस्त्रिभिराशुगैः ॥ तमेवच्छिन्नधन्वानंविव्याधानेकसायकैः ॥ ४१ ॥ पुनरन्य
त्समादायकार्मुकंभीमविक्रमः ॥ इंद्रजिल्लक्ष्मणंबाणैःशितैरादित्यसन्निभैः ॥ ४२ ॥ बिभेदवानरान्स
र्वान्बाणैरापूरयन्दिशः ॥ ततऐंद्रंसमादायलक्ष्मणोरावणिंप्रति ॥ ४३ ॥ संधायाकृष्यकर्णांतंकार्मुकं
दृढनिष्ठुरम् ॥ उवाचलक्ष्मणोवीरःस्मरन्रामपदांबुजम् ॥ ४४ ॥

तुमुलंअत्याश्चर्यंद्रष्टृभिर्विशिष्यज्ञातुमशक्यंच ॥ ३७ ॥ जयाजयविवर्जितावित्यनेनसमयुद्धतोक्ता ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१॥ ॥ २७॥
॥ ४२ ॥ ऐंद्रंऐंद्रास्त्राभिमंत्रितं यद्वाअगस्त्यद्वाराइंद्रदत्तंतूणीराद्रामेणदत्तमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

॥ ४१ ॥ तंबाणंऐंद्रबाणम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ रघूत्तमंकीर्तयंतः तद्गुणान्कीर्तयंतःतैरेवस्तुवंतश्चेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स्थिराभूत् तावत्पर्यंतंराक्षसभारेणकंपमानेवासीदितिव्यंग्यं जयजल्पःदेवसृष्टोजयशब्दः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तेगतश्रमाआसन्नितिशेषः स्तुवद्भिर्ले

धर्मात्मासत्यसंधश्चरामोदाशरथिर्यदि ॥ त्रिलोक्यामप्रतिद्वंद्वस्तदेनंजहिरावणिम् ॥ ४५ ॥ इयुक्त्वाबाण माकर्णाद्विकृष्यतमजिह्मगम् ॥ लक्ष्मणःसमरेवीरःससर्जेंद्रजितंप्रति ॥ ४६ ॥ सशरःसशिरस्त्राणंश्रीम ज्ज्वललितकुंडलम् ॥ प्रमथ्येंद्राजितःकायात्पातयामासभूतले ॥ ४७ ॥ ततःप्रमुदितादेवाःकीर्तयंतोर घूत्तमम् ॥ ववर्षुःपुष्पवर्षाणिस्तुवंतश्चमुहुर्मुहुः ॥ ४८ ॥ जहर्षशक्रोभगवान्सहदेवैर्महर्षिभिः ॥ आ काशेपिचदेवानांशुश्रुवेदुंदुभिस्वनः ॥ ४९ ॥ विमलंगगनंचासीत्स्थिराभूद्विश्वधारिणी ॥ निहतंरावणिं दृष्ट्वाजयजल्पसमान्वितः ॥ ५० ॥ गतश्रमःससौमित्रिःशंखमापूरयद्रणे ॥ सिंहनादंततःकृत्वाज्याशब्द मकरोद्विभुः ॥ ५१ ॥ तेननादेनसंहृष्टावानराश्चगतश्रमाः ॥ वानरेंद्रैश्चसहितःस्तुवद्भिर्दृष्टमानसैः ॥ ॥ ५२ ॥ लक्ष्मणःपरितुष्टात्माददर्शाभ्येत्यराघवम् ॥ हनूमद्राक्षसाभ्यांचसहितोविनयान्वितः ॥ ५३ ॥ ववंदेभ्रातरंरामंज्येष्ठंनारायणंविभुम् ॥ त्वत्प्रसादाद्रघुश्रेष्ठहतोरावणिराहवे ॥ ५४ ॥ श्रुत्वातल्लक्ष्मणा द्वक्त्रयातमालिंग्यरघूत्तमः ॥ मूर्ध्न्यवघ्रायमुदितःसस्नेहमिदमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ साधुलक्ष्मणतुष्टोस्मिकर्म तेदुष्करंकृतम् ॥ मेघनादस्यनिधनेजितंसर्वमरिंदम ॥ ५६ ॥ अहोरात्रैस्त्रिभिर्वीरःकथंचिद्विनिपातितः ॥ निःसपत्नःकृतोस्म्यद्यनिर्यास्यतिहिरावणः ॥ ५७ ॥ पुत्रशोकान्मयायोद्धुंतंहनिष्यामिरावणम् ॥ मे घनादंहतंश्रुत्वालक्ष्मणेनमहाबलम् ॥ ५८ ॥

क्ष्मणमितिशेषः ॥ ५२ ॥ राक्षसोविभीषणः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ लक्ष्मणात्तदिंद्रजिन्निधनंश्रुत्वेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ सर्वंराक्षसकुलम् ॥ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मयायोद्धुंनिर्यास्यतीत्यन्वयः ॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥ पर्यदेवयत्शोकंकृतवानित्यर्थः ॥ ६० ॥ पुत्रलालसःपुत्रेलालसाप्रीतिर्यस्यसः ॥ ६१ ॥ सर्वान्राक्षसान्विनाशयिषुर्नाशयि तुमिच्छुरुवाच युद्धायगच्छध्वमितिशेषः ॥ ६२ ॥ बुद्ध्यासंवीक्ष्य सीतानाशेरामनाशइतिविचार्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

रावणःपतितोभूमौमूर्च्छितःपुनरुत्थितः ॥ विललापातिदीनात्मापुत्रशोकेनरावणः ॥ ५९ ॥ पुत्रस्यगुणकर्माणिसंस्मरन्पर्यदेवयत् ॥ अथदेवगणाःसर्वेलोकपालामहर्षयः ॥ ६० ॥ हतमिंद्रजितंज्ञात्वासुखंस्वप्स्यंतिनिर्भयाः ॥ इत्यादिबहुशःपुत्रलालसोविललापह ॥ ६१ ॥ ततःपरमसंक्रुद्धोरावणोराक्षसाधिपः ॥ उवाचराक्षसान्सर्वान्विनाशयिषुराहवे ॥ ६२ ॥ सपुत्रवधसंतप्तःशूरःक्रोधवशंगतः ॥ संवीक्ष्यरावणोबुद्ध्याहंतुंसीतांप्रदुद्रुवे ॥ खड्गपाणिमथायांतंक्रुद्धंदृष्ट्वादशाननम् ॥ राक्षसीमध्यगासीताभयशोकाकुलाभवत् ॥ ६४ ॥ एतस्मिन्नंतरेतस्यसचिवोबुद्धिमान्शुचिः ॥ सुपार्श्वोनाममेधावीरावणंवाक्यमब्रवीत् ॥ ६५ ॥ ननुनामदशग्रीवसाक्षाद्वैश्रवणानुजः ॥ वेदविद्याव्रतस्नातःस्वकर्मपरिनिष्ठितः ॥ ॥ ६६ ॥ अनेकगुणसंपन्नःकथंस्त्रीवधमिच्छसि ॥ अस्माभिःसहितोयुद्धेहत्वारामंचलक्ष्मणम् ॥ प्राप्स्यसेजानकींशीघ्रमित्युक्तःसन्न्यवर्तत ॥ ६७ ॥ ततोदुरात्मासुहृदानिवेदितंवचःसुधर्म्यंप्रतिगृह्यरावणः ॥ गृहंजगामाशुशुचाविमूढधीःपुनःसभांचप्रययौसुहृद्वृतः ॥ ६८ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥

हेदशग्रीववैश्रवणानुजत्वादिभिर्ननुनामअतिशयेनप्रसिद्धः कथंस्त्रीवधमिच्छसीत्यन्वयः ॥ ६६ ॥ इतिसुपार्श्वेनोक्तःसरावणोन्यवर्तत निवृत्तः ॥६७॥ शुचाशोकेनविमूढधीःसभागमनमेवतद्वसरेयुक्तं तत्रगृहगमनंविमोहः ॥६८॥ इतिश्रीमत्सकलराजवि० यु० नवमःसर्गः ॥९॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ चापीपादपूरणे मारुतेश्चपौरुषंदृष्ट्वेत्यनुकर्षः ॥ ४ ॥ एवंप्रकारेणराक्षसयूथपैः सहलंकाविनाशितेत्यन्वयः ॥

सविचार्यसभामध्येराक्षसैःसहमंत्रिभिः ॥ निर्ययौयेवशिष्टास्तैराक्षसैःसहराघवम् ॥ १ ॥ शलभःशलभैर्युक्तःप्रज्वलंतमिवानलम् ॥ ततोरामेणनिहताःसर्वेतेराक्षसायुधि ॥ २ ॥ स्वयंरामेणनिहतस्तीक्ष्णवाणेनवक्षसि ॥ व्यथितस्त्वरितंलंकांप्रविवेशदशाननः ॥ ३ ॥ दृष्ट्वारामस्यबहुशःपौरुषंचाप्यमानुषम् ॥ रावणोमारुतेश्चैवशीघ्रंशुक्रांतिकंययौ ॥ ४ ॥ नमस्कृत्यदशग्रीवःशुक्रंप्रांजलिरब्रवीत् ॥ भगवन्राघवेणैवंलंकाराक्षसयूथपैः ॥ ५ ॥ विनाशितामहादैत्यानिहताःपुत्रबांधवाः ॥ कथंमेदुःखसंदोहस्त्वयितिष्ठतिसद्गुरौ ॥ ६ ॥ इतिविज्ञापितोदैत्यगुरुःप्राहदशाननम् ॥ होमंकुरुप्रयत्नेनरहसित्वंदशानन ॥ ७ ॥ यदिविघ्नोनचेद्धोमेतर्हिहोमानलोत्थितः ॥ ८ ॥ महान्रथश्चवाहाश्चचापतूणीरसायकाः ॥ संभविष्यंतितैर्युक्तस्त्वमजेयोभविष्यसि ॥ ९ ॥ गृहाणमंत्रान्मद्दत्तान्गच्छहोमंकुरुद्रुतम् ॥ इत्युक्तस्त्वरितंगत्वारावणोराक्षसाधिपः ॥ १० ॥ गुहांपातालसदृशींमंदिरेस्वेचकारह ॥ लंकाद्वारकपाटादिबध्वासर्वत्रयत्नतः ॥ ११ ॥ होमद्रव्याणिसंपाद्ययान्युक्तान्याभिचारिके ॥ गुहांप्रविश्यचैकांतेमौनीहोमंप्रचक्रमे ॥ ॥ १२ ॥ उत्थितंधूममालोक्यमहांतंरावणानुजः ॥ रामायदर्शयामासहोमधूमंभयाकुलः ॥ १३ ॥

॥ ५ ॥ तदेवाह महादैत्याइत्यादि दुःखसंदोहोदुःखसमूहः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तूणीरसायकाः तूणीरस्थिताःसायकाइत्यर्थः संभविष्यंतित्वांसम्यक्प्राप्स्यंति ॥ ९ ॥ १० ॥ सर्वत्रसर्वदिक्षु आदिनाअन्यान्यपिच्छिद्राणि ॥ ११ ॥ १२ ॥ रावणानुजोविभीषणः ॥ १३ ॥

तज्ज्ञापितवती ॥ १८ ॥ पादघट्टनैःपादाघातैः ॥ १९ ॥ २० ॥ संभारान्होमसाधनानि ॥ २१ ॥ हनूमान्स्त्रुवमाच्छिद्यतेनैवजघा

पश्यरामदशग्रीवोहोमंकर्तुंसमारभत् ॥ यदिहोमःसमाप्तःस्यात्तदाऽजेयोभविष्यति ॥ १४ ॥ अतोविघ्नायहोमस्यप्रेषयाशुहरीश्वरान् ॥ तथेतिरामःसुग्रीवसंमतेनांगदंकपिम् ॥ १५ ॥ हनूमत्प्रमुखान्वीरानादिदेशमहाबलान् ॥ प्राकारंलंघयित्वातेगत्वारावणमंदिरम् ॥ १६ ॥ दशकोट्यःप्लवंगानांगत्वामंदिररक्षकान् ॥ चूर्णयामासुरश्वांश्वगजांश्चान्यहनन्क्षणात् ॥ १७ ॥ ततश्चसरमानामप्रभातेहस्तसंज्ञया ॥ विभीषणस्यभार्यासाहोमस्थानमसूचयत् ॥ १८ ॥गुहापिधानपाषाणमंगदःपादघट्टनैः ॥ चूर्णयित्वामहासत्त्वःप्रविवेशमहागुहाम् ॥ १९ ॥ दृष्ट्वादशाननंतत्रमीलिताक्षंदृढासनम् ॥ ततोऽगदाज्ञयासर्वेवानराविविशुर्द्रुतम् ॥ २० ॥ तत्रकोलाहलंचक्रुस्ताडयंतश्चसेवकान् ॥ संभारांश्चिक्षिपुस्तत्रहोमकुंडेसमंततः ॥ २१ ॥ स्रुवमाच्छिद्यहस्ताच्चरावणस्यबलाद्रुषा ॥ तेनैवसंजघानाशुहनूमान्प्लवगाग्रणीः ॥ २२ ॥ मंतिदंतैश्चकाष्ठैश्चवानरास्तामितस्ततः ॥ नजहौरावणोध्यानंहतोपिविजिगीषया ॥२३॥ प्रविश्यांतःपुरेवेश्मन्यंगदोवेगवत्तरः ॥ समानयत्केशबंधेधृत्वामंदोदरींशुभाम् ॥ २४ ॥ रावणस्यैवपुरतोविलपंतीमनाथवत् ॥ विददारांगदस्तस्याःकंचुकंरत्नभूषितम् ॥ २५ ॥ मुक्ताविमुक्ताःपतिताःसमंताद्रत्नसंचयैः ॥ श्रोणिसूत्रंनिपतितंत्रुटितंरत्नाचित्रितम् ॥ २६ ॥

न ॥ २२ ॥ २३॥ २४ ॥ विददारनखैर्विदीर्णंकृतवान् ॥ २५ ॥ ततःकंचुकाद्विमुक्ताविभक्तामुक्ताः रत्नसंचयैस्ततोविभक्तैःसहभूमौ पतिताइत्यर्थः त्रुटितंवानराणामाकर्षणेनभग्नम् ॥ २६ ॥

तस्यरावणस्यपश्यतएवेत्यर्थः ॥ २७ ॥ नीतारावणहोमस्थानमितिशेषः ॥ २८ ॥ करुणंयथास्यात्तथाक्रोशंतीजगादेत्यन्वयः त्वंनिर्लज्जोसियत्तवभार्यातवैवाग्रेपरैर्वानरैः केशपाशेधृत्वाविकृष्यतेच ॥ २९ ॥ अतःकिंजुहोषिकिंनलज्जसे तदेवाह हन्यतेपश्यतइत्यादि ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ त्वयिजीवतिईदृशंदुःखंभवेत् नभवेदेव त्वन्नाशात्तुमेइदंदुःखंप्राप्तम् चपादपूरणे मेभर्त्राजीविताशयाभार्यालज्जाचेत्यु

कटिप्रदेशाद्विस्रस्तानीवीतस्यैवपश्यतः ॥ भूषणानिचसर्वाणिपतितानिसमंततः ॥ २७ ॥ देवगंधर्वकन्याश्चनीताहृष्टैःप्लवंगमैः ॥ मंदोदरीरुरोदाथरावणस्याग्रतोभृशम् ॥ २८ ॥ क्रोशंतीकरुणंदीनाजगाददशकंधरम् ॥ निर्लज्जोसिपरैरेवंकेशपाशेविकृष्यते ॥ २९ ॥ भार्यातवैवपुरतःकिंजुहोषिनलज्जसे ॥ हन्यतेपश्यतोयस्यभार्यापापैश्चशत्रुभिः ॥ ३० ॥ मर्तव्यंतेनतत्रैवजीवितान्मरणंवरम् ॥ हामेघनादतेमाताक्लिश्यतेबतवानरैः ॥ ३१ ॥ त्वयिजीवतिमेदुःखमीदृशंचकथंभवेत् ॥ भार्यालज्जाचसंत्यक्ताभर्त्रामेजीविताशया ॥ ३२ ॥ श्रुत्वातद्देवितंराजामंदोदर्यादशाननः ॥ उत्तस्थौखड्गमादायत्यजदेवीमितिब्रुवन् ॥ ३३ ॥ जघानांगदमव्यग्रःकटिदेशेदशाननः ॥ ततोत्सृज्यययुःसर्वेविध्वंस्यहवनंमहत् ॥ ३४ ॥ रामपार्श्वमुपागम्यतस्थुःसर्वेप्रहर्षिताः ॥ रावणस्तुततोभार्यामुवाचपरिसांत्वयन् ॥ ३५ ॥ दैवाधीनमिदंभद्रेजीवताकिन्नदृश्यते ॥ त्यजशोकंविशालाक्षिज्ञानमालंब्यनिश्चितम् ॥ ३६ ॥ अज्ञानप्रभवःशोकःशोकोज्ञानविनाशकृत् ॥ अज्ञानप्रभवाहंधीःशरीरादिष्वनात्मसु ॥ ३७ ॥

भयमपित्यक्तमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ततोत्सृज्यततउत्सृज्येतिच्छेदः आर्षःसंधिः महन्महाफलजनकंहवनमित्यर्थः ॥ ३४॥ ३५ जीवताप्राणिनाकिंनदृश्यतेअसंभावितमपिदृश्यतइत्यर्थः ततोममेदृश्यवस्थेतिशोकंत्यजज्ञानंभाविदुर्लंघ्यमितिज्ञानम् ॥ ३६ ॥ अज्ञानकृतस्यवस्तुतोज्ञानेननाशइतिचेत्सर्वमिदमज्ञानकृतमेवेत्याहाज्ञानेति अतएवकर्तव्याकर्तव्यविषयज्ञानननाशकोऽतःसर्वथाज्ञानालंबेनसत्यक्तुंशक्यइतिभावः किंबहुनासर्वःसंसारएवाज्ञानमूलकस्तन्मूलस्यशरीरादिष्वहंज्ञानस्याज्ञानप्रभवत्वादित्याहाज्ञानप्रभवेति ॥ ३७ ॥

पुत्रदारादिसंबंधएतेमदीयाइत्यध्यासः ततःसंसृतिःबंधकःकर्मोत्पत्तिः एवंहर्षादयोजन्माद्याश्चाज्ञानमूलाः तत्तज्जनककर्मणामज्ञानजन्यत्वात् इदंलब्धमितिहर्षजनकस्येदंमेनष्टमितिशोकजनकस्यायंमेहंतेत्यादिभयादिजनकज्ञानस्याज्ञानमूलकत्वात् ॥ ३८ ॥ आत्मनस्तुवास्तवोनकेनापिसंबंधइत्याह आत्मात्विति बहुशोव्याख्यातमेतत् ॥ ३९ ॥ सर्वभावैःसुखदुःखैर्विवर्जितः तदेवाह नसंयोगइति तद्बुद्धिरेवमुख्यतयाहर्षशोकादिकारणमितिभावः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दारयिष्यतिदारणेननाशयिष्यतीत्यर्थः वज्रकल्पैःसायकैर्दारयिष्य

तन्मूलःपुत्रदारादिसंबंधःसंसृतिस्ततः ॥ हर्षशोकभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ॥ ३८ ॥ अज्ञानप्रभवाह्येतेजन्ममृत्युजरादयः ॥ आत्मातुकेवलःशुद्धोव्यतिरिक्तोह्यलेपकः ॥ ३९ ॥ आनंदरूपोज्ञानात्मासर्वभावविवर्जितः ॥ नसंयोगोवियोगोवाविद्यतेकेनचित्सतः ॥ ४० ॥ एवंज्ञात्वास्वमात्मानंत्यजशोकमनिंदिते ॥ इदानीमेवगच्छामिहत्वारामंसलक्ष्मणम् ॥ ४१॥ आगमिष्यामिनोचेन्मांदारयिष्यतिसायकैः ॥ श्रीरामोवज्रकल्पैश्चततोगच्छामितत्पदम् ॥ ४२ ॥ तदात्वयामेकर्तव्याक्रियामच्छासनात्प्रिये ॥ सीतांहत्वामयासार्धंत्वंप्रवेक्ष्यसिपावकम् ॥ ४३ ॥ एवंश्रुत्वावचस्तस्यरावणस्यातिदुःखिता ॥ उवाचनाथमेवाक्यंशृणुसत्यंतथाकुरु ॥ ४४ ॥ शक्योनराघवोजेतुंत्वयाचान्यैःकदाचन ॥ रामोदेववरःसाक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ ४५ ॥ मत्स्योभूत्वापुराकल्पेमनुंवैवस्वतंप्रभुः ॥ ररक्षसकलापद्भ्योराघवोभक्तवत्सलः ॥ ४६ ॥ रामःकूर्मोभवत्पूर्वंलक्षयोजनविस्तृतः ॥ समुद्रमथनेपृष्ठेदधारकनकाचलम् ॥ ४७ ॥

तीत्यन्वयः ततस्तत्पदंसर्वोत्तमंस्थानंवैकुंठंगमिष्यामि ॥ ४२ ॥ सीतांहत्वात्वयामेक्रियासपिंडीकरणांताकर्तव्या पुत्राभावेतुपत्नीस्यादितिस्मृतेः यद्वामयासार्धंपावकंप्रवेक्ष्यसिसत्यामिच्छायामितिशेषः ॥ ४३ ॥ सत्यंवाक्यंशृणुतथाकुरुच मद्वाक्यार्थमनुतिष्ठेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ प्रधानस्यप्रकृतेःपुरुषाणांजीवानांचेश्वरःनियंता ॥ ४५ ॥ तदेवबोधयंतीतदवतारानाह मत्स्यइति इदंपुराणेप्रसिद्धम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

क्रोडरूपेणवाराहरूपेण ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ जगत्त्रयमाक्रम्यपादैरितिशेषः ॥ ५० ॥ रामःपरशुरामः मुनेःकश्यपस्य ॥ ५१ ॥ भवदर्थेमवन्नाशार्थम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ रघूत्तमेतत्समीपमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ राघवेणघातयित्वाकथंजीवामिजीवनेप्रियताबुद्धिंकरोमि मरणस्यसन्निहितत्वाद्विपरीतबुद्धिंरावणस्याह रामेणसहेत्यादि जानामिराघवमितिच ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ रामेणनिधनंप्राप्यपरंपदं

हिरण्याक्षोतिदुर्वृत्तोहतोनेनमहात्मना ॥ क्रोडरूपेणवपुषाक्षोणिमुद्धरताक्वचित् ॥४८॥ त्रिलोककंटकंदैत्यंहिरण्यकशिपुंपुरा ॥ हतवान्नारसिंहेनवपुषारघुनंदनः ॥ ४९ ॥ विक्रमैस्त्रिभिरेवासौबलिंबद्ध्वाजगत्त्रयम् ॥ आक्रम्यादात्सुरेंद्रायभृत्यायरघुसत्तमः ॥ ५० ॥ राक्षसाःक्षत्रियाकाराजाताभूमेर्भरावहाः ॥ तान्हत्वाबहुशोरामोभुवंजित्वाह्यदान्मुनेः ॥ ५१ ॥ सएवसांप्रतंजातोरघुवंशेपरात्परः ॥ भवदर्थेरघुश्रेष्ठोमानुषत्वमुपागतः ॥ ५२ ॥ तस्यभार्याकिमर्थंवाहृतासीतावनाद्बलात् ॥ ममपुत्रविनाशार्थंस्वस्यापिनिधनायच ॥ ५३ ॥ इतःपरंवावैदेहींप्रेषयस्वरघूत्तमे ॥ विभीषणायराज्यंतुदत्त्वागच्छामहेवनम् ॥५४॥ मंदोदरीवचःश्रुत्वारावणोवाक्यमब्रवीत् ॥ कथंभद्रेरणेपुत्रान्भ्रातॄन्राक्षसमंडलम् ॥ ५५ ॥ घातयित्वाराघवेणजीवामिवनगोचरः ॥ रामेणसहयोत्स्यामिरामबाणैःसुशीघ्रगैः ॥ ५६ ॥ विदार्यमाणोयास्यामितद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ जानामिराघवंविष्णुंलक्ष्मींजानामिजानकीम् ॥ ज्ञात्वैवजानकीसीतामयानीतावनाद्बलात् ॥ ५७ ॥ रामेणनिधनंप्राप्ययास्यामीतिपरंपदम् ॥ विमुच्यत्वांतुसंसाराद्गमिष्यामिसहप्रिये ॥ ५८ ॥ परानंदमयीशुद्धासेव्यतेयामुमुक्षुभिः ॥ तांगतिंतुगमिष्यामिहतोरामेणसंयुगे ॥ ५९ ॥

यास्यामीतिज्ञात्वैवजानकीबलादानीतेत्यन्वयः ॥ हेप्रियेत्वांविमुच्यत्यक्त्वासंसारात् ल्यब्लोपेपंचमी संसारंसंत्यज्यमृतैर्बंधुभिःसहगमिष्यामि ॥ ५८ ॥ गम्यतेसागतिःस्थानंपरानंदमयीदुःखराहित्याद्ब्रह्मलोकैकदेशवैकुंठरूपाशुद्धारजस्तमोऽस्पृष्टशुद्धसत्त्वमयीयामुमुक्षुभिःसेव्यतेदहराद्युपासनाभिःप्राप्यते रामेणसंयुगेहतस्तांगतिंगमिष्यामि ॥ ५९ ॥

इहकल्मषाणिराक्षसदेहेनकृतानिपापानि अंतकालेरामनामस्मरणाद्रामभूर्तिदर्शनाच्चप्रक्षाल्यदूरीकृत्यमुक्तिंयास्यामि ॥ ६० ॥ क्लेशा
दीति अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाःपंचक्लेशाइतियोगशास्त्रोक्ताः तत्राविद्याअनित्याशुचिदुःखरूपानात्मसुनित्यशुचिसुखात्मत्वख्या
तिः शुक्तिरजतादिज्ञानानिच अस्मिताशरीराद्व्यतिरिक्तआत्मानास्तीत्येवंप्रत्ययः रागद्वेषौप्रसिद्धौ अभिनिवेशोमरणादित्रासः तज्ज

प्रक्षाल्यकल्मषाणीहमुक्तिंयास्यामिदुर्लभाम् ॥ ६० ॥ क्लेशादिपंचकतरंगयुगंभ्रमाढ्यंदारात्मजाप्तधन
बंधुझषाभियुक्तम् ॥ और्वानलाभनिजरोषमनंगजालंसंसारसागरमतीत्यहरिंव्रजामि ॥ ६१ ॥ इति
श्रीमदध्यात्मरामा०उमामहे०यु०दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्त्वावचनंप्रेम्णाराज्ञींमंदोदरीं
तदा ॥ रावणःप्रययौयोद्धुंरामेणसहसंयुगे ॥१॥ दृढंस्यंदनमास्थायवृतोघोरैर्निशाचरैः॥ चक्रैःषोडशभिर्यु
क्तंसवरूथंसकूबरम् ॥ २ ॥ पिशाचवदनैर्घोरैःखरैर्युक्तंभयावहम् ॥ सर्वास्त्रशस्त्रसहितंसर्वोपस्करसंयु
तम् ॥ ३ ॥ निश्चक्रामाथसहसारावणोभीषणाकृतिः ॥ आयांतंरावणंदृष्ट्वाभीषणंरणकर्कशम् ॥ ४ ॥
संत्रस्ताभूत्तदासेनावानरीरामपालिता ॥ ५ ॥ हनूमानथचोत्प्लुत्यरावणंयोद्धुमाययौ ॥ आगत्यहनुमान्
रक्षोवक्षस्यतुलविक्रमः ॥ ६ ॥ मुष्टिबंधंदृढंबद्ध्वाताडयामासवेगतः ॥ तेनमुष्टिप्रहारेणजानुभ्यामपतद्
भुवि ॥ ७ ॥ मूर्छितोथमुहूर्तेनरावणःपुनरुत्थितः ॥ उवाचचहनूमंतंशूरोसिममसंमतः ॥ ८ ॥

न्याःस्थूलवृत्तयआदिपदग्राह्याःयासांध्यानहेयत्वंयोगशास्त्रेउक्तं तद्रूपास्तरंगायत्रतंचेमंयुगंतत्परिवृत्तिरूपभ्रमेणाढ्यं दारादिरूपैर्झषैर्ग्राहै
र्युक्तंतत्तत्प्राणिनारोषएवौर्वानलाभोयत्रशोषकत्वात्तं अनंगःकामएवजालंबंधकत्वाद्यत्रतं कामेनहितत्तद्विषयेजनोबध्यते ॥ ६१ ॥ इति
श्रीमत्सकलराज०युद्ध०दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्त्वेति ॥ १ ॥ वरूथोरथगुप्तिः ॥ २ ॥ उपस्करोयुद्धसामग्री ॥ ३ ॥
रणकर्कशंअतिनिर्दयम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

हनूमानाहतंधिङ्मांयस्त्वंजीवसिरावण ॥ त्वंतावन्मुष्टिनावक्षोममताडयरावण ॥ ९ ॥ पश्चान्मयाहतः प्रागान्मोक्ष्यसेनात्रसंशयः ॥ तथेतिमुष्टिनावक्षोरावणेनापिताडितः ॥ १० ॥ विघूर्णमाननयनः किंचित्कश्मलमाययौ ॥ संज्ञामवाप्यकपिराड्रावणंहंतुमुद्यतः ॥ ११ ॥ ततोन्यत्रगतोभीत्यारावणोराक्षसाधिपः ॥ हनूमानंगदश्चैवनलोनीलस्तथैवच ॥ १२ ॥ चत्वारःसमवेताग्रेदृष्ट्वाराक्षसपुंगवान् ॥ अग्निवर्णंतथासर्परोमाणंखड्गरोमकम् ॥ १३ ॥ तथावृश्चिकरोमाणंनिर्जघ्नुःक्रमशोसुरान् ॥ चत्वारश्चतुरोहत्वाराक्षसान्भीमविक्रमान् ॥ १४ ॥ सिंहनादंपृथक्कृत्वारामपार्श्वमुपागताः ॥ ततःक्रुद्धोदशग्रीवःसंदश्यदशनच्छदम् ॥ १५ ॥ विवृत्यनयनेक्रूरोराममेवाभ्यधावत ॥ दशग्रीवोरथस्थस्तुरामंवज्रोपमैःशरैः ॥ १६ ॥ आजघानमहाघोरैर्धाराभिरिवतोयदः ॥ रामस्यपुरतःसर्वान्वानरानपिविव्यथे ॥ १७ ॥ ततः पावकसंकाशैःशरैःकांचनभूषणैः ॥ अभ्यवर्षद्रणेरामोदशग्रीवंसमाहितः ॥ १८ ॥ रथस्थंरावणंदृष्ट्वाभूमिष्ठंरघुनंदनम् ॥ आहूयमातलिंशक्रोवचनंचेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ रथेनममभूमिष्ठंशीघ्रंयाहिरघूत्तमम् त्वरितंभूतलंगत्वाकुरुकार्यममानघ ॥ २० ॥ एवमुक्तोथतंनत्वामातलिर्देवसारथिः ॥ ततोहयैश्चसंयोज्यहरितैःस्यंदनोत्तमम् ॥ २१ ॥

त्यर्थः दशनच्छदंओष्ठम् ॥ १५ ॥ विवृत्यक्रोधवशाद्विस्तार्य ॥ १६ ॥ तोयदोधाराभिरिवपर्वतमितिशेषः विव्यथेव्यथयामास अंतर्भावितण्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ ममकार्यरामस्यरथेनयोजनरूपम् ॥ २० ॥ हरितैःहरितवर्णैः ॥ २१ ॥

उपचक्रामरामसमीपमाजगामेत्यर्थः अप्रतर्क्यरथेअन्यैःसर्वैरदृश्यरथेप्रांजलिरब्रवीदित्यन्वयः किमब्रवीत्तदाह देवराजेनेत्यादि ॥ २२॥ अयंदेवराजस्यरथइतिरूपबोधनं सचतवविजयायतेनप्रेषितः ऐंद्रंस्वीयंधनुश्चतेनप्रेषितम् ॥ २३॥ २४ ॥ २५ ॥ लोकान्लक्ष्म्यानियो

स्वर्गाज्जयार्थंरामस्यह्युपचक्राममातलिः ॥ अब्रवीच्चततोराममप्रतर्क्यरथेस्थितः ॥ प्राजलिर्देवराजेनप्रेषितोस्मिरघूत्तम ॥ २२ ॥ रथोयंदेवराजस्यविजयायतवप्रभो ॥ प्रेषितश्चमहाराजधनुरैंद्रंचभूषितम् ॥ ॥ २३ ॥ अभेद्यंकवचंखड्गंदिव्यतुणीयुगंतथा ॥ आरुह्यचरथंरामरावणंजहिराक्षसम् ॥ २४ ॥ मयासारथिनादेववृत्रंदेवपतिर्यथा ॥ इत्युक्तस्तंपरिक्रम्यनमस्कृत्यरथोत्तमम् ॥ २५ ॥ आरुरोहरथंरामोलोकान्लक्ष्म्यानियोजयन् ॥ ततोभवन्महायुद्धंभैरवंरोमहर्षणम् ॥ २६ ॥ महात्मनोराघवस्यरावणस्यचधीमतः ॥ आग्नेयेनचआग्नेयंदैवंदैवेनराघवः ॥ २७ ॥ अस्त्रंराक्षसराजस्यजघानपरमास्त्रवित् ॥ ततस्तुससृजेघोरंराक्षसंचास्त्रमस्त्रवित् ॥ २८ ॥ क्रोधेनमहताविष्टोरामस्योपरिरावणः ॥ रावणस्यधनुर्मुक्ताःसर्पाभूत्वामहाविषाः ॥ शराःकांचनपुंखाभाराघवंपरितोऽपतन् ॥ २९ ॥ तैःशरैःसर्पवदनैर्वमद्भिरनलंमुखैः॥ दिशश्चविदिशश्चैवव्याप्तास्तत्रतदाऽभवन् ॥ ३० ॥ रामःसर्पांस्ततोदृष्ट्वासमंतात्परिपूरितान् ॥ सौपर्णमस्त्रंतद्घोरंपुरःप्रावर्तयद्रणे ॥ ३१ ॥ रामेणमुक्तास्तेबाणाभूत्वागरुडरूपिणः ॥ चिच्छिदुःसर्पबाणांस्तान्समंतात्सर्पशत्रवः ॥ ३२ ॥ अस्त्रेप्रतिहतेयुद्धेरामेणदशकंधरः ॥ अभ्यवर्षत्ततोरामंघोराभिःशरवृष्टिभिः ॥ ३३ ॥ ततःपुनःशरानीकैराममक्लिष्टकारिणम् ॥ अर्दयित्वातुघोरेणमातलिंप्रत्यविध्यत ॥ ३४ ॥

जयन् रावणवधस्याल्पकालावशिष्टत्वबोधनेनानंदयन्नित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अनलमग्निम् ॥ ३० ॥ पुरःरावणसंमुखे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ घोरेणबाणेनेतिशेषः ॥ ३४ ॥

रथोपस्थे रथकेतुंपातयित्वेत्यनेनतस्यवेतसादिवच्छेरनेम्रीकरणंविवक्षितं क्रोधमूर्च्छितःउच्छ्रितक्रोधइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ आर्ताकारंआर्तस दृशाकारंअभिनीततदाकारं नतुवस्तुतस्तदाकारम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सदृशंकोपं आत्मनःसदृशंकोपं देवेंद्रधनुर्वर्षाकालेदृश्य

पातयित्वारथोपस्थेरथकेतुंचकांचनम् ॥ ऐंद्रानश्वानभ्यहनद्रावणःक्रोधमूर्च्छितः ॥ ३५ ॥ विषेदुर्देवगंधर्वाश्चारणाःपितरस्तथा ॥ आर्ताकारंहरिंदृष्ट्वाव्यथिताश्चमहर्षयः ॥ ३६ ॥ व्यथितावानरेंद्राश्चबभूवुःसविभीषणाः ॥ दशास्योविंशतिभुजःप्रगृहीतशरासनः ॥ ३७ ॥ ददृशेरावणस्तत्रमैनाकइवपर्वतः ॥ रामस्तुभ्रुकुटिंबद्ध्वाक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ ३८ ॥ कोपंचकारसदृशंनिर्दहन्निवराक्षसम् ॥ धनुरादायदेवेंद्रधनुराकारमद्भुतम् ॥३९॥ गृहीत्वापाणिनाबाणंकालानलसमप्रभम् ॥ निर्दहन्निवचक्षुर्भ्यांददृशेरिपुमंतिके ॥ ४० ॥ पराक्रमंदर्शयितुंतेजसाप्रज्वलन्निव ॥ प्रचक्रमेकालरूपीसर्वलोकस्यपश्यतः ॥ ४१ ॥ विकृष्यचापंरामस्तुरावणंप्रतिविध्यच ॥ हर्षयन्वानरानीकंकालांतकइवाबभौ ॥ ४२ ॥ क्रुद्धंरामस्यवदनंदृष्ट्वाशत्रुंप्रधावतः ॥ तत्रसुःसर्वभूतानिचचालचवसुंधरा ॥ ४३ ॥ रामंदृष्ट्वामहारौद्रमुत्पातांश्चसुदारुणान् ॥ त्रस्तानिसर्वभूतानिरावणंचाविशद्भयम् ॥४४॥ विमानस्थाःसुरगणाःसिद्धगंधर्वकिन्नराः ॥ ददृशुःसुमहायुद्धंलोकसंवर्तकोपमम् ॥ ऐंद्रमस्त्रंसमादायरावणस्याशिरोच्छिनत् ॥ ४५ ॥ मूर्धानोरावणस्याथबहवोरुधिरोक्षिताः ॥ गगनात्प्रपतंतिस्मतालादिवफलानिहि ॥ ४६ ॥ नदिनंनचवैरात्रिर्नसंध्यानदिशोपिवा ॥ प्रकाशंतेनतद्रूपंदृश्यतेतत्रसंगरे ॥ ४७ ॥

मानमिंद्रधनुरितिख्यातंतत्सदृशम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कालरूपीरामस्तद्रूपमनुसंधायप्रचक्रमे रावणवधार्थमितिशेषः ॥ ४१ ॥ ४२॥ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ लोकसंवर्तकोपमंसर्वलोकप्रलयकृदाडीबकादियुद्धसदृशम् ॥ ४५ ॥ मूर्धानःरामबाणकृत्ताइतिशेषः ॥ ४६ ॥ नदिनमित्यादि अनेनानेकदिनंरामरावणयोर्निरंतरंयुद्धंवृत्तामितिसूचितं तद्रूपंच्छिन्नमस्तकरावणरूपं पुनःपुनःशिरःप्रादुर्भावात् ॥ ४७ ॥

तदेवाह ततइति एकवर्चसांतुल्यतेजसाम् ॥ ४८ ॥ शांतोगतचेष्टः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ निष्फलत्वंयाताःप्राप्ताः निष्फलाजाताइतिक्वचि

ततोरामोबभूवाथविस्मयाविष्टमानसः ॥ शतमेकोत्तरंछिन्नंशिरसांचैकवर्चसाम् ॥ ४८ ॥ नचैवरावणः शांतोदृश्यतेजीवितक्षयात् ॥ ततःसर्वास्त्रविद्वीरःकौसल्यानंदवर्धनः ॥ ४९ ॥ अस्त्रैश्चबहुभिर्युक्तश्चिंतयामासराघवः ॥ यैर्यैर्बाणैर्हतादैत्यामहासत्वपराक्रमाः ॥ ५० ॥ तएतेनिष्फलंयातारावणस्यनिपातने ॥ इतिचिंताकुलेरामेसमीपस्थोविभीषणः ॥ ५१ ॥ उवाचराघवंवाक्यंब्रह्मदत्तवरोह्यसौ ॥ विच्छिन्नाबाहवोप्यस्यविच्छिन्नानिशिरांसिच ॥ ५२ ॥ उत्पत्स्यंतिपुनःशीघ्रमित्याहभगवानजः ॥ नाभिदेशेमृतंतस्य कुंडलाकारसंस्थितम् ॥ ५३ ॥ तच्छोषयानलास्त्रेणतस्यमृत्युस्ततोभवेत् ॥ विभीषणवचःश्रुत्वारामः शीघ्रपराक्रमः ॥ ५४ ॥ पावकास्त्रेणसंयोज्यनाभिंविव्याधरक्षसः ॥ अनंतरंचचिच्छेदशिरांसिचमहाबलः ॥ ५५ ॥ बाहूनपिचसंरब्धोरावणस्यरघूत्तमः ॥ ततोघोरांमहाशक्तिमादायदशकंधरः ॥ ५६ ॥ विभीषणवधार्थायचिक्षेपक्रोधविह्वलः॥चिच्छेदराघवोबाणैस्तांशितैर्हेमभूषितैः ॥५७॥ दशग्रीवशिरश्छेदात्तदातेजोविनिर्गतम् ॥ म्लानरूपोबभूवाथछिन्नैःशीर्षैर्भयंकरैः ॥ ५८ ॥ एकेनमुख्यशिरसाबाहुभ्यांरावणोबभौ ॥ रावणस्तुपुनःक्रुद्धोनानाशस्त्रास्त्रवृष्टिभिः ॥ ५९॥ ववर्षरामंतंरामस्तथाबाणैर्ववर्षच॥ ततोयुद्धमभूद्घोरंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ ६० ॥ अथसंस्मारयामासमातलीराघवंतदा ॥ विसृज्यास्त्रंवधायास्यब्राह्मंशीघ्रंरघूत्तम ॥ ६१ ॥

त्पाठः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कुंडलाकारेगर्तेसंस्थितं ॥ ५३ ॥ अनलास्त्रेणाग्नेयास्त्रेण ॥५४॥ ५५ ॥ ५६ ॥ शितैस्तीक्ष्णैः ॥५७ ॥ तेजोपगमाच्चम्लानरूपोबभूव ॥ ५८ ॥ मुख्याशिरसेत्यनेनान्यानियुद्धादिकालेएवप्रादुर्भवंतीतिसूचितम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

प्रथितःकथितः उत्तमांगंशिरः ॥ ६२ ॥ मर्मणिउरस्थलरूपे ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ आकाशमयमित्यनेनातिमहत्वंसूचितम् आकाशपदे नव्यापकत्वाद्धिरण्यगर्भोवा गौरवेमेरुमंदरौयस्यसदृशावितिशेषः ॥ ६५ ॥ भास्करवर्चसाभातंतत्तुल्यतेजःप्रकाशम् अस्त्रशब्दोर्थवा

विनाशकालःप्रथितोयःसुरैःसोद्यवर्तते ॥ उत्तमांगंनचैतस्यच्छेत्तव्यंराघवत्वया ॥ ६२ ॥ नैवशीर्ष्णिप्र भोवध्योवध्यएवाहिमर्मणि ॥ ततःसंस्मारितोरामस्तेनवाक्येनमातलेः ॥ ६३ ॥ जग्राहसशरंदीप्तंनिः श्वसंतमिवोरगम् ॥ यस्यपार्श्वेतुपवनःफलेभास्करपावकौ ॥ ६४ ॥ शरीरमाकाशमयंगौरवेमेरुमंदरौ पर्वस्वपिचविन्यस्तालोकपालामहौजसः ॥ ६५ ॥ जाज्वल्यमानंवपुषाभातंभास्करवर्चसा ॥ तमुग्र मस्त्रंलोकानांभयनाशनमद्भुतम् ॥ ६६ ॥ अभिमंत्र्यततोरामस्तंमहेषुंमहाभुजः ॥ वेदप्रोक्तेनविधिनासं दधेकार्मुकेबली ॥ ६७ ॥ तस्मिन्संधीयमानेतुराघवेणशरोत्तमे ॥ सर्वभूतानिवित्रेसुश्चचालचवसुंधरा ॥ ॥ ६८ ॥ सरावणायसंक्रुद्धोभृशमानम्यकार्मुकम् ॥ चिक्षेपपरमायत्तस्तमस्त्रंमर्मघातिनम् ॥ ६९ ॥ सवज्रइववदुधर्षोवज्रपाणिविसर्जितः ॥ कृतांतइवघोरास्योन्यपतद्रावणोरसि ॥ ७० ॥ सनिमग्नोमहा घोरःशरीरांतकरःपरः ॥ बिभेदहृदयंतूर्णंरावणस्यमहात्मनः ॥ ७१ ॥ रावणस्याहरत्प्राणान्विवेशधरणी तले ॥ सशरोरावणंहत्वारामतूणीरमाविशत् ॥ ७२ ॥ तस्यहस्तात्पपाताशुसशरंकार्मुकंमहत् ॥ गता सुर्भ्रमिवेगेनराक्षसेंद्रोपतद्भुवि ॥ ७३ ॥ तंदृष्ट्वापतितंभूमौहतशेषाश्चराक्षसाः ॥ हतनाथाभयत्रस्तादुद्रुवुः सर्वतोदिशम् ॥ ७४ ॥

चीशस्त्रपर्यायोत्र ॥ ६६ ॥ वेदप्रोक्तेनब्रह्मास्त्रविधिनाअभिमंत्र्येत्यन्वयः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ भृशमातिशयेन ॥ ६९ ॥ वज्रपाणिना त्यक्तोवज्रइवसबाणोरावणोरसिन्यपतत् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ वेगवशाद्रावणप्राणहरणोत्तरंभूमौप्रविश्यपुनःस्वाधिष्ठातृदेवतातेजोवशाद्रा मतूणीरंप्रविष्टः ॥ ७२ ॥ भ्रमीति शरपतनकालजातभ्रमिवेगेन ॥ ७३ ॥ ७४ ॥

दशग्रीवनिधनंरामविजयंचदृष्ट्वाविदुद्रुवुरित्यन्वयः ॥ ७५ ॥ ततोरामजयंरावणस्यतद्वधंततोरामाद्वधंचवदंतोविनेदुरनेनान्वयः सिंहनादांश्चक्रुरित्यर्थः ॥७६॥७७॥ सूर्यतुल्यंरावणस्यदेहोत्थंतेजोरघुश्रेष्ठंप्रविवेशतंप्रविश्यतदाज्ञयावैकुंठलोकंजगामेतिबोध्यम् ॥७८॥७९॥ वयंत्विति वयंदेवाअपितेजसाद्योतमानाअपिसात्विकाअपिसत्वप्रधानाअपिविष्णोर्भगवतःकरुणापात्रभूताअपिभवदुःखादिव्याप्ताः पुनः पुनःसंसारभाजश्च ॥ ८० ॥ अयंराक्षसःक्रूरोपिब्रह्महापिअत्यंततामसोपिपरदाररतत्वादिगुणोपि ॥ ८१ ॥ रामंप्रविष्टवांस्तत्प्रवेशेन

दशग्रीवस्यनिधनंविजयंराघवस्यच ॥ ततोविनेदुःसंहृष्टावानराजितकाशिनः ॥ ७५ ॥ वदंतोरामविजयंरावणस्यचतद्वधम् ॥ अथांतरिक्षेव्यनदत्सौम्यस्त्रिदशदुंदुभिः ॥ ७६ ॥ पपातपुष्पवृष्टिश्चसमंताद्राघवचोपरि ॥ तुष्टुवुर्मुनयःसिद्धाश्चारणाश्चदिवौकसः ॥ ७७ ॥ अथांतरिक्षेननृतुःसर्वतोप्सरसोमुदा ॥ रावणस्यचदेहोत्थंज्योतिरादित्यवत्स्फुरत् ॥ ७८ ॥ प्रविवेशरघुश्रेष्ठंदेवानांपश्यतांसताम् ॥ देवाऊचुरहोभाग्यंरावणस्यमहात्मनः ॥ ७९ ॥ वयंतुसात्विकादेवाविष्णोःकारुण्यभाजनाः ॥ भयदुःखादिभिर्व्याप्ताः संसारेपरिवर्तिनः ॥ ८० ॥ अयंतुराक्षसःक्रूरोब्रह्महातीवतामसः ॥ परदाररतोविष्णुद्वेषीतापसहिंसकः ॥ ८१ ॥ पश्यत्सुसर्वभूतेषुराममेवप्रविष्टवान् ॥ एवंब्रुवत्सुदेवेषुनारदःप्राहसुस्मितः ८२ ॥ शृणुतात्रसुरायूयंधर्मतत्त्वविचक्षणाः ॥ रावणोराघवद्वेषादनिशंहृदिभावयन् ॥ ८३ ॥

मोक्षद्वारंलब्धवान् ॥ वैकुंठगतानांप्रतिसंचरेमुक्तिश्रवणादित्याश्चर्यमित्यर्थः ॥ ८२ ॥ रावणोद्वेषसंयुक्तोपिभृत्यैःसहरामचरित्रंशुकसारणादिभ्यःश्रुत्वातद्वेषादेवानिशंतंहृदिभावयन्अत्रश्रुत्वाभावयन्नित्यनेनश्रवणमनननिदिध्यासनसंपदुक्ता मननमनुक्तमपिअर्थाक्षिप्तंबोध्यम् तथारामात्स्वानिधनंश्रुत्वाभयात्सर्वत्रराघवंपश्यन्इदंफलंलब्धवानितिशेषः तस्यचदर्शनस्यसार्वकालिकत्वमाह अनुदिनंस्वप्नेपिराममेवपश्यति अनेनसाक्षात्कारउक्तः एवंसगुणाविषयत्वादेषांवैकुंठलोकप्राप्तिद्वारामोक्षजनकत्वंदहराद्युपासनावादितिबोध्यम् ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ उपसंहरति क्रोधोपीति अपिनायःप्रीत्यैवमाचरेत्तस्यमुक्तिःसर्वथेतिध्वनितम् गुरुबोधःगुरुसेवाजन्योबोधस्तद्वत् अधिकःसर्वधर्माधिकोऽभवदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ भगवतोहस्तान्मृत्युरप्येवंफलकइत्याह रामेणेति सहसमानेदेशेयुज्यतेसयुक्तस्यभावःसायुज्यम् समानलोकवासइत्यर्थः तदेवाभिप्रेत्याग्रेवक्ष्यति वैकुंठंयातीति ॥ ८६ ॥ दुरात्मापरानिष्टादिचिंतकः पापिष्ठत्वंकायिकपाप

भृत्यैःसहसदारामचरित्रंद्वेषसंयुतः ॥ श्रुत्वारामात्स्वनिधनंभयात्सर्वत्रराघवम् ॥ ८४ ॥ पश्यन्ननुदिनंस्वप्नेराममेवानुपश्यति ॥ क्रोधोपिरावणस्याशुगुरुबोधाधिकोभवत् ॥ ८५ ॥ रामेणनिहतश्चांतेनिर्धूताशेषकल्मषः ॥ रामसायुज्यमेवापरावणोमुक्तबंधनः ॥ ८६ ॥ पापिष्ठोवादुरात्मापरधनपरदारेषुसक्तोयदिस्यान्नित्यंस्नेहाद्भयाद्वारघुकुलतिलकंभावयन्संपरेतः ॥ भूत्वाशुद्धांतरंगोभवशतजनितानेकदोषैर्विमुक्तः सद्योरामस्यविष्णोःसुरवरविनुतंयातिवैकुंठमाद्यम् ॥ ८७ ॥ हत्वायुद्धेदशास्यंत्रिभुवनविषमंवामहस्तेनचापंभूमौविष्टभ्यतिष्ठन्नितरकरधृतंभ्रामयन्बाणमेकम् ॥ आरक्तोपांतनेत्रःशरदलितवपुःसूर्यकोटिप्रकाशोवीरश्रीबंधुरांगस्त्रिदशपतिनुतःपातुमांवीररामः ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेरावणवधोनामएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ रामोविभीषणंदृष्ट्वाहनूमंतंतथांगदम् ॥ लक्ष्मणंकपिराजंचजांबवंतंतथापरान् ॥ १ ॥

वत्त्वम् तदेवस्फुटयति परधनपरदारेत्यादि स्नेहाद्भयाद्वेत्यनेनोभयोस्तुल्यफलत्वंस्नेहाद्गोप्यादिभयाद्रावणादेस्तत्रस्नेहवतामैहलौकिकसुखाधिक्यंविशेषइतिबोध्यम् पारलौकिकंतुफलंतुल्यमित्याशयेनवाशब्दः अंतरंगंअंतःकरणंतच्छुद्धंयस्यसः सुरवरोब्रह्मा ॥ ८७ ॥ त्रिभुवनस्यविषमंदुःखदं शरैर्दलितंविदारितंवपुर्यस्यसः बंधुरांगःयथोचितंनतोन्नतांगः एवंध्यातॄणांसर्वभयापहमितितंत्रेषुप्रसिद्धम् ॥ ८८ ॥ इतिश्रीमत्सकस॰युद्धकांडेएकादशःसर्गः ॥ ११ ॥ ॥ रामइति ॥ १ ॥

तेषांवीराणामुत्साहार्थंवाक्यमाह भवतामिति एवंविधवाक्येनबोधितावीराःरणेप्राणव्ययेनापिस्वाभीष्टंसाधयंतीतिसूचितम् ॥२॥ अथपारितोषिकंददाति कीर्तिरिति वःपुण्याकीर्तिः स्थास्यतीतिकिंचययाकीर्त्यासंयुक्तामिमांभवतांविजयकथांकीर्तयिष्यंतितेपरमांगतिंयास्यंति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पर्यदेवयत् शोकेनविललापेत्यर्थः ॥ ६ ॥ बोधयस्वशोकापनयनवाक्यैःसंसारानित्यत्वबोधयेत्यर्थः ॥ ७ । ८ ॥

परितुष्टेनमनसासर्वानेवाब्रवीद्वचः ॥ भवतांबाहुवीर्येणनिहतोरावणोमया ॥ २ ॥ कीर्तिःस्थास्यतिवःपुण्यायावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ कीर्तयिष्यंतिभवतांकथांत्रैलोक्यपावनीम् ॥ ३ ॥ ययोपेतांकलिहरांयास्यंति परमांगतिम् ॥ एतस्मिन्नंतरेदृष्ट्वारावणंपतितंभुवि ॥ ४ ॥ मंदोदरीमुखाःसर्वाःस्त्रियोरावणपालिताः ॥ पतितारावणस्याग्रेशोचंत्यःपर्यदेवयन् ॥ ५ ॥ विभीषणःशुशोचार्तःशोकेनमहतावृतः ॥ पतितोरावणस्याग्रेबहुधापर्यदेवयत् ॥ ६ ॥ रामस्तुलक्ष्मणंप्राहबोधयस्वाविभीषणम् ॥ करोतुभ्रातृसंस्कारंकिंविलंबेनमानद ॥ ७ ॥ स्त्रियोमंदोदरीमुख्याःपतिताविलपंतिच ॥ निवारयतुताःसर्वाराक्षसीरावणप्रियाः ॥ ८ ॥ एवमुक्तोथरामेणलक्ष्मणोऽगाद्विभीषणम् ॥ उवाचमृतकोपांतेपतितंमृतकोपमम् ॥ ९ ॥ शोकेनमहताविष्टंसौमित्रिरिदमब्रवीत् ॥ यंशोचसित्वंदुःखेनकोयंतवविभीषण ॥ १० ॥ त्वंवास्यकतमःसृष्टेपुरेदानीमतःपरम् ॥ यद्वत्तोयौघपतिताःसिकतायांतितद्वशाः ॥ ११ ॥

मृतकस्यरावणस्यसमीपेमृतकतुल्यतयानिश्चेष्टंपतितम् ॥ ९ ॥ अयंतवकःआत्मनःशुद्धबुद्धस्वभावत्वान्नकेनापिसंबंधइतिभावः ॥१०॥ किंचसृष्टेःपुरातवास्यकश्चित्संबंधोनैवासीत्एवमितःपरमिदानींचनकश्चित्संबंधः पूर्वापरकालयोःसंबंधाभावेनमध्येपिनवास्तवःसंबंधःकिंत्वाभिमानिकएवेतिभावःतदेवदृष्टांतेनाहयद्वदिति तोयौघेपतिताःसिकताजलवेगाहताः किंचिद्दूरंमिलितायांतिततःकाश्चिद्गुरुतयाअधस्तिष्ठंतिलघुतयाविलीयंतेवाअपरागच्छंतितासांयथानकश्चित्संबंधः ॥ ११ ॥

एवंदेहिनःकालेनतद्वेगेनसंयुज्यंतेवियुज्यंतेचवस्तुतश्चतेषांनकश्चित्संबंधइत्यर्थः दृष्टांतांतरमाह यथेति धानाभृष्टयवास्तासुऊर्ध्वाधरभावेन काश्चिद्धानाःक्षणंभवंतिततःपुनस्तासांस्निग्धत्वात्ततोनभवंतिवियुज्यंते ॥ १२ ॥ एवमीशमाययाप्रेरितानिभूतानिभूतेषुसंयुज्यंतेवियुज्यंते चेत्यर्थः एवमयंसंयोगोवियोगश्चतवैवेतिनकिंतुसर्वेषामस्माकंतुल्यइत्याह त्वंचेमेवयमित्यादि अस्माकमप्येवंवियोगोभावीतिभावः ॥ १३॥ यदायस्मिन्कालेयस्माज्जन्ममृत्यूकर्मसहकृतौभगवताकल्पितौतदातस्मिन्कालेतौभविष्यतएवनत्वन्यथेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यथाबालोनपेक्षोपि बाल्यस्वभावादेवसृष्टैर्मृन्मयादिभिश्चित्रैः स्वनिर्मितानितान्यवशानिसृजतिद्वेस्त्रीपुरुषाकारेकृत्वातृतीयमेकंनिर्माययेतइदंजातमनयोरपत्यमिति

संयुज्यंतेवियुज्यंतेतथाकालेनदेहिनः ॥ यथाधानासुवैधानाभवंतिनभवंतिच ॥ १२ ॥ एवंभूतेषुभूतानि प्रेरितानीशमायया ॥ त्वंचेमेवयमन्येचतुल्याःकालवशोद्भवाः ॥ १३ ॥ जन्ममृत्यूयदायस्मात्तदातस्मा द्भविष्यतः ॥ ईश्वरःसर्वभूतानिभूतैःसृजतिहंत्यजः ॥ १४ ॥ आत्मसृष्टैरस्वतंत्रैरनपेक्षोऽपिबालवत् ॥ देहेनदेहिनोजीवादेहाद्देहोभिजायते ॥ १५ ॥ बीजादेवयथाबीजंदेहान्यइवशाश्वतः ॥ देहिदेहविभा गोयमविवेककृतःपुरा ॥ १६ ॥

व्यवहरतिपरस्पराभिघातेननाशयतिचैवमीश्वरोऽनपेक्षोपिसर्जनजन्यफलानपेक्षोऽपिआत्मसृष्टैरेवभूतैः प्राणिभिःस्त्रीपुरुषग्राम्यव्यवहारद्वा रापराणिसृजतिततः केनचित्कंचिद्धंतिच ननुतेषामेवतत्रकर्तृत्वमस्त्वित्यत्राह अस्वतंत्रैरिति तृणमात्रचालनेपिस्वातंत्र्यरहितैः ननुतर्हिकिं सृज्यमानदेहएवजीवोनेत्याहदेहेनेतिजीवास्तेनदेहेनदेहिनोनतुदेहात्मानएवते ननुदेहःकिमपिकारणमेवनेत्याह देहादिति कर्मद्वारेतिशे षः ॥ १५ ॥ अस्यव्यवहारस्यानादित्वेदृष्टांतमाहबीजादेवेति सचदेहादन्यइवअन्यएवेत्यर्थः भेदकंधर्ममाह शाश्वतइति तेननित्यत्वा नित्यत्वाभ्यांदेहदेहिनोर्भेदउक्तः वस्तुतस्तस्यदेहिव्यवहारप्रयोजकोदेहसंबंधोपिकल्पितएवेत्याह देहीति अविवेककृतःअंतःकरणेनात्म नोऽविवेकात्अहंममेत्यादिबुद्धिरितिभावः एवंचदेहएवममताबुद्धेरवास्तवत्वेभ्रात्रादौममत्वबुद्धिःसुतरामवास्तवीतिसूचितम् ॥ १६ ॥

वस्तुतोभ्रात्रादीस्वातिरिक्तत्वबुद्धिर्नाशादिबुद्धिश्चसर्वंमिथ्यैवशुक्तिरजतादिबुद्धिवदित्याह नानात्वमिति नानात्वंभेदःक्रियाफलंसुखदुःखे एतेअतद्धर्माअनात्मधर्माद्रष्टुस्तद्वृत्तित्वेनभांति अंतःकरणतत्कार्यधर्माएवैतेतदविवेकात्आत्मनिभांति- यथादारुगतवक्रत्वादिनातद्गताग्नेर्व क्रत्वादीतिभावः ॥ १७ ॥ तइमेनानात्वादयः देहसंयोगाद्देहपदेनांतःकरणमप्युपलक्ष्यते असद्ग्रहोहंममताबुद्धिः यथासदसद्वान्यत्किं चिद्वस्तुआग्रहाध्यायतोभृंगिकीटन्यायेनतथाप्रथाभवतिध्यायमानवस्तुसदसत्त्वाभ्यांध्यातुरपिसदसत्त्वप्रथाभवातितद्वत् अनेनवास्तवताना शादीनांनिराकृता एवंचशोकोनिरालंबइतितात्पर्यम् ॥ १८ ॥ ज्ञानाच्चदुःखनिवृत्तिरित्याह प्रसुप्तस्येति यथाप्रसुप्ताहंभावाभावात्सं

नानात्वंजन्मनाशश्चक्षयोर्वृद्धिःक्रियाफलम् ॥ द्रष्टुराभांत्यतद्धर्मायथाऽग्नेर्दारुविक्रियाः ॥ १७ ॥ तइमे देहसंयोगादात्मनाभांत्यसद्ग्रहात् ॥ प्रथायथातथाचान्यद्ध्यायतोसत्सदाग्रहात् ॥ १८ ॥ प्रसुप्तस्यानहं भावात्तदाभातिनसंसृतिः ॥ जीवतोऽपितथातद्वद्विमुक्तस्यानहंकृतेः ॥ १९ ॥ तस्मान्मायामनोधर्मंज ह्यहंममताभ्रमम् ॥ रामभद्रेभगवतिमनोधेह्यात्मनीश्वरे ॥ २० ॥ सर्वभूतात्मनिपरेमायामानुषरूपि णि ॥ बाह्येंद्रियार्थसंबंधात्त्याजयित्वामनःशनैः ॥ २१ ॥ तत्रदोषान्दर्शयित्वारामानंदेनियोजय ॥ देहबु द्ध्याभवेद्भ्रातापितामातासुहृत्प्रियः ॥ २२ ॥ विलक्षणंयदादेहाज्जानात्यात्मानमात्मना ॥ तदाकः कस्यवाबंधुर्भ्रातामातापितासुहृत् ॥ २३ ॥

सृतिर्नभाति प्रस्वापात्रेसुषुप्तिःतयाविमुक्तस्यतत्त्वज्ञान ज्जीवन्मुक्तस्यजीवतोऽपिअनहंकृतेः अहंकाराभावात्तथासंसाराभावात्तज्जन्यदुः खशोकाद्यभावइत्यर्थः ॥ १९ ॥ उपसंहरतितस्मादिति मायामनोधर्मंमायापरिणाममनोधर्मंअहंममताभ्रमंजहि अन्यधर्मस्यान्यनिष्ठत्वे नग्रहाद्भ्रमत्वंमायापरिणामत्वेनमनसोजडत्वमुक्तंमनोमात्रांतःकरणं आत्मनीश्वरेइत्यनेनतस्यैवमुख्यमात्मत्वंमन्ये तत्प्रतिबिंबत्वादात्मव्य वहारमात्रमितिभावः ॥ २० ॥ उक्तमेवपुनराह सर्वभूतात्मनीति बाह्येंद्रियविषयसंबंधात् मनोदूरीकृत्यभगवतिनियोजय तत्संबंधत्यागो पायमाह तत्रदोषानिति ननुभगवतितदनुसंधानेऽपिकथंसंसारहानिस्तत्राह देहबुद्ध्येति देहेंतःकरणादावात्मबुद्ध्येत्यर्थः भगवतोमनसा नुसंधानेतत्प्रसादाद्देहभिन्नात्मप्रतीतौतदविवेककृतसंसारस्यस्वतएवहानिरितिभावः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

तदेवपुनर्व्याख्याति मिथ्येति अगारंगृहम् ॥ २४ ॥ अज्ञानस्याजस्रंपरिणामास्वभावतयातज्जन्यानांक्षणसंगप्रभंगुरत्वम् ॥ २५ ॥ प्रारब्धभोगंविनादुस्त्यजमितिबुद्धचाराज्यादिभुंजन्ननुवर्तस्वतत्पालनेयतस्व ॥ २६ ॥ भूतंभविष्यच्चाभजन्कथमिदंगतंकथमग्रेभाविष्य

मिथ्याज्ञानवशाज्जातादारागारादयःसदा ॥ शब्दादयश्चविषयाविविधाश्चैवसंपदः ॥ २४ ॥ बलंकोशोभृत्यवर्गोराज्यंभूमिःसुतादयः ॥ आज्ञानजत्वात्सर्वेतेक्षणसंगमभंगुराः ॥ २५ ॥ अयोत्तिष्ठत्वदारामंभावयन्भक्तिभावितम् ॥ अनुवर्तस्वराज्यादिभुंजन्प्रारब्धमन्वहम् ॥ २६ ॥ भूतंभविष्यदभजन्वर्तमानमथाचरन् ॥ विहरस्वयथान्यायंभवदोषैर्नलिप्यसे ॥ २७ ॥ आज्ञापयतिरामस्त्वांयद्भ्रातुःसांपरायिकम् ॥ तत्कुरुष्वयथाशास्त्रंरुदतीश्चापियोषितः ॥ २८ ॥ निवारयमहाबुद्धेलंकांगच्छंतुमाचिरम् ॥ श्रुत्वायथावद्वचनंलक्ष्मणस्यविभीषणः ॥ २९ ॥ त्यक्त्वाशोकंचमोहंचरामपार्श्वमुपागमत् ॥ विमृश्यबुद्धयाधर्मज्ञोधर्मार्थसहितंवचः ॥ ३० ॥ रामस्यैवानुवृत्त्यर्थमुत्तरंपर्यभाषत ॥ नृशंसमनृतंक्रूरंत्यक्तधर्मव्रतंप्रभो ॥ ३१ ॥ नार्होऽस्मिदेवसंस्कर्तुंपरदाराभिमर्शिनम् ॥ श्रुत्वातद्वचनंप्रीतोरामोवचनमब्रवीत् ॥ ॥ ३२ ॥ मरणांतानिवैराणिनिर्वृत्तंनःप्रयोजनम् ॥ क्रियतामस्यसंस्कारोममाप्येषयथातव ॥ ३३ ॥ रामाज्ञांशिरसाधृत्वाशीघ्रमेवविभीषणः ॥ सांत्ववाक्यैर्महाबुद्धिःराज्ञींमंदोदरींतदा ॥ ३४ ॥ सांत्वयामासधर्मात्माधर्मबुद्धिर्विभीषणः ॥ त्वरयामासधर्मज्ञःसंस्कारार्थस्वबांधवान् ॥ ३५ ॥

तीत्यविचारयन् एवंभवद्दोषैर्नलिप्यसे ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथावद्वचनंयथोक्तंवचनम् ॥ २९ ॥ विमृश्यभगवच्छत्रोःक्रियाकरणेभगवतोदुःखंस्यादितिविचार्य ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निर्वृत्तंनिष्पन्नंयथातवभ्रातातथाममापिमरणेनविरोधस्यापगमात् ॥ ३३ ॥ सांत्ववाक्यैःशोकापनोदकवाक्यैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

आहिताग्नेरग्निहोत्रिणोयथाकार्यंयोग्यंतथैवौर्ध्वदेहिकमकरोत्॥ ३६॥विधियुक्तंमंत्रादियुक्तम् ॥ ३७॥ ३८॥ प्रदायचोदकंतस्मैइतिशुद्धंज लंकरकादिपात्रेऽश्वत्थशाखायांतदुद्देशेनबध्वेत्यर्थः अनुनयामासविगतशोकाश्चकार ॥ ३९ ॥ गम्यतामितिविभीषणेनोक्ताइतिशेषः ॥

चित्यांनिवेश्यविधिवत्पितृमेधविधानतः ॥ आहिताग्नेर्यथाकार्यंरावणस्यविभीषणः ॥३६ ॥ तथैवसर्वम करोद्बंधुभिःसहमंत्रिभिः ॥ ददौचपावकंतस्यविधियुक्तंविभीषणः ॥३७॥ स्नात्वाचैवार्द्रवस्त्रेणतिलान्दर्भा भिमिश्रितान् ॥ उदकेनचसंमिश्रान्प्रदायविधिपूर्वकम् ॥ ३८॥ प्रदायचोदकंतस्मैमूर्ध्नाचैनंप्रणम्यच ॥ ताःस्त्रियोनुनयामाससांत्वमुक्त्वापुनःपुनः ॥ ३९ ॥ गम्यतामितिताःसर्वाविविशुर्नगरंतदा ॥ प्रविष्टासु चसर्वासुराक्षसीषुविभीषणः ॥ ४० ॥ रामपार्श्वमुपागत्यतदातिष्ठद्विनीतवत् ॥ रामोपिसहसैन्येनस सुग्रीवःसलक्ष्मणः ॥ ४१ ॥ हर्षंलेभेरिपून्हत्वायथावृत्रंशतक्रतुः ॥ मातलिश्चतदारामंपरिक्रम्याभिवंद्य च ॥ ४२ ॥ अनुज्ञातश्चरामेणययौस्वर्गंविहायसा ॥ ततोहृष्टमनारामोलक्ष्मणंचेदमब्रवीत् ॥ ४३ ॥ विभीषणायमेलंकाराज्यंदत्तंपुरैवहि ॥ इदानीमपिगत्वात्वंलंकामध्येविभीषणम् ॥ ४४ ॥ अभिषेचय विप्रैश्चमंत्रवद्विधिपूर्वकम् ॥ इत्युक्तोलक्ष्मणस्तूर्णंजगामसहवानरैः ॥ ४५ ॥ लंकांसुवर्णकलशैःसमुद्र जलसंयुतैः ॥ अभिषेकंशुभंचक्रेराक्षसेंद्रस्यधीमतः ॥ ४६ ॥ ततःपौरजनैःसार्धंनानोपायनपाणिभिः॥ विभीषणःससौमित्रिरुपायनपुरस्कृतः ॥ ४७ ॥

॥ ४० ॥ युद्धमूर्ध्निहतस्यसद्यःशौचित्वात्तदहरेवसर्वंप्रेतकृत्यंसमाप्यरामसमीपमागमनं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ लंकांजगामे त्यन्वयः ततःस्वर्णकलशैराक्षसेंद्रस्याभिषेकंप्रचक्रे॥ ४६॥ उपायनपुरस्कृतोग्रेकृतमुपायनंयेनसः आहिताग्न्यादित्वात्परनिपातः ॥ ४७॥

आगत्यदंडप्रणामंदंडवत्प्रणामम् ॥ ४८ ॥ कृतकृत्यमिवप्रतिज्ञातार्थसिद्ध्येतिभावः ॥ ४९ ॥ महान्द्देवैरपिदुर्जयःविभीषणःपूर्वंप्रतिज्ञाताभिषेकः ॥ ५० ॥ विभीषणस्यानुमतेलंकाधीशत्वात्तदाज्ञांगृहीत्वा ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अनिंदितांरावणातिरस्कारादप्राप्त

दंडप्रमाणममकरोद्रामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ रामोविभीषणंदृष्ट्वाप्राप्तराज्यंमुदान्वितः ॥ ४८ ॥ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यतसहानुजः ॥ सुग्रीवंचसमालिंग्यरामोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ ४९ ॥ सहायेनत्वयावीरजितोमेरावणोमहान् ॥ विभीषणोऽपिलंकायामभिषिक्तोमयानघ ॥ ५० ॥ ततःप्राहहनूमंतंपार्श्वस्थंविनयान्वितम् ॥ विभीषणस्यानुमतेगच्छत्वंरावणालयम् ॥ ५१ ॥ जानक्यैसर्वमाख्याहिरावणस्यवधादिकम् ॥ जानक्याःप्रतिवाक्यंमेशीघ्रमेवनिवेदय ॥ ५२ ॥ एवमाज्ञापितोधीमान्रामेणपवनात्मजः ॥ प्रविवेशपुरींलंकांपूज्यमानोनिशाचरैः ॥ ५३ ॥ प्रविश्यरावणगृहंशिंशपामूलमाश्रिताम् ॥ ददर्शजानकींतत्रकृशांदीनामनिंदिताम् ॥ ५४ ॥ राक्षसीभिःपरिवृतांध्यायंतींराममेवहि ॥ विनयावनतोभूत्वाप्रणम्यपवनात्मजः ॥ ५५ ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाप्रह्वोभक्त्याग्रतःस्थितः ॥ तंदृष्ट्वाजानकीतूष्णींस्थित्वापूर्वस्मृतिंययौ ॥ ५६ ॥ ज्ञात्वातंरामदूतंसाहर्षात्सौम्यमुखीभवत् ॥ सतांसौम्यमुखींदृष्ट्वातस्यैपवननंदनः ॥ रामस्यभाषितंसर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ५७ ॥ देविरामःससुग्रीवोविभीषणसहायवान् ॥ कुशलीवानराणांचसैन्यैश्चसहलक्ष्मणः ॥ ५८ ॥ रावणंससुतंहत्वासबलंसहमंत्रिभिः ॥ त्वामाहकुशलंरामोराज्येकृत्वाविभीषणम् ॥ ५९ ॥

निंदाम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ भक्त्येति प्रह्वत्वादेर्हेतुकथनंपूर्वस्मृतिंपूर्वमागतोयःसएवायमितिस्मृतिंस्मरणंययौप्राप्तवती ॥ ५६ ॥ भवत् अभवदित्यर्थः अडभावआर्षः रामस्यभाषितंसंदेशम् ॥ ५७ ॥ वानराणांसैन्यैःसहैवलक्ष्मणश्चकुशलीसर्वेकुशलिनइत्यर्थः ॥ ५८ ॥ राज्येविभीषणंकृत्वाइत्यनेननिरवशेषसर्वकृत्यसिद्धिरुक्ता ॥ ५९ ॥

तेप्रियवाक्यस्यसमंरत्नादिपुनर्किंचित्पश्यामि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ देवराज्यादित्यस्यअपीतिशेषः प्राप्तजयस्यरामस्यसर्वतोप्यधिकांनिर वधिफलदातृत्वादितिभावः ॥ ६२ ॥ सौम्याःसोमवत्चंद्रवत्प्रियदर्शनाःशोभमानाइतियावत् सौम्यसोमवत्प्रियदर्शन ॥ ६३ ॥ ६४॥

श्रुत्वाभर्तुःप्रियंवाक्यंहर्षगद्गदयागिरा ॥ किंतेप्रियंकरोम्यद्यनपश्यामिजगत्त्रये ॥६० ॥ समंतेप्रियवाक्य स्यरत्नान्याभरणानिच ॥ एवमुक्तस्तुवैदेह्याप्रत्युवाचप्लवंगमः ॥ ६१ ॥ रत्नौघाद्विविधाद्वापिदेवराज्याद्वि शिष्यते ॥ हतशत्रुंविजयिनंरामंपश्यामिसुस्थिरम् ॥ ६२ ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामैथिलीप्राहमारुतिम् ॥ सर्वेसौम्यगुणाःसौम्यत्वय्येवपरिनिष्ठिताः ॥६३ ॥ रामंद्रक्ष्यामिशीघ्रंमामाज्ञापयतुराघवः ॥ तथेतितांन मस्कृत्यययौद्रष्टुंरघूत्तमम् ॥ ६४ ॥ जानक्याभाषितंसर्वंरामस्याग्रेन्यवेदयत् ॥ यन्निमित्तोयमारंभःक र्मणांचफलोदयः ॥ ६५ ॥ तांदेवींशोकसंतप्तांद्रष्टुमर्हसिमैथिलीम् ॥ एवमुक्तोहनुमतारामोज्ञानवतां वरः ॥ ६६ ॥ मायासीतांपरित्यक्तुंजानकीमनलेस्थिताम् ॥ आदातुंमनसाध्यात्वारामःप्राहविभीषण म् ॥ ६७ ॥ गच्छराजन्जनकजामानयाशुममांतिकम् ॥ स्नातांविरजवस्त्राढ्यांसर्वाभरणभूषिताम् ॥ ॥ ६८ ॥ विभीषणोऽपितच्छ्रुत्वाजगामसहमारुतिः ॥ राक्षसीभिःसुवृद्धाभिःस्नापयित्वातुमैथिलीम् ॥ ॥ ६९ ॥ सर्वाभरणसंपन्नामारोप्यशिबिकोत्तमे ॥ याष्टीकैर्बहुभिर्गुप्तांकंचुकोष्णीषिभिःशुभाम् ॥७०॥ तांद्रष्टुमागताःसर्वेवानराजनकात्मजाम् ॥ तान्वारयंतोबहवःसर्वतोवेत्रपाणयः ॥ ७१ ॥

कर्मणांयुद्धादीनांफलोदयरूपांतांदेवीमित्यन्वयः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अनलेअग्नौस्थितांजानकीमादातुंमनसाध्यात्वानिश्चित्यप्राहेत्यन्व यः ॥ ६७ ॥ विरजवस्त्राणिनिर्मलवस्त्राणितदाढ्यांतैःशोभिताम् ॥ ६८ ॥ सहमारुतिःसमासेपिवैकल्पिकत्वात्सत्वाभावः ॥ ६९ ॥ शिबिकोत्तमेसर्वशिबिकाभ्यउत्तमेशिबिकारूपेवाहने याष्टीकैःआचारवशाद्यष्टिहस्तैरक्षकैःषंढैर्बहुभिर्गुप्ताम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥

क्रोलाहलंप्रकुर्वतःदूरेतिष्ठतेतिवर्दतः ॥ ७२ ॥ तेयाष्टिकाः ॥ ७३ ॥ सायासूर्यचंद्रादिभिरपितत्त्वतोऽज्ञातातादर्शीवानराःसुखेनप श्यंत्वित्याशयः शिबिकाच्छिबिकायाः लिंगव्यत्ययआर्षः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अवाच्यवादान्वक्तुमनर्हवचनानिपरपुरुषगृहेस्थितासिधि

कोलाहलंप्रकुर्वंतोरामपार्श्वमुपाययुः ॥ दृष्ट्वातांशिबिकारूढांदूरादथरघूत्तमः ॥ ७२ ॥ विभीषणकिमर्थंतेवानरान्वारयंतिहि ॥ पश्यंतुवानराःसर्वेमैथिलींमातरंयथा ॥ ७३ ॥ पादचारेणसायातुजानकीममसन्निधिम् ॥ श्रुत्वातद्रामवचनंशिबिकादवरुह्यसा ॥ ७४ ॥ पादचारेणशनकैरागतारामसन्निधिम् ॥ रामोपिदृष्ट्वातांमायासीतांकार्यार्थनिर्मिताम् ॥ ७५ ॥ अवाच्यवादान्बहुशःप्राहतांरघुनंदनः ॥ अमृष्यमाणासासीतावचनंराघवोदितम् ॥ ७६ ॥ लक्ष्मणंप्राहमेशीघ्रंप्रज्वालयहुताशनम् ॥ विश्वासार्थंहिरामस्यलोकानांप्रत्ययायच ॥ ७७ ॥ राघवस्यमतंज्ञात्वालक्ष्मणोपितदैवहि ॥ महाकाष्ठचयंकृत्वाज्वालयित्वाहुताशनम् ॥ ७८ ॥ रामपार्श्वमुपागम्यतस्थौतूष्णीमरिंदमः ॥ ततःसीतापरिक्रम्यराघवंभाक्तिसंयुता ॥ ७९ ॥ पश्यतांसर्वलोकानांदेवराक्षसयोषिताम् ॥ प्रणम्यदेवताभ्यश्चब्राह्मणेभ्यश्चमैथिली ॥ ८० ॥ बद्धांजलिपुटाचेदमुवाचाग्निसमीपगा ॥ यथामेहृदयंनित्यंनापसर्पतिराघवात् ॥ ८१ ॥ तथालोकस्यसाक्षीमांसर्वतःपातुपावकः ॥ एवमुक्त्वातदासीतापरिक्रम्यहुताशनम् ॥ ८२ ॥ विवेशज्वलनंदीप्तंनिर्भयेनहृदासती ॥ ८३ ॥ दृष्ट्वाततोभूतगणाःससिद्धाःसीतांमहावह्निगतांभृशार्ताः ॥ परस्परंप्राहुरहोससीतांरामःश्रियंस्वांकथमत्यजज्ज्ञः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेद्वादशःसर्गः ॥ १२ ॥

कृत्वामित्यादीनि ॥ ७६ ॥ प्रत्ययायविश्वासाय ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ सर्वतःपातुशीतोभवत्वित्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ज्ञःसर्वज्ञोपिसरामःकथंसीतामत्यजत्वह्निप्रवेशमनुज्ञातवानितिप्राहुः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीमत्सकल० युद्धकांडेद्वादशःसर्गः ॥ १२

ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ साक्षीअंतर्यामितयासर्वद्रष्टा अथसार्वात्म्यमाह वसूनामित्यादि ॥ ४ ॥ आदिकर्तासृष्टेःप्रथमकर्ता विराट्रूपमाहाश्विनावित्यादिइदंपुराणांतरोक्तस्यसर्वस्योपलक्षणम् ॥ ५ ॥ आदिरुत्पत्तिकृत् अंतोनाशकृत् सदोदितःरात्रिदिनव्यवहारहीनः शुद्धःमायागुणास्पृष्टःअतएवसदाबुद्धःज्ञानस्वरूपः अतएवमुक्तोऽसंसारी अगुणःअद्वयइतिच्छेदः ॥ ६ ॥ त्वन्माययासं

ततःशक्रःसहस्राक्षोयमश्ववरुणस्तथा ॥ कुबेरश्चमहातेजाःपिनाकीवृषवाहनः ॥ १ ॥ ब्रह्माब्रह्मविदांश्रेष्ठोमुनिभिःसिद्धचारणैः ॥ पितरोऋषयःसाध्यागंधर्वाप्सरसोरगाः ॥ २ ॥ एतेचान्येविमानाग्र्यैराजग्मुर्यत्रराघवः ॥ अब्रुवन्परमात्मानंरामंप्रांजलयश्चते ॥३॥ कर्तात्वंसर्वकोकानांसाक्षीविज्ञानविग्रहः ॥ वसूनामष्टमोसित्वंरुद्राणांशंकरोभवान् ॥ ४ ॥ आदिकर्तासिलोकानांब्रह्मात्वंचतुराननः ॥ अश्विनौघ्राणभूतौतेचक्षुषीचंद्रभास्करौ ॥ ५ ॥ लोकानामादिरंतोसिनित्यएकःसदोदितः ॥ सदाशुद्धःसदाबुद्धःसदामुक्तोगुणोऽद्वयः ॥ ६ ॥ त्वन्मायासंवृतानांत्वंभासिमानुषविग्रहः ॥ त्वन्नामस्मरतांरामसदाभासिचिदात्मकः ॥ ७ ॥ रावणेनहृतंस्थानमस्माकंतेजसासह ॥ त्वयाद्यनिहतोदुष्टःपुनःप्राप्तंपदंस्वकम् ॥ ८ ॥एवंस्तुवत्सुदेवेषुब्रह्मासाक्षात्पितामहः ॥ अब्रवीत्प्रणतोभूत्वारामंसत्यपथेस्थितम् ॥ ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वंदेदेवंविष्णुमशेषस्थितिहेतुंत्वामध्यात्मज्ञानिभिरंतर्हृदिभाव्यम् ॥ हेयाहेयद्वंद्वविहीनंपरमेकंसत्तामात्रंसर्वहृदिस्थंदृशिरूपम् ॥ १० ॥

वृतानांसंवृतज्ञानानां चिदात्मकः शुद्धज्ञानस्वरूपः ॥ ७ ॥ तेजसासहस्थानंहृतंतेजोऽपिहृतंस्थानंचेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अशेषस्यस्थितिकारणं अध्यात्मज्ञानिनिआत्मविषयतत्त्वज्ञानवंतः हेयाहेयेदुःखसुखतत्साधनेतद्रूपद्वंद्वविहीनं ॥ कूटस्थत्वात्सत्तामात्रं सर्वस्यहृदि ॥ ३१ ॥ तिष्ठतीतिव्यवहारनियामकंदृशिर्ज्ञानं इक् कृष्यादिभ्यइतिइक्प्रत्ययः ॥ १० ॥

निश्चयबुद्ध्या हठयोगेनावश्यं भगवंतं ज्ञास्यामीत्येवंरूपेण कुंभकेन हृदि प्राणापानौ रुद्ध्वा संचारहीनौ कृत्वा तत्र प्राण ऊर्ध्वसंचारी अपानोधश्चारी श्रवणादिभिरीश्वरविषयं संशयबंधं ईश्वरोस्ति न वा ज्ञानरूपो वा शरीरी वेत्यादि संशयरूपं बंधनं एवं संशयस्यैव संसारमूलकारणत्वात् विषयौघांश्च छित्त्वा ततोंऽतःकरणं विमुखं कृत्वा तत्रेश्वरविषयसंदेहस्य श्रवणादिना च्छेदः विषयाणां चानित्याशुचित्वप्रतिसंधानेन त्यागः गतमोहास्त्यक्ततमसः यं पश्यंति तं रामं वंदे इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ मायातीतं तद्गुणास्पृष्टं आद्यमित्यस्यैव विवरणं जगदादिमिति मानातीतं देशकालकृतपरिच्छेदशून्यं मोहविनाशं सेवकानां मोहनाशकं योगविधानं योगविधातारं योगमार्गप्रवर्तकम् ॥ १२ ॥ भावाभावप्रत्ययहीनं संसारे मिथ्यात्वान्न तस्य भावप्रत्ययो नाप्यभावप्रत्ययो दृश्यत्वात्तेनानिर्वचनीयत्वज्ञानविषयस्तस्य स इति सूचितं यद्वाऽज्ञानाभावाभावप्रत्ययावि

प्राणापानौ निश्चयबुद्ध्या हृदि रुद्ध्वा छित्त्वा सर्वं संशयबंधं विषयौघान् ॥ पश्यंतीशं यं गतमोहा यतयस्तं वंदे रामं रत्नकिरीटं रविभासम् ॥ ११ ॥ मायातीतं माधवमाद्यं जगदादिं मानातीतं मोहविनाशं मुनिवंद्यम् ॥ योगिध्येयं योगविधानं परिपूर्णं वंदे रामं रंजितलोकं रमणीयम् ॥ १२ ॥ भावाभावप्रत्ययहीनं भवमुख्यैर्भोगासक्तैरर्चितपादांबुजयुग्मम् ॥ नित्यं शुद्धं बुद्धमनंतं प्रणवाख्यं वंदे रामं वीतमशेषासुरदावम् ॥ १३ ॥ त्वं मे नाथो नाथितकार्याखिलकारी मानातीतो माधवरूपोऽखिलधारी ॥ भक्त्या गम्यो भावितरूपो भवहारी योगाभ्यासैर्भावितचेतःसहचारी ॥ १४ ॥

षयं शाश्वतः सत्वात्प्रत्यक्षेणानुपलंभाच्च तत्त्वं यद्वा भावो दृश्यमभावस्तुच्छं तद्विषयज्ञानाविषयं अदृश्यत्वादतुच्छत्वाच्च भोगासक्तैर्भोगेष्वसक्तैस्त्यक्तभोगैर्भवमुख्यैः शिवादिभिः पूजितचरणकमलं नित्यं कालत्रयाबाध्यं शुद्धं मायादोषास्पृष्टं बुद्धं ज्ञानस्वरूपं अनंतं देशाद्यपरिच्छेद्यं प्रणव आख्या नाम यस्य तं प्रणवाख्यं तस्य वाचकः प्रणव इति पातंजलसूत्रात् अशेषासुरदावं सर्वदैत्यनाशकमित्यर्थः ॥ १३ ॥ मे ब्रह्मणस्त्वं नाथः नाथत्वमेवोपपादयति नाथितकार्याखिलकारी प्रार्थितसकलकार्यकर्ता अखिलशब्दस्य परनिपात आर्षः मानातीतः देशतः कालतो रूपतश्चेत्येवं त्रिविधपरिच्छेदशून्यः मा लक्ष्मीस्तस्याः धवः पतिः भक्त्यानन्यशरणत्वरूपया गम्यः प्राप्यः भावितरूपः सन् भवस्य संसारस्य हारी हर्ता योगाभ्यासैर्भावितं विहीनदोषं तथा शुद्धं यच्चेतोंतःकरणं तत्र सहचारी तद्वृत्तिविषय इत्यर्थः दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्येति श्रुतेः ॥ १४ ॥

लोकततीनांपरंपराणांआद्यंतंसृष्टिनाशहेतुम् लोकानांपरमीशंपालनहेतुम् लौकिकैःप्रमाणैर्नअधिगम्यम् अज्ञेयंशास्त्रैकगम्यामित्यर्थः भ क्तिःपरमेश्वरेतत्पूजादौप्रीतिः श्रद्धाततःफलावश्यंभावनिश्चयःतद्रूपैर्भावैश्चित्तधर्मैर्युक्तैः पुरुषैःसेव्यम् ॥ १५ ॥ हेमाधवअतिमानं सर्वतोऽपिव्यापकंगतमानंस्वगतेयत्तयाऽपरिच्छेद्यंईदृशंत्वांज्ञातुंमानासक्तःमानेषुप्रमाणेषुइंद्रियेष्वसक्तःकोवाशक्तःसमर्थः कृष्णावतारेवृंदा रण्येस्थित्वामायया वंदितंनमस्कृतंवृंदारकाणांदेवानांवृंदंयेन भवमुख्यैःशिवादिभिर्वंद्यंसुखकंदंसुखजनकंत्वांवंदे ॥ १६ ॥ नानाशास्त्रैः

त्वामाद्यंतंलोकततीनांपरमीशंलोकानांनोलौकिकमानैरधिगम्यम् ॥ भक्तिश्रद्धाभावसमेतैर्भजनीयंवंदे रामंसुंदरमिंदीवरनीलम् ॥ १५ ॥ कोवाज्ञातुंत्वामतिमानंगतमानंमानासक्तोमाधवशक्तोमुनिमान्यम् ॥ वृंदारण्येवंदितवृंदारकवृंदंवंदेरामंभवमुखवंद्यंसुखकंदम् ॥ १६ ॥ नानाशास्त्रैर्वेदकदंबैःप्रतिपाद्यंनित्या नंदंनिर्विषयज्ञानमनादिम् ॥ मत्सेवार्थंमानुषभावंप्रतिपन्नंवंदेरामंमरकतवर्णंमथुरेशम् ॥ १७ ॥ श्रद्धा युक्तोयःपठतीमंस्तवमाद्यंब्राह्मंब्रह्मज्ञानविधानंभुविमर्त्यः ॥ रामंश्यामंकामितकामप्रदमीशंध्यात्वाध्या तापातकजालैर्विगतःस्यात् ॥ १८ ॥ श्रुत्वास्तुतिंलोकगुरोर्विभावसुःस्वांकेसमादायविदेहपुत्रिकाम् ॥ विभ्राजमानांविमलारुणद्युतिंरक्तांबरांदिव्यविभूषणान्विताम् ॥ १९ ॥ प्रोवाचसाक्षीजगतांरघूत्तमंप्रप न्नसर्वार्तिहरंहुताशनः ॥ गृहाणदेवींरघुनाथजानकींपुरात्वयामय्यवरोपितांवने ॥ २० ॥

निर्णीतार्थायेवेदकदंबावेदसमूहास्तैःप्रतिपाद्यम् निर्विषयज्ञानंनिर्विकल्पकज्ञानविषयम् बाह्यविषयाविषयकज्ञानविषयमित्यर्थः मत्सेवार्थं रावणादिवधेनेतिशेषः मथुरेशंअग्रेशत्रुघ्नायमथुराराज्यदानात्तत्त्वम् कृष्णावताराभिप्रायेणच ॥ १७ ॥ ब्राह्मंब्रह्मकृतंब्रह्मज्ञानविधानं तज्जनकम् कामितकामप्रदंअभीष्टवस्तुदातारम् तादृशंध्यात्वायःपठतिसध्यातापुरुषःपातकजालैर्विगतःहीनःस्यात् ॥ १८ ॥ विभावसु रग्निःदिव्यविभूषणान्वितांतद्युक्ताम् ॥ १९ ॥ जगतांसाक्षतितत्पुण्यपापद्रष्टा मय्यवरोपितांस्थापिताम् ॥ २० ॥

मायाजनकात्मजांमायारूपांतांजनकात्मजासंदर्शीमाययाविधायनिर्मायेतियावत् पुरामध्यवरोपितामितिपूर्वेणान्वयः इदानींतन्निर्माणकृ त्यस्यजातत्वान्मायानिर्मितामयिलीनेत्याह हतइति अमेनदशास्यवधेन ॥ २१ ॥ प्रतिबिंबरूपिणीसीताप्रतिबिंबरूपायदर्थंसाकृतानि र्मितातद्विषयतःकृतकृत्यतांगतातास्तिरोहितालीना ॥ २२ ॥ सुरनायकइंद्रः ॥ २३ ॥ भक्त्यासमेत्यभक्तियुक्तोभूत्वा इंदीवरंनीलोत्प लंतदाभंतत्कांतिम् भवारण्यस्यसंसारारण्यस्यदावानलाभंतत्तुल्यंतन्नाशकत्वादभिधानंनामयस्यतं भवानीहृदापार्वतीहृदयेनभावितंध्यातमा

विधायमायाजनकात्मजांहरेदशाननप्राणविनाशनायच ॥ हतोदशास्यःसहपुत्रबांधवैर्निराकृतोनेनभरोभु वःप्रभो ॥ २१ ॥ तिरोहितासाप्रतिबिंबरूपिणीकृतायदर्थंकृतकृत्यतांगता ॥ ततोतिहृष्टांपरिगृह्य जानकींरामःप्रहृष्टःप्रतिपूज्यपावकम् ॥ २२ ॥ स्वांकेसमावेश्यसदानपायिनींश्रियंत्रिलोकीजननींश्रि यःपतिः ॥ दृष्ट्वाथरामंजनकात्मजायुतंश्रियास्फुरंतंसुरनायकोमुदा ॥ २३ ॥ भक्त्यागिरागद्गदयासमे त्यकृतांजलिःस्तोतुमथोपचक्रमे ॥ इंद्रउवाच ॥ भजेहंसदाराममिंदीवराभंभवारण्यदावानलाभाभिधा नम् ॥ भवानीहृदाभावितानंदरूपंभवाभावहेतुंभवादिप्रपन्नम् ॥ २४ ॥ सुरानीकदुःखौघनाशैकहेतुं नराकारदेहंनिराकारमीड्यम् ॥ परेशंपरानंदरूपंवरेण्यंहरिंराममीशंभजेभारनाशम् ॥ २५ ॥ प्रपन्ना खिलानंददोहंप्रपन्नंप्रपन्नार्तिनिःशेषनाशाभिधानम् ॥ तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यंकपीशादिमित्रंभ जेराममित्रम् ॥ २६ ॥

नंदरूपंयस्यतम् भवाभावहेतुंसंसारनिराकरणम् भवादिभिःप्रपन्नंसेवितम् ॥ २४ ॥ सुरसमूहस्ययोदुःखौघोदुःखसमूहस्तन्नाशस्यमुख्य कारणम् नराकारदेहंमाययेतिशेषः वस्तुतोनिराकारंईड्यंस्तुत्यम् परेषांब्रह्मादीनामपिशंवरेण्यंश्रेष्ठंभारनाशंभूभारनाशकम् ॥ २५ ॥ प्रपन्नेति शरणागतानामखिलानंददातारं प्रपन्नंभक्तैरितिशेषः प्रपन्नानामार्तीनांनिःशेषंयथाभवतितथानाशंनाशकृत्अभिधानंनामयस्य तपसाशमदमादिनायोगोयेषांताढशैर्योगीशैर्भावेनसत्तयातद्रूपेणाभिभाव्यंध्येयं कपीशःसुग्रीवःआदिनाविभीषणस्तन्मित्रंराममित्रंरामरू पंसूर्यम् ॥ २६ ॥

भोगभाजांभोगिनांसंसारिणांसुदूरेविभांतंतज्ज्ञानाविषयमितियावत् योगिनांसदादूरेविभांतंतेषांसर्वदाआत्मत्वेनज्ञानविषयमित्यर्थः चिदानंदकंदंचितश्चैतन्यस्यानंदस्यकंदंसर्वचेतनानांसर्वानंदानांतन्मूलकत्वात् अस्यैवानंदस्यसर्वेमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः राघवेशंरघुवंशस्वामिनं विदेहात्मजानंदरूपंजानक्याआनंदरूपंसर्वानंदप्रदम् ॥२७॥ महेति महतीयोगमायातद्विशेषैःसत्त्वादिभिरनुयुक्तःयथाजपाकुसुमयुक्तः स्फटिकोरक्तोभातितथातदनुयोगाल्लीलयानराकारावृत्तिश्चेष्टायस्यताहशोविभासि तवयाआनंदेनलीलास्तत्कथाभिःपूर्णाःकर्णायेषांतेसदा आनंदरूपाइहलोकेभवंति ॥ २८ ॥ अहंमानोहंकारस्तद्रूपंपानंसुरादिकर्मल्युडंतस्तेनाभितोमत्तोतएवप्रकर्षेणमत्तः अखिलायेईशाभूम्या

सदाभोगभाजांसुदूरेविभांतंसदायोगभाजामदूरेविभांतम् ॥ चिदानंदकंदंसदाराघवेशंविदेहात्मजानंदरूपंप्रपद्ये ॥ २७ ॥ महायोगमायाविशेषानुयुक्तोविभासीशलीलानराकारवृत्तिः ॥ त्वदानंदलीलाकथापूर्णकर्णाःसदानंदरूपाभवंतीहलोके ॥ २८ ॥ अहंमानपानाभिमत्तप्रमत्तोनवेदाखिलेशाभिमानाभिमानः ॥ इदानींभवत्पादपद्मप्रसादात्त्रिलोकाधिपत्याभिमानोविनष्टः ॥ २९ ॥ स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामंधराभारभूतासुरानीकदावम् ॥ शरच्चंद्रवक्त्रंलसत्पद्मनेत्रंदुरावारपारंभजेराघवेशम् ॥ ३० ॥ सुराधीशनीलाभ्रनीलांगकांतिंविराधादिरक्षोवधाल्लोकशांतिम् ॥ किरीटादिशोभंपुरारातिलाभंभजेरामचंद्रंरघूणामधीशम् ॥ ३१ ॥ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादिपीठेसमासीनमंकेसमाधायसीताम् ॥ स्फुरद्धेमवर्णांतडित्पुंजभासांभजेरामचंद्रंनिवृत्तार्तितंद्रम् ॥ ३२ ॥

देस्तदभिमानेनतुल्योभिमानोयस्यताहशोहंत्वांनवेदनजानामि त्रिलोकेयदाधिपत्यंतत्प्रयुक्तोभिमानोविनष्टःगतः ॥ २९ ॥ स्फुरद्रत्नकेयूरहारैरभिरामंजनमनोहरं धरायाःपृथ्व्याभारभूतायेअसुरादैत्यास्तदनीकस्यदावाग्नितुल्यं दुरापःदुःखेनप्राप्यःअवारपारोयस्यतं पृषोदरादित्वाद्वर्णलोपः ॥ ३० ॥ सुराधीशनीलइंद्रनलिमाणिरभ्रंचतद्वन्नीलाअंगकांतिर्यस्यतंलोकशांतिंलोकानांशांतिःसुखंयस्मात्तं किरीटादिभिःशोभायस्यतं पुरारातेर्लभभूतंयत्नप्राप्यनिध्यादिसदृशम् ॥ ३१ ॥ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादियत्रताहशेपीठेउक्तविशेषणांसीतामंकेसमाधायगृहीत्वासमासीनं निवृत्तेआर्तितंद्रेदुःखालस्येयस्मात्तंसदाप्रकाशरूपमित्यर्थः ॥ ३२ ॥

भवःशिवःनभःस्थलेआकाशेविमानेस्थितःसन्प्रोवाचेत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ अस्यतवदेहस्यपितरंजनयितारम् ॥ ३४ ॥ सहानुजःसलक्ष्मणः पादौस्पृष्ट्वाशिरसाननामेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पूर्ववदिति राक्षसानांतुनोत्थानम् सत्यसंकल्पस्य भगवतःशरैर्दग्धानामुत्थापनेमृतस्यापिसामर्थ्याभावाच्छरपातकालेपुनर्जीवनस्यैवभगवताअसंकल्पनात् केचित्तुरक्षसांगणनार्थरावणेनसमु

ततःप्रोवाचभगवान्भवान्यासहितोभवः ॥ रामंकमलपत्राक्षंविमानस्थोनभःस्थले ॥ ३३ ॥ आगामिष्यामयोध्यायांद्रष्टुंत्वांराज्यसत्कृतम् ॥ इदानींपश्यपितरमस्यदेहस्यराघव ॥ ३४ ॥ ततोपश्यद्विमानस्थंरामोदशरथंपुरः ॥ ननामशिरसापादौमुदाभक्त्यासहानुजः ॥ ३५ ॥ आलिंग्यमूर्ध्न्यवघ्रायरामंदशरथोब्रवीत् ॥ तारितोस्मित्वयावत्ससंसाराद्दुःखसागरात् ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वापुनरालिंग्यययौरामेणपूजितः ॥ रामोपिदेवराजंतंदृष्ट्वाप्राहकृतांजलिम् ॥ ३७ ॥ मत्कृतेनिहतान्संख्येवानरान्पतितान्भुवि ॥ जीवयाशुसुधावृष्ट्यासहस्राक्षममाज्ञया ॥ ३८ ॥ तथेत्यमृतवृष्ट्यातान्जीवयामासवानरान् ॥ येयेमृतास्त्वधेपूर्वंतेतेसुप्तोत्थिताइव ॥ पूर्ववद्बलिनोहृष्टारामपार्श्वमुपाययुः ॥ ३९ ॥ नोत्थितारक्षसास्तत्रपीयूषस्पर्शनादपि ॥ विभीषणस्तुसाष्टांगंप्रणिपत्याब्रवीद्वचः ॥ ४० ॥ देवमामनुगृह्णीष्वमयिभक्तिर्यदातव ॥ मंगलस्नानमधत्वंकुरुसीतासमन्वितः ॥ ४१ ॥ अलंकृत्यसहभ्रात्राश्वोगामिष्यामहेवयम् ॥ विभीषणवचःश्रुत्वाप्रत्युवाचरघूत्तमः ॥ ४२ ॥ सुकुमारोतिभक्तोमेभरतोमामवेक्षते ॥ जटावल्कलधारीसशब्दब्रह्मसमाहितः ॥ ४३ ॥ कथंतेनविनास्नानमलंकारादिकंमम ॥ अतःसुग्रीवमुख्यांस्त्वंपूजयाशुविशेषतः ॥ ४४ ॥

द्रेप्रक्षेपान्नोत्थानम् यद्वारावणदाहकालेसर्वेषांरक्षसांतत्संबंधिभिर्दाहकरणेनभस्मनश्चसमुद्रेप्रक्षेपेणनोत्थानमित्याहुः ॥ ४० ॥ यदेतियदीत्यर्थे ॥ ४१ ॥ गमिष्यामहे अयोध्यायामितिशेषः ॥ ४२ ॥ शब्दब्रह्मप्रणवस्तत्रसमाहितःशब्दतोर्थतश्चतद्ध्यानवान् ॥ ४३ ॥ सुग्रीवोमुख्योयेषांतान्कपींद्रानितिशेषः ॥ ४४ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अनुत्तमंनविद्यतेउत्तमंयत्मोत्तत ॥ ४७ ॥ लज्जमानांतामिवजनाग्रेभर्तृसमीपस्थानात्तदाभिनयःविक्रांतेनपराक्रम शालिना ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ स्वयंविमानमारुह्यभूमिष्ठान्सर्ववानरादीनाह मित्रकार्यमितिवानरैःसहभवद्भिःसर्वकार्यंकृतमित्यन्वयः ॥

पूजितेषुकपींद्रेषुपूजितोहंनसंशयः ॥ इत्युक्तोराघवेणाशुस्वर्णरत्नांबराणिच ॥ ४५ ॥ ववर्षराक्षसश्रेष्ठो यथाकामंयथारुचि ॥ ततस्तान्पूजितान्दृष्ट्वारामोरत्नैश्चयूथपान् ॥ ४६ ॥ अभिनंद्ययथान्यायंविससर्ज हरीश्वरान् ॥ विभीषणसमानीतंपुष्पकंसूर्यवर्चसम् ॥ ४७ ॥ आरुरोहततोरामस्तद्विमानमनुत्तमम् ॥ अंकेनिधायवैदेहींलज्जमानांयशस्विनीम् ॥ ४८ ॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्राविक्रांतेनधनुष्मता ॥ अब्रवीच्च विमानस्थःश्रीरामःसर्ववानरान् ॥ ४९ ॥ सुग्रीवंहरिराजंचअंगदंचाविभीषणम् ॥ मित्रकार्यंकृतंसर्वंभव द्भिःसहवानरैः ॥ ५० ॥ अनुज्ञातामयासर्वेयथेष्टंगंतुमर्हथ ॥ सुग्रीवप्रतियाह्याशुकिष्किंधांसर्वसैनिकैः ॥ ॥ ५१ ॥ स्वराज्येवसलंकायांममभक्तोविभीषण ॥ नत्वांधर्षयितुंशक्ताःसेंद्राअपिदिवौकसः ॥ ५२ ॥ अयोध्यांगंतुमिच्छामिराजधानींपितुर्मम ॥ एवमुक्तास्तुरामेणवानरास्तेमहाबलाः ॥ ५३ ॥ ऊचुःप्रां जलयःसर्वेराक्षसश्चविभीषणः ॥ अयोध्यांगंतुमिच्छामस्त्वयासहरघूत्तम ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वात्वामभिषिक्तंतु कौसल्यामभिवाद्यच ॥ पश्चाद्वृणीमहेराज्यमनुज्ञांदेहिनःप्रभो ॥ ५५ ॥ रामस्तथेतिसुग्रीववानरैःसावि भीषणः ॥ पुष्पकंसहनूमांश्चशीघ्रमारोहसांप्रतम् ॥ ५६ ॥ ततस्तुपुष्पकंदिव्यंसुग्रीवःसहसेनया ॥ वि भीषणश्चसामत्यःसर्वेचारुरुहुर्द्रुतम् ॥ ५७ ॥

॥ ५० ॥ ५१ ॥ हेविभीषणममभक्तःसन्स्वराज्येलंकायांवसेत्यन्वयः ननुपूर्वविरोधेनदेवामांपीडयिष्यंतितत्कथमत्रावस्थितिरतआह न त्वामिति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वृणीमहेसंभजिष्यामइत्यर्थःरामस्तथेत्युक्त्वाहेसुग्रीवसविभीषणःसहनूमान्वानरैःसहशीघ्रमारोह ॥ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

तेष्वारूढेषुसर्वेषुकौबेरंपरमासनम् ॥ राघवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपातविहायसा ॥ ५८ ॥ बभौतेनविमानेन
हंसयुक्तेनभास्वता ॥ प्रहृष्टश्चतदारामश्चतुर्मुखइवापरः ॥ ५९ ॥ ततोबभौभास्करबिंबतुल्यंकुबेरयानं
तपसानुलब्धम् ॥ रामेणशोभांनितरांप्रपेदेसीतासमेतेनसहानुजेन ॥६१॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउ
मामहेश्वरसंवादेयुद्ध०त्रयोदशःसर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ७ ॥ पातयित्वाततश्चक्षुः
सर्वतोरघुनंदनः ॥ अब्रवीन्मैथिलींसीतांरामःशशिनिभाननाम् ॥ १ ॥ त्रिकूटशिखराग्रस्थांपश्यलंकांम
हाप्रभाम् ॥ एतांरणभुवंपश्यमांसकर्दमपंकिलाम् ॥ २ ॥ असुराणांप्लवंगानामत्रवैशसनंमहत् ॥ अत्र
मेनिहतःशेतेरावणोराक्षसेश्वरः ॥ ३ ॥ कुंभकर्णेंद्रजिन्मुख्याःसर्वेचात्रनिपातिताः ॥ एषसेतुर्मयाबद्धः
सागरेसलिलाशये ॥ ४ ॥ एतच्चदृश्यतेतीर्थंसागरस्यमहात्मनः ॥ सेतुबंधमितिख्यातंत्रैलोक्येनचपूजि
तम्॥५॥एतत्पवित्रंपरमंदर्शनात्पातकापहम् ॥ अत्ररामेश्वरोदेवोमयाशंभुःप्रतिष्ठितः ॥ ६ ॥ अत्रमांश
रणंप्राप्तोमंत्रिभिश्चविभीषणः ॥ एषासुग्रीवनगरीकिष्किंधाचित्रकानना ॥ ७ ॥ तत्ररामाज्ञयाताराप्रमु
खाहरियोषितः ॥ आनयामाससुग्रीवःसीतायाःप्रियकाम्यया ॥ ८ ॥ ताभिःसहोत्थितंशीघ्रंविमानंप्रेक्ष्य
राघवः ॥ प्राहचाद्रिमृमूष्यकंपश्यवाल्यत्रमेहतः ॥ ९ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ रामाज्ञया ताराप्रमुखाःसर्वाअयोध्यायामायांत्विति रामाज्ञा ॥ ८ ॥ प्राहसीताभितिशेषः ऋष्यमूकमद्रिंप
श्यअत्रमेवालीहतस्तत्स्थानंपश्य अत्रमेइत्यादिषष्ठीछांदसी ॥ ९ ॥

आश्रमपदे आश्रमस्थाने ॥ १० ॥ ११ ॥ दृश्यतेभरद्वाजाश्रमइतिशेषः ॥ १२ ॥ सरयूरिति अत्युच्चदेशस्थत्वाद्विमानस्ययुगप त्सर्वदर्शनम् ॥ १३ ॥ एवंत्वदन्निति शेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ कच्चिदितिप्रश्ने ॥ १६ ॥ चहीपादपूरणे प्रहृष्टधीःप्रहृष्टचित्तः ॥१७॥

एषापंचवटीनामराक्षसायत्रमेहताः ॥ अगस्त्यस्यसुतीक्ष्णस्यपश्याश्रमपदेशुभे ॥ १० ॥ एतेतेतापसाः सर्वेदृश्यंतेवरवर्णिनि ॥ असौशैलवरोदेविचित्रकूटःप्रकाशते ॥ ११ ॥ अत्रमांकैकयीपुत्रःप्रसादयितु मागतः ॥ भरद्वाजाश्रमंपश्यदृश्यतेयमुनातटे ॥ १२ ॥ एषाभागीरथीगंगादृश्यतेलोकपावनी ॥ एषा सादृश्यतेसीतेसरयूर्यूपमालिनी ॥ १३ ॥ एषासादृश्यतेयोध्याप्रणामंकुरुभामिनि ॥ एवंक्रमेणसंप्राप्तो भरद्वाजाश्रमंहरिः ॥ १४ ॥ पूर्णेचतुर्दशेवर्षेपंचम्यांरघुनंदनः ॥ भरद्वाजंमुनिंदृष्ट्वाववंदेसानुजःप्रभुः ॥ ॥ १५ ॥ पप्रच्छमुनिमासीनंविनयेनरघूत्तमः ॥ शृणोषिकच्चिद्भरतःकुशल्यास्तेसहानुजः ॥ १६ ॥ सु भिक्षावर्ततेयोध्याजीवंतिचहिमातरः ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंभरद्वाजःप्रहृष्टधीः ॥ १७ ॥ प्राहसर्वेकुश लिनोभरतस्तुमहामनाः ॥ फलमूलकृताहारोजटावल्कलधारकः ॥ १८ ॥ पादुकेसकलंन्यस्यराज्यं त्वांसुप्रतीक्षते ॥ यद्यत्कृतंत्वयाकर्मदंडकेरघुनंदन ॥ १९ ॥ राक्षसानांविनाशंचसीताहरणपूर्वकम् ॥ सर्वंज्ञातंमयारामतपसातेप्रसादतः ॥ २० ॥ त्वंब्रह्मपरमंसाक्षादादिमध्यांतवर्जितः ॥ त्वमग्रेसलिलंसृ ष्ट्वातत्रसुप्तोसिभूतकृत् ॥ २१

॥ १८ पादुके पादुकयोः ॥ १९ ॥ सीताहरणपूर्वकंराक्षसानांविनाशकंकर्म ॥ २० ॥ यदादिमध्यांतवर्जितंब्रह्मतत्त्वमेव आपोनारा इतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः अयनंतस्यताःपूर्वंतेननारायणःस्मृतइतिव्युत्पत्तिनारायणपदस्यदर्शयति त्वमिति ॥ २१ ॥

नारंजीवसमूहस्तत्स्थानकत्वात्नारायणइतिव्युत्पत्त्यंतरमाह नराणामिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ त्वमात्मनाइदंसृजासि आत्मानिअधिष्ठाने एवंसर्वसृष्ट्वातत्रत्वंनसज्जसेआसक्तोनभवसिइतरजनवत् असंगेदृष्टांतः नभोवत् चिच्छक्त्यासर्वस्यसाक्षिकः स्वार्थेकः ॥ २४ ॥ तदेवो पपादयतिबहिरिति विच्छिन्नइव ॥ २५ ॥ इदानींभगवतोरामस्यसार्वात्म्यमाह जगदिति जगत्त्वम् त्वद्विवर्तत्वाज्जगतइतिभावः

नारायणोसिविश्वात्मन्नराणामंतरात्मकः ॥ त्वन्नाभिकमलोत्पन्नोब्रह्मालोकपितामहः ॥ २२ ॥ अत स्त्वंजगतामीशःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ त्वंविष्णुर्जानकीलक्ष्मीःशेषोयंलक्ष्मणाभिधः ॥ २३ ॥ आत्म नासृजसीदंतत्वमात्मन्येवात्ममायया ॥ नसज्जसेनभोवत्त्वंचिच्छक्त्यासर्वसाक्षिकः ॥ २४ ॥ बहिरंत श्चभूतानांत्वमेवरघुनंदन ॥ पूर्णोपिमूढदृष्टीनांविच्छिन्नइवलक्ष्यसे ॥ २५ ॥ जगत्त्वंजगदाधारस्त्वमेव परिपालकः ॥ त्वमेवसर्वभूतानांभोक्ताभोज्यंजगत्पते ॥ २६ ॥ दृश्यतेश्रूयतेयद्यत्स्मर्यतेवारघूत्तम ॥ त्वमेवसर्वमखिलंत्वद्विनान्यन्नकिंचन ॥ २७ ॥ मायासृजतिलोकांश्चस्वगुणैरहमादिभिः ॥ त्वच्छक्ति प्रेरितारामतस्मात्त्वय्युपचर्यते ॥ २८ ॥ यथाचुंबकसान्निध्याच्चलंत्येवायआदयः ॥ जडातथात्वयादृ ष्टामायासृजतिवैजगत् ॥ २९ ॥ देहद्वयमदेहस्यतवविश्वंरिरक्षिषोः ॥ विराट्स्थूलंशरीरंतेसूत्रंसूक्ष्ममु दाहृतम् ॥ ३० ॥ विराजःसंभवंत्येतेअवताराःसहस्रशः ॥ कार्यांतेप्रविशंत्येवविराजंरघुनंदन ॥ ३१॥ अवतारकथांलोकेयेगायंतिगृणंतिच ॥ अनन्यमनसोमुक्तिस्तेषामेवरघूत्तम ॥ ३२ ॥

भोक्ताभोज्यंअत्ताअन्नमुभयमपित्वमेवेतिभावः ॥ २६ ॥ २७ ॥ ननुतर्हिकस्रष्टृत्वादिकमपिमायिवास्तवंनेत्याह मायेति अहमादयो ऽहंकारादयः त्वच्छक्तयात्वद्दृष्ट्याखस्रष्टृप्रेरकत्वेनत्वयिस्रष्टृत्ववद्व्यवहारइतिभावः ॥ २८ ॥ तदेवाह यथेति अयःलोहम् ॥ २९॥ देहद्वयंस्थूलंसूक्ष्मंच सूत्रंहिरण्यगर्भः ॥ ३० ॥ विराजएवावतारकर्तृत्वमाह विराजइति यतःसंभवस्तत्रैवलयइतिभावः ॥ ३१ ॥ गृणंतिकथयंतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥

तपसातुष्टःब्रह्मणस्तपसातुष्टइत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ जनानांपापहराणिअतएवतेषांलोकद्वयेइहलोकेपरलोकेचहितायान्यैर्दुष्कराणिकर्माणिकुर्वन्भुवनंचतुर्दशसंख्याकंयशसापूरयिष्यसि ॥ ३५ ॥ पत्तनमयोध्यानगरम् ॥ ३६ ॥ तथेत्युक्त्वातत्राश्रमेतिष्ठन्सीत

त्वंब्रह्मणापुराभूमेर्भारहारायराघव ॥ प्रार्थितस्तपसातुष्टस्त्वंजातोसिरघोःकुले ॥ ३३॥ देवकार्यमशेषेण कृतंतेरामदुष्करम् ॥ बहुवर्षसहस्राणिमानुषंदेहमाश्रितः ॥ ३४ ॥ कुर्वन्दुष्करकर्माणिलोकद्वयहिताय च ॥ पापहारीणिभुवनंयशसापूरयिष्यसि ॥ ३५ ॥ प्रार्थयामिजगन्नाथपवित्रंकुरुमेगृहम् ॥ स्थित्वाद्यभुक्त्वासबलःश्वोगमिष्यसिपत्तनम् ॥३६ ॥ तथेतिराघवोऽतिष्ठत्तस्मिन्नाश्रमउत्तमे ॥ ससैन्यःपूजितस्तेनसीतयालक्ष्मणेनच ॥ ३७ ॥ ततोरामश्चिंतयित्वामुहूर्तंप्राहमारुतिम् ॥ इतोगच्छहनूमंस्त्वमयोध्यांप्रतिसत्वरः ॥ ३८ ॥ जानीहिकुशलीकच्चिज्जनोनृपतिमंदिरे ॥ शृंगवेरपुरंगत्वाब्रूहिमित्रंगुहंमम ॥ ॥ ३९ ॥ जानकीलक्ष्मणोपेतमागतंमांनिवेदय ॥ नंदिग्रामंततोगत्वाभ्रातरंभरतंमम ॥ ४० ॥ दृष्ट्वा ब्रूहिसभार्यस्यसभ्रातुःकुशलंमम ॥ सीतापहरणादीनिरावणस्यवधादिकम् ॥ ४१ ॥ ब्रूहिक्रमेणमेभ्रातुःसर्वंतत्रविचेष्टितम् ॥ हत्वाशत्रुगणान्सर्वान्सभार्यःसहलक्ष्मणः ॥ ४२ ॥ उपयातिसमृद्धार्थःसहऋक्षहरीश्वरैः ॥ इत्युक्त्वातत्रवृत्तांतंभरतस्याविचेष्टितम् ॥ ४३ ॥ सर्वंज्ञात्वापुनःशीघ्रमागच्छममसन्निधिम् ॥ तथेतिहनुमांस्तत्रमानुषंवपुरास्थितः ॥ ४४ ॥ नंदिग्रामंययौतूर्णंवायुवेगेनमारुतिः ॥ गरुत्मानिववेगेनजिघृक्षन्भुजगोत्तमम् ॥ ४५ ॥

यैत्यादेःसहितइतिशेषः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ नृपतिमंदिरेअयोध्यायाम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तत्ररणे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४॥ भुजगोत्तमंजिघृक्षन्गरुडइववेगेनययौ ॥ ४५ ॥

|| ४६ || ४७ || ४८ || संप्रहृष्टतनूरुहंगुहमितिशेषः || ४९ || ५० || ५१ || विदिग्धांगंलिप्तांगम् || ५२ || तेचित्रकूटे भगवतारामेणदत्ते काषायांबरधारिभिःप्रभुसमानशीलत्वस्यान्येषामौचित्येनमंत्र्यादीनांतत्त्वम् || ५३ || तादृशैमंत्रिभिःवृतःपरिवृ

शृंगवेरपुरंप्राप्यगुहमासाद्यमारुतिः || उवाचमधुरंवाक्यंप्रहृष्टेनांतरात्मना || ४६ || रामोदाशरथिःश्रीमान्सखातेसहसीतया || सलक्ष्मणस्त्वांधर्मात्माक्षेमीकुशलमब्रवीत् || ४७ || अनुज्ञातोद्यमुनिनाभरद्वाजेनराघवः || आगमिष्यतितंदेवंद्रक्ष्यसित्वंरघूत्तमम् || ४८ || एवमुक्त्वामहातेजाःसंप्रहृष्टतनूरुहम् || उत्पपातमहावेगोवायुवेगेनमारुतिः || ४९ || सोपश्यद्रामतीर्थंचसरयूंचमहानदीम् || तामतिक्रम्यहनुमान्नंदिग्राममयौमुदा || ५० || क्रोशमात्रेत्वयोध्यायाश्चीरकृष्णाजिनांबरम् || ददर्शभरतंदीनंकृशमाश्रमवासिनम् ||५१ || मलपंकविदिग्धांगंजटिलंवल्कलांबरम् || फलमूलकृताहारंरामचिंतापरायणम् || ५२ || पादुकेतेपुरस्कृत्यशासयंतंवसुंधराम् || मंत्रिभिःपौरमुख्यैश्चकाषायांबरधारिभिः || || ५३ || वृतदेहंमूर्तिमंतंसाक्षाद्धर्ममिवास्थितम् || उवाचप्रांजलिर्वाक्यंहनूमान्मारुतात्मजः || ५४|| यंत्वंचिंतयसेरामंतापसंदंडकेस्थितम् || अनुशोचसिकाकुत्स्थःसत्वांकुशलमब्रवीत् || ५५ || प्रियमाख्यामितेदेवशोकंत्यजसुदारुणम् || अस्मिन्मुहूर्तेभ्रात्रात्वंरामेणसहसंगतः || ५६ ||समरेरावणंहत्वारामःसीतामवाप्यच || उपयातिसमृद्धार्थःससीतःसहलक्ष्मणः || ५७ || एवमुक्तोमहातेजाभरतोहर्षमूर्छितः || पपातभुविचास्वस्थःकैकेयीप्रियनंदनः || ५८ ||

तोदेहोयस्यतम् || ५४ || यंरामंत्वंचिंतयसेऽनुशोचासिचसकाकुत्स्थस्त्वांकुशलमब्रवीत् || ५५ || रामेणसहसंगतोभविष्यसीति शेषः || ५६ || ५७ || ५८ ||

॥ ५९ ॥ सौम्यसोमवत्प्रियदर्शन प्रियंब्रुवतस्तेप्रियाख्यानस्यप्रतिप्रियंददामीतिशेषः ॥ ६० ॥ मुग्धाःसुंदर्यः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कल्याणिसत्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ तत्वमाख्याहियेनतेवचोविश्वसेयम् ॥ ६५ ॥ परमानंदंप्रापेतिशेषः ॥ ६६ ॥ शत्रुहणंशत्रु

आलिंग्यभरतःशीघ्रंमारुतिंप्रियवादिनम् ॥ आनंदजैरश्रुजलैःसिषेचभरतःकपिम् ॥ ५९ ॥ देवोवामानुषोवात्वमनुक्रोशादिहागतः ॥ प्रियाख्यानस्यतेसौम्यददामिब्रुवतःप्रियम् ॥ ६० ॥ गवांशतसहस्रंच ग्रामाणांचशतंवरम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नामुग्धाःकन्यास्तुषोडश ॥ ६१ ॥ एवमुक्त्वापुनःप्राहभरतोमारुतात्मजम् ॥ बहूनीमानिवर्षाणिगतस्यसुमहद्वनम् ॥ ६२ ॥ शृणोम्यहंप्रीतिकरंममनाथस्यकीर्तनम् ॥ कल्याणीबतगाथेयंलौकिकीप्रतिभातिमे ॥ ६३ ॥ एतिजीवंतमानंदोनरंवर्षशतादपि ॥ राघवस्यहरीणांचकथमासीत्समागमः ॥ ६४॥ तत्त्वमाख्याहिभद्रंतेविश्वसेयंवचस्तव ॥एवमुक्तोथहनुमान्भरतेनमहात्मना ॥ ६५ ॥ आचचक्षेथरामस्यचरितंकृत्स्नशःक्रमात् ॥ श्रुत्वातुपरमानंदंभरतोमारुतात्मजात् ॥ ॥ ६६ ॥ आज्ञापयच्छत्रुहणंमुदायुक्तंमुदान्वितः ॥ दैवतानिचयावंतिनगरेरघुनंदन ॥ ६७ ॥ नानोपहारबलिभिःपूजयंतुमहाधियः ॥ सूतावैतालिकाश्चैवबंदिनःस्तुतिपाठकाः ॥ ६८ ॥ वारमुख्याश्चशतशोनिर्यांत्वद्यैवसंघशः ॥ राजदारास्तथामात्याःसेनाहस्त्यश्वपत्तयः ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणाश्चतथापौराराजानोयेसमागताः॥ निर्यांतुराघवस्याद्यद्रष्टुंशशिनिभाननम् ॥७०॥ भरतस्यवचःश्रुत्वाशत्रुघ्नपरिचोदिताः॥ अलंचक्रुश्चनगरींमुक्तारत्नमयोज्ज्वलैः ॥ ७१ ॥

घ्नंरामकुशलश्रवणेनमुदायुक्तं तेनैवचस्वयंमुदान्वितःकिमाज्ञापयत्तदाह दैवतानिचेति ॥ ६७ ॥ उपहाराः गंधधूपनैवेद्याद्याः ॥ ६८ ॥ वारमुख्यावेश्याः हस्त्यश्वपत्तिरूपाःसेनाइत्यर्थः ॥ ६९ ॥ शशिनिभाननंशशिसदृशमुखमित्यर्थः ॥ ७० ॥ मुक्तारत्नमयोज्ज्वलैरिति तोरणविशेषणम् ॥ ७१ ॥

अलंकुर्वंतिशत्रुघ्नमोरितानजनाइतिशेषः ॥ ७२ ॥ वृंदशःसंघशः ॥ ७३ ॥ पारमेष्ठीनि ईश्वरार्हाणि ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ राममवलोकयितुमितिशेषः तदैवतस्मिन्नेवकालेभरतयात्राकालेइत्याह पवनात्मजइत्यनेनान्वयः यदुक्तंवाचातदाह दृश्यतेइत्यादि ॥ ७६ ॥७७॥

तोरणैश्चपताकाभिर्विचित्राभिरनेकधा ॥ अलंकुर्वंतिवेश्मानिनानाबलिविचक्षणाः ॥ ७२ ॥ निर्यातिवृंदशःसर्वेरामदर्शनलालसाः ॥ हयानांशतसाहस्रंगजानामयुतंतथा ॥ ७३ ॥ रथानांदशसाहस्रंस्वर्णसूत्रविभूषितम् ॥ पारमेष्ठीन्युपादायद्रव्याण्युच्चावचानिच ॥ ७४ ॥ ततस्तुशिबिकारूढानिर्ययूराजयोषितः ॥ भरतःपादुकेन्यस्यशिरस्येवकृतांजलिः ॥ ७५ ॥ शत्रुघ्नसहितोरामंपादचारेणनिर्ययौ ॥ तदैवदृश्यतेदूराद्विमानंचंद्रसन्निभम्॥ ७६॥पुष्पकंसूर्यसंकाशंमनसाब्रह्मनिर्मितम्॥ एतस्मिन्भ्रातरौवीरौवैदेह्यारामलक्ष्मणौ ॥ ७७ ॥ सुग्रीवश्चकपिश्रेष्ठोमंत्रिभिश्चविभीषणः ॥ दृश्यतेपश्यतजनाइत्याहपवनात्मजः ॥ ॥ ७८ ॥ ततोहर्षसमुद्भूतोनिःस्वनोदिवमस्पृशत् ॥ स्त्रीबालयुववृद्धानांरामोयमितिकीर्तनात् ॥ ७९ ॥ रथकुंजरवाजिस्थाअवतीर्यमहींगताः ॥ ददृशुस्तेविमानस्थंजनाःसोममिवांबरे ॥ ८० ॥ प्रांजलिर्भरतोभूत्वाप्रहृष्टोराघवोन्मुखः ॥ ततोविमानाग्रगतंभरतोराघवंमुदा ॥ ८१ ॥ ववंदेप्रणतोराममंमेरुस्थमिवभास्करम् ॥ ततोरामाभ्यनुज्ञातंविमानमपतद्भुवि ॥ ८२ ॥ आरोपितोविमानंतद्भरतःसानुजस्तदा ॥ राममासाद्यमुदितःपुनरेवाभ्यवादयत् ॥ ८३ ॥

॥ ७८ ॥ अयंरामोयंरामइतिनिःस्वनोदिवमस्पृशत् ॥ ७९ ॥ अंबरेसोममिवरामंददृशुः ॥ ८० ॥ अत्यानंदवतोभरतस्यवर्णनेकवेरपितन्मयभावेनानंदमग्नतयाभरतपदपौनरुक्त्यंनदोषाय ॥ ८१ ॥ अत्यूर्ध्वदेशस्थविमानस्यगत्यारामस्यमेरुस्थभास्करोपमा ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ततोलक्ष्मणमासाद्याभ्यवादयतेत्यन्वयः अनयोःशास्त्रोक्तविधिनानामगोत्रोच्चारणपूर्वकमभिवादनंवैदेह्यास्तुस्त्रीत्वात्स्वनाममात्रकीर्तनपूर्वकमभिवादनामित्याह नामकीर्तयन्निति भरतोहमभिवादयेमैथिलीति रामस्यतुभरतवमाअमुकगोत्रोहंत्वामभिवादयेइत्येवमितिशेषः ॥ यद्यपिलक्ष्मणोभरतात्कनिष्ठोवयसा स्पष्टंचेदंजन्मप्रकरणे तथापिज्येष्ठानुवर्तनेनस्वापेक्षयाधिकगुणत्वेनस्वव्यवहारेणज्येष्ठा

समुत्थाप्यचिराद्दृष्टंभरतंरघुनंदनः ॥ भ्रातरंस्वांकमारोप्यमुदातंपरिषस्वजे ॥ ८४ ॥ ततोलक्ष्मणमासाद्यवैदेहींनामकीर्तयन् ॥ अभ्यवादयतप्रीतोभरतःप्रेमविह्वलः ॥ ८५ ॥ सुग्रीवंजांबवंतंचयुवराजंतथांगदम् ॥ मैंदद्विविदनीलांश्चऋषभंचैवसस्वजे ॥८६॥ सुषेणंचनलंचैवगवाक्षंगंधमादनम् ॥ शरभंपनसंचैवभरतःपरिषस्वजे ॥ ८७ ॥ सर्वेतेमानुषंरूपंकृत्वाभरतमादृताः ॥ पप्रच्छुःकुशलंसौम्याःप्रहृष्टाश्चप्लवंगमाः ॥ ८८ ॥ ततःसुग्रीवमालिंग्यभरतःप्राहभक्तितः ॥ त्वत्सहायेनरामस्यजयोभूद्रावणोहतः ॥ ॥ ८९ ॥ त्वमस्माकंचतुर्णांतुभ्रातासुग्रीवपंचमः ॥ शत्रुघ्नश्चतदाराममभिवाद्यसलक्ष्मणम् ॥ ९० ॥ सीतायाश्चरणौपश्चाद्ववंदेविनयान्वितः ॥ रामोमातरमासाद्यविवर्णांशोकविह्वलाम् ॥ ९१ ॥ जग्राहप्रणतःपादौमनोमातुःप्रसादयन् ॥ कैकेयींचसुमित्रांचननामेतरमातरः ॥ ९२ ॥ भरतःपादुकेतेतुराघवस्यसुपूजिते ॥ योजयामासरामस्यपादयोर्भक्तिसंयुतः ॥ ९३ ॥

नुवृत्तिरेवंकर्तव्येतिभरतंप्रत्युपदेशदानेनचगुरुत्वबुद्ध्यातस्यनतिरुचितैव किंच कौसल्यायैप्रथमंदत्तपायसांशत्वाल्लक्ष्मणस्यज्येष्ठत्वंततोहिकैकेय्यैपायसार्धदानंतदंशजश्चशत्रुघ्नइतिसएवभरतात्कनिष्ठः अतएववैदेहींचेतिचकारस्वरसःसंगच्छते अतएवचशत्रुघ्नकृतोलक्ष्मणनमस्कारउपपद्यतेतयोर्युगपदुत्पन्नत्वादित्याहुः ॥ ८५ ॥ सस्वजेमित्रत्वात् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्रसादयन् प्रसन्नंकुर्वन् ॥ ९२॥ ९३ ॥

निर्यातितंप्रतिदत्तम् ॥ ९४ ॥ कोष्ठागारंअन्नादेःस्थापनगृहं कोशंधनगृहम् ॥ ९५ ॥ त्वत्तेजसेतिपूर्वान्वयि ॥ ९६ ॥ नेत्रजंतोयंमुमुचुः एवंसौभ्रात्रंकिलानयोरितिहर्षात् स्वस्यतद्वैपरीत्येनशोकाच्च स्वांकगंकृत्वेतिशेषः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ धनपालकंकुबेरमनुगच्छेत्येत

राज्यमेतन्न्यासभूतंमयानिर्यातितंतव ॥ अद्यमेसफलंजन्मफलितोमेमनोरथः ॥ ९४ ॥ यत्पश्यामिसमायातमयोध्यांत्वामहंप्रभो ॥ कोष्ठागारंबलंकोशंकृतंदशगुणंमया ॥ ९५ ॥ त्वत्तेजसाजगन्नाथपालयस्वपुरंस्वकम् ॥ इतिब्रुवाणंभरतंदृष्ट्वासर्वेकपीश्वराः ॥ ९६ ॥ मुमुचुर्नेत्रजंतोयंप्रशशंसुर्मुदान्विताः ॥ ततोरामःप्रहृष्टात्माभरतंस्वांकगंमुदा ॥ ९७ ॥ ययौतेनविमानेनभरतस्याश्रमंतदा ॥ अवरुह्यतदारामोविमानाग्र्यान्महीतलम् ॥ ९८ ॥ अब्रवीत्पुष्पकंदेवोगच्छवैश्रवणंवह ॥ अनुगच्छानुजानामिकुबेरंधनपालकम् ॥ ९९ ॥ रामोवसिष्ठस्यगुरोःपदांबुजंनत्वायथादेवगुरोःशतक्रतुः ॥ दत्वामहार्हासनमुत्तमंगुरोरुपाविवेशाथगुरोःसमीपतः ॥ १००॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेचतुर्दशःसर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ततस्तुकैकयीपुत्रोभरतोभक्तिसंयुतः ॥ शिरस्यंजलिमाधायज्येष्ठंभ्रातरमब्रवीत् ॥ १ ॥ मातामेसत्कृतारामदत्तंराज्यंत्वयामम ॥ ददामितत्तेचपुनर्यथात्वमददांमम ॥ ॥ २ ॥ इत्युक्त्वापादयोर्भक्त्यासाष्टांगंप्रणिपत्यच ॥ बहुधाप्रार्थयामासकैकेय्यागुरुणासह ॥ ३ ॥

दनुजानामीत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इतिश्रीमत्सकलराजाधिराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि०युद्धकांडेचतुर्दशःसर्गः ॥१४॥ ततस्त्विति ॥१॥ सत्कृतामत्पुत्रायराज्यदानपूर्वकंवनवासंकुर्वितितद्वाक्यपालनेनसत्कृता ॥ २ ॥ इत्युक्त्वारामपादयोर्भक्त्याप्रणम्यमातृत्वाद्गुरुणाकैकेय्यासहप्रार्थयामास मद्वाक्यपालनेनाहंसंतुष्टा अतःपरंस्वेच्छयापुनस्तद्ददामितत्सर्वथागृहाणेतिप्रार्थयामास ॥ ३ ॥

मायामाश्रित्येति अन्यथासच्चिदानंदरूपस्य भगवतोदानप्रतिग्रहयोरनुपपत्तेरितिभावः सकलंराज्यंप्रतिजग्राहेत्यन्वयः ॥ ४ ॥ मायाश्रयणेहेतुमाह स्वाराज्येति स्वाराज्यमात्मनःसुखरूपता निरस्तातिशयइतराभिभावकतारूपोयस्मात्तादृशानंदरूपस्यआनंदवल्ल्यांमनुष्यानंदादुत्तरोत्तरशतगुणानंदक्रमेणानंदकथनस्यब्रह्मानंदेसमाप्तेस्तदभिभावकत्वरूपातिशयस्यक्वाप्यभावादितिभावः ॥ ५ ॥ जगदीशितृत्वमेवदर्शयति यस्येति ॥ ६ ॥ लीलयासृष्टामहासृष्टिरनेककोटिब्रह्मांडात्मिकायेनतस्य एतत् अयोध्याराज्यम् ॥ ७ ॥ भजतांभक्ता

तथेतिप्रतिजग्राहभरताद्राज्यमीश्वरः ॥ मायामाश्रित्यसकलांनरचेष्टामुपागतः ॥ ४ ॥ स्वाराज्यानुभ
वोयस्यसुखज्ञानैकरूपिणः ॥ निरस्तातिशयानंदरूपिणःपरमात्मनः ॥ ५ ॥ मानुषेणतुराज्येनकिंतस्य
जगदीशितुः ॥ यस्यभ्रूभंगमात्रेणत्रिलोकीनश्यतिक्षणात् ॥ ६ ॥ यस्यानुग्रहमात्रेणभवंत्याखंडलाश्रि
यः ॥ लीलासृष्टमहासृष्टेःकियदेतद्रमापतेः ॥ ७ ॥ तथापिभजतांनित्यंकामपूरविधित्सया ॥ लीला
मानुषदेहेनसर्वमप्यनुवर्तते ॥ ८ ॥ ततःशत्रुघ्नवचनान्निपुणःश्मश्रुकृंतकः ॥ संभाराश्चाभिषेकार्थमानी
ताराघवस्यहि ॥९॥ पूर्वंतुभरतेस्नातेलक्ष्मणेचमहात्मनि ॥ सुग्रीवेवानरेंद्रेचराक्षसेंद्रेविभीषणे ॥ १० ॥
विशोधितजटःस्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः ॥ महार्हवसनोपेतस्तस्थौतत्रश्रियाज्वलन् ॥११॥ प्रतिकर्मच
रामस्यलक्ष्मणश्चमहामतिः ॥ कारयामासभरतःसीतायाराजयोषितः ॥१२ ॥ महार्हवस्त्राभरणैरलंचक्रुः
सुमध्यमाम् ॥ ततोवानरपत्नीनांसर्वासामेवशोभना ॥ १३ ॥

नांकामपूरस्यअभिलाषसमूहस्याविधित्सयापूरणेच्छयालीलयागृहीतमानुषदेहेनसर्वमपिमानुषव्यवहारं अनुवर्ततेलोकशिक्षणायकरोति ॥ ८ ॥ श्मश्रुकृंतकोनापितः संभाराःसमुद्रजलादिरूपाः ॥ ९ ॥ स्नातेकेशसंस्कारोद्वर्तनादिपूर्वकंकृतस्नाने ॥ १० ॥ विशोधितजटः केशरूपतांप्रापितजटः महार्हवसनोपेतःधृतबहुमूल्यवस्त्रः ॥ ११ ॥ प्रतिकर्मउद्वर्तनादिसंस्कारः राजयोषितःदशरथस्त्रियः ॥ १२॥ सुमध्यमांजानकीम् ॥ १३ ॥

अकारयतप्रतिकर्मेतिशेषः ॥ १४ ॥ सूर्यसंकाशंस्यंदनमित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अन्वीयुःअनुजग्मुः पुरमयोध्यापुरम् ॥ १७॥ ॥ १८ ॥ रत्नदंडमितिश्वेतातपत्रव्यजनचामराणांविशेषणम् ॥ १९ ॥ अरिंदमः सुग्रीवः असुरनायकोविभीषणः ॥ २० ॥ स्तूय

अकारयतकौसल्याप्रहृष्टापुत्रवत्सला ॥ ततःस्यंदनमादायशत्रुघ्नवचनात्सुधीः ॥ १४ ॥ सुमंत्रःसूर्यसंकाशंयोजयित्वाग्रतःस्थितः ॥ आरुरोहरथंरामःसत्यधर्मपरायणः ॥ १५ ॥ सुग्रीवोयुवराजश्चहनुमांश्चविभीषणः॥स्नात्वादिव्यांबरधरादिव्याभरणभूषिताः ॥१६ ॥ राममन्वीयुरग्रेचरथाश्वगजवाहनाः ॥ सुग्रीवपत्न्यःसीताचययुर्यानैःपुरंमहत् ॥ १७ ॥ वज्रपाणिर्यथादेवैर्हरिताश्वरथेस्थितः ॥ प्रययौरथमास्थायतथारामोमहत्पुरम् ॥ १८ ॥ सारथ्यंभरतश्चक्रेरत्नदंडंमहाद्युतिः ॥ श्वेतातपत्रंशत्रुघ्नोलक्ष्मणोव्यजनंदधे ॥ ॥ १९ ॥ चामरंचसमीपस्थोन्यवीजयदरिंदमः ॥ शशिप्रकाशंत्वपरंजग्राहासुरनायकः ॥२० ॥ दिविजैःसिद्धसंघैश्चऋषिभिर्दिव्यदर्शनैः ॥ स्तूयमानस्यरामस्यशुश्रुवेमधुरध्वनिः ॥ २१ ॥ मानुषंरूपमास्थायवानरागजवाहनाः ॥ भेरीशंखनिनादैश्चमृदंगपणवानकैः ॥ २२ ॥ प्रययौराघवश्रेष्ठस्तांपुरींसमलंकृताम् ॥ ददृशुस्तेसमायांतंराघवंपुरवासिनः ॥ २३ ॥ दूर्वादलश्यामतनुंमहार्हकिरीटरत्नाभरणाचितांगम् ॥ आरक्तकंजायतलोचनांतंदृष्ट्वाययुर्मोदमतीवपुण्याः ॥ २४ ॥ विचित्ररत्नांचितसूत्रनद्धपीतांबरंपीनभुजांतरालम् ॥ अनर्घ्यमुक्ताफलदिव्यहारैर्विरोचमानंरघुनंदनंप्रजाः ॥ २५ ॥

मानस्यरामस्यस्तुतिवाक्यानामितिशेषः ॥ २१ ॥ वानराइत्यस्यप्रययुरितिशेषः ॥ २२ ॥ तेपुरवासिनः येवनगमनकालेदुःखिताबभूवुस्तेइत्यर्थः ॥ २३ ॥ आचितांगंव्याप्तांगम् पुण्याःपुण्यवंतः अर्शआद्यजंतः आययुःप्रापुः ॥ २४ ॥ विचित्ररत्नैरंचितंयुक्तंयत्सूत्रंस्वर्णमयंकटिसूत्रंतेनबद्धः पीतांबरोयस्यतं अमूल्यमुक्ताफलकृतैः दिव्यहारैः ॥ २५ ॥

हरिभिर्वानरैः रवितुल्यभासंतत्तुल्यकांतिं निवीताकंठकक्षमध्यधृताकल्पद्रुमपुष्पमालायेनतम् ॥ २६ ॥ प्रहर्षवेगेनोत्कलिताअतिप्रवृद्धा आननश्रीर्यासांताः आहितमत्यावश्यकमपिगृहकार्यमपास्येत्यर्थः ॥ २७ ॥ सर्वदृशामुत्सवभूताआकृतिर्यस्यतंनेत्रमनसोःरसायनभूतमत्यानंदकरत्वात्तादृशंरामंदृग्भिर्दर्शनव्यापारैर्मनसाचाभिरेभिरे आलिंगितवत्यः ॥ २८ ॥ स्मितयुतयाअतएवस्निग्धयादृशाप्रजाः

सुग्रीवमुख्यैर्हरिभिःप्रशांतैर्निषेव्यमाणंरवितुल्यभासम् ॥ कस्तूरिकाचंदनलिप्तगात्रंनिवीतकल्पद्रुमपुष्पमालम् ॥२६॥ श्रुत्वास्त्रियोराममुपागतंमुदाप्रहर्षवेगोत्कलिताननश्रियः ॥ अपास्यसर्वंगृहकार्यमाहितंहर्म्याणिचैवारुरुहुःस्वलंकृताः॥२७॥ दृष्ट्वाहरिंसर्वदृगुत्सवाकृतिंपुष्पैःकिरंत्यःस्मितशोभिताननाः ॥ दृग्भिःपपुर्नेत्रमनोरसायनंस्वानंदमूर्तिंमनसाभिरेभिरे ॥ २८ ॥ रामःस्मितस्निग्धदृशाप्रजास्तथापश्यन्प्रजानाथइवापरःप्रभुः ॥ शनैर्जगामाथपितुःस्वलंकृतंगृहंमहेंद्रालयसन्निभंहरिः ॥ २९ ॥ प्रविश्यवेश्मांतरसंस्थितोमुदारामोववंदेचरणौस्वमातुः ॥ क्रमेणसर्वाःपितृयोषितःप्रभुर्ननामभक्त्यारघुवंशकेतुः ॥ ३० ॥ ततोभरतमाहेदंरामःसत्यपराक्रमः ॥ सर्वसंपत्समायुक्तंममंमंदिरमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ मित्रायवानरेंद्रायसुग्रीवायप्रदीयताम् ॥ सर्वेभ्यःसुखवासार्थंमंदिराणिप्रकल्पय ॥ ३२ ॥ रामेणैवसमादिष्टोभरतश्चतथाकरोत् ॥ उवाचचमहातेजाःसुग्रीवंराघवानुजः ॥ ३३ ॥ राघवस्याभिषेकार्थंचतुःसिंधुजलंशुभम् ॥ आनेतुंप्रेषयस्वाशुदूतांस्त्वरितविक्रमान् ॥ ३४ ॥ प्रेषयामाससुग्रीवोजांबवंतंमरुत्सुतम् ॥ अंगदंचसुषेणंचतेगत्वावायुवेगतः ॥ ३५ ॥ जलपूर्णान्शातकुंभकलशांश्चसमानयन् ॥ आनीतंतीर्थसलिलंशत्रुघ्नोमंत्रिभिःसह ॥ ३६ ॥

पश्यन्दर्शनेनसर्वसंमाननंकुर्वन्प्रजानाथइवब्रह्मेव ॥ २९ ॥ स्वमातुश्चरणौववंदे अनेनाग्रेसर्वमातृप्रवेशानंतरंसर्वप्रजासंमाननविलंबेनपश्चाद्भगवत्प्रवेशइतिसूचितम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वेभ्यःअन्येभ्योवानरविभीषणादिभ्यः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शातकुंभंजंबुस्वर्णम् ॥ ३६ ॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सर्वौषधीरसैरभ्यषिंचदित्यन्वयः नभःस्थितैर्देवतैःसहस्तुवद्भिःसगणैश्चतुर्भिर्लोकपालैश्चसहवसि

राघवस्याभिषेकार्थंवसिष्ठायम्यवेदयत् ॥ ततस्तुप्रयतोवृद्धोवसिष्ठोब्राह्मणैःसह ॥ ३७ ॥ रामंरत्नमयेपी ठेससीतंसंन्यवेशयत् ॥ वसिष्ठोवामदेवश्चजाबालिर्गौतमस्तथा ॥ ३८ ॥ वाल्मीकिश्चतथाचक्रुःसर्वेरा माभिषेचनम् ॥ कुशाग्रतुलसीयुक्तपुण्यगंधजलैर्मुदा ॥ ३९ ॥ अभ्यषिंचन्रघुश्रेष्ठंवासववंसवोयथा ॥ ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैःश्रेष्ठैःकन्याभिःसहमंत्रिभिः ॥ ४० ॥ सर्वौषधीरसैश्चैवदैवतैर्नभसिस्थितैः ॥ चतुर्भि र्लोकपालैश्चस्तुवद्भिःसगणैस्तथा ॥ ४१ ॥ छत्रंचतस्यजग्राहशत्रुघ्नःपांडुरंशुभम् ॥ सुग्रीवराक्षसेंद्रौतौ दधतुःश्वेतचामरे ॥ ४२ ॥ मालांचकांचनींवायुर्ददौवासवचोदितः ॥ सर्वरत्नसमायुक्तंमणिकांचनभू षितम् ॥ ४३ ॥ ददौहारंनरेंद्रायस्वयंशक्रस्तुभक्तितः ॥ प्रजगुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४४ ॥ देवदुंदुभयोनेदुःपुष्पवृष्टिःपपातखात् ॥ नवदूर्वादलश्यामंपद्मपत्रायतेक्षणम् ॥ ४५ ॥ रविकोटिप्रभा युक्तकिरीटेनविराजितम् ॥ कोटिकंदर्पलावण्यंपीतांबरसमावृतम् ॥ ४६ ॥ दिव्याभरणसंपन्नंदिव्यचं दनलेपनम् ॥ अयुतादित्यसंकाशंद्विभुजंरघुनंदनम् ॥ ४७ ॥ वामभागेसमासीनांसीतांकांचनसन्नि भाम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नांवामांकेसमुपस्थिताम् ॥ ४८ ॥ रक्तोत्पलकरांभोजांवामेनालिंग्यसंस्थितम् ॥ सर्वातिशयशोभाढ्यंदृष्ट्वाभक्तिसमन्वितः ॥ ४९ ॥ उमयासहितोदेवःशंकरोरघुनंदनम् ॥ सर्वदेवगणैर्यु क्तःस्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ ५० ॥

ष्ठादयोऽभ्यषिंचन्नित्यन्वयः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ खात्आकाशात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वामांकेवामभागेस्थिताम् ॥ ॥ ४८ ॥ ईदृशींसीतांवामेनकरेणालिंग्यसंस्थितंदृष्ट्वाशिवःस्तोतुमुपचक्रमेइत्यन्वयः ॥ ४९ ॥ ५० ॥

सशक्तिकायमायाशक्त्यवतारसीतासहिताय ॥५१॥ आद्यंतौउत्पत्तिनाशौतद्राहित्यादेवमध्यहीनः यतोमाययासृजसिअतएवतेननलिप्य सेतन्नाशादिकृतदोषभाङ्नभवसीत्यर्थः नह्यैंद्रजालिकः स्वमायानिर्मितजीवादिनाशेपितद्वधभाग्भवति ॥५२॥ गुणसंवृतःगुणसमूहयामा ययासंवृतःगुणशब्दोत्रतत्समूहमायापरःप्रपन्नाःशरणागतायेभक्तास्तेषांयदनुविधानंमोक्षस्तन्निमित्तमित्यर्थः त्वदवतारलीलाश्रवणादिभि स्तेषांपापक्षयद्वारामोक्षोभवतीत्याशयः सुरमानुषादिरूपैर्नानावतारैर्लीलांविधत्सेइत्यन्वयः सुरावताराउपेंद्राद्याः मानुषारामकृष्णाद्याः

श्रीमहादेवउवाच ॥नमोऽस्तुरामायसशक्तिकायनीलोत्पलश्यामलकोमलाय॥ किरीटहारांगदभूषणायसिं हासनस्थायमहाप्रभाय ॥ ५१ ॥ त्वमादिमध्यांतविहीनएकःसृजस्यवस्यत्सिचलोकजातम् ॥ स्वमा ययातेननलिप्यसेत्वंयत्स्वेसुखेजस्त्ररतोऽनवद्यः ॥५२ ॥ लीलांविधत्सेगुणसंवृतस्त्वंप्रपन्नभक्तानुविधान हेतोः ॥ नानावतारैःसुरमानुषाद्यैःप्रतीयसेज्ञानिभिरेवनित्यम् ॥ ५३ ॥ स्वांशेनलोकंसकलंविधायतंबि भर्षिचत्वंतदधःफणीश्वरः ॥ उपर्यधोभान्वनिलोडुपौषधीप्रवर्षरूपोऽवसिनैकधाजगत ॥५४ ॥ त्वमि हदेहभृतांशिखिरूपःपचसिभुक्तमशेषमजस्त्रम् ॥ पवनपंचकरूपसहायोजगदखंडमयेनबिभार्षि ॥ ॥५५॥ चंद्रसूर्यशिखिमध्यगतंयत्तेजईशाचिदशेषतनूनाम् ॥प्राभवत्तनुभृतामिहधैर्यशौर्यमायुरखिलंतवस त्त्वम् ॥ ५६ ॥

एवंभूतस्त्वंज्ञानिभिरेवनित्यंप्रतीयसेनत्वन्यैस्तेतुमनुष्योयंकश्चिदित्येवंप्रतियंति ॥५३ ॥ सकलंलोकंस्वांशेनाविधायतंलोकंतदधः फणीश्व रोभूत्वात्वंबिभर्षि भानुः सूर्यः अनिलोवायुःउडुपश्चंद्रः औषध्योव्रीह्याद्याः प्रवर्षोमेघः नैकधाअनेकप्रकारेण ॥ ५४ ॥ प्रकारांतरेणा पिरक्षकत्वमाह त्वमिति शिखिरूपोजाठराग्निरूपः पवनपंचकंप्राणापानसमानोदानव्यानाः तदुक्तंगीतायां अहंवैश्वानरोभूत्वाप्राणि नांदेहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तःपचाम्यन्नंचतुर्विधमिति ॥ ५५ ॥ हेईशचंद्रादिगतंयत्तेजोयच्चाशेषशरीरिणांचिच्चैतन्यंयच्चतनुभृतां शौर्यधैर्यमायुश्चतवसत्त्वंत्वद्रूपासत्तैवप्राभवत् तत्तद्रूपेणप्रादुर्भूतेरर्थः ॥ ५६ ॥

विरिंचिर्ब्रह्मा विभागोभेदः हेईश वादिनांतत्तद्भक्तत्वेनतत्रतत्रेश्वरत्वाभिमानवतांतत्तद्रूपेणपरस्परस्माद्भिन्नइवभासि तत्त्वमाह अनन्यदद्वितीयं न्यमतएवैकमद्वितीयंब्रह्मैवत्वंत्वमेवचब्रह्मादयः अतोनैषांभेदइतिभावः ॥ ९७ ॥ प्रकारांतरेणापिसर्वस्यब्रह्मरूपतांस्थापयति मत्स्यादी ति एकस्यैवयथादशरूपत्वंतथैकस्यैवसदसद्विभागरूपतासद्ब्रह्मविश्वादिकमसत्तदितरत्सर्वं सएकस्त्वमेव यतोभवतोऽन्यन्नविभातिबहुशः पर्यालोचनेपिनज्ञानविषयोभवतीत्यर्थः ॥ ९८ ॥ अनंतसृष्टौअंतरहितायांसृष्टौ तदुक्तंपातंजले सर्वथासृष्टचाद्युच्छेदोनैवकृतार्थमुक्तंप्रत्येवतुतन्निवृत्तिरिति अनादिर्भगवान्कालोनांतोस्यद्विजविद्यते अव्युच्छिन्नास्ततस्त्वेतेसर्गस्थित्यंतसंयमाइतिस्मृतिश्च तादृश्यांसृष्टौयज्जा

त्वंविरिंचिशिवविष्णुविभेदात्कालकर्मशशिसूर्यविभागात् ॥ वादिनांपृथगिवेशविभासिब्रह्मनिश्चितमनन्यदिहैकम् ॥ ५७ ॥ मत्स्यादिरूपेणयथात्वमेकःश्रुतौपुराणेषुचलोकसिद्धः ॥ तथैवसर्वंसदसद्विभागस्त्वमेवनान्यद्भवतोविभाति ॥ ५८ ॥ यद्यत्समुत्पन्नमनंतसृष्टावुत्पत्स्यतेयच्चभवच्चयच्च ॥ नदृश्यतेस्थावरजंगमादौत्वयाविनातःपरतःपरस्त्वम् ॥ ५९ ॥ तत्वंनजानंतिपरात्मनस्तेजनाःसमस्तास्तवमाययातः ॥ त्वद्भक्तसेवामलमानसानांविभातितत्वंपरमेकमैशम् ॥ ६० ॥ ब्रह्मादयस्तेनविदुःस्वरूपंचिदात्मतत्वंबहिरर्थभावाः ॥ ततोबुधस्त्वामिदमेवरूपंभक्त्याभजन्मुक्तिमुपैत्यदुःखः ॥ ६१ ॥ अहंभवन्नामगृणन्कृतार्थोवसामिकाश्यामनिशंभवान्या ॥ मुमूर्षमाणस्यविमुक्तयेऽहंदिशामिमंत्रंतवरामनाम ॥ ६२ ॥

तंयद्भावियच्चवर्तमानंतत्त्वयाविनानदृश्यते सर्वंत्वद्रूपमेवदृश्यतेतस्त्वंपरतःसर्वोत्कृष्टाद्धिरण्यगर्भादपिपरइत्यर्थः ॥ ९९ ॥ नन्वेवंरूपंमां सर्वेजनाःकिमितिनजानंतितत्राह तत्वमिति परमात्मनस्तेएतत्तत्वंएतेसमस्ताजनास्तवमाययासंवृताइतिशेषः अतोनजानंति तर्हिसर्वथा मामेवंकेपिनजानंतिनेत्याह त्वद्भक्तेति तेतवैशंतत्वंजानंतीत्यर्थः ॥ ६० ॥ तेतवचैतन्यरूपमात्मतत्वंब्रह्मादयोपिनाविदुः यतस्तेबहिरर्थेपुभावश्चित्तंयेषांतादृशाः ततोऽबुधःत्वद्रूपज्ञानासमर्थोऽपिइदंरूपमेवत्वांप्रकृतदृश्यमानरूपमेवत्वांभजन्ध्यायन् अदुःखोनिवृत्तसकलदुःखःसन्मुक्तिमुपैति ॥ ६१ ॥ अपरमपिसुलभंसाधनंस्वानुष्ठितत्वेनात्युपादेयतांचतत्रसूचयन्नाह अहमिति अनिशंगृणन् उच्चारयन्मरणसमयेजंतूनांमुक्तयेहेरामतवनामरूपंमंत्रंदिशामिउपदिशामि ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ अखिलदेवसौख्यंअखिलदेवराज्यरूपसौख्ययतस्त्वयाराक्षसरूपोस्माकंदुष्टशत्रुर्हतः ॥ ६४ ॥ धरादेवाभूदेवाविद्वांसस्तैर्य
ज्ञेषुदत्तायज्ञभागायेनखलेनहृताः सत्वयाहतस्तेनतेभागानोस्माकंपुरावद्रावणोत्पत्तिप्राक्कालइवभविष्यंति ॥ ६५ ॥ लब्धसत्वास्तत्पिंड

इमंस्तवंनित्यमनन्यभक्त्याशृण्वंतिगायंतिलिखंतियेवै ॥ तेसर्वसौख्यंपरमंचलब्ध्वाभवत्पदंयांतुभवत्प्र
सादात् ॥ ६३ ॥ इंद्रउवाच ॥ रक्षोधिपेनाखिलदेवसौख्यंहृतंचमेब्रह्मवरेणदेव ॥ पुनश्चसर्वंभवतःप्र
सादात्प्राप्तंहतोराक्षसदुष्टशत्रुः ॥ ६४ ॥ देवाऊचुः ॥ हृतायज्ञभागाधरादेवदत्तामुरारेखलेनादिदैत्येन
विष्णो ॥ हतोऽद्यत्वयानोवितानेषुभागाःपुरावद्भविष्यंतियुष्मत्प्रसादात् ॥ ६५ ॥ पितरऊचुः ॥ हतोद्य
त्वयादुष्टदैत्योमहात्मन्गयादौनरैर्दत्तपिंडादिकान्नः ॥ बलादत्तिहत्वागृहीत्वासमस्तानिदानींपुनर्लब्धस
त्वाभवामः ॥ ६६ ॥ यक्षाऊचुः ॥ सदाविष्टिकर्मण्यनेनाभियुक्तावहामोदशास्यंबलाद्दुःखयुक्ताः ॥ दु
रात्माहतोरावणोराघवेशत्वयातेवयंदुःखजाताद्विमुक्ताः ॥ ६७ ॥ गंधर्वाऊचुः ॥ वयंसंगीतनिपुणागा
यंतस्तेकथामृतम् ॥ आनंदामृतसंदोहयुक्ताःपूर्णाःस्थिताःपुरा ॥ ६८ ॥ पश्चाद्दुरात्मनारामरावणेनाभि
विद्रुताः ॥ तमेवगायमानाश्चतदाराधनतत्पराः ॥ ६९ ॥ स्थितास्त्वयापरित्राताहतोयंदुष्टराक्षसः ॥ ए
वंमहोरगाःसिद्धाःकिन्नरामरुतस्तथा ॥ ७० ॥ वसवोमुनयोगावोगुह्यकाश्चपतत्रिणः ॥ सप्रजापतयश्चै
तेतथाचाप्सरसांगणाः ॥ ७१ ॥ सर्वेरामंसमासाद्यदृष्ट्वानेत्रमहोत्सवम् ॥ स्तुत्वापृथक्पृथक्सर्वेराघवेणा
भिवंदिताः ॥ ७२ ॥ ययुःस्वंस्वंपदंसर्वेब्रह्मरुद्रादयस्तथा ॥ प्रशंसंतोमुदारामंगायंतस्तस्यचेष्टितम् ॥ ७३ ॥

प्राप्यालब्धबलाः ॥ ६६ ॥ विष्टिकर्मणिवेतनदानंविनाबलात्कर्मकरणंविष्टिस्तत्कर्मणिअभियुक्ताःप्रेरिताःदशास्यंवहामस्तदीयपल्लक्या
दिवहनेनेतिशेषः दुःखजाताद्दुःखसमूहात् ॥ ६७ ॥ पुरारावणराज्यात्पूर्वम् ॥ ६८ ॥ अभिविद्रुताबलेनस्ववशतांनीताः ॥ ६९ ॥
यतोयंहतोतएवंस्थितास्त्वयातद्दुःखमोचनेनपरित्राताः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

इदि अंतर्यामितयास्थितमेवराजेंद्रं दृश्यमानराजेंद्ररूपं ध्यायंतो ययुरित्यन्वयः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ इतिश्रीमत्सकल० युद्ध० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ रामेइति उत्तरार्धेजातेतिजाताइतिचशेषः ॥ १ ॥ निर्गंधानिगंधयुतानि अश्वानांधेनूनांगवांचसहस्रशतंददौ

ध्यायंतस्त्वभिषेकार्द्रंसीतालक्ष्मणसंयुतम् ॥ सिंहासनस्थंराजेंद्रंययुःसर्वेहृदिस्थितम् ॥ ७४ ॥ खेवाद्ये षुध्वनत्सुप्रमुदितहृदयैर्देववृंदैःस्तुवद्भिर्वर्षद्भिःपुष्पवृष्टिंदिविमुनिनिकरैरीड्यमानंसमंतात् ॥ रामःश्यामः प्रसन्नस्मितरुचिरमुखःसूर्यकोटिप्रकाशःसीतासौमित्रिवातात्मजमुनिहरिभिःसेव्यमानोविभाति ॥ ७५॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेपंचदशःसर्गः ॥ १५॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ रामेऽभिषिक्तेराजेंद्रेसर्वलोकसुखावहे ॥ वसुधासस्यसंपन्नाफलवंतोमहीरुहाः ॥ १ ॥ गंधहीनानिपुष्पाणिगंधवंतिचकाशिरे ॥ सहस्रशतमश्वानांधेनूनांचगवांतथा ॥ २ ॥ ददौशतवृषान्पूर्वं द्विजेभ्योरघुनंदनः ॥ त्रिंशत्कोटिसुवर्णस्यब्राह्मणेभ्योददौपुनः ॥ ३ ॥ वस्त्राभरणरत्नानिब्राह्मणेभ्योमुदातथा ॥ सूर्यकांतिसमप्रख्यांसर्वरत्नमयींस्रजम् ॥ ४ ॥ सुग्रीवायददौप्रीत्याराघवोभक्तवत्सलः ॥ अंगदायददौदिव्येह्यंगदेरघुनंदनः ॥ ५ ॥ चंद्रकोटिप्रतीकाशंमणिरत्नविभूषितम् ॥ सीतायैप्रददौहारं प्रीत्यारघुकुलोत्तमः ॥ ६ ॥ अवमुच्यात्मनःकंठाद्धारंजनकनंदिनी ॥ अवैक्षतहरीन्सर्वान्भर्तारंचमुहुर्मुहुः ॥ ७ ॥ रामस्तामाहवैदेहीमिंगितज्ञोविलोकयन् ॥ वैदेहियस्यतुष्टासिदेहितस्मैवरानने ॥ ८ ॥

॥ २ ॥ शतवृषानित्यत्रशतशब्दोऽनंतवाची ॥ ३ ॥ ४ ॥ अंगदेबाहुभूषणे ॥ ५ ॥ ६ ॥ अवमुच्यभर्त्राकंठेप्रतिमुक्तंपुनःकंठादवतार्येत्यर्थः ॥ ७ ॥ विलोकयन्वैदेहींपश्यन् ॥ ८ ॥

गौरवेणसीताकृतादरेण ॥ ९ ॥ १० ॥ यद्वस्तुदेवैरपिदुर्लभंतदपितववरूपंचदास्याम्येवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ उक्तंचान्यत्र राज्योत्सदा गतजनायरघुप्रवीरःप्रीत्यास्त्वनेकमणिरत्नविभूषणानि दत्वानिलात्मजमपास्यविदेहजायैमालांददौरघुपतिःपरमादरेण ॥ १ ॥ तयाहनूमतेदत्तासैवमालाह्यमूलिका दशनैःशकलीकृत्यत्यक्तातेनजलाशये ॥ २ ॥ हाहेतिजल्पितंसर्वैस्तदासमुरवानरैः स्वजातीयमरेकर्मत्वयाकृतमरिंदम ॥ ३॥ रामस्ततोमारुतिमत्युदारमाहूयचारादभिवर्तमानम् पप्रच्छकस्मान्महतीसुमालात्यक्तात्वयाब्रूहिविदेहजार्पिता ॥ ४ ॥ ब्रह्मेतियद्ब्रह्मविदोवदंतिह्यात्मेश्वरश्चेतिवदंतिसंतः सीतापतेत्वंतदसीतिबुद्ध्यात्यक्तामयेयंसकलार्तिरूपा ॥ ५ ॥ हनूमन्यादि

हनूमतेददौहारंपश्यतोराघवस्यच ॥ तेनहारेणशुशुभेमारुतिर्गौरवेणच ॥ ९ ॥ रामोपिमारुतिंदृष्ट्वाकृतांजलिमुपस्थितम् ॥ भक्त्यापरमयातुष्टइदंवचनमब्रवीत् ॥१०॥ हनूमंस्तेप्रसन्नोस्मिवरंवरयकांक्षितम्॥ दास्यामिदेवैरपियद्दुर्लभंभुवनत्रये ॥ ११ ॥ हनूमानपितंप्राहनत्वारामंप्रहृष्टधीः ॥ त्वन्नामस्मरतोरामनतृप्यतिमनोमम ॥ १२ ॥ अतस्त्वन्नामसततंस्मरन्स्थास्यामिभूतले ॥ यावत्स्थास्यतितेनामलोकेतावत्कलेवरम् ॥ १३ ॥ ममतिष्ठतुराजेंद्रवरोयंमेऽभिकांक्षितः ॥ रामस्तथेतितंप्राहमुक्तस्तिष्ठयथासुखम् ॥ १४ ॥

मत्तस्त्वंवरंकिमपिनेच्छसि तवेच्छांतर्हिनिर्मुक्तांकरिष्यामिचनिष्फलाम् ॥ ६ ॥ श्रीरामश्रवणेदास्येममास्तुसफलास्पृहा तस्याविरोधिनीयातुनिर्मूलांकुरुतांप्रभो ॥ ७ ॥ ममस्वांतेसदैवत्वंसीतयासहतिष्ठसि अद्यैवसर्वेपश्यंतुस्थितंत्वांजानकीपते ॥ ८ ॥ विदार्यवक्षःस्थलमंजनीसुतःप्रदर्शयामासचराममद्वयम् हृदंबुजेसंस्थितमब्जलोचनंमहीसुताराधितपादपंकजम् ॥ ९ ॥ मारुतेर्वैभवंदृष्ट्वासर्वेसंतोषमागताः रामेणालिंगितःश्रीमान्हनूमानंजनीसुतः ॥ १० ॥ जयशब्दोमहानासीत्तदाराघवमंडपे सीताप्रमुदितातस्मैवरानभयदान्ददौ ॥११॥ रामलीलामृतंचैतत्परमानंददायकम् श्रोतॄणांचाथगृणतांपापसंघविदाहकम् ॥१२॥ तंतथोदारचरितम् ॥१२॥ १३॥ मुक्तःसततंममनामस्मरणाज्जीवन्मुक्तःसन्तिष्ठ ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ ईश्वराभ्यांसीतारामाभ्याम् ॥ १६ ॥ कृच्छ्रादिति रामदर्शनवियोगतः कृच्छ्रम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ मामेवचिंतयन्नित्यने
नभोगेष्वनासक्तोभवेतिसूच्यते ॥ १९ ॥ विद्यमानराज्यादधिकदेशराज्यम् विज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानम् ॥ २० ॥ आलिंगितःबहिःश

कल्पांतेममसायुज्यंप्राप्स्यसेनात्रसंशयः ॥ तमाहजानकीप्रीतायत्रकुत्रापिमारुते ॥ १५ ॥ स्थितंत्वा
मनुयास्यंतिभोगाःसर्वेममाज्ञया ॥ इत्युक्तोमारुतिस्ताभ्यामीश्वराभ्यांप्रहृष्टधीः ॥ १६ ॥ आनंदाश्रुप
रीताक्षोभूयोभूयःप्रणम्यतौ॥कृच्छ्राद्ययौतपस्तप्तुंहिमवंतंमहामतिः ॥ १७॥ ततोगुहंसमासाद्यरामःप्रांज
लिमब्रवीत् ॥ सखेगच्छपुरंरम्यंशृंगवेरमनुत्तमम् ॥ १८ ॥ मामेवचिंतयन्नित्यंभुंक्ष्वभोगान्निजार्जितान्
॥ अंतेममैवसारूप्यंप्राप्स्यसेत्वंनसंशयः ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वाप्रददौतस्मैदिव्यान्याभरणानिच ॥ राज्यं
चविपुलंदत्वाविज्ञानंचददौविभुः ॥ २० ॥ रामेणालिंगितोहृष्टोययौस्वभवनंगुहः ॥ येचान्येवानराःश्रे
ष्ठाअयोध्यांसमुपागताः ॥ २१ ॥ अमूल्याभरणैर्वस्त्रैःपूजयामासराघवः ॥ सुग्रीवप्रमुखाःसर्वेवानराः
सविभीषणाः ॥ २२ ॥ यथार्हंपूजितास्तेनरामेणपरमात्मना ॥ प्रहृष्टमनसःसर्वेजग्मुरेवयथागतम् ॥
॥ २३ ॥ सुग्रीवप्रमुखाःसर्वेकिष्किंधांप्रययुर्मुदा ॥ विभीषणस्तुसंप्राप्यराज्यंनिहतकंटकम् ॥ २४ ॥
रामेणपूजितःप्रीत्याययौलंकामनिंदितः ॥ राघवोराज्यमखिलंशशासाखिलवत्सलः ॥ २५ ॥ अनि
च्छन्नपिरामेणयौवराज्येभिषेचितः ॥ लक्ष्मणःपरयाभक्त्यारामसेवापरोभवत् ॥ २६ ॥ रामस्तुपरमा
त्मापिकर्माध्यक्षोऽपिनिर्मलः ॥ कर्तृत्वादिविहीनोपिनिर्विकारोपिसर्वदा ॥ २७ ॥

रीरेण सर्वदास्वानुसंधानदानेतांतश्चालिंगितः ॥ २१ ॥ पूजयामासतानितिशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अनिच्छन्नित्य
स्ययौवराज्यमितिकर्म ॥ २६ ॥ कर्माध्यक्षः सर्वकर्मसाक्षी कर्तृत्वादिविहीनोनिरभिमानित्वादतएवनिर्विकारः ॥ २७ ॥

स्वानंदेनतुष्टइत्यनेनलौकिकानंदसामग्रीनिरपेक्षत्वमुक्तम् लोकानामुपदेशकृत् अनेनलोकोपदेशएवयज्ञाद्यनुष्ठानप्रयोजनमुक्तम् ॥ २८॥ रामेराज्यमितिसौराज्यमाह नपर्यदेवन्निति व्यालाःसर्पाव्याघ्राश्च ॥ २९ ॥ दस्यवश्चोराः ॥ ३० ॥ अनर्थाभावमेवप्रपंचयति वृद्धेष्विति ॥ ३१ ॥ वर्णाश्रमाणांयेगुणाःधर्माःपुराणेषूक्तास्तैरन्विताः ॥ ३२ ॥ औरसानिवस्वस्मिन्प्रीतिमतीःप्रजारामःपितृवज्जुगोप

स्वानंदेनापितुष्टःसन्लोकानामुपदेशकृत् ॥ अश्वमेधादियज्ञैश्चसर्वैर्विपुलदक्षिणैः ॥ २८ ॥ अयजत्परमानंदोमानुषंवपुराश्रितः ॥ नपर्यदेवन्विधवानचव्यालकृतंभयम् ॥ २९ ॥ नव्याधिजंभयंचासीद्रामेराज्यंप्रशासति ॥ लोकेदस्युभयंनासीदनर्थोनास्तिकश्चन ॥ ३० ॥ वृद्धेषुसत्सुबालानांनासीन्मृत्युभयंतथा ॥ रामपूजापराःसर्वेसर्वेराघवचिंतकाः ॥ ३१ ॥ ववर्षुर्जलदास्तोयंयथाकालंयथारुचि ॥ प्रजाःस्वधर्मनिरतावर्णाश्रमगुणान्विताः ॥ ३२ ॥ औरसानिवरामोऽपिजुगोपपितृवत्प्रजाः ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तःसर्वधर्मपरायणः ॥ ३३ ॥ दशवर्षसहस्राणिरामोराज्यमुपास्तसः ॥ ३४ ॥ इदंरहस्यंधनधान्यऋद्धिमद्दीर्घायुरारोग्यकरंसुपुण्यदम् ॥ पवित्रमाध्यात्मिकसंज्ञितंपुरारामायणंभाषितमादिशंभुना ॥ ३५ ॥ शृणोतिभक्त्यामनुजःसमाहितोभक्त्यापठेद्वापरितुष्टमानसः ॥ सर्वाःसमाप्नोतिमनोगताशिषोविमुच्यतेपातककोटिभिःक्षणात् ॥ ३६ ॥

पितरिपुत्राणामिवप्रजानांरामेस्नेहःपितुःपुत्रेष्विवप्रजासुरामस्येतिबोधितम् ॥ ३३ ॥ उपास्तअकरोदितियावत् ॥ ३४ ॥ धनधान्यऋद्धिमत्तद्युक्तंयद्दीर्घमायुरारोग्यंचतयोःकारकमात्मानमधिकृत्यभवमाध्यात्मिकम् ॥ ३५ ॥ समाहितस्तदेकचित्तः परितुष्टमानसः भगवत्कथापठनजानंदेनेतिभावः मनोगताशिषःमनसाआशास्यमानानर्थान् ॥ ३६ ॥

रामाभिषेकंरावणजयपूर्वकंप्राप्तम् आर्यसंमतांशिष्टसंमतंतेनस्वयंशिष्टमितियावत् ॥ ३७ ॥ यआध्यात्मिकेत्यत्रसंधिरार्षः ॥ ३८ ॥ अधिरामसंहितांराममधिकृत्यप्रवृत्तामध्यात्मरामायणाख्याम् ॥ ३९ ॥ कोपमित्युपलक्षणंकामादीनाम् विमत्सरःअनीर्ष्यः सर्वाणिदु

रामाभिषेकंप्रयतःशृणोतियोधनाभिलाषीलभतेमहद्धनम् ॥ पुत्राभिलाषीसुतमार्यसंमतंप्राप्नोतिरामाय
णमादितःपठन् ॥ ३७ ॥ शृणोतियोध्यात्मिकरामसंहितांप्राप्नोतिराजाभुवमृद्धसंपदम् ॥ शत्रून्विजि
त्यारिभिरप्रधर्षितोव्यपेतदुःखोविजयीभवेन्नृपः ॥ ३८ ॥ स्त्रियोऽपिशृण्वंत्यधिरामसंहितांभवंतिताजीव
सुताश्चपूजिताः ॥ वंध्याऽपिपुत्रंलभतेसुरूपिणंकथामिमांभक्तियुतांशृणोतिया ॥ ३९ ॥ श्रद्धान्वितो
यःशृणुयात्पठेन्नरोविजित्यकोपंचतथाविमत्सरः ॥ दुर्गाणिसर्वाणिविजित्यनिर्भयोभवेत्सुखीराघवभक्ति
संयुतः ॥ ४० ॥ सुराःसमस्ताअपियांतितुष्टतांविघ्नाःसमस्ताअपयांतिशृण्वताम् ॥ अध्यात्मरामायण
मादितोनृणांभवंतिसर्वाअपिसंपदःपराः ॥ ४१ ॥ रजस्वलावायदिरामतत्पराशृणोतिरामायणमेतदादि
तः ॥ पुत्रंप्रसूतेऋषभंचिरायुषंपतिव्रतालोकसुपूजिताभवेत् ॥ ४२ ॥ पूजयित्वातुयेभक्त्यानमस्कुर्वं
तिनित्यशः ॥ सर्वैःपापैर्विनिर्मुक्ताविष्णोर्यांतिपरंपदम् ॥ ४३ ॥ अध्यात्मरामचरितंकृत्स्नंशृण्वंतिभ
क्तितः ॥ पठंतिवास्वयंवक्रात्तेषांरामःप्रसीदति ॥ ४४ ॥ रामएवपरंब्रह्मतस्मिंस्तुष्टेखिलात्मनि ॥ ध
र्मार्थकाममोक्षाणांयद्यदिच्छातितद्भवेत् ॥ ४५ ॥

र्गाणिदुःखस्थानानि ॥ ४० ॥ शृण्वतांपुंसांसुरास्तुष्यंति विघ्नानश्यंति संपदश्चभवंति ॥ ४१ ॥ रामतत्परारामैकचित्ता रजस्वलायाः श्रवणंचतुर्थेहन्यारभ्यद्वादशरात्रांतम् ॥ ४२ ॥ पूजयित्वेत्यादेःपुस्तकमितिशेषः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

आयुष्यंआयुर्जनकम् कल्पकोटिपर्यंतंकृतमघम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ वैराग्यविज्ञानयुतंश्रोतॄणांतदुभयदातृत्वादितिभावः अस्मिन्भवेसं
सारेइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ योभूतेश्वरोभवःशिवोसकृदखिलवेदराशिमालोड्ययत्तारकंब्रह्मतदेवरामः विष्णुरहस्यमूर्तिषुअत्यंतरहस्यमूर्तिः
मुख्यामूर्तिरितिविज्ञायाखिलवेदानांसारभूताउपनिषदस्तदर्थसंग्रहमुद्धृत्यसंक्षेपतइदंरामस्यानिगूढतत्त्वंप्रियायैप्राह तस्मैनमइतिशेषः अ

श्रोतव्यंनियमेनैतद्रामायणमखंडितम् ॥ आयुष्यमारोग्यकरंकल्पकोट्यघनाशनम् ॥ ४६ ॥ देवाश्च
सर्वेतुष्यंतुग्रहाःसर्वेमहर्षयः ॥ रामायणस्यश्रवणेतुष्यंतिपितरस्तथा ॥ ४७ ॥ अध्यात्मरामायणमेतद
द्भुतंवैराग्यविज्ञानयुतंपुरातनम् ॥ पठंतिशृण्वंतिलिखंतियेनरास्तेषांभवेऽस्मिन्नपुनर्भवोभवेत् ॥ ४८ ॥
आलोड्याखिलवेदराशिमसकृद्यत्तारकंब्रह्मतद्रामोविष्णुरहस्यमूर्तिरितियोविज्ञायभूतेश्वरः ॥ उद्धृत्याखि
लसारसंग्रहमिदंसंक्षेपतःप्रस्फुटंश्रीरामस्यनिगूढतत्त्वमखिलंप्राहप्रियायैभवः ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमदध्या
त्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेषोडशःसर्गः ॥ १६ ॥ इतियुद्धकांडंसमाप्तम् ॥ ॥ कांडे
युद्धात्मकेसर्गानवसप्तनीलकंठोक्ताः ॥ सार्धैकादशशतश्लोकामनुसंख्यायुताः ॥ ॥ जयतिरघु
वंशतिलकःकौसल्याहृदयनंदनोरामः ॥ दशवदननिधनकारीदाशरथिःपुंडरीकाक्षः ॥ १ ॥

यंश्लोकस्तत्रश्रोतुः शिवशिष्यस्येतिबोध्यम् ॥ ४९ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मातिव
र्मणः पुत्रस्यश्रीरामवर्मणः कृतावध्यात्मरामायणेसेतौयुद्धकांडेषोडशःसर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ॥श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु ॥
युद्धेयुद्धादिभिःश्रांतान्वानरान्प्रतिपूज्यच ॥ स्वानंदेनस्थितोयोध्यांसरामःपातुसर्वदा ॥ १ ॥

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे युद्धकांडः समाप्तः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ १ ॥ मृध्रेयुद्धे ॥ १ ॥ २ ॥ कथंकेनप्रकारेण ॥ ३ ॥ श्रद्दधत्याः एतच्छ्रवणेश्रद्धावत्याः कथामृतमास्वाद्यमे ममतदास्वादनविषयातृष्णाऽत्यंतंवर्धते ॥ ४ ॥ रामेराज्यमुपास्थिते राज्यंप्राप्तवतीत्यर्थः अभिवंदितुंनंतुंस्तोतुंच ॥ ५ ॥ तानेवऋषीनाह विश्वामित्रइति ॥ ६ ॥ मुनिभिःशिष्यैःसहितइत्यर्थः ॥ ७ ॥ अगस्त्यप्रमुखामुनयआशीर्भिरभिनंदितुंसमागत्यबहिःस्थिताःसंतीतिरा

जयतिरघुवंशतिलकःकौसल्याहृदयनंदनोरामः ॥ दशवदननिधनकारीदाशरथिःपुंडरीकाक्षः ॥ १॥ पार्वत्युवाच ॥ अथरामःकिमकरोत्कौसल्यानंदवर्धनः ॥ हत्वामृधेरावणादीन्राक्षसान्भीमविक्रमः ॥१ ॥ अभिषिक्तस्त्वयोध्यायांसीतयासहराघवः ॥ मायामानुषतांप्राप्यकतिवर्षाणिभूतले ॥२॥स्थितवान्लीलयादेवःपरमात्मासनातनः ॥ अत्यजन्मानुषंलोकंकथमंतेरघूद्वहः ॥ ३ ॥ एतदाख्याहिभगवन्च्छ्रद्दधत्याममप्रभो ॥ कथापीयूषमास्वाद्यतृष्णामेतीववर्धते ॥ रामचंद्रस्यभगवन्ब्रूहिविस्तरशःकथाम् ॥४॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ राक्षसानांवधंकृत्वाराज्येरामउपस्थिते ॥ आययुर्मुनयःसर्वेश्रीराममभिवंदितुम् ॥ ॥ ५ ॥ विश्वामित्रोऽसितःकण्वोदुर्वासाभृगुरंगिराः ॥ कश्यपोवामदेवोत्रिस्तथासप्तर्षयोमलाः ॥ ६ ॥ अगस्त्यःसहशिष्यैश्चमुनिभिःसहितोऽभ्यगात् ॥ द्वारमासाद्यरामस्यद्वारपालमथाब्रवीत् ॥ ७ ॥ ब्रूहिरामायमुनयःसमागत्यबहिःस्थिताः ॥ अगस्त्यप्रमुखाःसर्वेआशीर्भिरभिनंदितुम् ॥ ८ ॥ प्रतिहारस्ततोराममगस्त्यवचनाद्द्रुतम् ॥ नमस्कृत्वाब्रवीद्वाक्यंविनयावनतःप्रभुम् ॥ ९ ॥ कृतांजलिरुवाचेदमगस्त्योमुनिभिःसह ॥ देवत्वद्दर्शनार्थायप्राप्तोबहिरुपस्थितः ॥ १० ॥ तमुवाचद्वारपालंप्रवेशययथासुखम् ॥ पूजिताविविशुर्वेश्मनानारत्नविभूषितम् ॥ ११ ॥ दृष्ट्वारामोमुनीन्च्छीघ्रंप्रत्युत्थायकृतांजलिः ॥ पाद्यार्घ्यादिभिरापूज्यगांनिवेद्ययथाविधि ॥ १२ ॥

मायब्रूहीत्यन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कृतांजलिःप्रतीहारइतिशेषः प्राप्तःस्वाश्रमादागतःबहिर्द्वारिउपस्थितोस्तीतिशेषः ॥ १० ॥ पूजिताः प्रतीहारेणमार्गप्रदर्शनादिनापूजिताःकृतादराइतियावत् ॥ ११ ॥ गांमधुपर्कार्थंवृषभंच महोक्षंवामहाजंवाश्रोत्रियायोपकल्पयेदिति स्मृतेः ॥ १२ ॥

यथार्हतःअर्होयोग्यतातदनतिक्रमादित्यर्थः भगवतःसकाशात्पूजालाभेनप्रहर्षः ॥ १३ ॥ अब्रुवन्अपृच्छन् तमेवाभिनयति कुशलमि त्यादि ॥ १४ ॥ सरावणस्तेनभारःक्लेशावध्योन किंतुसुकरवधइत्यर्थः ॥१५ ॥ सुकरत्वमेवदर्शयंति सधनुरिति इंद्रजितंस्मृत्वाहुर्दिष्टये

नत्वातेभ्योददौदिव्यान्यासनानियथार्हतः ॥ उपविष्टाःप्रहृष्टाश्चमुनयोरामपूजिताः ॥ १३ ॥ संपृष्टकु
शलाःसर्वेरामंकुशलमब्रुवन् ॥ कुशलंतेमहाबाहोसर्वत्ररघुनंदन ॥ १४ ॥ दिष्ट्येदानींप्रपश्यामोहतश
त्रुमरिंदम ॥ नहिभारःसतेरामरावणोराक्षसेश्वरः ॥ १५ ॥ सधनुस्त्वंहिलोकाँस्त्रीन्विजेतुंशक्तएवहि ॥
दिष्ट्यात्वयाहताःसर्वेराक्षसारावणादयः ॥ १६ ॥ सह्यमेतन्महाबाहोरावणस्यनिबर्हणम् ॥ असह्यमेत
त्संप्राप्तंरावणेर्यन्निषूदनम् ॥ १७ ॥ अंतकप्रतिमाःसर्वेकुंभकर्णादयोमृधे ॥ अंतकप्रतिमैर्बाणैर्हतास्ते
रघुसत्तम ॥ १८ ॥ दत्ताचेयंत्वयाऽस्माकंपुराह्यभयदक्षिणा ॥ हत्वारक्षोगणान्संख्येकृतकृत्योयजी
वसि ॥ १९ ॥ श्रुत्वातुभाषितंतेषांमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ विस्मयंपरमंगत्वारामःप्रांजलिरब्रवीत् ॥
॥२० ॥ रावणादीनतिक्रम्यकुंभकर्णादिराक्षसान् ॥ त्रिलोकजयिनोहित्वाकिंप्रशंसथरावणिम् ॥२१॥
ततस्तद्वचनंश्रुत्वाराघवस्यमहात्मनः ॥ कुंभयोनिर्महातेजारामंप्रीत्यावचोब्रवीत् ॥ २२ ॥ शृणुरामय
थावृत्तंरावणेरावणस्यच ॥ जन्मकर्मवरादानंसंक्षेपाद्वदतोमम ॥ २३ ॥ पुराकृतयुगेरामपुलस्त्योब्रह्म
णःसुतः ॥ तपस्तप्तुंगतोविद्वान्मेरोःपार्श्वमहामतिः ॥ २४ ॥

ति ॥ १६ ॥ तदेवस्पष्टयतिसह्यमिति रावणेर्मेघनादस्य ॥ १७ ॥ १८ ॥ यादक्षिणापुरादत्तादातुंप्रतिज्ञातासारक्षोगणान्हत्वापूर्णा कृताअतःकृतकृत्यःसन्जीवसित्वमेवजीवतवजीवनमेवश्लाघ्यंजीवनमित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यथावृत्तंजातंतथाशृणु ॥ २३ ॥ २४ ॥

मुनिपुंगवःमुनिश्रेष्ठःसन् अवसत् तपस्तेपेच ॥ २९ ॥ २६ ॥ विघ्नंचक्रुःगायननृत्यादिभिरितिशेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ प्रपश्यतीत्य त्रनुमभावआर्षः ॥ २९ ॥ व्यंजितःप्रकटीकृतोंतःमध्येशरीरजोगर्भोयस्याःसा ॥ ३० ॥ अवेत्अजानात् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उभयोः

तृणबिंदोराश्रमेसौन्यवसन्मुनिपुंगवः ॥ तपस्तेपेमहातेजाःस्वाध्यायनिरतःसदा ॥ २५ ॥ तत्राश्रमेम हारम्येदेवगंधर्वकन्यकाः ॥ गायंत्योननृतुस्तत्रहसंत्योवादयंतिच ॥ २६ ॥ पुलस्त्यस्यतपोविघ्नंचक्रुःस र्वाअनिंदिताः ॥ ततःक्रुद्धोमहातेजाव्याजहारवचोमहत् ॥ २७ ॥ यामेदृष्टिपथंगच्छेत्सागर्भंधारयिष्य ति ॥ ताःसर्वाशापसंविग्नानतंदेशंप्रचक्रमुः ॥ २८ ॥ तृणबिंदोस्तुराजर्षेःकन्यातन्नाशृणोद्वचः ॥ वि चचारमुनेरग्रेनिर्भयातंप्रपश्यती ॥ २९ ॥ बभूवपांडुरतनुर्व्यंजितांतःशरीरजा ॥ दृष्ट्वासादेहवैवर्ण्यंभी तापितरमन्वगात् ॥ ३० ॥ तृणबिंदुश्चतांदृष्ट्वाराजर्षिरमितद्युतिः ॥ ध्यात्वामुनिकृतंसर्वमवैद्विज्ञानच क्षुषा ॥ ३१ ॥ तांकन्यांमुनिवर्यायपुलस्त्यायददौपिता ॥ तांप्रगृह्याब्रवीत्कन्यांबाढमित्येवसाद्विजः ॥ ॥ ३२ ॥ शुश्रूषणपरांदृष्ट्वामुनिःप्रीतोब्रवीद्वचः ॥ दास्यामिपुत्रमेकंतेउभयोर्वंशवर्धनम् ॥ ३३ ॥ ततः प्रासूतसापुत्रंपुलस्त्याल्लोकविश्रुतम् ॥ विश्रवाइतिविख्यातःपौलस्त्योब्रह्मविन्मुनिः ॥ ३४ ॥ तस्यशी लादिकंदृष्ट्वाभरद्वाजोमहामुनिः ॥ भार्यार्थंस्वांदुहितरंददौविश्रवसेमुदा ॥ ३५ ॥ तस्यांतुपुत्रःसंजज्ञे पौलस्त्याल्लोकसंमतः ॥ पितृतुल्योवैश्रवणोब्रह्मणाचानुमोदितः ॥ ३६ ॥ ददौतत्तपसातुष्टोब्रह्मातस्मै वरंशुभम् ॥ मनोभिलषितंतस्यधनेशत्वमखंडितम् ॥ ३७ ॥

मातापित्रोः ॥ ३३ ॥ यंप्रासूतसविश्रवाइतिविख्यातइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ शीलमुत्तमस्वभावः ॥ ३५ ॥ वैश्रवणःकुबेरः ॥ ३६ ॥ तत्तपसातस्यतपसामनोभिलषितंधनेशत्वरूपंददौ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ प्राहपितरमितिकर्म वरंदत्वेत्यस्यस्थानंनदत्तवानित्यनेनान्वयः ॥ ३९ ॥ हिंसापीडायत्रकस्यापिस्वाम्यंनास्तितादृशंवदे त्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अन्यैःरिपुभिर्दुष्प्रधर्षा ॥ ४२ ॥ पुरादैत्यानांरसातलप्रवेशोत्तरमितःप्रागित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ततोलब्धवरःसोपिपितरंद्रष्टुमागतः ॥ पुष्पकेणधनाध्यक्षोब्रह्मदत्तेनभास्वता ॥ ३८ ॥ नमस्कृत्वाथपि तरंनिवेद्यतपसःफलम् ॥ प्राहमेभगवान्ब्रह्मादत्वावरमनिंदितम् ॥ ३९ ॥ निवासायनमेस्थानंदत्तवा न्परमेश्वरः ॥ ब्रूहिमेनियतंस्थानंहिंसायत्रनकस्यचित् ॥४०॥ विश्रवाअपितंप्राहलंकानामपुरीशुभा ॥ राक्षसानांनिवासायनिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ ४१ ॥ त्यक्त्वाविष्णुभयाद्दैत्याविविशुस्तेरसातलम् ॥ सा पुरीदुष्प्रधर्षान्यैर्मध्येसागरमास्थिता ॥ ४२ ॥ तत्रत्रासायगच्छत्वंनाम्यैःसाधिष्ठितापुरा ॥ पित्रादिष्ट स्त्वसौगत्वातांपुरींधनदोविशत् ॥ ४३ ॥ सतत्रसुचिरंकालमुवासपितृसंमतः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्य सुमालीनामराक्षसः ॥ ४४ ॥ रसातलान्मर्त्यलोकंचचारपिशिताशनः ॥ गृहीत्वातनयांकन्यांसाक्षा द्देवीमिवश्रियम् ॥ ४५ ॥ अपश्यद्धनदंदेवंचरंतंपुष्पकेणसः ॥ हितायचिंतयामासराक्षसानांमहामनाः ॥ ४६ ॥ उवाचतनयांतत्रकैकसींनामनामतः ॥ वत्सेविवाहकालस्तेयौवनंचातिवर्तते ॥ ४७ ॥ प्र त्याख्यानाच्चभीतैस्त्वंनवरैर्गृह्यसेशुभे ॥ सात्वंवरयभद्रंतेमुनिंब्रह्मकुलोद्भवम् ॥ ४८ ॥ स्वयमेवततः पुत्राभविष्यंतिमहाबलाः ॥ ईदृशाःसर्वशोभाढ्याधनदेनसमाःशुभे ॥ ४९ ॥ तथेतिसाश्रमंगत्वामुनेर ग्रेव्यवस्थिता ॥ लिखंतीभुवमग्रेणपादेनाधोमुखीस्थिता ॥ ५० ॥ तामपृच्छन्मुनिःकात्वंकन्यासिवर वर्णिनि ॥ साब्रवीत्प्रांजलिर्ब्रह्मन्ध्यानेनज्ञातुमर्हसि ॥ ५१ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ गृह्यसेप्रार्थ्यसे क्वचित्तथैवपाठः ॥ ४८ ॥ ईदृशाइत्यस्यैवविवरणंधनदेनसमाइति ॥ ४९ ॥ साआश्रममितिछे दः लज्जावशात्भूलेखनादि ॥ ५० ॥ का किंजातीया कन्यासिउतविवाहितासीतिप्रश्नः ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ त्वत्तोप्येवंविधौसुतावित्यत्रकाकुः यस्तेपुत्रोभविष्यतिसमहामतिर्भविष्यतीत्यर्थः ॥ ५४ ॥ तदेवाह महाभागवतइ ति रामभक्त्येत्यस्ययुक्तइतिशेषः एकस्मिंस्तास्मिन्नेवतत्परःसर्वदादत्तचित्तः ॥ ५५ ॥ तद्रक्षोजातमात्रेणतस्यरक्षसोजन्ममात्रेण ॥५६॥ नाशहेतूनिरक्षोवंशस्यलोकानांचेतिशेषः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ स्वाध्यायीवेदाध्ययनवान्नित्यकर्माग्निहोत्रादितुष्टचेतसः अतिशांतानित्य र्थः भक्षयन्इत्यनेनान्वयः ॥ ५९ ॥ आमयोरोगः ॥ ६० ॥ सकलांतरस्थंजानासि सर्वांतर्यामित्वात् तदेवस्फुटयति सर्वहृदिस्थितो

ततोध्यात्वामुनिःसर्वंज्ञात्वातांप्रत्यभाषत ॥ ज्ञातंतत्वाभिलषितंमत्तःपुत्रानभीप्स्यसि ॥ ५२ ॥ दारुणा यांतुवेलायामागतासिसुमध्यमे ॥ अतस्तेदारुणौपुत्रौराक्षसौसंभविष्यतः ॥ ५३ ॥ साब्रवीन्मुनिशार्दू लत्वत्तोप्येवंविधौसुतौ ॥ तामाहपश्चिमोयस्तेभविष्यतिमहामतिः ॥ ५४ ॥ महाभागवतःश्रीमान्रा मभक्त्यैकतत्परः ॥ इत्युक्त्वासातथाकालेसुषुवेदशकंधरम् ॥ ५५ ॥ रावणंविंशतिभुजंदशशीर्षंसुदारुण म् ॥ तद्रक्षोजातमात्रेणचचालचवसुंधरा ॥ ५६ ॥ बभूवुर्नाशहेतूनिनिमित्तान्यखिलान्यपि ॥ कुंभ कर्णस्ततोजातोमहापर्वतसन्निभः ॥ ५७ ॥ ततःशूर्पणखानामजातारावणसोदरी ॥ ततोविभीषणो जातःशांतात्मासौम्यदर्शनः ॥ ५८ ॥ स्वाध्यायीनियताहारोनित्यकर्मपरायणः ॥ कुंभकर्णस्तुदुष्टात्मा द्विजान्संतुष्टचेतसः ॥ ५९ ॥ भक्षयन्नृषिसंघांश्चविचचारातिदारुणः ॥ रावणोपिमहासत्त्वोलोकानां भयदायकः ॥ वव्रधेलोकनाशायह्यामयोदेहिनामिव ॥ ६० ॥ रामत्वंसकलांतरस्थमभितोजानासिवि ज्ञानदृक्साक्षीसर्वहृदिस्थितोहिपरमोनित्योदितोनिर्मलः ॥ त्वंलीलामनुजाकृतिःस्वमहिमामायागुणै र्नाज्यसेलीलार्थंप्रतिचोदितोऽद्यभवतावक्ष्यामिरक्षोद्भवम् ॥ ६१ ॥

हीत्यंतेन हिर्यतइत्यर्थे विज्ञानदृक्विज्ञानेनस्वरूपेणदृक्सर्वद्रष्टाअनेनचित्तादिकरणांतरनैरपेक्ष्यमुक्तं अतएवसाक्षीसाक्षाद्द्रष्टा नन्वहंम नुष्यःकुतोममेदृशत्वंतत्राह त्वंलीलेति वस्तुतोनमनुष्यस्त्वमितिभावः स्वमहिमन्स्वमात्रज्ञेयमहिमन् अन्यैस्त्वन्महिमादुर्ज्ञेयइत्यर्थः माया गुणैःरजआदिभिर्नाज्यसेनस्पृश्यसे एवंसर्वज्ञस्यतवाग्रेकथनंयद्यप्यनुचितंतथापिभवतालीलार्थंप्रतिचोदितःपृष्टोरक्षोद्भवंवक्ष्यामि रक्षोद्भव मित्यत्रसंधिरार्षः ॥ ६१ ॥

ननुत्वंमामेवंकथंज्ञातवानसीत्यत्राह जानामीति मूढोप्यहंभवदनुग्रहतएवंविशेषणंत्वांजानामि अनंतंदेशकालापरिच्छेद्यं अक्षराजत्वाभ्यांनाशोत्पत्तिराहित्यमुक्तं सांसारिकान्प्रतिगूढंगुप्तंकृतंनिजरूपंयेनतं अथापित्वामनुप्रवृत्तः त्वत्प्रवृत्तिमार्गमनुप्रवृत्तोंगीकृतप्रवृत्तिमार्ग इहलोकेचरामि ॥ ६२॥ इनवंशेसूर्यवंशेपवित्राकीर्तिर्यस्यसः एतत्सकलमप्युदाहृतमंतर्यामित्वादिदृश्यमानंजगच्चमायाश्रितमेव तत्रहेतुः अनन्यकत्वात्नविद्यतेऽ न्यत्यस्यसोऽ नन्यकस्तस्यभावस्तत्त्वंममतादृशत्वात्धर्मरहितत्वात्इतराधारत्वादेरप्यसंभवात्सर्वधर्मजालमपिगृ

जानामिकेवलमनंतमचिंत्यशक्तिंचिन्मात्रमक्षरमजंविदितात्मतत्त्वम् ॥ त्वांरामगूढनिजरूपमनुप्रवृत्तो मूढोप्यहंभवदनुग्रहतश्चरामि ॥ ६२ ॥ एवंवदंतमिनवंशपवित्रकीर्तिःकुंभोद्भवंरघुपतिःप्रहसन्बभाषे ॥ मायाश्रितंसकलमेतदनन्यकत्वान्मत्कीर्तनंजगतिपापहरंनिबोध ॥ ६३ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीरामवचनंश्रुत्वा परमानंदनिर्भरः ॥ मुनिःप्रोवाचसदासिसर्वेषांतत्रशृण्वताम् ॥ १ ॥ अथवित्तेश्वरोदेवस्तत्रकालेनकेनचित् ॥ आययौपुष्पकारूढःपितरंद्रष्टुमंजसा ॥ २ ॥ दृष्ट्वातंकैकसीतत्रभ्राजमानंमहौजसम् ॥ राक्षसीपुत्रसामीप्यंगत्वारावणमब्रवीत् ॥ ३ ॥ पुत्रपश्यधनाध्यक्षंज्वलंतंस्वेनतेजसा ॥ त्वमप्येवंयथाभूयास्तथायत्नंकुरुप्रभो ॥ ४ ॥ तच्छ्रुत्वारावणोरोषात्प्रतिज्ञामकरोद्द्रुतम् ॥ धनदेनसमोवापिह्यधिकोवाचिरेणतु ॥ ५ ॥

ह्यमाणंमायाश्रितमेवजानीहीतिशेषः स्वावतारस्यमुख्यप्रयोजनमाह मत्कीर्तनमिति स्वकीर्तनद्वारापापहरणार्थमेवावतारइतिभावः ॥६३ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहिम्मतिवर्मणः पुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतावध्यात्मरामायणेसेतौउत्तरकांडेप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ अथेति तत्रविश्रवसआश्रमे पितरंविश्रवसम् ॥ २ ॥ सामीप्यंगत्वासामीप्यंप्राप्य ॥ ३॥ ॥ ४ ॥ अचिरेणेतिछेदः ॥ ५ ॥

मांपश्यशिवेनचक्षुषेतिशेषः दुष्करंतपःकर्तुमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ फलस्यवांछितस्यासिद्धचर्थं सहानुजः कुंभकर्णविभीषणसहितः स्वंस्वंनियमंस्वस्ववासनोद्भूतंराजसतामससात्विकरूपम् ॥ ७ ॥ दुष्करंअन्यैरितिशेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ दशमंशिरश्छेत्तुकामस्यप्रजाप

भविष्याम्यंबमांपश्यसंतापंत्यजसुव्रते ॥ इत्युक्त्वादुष्करंकर्तुंतपःसदशकंधरः ॥ ६ ॥ आगमत्फलसिद्ध्यर्थंगोकर्णंतुसहानुजः ॥ स्वंस्वंनियममास्थायभ्रातरस्तेतपोमहत् ॥ ७ ॥ आस्थितादुष्करंघोरंसर्वलोकैकतापनम् ॥ दशवर्षसहस्राणिकुंभकर्णोऽकरोत्तपः ॥ ८ ॥ विभिषणोऽपिधर्मात्मासत्यधर्मपरायणः ॥ पंचवर्षसहस्राणिपादेनैकेनतस्थिवान् ॥ ९ ॥ दिव्यवर्षसहस्रंतुनिराहारोदशाननः ॥ पूर्णेवर्षसहस्रेतुशीर्षमग्नौजुहावसः ॥ एवंवर्षसहस्राणिनवतस्यातिचक्रमुः ॥ १० ॥ अथवर्षसहस्रेतुदशमेदशमंशिरः ॥ छेत्तुकामस्यधर्मात्माप्राप्तश्चाथप्रजापतिः ॥ वत्सवत्सदशग्रीवप्रीतोस्मीत्यभ्यभाषत ॥ ११ ॥ वरंवरयदास्यामियत्तेमनासिकांक्षितम् ॥ दशग्रीवोपितच्छ्रुत्वाप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ १२ ॥ अमरत्वंवृणोमीशवरदोयदिमेभवान् ॥ सुपर्णनागयक्षाणांदेवतानांतथासुरैः ॥ अवध्यत्वंतुमेदेहितृणभूताहिमानुषाः ॥ १३ ॥ तथास्त्वितिप्रजाध्यक्षःपुनराहदशाननम् ॥ अग्नौहुतानिशीर्षाणियानितेऽसुरपुंगव ॥ १४ ॥ भविष्यंतियथापूर्वमक्षयाणिचसत्तम ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वाततोरामदशग्रीवंप्रजापतिः ॥ विभिषणमुवाचेदंप्रणतंभक्तवत्सलः ॥ १६ ॥ विभिषणत्वयावत्सकृतंधर्मार्थमुत्तमम् ॥ तपस्ततोवरंवत्सवृणीष्वाभिमतंहितम् ॥ १७ ॥ विभिषणोपितंनत्वाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ देवमेसर्वदाबुद्धिर्धर्मेतिष्ठतुशाश्वती ॥ मारोचयत्वधर्मेमेबुद्धिःसर्वत्रसर्वदा ॥ १८ ॥

तिः प्राप्तः समीपमितिशेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ वृतममरत्वमेवभगवदिच्छावशात्स्वयमेवविवृणोति सुपर्णेत्यादि ॥ १३ ॥ तथास्त्वित्यस्यावदादितिशेषः ॥ १४ ॥ अक्षयाणिसुपर्णादिकृतक्षयरहितानि ॥ १५ ॥ १६ ॥ विभीषणस्यधर्मविषयबुद्धिप्राप्तिकामनयातपःकर्तृत्वादरेणवत्सेतिद्विःसंबोधनम् ॥ १७ ॥ तदेवाहदेवमेइत्यादिना ॥ १८ ॥

तथैवचभविष्यसि धर्मबुद्धिरेवभविष्यसि ॥ १९ ॥ २० ॥ वाण्यादेवप्रार्थितया ॥ २१ ॥ २२ ॥ आस्यादितिछेदः अहोविधिर्दुर्लंघ्यइतिशेषः ॥२३॥ वरलब्धान्प्राप्तवरान्पौत्रान्पुत्रीपुत्रान् बिदादित्वादञ् प्रायात्रावणादिसमीपमितिशेषः ॥२४॥ मेवांछितोमनोरथस्तेदिष्ट्यासंवृत्तः ॥ २५ ॥ अतोयद्भयादिति तद्विष्णुकृतंभयंनोस्माकंगतम् सर्वावध्यत्वस्यत्वयाप्राप्तत्वात् ॥ २६ ॥ इयंलंका

ततःप्रजापतिःप्रीतोविभीषणमथाब्रवीत् ॥ वत्सत्वंधर्मशीलोसितथैवचभविष्यसि ॥ १९ ॥ अयाचितोपितेदास्येह्यमरत्वंविभीषण ॥ कुंभकर्णमथोवाचवरंवरयसुव्रत ॥ २० ॥ वाण्याव्याप्तोथतंप्राहकुंभकर्णःपितामहम् ॥ स्वप्स्यामिदेवषण्मासान्दिनमेकंतुभोजनम् ॥ २१ ॥ एवमस्त्वितितंप्राहब्रह्माद्दष्टादिवौकसः ॥ सरस्वतीचतद्वक्त्रान्निर्गताप्रययौदिवम् ॥ २२ ॥ कुंभकर्णस्तुदुष्टात्माचिंतयामासदुःखितः॥ अनभिप्रेतमेवास्यात्किंनिर्गतमहोविधिः ॥ २३ ॥ सुमालीवरलब्धांस्तान्ज्ञात्वापौत्रान्निशाचरान् ॥ पातालान्निर्भयःप्रायात्प्रहस्तादिभिरन्वितः ॥ २४ ॥ दशग्रीवंपरिष्वज्यवचनंचेदमब्रवीत् ॥ दिष्ट्यातेपुत्रसंवृत्तोवांछितोमेमनोरथः ॥ २५ ॥ यद्भयाच्चवयंलंकांत्यक्त्वायातारसातलम् ॥ तद्गतंनोमहाबाहोमहद्विष्णुकृतंभयम् ॥ २६ ॥ अस्माभिःपूर्वमुषितालंकेयंधनदेनते ॥ भ्रात्राऽक्रांतामिदानींत्वंप्रत्यानेतुमिहार्हसि ॥ २७ ॥ साम्नावाथबलेनापिराज्ञांबंधुःकुतःसुहृत् ॥ इत्युक्तोरावणःप्राहनार्हस्येवंप्रभाषितुम् ॥ २८ ॥ वित्तेशोगुरुरस्माकमेवंश्रुत्वातमब्रवीत् ॥ प्रहस्तःप्रश्रितंवाक्यंरावणंदशकंधरम् ॥२९॥ शृणुरावणयत्नेननैवंत्वंवक्तुमर्हसि ॥ नाधीताराजधर्मास्तेनीतिशास्त्रंतथैवच ॥ ३० ॥

पूर्वमस्माभिरुषिता अनेनास्मत्संबंधादियंतवधनभूतेतिध्वनितम् इदानींतेभ्रात्राधनदेनाक्रांतांत्वंप्रत्यानेतुंस्वाधीनांकर्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ ननुज्येष्ठेभ्रातरिकथंबलंयोग्यंतत्राह राज्ञांबंधुः कुतः सुहृत्कुतः सर्वथैतानुपमर्द्यैवराज्यप्रवृत्तेरितिभावः ॥ २८ ॥ एवंश्रुत्वारावणवाक्यंश्रुत्वेत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥

सौभ्रात्रंभ्रात्रादिभिः प्रीतिः ॥ ३१ ॥ देवैरनुष्ठितंलंकाहरणरूपंवैरमिदानींतनमेवनकिंतुप्राचीनमेव एवंचतैरस्मद्द्वेषकरणवदस्माकमपि तद्द्वेषकरणंनदोषायेतिभावः ॥ ३२ ॥ दुरात्मनः प्रहस्तस्येत्यन्वयः ॥ ३३ ॥ धनदनामकमीश्वरंनिष्कास्य ॥ ३४ ॥ धनदःतद्दूतगमनोत्तरंपितृसमीपंगत्वारावणएवमाहात्रकिमुचितमितिपृष्टवांस्तेनचत्यागएवोचितोस्यावध्यत्वादित्युक्तेतांत्यक्तवानितिगाथापौराणिकी ॥

शूराणांनहिसौभ्रात्रंशृणुमेवदतःप्रभो ॥ कश्यपस्यसुतादेवाराक्षसाश्चमहाबलाः ॥ ३१ ॥ परस्परमयुध्यंतत्यक्त्वासौहृदमायुधैः ॥ नैवेदानींतनंराजन्वैरंदेवैरनुष्ठितम् ॥ ३२ ॥ प्रहस्तस्यवचःश्रुत्वादशग्रीवोदुरात्मनः ॥ तथेतिक्रोधताम्राक्षस्त्रिकूटचलमन्वगात् ॥ ३३ ॥ दूतंप्रहस्तंसंप्रेष्यनिष्कास्यधनदेश्वरम् ॥ लंकामाक्रम्यसचिवैराक्षसैःसुखमास्थितः ॥ ३४ ॥ धनदःपितृवाक्येनत्यक्त्वालंकांमहायशाः ॥ गत्वाकैलासशिखरंतपसातोषयाच्छिवम् ॥ ३५ ॥ तेनसख्यमनुप्राप्यतेनैवपरिपालितः ॥ अलकांनगरींतत्रनिर्ममेविश्वकर्मणा ॥ ३६ ॥ दिक्पालत्वंचकारात्रशिवेनपरिपालितः ॥ रावणोराक्षसैःसार्धमभिषिक्तःसहानुजैः ॥३७॥ राज्यंचकारासुराणांत्रिलोकींबाधयन्खलः ॥ भगिनींकालखंजायददौविकटरूपिणीम् ॥ ३८ ॥ विद्युज्जिह्वायनाम्नासौमहामायीनिशाचरः ॥ ततोमयोविश्वकर्माराक्षसानांदितेःसुतः ॥ ॥ ३९ ॥ सुतांमंदोदरींनाम्नाददौलोकैकसुंदरीम् ॥ रावणायपुनःशक्तिममोघांप्रीतमानसः ॥ ४० ॥ वैरोचनस्यदौहित्रींवृत्रज्वालेतिविश्रुताम् ॥ स्वयंदत्तामुदवहत्कुंभकर्णायरावणः ॥ ४१ ॥

॥ ३५ ॥ निर्ममेकारितवान् ॥ ३६ ॥ रावणोऽनुजैःसार्धंराक्षसैरभिषिक्तः लंकाराज्यइतिशेषः ॥ ३७ ॥ असुराणांतदवताररूपरक्षसाम् यद्वाक्रूरकर्मत्वाद्रक्षःस्वप्यसुरपदप्रयोगः एवमसुरेष्वपिराक्षसपदप्रयोगइतिबोध्यम् कालखंजायतद्वंश्याय नाम्नाविद्युज्जिह्वाय भगिनींशूर्पणखाम् ॥ ३८ ॥ रक्षसानांविश्वकर्मादितेःसुतोमयःमंदोदरींकन्यांरावणायददौ पुनःशक्तिंचामोघांस्वनिर्मितांददौ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ स्वयंदत्तामितितत्पित्रेतिशेषः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ मेघनादेतिनाम्नोऽन्वर्थत्वमाह जातमात्रइति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ देवादीन्समहोरगान्निजघ्ने देवाश्रियश्चानि जघ्नेहृतवानित्यर्थः देवस्त्रियइतिपाठांतरम् ॥ ४७ ॥ अक्रमंदेवादिष्वन्यायाचरणम् ॥ ४८ ॥ उत्तमपुष्पकंवाहनेपूत्तमंपुष्पकाख्यंवाह

गंधर्वराजस्यसुतांशैलूषस्यमहात्मनः ॥ विभीषणस्यभार्यार्थेधर्मज्ञांसमुदावहत् ॥ ४२ ॥ सरमांनामसुभगांसर्वलक्षणसंयुताम् ॥ ततोमंदोदरीपुत्रंमेघनादमजीजनत् ॥ ४३ ॥ जातमात्रस्तुयोनादंमेघवत्प्रमुमोचह ॥ ततःसर्वेऽब्रुवन्मेघनादोयमितिचासकृत् ॥ ४४ ॥ कुंभकर्णस्ततःप्राहनिद्रामांबाधतेप्रभो॥ ततश्चकारयामासगुहांदीर्घांसुविस्तराम् ॥ ४५ ॥ तत्रसुष्वापमूढात्माकुंभकर्णोविघूर्णितः ॥ निद्रितेकुंभकर्णेतुरावणोलोकरावणः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणानृषिमुख्यांश्चदेवदानवकिन्नरान् ॥ देवश्रियोमनुष्यांश्चनिजघ्नेसमहोरगान् ॥ ४७ ॥ धनदोपिततःश्रुत्वारावणस्याक्रमंप्रभुः ॥ अधर्मंमाकुरुष्वेतिदूतवाक्यैर्न्यवारयत् ॥ ४८ ॥ ततः क्रुद्धोदशग्रीवोजगामधनदालयम् ॥ विनिर्जित्यधनाध्यक्षंजहारोत्तमपुष्पकम् ॥ ४९ ॥ ततोयमंचवरुणंनिर्जित्यसमरेऽसुरः ॥ स्वर्गलोकमगात्तूर्णंदेवराजजिघांसया ॥ ५० ॥ ततोऽभवन्महद्युद्धमिंद्रेणसहदैवतैः ॥ ततोरावणमभ्येत्यबबंधत्रिदशेश्वरः ॥ ५१ ॥ तच्छ्रुत्वासहसागत्यमेघनादःप्रतापवान् ॥ कृत्वाघोरंमहद्युद्धंजित्वात्रिदशपुंगवान् ॥ ५२ ॥ इंद्रंगृहीत्वाबध्वासौमेघनादोमहाबलः ॥ मोचयित्वातुपितरंगृहीत्वेंद्रंययौपुरम् ॥ ५३ ॥

नमित्यर्थः ॥ ४९ ॥स्वर्गलोकंमेरूर्ध्वस्थितंशक्रलोकं अनेनयमादिलोकास्तदधःस्थिताइतिध्वनयति ॥ ५० ॥ दैवतैःसहितेनेंद्रेणास्ययुद्धमभवदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ प्रथमतइंद्रग्रहणंततस्तस्यबंधनम् ततोबद्धस्यस्वपुरेआनयनम् ॥ ५३ ॥

इंद्रमोचनप्रतिदानत्वेनतदभीष्टानेकवरदानम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शापमाह वानरैरिति कोपिनाकोपवता कैलासचालनादयंकोपः वानर मुखंनंदीश्वरंदृष्ट्वारावणेनहसितमित्यतोवाशापः ॥ ५६ ॥ अगणयन्किमस्यशापेनभवितेतितच्छापगणनामकुर्वन् हैहयपत्तनंसहस्रार्जुन नगरम् ॥ ५७ ॥ बलंहैहयप्रतिरूपंबलम् हरिपुंगवंवालिनम् तद्धननोद्यमेनगतस्यविपरीतंततएवानिष्टलाभइत्याह तेनैवकक्षेणधृतइति

ब्रह्मातुमोचयामासदेवेंद्रंमेघनादतः ॥ दत्वावरान्बहूंस्तस्मैब्रह्मास्वभवनंययौ ॥ ५४ ॥ रावणोविजयी लोकान्सर्वान्जित्वाक्रमेणतु ॥ कैलासंतोलयामासबाहुभिःपरिघोपमैः ॥ ५५ ॥ तत्रनंदीश्वरेणैवंशप्तो यंराक्षसेश्वरः ॥ वानरैर्मानुषैश्चैवनाशंगच्छेतिकोपिना ॥ ५६ ॥ शप्तोप्यगणयन्वाक्यंययौहैहयपत्तनम् ॥ तेनबद्धोदशग्रीवःपुलस्त्येनविमोचितः ॥ ५७ ॥ ततोपिबलमासाद्यजिघांसुर्हरिपुंगवम् ॥ धृतस्तेनैवकक्षे णवालिनादशकंधरः ॥ ५८ ॥ भ्रामयित्वातुचतुरःसमुद्रान्रावणंहरिः ॥ विसर्जयामासततस्तेनसख्यंच कारसः ॥ ५९ ॥ रावणःपरमप्रीतएवंलोकान्महाबलः ॥ चकारस्ववशेरामबुभुजेस्वयमेवतान् ॥ ६० ॥ एवंप्रभावोराजेंद्रदशग्रीवःसहेंद्राजित् ॥ त्वयाविनिहतःसंख्येरावणोलोकरावणः ॥ ६१ ॥ मेघनादश्चनि हतेलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ कुंभकर्णश्चनिहतस्त्वयापर्वतसन्निभः ॥ ६२ ॥ भवान्नारायणःसाक्षाज्जगतामा दिकृद्विभुः ॥ त्वत्स्वरूपमिदंसर्वंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ६३ ॥ त्वन्नाभिकमलोत्पन्नोब्रह्मालोकपिता महः ॥ अग्निस्तेमुखतोजातोवाचासहरघूत्तम ॥ ६४ ॥

विषममत्रालंकारः ॥ ५८ ॥ सरावणः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अत्ररावणबंधकेंद्रबंधकतयारामएष्टइंद्राजितउत्कर्षउक्तः ॥ ६२ ॥ एतत्तवानाश्चर्यायेत्याह भवानिति आदिकृत्उत्पत्तिकर्ता जगतोभगवत्स्वरूपत्वमेवाह त्वन्नाभीति अग्निस्तेइतिमुखादग्निरजायतेतिश्रु तेर्वागग्निमप्येतीतीतिश्रुतेश्च ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

बाहुभ्यामित्याद्यपिश्रुतिसिद्धमितितद्विदांस्पष्टमेव ॥ ६५ ॥ प्राणःप्राणवायुः जंघाजानूरुजघनादितिसमाहारद्वंद्वः ॥ ६६ ॥ वालखिल्याऋषिविशेषाः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ विश्वरूपःविराडित्यर्थः मायागुणानांसत्त्वादीनांव्यतिकरेसतिआधिक्यन्यूनताभ्यांपरस्परसंश्लेषेसतिनानारूपोब्रह्मविष्णुरुद्रादेरूपोभासि ॥ ६९ ॥ अग्निरूपंत्वामाश्रित्यैवअमृतंहविरध्वरेदेवाःपिबंति ॥ ७० त्वमेवसृष्टिस्थिति

बाहुभ्यांलोकपालौघाश्चक्षुर्भ्यांचंद्रभास्करौ ॥ दिशश्चविदिशश्चैवकर्णाभ्यांतेसमुत्थिताः ॥ ६५ ॥ प्राणात्प्राणःसमुत्पन्नश्चाश्विनौदेवसत्तमौ ॥ जंघाजानूरुजघनाद्भुवर्लोकादयोऽभवन् ॥ ६६ ॥ कुक्षिदेशात्समुत्पन्नाश्चत्वारःसागराहरे ॥ स्तनाभ्यामिंद्रवरुणौवालखिल्याश्चरेतसः ॥ ६७ ॥ मेढ्राद्यमोगुदान्मृत्युर्मन्योरुद्रस्त्रिलोचनः ॥ अस्थिभ्यःपर्वताजाताःकेशेभ्योमेघसंहतिः ॥६८॥ ओषध्यस्तवरोमभ्योनखेभ्यश्चखरादयः ॥ त्वंविश्वरूपःपुरुषोमायाशक्तिसमन्वितः ॥ ६९ ॥ नानारूपइवाभासिगुणव्यतिकरेसति ॥ त्वामाश्रित्यैवविबुधाःपिबंत्यमृतमध्वरे ॥ ७० ॥ त्वयासृष्टमिदंसर्वंविश्वंस्थावरजंगमम् ॥ त्वामाश्रित्यैवजीवंतिसर्वेस्थावरजंगमाः ॥ ७१ ॥ त्वद्युक्तमखिलंवस्तुव्यवहारेपिराघव ॥ क्षीरमध्यगतंसर्पिर्यथाव्याप्याखिलंपयः ॥ ७२ ॥ त्वद्भासाभासतेर्कादिनत्वंतेनावभाससे ॥ सर्वगंनित्यमेकंत्वांज्ञानचक्षुर्विलोकयेत् ॥ ७३ ॥

कर्तेत्याह त्वयेति ॥ ७१ ॥ व्यवहारेतत्कालेपि अखिलंवस्तुत्वद्युक्तमेव सत्त्वेनभातत्वेनचंसर्वव्यवहारःसत्ताभातत्वेचसर्वत्रत्वदीयेएवेति भावः तदेवदृष्टांतेनोपपादयति सर्पिर्यथाखिलंपयोव्याप्यतिष्ठतितथात्वमखिलंव्याप्यातिष्ठसीति सर्वत्रसदितिभासतेइतिचव्यवहारः तमेवभांतमनुभातिसर्वंतस्यभासासर्वमिदंविभातीतिश्रुतेः ॥ ७२ ॥ तदेवाह त्वद्भासेति ईदृशस्त्वंनसर्ववेद्यइत्याह सर्वगमिति ॥ ७३ ॥

ज्ञानचक्षुषोप्यात्मन्येवत्वांपश्यंतीत्याह योगिनइति नतुस्वस्माद्भेदेनेत्यर्थः एतेनसर्वत्रचैतन्यभूतस्त्वमेवेतिसूचितं विचिन्वंतिपश्यंति ॥ ॥ ७४ ॥ तथादर्शनेकारणमाह अतादिति अतत्दृश्यंजडंतान्निरसनमुखैर्नस्त्रीनपुमानित्यादिरूपैर्वेदशीर्षैरुपनिषद्भागैःपश्यंति वस्तुतो निर्धर्मकत्वात्केनापिरूपेणवक्तुमशक्यतयानिषेधमुखेनैवश्रुतयोब्रह्मप्रतिपादयंतीतिभावः तदपितेषांज्ञानंत्वद्भक्तिंविनोपनिषन्मात्रेणनेत्याह

नाज्ञानचक्षुस्त्वांपश्येदंधदृक्भास्करंयथा ॥ योगिनस्त्वांविचिन्वंतिस्वदेहेपरमेश्वरम् ॥ ७४ ॥ अतन्नि
रसनमुखैर्वेदशीर्षैरहर्निशम् ॥ त्वत्पादभक्तिलेशेनगृहीतायदियोगिनः ॥ ७५ ॥ विचिन्वंतोहिपश्यंति
चिन्मात्रंत्वांनचान्यथा ॥ मयाप्रलपितंकिंचित्सर्वज्ञस्यतवाग्रतः ॥ क्षंतुमर्हसिदेवेशतवानुग्रहभागहम् ॥
॥७६ ॥ दिग्देशकालपरिहीनमनन्यमेकंचिन्मात्रमक्षरमजंचलनादिहीनम् ॥ सर्वज्ञमीश्वरमनंतगुणंव्यु
दस्तमायंभजेरघुपतिंभजतामभिन्नम् ॥ ७७ ॥ इतिश्रीम० रा० उत्तरकांडेद्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥
श्रीरामउवाच ॥ वालिसुग्रीवयोर्जन्मश्रोतुमिच्छामितत्वतः ॥ रवींद्रौवानराकारौजज्ञातइतिनःश्रुतम् ॥
॥ १ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ मेरोःस्वर्णमयस्याद्रेर्मध्यशृंगेमणिप्रभे ॥ तस्मिन्सभास्तेविस्तीर्णाब्रह्मणः
शतयोजना ॥ २ ॥ तस्यांचतुर्मुखःसाक्षात्कदाचिद्योगमास्थितः ॥ नेत्राभ्यांपतितंदिव्यमानंदसलिलं
बहु ॥ ३ ॥ तद्गृहीत्वाकरेब्रह्माध्यात्वाकिंचित्तदत्यजत् ॥ भूमौपतितमात्रेणतस्माज्जातोमहाकपिः ॥
॥ ४ ॥ तमाहद्रुहिणोवत्सकिंचित्कालंवसात्रमे ॥ समीपेसर्वशोभाढ्येततःश्रेयोभविष्यति ॥ ५ ॥

त्वत्पादेति अन्यथानेतिभावः ॥ ७५ ॥ विचिन्वंतः उपनिषत्सुविचारयंतः अन्यथाकेनचिद्धर्मेणधर्मवंतंनपश्यंतीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ भजतांभक्तानांअभिन्नंस्वाभिन्नत्वेनबुद्धिविषयम् ॥ ७७ ॥ इतिश्रीमत्सकल० श्रीरामवर्मणः कृतौउत्तरकांडेद्वितीयःसर्गः ॥२॥ ॥ वालीति रवींद्राविति आत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेस्तयोरेववानराकारत्वमुक्तम् ॥ १ ॥ सभाआस्तइतिछेदः ॥२॥ योगंध्यानम् ॥ ३ ॥ किंचिद्ध्यात्वातदत्यजत् भूमावितिशेषः भूमौपतितमात्रेणतेनसलिलेनदार्ढ्यंप्राप्तमितिशेषः तस्मात्कपिर्जातः ॥ ४ ॥ द्रुहिणोब्रह्मा मेसमीपेवसइत्यन्वयः ॥ ५ ॥

ब्रह्मणेतिएवमुक्तइत्यन्वयः ऋक्षाधिपःसएवकपिः ॥६॥ उद्यतउद्यमवान् फलमूलार्थंतल्लाभार्थमदौपर्यटन्वापीमपश्यत् ॥७॥ छायामयंस्व च्छायारूपं प्रतिकपिंस्वविरोधिकपिम् ॥ ८ ॥ आत्मानंसुंदरींरामांतद्रूपंस्त्रीरूपमपश्यत ॥ ९ ॥ सुरेशाइंद्रश्चतुर्मुखंपूजयित्वापुरंग

इत्युक्तोन्यवसत्तत्रब्रह्मणावानरोत्तमः ॥ एवंबहुतिथेकालेगतेऋक्षाधिपःसुधीः ॥ ६ ॥ कदाचित्पर्यटन्व द्रौफलमूलार्थमुद्यतः ॥ अपश्यद्दिव्यसलिलांवापींमणिशिलान्विताम् ॥ ७ ॥ पानीयंपातुमागच्छत्त त्रछायामयंकपिम् ॥ दृष्ट्वाप्रतिकपिंमत्वानिपपातजलांतरे ॥ ८ ॥ तत्रादृष्ट्वाहरिंशीघ्रंपुनरुत्प्लुत्यवानरः॥ अपश्यत्सुंदरींरामामात्मानंविस्मयंगतः ॥ ९ ॥ ततःसुरेशोदेवेशंपूजयित्वाचतुर्मुखम् ॥ गच्छन्मध्या ह्नसमयेदृष्ट्वानारींमनोरमाम् ॥१०॥ कंदर्पशरविद्धांगस्त्यक्तवान्वीर्यमुत्तमम्॥तामप्राप्यैवतद्बीजंवालदेशेप तद्भुवि ॥ ११॥ वालीसमभवत्तत्रशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ तस्यदत्वासुरेशानःस्वर्णमालांदिवंगतः ॥१२॥ भानुरप्यागतस्तत्रतदानीमेवभामिनीम् ॥ दृष्ट्वाकामवशोभूत्वाग्रीवादेशेसृजन्महत् ॥ १३ ॥ बीजंत स्यास्ततःसद्योमहाकायोऽभवद्धरिः ॥ तस्यदत्वाहनूमंतंसहायार्थंगतोरविः ॥ १४॥ पुत्रद्वयंसमादायग त्वासानिद्रिताक्वचित् ॥ प्रभातेऽपश्यदात्मानंपूर्ववद्वानराकृतिम् ॥ १५ ॥ फलमूलादिभिःसार्धंपुत्रा भ्यांसहितःकपिः ॥ नत्वाचतुर्मुखस्याग्रेऋक्षराजःस्थितःसुधीः ॥ १६ ॥ ततोऽब्रवीत्समाश्वास्यबहुशः कपिकुंजरम् ॥ तत्रैकंदेवतादूतमाहूयामरसन्निभम् ॥ १७ ॥ गच्छदूतमयादिष्टोगृहीत्वावानरोत्तम म् ॥ किष्किंधांदिव्यनगरींनिर्मितांविश्वकर्मणा ॥ १८ ॥

च्छन्मनोरमांतांनारींदृष्ट्वातामप्राप्यैवतयासहमीलनंविनैववीर्यंत्यक्तवान् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्यग्रीवादेशेमहद्बीजमसृजत् त्य क्तवान् ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्ववत्पुंरूपमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ समाश्वास्यभाविनोदुर्वारत्वान्ममस्त्रीरूपताकथमित्यादिखेदोमास्त्वि त्याश्वास्येत्यर्थः देवतादूतंदेवदूतमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥

सौभाग्यवलितांतद्युक्ताम् ॥ १९ ॥ वशेभविष्यंतिअनुगाश्चभविष्यंति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्तस्यकिष्किंधाराज्यादिदानम् ॥ ॥ २३ ॥ तदादितत्प्रभृति हेनृप वानराणांसाकिष्किंधाआश्रयोऽभूत् त्वमेवेदानींब्रह्मणाऽर्थितःसन्सर्वेश्वरःसर्ववानरेश्वरः ॥ २४ ॥ लीलानृदेहिनालीलागृहीतमनुष्यदेहेन अयंपराक्रमस्तवनाश्चर्यायेत्याह सर्वभूतेति यस्त्वामेवंवेत्तिसोऽपिस्वेच्छयासृष्टिसंहारसमर्थोभव

सर्वसौभाग्यवलितांदेवैरपिदुरासदाम् ॥ तस्यांसिंहासनेवीरंराजानमभिषेचय ॥ १९ ॥ सप्तद्वीपगताये येवानराःसंतिदुर्जयाः ॥ सर्वेतेऋक्षराजस्यभविष्यंतिवशेऽनुगाः ॥ २० ॥ यदानारायणःसाक्षाद्रामोभूत्वासनातनः ॥ भूभारासुरनाशायसंभविष्यतिभूतले ॥ २१ ॥ तदासर्वेसहायार्थेतस्यगच्छंतुवानराः ॥ इत्युक्तोब्रह्मणादूतोदेवानांसमहामतिः ॥ २२ ॥ यथाज्ञप्तस्तथाचक्रेब्रह्मणातंहरीश्वरम् ॥ देवदूतस्ततो गत्वाब्रह्मणेतन्निवेदयत् ॥ २३ ॥ तदाविवानराणांसाकिष्किंधाऽभून्नृपाश्रयः ॥ सर्वेश्वरस्त्वमेवासीरिदानींब्रह्मणाऽर्थितः ॥ २४ ॥ भूमेर्भारोद्धृतःकृत्स्नस्त्वयालीलानृदेहिना ॥ सर्वभूतांतरस्थस्यनित्यमुक्तचिदात्मनः ॥ २५ ॥ अखंडानंदरूपस्यकियानेषपराक्रमः ॥ तथाऽपिवर्ण्यतेसद्भिर्लीलामानुषरूपिणः ॥ २६ ॥ यशस्तेसर्वलोकानांपापहृत्यैसुखायच ॥ यइदंकीर्तयेन्मर्त्योवालिसुग्रीवयोर्महत् ॥ २७ ॥ जन्मत्वदाश्रयत्वात्समुच्यतेसर्वपातकैः ॥ अथान्यांसंप्रवक्ष्यामिकथांरामत्वदाश्रयाम् ॥ २८ ॥ सीताहृतायदर्थंसारावणेनदुरात्मना ॥ पुराकृतयुगेरामप्रजापतिसुतंविभुम् ॥ २९ ॥

तिचेत्साक्षात्तवकिंवाच्यमितिभावः ॥ २५ ॥ नन्वीदृशस्यानाश्चर्यस्यकिंवर्णनेनतत्राह तथाऽपीति सर्वलोकपापनाशायात्मनस्तेषाम् सुखायचानाश्चर्यमपिआश्चर्यवत्कृत्वावर्ण्यतेइत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ तज्जन्मनस्त्वदाश्रयत्वात्त्वदुपकारार्थत्वात्यस्तयोर्जन्मकथयेत्स पातकैर्मुच्यते ॥ २८ ॥ यदर्थंसीताहृतातांत्वदाश्रयांत्वद्विषयांकथांवक्ष्यामि प्रजापतेःसुतंमानसंसुतम् ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ अस्मिन्लोकेप्रवरः श्रेष्ठः विवक्षितंश्रैष्ठ्यमेवाह देवानामित्यादिबलवत्तरत्वमेवप्रकटयाति देवाश्चेति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तस्यरावणस्यहृत्स्थंतादृशान्मेमरणंभवत्वितीच्छारूपम् ॥ ३३ ॥ यःसुरासुरैर्नुतः सहरिर्नारायणादिपदवाच्यइत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अथ

सनत्कुमारमेकांतेसमासीनंदशाननः ॥ विनयावनतोभूत्वाह्यभिवाद्येदमब्रवीत् ॥ ३० ॥ कोन्वस्मिन्प्रवरोलोकेदेवानांबलवत्तरः ॥ देवाश्चयंसमाश्रित्ययुद्धेशत्रुंजयंतिहि ॥ ३१ ॥ कंयजंतिद्विजानित्यंकंध्यायंतिचयोगिनः ॥ एतन्मेशंसभगवन्प्रश्नंप्रश्नविदांवर ॥ ३२ ॥ ज्ञात्वातस्यहृदिस्थंयत्तदशेषेणयोगदृक् ॥ दशाननमुवाचेदंशृणुवक्ष्यामिपुत्रक ॥ ३३ ॥ भर्तायोजगतांनित्यंयस्यजन्मादिकंनहि ॥ सुरासुरैर्नुतोनित्यंहरिर्नारायणोऽव्ययः ॥ ३४ ॥ यन्नाभिपंकजाज्जातोब्रह्माविश्वसृजांपतिः ॥ सृष्टंयेनैवसकलंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ ३५ ॥ तंसमाश्रित्यविबुधाजयंतिसमरेरिपून् ॥ योगिनोध्यानयोगेनतमेवानुजपंतिहि ॥ ३६ ॥ महर्षेर्वचनंश्रुत्वाप्रत्युवाचदशाननः ॥ दैत्यदानवरक्षांसिविष्णुनानिहतानिच ॥ ३७ ॥ कांवागतिंप्रपद्यंतेप्रेत्यतेमुनिपुंगव ॥ तमुवाचमुनिश्रेष्ठोरावणंराक्षसाधिपम् ॥ ३८ ॥ दैवतैर्निहतानित्यंगत्वास्वर्गमनुत्तमम् ॥ भोगक्षयेपुनस्तस्माद्भ्रष्टाभूमौभवंतिते ॥ ३९ ॥ पूर्वार्जितैःपुण्यपापैर्म्रियंतेचोद्भवंतिच ॥ विष्णुनायेहतास्तेतुप्राप्नुवंतिहरेर्गतिम् ॥ ४० ॥ श्रुत्वामुनिमुखात्सर्वंरावणोहृष्टमानसः ॥ योत्स्येऽहंहरिणासार्धमितिचिंतापरोऽभवत् ॥ ४१ ॥ मनःस्थितंपरिज्ञात्वारावणस्यमहामुनिः ॥ उवाचवत्सतेऽभीष्टंभविष्यतिनसंशयः ॥ ४२ ॥

तल्लक्षणमाह यन्नाभीति अनेनब्रह्मसहितजगत्स्रष्टृत्वरूपंतल्लक्षणमुक्तम् ॥ ३५ ॥ अनुजपंतिध्यायंति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कांवेति वाशब्दोवाक्यालंकारे ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ हरेर्गतिंमुक्तिम् साचक्रमेणहिरण्यगर्भेणसहेतिबोध्यम् ॥ ४० ॥ एवंमुक्तोच्छुरपिरावणोभगवन्मायावशात्तमोगुणप्रधानत्वाच्चभगवद्द्वेषेणैवमुक्तिंप्रार्थयते योत्स्येऽहमितिकथंयोत्स्यत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

सुखीभवेत्यस्यततइत्यादिःततोमरणलाभेनसुखित्वम् ॥ ४३ ॥ स्थावरेषुनदेषुनदीषुचव्याप्तइतिशेषः ॥ ४४ ॥ इदमुपलक्षणंतदाह ॥ ओंकारइतिप्रणवरूपत्वेनसर्ववाङ्मयव्याप्तिरुक्ता ओंकारोवैसर्वावागितिश्रुतेः तदेवाह सत्यंवाक्यंसावित्रीगायत्रीच सइत्यनेनार्थोऽपिस र्वस्तद्रूपएवेत्याह पृथिवीचेतिइदमुपलक्षणंतदाह समस्तेति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ शेषादयोदानवांताःसर्वेतद्रूपाएवेतिविराड्रूपमुक्तम् ॥ ॥ ४७ ॥ सूर्यादीप्रकाशोऽग्नेर्ज्वलनंरक्षासंहारौचतदधीनाएवेत्याह विद्योततीति तत्सर्वमयत्नेनैवेत्याह क्रीडांकरोतीति क्रीडामिवकरो

कंचित्कालंप्रतीक्षस्वसुखीभवदशानन ॥ एवमुक्त्वामहाबाहोमुनिःपुनरुवाचतम् ॥ ४३ ॥ तस्यस्वरू पंवक्ष्यामिह्यरूपस्यापिमायिनः ॥ स्थावरेषुचसर्वेषुनदेषुचनदीषुच ॥ ४४ ॥ ओंकारश्चैवसत्यंचसावि त्रीपृथिवीचसः ॥ समस्तजगदाधारःशेषरूपधरोहिसः ॥ ४५ ॥ सर्वेदेवाःसमुद्राश्चकालःसूर्यश्चचंद्र माः॥सूर्योदयोदिवारात्रीयमश्चैवतथाऽनिलः ॥४६ ॥ अग्निरिंद्रस्तथामृत्युःपर्जन्योवसवस्तथा ॥ ब्रह्मारु द्रादयश्चैवयेचान्येदेवदानवाः ॥ ४७ ॥ विद्योततिज्वलत्येषपातिचात्तीतिविश्वकृत् ॥ क्रीडांकरोत्यव्य यात्मासोऽयंविष्णुःसनातनः ॥ ४८ ॥ तेनसर्वमिदंव्याप्तंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामो विद्युद्वर्णांबरावृतः ॥ ४९ ॥ शुद्धजांबूनदप्रख्यांश्रियंवामांकसंस्थिताम् ॥ सदानपायिनींदेवींपश्यन्नालिं ग्यतिष्ठति ॥ ५० ॥ द्रष्टुंनशक्यतेकैश्चिद्देवदानवपन्नगैः ॥ यस्यप्रसादंकुरुतेसचैनंद्रष्टुमर्हति ॥ ५१ ॥

तीत्यर्थः नतुकश्चिच्छ्रमस्तस्येतिभावः ॥ ४८ ॥ उक्तमेवार्थसामान्येनोपसंहरति तेनेति अथैतद्ध्यानाशक्तंप्रतिअन्यद्ध्येयंरूपमाह नी लोत्पलेति विद्युद्वर्णांबरंपीतांबरंजांबूनदप्रख्यांतत्सदृशकांतिम् देवींपश्यन् स्वदर्शनेनसृष्टिव्यापारादौप्रवर्तयन्नालिंग्यतिष्ठतीति अनेनत स्याःस्वतोनात्यंतंभेदइतिदर्शितं शक्तिशक्तिमतोस्तादात्म्यस्यैवशास्त्रसिद्धांतत्वात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तादृशोऽपितत्प्रसादंविनाद्रष्टुमश क्यइत्याह द्रष्टुमिति ॥ ५१ ॥

तद्दर्शनेतद्भक्तिरेवासाधारणउपायइत्याह नचेति ॥ ५२ ॥ तद्भक्तैरितिचशक्यतेद्रष्टुमितिशेषः ॥ ५३ ॥ अथवाद्रष्टुमिच्छाएतेरुगाये
विनापीतिशेषः नृपविग्रहः गृहीतराजशरीरः ॥ ५४ ॥ हितार्थमित्यस्यत्वद्वधार्थमितिहृत्स्थःशेषःमहासत्त्वपराक्रमःमहांतौबलपराक्र
मौयस्यसः ॥ ५५ ॥ जगन्मातृत्वंजगत्कारणत्वपालकत्वाभ्याम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ असुराध्यक्षइतिछेदः तमोगुणप्रधानत्वाद्विरो

नचयज्ञतपोभिर्वानदानाध्ययनादिभिः ॥ शक्यतेभगवान्द्रष्टुमुपायैरितरैरपि ॥ ५२ ॥ तद्भक्तैस्तद्गतप्रा
णैस्तच्चित्तैर्धूतकल्मषैः ॥ शक्यतेभगवान्विष्णुर्वेदांतामलदृष्टिभिः ॥ ५३ ॥ अथवाद्रष्टुमिच्छातेशृणु
त्वंपरमेश्वरम् ॥ त्रेतायुगेसदेवेशोभवितानृपविग्रहः ॥ ५४ ॥ हितार्थंदेवमर्त्यानामिक्ष्वाकूणांकुलेह
रिः ॥ रामोदाशरथिर्भूत्वामहासत्त्वपराक्रमः ॥ ५५ ॥ पितुर्नियोगात्सभ्रात्राभार्ययादंडकेवने ॥ विचरि
ष्यतिधर्मात्माजगन्मात्रास्वमायया ॥ ५६ ॥ एवंतेसर्वमाख्यातंमयारावणविस्तरात् ॥ भजस्वभक्तिभा
वेनतदारामंश्रियायुतम् ॥५७॥ एवंश्रुत्वाऽसुराध्यक्षोध्यात्वाकिंचिद्विचार्यच ॥ त्वयासहविरोधेप्सुर्मुमुदे
रावणोमहान् ॥ ५८ ॥ युद्धार्थीसर्वतोलोकान्पर्यटन्समवस्थितः ॥ एतदर्थंमहाराजरावणोतीवबुद्धि
मान् ॥ हृतवाञ्जानकींदेवींत्वयात्मवधकांक्षया ॥ ५९॥ इमांकथांयःशृणुयात्पठेद्वासंश्रावयेद्वाश्रवणा
र्थिनांसदा ॥ आयुष्यमारोग्यमनंतसौख्यंप्राप्नोतिलाभंधनमक्षयंच ॥ ६० ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामाय
णेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ एकदाब्रह्मणोलोकादायांतंनार
दंमुनिम् ॥ पर्यटन्रावणोलोकान्दृष्ट्वानत्वाब्रवीद्वचः ॥ १ ॥

धेप्सुः ॥ ५८ ॥ एतदर्थंत्वद्विरोधेनत्वत्तोमृत्युलाभार्थम् त्वयात्मेति त्वत्कर्तृकात्मवधेच्छयेत्यर्थः ५९ ॥ ६० ॥ ॥ इतिश्रीमत्स
कलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरु० अध्यात्मरामायणेसेतौउत्तरकांडेतृतीयःसर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ नारदोऽपिसर्वतोबलवंतंरवांत्व
त्सामीप्यंप्राप्तानेवचाहेत्याह एकदेति ॥ १ ॥ ॥ ९ ॥

ज्ञाताऽसीतितृन् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ मंत्रिभिः सहपुष्पकेणश्वेतद्वीपसमीपतः समागत्यास्थितः ॥ ५ ॥ तद्वीपप्रभयाहततेजस्कंप्रतिरुद्धगतिकम् मंत्रिणश्चप्रययुः पद्भ्यामितिशेषः ॥ ६ ॥ योषितादासीरूपयाकयाचित् ॥ ७ ॥ ८ ॥ विष्णुनाहतः सर्वथावैकुंठंयामि यास्यामीतिनिश्चितः निश्चयवान्सन् ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वकंवधंस्वीयंवधमित्यर्थः ॥ ११ ॥ एवंकथामुक्त्वास्वाश्रमंजिगमिषूरा

भगवन्ब्रूहिमेयोद्धुंकुत्रसंतिमहाबलाः ॥ योद्धुमिच्छामिबलिभिस्त्वंज्ञातासिजगत्त्रयम् ॥ २ ॥ मुनिर्ध्यात्वाहसुचिरंश्वेतद्वीपनिवासिनः ॥ महाबलामहाकायास्तत्रयाहिमहामते ॥ ३ ॥ विष्णुपूजारतायेवैविष्णुनानिहताश्चये ॥ तएवतत्रसंजाताअजेयाश्चसुरासुरैः ॥ ४ ॥ श्रुत्वातद्रावणोवेगान्मंत्रिभिःपुष्पकेणतान् ॥ योद्धुकामःसमागत्यश्वेतद्वीपसमीपतः ॥ ५ ॥ तत्प्रभाहततेजस्कंपुष्पकंनाचलत्ततः ॥ त्यक्त्वाविमानंप्रययौमंत्रिणश्चदशाननः ॥ ६ ॥ प्राविशन्नेवतद्द्वीपंधृतोहस्तेनयोषिता ॥ पृष्टश्चत्वंकुतःकोऽसिप्रेषितःकेनवावद ॥ ७ ॥ इत्युक्तोलीलयास्त्रीभिर्हसंतीभिःपुनःपुनः ॥ कृच्छ्राद्धस्ताद्विनिर्मुक्तस्तासांस्त्रीणांदशाननः ॥ ८ ॥ आश्चर्यमतुलंलब्ध्वाचिंतयामासदुर्मतिः ॥ विष्णुनानिहतोयामिवैकुंठमितिनिश्चितः ॥ ९ ॥ मयिविष्णुर्यथाकुप्येत्तथाकार्यंकरोम्यहम् ॥ इतिनिश्चित्यवैदेहींजहारविपिनेऽसुरः॥१०॥ जानन्नेवपरात्मानंसजहारावनीसुताम् ॥ मातृवत्पालयामासतत्रत्तःकांक्षन्वधंस्वकम् ॥ ११ ॥ रामत्वंपरमेश्वरोऽसिसकलंजानासिविज्ञानदृग्भूतंभव्यमिदंत्रिकालकलनासाक्षीविकल्पोज्झितः ॥ भक्तानामनुवर्तनायसकलांकुर्वन्क्रियासंहतिंत्वांशृण्वन्मनुजाकृतिर्मुनिवचोभासीशलोकार्चितः ॥ १२ ॥

मंभगवंतंस्तौति रामेति सकलज्ञानवत्वेहेतुः विज्ञानदृक्विज्ञानंस्वस्वरूपमेवदृक्ज्ञानकारणंयस्य ज्ञानेइतरकरणानपेक्षइतियावत् अतएवभूतंअतीतंभव्यंभाविइदंवर्तमानंएवंत्रिषुकालेषुयाकलनातत्तत्कालवैशिष्टचंतस्यसाक्षाद्द्रष्टा विकल्पोज्झितःत्यक्तसंशयइत्यर्थः भक्तानामनुवर्तनायस्वचरितकीर्तनादिनातेषांपापक्षयायसकलक्रियासंहतिंकुर्वन्मनुजाकृतिः नतुवस्तुतोमनुष्यइत्यर्थः ईशलोकैरिंद्रादिभिरर्चितस्त्वंमुनीनामस्माकंवचआशृण्वन्भासिशोभसे ॥ १२ ॥

रामेणपूजितोऽगस्त्यएवंराघवंस्तुत्वास्वाश्रमंययौ ॥ १३ ॥ संसारीवनतुवस्तुतस्तथा ॥ १४ ॥ अनासक्तोऽप्यासक्तवद्विषयान्बुभुजेसद्भिः साधुभिः ॥ १५ ॥ ततोभवदाज्ञयाकुबेरसमीपगमनानंतरंकुबेरेणत्वांप्रतिप्रेषितामितिप्राह ॥ १६ ॥ अथकुबेरवचआह जितमिति ॥ १७ ॥ यावद्गच्छेदितिपाठेऽपियदागच्छेदित्येवार्थः मांयाहिमांप्रत्यागच्छेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तदाआगच्छेतिछेदः आगमनोत्तरमा

स्तुत्वैवंराघवंतेनपूजितःकुंभसंभवः ॥ स्वाश्रमंमुनिभिःसार्धंप्रययौहृष्टमानसः ॥ १३ ॥ रामस्तुसीतयासार्धंभ्रातृभिःसहमंत्रिभिः ॥ संसारीवरमानाथोरममाणोऽवसद्गृहे ॥ १४ ॥ अनासक्तोऽपिविषयान्बुभुजेप्रिययासह ॥ हनूमत्प्रमुखैःसार्द्धंर्वानरैःपरिवेष्टितः ॥ १५ ॥ पुष्पकंचागमद्राममेकदापूर्ववत्प्रभुम् ॥ प्राहदेवकुबेरेणप्रेषितंत्वामहंततः ॥ १६ ॥ जितंत्वंरावणेनादौपश्चाद्रामेणनिर्जितम् ॥ अतस्त्वंराघवंनित्यंवहयावद्वसेद्भुवि ॥ १७ ॥ यदागच्छेद्रघुश्रेष्ठोवैकुंठंयाहिमांतदा ॥ तच्छ्रुत्वाराघवःप्राहपुष्पकंसूर्यसन्निभम् ॥ १८॥ यदास्मरामिभद्रंतेतदागच्छममांतिकम् ॥ तिष्ठांतर्धायसर्वत्रगच्छेदानींममाज्ञया ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वारामचंद्रोऽपिपौरकार्याणिसर्वशः ॥ भ्रातृभिर्मंत्रिभिःसार्धंयथान्यायंचकारसः ॥ ॥ २० ॥ राघवेशासतिभुवंलोकनाथेरमापतौ ॥ वसुधासस्यसंपन्नाफलवंतश्चभूरुहाः ॥ २१ ॥ जनाधर्मपराःसर्वेपतिभक्तिपराःस्त्रियः ॥ नापश्यत्पुत्रमरणंकश्चिद्राजनिराघवे ॥ २२ ॥ समारुह्यविमानाग्र्यंराघवःसीतयासह ॥ वानरैर्भ्रातृभिःसार्धंसंचचारावनिंप्रभुः ॥ २३ ॥

त्मानमंतर्धायतिष्ठ यथासर्वलोकोमांदेवत्वेननजानीयादित्यर्थमेवमुक्तिः ॥ १९ ॥ २० ॥ शासतिशिक्षयतिसतिपालयतीतियावत् ॥ ॥ २१ ॥ २२ ॥ ततःकदाचित्पृथिव्यांसम्यग्रक्षणंवर्ततेनैवेतिद्रष्टुंपुष्पकंस्मृत्वातत्रारुह्यपृथिव्यांसंचारंकुर्वन्ननेकान्यमानुषाणिकार्याणिचकारेत्याह समारुह्येति ॥ २३ ॥

तेषांमध्येकियत्कर्माहब्राह्मणस्येति अकालतःअकाले सार्वविभक्तिकस्तसिः ॥ २४ ॥ २५ ॥ लोकानामुपदेशार्थंयद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्त देवेतरोजनइतिन्यायेन ॥ २६ ॥ २७ ॥ कथांस्वचरित्रविषयाम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ शिक्षयन्जनानितिभगवतोधर्माचरणंलोकशिक्षा

अमानुषाणिकार्याणिचकारबहुशोभुवि ॥ ब्राह्मणस्यसुतंदृष्ट्वाबालंमृतमकालतः ॥ २४ ॥ शोचंतंब्राह्मणंचापिज्ञात्वारामोमहामतिः ॥ तपस्यंतंवनेशूद्रंहत्वाब्राह्मणबालकम् ॥ २५ ॥ जीवयामासशूद्रस्य ददौस्वर्गमनुत्तमम् ॥ लोकानामुपदेशार्थंपरमात्मारघूत्तमः ॥ २६ ॥ कोटिशःस्थापयामासशिवलिंगानिसर्वशः ॥ सीतांचरमयामाससर्वभोगैरमानुषैः ॥ २७ ॥ शशासरामोधर्मेणराज्यंपरमधर्मवित् ॥ कथांसंस्थापयामाससर्वलोकमलापहाम् ॥ २८ ॥ दशवर्षसहस्राणिमायामानुषविग्रहः ॥ चकारराज्यंविधिवल्लोकवंद्यपदांबुजः ॥ २९ ॥ एकपत्नीव्रतोरामोराजर्षिःसर्वदाशुचिः ॥ गृहमेधीयमखिलमाचरन्शिक्षयन्जनान् ॥ ३० ॥ सीताप्रेम्णाऽनुवृत्त्याचप्रश्रयेणदमेनच ॥ भर्तुर्मनोहरासाध्वीभावज्ञासाह्रियाभिया ॥ ३१ ॥ एकदाक्रीडविपिनेसर्वभोगसमन्विते ॥ एकांतेदिव्यभवनेसुखासीनंरघूत्तमम् ॥ ३२ ॥ नीलमाणिक्यसंकाशंदिव्याभरणभूषितम् ॥ प्रसन्नवदनंशांतंविद्युत्पुंजनिभांबरम् ॥ ३३ ॥ सीताकमलपत्राक्षीसर्वाभरणभूषिता ॥ राममाहकराभ्यांसालालयंतीपदांबुजे ॥ ३४ ॥ देवदेवजगन्नाथपरमात्मन्सनातन ॥ चिदानंदादिमध्यांतरहिताशेषकारण ॥ ३५ ॥

र्ममेवतिभावः ॥ ३० ॥ प्रेमप्ररूढावस्थाप्रीतिः अनुवृत्तिरानुकूल्यम् प्रश्रयस्तन्मतानुष्ठानम् दमइंद्रियनिग्रहः भावज्ञाअभिप्रायज्ञामनोहराआसीदितिशेषः ॥ ३१ ॥ आक्रीडविपिनंपुष्पवाटिका ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ रामस्यपदांबुजेकराभ्यांलालयंतीराममाह ॥ ३४ ॥ चिदानंदज्ञानसुखरूप आदिमध्यांतहीनआद्यंतयोरभावादेवमध्यस्याप्यभावः अशेषस्यजगतःकारण ॥ ३५ ॥

हेदेवदेवाइंद्राद्याःतेतववैकुंठागमनंप्रतिबहुशोमांप्रार्थयमानावचोऽब्रुवन् ॥ ३६ ॥ निर्विषयचित्तःसविषयत्वसंपादकत्वेनाचिच्छक्तिरूप यामाययाविसृज्यत्यक्त्वास्वकंसनातनंधामवैकुंठंचाहित्वा ॥ ३७ ॥ अतःप्रथमंत्वमागच्छततः सआगमिष्यत्येवशक्त्याविनाशक्तिमतः

देवदेवाःसमासाद्यमामेकांतेऽब्रुवन्वचः ॥ बहुशोऽर्थयमानास्तेवैकुंठागमनंप्रति ॥ ३६ ॥ त्वयासमेत श्चिच्छक्त्यारामस्तिष्ठतिभूतले ॥ विसृज्यास्मान्स्वकंधामवैकुंठंचसनातनम् ॥ ३७ ॥ आस्तेत्वयाज गद्धात्रिरामःकमललोचनः ॥ अग्रतोयाहिवैकुंठंत्वंतथाचेद्रघूत्तमः ॥ ३८ ॥ आगमिष्यतिवैकुंठंसना थान्नःकरिष्यति ॥ इतिविज्ञापिताहंतैर्मयाविज्ञापितोभवान् ॥ ३९ ॥ यद्युक्तंतत्कुरुष्वाद्यनाहमाज्ञा पयेप्रभो ॥ सीतायास्तद्वचःश्रुत्वारामोध्यात्वाऽब्रवीत्क्षणम् ॥ ४० ॥ देविजानामिसकलंतत्रोपायंवदा मिते ॥ कल्पयित्वामिषंदेविलोकवादंत्वदाश्रयम् ॥ ४१ ॥ त्यजामित्वांवनेलोकवादाद्भीतइवापरः ॥ भविष्यतःकुमारौद्वौवाल्मीकेराश्रमांतिके ॥ ४२ ॥ इदानींदृश्यतेगर्भःपुनरागत्यमेंऽतिकम् ॥ लोकानां प्रत्ययार्थंत्वंकृत्वाशपथमादरात् ॥ ४३ ॥ भूमेर्विवरमात्रेणवैकुंठंयास्यसिद्रुतम् ॥ पश्चादहंगमिष्यामि एषएवसुनिश्चयः ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वातांविसृज्याथरामोज्ञानैकलक्षणः ॥ मंत्रिभिर्मंत्रतत्त्वज्ञैर्बलमुख्यैश्च संवृतः ॥ ४५ ॥ तत्रोपविष्टंश्रीरामंसुहृदःपर्युपासत ॥ हास्यप्रौढकथासुज्ञाहासयंतःस्थिताहरिम् ॥ ॥ ४६ ॥ कथाप्रसंगात्पप्रच्छरामोविजयनामकम् ॥ पौराजानपदामेकिंवदंतीहशुभाशुभम् ॥ ४७ ॥

स्थातुमशक्यत्वात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ लोकवादरूपंमिषंकल्पयित्वाततोभीतः अपरइवपृथग्जनइवत्वांत्यजामि सर्वस्यापिस्वक ल्पनारूपत्वादिममपिजनमनासिंकल्पयिष्यामीत्याशयः ॥ ४१ ४२ ॥ प्रत्ययार्थंसीतानेदृशीतिविश्वासार्थम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ हास्यविषयेप्रौढाश्चतेकथासुसुज्ञाः ॥ ४६ ॥ इहएतज्जन्मविषये ॥ ४७ ॥

सीतामित्यादेःप्रतीतिशेषः तत्तद्विषयंकिंशुभाशुभंवदंतीत्यर्थः शापितोऽसिस्वशपथपूर्वंपृच्छामीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ वेश्मप्रत्यपादयत् गृहंप्रवेशितवान् ॥ ५० ॥ यादुष्टेनरावणेनहृताबलान्नीतासापिगृहंप्रवेशितेतिअकृत्यमेतादितिशेषः ॥ ५१ ॥ किंचैवंसतिअस्मदादीनामपियोषितांदुष्कर्ममर्षणंतद्योग्यंसहनयोग्यंभवेत्भविष्यतीत्यर्थः तदेवस्पष्टयति यादृगिति नियतंनियमेनप्रजास्तादृश्योभवंति रा

सीतांवामातरंवामेभ्रातॄन्वाकैकयीमथ ॥ नभेतव्यंत्वयाब्रूहिशापितोऽसिममोपरि ॥ ४८ ॥ इत्युक्तःप्राहविजयोदेवसर्वेवदंतिते ॥ कृतंसुदुष्करंसर्वंरामेणविदितात्मना ॥ ४९ ॥ किंतुहत्वादशग्रीवंसीतामाहृत्यराघवः ॥ अमर्षपृष्ठतःकृत्वास्ववेश्मप्रत्यपादयत् ॥ ५० ॥ कीदृशंहृदयेतस्यसीतासंभोगजंसुखम् ॥ याहृताविजनेऽरण्येरावणेनदुरात्मना ॥ ५१ ॥ अस्माकमपिदुष्कर्मयोषितांमर्षणंभवेत् ॥ यादृक्भवतिवैराजातादृश्योनियतंप्रजाः ॥ ५२ ॥ श्रुत्वातद्वचनंरामःस्वजनान्पर्यपृच्छत ॥ तेऽपिनत्वाऽब्रुवन्राममेवमेतन्नसंशयः ॥ ५३ ॥ ततोविसृज्यसचिवान्विजयंसुहृदस्तथा ॥ आहूयलक्ष्मणंरामोवचनंचेदमब्रवीत् ॥ ५४ ॥ लोकापवादस्तुमहान्सीतामाश्रित्यमेऽभवत् ॥ सीतांप्रातःसमानीयवाल्मीकेराश्रमांतिके ॥ ५५ ॥ त्यक्त्वाशीघ्रंरथेनत्वंपुनरायाहिलक्ष्मण ॥ वक्ष्यसेयदिवाकिंचित्तदामांहतवानसि ॥ ॥ ५६ ॥ इत्युक्तोलक्ष्मणोभीत्याप्रातरुत्थायजानकीम् ॥ सुमंत्रेणरथेकृत्वाजगामसहसावनम् ॥ ५७॥ वाल्मीकेराश्रमस्यांतेत्यक्त्वासीतामुवाचसः ॥ लोकापवादभीत्यात्वांत्यक्तवान्राघवोवने ॥ ५८ ॥ दोषोनकश्चिन्मेमातर्गच्छाश्रमपदंमुनेः ॥ इत्युक्त्वालक्ष्मणःशीघ्रंगतवान्रामसन्निधिम् ॥ ५९ ॥

जव्यवहारानुरूपव्यवहाराभवंतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ लोकापवादः कलंकः समानीयअंतःपुरान्निष्कास्य ॥ ५५ ॥ रथेनपुनरायाहीत्युक्त्यासीतायाअपिरथेननयनंसूचितंनतुसाक्षात्तथोक्तम् तस्यांक्रोधातिशयंद्योतयितुमेवमांहतवानसि अत्रार्थेविपरीतोक्तौमद्वधप्रयुक्तप्रायश्चित्तमित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

अतिमुग्धवत् अत्यज्ञवत् शिष्यैःशिष्यमुखैः ॥ ६० ॥ मुनियोषितामार्पयत्एषासर्वथारक्षणीयेतितासांहस्तेदत्तवान् ॥ ६१ ॥ परात्मनोविष्णोः ॥ ६२ ॥ मुनिसेवितांघ्रिः मुनिभिःसेवितावंघ्रीयस्य मुनीनांसेवितावंघ्रीयेनेतिवा ॥ ६३ ॥ इति०अ०रा०उ०चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ अथभगवान्शिवोरामलक्ष्मणसंवादमुखेनपरतत्त्वमुपदेष्टुमाह ततइति जगतांयानिमंगलानिआनंदास्तेषामुपजीव्यभूतंमंगलंब्रह्मानंदःसएवात्मास्वरूपंतेन तस्यैवानंदस्यान्यानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः मंगलानांचमंगलमितिस्मृतेश्च किंचजगतांमंगलंकल्याणंयस्मात्तादृशकल्याणरूपआत्मामूर्तिस्तयाउत्तमांश्रोत्रादीनांमोक्षदत्वेनात्युत्तमांरामायणकीर्तिंवाल्मीक्यादिकृतनानाविध

सीताऽपिदुःखसंतप्ताविललापातिमुग्धवत् ॥ शिष्यैःश्रुत्वाचवाल्मीकिःसीतांज्ञात्वासदिव्यदृक् ॥ ६० ॥
अर्घ्यादिभिःपूजयित्वासमाश्वास्यचजानकीम् ॥ ज्ञात्वाभविष्यंसकलमार्पयन्मुनियोषिताम् ॥ ६१ ॥
तास्तांसंपूजयंतिस्मसीतांभक्त्यादिनेदिने ॥ ज्ञात्वापरात्मनोलक्ष्मींमुनिवाक्येनयोषितः ॥ सेवांचक्रुःसदातस्याविनयादिभिरादरात् ॥ ६२ ॥ रामोपिसीतारहितःपरात्माविज्ञानदृक्केवलआदिदेवः ॥ संत्यज्यभोगानखिलान्विरक्तोमुनिव्रतोभून्मुनिसेवितांघ्रिः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेचतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ ततोजगन्मंगलमंगलात्मनाविधायरामायणकीर्तिमुत्तमाम् ॥ चचारपूर्वाचरितंरघूत्तमोराजर्षिवर्यैरभिसेवितंयथा ॥ १ ॥
सौमित्रिणापृष्टउदारबुद्धिनारामःकथाःप्राहपुरातनीःशुभाः ॥ राज्ञःप्रमत्तस्यनृगस्यशापतोद्विजस्यतिर्यक्त्वमथाहराघवः ॥ २ ॥

रामायणप्रवर्तिकांरावणवधादिजांकीर्तिंविधायस्थितोरघूत्तमः ततःसीतापरित्यागानंतरं पूर्वैःस्ववंशजैराचरितंप्रजापालनसत्कथाश्रवणादिकंकेवलंतत्पूर्वजैरेवाचरितमितिन किंत्वन्यैरपिराजर्षिश्रेष्ठैर्यथाऽभिसेवितंतथाचचारकृतवान् ॥ १ ॥ उदारागुरुदेवविश्वासलक्षणमहागुणवती यद्वा उदारादानशीलाबुद्धिर्यस्यतेन पुरातनीःप्राचीनराजसंबंधिनीःशुभाःधर्माधर्मनिर्णेत्रीः प्रमत्तस्यस्वगोमंडलमिश्रितब्राह्मणगोदानात्प्रमत्तस्यनृगस्यराज्ञोद्विजस्यशापात्तिर्यक्त्वमाह तेनाज्ञानकृतब्रह्मस्वापहारेणपरमधार्मिकस्यापीदृश्यवस्थेतिसर्वथाब्रह्मस्वविमुखताधर्मइतिसूचितम् ॥ २ ॥ ॥१२॥

एकांतेविजनेउपस्थितंप्राप्तम् विनयान्वितःसन्भक्तयागुरुरयमितिबुद्ध्याप्रणम्य अनेनगुरूपसदनप्रकारउक्तः आसादितंशुद्धंभावनंभावनां
तःकरणंयेनसः शुद्धांतःकरणइतियावत् भगवदुक्तकथाश्रवणेनशुद्धांतःकरणइत्यर्थः ॥३ ॥ हेमहामते महतीसर्वविषयामतिर्यस्यतस्यसं
बोधनम् त्वंशुद्धबोधोऽसि अनवच्छिन्नचैतन्यरूपोऽसि सर्वदेहिनामात्माऽसि जीवानांतत्प्रतिबिंबत्वात् अधीशोऽसिअंतर्यामित्वान्नियं
ताऽसि वास्तवभेदाभावाच्चसर्वात्मत्वम् औपाधिकभेदाश्चनियंतृनियम्यभावोबोध्यः निराकृतिःअस्मदादिवत्स्वार्जितकर्माधीनशरीराकृ
तिरहितः नन्वेवंसर्वैःकथमेवंनज्ञायतेऽतआह ज्ञानदृशांस्वयमेवंप्रतीयसे ज्ञायतेऽनेनेतिज्ञानंवेदांतवाक्यजातंतदेवदृक्दर्शनसाधनंयेषांते
षामितिसंबंधसामान्यैषष्ठी तैरित्यर्थः तादृशदृक्लाभश्चत्वद्भक्त्यधीनइत्याह पादेति त्वच्चरणकमलयोर्भृंगवदाहितःकृतःसंगोयेनतादृशां

कदाचिदेकांतउपस्थितंप्रभुंरामंरमालालितपादपंकजम् ॥ सौमित्रिरासादितशुद्धभावनःप्रणम्यभक्त्या
विनयान्वितोऽब्रवीत् ॥ ३ ॥ त्वंशुद्धबोधोऽसिहिसर्वदेहिनामात्माऽस्यधीशोऽसिनिराकृतिःस्वयम् ॥
प्रतीयसेज्ञानदृशांमहामतेपादाब्जभृंगाहितसंगसंगिनाम् ॥ ४ ॥ अहंप्रपन्नोऽस्मिपदांबुजंप्रभोभवापव
र्गंतवयोगिभावितम् ॥यथांजसाज्ञानमपारवारिधिंसुखंतरिष्यामितथानुशाधिमाम् ॥५॥ श्रुत्वाथसौमित्रि
वचोऽखिलंतदाप्राहप्रपन्नार्तिहरःप्रसन्नधीः॥विज्ञानमज्ञानतमोपशांतयेश्रुतिप्रपन्नंक्षितिपालभूषणः ॥६॥

तःकरणसंगवताम् त्वच्चरणकमलसक्तांतःकरणवतामित्यर्थः ॥ ४ ॥ अथप्रार्थयते अहमिति भवस्यसंसारस्यापवर्गोनिवृत्तिर्यस्मात्तद
शंतवपदांबुजंप्रपन्नोऽस्मि शरणंप्राप्तोऽस्मि योगिभावितंयोगिभिःसंसारमुक्तयेभावितम् अनेनतस्यभवापवर्गत्वेसदाचारःप्रमाणमुक्तम्
प्रार्थनीयमाह अपारवारिधिरूपंयदज्ञानंसंसारमूलकारणंयथासुखमक्लेशेनतरिष्यामितथामामनुशाधिशिक्षय अपारवारिधिमित्यनेनस
पारप्रसिद्धसमुद्राव्द्यतिरेकउक्तः अशक्यतरणताऽनेनध्वनिता ॥ ५ ॥ अथोत्तरमवतारयति श्रुत्वेति रामःसौमित्रिवचःश्रुत्वा अथश
ब्दोवाक्यालंकारे तदाश्रवणाव्यवहितकालेएवप्रपन्नानांभक्तानामार्तिंसंसारदुःखंहरतितादृशः प्रसन्नाभ्रमादिहीनाभक्तानुग्रहपराचधी
र्यस्यसः क्षितिपालानांराज्ञांभूषणभूतोऽज्ञानरूपतमसउपशांतयेतदर्थम् संधिरार्षः श्रुतिभिःतमेवविदित्वातिमृत्युमेतीत्यादिश्रुतिभिःप्रप
न्नंतत्फलकत्वेनबोधितंविज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानमितिसामान्यतःप्रथमंप्राह ॥ ६ ॥

अथतादृशज्ञानप्राप्तयेक्रमेणबहिरंगांतरंगसाधनान्याह आदाविति स्ववर्णाश्रमेषुशास्त्रेणवर्णितायाःक्रियानित्यनैमित्तिकयज्ञदानादि रूपास्ताःकृत्वासमासादितशुद्धमानसःप्राप्तांतःकरणशुद्धिःतत्पूर्वमुपात्तसाधनः तदनुष्ठानपूर्वकमेवउपात्तानिसाधनानिशमदमादीनियेनतादृशःअनेनकर्मणांबहिरंगत्वंशमादीनामंतरंगत्वंस्फुटमेवोक्तं किंच शमदमवैराग्यदार्ढ्यपर्यंतंकर्मानुष्ठानमेवेतिसूचितं ततस्तत्कर्मानुष्ठानंसमाप्यत्यक्त्वा संन्यस्येतियावत्आत्मलब्धयेआत्मज्ञानायतत्फलकायतत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचारायसद्गुरुंश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठमित्यादिलक्षणलक्षितंसमाश्रयेत् सेवेत अनेनव्युत्पत्तिबलेनस्वयमेववाक्यार्थविचारःक्रियमाणोनफलायेतिसूचितम् ॥ ७ ॥ संसारस्यभ्रमिमच्चक्ररूपत्त्वात्तन्निवृत्तेश्चतत्कारणाज्ञाननिवृत्तिमूलकत्वादज्ञाननिवृत्तेश्चतत्त्वज्ञानैकसाध्यत्वात्तत्त्वज्ञानस्यचवेदांतविचारसाध्यत्वात्तदर्थंगुरुसमाश्रयणमित्याह क्रियेति भवःसंसारश्चक्रवद्विपरिवर्तमानईर्यतेकथ्यते तदेवोपपादयति आद्दताआदरपूर्वंपूर्वजन्मार्जिताक्रियाए

आदौस्ववर्णाश्रमवर्णिताःक्रियाःकृत्वासमासादितशुद्धमानसः ॥ समाप्यतत्पूर्वमुपात्तसाधनःसमाश्रये
त्सद्गुरुमात्मलब्धये ॥ ७ ॥ क्रियाशरीरोद्भवहेतुराद्दताप्रियाप्रियौतौभवतःसुरागिणः ॥ धर्मेतरौतत्रपुनः
शरीरकंपुनःक्रियाचक्रवदीर्यतेभवः ॥ ८ ॥ अज्ञानमेवास्यहिमूलकारणंतद्धानमेवात्रविधौविधीयते ॥ वि
द्यैवतन्नाशविधौपटीयसीनकर्मतज्जंसविरोधमीरितम् ॥ ९ ॥

तस्यशरीरोद्भवस्यजन्मनोहेतुःतत्रजन्मनिसुरागिणोविषयाभिलाषवतः तौशास्त्रप्रसिद्धौ धर्मेतरौधर्माधर्मौ प्रियाप्रियौसुखदुःखजनकौभवतः कस्यचिदधर्मेएवसुखत्वबुद्ध्याप्रवृत्तिःकस्याचिद्धर्मेएवंकदाचिदित्यप्यूह्यं एवंतत्रोत्पादितकर्मणापुनःशरीरंपुनःक्रियाइत्येवंचक्रवद्विपरिवृत्तिः यथाचक्रेभ्राम्यमाणेऽधोभागःकदाचिदुपरिउपरितनश्चाधःपुनरुपरिपुनरधएवंजन्मक्रिययोर्जन्यजनकभावेनपरिवृत्तिरितिबोध्यम् ॥ ८ ॥ तस्यचाज्ञानमेवमूलमित्याह अज्ञानमेवेति अत्रविधौसंसारनिवृत्तिलक्षणेकर्तव्येऽर्थेतद्धानमेवमूलकारणत्वादज्ञानहानमेवविधीयते साधनत्वेनेतिशेषः ननुकर्मैवतन्नाशकमस्तुकिंज्ञानेनेत्याशंक्याह विद्यैवज्ञानमेवतन्नाशविधौमूलाज्ञाननाशनेपटीयसीसमर्था नकर्मसमर्थमितिशेषः यतस्तत्तज्जंअज्ञानजं आत्मस्वरूपाज्ञानजन्यदेहाद्यभिमानजन्यत्वात्कर्मणोज्ञानजन्यत्वंबोध्यं ननुतज्जन्यस्यापितन्नाशकत्वं वृश्चिककर्कट्यादौदृष्टमित्याशंक्यतज्जन्यत्वंवाननाशकत्वेप्रयोजकंकिंतुसविरोधत्वमेवेत्याह यत्सविरोधंतदीरितंनाशकमुक्तमित्यर्थः ॥ ९ ॥

अतएवकर्मणानाज्ञानहानिरित्याह नाज्ञानेत्यादि यतःकर्मणाविरोधाभावान्नाज्ञाननाशोनापिरागनाशोवस्तुतःकर्मानुष्ठानात्पुनःसदोषंक्षयिफलत्वादिदोषविशिष्टंकर्मैवोद्भवेत् कर्मणश्चपुनःसंसारएवेतिनमुक्तिप्रत्याशा ततस्तस्माद्बुधोविवेकीज्ञानविचारवान् ज्ञायतेऽनेनेतिज्ञानंवेदांतवाक्यंतद्विचारवान्भवेत् ॥ १० ॥ इदानींज्ञानस्यैवमोक्षहेतुत्वंवक्तुंज्ञानकर्मसमुच्चयवादंदूषणायानुवदतिसार्धेन नन्विति नन्वितिशंकायां यथाविद्यावेदमुखेनश्रुतिपुराणलक्षणेनब्रह्मविदाप्नोतिपरमित्यादिनापुरुषार्थसाधनमुक्ता तथाउभाभ्यामेवपक्षाभ्यांयथाखेपक्षिणांगतिः तथैवज्ञानकर्मभ्यांप्राप्यतेब्रह्मशाश्वतमित्यादिनाक्रियाऽपितत्साधनत्वेनोक्ता किंचक्रियाकर्तव्यतातृतीयार्थेप्रथमा कर्तव्यतयाआवश्यकेकृत्यरयेअवश्यकर्तव्यतयाप्रचोदितानित्यनैमित्तिकरूपा एवंचतदकरणेप्रत्यवायोत्पत्त्याज्ञानोत्पत्तिरेवनस्यात् तस्मात्सापुनर्विद्या

नाज्ञानहानिर्नचरागसंक्षयोभवेत्ततःकर्मसदोषमुद्भवेत् ॥ ततःपुनःसंसृतिरप्यवारितातस्माद्बुधोज्ञानविचारवान्भवेत् ॥ १० ॥ ननुक्रियावेदमुखेनचोदितायथैवविद्यापुरुषार्थसाधनम् ॥ कर्तव्यताप्राणभृतःप्रचोदिताविद्यासहायत्वमुपैतिसापुनः ॥ ११॥ कर्माकृतौदोषमपिश्रुतिर्जगौतस्मात्सदाकार्यमिदंमुमुक्षुणा ॥ ननुस्वतंत्राध्रुवकार्यकारिणीविद्यानकिंचिन्मनसाऽप्यपेक्षते ॥ १२ ॥ नसत्यकार्योऽपिहियद्वदध्वरःप्रकांक्षतेऽन्यानपिकारकादिकान् ॥ तथैवविद्याविधितःप्रकाशितैर्विशिष्यतेकर्मभिरेवमुक्तये ॥१३॥

याःसहायत्वंप्राप्नोतिघटेजननीयेयथादंडचक्रादीनांपरस्परसहायता ॥ ११ ॥ कर्तव्यतेतिस्वोक्तमेवविवृणोति कर्मेति वीरहावाएषदेवानांयोग्निमुद्वासयतेयावज्जीवमग्निहोत्रंजुहोतीतिश्रुतिः तत्रासिद्धांतीशंकते नन्वितिध्रुवंस्थिरंकार्यमिदंपुरुषार्थमोक्षजनिकाविद्यायतःस्वतंत्राविनाऽपिसहायेनस्वकार्यसंपादनेसमर्था यथातेजस्तिमिरनिवर्तनसमर्थंमनसाऽपिकिंचित्सहायभूतंवस्तुनापेक्षते तथाफलेजननीयेसहायांतरसंभावनाऽपिनेतिभावः अनेनविद्याफलजननेनिरपेक्षास्वतंत्रत्वात्तेजोवदित्यनुमानंसूचितम् ॥ १२ ॥ समुच्चयवादीपरिहरति नेतित्वदुक्तंनेत्यर्थःसत्यकार्यः अक्षय्यंहवैचातुर्मास्ययाजिनःसुकृतंभवतीत्यादिवेदेनबोधितःस्थिरकार्योऽपिअध्वरः यथाऽन्यानपिकारकादिकान् आरादुपकारकप्रयाजाद्यंगानिदेशकालादीनिचप्रकांक्षते तथाविद्यापिअग्निहोत्रंजुहोतीत्यादिविधिवाक्यतःतत्समूहेनप्रकाशितैःकर्मभिःसहितैवमुक्तयेविशिष्यतइत्यर्थः विद्याफलदानेकर्मापेक्षा अंगित्वात् प्रयाजाद्यंगापेक्षदर्शादिवदितिसत्प्रतिपक्षानुमानमनेनसूचितम् १३

तदनूद्यसिद्धांतीदूषयति केचिदिति यत्केचिद्वितर्कवादिनइतिज्ञानकर्मणीसमुच्चित्यमुक्तिसाधनंवदंतितदप्यसत् यथाकेवलंकर्ममोक्षसाधनमित्यसत्तथातन्मीलितमित्यप्यसत् तत्रहेतुर्दृष्टविरोधकारणात्दृष्टोयोविरोधः सर्वलोकदृष्टविरोधरूपात्कारणात्तदसदित्यर्थः विरोधमेवाहदेहाभिमानात्क्रियावर्धते अनात्मनिदेहादावात्मत्वाभिमानात्क्रियावृद्धिः विद्यातुगताहंकृतितःगताहंकृतिर्यस्यतस्यनष्टाहंकृतेः प्रसिद्ध्यतिसार्वविभक्तिकस्तासिः एवंचाहंकारसत्तामूलकत्वात्क्रियाज्ञानयोःसमुच्चयोविरुद्धइत्यर्थः ।। १४ ।। अथपूर्वपक्षयुक्तानुमानंदूषयन्विद्यास्वरूपमाह विशुद्धंविज्ञानंयेभ्यस्तेषांवेदांतवाक्यानांयद्विशेषेणरोचनंरलयोरभेदादालोचनंविचारस्तेनांचिताप्रापितायाचरमाआत्मवृत्तिर्ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिः साविद्येतिभण्यतेविद्वद्भिरितिशेषः पुनःसमुच्चयवारणायविद्याकर्मणोर्वैषम्यमाह कर्मयज्ञादिअखिलकार

केचिद्वदंतीतिवितर्कवादिनस्तदप्यसद्दृष्टविरोधकारणात् ।। देहाभिमानादभिवर्धतेक्रियाविद्यागताहंकृतितःप्रसिद्ध्यति ।। १४ ।। विशुद्धविज्ञानविरोचनांचिताविद्याऽऽत्मवृत्तिश्चरमेतिभण्यते ।। उदेतिकर्माखिलकारकादिभिर्निहंतिविद्याऽखिलकारकादिकम् ।। १५ ।। तस्मात्त्यजेत्कार्यमशेषतःसुधीर्विद्याविरोधान्नसमुच्चयोभवेत् ।। आत्मानुसंधानपरायणःसदानिवृत्तसर्वेंद्रियवृत्तिगोचरः ।। १६ ।।

कादिभिः कर्तव्यकर्मादिभिरंगैश्चसहितंसदुदेति फलोन्मुखंभवति विद्यापुनरखिलकारकादिनिहंति तत्रकर्तृत्वादिबुद्धिंनिहंति सकलव्यापारपरित्यागेनब्रह्मणिसमाप्तिर्हिविद्या अतः स्वोत्पत्तौचित्तशुद्धिद्वाराकर्मसापेक्षास्वफलेजनयितव्येतन्निरपेक्षैवान्यथाविद्यास्वरूपस्यैवभंगापत्तेरितिपूर्वपक्षयुक्तहेतोरसिद्धिरितिभावः ।। १५ ।। उपसंहरन्मुमुक्षोर्वृत्तिप्रकारमाह तस्मादिति विद्याविरोधाद्विद्यायाःकर्मणासहविरोधेनसमुच्चयोनभवेत्तस्मात्सुधीर्मुमुक्षुरशेषतःकर्मत्यजेत् काम्यंतुसर्वथात्याज्यमेवनित्यनैमित्तिकमपियावच्चित्तशुद्धिकर्तव्यमेव ततोऽपिब्रह्मणिचित्तस्थैर्यपर्यंतंकर्तव्यमेव ततस्तदनुसंधानंप्रतिबंधकत्वात्प्रयोजनाभावाच्चतदपित्याज्यमेवेतिभावःइदानींमुमुक्षुकर्तव्यमाह निवृत्ताः सर्वेषामिंद्रियाणांगोचराविषयाः शब्दादयोयस्मात्तादृशःसन् आत्मनःसच्चिदानंदस्यानुसंधानमेवपरमयनंप्राप्यंयस्यतथाविधोभवेत् अत्रेंद्रियप्रत्याहारःकर्तव्यत्वेनोक्तस्तेनतत्पूर्वंप्राणायामाद्यर्थादाक्षिप्तम् ।। १६ ।।

रागिविरागिभेदेनकर्मणांकर्तव्यतेत्याह यावदिति माययाविद्ययाशरीरादिष्वनात्मसुआत्मधीरहंकर्तेत्यादिरूपायावद्वर्ततेतावद्विधिवाद कर्मणांविधिर्यजेतेत्यादिर्वादःकर्तव्यताबोधकोयेषांकर्मणांविधेयोवशवर्तीतत्कर्मकर्ताभवेत् तदपगमेतुतदखिलंजगन्नेतीतिवाक्यैः अथातआदेशोनेतिनेतीत्यादिवाक्यैर्निषिध्यमिथ्यात्वेनानिर्णीयतद्विलक्षणतयासत्यत्वेनपरात्मस्वरूपंज्ञात्वाक्रियास्त्यजेत् निरूपितमेतत् ॥ १७ ॥ आत्मविज्ञानेसत्यवश्यमविद्यानिवर्ततइत्याह यदेति आत्मनिशुद्धेऽतःकरणेपरमात्मनईशस्यात्मनोजीवस्यचयोविभेदोमायांतःकरणरूपोपाधिद्वयकृतोविभेदोभेदस्तस्यभेदकंनाशकंभास्वरंप्रकाशशीलंयद्विज्ञानंइतरवृत्त्युपमर्दनपूर्वकंब्रह्माकाराऽखंडावृत्तिर्यदावभातिअसंभावनादितिरस्कारेणोदेति तदैवसकारकाजन्मांतरप्रापककर्मसहितामायातत्त्वजीवोपाधिभूताविद्याऽजसाझटितिविलीयतेनश्यति ननुतन्नाशेऽपि संसारनाशः कथमतोमायाविशेषणम् आत्मसंसृतेःकारणंसंसारस्योपादानकारणमेवंचतन्नाशेकार्यनाशोभवत्येवेतिभावः ॥ १८ ॥ उक्त

यावच्छरीरादिषुमायया ऽऽत्मधीस्तावद्विधेयोविधिवादकर्मणाम् ॥ नेतीतिवाक्यैरखिलंनिषिद्ध्यतज्ज्ञात्वा परात्मानमथत्यजेत्क्रियाः ॥१७॥यदापरात्मात्मविभेदभेदकंविज्ञानमात्मन्यवभातिभास्वरम् ॥ तदैवमायाप्रविलीयतेऽजसासकारकाकारणमात्मसंसृतेः ॥ १८ ॥ श्रुतिप्रमाणाभिविनाशिताचसाकथंभविष्यत्यपिकार्यकारिणी ॥ विज्ञानमात्रादमलाद्द्वितीयतस्तस्मादविद्यानपुनर्भविष्यति ॥ १९ ॥ यदिस्मनष्टानपुनःप्रसूयतेकर्ताऽहमस्येतिमतिःकथंभवेत् ॥ तस्मात्स्वतंत्रानकिमप्यपेक्षतेविद्याविमोक्षायविभातिकेवला ॥ २० ॥

मेवार्थंपुनर्दार्ढ्यायाह श्रुतीति तत्त्वमसीत्यादिश्रुतिरूपैःप्रमाणैस्तज्जनितज्ञानेननाशितासाविद्याकथमपिकार्यकारिणीभविष्यतीतिकाकुरत्र सर्वथानेत्यर्थः असतःकार्यकारित्वासंभवादितिभावः पुनश्चतस्यानोद्भवइत्याह विज्ञानमात्रादिति अमलाद्वितीयतःशुद्धाद्वितीयात्मविषयकाद्विज्ञानमात्रादितरासहकृतान्निदिध्यासनपरिपाकजज्ञानाद्यतोनष्टातस्मात्सापुनर्नभविष्यतिरज्ज्वज्ञानमूलकस्यसर्पस्यरज्जुज्ञानेनानिवृत्तस्ययथानपुनरुत्पत्तिरितिभावः ॥ १९ ॥ विद्यायाइतरनिरपेक्षायाएवमोक्षकारणत्वमुक्तंयुक्तिपूर्वकंपुनःकथयतिश्रोतृदार्ढ्याय यदीति यादिनष्टातत्त्वज्ञानननाशितासानपुनःप्रसूयतेनोत्पद्यतेतदाकारणाभावादहंमतिःकथंभवेत् कथमपिनभवेदित्यर्थः तदभावाच्चतत्कालेकर्माभावइतिस्वफलजननेसास्वतंत्राइतरानिरपेक्षैवनाकिमप्यपेक्षतेद्वितीयस्यासंभवात् अतः केवलाऽसहायैवविमोक्षायविभातितत्फलिकाभवतीत्यर्थः ॥ २० ॥

अत्रार्थेश्रुतिरपिप्रमाणमित्याह सेति साप्रसिद्धानकर्मणानप्रजयाधनेनत्यागेनैकेअमृतत्वमानशुरित्यादिकातैत्तिरीयश्रुतिःप्रशस्तानामर्थ
वादैःप्राशस्त्येनबोधितानामपिकर्मणांन्यासंत्यागंसादरंस्फुटमाह नतुकर्मसमुच्चयमित्यर्थः तथावाजिनांवाजसनेयिनाम् एतावदरेखल्वमृतं
त्वमित्यादिकाज्ञानंविमोक्षायसाधनंनकर्मेत्येतदाह ॥ २१ ॥ अहंकारत्यागरूपकारणवैषम्यात्क्रियाज्ञानयोर्वैषम्यमुक्त्वाफलप्रयुक्तमपि
वैषम्यमाह विद्येति हेसमुच्चयवादिन् त्वयाक्रतुरग्निष्टोमादिर्विद्यासमत्वेनदर्शितःपरंतुसमोदृष्टांतोनोदाहृतः अनेनक्रतुर्विद्यासमः श्रुतिबो
धितकर्तव्यताकत्वादित्यनुमानंनिरस्तम् दृष्टांताभावात् अन्वय्येवानुमानंनव्यतिरेकीतिभावः एतच्चाकरेविस्तरेणप्रपंचितम् ननुविद्याकर्म
णीसमे एकफलत्वाच्चक्रदंडादिवादित्यनुमानमितिचेत्तत्राह फलैःपृथक्त्वात् षष्ठ्यर्थेतृतीया फलानांभेदादित्यर्थः एवंचस्वरूपासिद्धोहेतुरि
तिभावः समानकारकत्वमपिहेतुर्नेत्याह क्रतुर्बहुभिःकारकैरहंममताभिमानरूपैरांतरैर्बाह्यैश्चदेशकालादिनियमैश्चसाध्यते ज्ञानंत्वतोविपर्य

सातैत्तिरीयश्रुतिराहसादरंन्यासंप्रशस्ताखिलकर्मणांस्फुटम् ॥ एतावदित्याहचवाजिनांश्रुतिर्ज्ञानंविमो
क्षायनकर्मसाधनम् ॥ २१ ॥ विद्यासमत्वेनतुदर्शितस्त्वयाक्रतुर्नदृष्टांतउदाहृतःसमः ॥ फलैःपृथ
क्त्वाद्बहुकारकैःक्रतुःसंसाध्यतेज्ञानमतोविपर्ययम् ॥ २२ ॥ सप्रत्यवायोह्यहमित्यनात्मधीरज्ञप्रसिद्धा न
तुतत्त्वदर्शिनः ॥ तस्माद्बुधैस्त्याज्यमपिक्रियात्मभिर्विधानतःकर्मविधिप्रकाशितम् ॥ २३ ॥ श्रद्धान्वि
तस्तत्त्वमसीतिवाक्यतोगुरोःप्रसादादपिशुद्धमानसः ॥ विज्ञायचैकात्म्यमथात्मजीवयोःसुखीभवेन्मेरुरि
वाप्रकंपनः ॥ २४ ॥

यवदतोनतयोःसाम्यमितिभावः ॥ २२ ॥ नन्वकरणेप्रत्यवायभियाकर्मकार्यमितिचेन्नेत्याह सप्रत्यवायइति कर्मत्यागेनहिनिश्चयेनाहंप्र
त्यवायसहितोभविष्यामीत्येवंशुद्धात्मनिअनात्मधर्मस्यधीरज्ञस्यतत्त्वज्ञानविकलस्यप्रसिद्धा नतुतत्त्वदर्शिनः तस्याहंबुद्धेरभावात् पापादे
रनात्मधर्मतानिश्चयाच्च तस्माद्बुधैःकर्माक्रियात्मभिः षष्ठ्यर्थेतृतीया क्रियाफलसक्तचित्तानांविधानतोविधानेनेतिकर्तव्यतयायुक्तंकर्मविधि
भिरवश्यकर्तव्यतयाबोधितमपित्याज्यमित्यर्थः ॥ २३ ॥ अथविरक्तस्यकार्यमाह श्रद्धेति गुरुशास्त्रयोर्विश्वासःश्रद्धातदन्वितोबुभुत्सुः
शुद्धमानसोऽपिनिष्कामकर्मानुष्ठानाच्छुद्धमानसश्चगुरोःप्रसादाल्लब्धतत्त्वमसीतिवाक्यतःश्रुतमात्मजीवयोरैकात्म्यंविज्ञायमनननिदिध्यास
नपरिपाकाभ्यांसाक्षात्कृत्य चएवार्थः साक्षात्कृत्यैवसुखीभवेत् सकलदुःखहीनोभवेदित्यर्थः अप्रकंपनःविषयाभिलाषाक्षोभितांतःक
रणः ॥ २४ ॥

महावाक्यंविवरीतुंवाक्यार्थस्यपदार्थबोधपूर्वकत्वमाह आदाविति विधानतः भ्रमप्रमादराहित्येनवाक्यार्थविज्ञानस्यविधावुत्पत्तौआदौप्रथमंमुख्यमितियावत्पदार्थावगतिःकारणम् हिप्रसिद्धंतस्यपदत्रयंतत्त्वमसीतितत्रतत्पदार्थःपरमात्मासर्वज्ञत्वादिगुणः त्वंपदार्थोजीवःअनयोस्तत्त्वंपदार्थयोरैकात्म्यंतद्बोधकमसीतिपदम् ॥ २९ ॥ ननुसर्वज्ञत्वादिगुणस्येशस्यकिंचिज्ज्ञत्वधर्मवताजीवेनैकात्म्यंविरुद्धमित्याशंक्याह प्रत्यगिति अहंबुद्धिवेद्यत्वंप्रत्यक्त्वंजीवधर्मः परोक्षत्वमीशधर्मस्तदादिधर्मकृतमात्मनोः परमात्मजीवात्मनोर्विरोधंविहायत्यक्त्वातयोः संशोधितांयुक्तिभिः सम्यग्विचारितांतत्त्वंपदाभ्धांशत्यभावेऽपिवक्ष्यमाणप्रकारयालक्षणयालक्षितांचिदात्मतांसंगृह्यतत्त्वंपदोपस्थितिविषयांकृत्वा स्वमात्मानंतथाज्ञात्वाऽथएकात्मज्ञानानंतरंअद्वयोभवेत्चित्स्वरूपतांप्राप्तइवभवेत् पूर्वमपितत्स्वरूपएवाविस्मृतकंठचामीकरन्यायेनचतत्प्राप्तिरतइवेत्युक्तम् अयंभावः तत्त्वंपदयोर्द्वावर्थौवाच्योलक्ष्यश्च तत्रतत्पदस्यमायोपाधिःसर्वज्ञत्वादिविशिष्टोवाच्यः त्वंपदस्यापिकिंचिज्ज्ञ

आदौपदार्थावगतिर्हिकारणंवाक्यार्थविज्ञानविधौविधानतः ॥ तत्त्वंपदार्थौपरमात्मजीवकावसीतिचैकात्म्यमथानयोर्भवेत् ॥ २५ ॥ प्रत्यक्परोक्षादिविरोधमात्मनोर्विहायसंगृह्यतयोश्चिदात्मताम् ॥ संशोधितांलक्षणयाचलक्षितांज्ञात्वास्वमात्मानमथाद्वयोभवेत् ॥ २६ ॥ एकात्मकत्वाज्जहतीनसंभवेत्तथाऽजहल्लक्षणताविरोधतः ॥ सोऽयंपदार्थाविवभागलक्षणायुज्येततत्त्वंपदयोरदोषतः ॥ २७ ॥

त्वादिविशिष्टोमायाकार्याविद्योपाधिरविद्यावदंतःकरणोपाधिर्वाच्यः उभयोरपिविशेषणांशत्यागेनशुद्धश्चिदात्मालक्ष्यःतत्र वाच्ययोर्विरुद्धधर्मकत्वादैक्यासंभवेऽपिलक्ष्ययोरैक्यंनिर्बाधमेवेति ॥ २६ ॥ उक्तलक्षणास्वरूपमाह एकात्मकत्वादिति जहतीलक्षणाजहत्स्वार्थलक्षणायथागंगायांघोषइत्यत्रगंगापदार्थस्यप्रवाहस्यघोषाधारतानुपपत्त्यासर्वथातत्परित्यागेनतीररूपार्थलक्षणा साप्रकृतेनएकात्मकत्वात् विशेष्यांशस्यैकत्वात्सर्वथास्वार्थत्यागाभावात् तथाऽजहल्लक्षणताजहत्स्वार्थलक्षणावत्त्वमपिअत्रनसंभवतियथाकाकेभ्योदधिरक्ष्यतामित्यादौकाकपदस्यस्वार्थात्यागेनैवदध्युपघातकेलक्षणा सापिन विरोधतः विशेषणत्यागेनसर्वथास्वार्थत्यागाभावात् अतोभागलक्षणाजहदजहल्लक्षणायुज्येत अदोषतः पूर्वोक्तदोषाभावात् विशेष्यांशस्यात्यागाद्विशेषणांशस्यत्यागाच्च तत्रदृष्टांतः सोयंपदार्थाविवयथासोऽयंदेवदत्तइत्यत्रतद्देशादिविशिष्टोतीतानुभवविषयोवातत्पदार्थःएतद्देशादिविशिष्टोऽनुभूयमानोवेदंशब्दार्थः तयोश्चविरुद्धविशेषणकत्वादैक्यासंभवेनदेशादिरूपविशेषणत्यागेनानुभवगतातीतत्वादिविशेषणत्यागेनवालक्षणयैक्यंतद्वदितिभावः ॥ २७ ॥

अथतयाज्यत्वायजीवोपाधिमाह रसादीति रसाद्यर्थाआदिर्येषांतानिपंचीकृतानियानिभूतानितेभ्यःसंभवोयस्यतत् पंचीकरणंचेत्थंएकैकं भूतंद्विधाविभज्यतत्रैकंभागंचतुर्धाविभज्यतेषांभागानांस्वेतरभूतचतुष्टयार्धभागचतुष्टयेसंयोजनेएकैकंभूतंपंचात्मकंभवति भागाधिक्याच्चप्रातिस्विकतयाभूरादिव्यवहारोऽपि सुखदुःखयोरादीनियानिकर्माणितेषांभोगस्तत्कर्मजसुखदुःखानुभवस्तस्यालयमाश्रयभूतमाद्यंतवत् उत्पत्तिनाशयोगि आदिकर्मजंप्राग्भवीयकर्मजन्यंमायामयंपरंपरयामायाविकारः तद्विकारभूतविकारत्वात् एतच्छरीरमात्मनःस्थूलमुपाधिंवदंतीतिशेषः ॥ २८ ॥ अथसूक्ष्मोपाधिमाह सूक्ष्ममिति बुधाअन्यत्स्थूलशरीरविलक्षणंशरीरंलिंगदेहाख्यंआत्मनउपाधिंविदुः तत्स्वरूपमाह सूक्ष्मंचक्षुराद्यविषयः मनोबुद्धिदशेंद्रियैःप्राणैश्चयुतम् संकल्पात्मकंमनः निश्चयात्मिकाबुद्धिः घ्राणरसनाचक्षुस्त्वक्श्रोत्रेतिपंचज्ञा

रसादिपंचीकृतभूतसंभवंभोगालयंदुःखसुखादिकर्मणाम् ॥ शरीरमाद्यंतवदादिकर्मजंमायामयंस्थूलमुपाधिमात्मनः ॥ २८ ॥ सूक्ष्मंमनोबुद्धिदशेंद्रियैर्युतंप्राणैरपंचीकृतभूतसंभवम् ॥ भोक्तुःसुखादेरनुसाधनंभवेच्छरीरमन्यद्विदुरात्मनोबुधाः ॥ २९ ॥ अनाद्यनिर्वाच्यमपीहकारणंमायाप्रधानंतुपरंशरीरकम् ॥ उपाधिभेदात्तुयतःपृथक्स्थितंस्वात्मानमात्मन्यवधारयेत्क्रमात् ॥ ३० ॥

नेंद्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थानिकर्मेंद्रियाणि प्राणापानव्यानोदानसमानाश्चप्राणास्तैर्युतंएतत्सप्तदशसमुदायात्मकम् तदाधारभूतान्याह पंचीकृतभूतसंभवंतेभ्यउत्पन्नंअतएवादृश्यम् तथाभोक्तुःसुखदुःखादेःसुखदुःखाद्यनुभवस्यानुसाधनम् स्थूलशरीरस्यैतदनुगतस्यैव भोगसाधनमितिभावः एतद्वियोगेनैवमरणव्यवहारइतिबोध्यम् ॥ २९ ॥ इतिजीवोपाधिद्वयमुक्त्वाईशोपाधिमाह अनादीति अनादि उत्पत्तिहीनम् नानाविधपरिणामशालितयापरिणामरूपेणनश्वरामिति अनादित्वमात्रोक्तयासूचितम् अनिर्वाच्यंसत्त्वासत्त्वाभ्यांनिर्वक्तुमशक्यम् कारणंसकलप्रपंचस्यजनकम् ईदृशीमायातुब्रह्मणःपरईश्वरव्यवहारसंपादकत्वादुत्कृष्टंप्रधानंशरीरकम् स्वार्थेकः एवमुपाधिभेदादेकमेवचैतन्यंयतःपृथक्स्थितंजीवईशइतिभेदबुद्धिविषयमतोलक्षणयोपाधिपरित्यागेनस्वात्मानमात्मनिअवधारयेदभेदेनजानीयात् क्रमाच्छ्रवणमनननिदिध्यासनक्रमेणेत्यर्थः ॥ ३० ॥

अथवाक्यार्थविचारफलमाह कोशेष्विति आनंदमयस्यब्रह्मत्वेअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयेषुचतुर्षुकोशेषुतत्तत्संगात्तत्तदाकृतिर्विभातियथाजपादिसंगात्स्फटिकोऽनेकाकृतिर्भाति आनंदमयस्यापिजीवत्ववादिनांतुतेनसहपंचसुकोशेष्वितिबोध्यं अस्मिन्महावाक्येपरितोविचारितेसम्यग्विचारितेसत्ययमात्मासंगरूपःअन्नमयादिभिःसंगरहितः असंगोनहिसज्जतइतिश्रुतेः अजोऽद्वयश्चविज्ञायते स्थूलोहमित्यादिस्त्वज्ञस्यतत्तत्कोशप्रसंगात्प्रतीतिःस्फटिकवत् तत्त्वज्ञस्यतुनतथाप्रतीतिरितिभावः एवंचतत्तदुपाधिकृततद्रूपताप्रतीतिनिरासएवविचारफलमितिभावः ॥ ३१॥ जाग्रदाद्यवस्थाऽपिबुद्धिधर्मोनात्मधर्मइत्याह बुद्धेरिति इहआत्मनिस्वप्नादिभेदेनजागृत्स्वप्नसुषुप्तिभेदेनयात्रिधावृत्तिर्दृश्यतेसाऽपिगुणत्रयात्मनःसत्वरजस्तमोरूपगुणत्रयस्वरूपायाबुद्धेर्धर्मः उक्तावस्थात्रयस्योक्तमूलकत्वात् एतदवस्थात्रयस्यास्मिन्

कोशेष्वयंतेषुतुतत्तदाकृतिर्विभातिसंगात्स्फटिकोपलोयथा ॥ असंगरूपोयमजोयतोऽद्वयोविज्ञायतेऽस्मिन्परितोविचारिते ॥ ३१ ॥ बुद्धेस्त्रिधावृत्तिरपीहदृश्यतेस्वप्नादिभेदेनगुणत्रयात्मनः ॥ अन्योऽन्यतोऽस्मिन्व्यभिचारतोमृषानित्येपरेब्रह्मणिकेवलेशिवे ॥ ३२ ॥ देहेंद्रियप्राणमनश्चिदात्मनांसंघादजस्त्रंपरिवर्ततेधियः ॥ वृत्तिस्तमोमूलतयाज्ञलक्षणायावद्भवेत्तावदसौभवोद्भवः ॥ ३३ ॥

अवस्थानंव्यभिचारतोमृषाबुद्ध्यध्यासनिबंधनंननुवास्तवमित्यर्थः अन्योऽन्यतोव्यभिचारतस्तस्यावस्थात्रयस्यस्वरूपतोमृषात्वात्तद्भानस्यमृषात्वमेव स्वप्नकालेजाग्रत्सुषुप्त्योरभावात् जाग्रतिइतरद्वयस्याभावात् सुषुप्ताविवतरयोरभावात्परस्परंव्यभिचारोबोध्यः आत्मनस्तदनाश्रयत्वंविशेषणैराह नित्येउत्पत्तिनाशशून्येपरेगुणत्रयातीतेब्रह्मणिव्यापकेकेवलेऽसंगेशिवेआनंदरूपेएवंभूतेसदैकरसेपरस्परव्यभिचारधर्माधानमसंभवीतिभावः ॥ ३२ ॥ अथत्याज्यत्वायसंसारमूलभूतांवृत्तिमाह देहेतिएषांसंघात् इतरेतराध्यासविषयात् अजस्त्रंयावद्धियोबुद्धेर्वृत्तिस्तमोमूलतयाऽज्ञलक्षणाअज्ञत्वज्ञापिकायावत्परिवर्तते तावद्भवोद्भवःसंसारोद्भवोभवेत् तमःपदंरजसोप्युपलक्षणम् रजस्तमःप्रधानाबुद्धिःसंसारहेतुत्वात्सर्वथात्याज्येतिभावः ॥ ३३ ॥

कृतमहावाक्यविचारस्यकर्तव्यमाह नेतीतिअथातआदेशोनेतिनेतीतिप्रमाणेनानिराकृतंमिथ्यात्वेनगृहीतमखिलंजगत्येनसः ततोहृदासत्त्व प्रधानेनमनसासम्यगास्वादितंचिल्लक्षणंघनामृतंदुःखासंभिन्नंसुखंयेनसःस्वर्गादितुपरिणामदुःखत्वात्तत्संभिन्नमेवएवंभूतोऽशेषंजगद्देहेंद्रिया दिदृश्यसमूहंत्यजेत् हानोपादानबुद्धिविषयंनकुर्यात् किंतूदासीनस्तत्रभवेत् ननुदेहेंद्रियादिभिरेवतज्ज्ञानलाभात्कथमुपजीव्यस्यत्यागइत्या शंक्यदृष्टांतदर्शनेनपरिहरति यथातृषावान्आत्तःसद्रसोमाधुर्ययेनताहृशंनारिकेलनारंगादिफलांतर्वर्त्यंभःपीत्वातत्स्थानभूतंतत्फलंजहाति तत्रोदासीनोभवति तद्वत्सर्वदृश्यसारांशोब्रह्मतल्लाभेसतिनिःसारंदृश्यंनोपादेयंनापिहेयमितिभावः यतोभयादिसंभावनातद्धेयमित्युच्यते ॥ ३४ ॥ इतरस्यानित्यत्वेनतत्रवैराग्यार्थमात्मनएवनित्यत्वमाह कदाचिदिति कदापीत्यर्थः अनवःउत्पत्त्यनंतरंविद्यमानोहिनवःते नजन्मानंतरास्तित्वंव्यावर्तितं नवत्वाभावेनैवजीर्णत्वाभावादवस्थांतरापत्तिरूपपरिणामोऽपिनिरस्तःअनेनजायतेऽस्तिवर्धतेविपरिणमतेऽप

नेतिप्रमाणेननिराकृताखिलोहृदासमास्वादितचिद्घनामृतः ॥ त्यजेदशेषंजगदात्तसद्रसंपीत्वायथांऽभः प्रजहातितत्फलम् ॥ ३४ ॥ कदाचिदात्मानमृतोनजायतेनक्षीयतेनापिविवर्धतेऽनवः ॥ निरस्तसर्वातिशयःसुखात्मकःस्वयंप्रभःसर्वगतोऽयमद्वयः ॥ ३५ ॥ एवंविधेज्ञानमयेसुखात्मकेकथंभवोदुःखमयः प्रतीयते ॥ अज्ञानतोऽध्यासवशात्प्रकाशतेज्ञानेविलीयेतविरोधतःक्षणात् ॥ ३६ ॥

क्षीयतेनश्यतीतिषड्भावविकारराहित्यमुक्तं एवंचैतद्भिन्नंसर्वमुक्तषड्भावविकारवत्त्वादनित्यमितिततोविरज्येतेतिबोधितं यतईदृशोतएवानिरस्तःसर्वस्यदेहेंद्रियादेरतिशयोमहत्त्वंयेनस्वलाभात्सः यल्लाभान्नापरोलाभइतिश्रुतेः यतःसुखात्मकःआनंदस्वरूपः स्वयंप्रभःस्वप्रकाशः देहेंद्रियादिस्तुदुःखस्वरूपःपरप्रकाश्यश्च तस्यभासासर्वमिदंविभातीतिश्रुतेःसर्वगतोव्यापकःअयमहंबुद्धिविषयःप्रत्यगात्माऽपिअद्वयःउक्ताद्वयब्रह्मस्वरूपएव नततोऽतिरिक्तइतिभावःअयमात्माब्रह्मेतिश्रुतेः ॥३५॥ ननुएवंविधेविकारशून्येआत्मनिजन्ममरणादिप्रवाहरूपसंसारभानंकथमितिशंकते एवंविधेइति दुःखमयःदुःखप्रचुर इति उत्तरयाति अज्ञानमूलकोयोऽध्यासोदेहांतःकरणादौअहंममेत्यध्यासस्तद्वशात् एवंचभ्रांतिरूपातत्प्रतीतिरितिभावः नन्वेवंकथंतस्यसंसारस्यनिवृत्तिस्तत्राह ज्ञानेतिआविर्भूतइतिशेषः ज्ञानस्याज्ञानविरोधित्वात्तदुत्पत्तिक्षणएवकारणभूताज्ञाननाशात्तत्कार्यसंसारस्यापिविलयइत्यर्थः यथारज्जुसर्पस्यलयइत्यर्थः ॥ ३६ ॥

अथाध्यासलक्षणमाह यदन्यदिति यदन्यत्सर्पादिकमन्यत्ररज्ज्वादौभ्रमात्भ्रमजनकाद्दोषाद्विभाव्यतेविज्ञायते अमुंविपश्चितोविद्वांसो ध्यासइत्याहुःयथाऽसर्पभूतेरज्ज्वादौअहिविभावनंसर्पारोपोरज्ज्वबुद्धिमूलकस्तद्वदीश्वरेऽपिजगद्देहादिसंसारात्मकंसर्वंविभाव्यतेआत्मज्ञा नाभावाद्यथार्थतयाज्ञायते ॥ ३७ ॥ आत्मनिजगद्भानेकीदृशोऽध्यासोनिमित्तंतदाह विकल्पेति सर्वविकल्पकारणमायारहितेवस्तुतत्सं गरहितेचिदात्मकेचित्स्वरूपेसर्वकारणेनिरामयेदुःखासंभिन्नानंदमयेकेवलेसर्वविकारशून्येपरेदृश्यविलक्षणेब्रह्मणिव्यापकेआत्मनिप्रथमम हंकारःकल्पितःसएवाध्यासः अहंबुद्ध्यात्मकोऽध्यासएवसर्वसंसारकारणमितिभावः ॥३८॥ बुद्धिनिष्ठएवसंसारोनत्वात्मनिष्ठइत्यत्राहा न्वयव्यतिरेकौप्रमाणयति इच्छादीति परेसर्वसाक्षिणिआत्मनिसंसृतिहेतवःभासमानसंसारकारणंसदाकालत्रयेऽपिइच्छादिरागादिसुखादि

यदन्यदन्यत्रविभाव्यतेभ्रमादध्यासमित्याहुरमुंविपश्चितः ॥ असर्पभूतेहिविभावनंयथारज्ज्वादिकेतद्वद
पीश्वरेजगत् ॥ ३७ ॥ विकल्पमायारहितेचिदात्मकेऽहंकारएषःप्रथमःप्रकल्पितः ॥ अध्यासएवात्म
निसर्वकारणेनिरामयेब्रह्मणिकेवलेपरे ॥ ३८ ॥ इच्छादिरागादिसुखादिधर्मिकाःसदाधियःसंसृतिहेत
वःपरे । यस्मात्प्रसुप्तौतदभावतःपरःसुखस्वरूपेणविभाव्यतेहिनः॥३९॥अनाद्यविद्योद्भवबुद्धिबिंबितोजी
वःप्रकाशोऽयमितीर्यतेचितः ॥ आत्माधियःसाक्षितयापृथक्स्थितोबुद्ध्यापरिच्छिन्नपरःसएवहि ॥४०॥

धर्मिकाःइच्छोपेक्षेरागद्वेषौसुखदुःखेइत्येवमादिद्वंद्वधर्मिकाःधियएव धीषुसतीषुसंसारइत्यन्वयमुक्त्वातद्व्यतिरेकमाह यस्मात्कारणात्प्रसु प्तौतदभावात् धीवृत्त्यभावात् परआत्मानोऽस्माभिःतृतीयार्थेषष्ठी सुखरूपेणस्वस्वरूपमात्रेणविभाव्यतेनिश्चीयते नतुसंसारित्वेनेतिभावः सुप्तोत्थितस्तुसुखमहमस्वाप्समितिप्रत्यभिज्ञानुभवात्तदात्मस्वरूपनिश्चयोऽस्तीतितात्पर्यम् ॥ ३९ ॥ पुनस्तत्त्वंपदार्थस्वरूपमाह अना दीतिअनादिर्याविद्याततउद्भवोयस्याबुद्धेरंतः करणस्यतत्रबिंबितःप्रतिबिंबिताश्चितःप्रकाशःसजीवइतीर्यते आत्मापरमात्माधियःसाक्षित याधीधर्मासंगेनैवपृथक्स्थितःअंतर्यामितयेत्यर्थः जीवोऽहंसुखीत्यादिप्रकारेणांतःकरणधर्माध्यासवान्परमात्मातुसाक्षितयासर्वत्रविद्यमानोऽ पिनतथेतिभावःअतएवबुद्ध्यापरिच्छिन्नपरः बुद्धिलक्षणपरिच्छेदरहितःअतएवपरः एवंचज्ञानेनप्रतिबिंबाधारविलयेप्रतिबिंबस्यविलयात्स जीवःसएवपरमात्मैवहिप्रसिद्धंसइत्यस्यचावृत्तिर्बोध्या ॥ ४० ॥

अथबुद्ध्यात्मनोःपरस्पराध्यासवशात्परस्परधर्मभानमितिदार्ढ्यायपुनराह चिद्बिंबेति चिदात्मचेतसोरन्योन्याध्यासवशात्परस्परतादात्म्यारोपाज्जडाजडत्वंप्रतीयते चेतसोवृत्तीनांज्ञानत्वंजीवात्मनोजडत्वंप्रतीयते अतएवज्ञानाश्रयआत्मेतिचितएवतार्किकव्यवहारःजीवात्मनिजडात्माकथ्यतेबुधैरितिस्मार्तव्यवहारश्च अत्रहेतुःचिदित्यादि चिद्बिंबंयस्यसाचिदाभासःअक्षैःसहितःसाक्षःसेंद्रियःसचासावात्मामनःधीरंतःकरणंतेषांप्रकृष्टसंगादतिसन्निकर्षादध्यासइत्यर्थः अत्रदृष्टांतःअनलाक्तलोहवत्अग्नितप्तलोहपिंडवत् अग्निधर्मोदाहकत्वंलोहधर्मश्चवर्तुलत्वाद्यनलेभासते तत्रहेतुरेकत्रवासात्परस्पराविभागेनवृत्तेरित्यर्थः तद्वदेतयोरापिपरस्परधर्माध्यासइत्यर्थः ॥ ४१ ॥ उक्तमेवार्थंदार्ढ्यायपुनराह गुरोरिति वेदवाक्यतइत्यनेनश्रवणंगुरोःसकाशादपि ततश्चानेनमननमुक्तं ताभ्यांसंजातोविद्ययाज्ञानरूपस्यात्मनोऽनुभवो

चिद्बिंबसाक्षात्मधियांप्रसंगतस्त्वेकत्रवासादनलाक्तलोहवत् ॥ अन्योऽन्यमध्यासवशात्प्रतीयतेजडाजडत्वंचचिदात्मचेतसोः ॥ ४१ ॥ गुरोःसकाशादपिवेदवाक्यतःसंजातविद्यानुभवोनिरीक्ष्यतम् ॥ स्वात्मानमात्मस्थमुपाधिवर्जितंत्यजेदशेषंजडमात्मगोचरम् ॥ ४२ ॥ प्रकाशरूपोऽहमजोऽहमद्वयोऽसकृद्विभातोऽहमतीवनिर्मलः ॥ विशुद्धविज्ञानघनोनिरामयःसंपूर्णआनंदमयोऽहमक्रियः ॥ ४३ ॥

यस्यसः अनेनकृतनिदिध्यासनइत्यर्थः तंचिदानंदस्वरूपंस्वात्मानमुपाधिवर्जितंरहितोपाधिधर्ममात्मस्थंहृत्स्थंनिरीक्ष्यअपरोक्षीकृत्याशेषंजडंदृश्यंत्यजेत् तत्रोदासीनोभवेदितिभावः ॥ ४२ ॥ ज्ञेयंनिरुपाधिकंस्वरूपंश्लोकद्वयेनाह प्रकाशेति अहंप्रकाशरूपःस्वप्रकाशःपरप्रकाशहीनःपरप्रकाशरूपोयथाघटादिः अजोजन्मादिहीनःअद्वयःसजातीयद्वितीयरहितःअसकृद्विभातःसकृदपिपरेणभासकांतरेणप्रकाशितःसकृद्विभातःनसकृद्विभातोसकृद्विभातःनतत्रसूर्योभातिनचंद्रतारकमितिश्रुतेःनतद्भासयतेसूर्यइतिस्मृतेश्च अतीवनिर्मलःमायाकृतावरणविक्षेपरहितःविशुद्धविज्ञानघनःविशुद्धचिदेकरसः निरामयःकर्तृत्वाभिमानरहितःसंपूर्णःदेशकालपरिच्छेदहीनः आनंदमयःआनंदरूपःस्वार्थेमयट्अक्रियःपरिणामहीनः ॥ ४३ ॥

सद्वैवेति अहंसदैवकालत्रयेऽपिमुक्तः सर्वधर्मरहितः अचिंत्यशक्तिमान्यःपरमात्मा अतींद्रियज्ञानंइंद्रियातिरिक्तज्ञानरूपः यतोवाचोनिवर्तंतेअप्राप्यमनसासहइतिश्रुतेः अविक्रियात्मकोऽपरिणामी अनंतपारःअंतःकालतःपारःपरंतीरंतावविद्यमानौयस्य तेनदेशकालपरिच्छेदहीनः ईदृशोयःपरमात्माबुधैर्हृदिअहर्निशंविभावितःसोऽहमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ एवंभावनायाःफलमाह एवमिति उक्तरीत्यासदाआत्मानंअखंडितात्मनाविषयानाकृष्टचित्तेनविचारमाणस्यध्यायतः धातूनामनेकार्थत्वात्चरम।णएवचारमाणःस्वार्थेऽण् विशुद्धभावनाब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिरुदेतीतिशेषः साचोदिताकारकैर्देहांतरप्रापककर्मभिःसहाविद्यामचिरेणशीघ्रमेवहन्यात् यथोपासितंसेवितंरसायनंरुजोहन्यात्तद्वत् ॥ ४५ ॥ तत्रध्यानेइतिकर्तव्यतामाह विविक्तइति निर्जनइत्यर्थः आसीनोयथोचितपद्मासनाद्युप

सदैवमुक्तोऽहमचिंत्यशक्तिमानतींद्रियज्ञानमविक्रियात्मकः ॥ अनंतपारोऽहमहर्निशंबुधैर्विभावितोऽहंहृदिवेदवादिभिः ॥ ४४ ॥ एवंसदात्मानमखंडितात्मनाविचारमाणस्यविशुद्धभावना ॥ हन्यादविद्यामचिरेणकारकैरसायनंयद्वदुपासितंरुजः ॥ ४५ ॥ विविक्तआसीनउपारतेंद्रियोविनिर्जितात्माविमलांतराशयः ॥ विभावयेदेकमनन्यसाधनोविज्ञानदृक्केवलआत्मसंस्थितः ॥ ४६ ॥ विश्वंयदेतत्परमात्मदर्शनंविलापयेदात्मनिसर्वकारणे ॥ पूर्णश्चिदानंदमयोवतिष्ठतेनवेदबाह्यंनचकिंचिदांतरम् ॥ ४७ ॥

विष्टः उपारतेंद्रियः तेनशमदमादिसंपन्नः विनिर्जितात्माप्राणायामादिभिर्जितांतःकरणःअतएवविमलांतराशयोविशुद्धचित्तः विज्ञानदृक्विज्ञानेएवदृक्भावनंयस्यसः द्रष्टृदृश्यभानरहितः अनेननिर्विकल्पकसमाधिरुक्तः अनन्यसाधनः तत्त्वज्ञानातिरिक्तमुक्तिसाधनास्तित्वभ्रमरहितः केवलोऽसंगःआत्मसंस्थितः आत्मन्येवसंस्थासमाप्तिः संजातायस्यसः तेननकदापिविषयांतरसंचारवच्चित्तः विभावयेत्ध्यायेत् ॥ ४६ ॥ किंच यदेतत्भूतंभविष्यद्वर्तमानंविश्वंपरमात्मादर्शनंभासकोयस्यतत् तस्यभासासर्वमिदंविभातीतिश्रुतेः तत्सर्वकारणेमायासन्निधानात्सर्वोपादानत्वेनाभिमतेआत्मनिविलापयेत् उपादानसत्ताव्यतिरेकेणकार्यसत्तांनपश्येत् तादृशस्यलक्षणमाहसंपूर्णःअवाप्तसमस्तकामः तस्यकाम्याभावात्चिदानंदमयःतद्रूपोवतिष्ठते बाह्यमांतरंचदृश्यंनजानाति सर्वत्रब्रह्मदर्शनादितिभावः ॥ ४७ ॥

१९॥ ॥ ७ ॥

समाधिसिद्धेः पूर्वंयत्कर्तव्यंतदाह पूर्वमिति समाधेःसकलविषयव्यासंगनिवृत्तिपूर्वकंब्रह्माकारवृत्तिःसमाधिस्ततःपूर्वंअखिलंसचराचरंजगत्ओंकारमात्रंविचिंतयेत् ओंकारोमीयतेनयेतिमात्राप्रमाणंबोधकत्वेनपरिच्छेदकोयस्यतथाजानीयात् तदेवविवृणोति तदेवेति जगदेवेत्यर्थःप्रणवोवाचकोविभाव्यतेएंततद्धिप्रसिद्धइत्यर्थः इयंभावनाज्ञानवशादेवनबोधतः निर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारस्तदुत्तरंनेत्यर्थः तस्यसर्ववृत्त्युपमर्दकत्वात् ॥ ४८ ॥ उक्तमर्थंविवृणोति अकारेति अकारसंज्ञस्तद्वाच्यः पुरुषोहिविश्वकोविश्वएवविश्वकःविश्वशब्देनपारिभाषितः अयंजाग्रत्साक्षीविराट् ततःस्वप्नसाक्षीतैजसःतेनपदेनपारिभाषितः लिंगदेहाभिमानीहिरण्यगर्भउकारकः उकारप्रतिपाद्यईर्यते ततःसुषुप्तिसाक्षीप्राज्ञपदवाच्योमायोपाधिकोमकारस्तद्वाच्यःपठ्यतेऽखिलैर्वेदैः इयंभावनासमाधिपूर्वंसमाधेःपूर्वमेव नतत्त्वतः तत्त्वसा

पूर्वंसमाधेरखिलंविचिंतयेदोंकारमात्रंसचराचरंजगत् ॥ तदेववाच्यंप्रणवोहिवाचकोविभाव्यतेज्ञानवशान्नबोधतः ॥ ४८ ॥ अकारसंज्ञःपुरुषोहिविश्वकोह्युकारकस्तैजसईर्यतेक्रमात् ॥ प्राज्ञोमकारःपरिपठ्यतेऽखिलैःसमाधिपूर्वंनतुतत्त्वतोभवेत् ॥ ४९ ॥ विश्वंत्वकारंपुरुषंविलापयेदुकारमध्येबहुधाव्यवास्थितम् ॥ ततोमकारेप्रविलाप्यतैजसंद्वितीयवर्णंप्रणवस्यचांतिमे ॥ ५० ॥ मकारमप्यात्मनिचिद्घनेपरेविलापयेत्प्राज्ञमपीहकारणम् ॥ सोऽहंपरंब्रह्मसदाविमुक्तिमद्विज्ञानदृङ्मुक्तउपाधितोऽमलः ॥ ५१ ॥

क्षात्कारेसतिनभवेत् सर्वस्यब्रह्मणिप्रविलयात् ॥ ४९ ॥ अथविलापनप्रकारमाहद्वाभ्याम् विश्वंत्विति उकारमध्येबहुधाव्यवास्थितंस्थूलदेहनिबंधनंस्थूलदेहाभिमानेनास्थितंविश्वंपुरुषंतद्वाचकमकारंचविलापयेत् तुश्चार्थे विलीनंभावयेत् ततस्तैजसंलिंगदेहाभिमानिनंपुरुषंतद्वाचकंप्रणवद्वितीयवर्णमुकारंविलीनाविश्वकंमकारेविलाप्यविलीनंभावयित्वा ॥ ५० ॥ ततस्तादृशंमकारंतद्वाच्यंप्राज्ञंचकारणंकारणत्वाभिमानिनंपुरुषंइहात्मनिचिद्घनेपरेविलापयेत् तथाभावयेत् ततःसोऽहंसर्वविलापाधिष्ठानंपरंब्रह्मविभावयेत् तद्विशिनष्टि सदाविमुक्तिमत्नित्यमुक्तम् नन्वहंपदार्थस्यरागद्वेषादिमलिनस्यकथंब्रह्मत्वभावनेत्याशंक्याहंपदार्थंविशिनष्टि उपाधितोमुक्तःअतएवामलःतथाभावनेसाधनम् विज्ञानदृग्विज्ञानंनिदिध्यासनंब्रह्ममात्रप्रत्ययाविच्छेदरूपाद्दृक्तत्साक्षात्कारेसाधनंयस्यसः ॥ ५१ ॥ ॥१९॥

एवंभावनावतोलक्षणमाह एवमिति उक्तप्रकारेणसदाजातापरमात्मन्येकभावनायस्यसः परिविस्मृतमखिलंपुत्रदेहादियेनसः अतएव स्वस्वरूपानदनंवतुष्टः नतुविषयानंदेन तस्यपरिणामेदुःखरूपत्वात्ततोविरक्तइत्यर्थः साक्षान्नित्यात्मनिसुखप्रकाशकः साक्षादौपाधिकनामरूपभेदराहित्येननित्यमखंडितमात्मस्वरूपंयत्सुखप्रकाशश्चतद्रूपः एवंरूपोविमुक्तोजीवन्मुक्तः अचलंनिश्चलंवारियस्यतादृशासिंधुवदास्ते विषयसंबंधरूपलहरीरहितआस्तइत्यर्थः ॥ ९२ ॥ ईदृशस्यमत्प्राप्तिर्भवत्येवेत्याह एवमिति उक्तप्रकारेणसदाभ्यस्तसमाधेर्योगिनः निवृत्ताःसर्वेषामिंद्रियाणांगोचराविषयाःशब्दादयोयस्य विनिर्जिताअशेषारिपवःकामादयोयेनतस्य तज्जयेनविषयेष्वं

एवंसदाजातपरात्मभावनःस्वानंदतुष्टःपरिविस्मृताखिलः ॥ आस्तेसनित्यात्मसुखप्रकाशकःसाक्षाद्विमुक्तोऽचलवारिसिंधुवत् ॥ ५२ ॥ एवंसदाऽभ्यस्तसमाधियोगिनोनिवृत्तसर्वेंद्रियगोचरस्यहि ॥ विनिर्जिताशेषरिपोरहंसदादृश्योभवेयंजितषड्गुणात्मनः ॥ ५३ ॥ ध्यात्वैवमात्मानमहर्निशंमुनिस्तिष्ठेत्सदामुक्तसमस्तबंधनः ॥ प्रारब्धमश्नन्नभिमानवर्जितोमय्येवसाक्षात्प्रविलीयतेततः ॥ ५४ ॥ आदौचमध्येचतथैवचांततोभवंविदित्वाभयशोककारणम् ॥ हित्वासमस्तंविधिवादचोदितंभजेत्स्वमात्मानमथाखिलात्मनाम् ॥ ५५ ॥

तःकरणाप्रवृत्तिःसूचिता अतएवसर्वज्ञत्वानित्यत्वानित्यतृप्तत्वबोधरूपत्वस्वतंत्रत्वनित्यमलुप्तत्वानंतरूपाःषड्गुणायस्यतादृशआत्माजितोवशीकृतोयेनतस्यसदादृश्योभवेयम् एतेनमद्भक्तस्ययोगिनोऽहंदृश्योनतुभक्तिविमुखस्येतिसूचितम् ॥ ९३ ॥ एवंविधोजीवन्मुक्तःप्रारब्धवशेनअनभिमानः भोगानश्नंस्तिष्ठेत् ततोमय्येवविलीयतेमद्रूपोभवतीत्याह ध्यात्वैवमिति ॥ ९४ ॥ सर्वधर्मापेक्षयायमेवधर्मोज्यायानित्याह आदौचेति भवंसंसारंआदिमध्यावसानेषुसर्वथाभयशोकयोःकारणंविदित्वातत्कारणीभूतंविधिवादैर्यजेतेत्यादिभिश्चोदितंबोधितंसमस्तंकर्ममार्गंकाम्यंहित्वाअखिलात्मनांजीवानांस्वरूपभूतंमामात्मानंपरमेश्वरंभजेत् यथाधनस्यार्जनेनादौदुःखंमध्येपालनकृतंतत्रराजादिकृतभयमंतेनाशेशोकपर्यवसायिदुःखमेवंपदार्थमात्रेद्रष्टव्यम् ॥ ९९ ॥

नयप्रभेदभावनयानामरूपाविभागेनमद्रूपएवभवतीत्यनुमर्थंसदृष्टांतमाह आत्मनीति आत्मानिसर्वाधिष्ठानेमयिइदंस्वस्वरूपंजीवमभेदेन विभावयन्यदातिष्ठतीतिशेषः तदामयात्मनापरमेश्वरेणाभेदेनभवति अभिन्नोभवति तत्रदृष्टांतः यथासमुद्रेप्रविष्टंनद्यादिजलंसमुद्रएव यथाक्षीरेगवादिक्षीरेप्रक्षिप्तंपयःक्षीरमेव यथाव्योम्निमहाकाशेघटाद्यवच्छिन्नाकाशोघटादिभंगे यथाचर्मभस्त्रिकाद्यवच्छिन्नोवायुरनिलेमहावायौनामरूपाविभागेनैकीभवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ एवमात्मतत्त्वज्ञस्यजगत्सत्यत्वभ्रमःस्वतएवापैतीत्याह इत्थमिति हिरप्यर्थे लोकसंस्थितोऽपिजीवन्मुक्तिदशायांप्रारब्धवशाल्लोकव्यवहारंकुर्वन्नपिजगन्मृषैवेतिविभावयन्सन्यदियदाइत्थमीक्षते ऐकात्म्यंजानीयात्तदानिवृत्तजगत्सत्यत्वभ्रमोभवतीतिशेषः तत्रहेतुः श्रुतियुक्तिमानतोनिराकृतत्वात् अतोऽन्यदार्तमित्यादिश्रुतिरूपात् जगन्मिथ्यादृश्यत्वात्

आत्मन्यभेदेनविभावयन्निदंभवत्यभेदेनमयाऽत्मनातदा ॥ यथाजलंवारिनिधौयथापयःक्षीरेवियद्व्योम्न्यनिलेयथाऽनिलः ॥ ५६ ॥ इत्थंयदीक्षेतहिलोकसंस्थितोजगन्मृषैवेतिविभावयन्मुनिः ॥ निराकृतत्वाच्छ्रुतियुक्तिमानतोयथेंदुभेदोदिशिदिग्भ्रमादयः ॥ ५७ ॥ यावन्नपश्येदखिलंमदात्मकंतावन्मदाराधनतत्परोभवेत् ॥ श्रद्धालुरत्यूर्जितभक्तिलक्षणोयस्तस्यदृश्योऽहमहर्निशंहृदि ॥ ५८ ॥ रहस्यमेतच्छ्रुतिसारसंग्रहंमयाविनिश्चित्यतवोदितंप्रिय ॥ यस्त्वेतदालोचयतीहबुद्धिमान्समुच्यतेपातकराशिभिःक्षणात् ॥ ५९ ॥

शुक्तिरजतवदितितदुपबृंहितानुमानरूपात्मानतःप्रमाणतोनिराकृतत्वात् तत्रदृष्टांतोयथेंदुभेदः एकचंद्रेद्विचंद्रत्वभ्रमस्तदेकत्वज्ञानेननिवर्ततेयथाचदिशिप्राच्यादौअन्यदिक्त्वभ्रमः सोऽपितत्त्वज्ञानान्निवर्तते एवंभ्रमतःपुरुषस्यदिक्षुभ्रमणभ्रमोनिकटवर्तिवृक्षादौचभ्रमणभ्रमस्तत्स्थैर्यज्ञानेननिवर्ततेतद्वत् ॥ ५७ ॥ ईदृशज्ञानेमदाराधनमेवोपायइत्याह यावदिति अखिलंजगत्मदात्मकंमदधिष्ठानकंमद्विवर्तभूतंयावन्नपश्येत्तावन्मत्प्राप्तयेश्रद्धालुः भगवदाराधनमेवज्ञानप्रापकमित्यत्रदृढविश्वासवान् अतिशयेनोर्जिताद्वृद्धिमतीभक्तिर्मयिभगवतिपूज्यतानुद्धिरूपालक्षणंचिह्नंयस्यसः तावन्मदाराधननिष्ठोभवेत् एवंहितस्यहृदिअहमहर्निशंदृश्योभवामि येयथामांप्रपद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहमितिस्मृतेः ॥ ५८ ॥ स्वोक्तवचनजातस्यश्रुतिसमत्वंकथमेतदालोचनमपिमदाराधनप्रतिबंधकदुरितध्वंसोपायइत्याह रहस्यमिति श्रुतिसारसंग्रहत्वेनातिगोपनीयताअप्रमाणशंकाकलंकराहित्यंसूचितम् आलोचयतिसम्यग्विचारयति ॥ ५९ ॥

अथभगवान्उक्तमेवार्थंसंक्षेपेणदार्ढ्यायपुनराह भ्रातरिति यदीतियदित्यर्थे यदीदंजगत्परिदृश्यतेतत्सर्वंमायैवेतिज्ञात्वेतिशेषः चेतसा सर्वंपरिहृत्यतत्रौदासीन्यंकृत्वामद्भावनयामदैक्यभावनयाभावितंशुद्धंमानसंयस्यताहृशस्तिष्ठइत्युपदिश्याशिषंप्राह निरामयःसन्सुखीभव सर्वदुःखनिवृत्त्येतिभावः ततोऽतरंगामन्यामाशिषमाह आनंदमयोभव तद्रूपोभवेत्यर्थः यद्यपिपूर्वमानंदरूपत्वमस्त्येवतथाऽपितत्प्राप्तिर्विस्मृतकंठस्थभूषणप्राप्तिवत् ॥ ६० ॥ एवंरीत्यास्वोपासकस्यलोकपावनत्वमाह यइति कदावायदाकदाचिदित्यर्थः इदानिर्मलेनांतःकरणेनयोमामगुणंप्राकृतसत्त्वरजस्तमोरूपगुणरहितम् सच्चिदानंदरूपत्वात् अतएवगुणात्परंगुणादव्याकृतात्परंमायातीतम् यदिवा यद्वेत्यर्थः गुणात्मकंसर्वज्ञत्वादिलोकोत्तरलावण्यादिगुणवानात्मामूर्तिर्यस्यतंदृश्यमानंरूपंसेवते सद्विविधोऽप्युपासकः अहंमत्स्वरूपएव

भ्रातर्यदीदंपरिदृश्यतेजगन्मायैवसर्वंपरिहृत्यचेतसा ॥ मद्भावनाभावितशुद्धमानसःसुखीभवानंदमयोनिरामयः ॥ ६० ॥ यःसेवतेमामगुणंगुणात्परंहृदाकदावायदिवागुणात्मकम् ॥ सोहंस्वपादांचितरेणुभिःस्पृशन्पुनातिलोकत्रितयंयथारविः ॥ ६१ ॥ विज्ञानमेतदखिलंश्रुतिसारमेकंवेदांतवेद्यचरणेनमयैवगीतम् ॥ यःश्रद्धयापरिपठेद्गुरुभक्तियुक्तोमद्रूपमेतियदिमद्वचनेषुभक्तिः ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेश्रीरामगीतायांपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥छ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ एकदामुनयःसर्वेयमुनातीरवासिनः ॥ आजग्मूराघवंद्रष्टुंभयाल्लवणरक्षसः ॥ १ ॥

मामकइत्यर्थोवा प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियइत्युक्ते ताहृशोभक्तः स्वपादलग्नरेणुभिःसंस्पृशन्लोकत्रयमपिपुनाति आज्ञानध्वांतनिरसनेनपवित्रीकरोति यथारविःस्वकरैर्जगद्वितिमिरीकरोतितद्वत् ॥ ६१ ॥ इदानीमेतद्ग्रंथार्थालोचनासमर्थस्यपाठमात्रतोऽपिमहत्फलमाह विज्ञानंविज्ञानजनकंकरणव्युत्पत्त्येतिबोध्यम् वेदांतैरुपनिषद्वाक्यैर्वेद्यंचरणंजगज्जन्मादिलक्षणंकर्मयस्यतेन ननुपाठमात्रादेतादृशमत्फलप्राप्तिःकथमित्याशंक्यभवत्येवेतिसूचयंस्तत्रहेतुमाह मद्वचनेषुभक्तिर्विश्वासोयदीत्यर्थाद्गुरुवाक्यविश्वासस्यैवफलदायकत्वादितिभावः ॥ ६२ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्यहि०उत्तरकांडेसेतौपंचमःसर्गः ॥ ५ ॥ ॥
एकदेति लवणरक्षसः लवणनाम्नोभयादित्यर्थः ॥ १ ॥

रामाल्लवणकृतभयनाशकांक्षिणः ॥ २ ॥ ३ ॥ हेमुनिश्रेष्ठाः अहंकिंभवत्कार्यंकरवाणि मत्समीपेभवद्गागमनस्यचकिंकारणं यदियत्प्री
त्यासर्वदुःखनिवर्तनक्षमत्वबुद्ध्यायाप्रीतिस्तयायावद्द्रष्टुमागतास्तद्धन्योस्मि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अनुत्तमंनाविद्यतेशत्रुवधेउत्तममधिकंय

कृत्वाग्रेतमुनिश्रेष्ठंभार्गवंच्यवनंद्विजाः ॥ असंख्याताःसमायातारामादभयकांक्षिणः ॥ २ ॥ तान्पूजयि
त्वापरयाभक्त्यारघुकुलोत्तमः ॥ उवाचमधुरंवाक्यंहर्षयन्मुनिमंडलम् ॥ ३ ॥ करवाणिमुनिश्रेष्ठाःकिमागम
नकारणम् ॥ धन्योस्मियदियूयंमांप्रीत्याद्रष्टुमिहागताः ॥ ४ ॥ दुष्करंचापियत्कार्यंभवतांतत्करोम्यह
म् ॥ आज्ञापयंतुमांभृत्यंब्राह्मणादैवतंहिमे ॥ ५ ॥ तच्छ्रुत्वासहसाहृष्टश्च्यवनोवाक्यमब्रवीत् ॥ मधुना
मामहादैत्यःपुराकृतयुगेप्रभो ॥ ६ ॥ आसीदतीवधर्मात्मादेवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्यतुष्टोमहादेवोददौ
शूलमनुत्तमम् ॥ ७ ॥ प्राहचानेनयंहंसिसतुभस्मीभविष्यति ॥ रावणस्यानुजाभार्यातस्यकुंभीनसीश्रु
ता ॥ ८ ॥ तस्यांतुलवणोनामराक्षसोभीमविक्रमः ॥ आसीद्दुरात्मादुर्धर्षोदेवब्राह्मणहिंसकः ॥ ९ ॥
पीडितास्तेनराजेंद्रवयंत्वांशरणंगताः ॥ तच्छ्रुत्वाराघवोप्याहमाभैष्टमुनिपुंगवाः ॥ १० ॥ लवणं
नाशयिष्यामिगच्छंतुविगतज्वराः ॥ इत्युक्त्वाप्राहरामोपिभ्रातॄन्कोवाहनिष्यति ॥ ११ ॥ लवणंराक्ष
संदद्याद्ब्राह्मणेभ्योऽभयंमहत् ॥ तच्छ्रुत्वाप्रांजलिःप्राहभरतोराघवायवै ॥ १२ ॥ अहमेवहनिष्यामि
देवाज्ञापयमांप्रभो ॥ ततोरामंनमस्कृत्यशत्रुघ्नोवाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ लक्ष्मणेनमहत्कार्यंकृतंराघवसंयु
गे ॥ नंदिग्रामेमहाबुद्धिर्भरतोदुःखमन्वभूत् ॥ १४ ॥ अहमेवगमिष्यामिलवणस्यवधायच ॥ त्वत्प्र
सादाद्रघुश्रेष्ठहन्यांतंराक्षसंयुधि ॥ १५ ॥

स्मात्तत् ॥ ७ ॥ ८ ॥ यतोदुरात्माऽतःसर्वैर्दुर्धर्षोदुःसहः ॥ ९ ॥ वोयुष्माकंमाभीःभवत्वितिशेषः ॥ १० ॥ विगतज्वराःगतदुः
खाः ॥ ११ ॥ लवणराक्षसमित्यस्यकोवाहनिष्यतीत्यनेनान्वयः केवाब्राह्मणेभ्योऽभयंदद्यात् दास्यतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ वधायचवधायात्वित्यर्थः हन्यांहनिष्यामीत्यर्थः ॥ १५ ॥

॥१६॥ अभिषेचनेनिमित्तम् विषयसप्तम्यामयमर्थःफलति अकारयत्वसिष्ठादिभिरितिशेषः ॥ १७ ॥ १८ ॥ गेहेसंपूज्यस्थाप यित्वावनंगच्छतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ सतुयावद्वनचरोभवेत्भवतिसदनंनायातितावदेवेत्यन्वयः ॥ २० ॥ क्रुद्धःसन्योत्स्यतेशूलंविनैवेति

तच्छ्रुत्वास्त्वांकमारोप्यशत्रुघ्नंशत्रुसूदनः ॥ प्राहाद्यैवाभिषेक्ष्यामिमथुराराज्यकारणात् ॥ १६ ॥ आनाय्य चसुतंभारान्लक्ष्मणेनाभिषेचने ॥ अनिच्छंतमपिस्नेहादभिषेकमकारयत् ॥ १७ ॥ दत्वातस्मैशरंदिव्यं रामःशत्रुघ्नमब्रवीत् ॥ अनेनजहिबाणेनलवणंलोककंटकम् ॥ १८ ॥ सतुसंपूज्यतच्छूलंगेहेगच्छति काननम् ॥ भक्षणार्थंतुजंतूनांनानाप्राणिवधायच ॥ १९ ॥ सतुनायातिसदनंयावद्वनचरोभवेत् ॥ ता वदेवपुरद्वारितिष्ठत्वंधृतकार्मुकः ॥ २० ॥ योत्स्यतेसत्वयाक्रुद्धस्तदावध्योभविष्यति ॥ तंहत्वालवणंक्रूरं तद्वनंमधुसंज्ञितम् ॥२१॥ निवेश्यनगरंतत्रातिष्ठत्वंमेनुशासनात् ॥ अश्वानांपंचसाहस्रंरथानांचतदर्धक म् ॥ २२ ॥ गजानांषट्शतानीहपत्तीनामयुतत्रयम् ॥ आगमिष्यतिपश्चात्त्वमग्रेसाधयराक्षसम् ॥२३॥ इत्युक्त्वामूर्ध्न्यवघ्रायप्रेषयामासराघवः॥शत्रुघ्नंमुनिभिःसार्धमाशीर्भिरभिनंद्यच ॥२४॥शत्रुघ्नोपितथाचक्रेय थारामेणचोदितः ॥ हत्वामधुसुतंयुद्धेमथुरामकरोत्पुरीम् ॥ २५ ॥ स्फीतांजनपदांचक्रेमथुरांदानमान तः ॥ सीतापिसुषुवेपुत्रौद्वौवाल्मीकेरथाश्रमे ॥ २६ ॥ मुनिस्तयोर्नामचक्रेकुशोज्येष्ठोऽनुजोलवः ॥ क्र मेणविद्यासंपन्नौसीतापुत्रौबभूवतुः ॥२७॥ उपनीतौचमुनिनावेदाध्ययनतत्परौ ॥ कृत्स्नंरामायणंप्राहका व्यंबालकयोर्मुनिः ॥२८॥ शंकरेणपुराप्रोक्तंपार्वत्यैपुरहारिणा ॥ वेदोपबृंहणार्थायतावग्राहयतप्रभुः ॥२९॥

शेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ त्वमग्रेप्रथममेकएवराक्षसंसाधयनाशय पश्चाद्वधोत्तरंसेनात्वत्समीपमागमिष्यतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ स्फीतांसमृद्धांजनपदांजनवासस्थानभूताम् पूर्वंतुवनत्वान्नतथा ॥ २६ ॥ २७ ॥ क्रममेवाह उपनीतौचेति ॥ २८ ॥ य त्पुराशंकरेणपार्वत्यैप्रोक्तंरामायणंतद्वेदोपबृंहणार्थायवेदतात्पर्यार्थज्ञाननिमित्तमग्राहयत शब्दतोर्थतश्चबोधितवानित्यर्थः ॥ २९ ॥

तंत्रीशब्दतालाभ्यांसमायुक्तौअवैषम्येणयुक्तौयथातयोर्वैषम्यंनभवतितथागायंतौचेरतुः तंत्रीलयेतिपाठेतंत्र्यालयोर्मूर्छनातत्रसमायुक्तौभ
त्यंतनिपुणौ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ भूलोकेगंधर्वकिन्नरमध्येनेदृशःदेवालयेस्वर्गेदेवेषुनपातालेनागेषुनअथवाब्रह्मलोकेपिनेदृशोगायकःनाज्ञायी
त्यस्यैवविवरणम् नादर्शिसाक्षादीदृशंगानंस्वकर्णाभ्यांनश्रुतमित्यर्थः नाश्राविकर्णोपकर्णिकयामुकदेशेईदृशोविशिष्टगातास्तीतिन

कुमारौस्वरसंपन्नौसुंदरावश्विनाविव ॥ तंत्रीतालसमायुक्तौगायंतौचेरतुर्वने ॥३०॥ तत्रतत्रमुनीनांतौस
माजेसुररूपिणौ ॥ गायंतावभितोदृष्ट्वाविस्मितामुनयोब्रुवन् ॥ ३१ ॥ गंधर्वेष्विहकिन्नरेषुभुविवादेवेषु
देवालयेपातालेष्वथवाचतुर्मुखगृहेलोकेषुसर्वेषुच॥ अस्माभिश्चिरजीविभिश्चिरतरंदृष्टादिशःसर्वतोनाज्ञा
यीदृशगीतवाद्यगरिमानादर्शिनाश्राविच ॥ ३२ ॥ एवंस्तुवद्भिरखिलैर्मुनिभिःप्रतिवासरम् ॥ आसातेसु
खमेकांतेवाल्मीकेराश्रमेचिरम् ॥ ३३ ॥ अथरामोश्वमेधादींश्चकारबहुदक्षिणान् ॥ यज्ञान्स्वर्णमयीं
सीतांविधायविपुलद्युतिः॥३४॥तस्मिन्वितानेऋषयःसर्वेराजर्षयस्तथा ॥ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःसमाजग्मु
र्दिदृक्षवः ॥३५॥ वाल्मीकिरपिसंगृह्यगायंतौतौकुशीलवौ ॥ जागामऋषिवाटस्यसमीपंमुनिपुंगवः ॥३६॥
तत्रैकांतेस्थितंशांतंसमाधिविरमेमुनिम् ॥ कुशःपप्रच्छवाल्मीकिंज्ञानशास्त्रंकथांतरे ॥ ३७ ॥ भगव
न्श्रोतुमिच्छामिसंक्षेपाद्भवतोखिलम् ॥ देहिनःसंसृतिर्बंधःकथमुत्पद्यतेदृढः ॥ ३८ ॥ कथंविमुच्यतेदे
हीदृढबंधाद्भवाभिधात् ॥ वक्तुमर्हसिसर्वज्ञमह्यंशिष्यायतेमुने ॥ ३९ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ शृणुवक्ष्या
मितेसर्वंसंक्षेपाद्बंधमोक्षयोः ॥ स्वरूपंसाधनंचापिमत्तःश्रुत्वायथोदितम् ॥ ४० ॥

श्रुतमपीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ स्तुवद्भिर्मुनिभिःसहेतिशेषः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वितानेयज्ञसंसदि दिदृक्षवःयज्ञमितिशेषः संगृह्यगृहीत्वा
ऋषिवाटस्यऋषिवाटस्थानस्य ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ज्ञानशास्त्रंतत्त्वज्ञानकारणंशास्त्रंइतःपरंमुनिवियोगकालस्यसन्निहितत्वादिदंगुह्यंतत्त्वंप
प्रच्छेतिभावः ॥ ३७ ॥ भवतःसकाशादितिशेषः संसृतिर्भवःसंसाररूपोबंधः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तच्चमत्तःश्रुत्वायथामयोदितंकथितं
भविष्यति ॥ ४० ॥

तथैवाचरेत्यन्वयः अदेहस्यवस्तुतोदेहसंबंधहीनस्यापिदेहोमहागेहमेवयथागृहस्वामिनागृहस्यनतादात्म्यंतथास्यचिदात्मनोदेहेनापिनत दितिभावः ॥ ४१ ॥ तस्यचिदात्मनोस्मिन्देहेहंकारएवमंत्रीसचाहंकारस्तेनैवकल्पितः तत्सान्निध्येनमायायास्तद्रूपः परिणामइत्यत स्तेनकल्पितइत्युक्तं सोहंकारःस्वंस्वीयंदेहरूपगेहविषयमहंकारंममेत्याकाराभिमानंचिदात्मनिआरोप्य ॥ ४२ ॥ तेनचिदात्मनातादा त्म्यमभेदमापन्नोयतोतःस्वचेष्टितंचिदानंदेविदधाति ननुजडस्याहंकारस्यकथंचेष्टितत्वमतआह तद्भासितवपुस्तत्संपर्कादेवतादृशसामर्थ्यवा नयंजातइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ तेनाहंकारेणसंकल्पितोयमेवससंकल्पान्करोत्विातिसंकल्पाविषयीकृतः यद्वा स्वीयसंकल्पेनैवतद्वान्कृतोत्यंतसान्नि

तथैवाचरभद्रंतेजीवन्मुक्तोभविष्यसि ॥ देहएवमहागेहमदेहस्यचिदात्मनः ॥ ४१ ॥ तस्याहंकारएवा स्मिन्मंत्रीतेनैवकल्पितः ॥ देहगेहाभिमानंस्वंसमारोप्यचिदात्मनि ॥ ४२ ॥ तेनतादात्म्यमापन्नःस्व चेष्टितमशेषतः ॥ विदधातिचिदानंदेतद्भासितवपुःस्वयम् ॥ ४३ ॥ तेनसंकल्पितोदेहीसंकल्पनिगडा वृतः ॥ पुत्रदारगृहादीनिसंकल्पयतिचानिशम् ॥ ४४ ॥ संकल्पयन्स्वयंदेहीपरिशोचतिसर्वदा ॥ त्रयस्तस्या हमोदेहा अधमोत्तममध्यमाः ॥ ४५ ॥ तमःसत्त्वरजःसंज्ञाजगतःकारणंस्थितेः ॥ तमोरूपाद्धिसंकल्पा न्नित्यंतामसचेष्टया ॥ ४६ ॥ अत्यंततामसोभूत्वाकृमिकीटत्वमाप्नुयात् ॥ सत्त्वरूपोहिसंकल्पोधर्म ज्ञानपरायणः ॥ ४७ ॥ अदूरमोक्षसाम्राज्यःसुखरूपोहितिष्ठति ॥ रजोरूपोहिसंकल्पोलोकेसव्यवहा रवान् ॥ ४८ ॥

कर्षेणतादात्म्यापन्नत्वात् यथाभार्याविशिष्टएवगृहस्थोगृहस्थस्यभार्येतिचव्यवहारस्तद्वदयंव्यवहारोबोध्यः तदीयसंकल्परूपानिगडेना वृतोबद्धःसंकल्पयतिकामयते ॥ ४४ ॥ तानिकामयन्तदलाभेलब्धनाशेचशोचाति त्रयःतमःसत्त्वरजोरूपाः ॥ ४५ ॥ तदेवाह तमइ त्यादि अतएवजगतःस्थितेःकारणं तेषांकार्यविशेषानाह तमोरूपादिति तमोरूपात्तमोगुणप्राधान्येनकृतात्संकल्पादित्यर्थःवृत्तिवृत्तिमतो रभेदात् तमोरूपादित्युक्तकारणानुरूपत्वात्कार्यस्यतत्कृतचेष्टायास्तामसत्वम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मोक्षोप्यनयैववृत्त्याप्राप्यइत्याहादूरे ति अतएवसपुरुषःसुखरूपस्तिष्ठति हिप्रसिद्धं यस्यरजोरूपःसंकल्पःसलोकेव्यवहारवान् ॥ ४८ ॥

ततःव्यवहारयुतःपुत्रदारानुरंजितः संसारेराजससंकल्पकृततत्तत्कर्मवशात्तिष्ठति यस्यसंकल्पएतत्पूर्वोक्तंत्रिविधमपिरूपंपारित्यज्यशाम्य तीतिशेषः ॥ ४९ ॥ सपरंपदमाप्नोतिसत्त्वरूपसंकल्पस्यहिक्रमेणसर्वसंकल्पनाशद्वारादूरमोक्षत्वंप्रागुक्तंबोध्यम् आत्मपरिक्षयेअत्रात्मा संकल्पःअतस्त्वंदृष्टीःसर्वेंद्रियज्ञानानिपरित्यज्यमनसैवमनोविनियम्याविषयेभ्योनिवर्त्य ॥ ५० ॥ बाह्येंद्रियविषयसहितोयआभ्यंतरोंद्रि यविषयोर्थस्तस्यताद्विषयस्यसंकल्पस्यक्षयंकुरुसंकल्पंत्यजेत्यर्थः अन्योपायेननसर्वथासुखप्राप्तिरित्याह यदीति ॥ ५१ ॥ तादृशत पःपूर्वकंपातालाद्यन्यतमलोकस्थस्यापितवसंकल्पोपशमादृतेतंविना ॥ ५२॥ अनाबाधेदुःखासांमिश्रे अविकारेविषयसंबंधंविनैवप्राप्ये प

परितिष्ठतिसंसारेपुत्रदारानुरंजितः ॥ त्रिविधंतुपरित्यज्यरूपमेतन्महामते ॥ ४९ ॥ संकल्पःपरमाप्नोति पदमात्मपरिक्षये ॥ दृष्टीःसर्वाःपरित्यज्यनियम्यमनसामनः ॥ ५० ॥ सबाह्याभ्यंतरार्थस्यसंकल्पस्यक्षयं कुरु ॥ यदिवर्षसहस्राणितपश्चरसिदारुणम् ॥५१॥ पातालस्थस्यभूस्थस्यस्वर्गस्थस्यापितेनघ ॥ नान्यः कश्चिदुपायोस्तिसंकल्पोपशमादृते ॥ ५२ ॥ अनाबाधेविकारेस्वेसुखेपरमपावने ॥ संकल्पोपशमेयत्नंपौ रुषेणपरंकुरु ॥ ५३ ॥ संकल्पतंतौनिखिलाभावाःप्रोक्ताःकिलानघ ॥ छिन्नेतंतौनजानीमःक्वयांतिविभ वाःपराः ॥ ५४ ॥ निःसंकल्पोयथाप्राप्तव्यवहारपरोभव ॥ क्षयेसंकल्पजालस्यजीवोब्रह्मत्वमाप्नुयात् ॥ ॥५५ ॥ अधिगतपरमार्थतामुपेत्यप्रसभमपास्यविकल्पजालमुच्चैः ॥ अधिगमयपदंतदद्वितीयंविततसु खायसुषुप्तचित्तवृत्तिः ॥ ५६ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेषष्ठःसर्गः ॥६॥

रमपावनेस्वात्मरूपेसुखे तत्प्राप्तिनिमित्तंनकश्चिदुपायोस्तीत्यर्थस्तस्मात्तद्रूपोपशमेयत्नंकुरु ॥ ५३ ॥ संकल्पस्यैवाधारत्वात्तन्नाशेएवसर्व विषयानिवृत्तिरित्याह संकल्पतंताविति विभवाः विशिष्टोभवःसंसारोयेभ्यस्तादृशास्तेपराभवास्तेक्वयांतीतिनजानीमः सर्वथानश्यंत्येवे तिभावः ॥ ५४ ॥ तस्मान्निःसंकल्पस्त्यक्तेच्छोयथाप्राप्तंव्यवहारंकुर्वित्यर्थः संकल्पक्षयफलमाहक्षयेति ॥ ५५ ॥ प्रसभंहठेन विकल्प जालंत्यक्त्वाअधिगतःपरमार्थोब्रह्मतत्त्वंयेनतद्भावमुपेत्यप्राप्यतदद्वितीयंपदंअधिगमयप्राप्नुहि विततसुखायानुच्छेद्यसुखाय तदर्थंनिदिध्यास नमुपदिशातिसुषुप्तिकालिकाचित्तवृत्तिर्यस्यतादृशोभव सकलविषयरहितचित्तवृत्तिरेवब्रह्माकाराचित्तवृत्तिरितिभावः ॥ ५६ ॥ इतिश्री मत्सकलराजवि०उत्तरकांडेषष्ठःसर्गः ॥ ६ ॥

वाल्मीकिनेति सद्गुरूपदेशात् कुशस्योत्तमाधिकारित्वाच्चतत्कालमेवनिदिध्यासनांतसाधनसंपदितिभावः यत्करोतितदनुकुर्वन्निवतत्रास्था भावादितिभावः ॥ १ ॥ २ ॥ यदिकिंचिद्राघवोधनंदास्यतितत्तन्नग्राह्यम् ॥ ३ ॥ यथोक्तंयथाशिक्षितम् ॥ ४ ॥ अपूर्वपाठजातिंअपूर्व

वाल्मीकिनाबोधितोसौकुशःसद्योगतभ्रमः ॥ अंतर्युक्तोबहिःसर्वमनुकुर्वंश्चचारसः ॥ १ ॥ वाल्मीकिर पितौप्राहसीतापुत्रौमहाधियौ ॥ तत्रतत्रचगायंतौपुरेवीथिषुसर्वतः ॥ २ ॥ रामस्याग्रेप्रगायेतांशुश्रूषुर्य दिराघवः ॥ नग्राह्यंवैयुवाभ्यांतद्यदिकिंचित्प्रदास्यति ॥ ३ ॥ इतितौचोदितौतत्रगायमानौविचेरतुः ॥ यथोक्तंऋषिणापूर्वंतत्रतत्राभ्यगायताम् ॥ ४ ॥ तांसशुश्रावकाकुत्स्थःपूर्वंचर्यांततस्ततः ॥ आपूर्वपाठ जातिंचगेयेनसमभिप्लुताम् ॥ ५ ॥ बालयोराघवःश्रुत्वाकौतूहलमुपेयिवान् ॥ अथकर्मांतरेराजासमा हूयमहामुनीन् ॥ ६ ॥ राज्ञश्चैवनरव्याघ्रःपंडितांश्चैवनैगमान् ॥ पौराणिकान्शब्दविदोयेचवृद्धाद्विजात यः ॥ ७ ॥ एतान्सर्वान्समाहूयगायकौसंप्रवेशयत् ॥ तेसर्वेहृष्टमनसोराजानोब्राह्मणादयः ॥ ८ ॥ रा मंतौदारकौदृष्ट्वाविस्मिताह्यनिमेषणाः ॥ अवोचन्सर्वएवैतेपरस्परमथागताः ॥ ९ ॥ इमौरामस्यसदृ शौबिंबाद्बिंबमिवोदितौ ॥ जटिलौयदिनस्यातांनचवल्कलधारिणौ ॥ १० ॥ विशेषंनाधिगच्छामोराघ वस्यानयोस्तदा ॥ एवंसंवदतांतेषांविस्मितानांपरस्परम् ॥ ११ ॥ उपचक्रमतुर्गातुंतावुभौमुनिदारकौ ॥ ततःप्रवृत्तंमधुरंगांधर्वमतिमानुषम् ॥ १२ ॥ श्रुत्वातन्मधुरंगीतमपराह्णेरघूत्तमः ॥ उवाचभरतंचाभ्यां दीयतामयुतंवसु ॥ १३ ॥ दीयमानंसुवर्णंतुनतज्जगृहतुस्तदा ॥ किमनेनसुवर्णेनराजन्नौवन्यभोजनौ ॥ ॥ १४ ॥ इतिसंत्यज्यसंदत्तंजग्मतुर्मुनिसन्निधिम् ॥ एवंश्रुत्वातुचरितंरामःस्वस्यैवविस्मितः ॥ १५ ॥ ज्ञात्वाथसीताकुमारौतौशत्रुघ्नंचेदमब्रवीत् ॥ हनूमंतंसुषेणंचविभीषणमथांगदम् ॥ १६ ॥

पठनरीतिं गेयेनगानेनव्याप्ताम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ शब्दविदःव्याकरणविदः ॥ ७ ॥ संप्रवेशयत् अडभावआर्षः ॥ ८ ॥ रामंदारकौ चदृष्ट्वाविस्मिताःसंतोऽनिमेषणाअपश्यन्नितिशेषः ॥ ९ ॥ बिंबंप्रतिबिंबम् ॥ १० ॥ ११ ॥ अतिमानुषंमनुष्यलोकीयगानमतिक्रांतम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ नौआवांवन्यभोजनौस्वइतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ प्रत्ययंसर्वजनस्यशुद्धत्वनिश्चयोत्पादकंशपथमित्यन्वयः सीतामितिपूर्वान्वायि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥२१॥ राघवस्या
पिसाविधंतद्वचऊचुरित्यन्वयः राजानोमुनयइतिसंबोधने ॥ २२ ॥ सीतायाःशपथंदृष्ट्वातस्याःशुभाशुभंधर्माधर्मरूपंविजानंतुनिर्णयंतु ॥

भगवंतंमहात्मानंवाल्मीकिंमुनिसत्तमम् ॥ आनयध्वंमुनिवरंससीतंदेवसंमितम् ॥ १७ ॥ अस्यास्तुप
र्षदोमध्येप्रत्ययंजनकात्मजा ॥ करोतुशपथंसर्वेजानंतुगतकल्मषाम् ॥ १८ ॥ सीतांतद्वचनंश्रुत्वाआगताः
सर्वेऽतिविस्मिताः ॥ ऊचुर्यथोक्तंरामेणवाल्मीकिंरामपार्षदाः ॥१९ ॥ रामस्यत्वद्गतंसर्वंज्ञात्वावाल्मीकि
रब्रवीत् ॥ श्वःकरिष्यतिवैसीताशपथंजनसंसदि ॥ २० ॥ योषितांपरमंदैवंपतिरेवनसंशयः ॥ तच्छ्रु
त्वासहसागत्वासर्वेप्रोचुर्मुनेर्वचः ॥ २१ ॥ राघवस्यापिरामोपिश्रुत्वामुनिवचस्तथा ॥ राजानोमुनयः
सर्वेशृणुध्वमितिचाब्रवीत् ॥ २२ ॥ सीतायाःशपथंलोकाविजानंतुशुभाशुभम् ॥ इत्युक्ताराघवेणाथ
लोकाःसर्वेदिदृक्षवः ॥ २३ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चैवमहर्षयः ॥ वानराश्चसमाजग्मुःकौतूहल
समन्विताः ॥ २४ ॥ ततोमुनिवरस्तूर्णंससीतःसमुपागमत् ॥ अग्रतस्तमृषिंकृत्वायांतीकिंचिदवाङ्मु
खी ॥ २५ ॥ कृतांजलिर्बाष्पकंठासीतायज्ञंविवेशतम् ॥ दृष्ट्वालक्ष्मीमिवायांतींब्रह्माणमनुयायिनीम् ॥
॥ २६ ॥ वाल्मीकेःपृष्ठतःसीतांसाधुवादोमहानभूत् ॥ तदामध्येजनौघस्यप्रविश्यमुनिपुंगवः ॥ २७ ॥
सीतासहायोवाल्मीकिरितिप्राहचराघवम् ॥ इयंदाशरथेसीतासुव्रताधर्मचारिणी ॥ २८ ॥ अपापातेपु
रात्यक्ताममाश्रमसमीपतः ॥ लोकापवादभीतेनत्वयाराममहावने ॥ २९ ॥ प्रत्ययंदास्यतेसीतातदनु
ज्ञातुमर्हसि ॥ इमौतुसीतातनयाविमौयमलजातकौ ॥ ३० ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ बाष्पकंठासैव ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अपापापिलोकापवादभीत्यात्यक्ता ॥ २९ ॥ सासीताप्रत्ययं
विश्वासजनकंशपथम् अत्रस्थानेऋषेरतिकरुणरसाक्रांतचित्ततयाइमाविति पदपौनरुक्त्यंनदोषाय ॥ ३० ॥

तत्राद्रौभगवान्वाल्मीकिःस्वधर्मशपथैःसीतायाअदुष्टत्वंख्यापयति प्रचेतसइत्यादिना ॥ ३१ ॥ यथाद्ययावदनृतमुक्तंनस्मरामितथाइमौ तवपुत्रकावितिवाक्यमपिसत्यमेवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रत्ययोविश्वासः ॥ ३४ ॥ महान्प्रत्ययजनकः शपथोऽग्निप्रवेशरूपः ॥

सुतौतुतवदुर्धर्षौतथ्यमेतद्ब्रवीमिते ॥ प्रचेतसोहंदशमःपुत्रोरघुकुलोद्वह ॥ ३१ ॥ अनृतंनस्मराम्युक्तंयथेमौतवपुत्रकौ ॥ बहून्वर्षगणान्सम्यक्तपश्चर्यामयाकृता ॥ ३२ ॥ नोपाश्नीयांफलंतस्यादुष्टेयंयदिमैथिली ॥ वाल्मीकिनैवमुक्तस्तुराघवःप्रत्यभाषत ॥ ३३ ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिसुव्रत ॥ प्रत्ययोजनितोमह्यंतववाक्यैरकिल्बिषैः ॥ ३४ ॥ लंकायामपिदत्तोमेवैदेह्याप्रत्ययोमहान् ॥ देवानांपुरतस्तेनमंदिरेसंप्रवेशिता ॥ ३५ ॥ सेयंलोकभयाद्ब्रह्मन्नपापाविसर्तीपुरा ॥ सीतामयापरित्यक्ताभवांस्तत्क्षंतुमर्हति ॥ ३६ ॥ ममैवजातौजानामिपुत्रावेतौकुशीलवौ ॥ शुद्धायांजगतीमध्येसीतायांप्रीतिरस्तुमे ॥ ॥ ३७ ॥ देवाःसर्वेपरिज्ञायरामाभिप्रायमुत्सुकाः ॥ ब्रह्माणमग्रतःकृत्वासमाजग्मुःसहस्रशः ॥ ३८ ॥ प्रजाःसमागमन्दृष्ट्वाःसीताकौशेयवासिनी ॥ उदङ्मुखीह्यधोदृष्टिःप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ रामादन्यंयथाहंवैमनसापिनचिंतये ॥ तथामेधरणीदेवीविवरंदातुमर्हति ॥ ४० ॥ तथाशपंत्याःसीतायाःप्रादुरासीन्महाद्भुतम् ॥ भूतलाद्दिव्यमत्यर्थंसिंहासनमनुत्तमम् ॥ ४१ ॥ नागेंद्रैर्ध्रियमाणंचदिव्यदेहैरविप्रभम् ॥ भूदेवीजानकींदोर्भ्यांगृहीत्वास्नेहसंयुता ॥ ४२ ॥ स्वागतंतामुवाचैनामासनेसंन्यवेशयत् ॥ सिंहासनस्थांवैदेहींप्रविशंतींरसातलम् ॥ ४३ ॥ निरंतरापुष्पवृष्टिर्दिव्यासीतामवाकिरत् ॥ साधुवादश्चसुमहान्देवानांपरमाद्भुतः ॥ ४४ ॥

॥ ३५ ॥ लोकभयात्लोककृतदुर्वादभयात् ॥ ३६ ॥ जगतीमध्येतद्वार्तिलोकमध्ये शुद्धायांशपथेनसर्वलोकज्ञातशुद्धतायाम् ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विवरंप्रवेशायछिद्ररूपंमार्गम् ॥ ४० ॥ महाद्भुतमत्याश्चर्यंदिव्यंसिंहासनंप्रादुरासीत् ॥ ४१ ॥ सर्वाश्चर्यत्वाद्व्यरत्नोपपादकंरविप्रभमिति॥ ४२॥दोर्भ्यांगृहीत्वास्वागतमितितामुवाचायैनामासनेसंन्यवेशयत्॥ ४३॥साधुवादश्चआसीदितिशेषः॥ ४४ ॥

बहुधावाचःबहुप्रकारवाचःसीतेमेवंकर्तुमर्हाइतिराघवोगृहीतशपथोपिपुनःशपथग्रहणेप्रवृत्तइत्येवंबहुप्रकारवाचः ॥ ४५ ॥ सीताशपथकारणात्बहुधावाचऊचुरित्यनुकर्षः तस्याश्चिंतापराःकसीतागमिष्यतीत्यादिचिंतायुक्ताःध्यानपरायणाःभूप्रविष्टसीतारूपस्यध्यानपरायणाः ॥ ४६ ॥ रामंनिरीक्षंतः किंकरिष्यतीत्याद्येवं सीतांनिरीक्षंतःकथंगच्छत्येवेत्याद्येवंप्रकारेणअचेतनमासीदितिशेषः ॥ ४७ ॥ भविष्यतःकार्यस्यगौरवंनिश्चयंज्ञात्वैवज्ञात्वापि ॥ ४८॥ अजानन्निवशुशोचलोकव्यवहारानुसारेणेत्यर्थःबोधितःभाविनोदुःपरिहरत्वादि

ऊचुश्चबहुधावाचोअंतरिक्षगताःसुराः ॥ अंतरिक्षेचभूमौचसर्वेस्थावरजंगमाः ॥ ४५ ॥ वानराश्चमहाकायाःसीताशपथकारणात् ॥ केचिच्चिंतापरास्तस्याःकेचिद्ध्यानपरायणाः ॥ ४६ ॥ केचिद्रामंनिरीक्षंतःकेचित्सीतामचेतसः ॥ मुहूर्तमात्रंतत्सर्वंतूष्णींभूतमचेतनम् ॥ ४७ ॥ सीताप्रवेशनंदृष्ट्वासर्वंसंमोहितंजगत् ॥ रामस्तुसर्वंज्ञात्वैवभविष्यत्कार्यगौरवम् ॥ ४८ ॥ अजानन्निवदुःखेनशुशोचजनकात्मजाम् ॥ ब्रह्मणाऋषिभिःसार्धंबोधितोरघुनंदनः ॥ ४९ ॥ प्रतिबुद्धइवस्वप्न.चकारानंतराःक्रियाः ॥ विससर्जऋषीन्सर्वानृत्विजोयेसमागताः ॥ ५० ॥ तान्सर्वान्धनरत्नाद्यैस्तोषयामासभूरिशः ॥ उपादायकुमारौतावयोध्यामगमत्प्रभुः ॥ ५१ ॥ तदादिनिःस्पृहोरामःसर्वभोगेषुसर्वदा ॥ आत्मचिंतापरोनित्यमेकांतेसमुपस्थितः ॥ ५२ ॥ एकांतेध्याननिरतेएकदाराघवेसति ॥ ज्ञात्वानारायणंसाक्षात्कौसल्याप्रियवादिनी ॥ ५३ ॥ भक्त्यागत्यप्रसन्नंतंप्रणताप्राहहृष्टधीः ॥ रामत्वंजगतामादिरादिमध्यांतवर्जितः ॥ ॥ ५४ ॥ परमात्मापरानंदःपूर्णःपुरुषईश्वरः ॥ जातोसिमेगर्भगृहेममपुण्यातिरेकतः ५५ ॥

कथाभिःकृतदुःखापनयनः ४९ ॥ ऋत्विजोयेइत्यत्रतान्विससर्जेत्यनुकर्षः ॥ ५० ॥ तान्ऋत्विक्प्रभृतीन् ॥ ५१ ॥ एकांतेसमुपस्थितःतत्रैवस्थितआसीत ॥ ५२ ॥ ध्याननिरतेराघवेसतीत्यर्थः रामंतच्चरित्रैर्ऋषिवाक्यैश्चतत्कृपावशान्नारायणंज्ञात्वा ॥ ५३ ॥ प्रणतानारायणोयमितिबुद्ध्याआदिःकारणंस्वयंचोत्पत्तिनाशरहितस्तदभावादेवचमध्यवर्जितः ॥५४॥ सर्वेषांपरमउत्कृष्टआत्माअंतर्यामिविधयाप्रेरकत्वात् परानंदःहिरण्यगर्भानंदादपिउत्कृष्टोयआनंदस्तद्रूपःपूर्णःपुरुषःप्राप्तसर्वकामत्वात्पूर्णः अतएवेश्वरःसर्वनियंताईदृशोपित्वंममगर्भरूपेगृहेमदीयपुण्याधिक्यात्जातोजातइव ॥ ५५ ॥

अवसानेस्वस्या अवसानकालेऽतिवार्धकेइत्यर्थः त्वद्वतारसमाप्तिकालेचसपमःप्रश्नावसरः अबोधजःअज्ञानजःकृत्स्नोननिवर्ततेसर्वज्ञात्वत्सं गात्किंचिन्निवृत्तोऽपिसर्वथाननिवर्ततइतिभावः ॥ ५६ ॥ इदानीमपि अवसानकालेपितथासंक्षेपतोबोधयेत्यन्वयः ॥ ५७ ॥ निर्वेदोविष येष्वलंप्रत्ययस्तेनवादिनीमीदृशवचनवक्रीम् ॥ ५८ ॥ त्रीन्मार्गानाहकर्मेत्यादि अत्रेदंबोध्यम् ज्ञानयोगस्त्रिधा एतज्जन्मानुष्ठितकर्म योगसंपादितचित्तशुद्ध्याजातः एतज्जन्मानुष्ठितभक्तियोगकृतचित्तशुद्ध्याजातः पूर्वार्जिताभ्यामाभ्यांसंपादिततयाएतज्जन्मनितदनुष्ठाना नपेक्षोवेति अन्यथाकेवलकर्मभक्तिभ्यांज्ञानंविनामोक्षस्यतमेवविदित्वातिमृत्युमेति नान्यःपंथाविद्यतेयनायेतिश्रुतिविरुद्धतयायथाश्रुत

अवसानेममाप्ययसमयोभूद्रघूत्तम ॥ नायाप्यबोधजःकृत्स्नोभवबंधोनिवर्तते ॥ ५६ ॥ इदानीमपिमे ज्ञानंभवबंधनिवर्तकम् ॥ यथासंक्षेपतोभूयात्तथाबोधयमांविभो ॥ ५७ ॥ निर्वेदवादिनीमेवंमातरंमातृ वत्सलः ॥ दयालुःप्राहधर्मात्माजराजर्जरितांशुभाम् ॥ ५८ ॥ मार्गास्त्रयोमयाप्रोक्ताःपुरामोक्षाप्तिसाध काः ॥ कर्मयोगोज्ञानयोगोभक्तियोगश्चशाश्वतः ॥ ५९ भक्तिर्विभिद्यतेमातस्त्रिविधागुणभेदतः ॥ स्व भावोयस्ययस्तेनतस्यभक्तिर्विभिद्यते ॥ ६० ॥ यस्तुहिंसांसमुद्दिश्यदंभंमात्सर्यमेववा ॥ भेददृष्टिश्चसंरं भीभक्तोमेतामसःस्मृतः ॥ ६१ ॥ फलाभिसंधिर्भोगार्थीधनकामोयशस्तथा ॥ अर्चादौभेदबुद्ध्यामांपू जयेत्सतुराजसः ॥ ६२ ॥

मूलासंगतिःस्यादितिदिक् तेषांमध्येभक्तियोगरूपोमार्गोज्ञानजननेसुलभइत्यर्थः ॥ ५९ ॥ गुणभेदतःतमोरजःसत्त्वरूपगुणभेदेनतामसी राजसीसात्त्विकीचेतित्रिधेत्यर्थः ॥ ६० ॥ भक्तित्रैविध्याद्भक्तस्यापित्रैविध्यंतत्रतामसंभक्तमाह यस्त्विति हिंसांशत्रोःदंभंपूजालाभादि फलकम् मात्सर्यंपरगुणद्वेषःभेददृष्टिःअरिमित्रादिदृष्टिःसंरंभीतत्तद्विषयकाग्रहवान् ॥ ६१ ॥ फलंस्वर्गस्तदभिसंधिस्तत्कामःभोगऐहि कःयशइत्यस्ययशःकामइत्यर्थः गोबलीवर्दन्यायेनपृथङ्निर्देशः अर्चादौप्रतिमादौआदिनास्थंडिलादिपूजास्थानसंग्रहः भेदबुद्ध्याअय मुपास्योहमुपासकइत्येवंरूपया ॥ ६२ ॥

यो निर्हरणाय पापनाशाय कर्म मत्पूजनरूपं परस्मिन्मयि अर्पितं कुर्याद्भगवतः प्रेरणाय यदस्वतंत्रेण मया कृतं तेन स एव तुष्यत्विति बुद्धिर्ब्रह्मार्पणं नाम अथवा शास्त्रबोधितत्वादवश्यकर्तव्यमिति बुद्ध्या वा यः कुर्यात्स सात्त्विकः अत्रापि भेदबुद्ध्येत्युपादानादभेदबुद्धिरेतत्फलमिति सूचितम् ॥ ६३ ॥ एतत्फलीभूतं निर्गुणभक्तियोगलक्षणमाह मद्गुणेति अविच्छिन्ना मनोवृत्तिरित्यंतेन अनंतगुणालये मयि या अविच्छिन्ना मनोवृत्तिरेतत्सगुणध्यानस्य निर्गुणध्यानस्य लक्षणं प्रापकम् तत्र दृष्टांतः यथा गंगांबुनोंबुधौ इत्यनेनाभेदविषयत्वं मनोवृत्तेर्दर्शितम् ॥ ६४ ॥ अहैतुकी यं फलानुदेशः अत एवाव्यवहिता विशेषेणावहितासंबद्धा सार्ष्टिः सारूप्यम् ॥ ६५ ॥ उक्तफलानि ददात्यपि परंतु भक्ता मत्सेवनं विना ते

परस्मिन्नर्पितं यस्तु कर्म निर्हरणाय वा ॥ कर्तव्यमिति वा कुर्याद्भेदबुद्ध्या स सात्त्विकः ॥ ६३ ॥ मद्गुणाश्रयणादेव मय्यनंतगुणालये ॥ अविच्छिन्ना मनोवृत्तिर्यथा गंगांबुनोंबुधौ ॥ तदेव भक्तियोगस्य लक्षणं निर्गुणस्य हि ॥ ६४ ॥ अहैतुक्यव्यवहिता या भक्तिर्मयि जायते ॥ सा मे सालोक्यसामीप्यसार्ष्टिसायुज्यमेव वा ॥ ६५ ॥ ददात्यपि न गृह्णंति भक्ता मत्सेवनं विना ॥ स एवात्यंतिको योगो भक्तिमार्गस्य भामिनि ॥ ॥ ६६ ॥ मद्भावं प्राप्नुयात्तेन अतिक्रम्य गुणत्रयम् ॥ महता कामहीनेन स्वधर्माचरणेन च ॥ ६७ ॥ कर्मयोगेन शस्तेन वर्जितेन विहिंसनम् ॥ मद्दर्शनस्तुतिमहापूजाभिः स्मृतिवंदनैः ॥ ६८ ॥ भूतेषु मद्भावनया संगेनासत्यवर्जनैः ॥ बहुमानेन महतां दुःखिनामनुकंपया ॥ ६९ ॥ स्वसमानेषु मैत्र्या च यमादीनां निषेवया ॥ वेदांतवाक्यश्रवणान्मम नामानुकीर्तनात् ॥ ७० ॥ सत्संगेनार्जवेनैव ह्यहमः परिवर्जनात् ॥ कांक्षया मम धर्मस्य परिशुद्धांतरो जनः ॥ ७१ ॥

षु मत्सेवाया अभावात्तानि न गृह्णंति नांगीकुर्वंति स एव सालोक्यादितिरस्कार एव आत्यंतिको योगः स एव पूर्णो भक्तो यो मत्सेवारहितं मोक्षमपि न बहु मन्यते इति ॥६६॥ तेन भक्तियोगेन गुणत्रयं तद्रूपां मायामतिक्रम्य मद्भावं मदैक्यं प्राप्नुयात् अथ कर्मयोगमाह महतेति कामहीनेन फलोद्देशहीनेन स्वधर्मो नित्यनैमित्तिकरूपः ॥ ६७ ॥ तादृशकर्मयोगेन मद्भावं प्राप्नुयात् कथंभूतेन विहिंसनं हिंसा वर्जितेन अहिंसारहितेन इति यावत उक्तभक्तियोगप्राप्त्युपायमाह मद्दर्शनेति स्मृतिः स्मरणम् वंदनं प्रणतिः ॥ ६८ ॥ सर्वभूतेषु मद्भावनया ईश्वरभावनया असंगेन दुष्टसंगपरित्यागेन ॥ ६९ ॥ यमादयो यमनियमप्राणायामादयः ॥ ७० ॥ अहमः अहंकृतेः अहंकर्तेत्यादिबुद्धेः मम धर्मस्य मत्पूजादिरूपस्य कांक्षया इच्छया ॥ ७१ ॥

अंजसाशीघ्रमायातिमद्भिन्नोभवति स्वाश्रयात्वायुनास्वाश्रयापकर्षणात् ॥ ७२ ॥ अहमात्माव्यवस्थितः सर्वत्रचेतनोहमेवेत्यर्थः ॥ ७३ ॥ तंसर्वत्रचैतन्यसंपादकंमामज्ञात्वा बहिःक्रियोत्पन्नैरनेकभेदैर्द्रव्यैर्गंधपुष्पधूपादिभिर्हेअंबमेतोषणंसंतोषंनकुरुतेनजनयतीत्यर्थः सर्वभूतस्थितत्वेनमांमज्ञात्वाकृतयापूजयामोक्षफलदोममसंतोषोनेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ सर्वप्राण्यपमानकर्त्रायावत्प्रतिमानपूजितातावदेवविशिष्टानांसापूजायोग्या तदनंतरंनतत्पूजेत्यर्थः अर्चितइत्यस्यव्याख्यापूजितइति ॥ ७५ ॥ तावन्मामर्चयेदित्यर्धमध्यमणिन्यायेनोत्तरान्व

मद्गुणश्रवणादेवयातिमामंजसाजनः ॥ यथावायुवशाद्गंधःस्वाश्रयाद्घ्राणमाविशेत् ॥ ७२ ॥ योगाभ्यासरतंचित्तमेवमात्मानमाविशेत् ॥ सर्वेषुप्राणिजातेष्वहमात्माव्यवस्थितः ॥ ७३ ॥ तमज्ञात्वाविमूढात्माकुरुतेकेवलंबहिः ॥ क्रियोत्पन्नैर्नैकभेदैर्द्रव्यैर्मेनांबतोषणम् ॥ ७४ ॥ भूतावमानिनार्चायामर्चितोहंनपूजितः ॥ ७५ ॥ तावन्मामर्चयेद्देवंप्रतिमादौस्वकर्मभिः ॥ यावत्सर्वेषुभूतेषुस्थितंचात्मनिनस्मरेत् ॥ ७६ ॥ यस्तुभेदंप्रकुरुतेस्वात्मनश्चपरस्यच ॥ भिन्नदृष्टेर्भयंमृत्युस्तस्यकुर्यान्नसंशयः ॥ ७७ ॥ मामतःसर्वभूतेषुपरिच्छिन्नेषुसंस्थितम् ॥ एकंज्ञानेनमानेनमैत्र्याचार्चेदभिन्नधीः ॥ ७८ ॥ चेतसैवानिशंसर्वभूतानिप्रणमेत्सुधीः ॥ ज्ञात्वामांचेतनंशुद्धंजीवरूपेणसंस्थितम् ॥ ७९ ॥ तस्मात्कदाचिन्नेक्षेतभेदमीश्वरजीवयोः ॥ भक्तियोगोज्ञानयोगोमयामातरुदीरितः ॥ ८० ॥

यपि यावत्सर्वभूतस्थितंमामात्मनिनस्मरेत्सएवाहमितिनजानीयात् तावद्देवपूजादावधिकारोनतदुत्तरंपूज्यपूजकभावापगमादितिभावः ॥ ॥ ७६ ॥ इयमेवंभावनामुख्येतिध्वनयितुंभेदंनिंदति यास्त्विति भिन्नदृष्टेस्तस्यमृत्युर्भयंकुर्यात्अत्रसंशयोनास्तीत्यर्थः ॥ ७७ ॥ तस्माद्भेदंत्यक्त्वैवाहमुपास्यइत्याह मामतइति एकंमांज्ञानेनमानेनएवंज्ञानपूर्वकंसर्वप्राणिसंमाननेनमैत्र्यासर्वत्रमित्रबुद्ध्यामामर्चेदितीयमेवमेमुख्यापूजाक्वापिशत्रुबुद्धिः सर्वथानकार्येतिभावः अभिन्नधीःएकएवचेतनोभगवान्सर्वत्रेत्येवंबुद्धिरित्यर्थः॥ ७८॥तथासर्वभूतानिचेतसाप्रणमेत्तत्रहेतुर्ज्ञात्वेति ॥ ७९ ॥ ईश्वरजीवयोरितिपरस्परजीवानांचेत्यपिबोध्यम् ज्ञानयोगोभक्तियोगसहितोज्ञानयोगइत्यर्थः ॥ ८० ॥

एकतरंकेवलभक्तियोगमपीत्यर्थः शममृच्छतितस्यपरिणामेज्ञानयोगप्रापकत्वादितिभावः ॥ ८१ ॥ भक्तियोगेनउत्कृष्टोयमीश्वरःपूज्य इत्येवंरूपेण तत्रासामर्थ्येआह पुत्ररूपेणवेति ॥८२॥ तिस्रोगतीःसात्विकराजसतामसीः तत्रसात्विकीअर्चिरादिगतिः राजसीधूमादिगतिस्तामसीजायस्वम्रियस्वेत्येवंरूपा तत्राद्यादहराद्युपासकानांद्वितीयाकर्मिणांतृतीयान्येषांपरमांगतिम् नास्यप्राणाह्युत्क्रामंत्यत्रैवसमव

आलंब्यैकतरंवापिपुरुषःशममृच्छति ॥ ततोमांभक्तियोगेनमातःसर्वहृदिस्थितम् ॥ ८१ ॥ पुत्ररूपेण वानित्यंस्मृत्वाशांतिमवाप्स्यसि ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंकौसल्यानंदसंयुता ॥ ८२ ॥ रामंसदाहृदिध्यात्वाछित्वासंसारबंधनम् ॥ अतिक्रम्यगतीस्तिस्रोप्यवापपरमांगतिम् ॥ ८३ ॥ कैकेयीचापियोगंरघुपतिगदितंपूर्वमेवाधिगम्यश्रद्धाभक्तिप्रशांताहृदिरघुतिलकंभावयंतीगतासुः ॥ गत्वास्वर्गेस्फुरंतीदशरथसहितामोदमानावतस्थेमाताश्रीलक्ष्मणस्याप्यतिविमलमतिःप्रापभर्तुःसमीपम् ॥ ८४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेमातॄणांस्वर्गप्रस्थानंनामसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ छ ॥

॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ अथकालेगतेकस्मिन्भरतोभीमविक्रमः ॥ युधाजितामातुलेनह्याहूतोगात्ससैनिकः ॥ १ ॥ रामाज्ञयागतास्तत्रहत्वागंधर्वनायकान् ॥ तिस्रःकोटीःपुरेद्वेतुनिवेश्यरघुनंदनः ॥ २ ॥ पुष्करंपुष्करावत्यांतक्षंतक्षशिलाह्वये ॥ अभिषिच्यसुतौतत्रधनधान्यसुहृद्वृतौ ॥ ३ ॥ पुनरागत्यभरतोरामसेवापरोभवत् ॥ ततःप्रीतोरघुश्रेष्ठोलक्ष्मणंप्राहसादरम् ॥ ४ ॥ उभौकुमारौसौमित्रेगृहीत्वापश्चिमांदिशम् ॥ तत्रभिल्लान्विनिर्जित्यदुष्टान्सर्वापकारिणः ॥ ५ ॥ अंगदश्चित्रकेतुश्चमहासत्वपराक्रमौ ॥ द्वयोर्द्वेनगरेकृत्वागजाश्वधनरत्नकैः ॥ ६ ॥

लीयंतइतिज्ञानिप्राप्याम् ॥ ८३ ॥ पूर्वमेवाचित्रकूटगिरौ ॥ ८४ ॥ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजावेपदुद्धरण०उत्तरकांडेसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ अथेति कस्मिन्कस्मिंश्चिदित्यर्थः मातुलेनाहूतःस्वदेशसमीपवर्तिगंधर्वविषयस्थगंधर्ववधार्थम् ॥ १ ॥ तिस्रःकोटीर्गंधर्वनायकान् हत्वेत्यन्वयः पुरेपुष्करावतीतक्षशिलाख्ये ॥ २ ॥ सुतौपुष्करतक्षनामानौ ॥ ३ ॥ ४ ॥ कुमारौस्वपुत्रौपश्चिमांदिशंयाहीतिशेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ततःसमागमनानंतरम् ॥ ९ ॥ अतिबलस्यमहर्षिमुख्यस्यदूतंरामंद्रष्टुकामंपुरुषोत्तमायनिवेदयस्वयस्याहंदूतस्तस्यमह र्षिमुख्यस्यरामायचिरायविज्ञापनमस्तिरामंप्रतिचिरकालंबोधनीयंवाक्यमस्ति ॥ १० ॥ ससौमित्रिरित्यन्वयः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

अभिषिच्यसुतौतत्रशीघ्रमागच्छमांपुनः ॥ रामस्याज्ञांपुरस्कृत्यगजाश्वबलवाहनः ॥ ७ ॥ गत्वाहत्वारि पून्सर्वान्स्थापयित्वाकुमारकौ ॥ सौमित्रिःपुनरागत्यरामसेवापरोभवत् ॥ ८ ॥ ततस्तुकालेमहति प्रयातेरामंसदाधर्मपथेस्थितंहरिम् ॥ द्रष्टुंसमागादृषिवेषधारीकालस्ततोलक्ष्मणमित्युवाच ॥ ९ ॥ निवे दयस्वातिबलस्यदूतंमांद्रष्टुकामंपुरुषोत्तमाय ॥ रामायविज्ञापनमस्तितस्यमहार्षिमुख्यस्यचिरायधीमन् ॥ ॥ १० ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासौमित्रिस्त्वरयान्वितः ॥ आचचक्षेथरामायससंप्राप्तंतपोधनम् ॥ ११ ॥ एवंब्रुवंतंप्रोवाचलक्ष्मणंराघवोवचः ॥ शीघ्रंप्रवेशयतातमुनिःसत्कारपूर्वकम् ॥ १२ ॥ लक्ष्मणस्तुतथे त्युक्त्वाप्रावेशयततापसम् ॥ स्वतेजसाज्वलंतंतंघृतसिक्तंयथानलम् ॥ १३ ॥ सोभिगम्यरघुश्रेष्ठंदीप्य मानःस्वतेजसा ॥ मुनिर्मधुरवाक्येनवर्धस्वेत्याहराघवम् ॥ १४॥ तस्मैसमुनयेरामःपूजांकृत्वायथाविधि॥ पृष्ट्वानामयमव्यग्रोरामःपृष्टोथतेनसः ॥ १५ ॥ दिव्यासनेसमासीनोरामःप्रोवाचतापसम् ॥ यदर्थमाग तोसित्वमिहतत्प्रापयस्वमे ॥ १६ ॥ वाक्येनचोदितस्तेनरामेणाहमुनिर्वचः ॥ द्वंद्वमेवप्रयोक्तव्यमनाल क्ष्यंतुतद्वचः ॥ १७ ॥ नान्येनचैतच्छ्रोतव्यंनाख्यातव्यंचकस्यचित् ॥ शृणुयाद्वानिरीक्षेद्वायःसवध्यस्त्व याप्रभो ॥ १८ ॥ तथेतिचप्रतिज्ञायरामोलक्ष्मणमब्रवीत् ॥ तिष्ठत्वंद्वारिसौमित्रेनायात्वत्रजनोरहः॥१९॥

वर्धस्वेत्यस्यभूराज्याधिकस्वर्गराज्यलाभेनवर्धस्वेतितद्धृदयस्थितोर्थः ॥ १४ ॥ तेनानामयंपृष्टोरामस्तस्मैअनामयंपृष्ट्वाप्रोवाचेत्यन्वयः ॥ ॥ १५ ॥ यदर्थंयत्प्रापणार्थंतत्स्वस्वामिवाक्यम् ॥ १६ ॥ द्वंद्वमेवरहस्यमेवअनालक्ष्यंतृतीयेनेतिशेषः ॥ १७ ॥ तदेवस्पष्टयति ना न्येनेति निरीक्षेद्वाकथयंतावावामितिशेषः ॥ १८ ॥ अत्ररहारहस्थानेजनआवाभ्यामतिरिक्तस्तृतीयोजनइत्यर्थः ॥ १९ ॥

कोवापित्वंवाअन्योवायेनत्वंविसर्जितःप्रेषितस्तस्यवामनीषितंअथवातेतवैवमनीषितंयद्वाक्यंतद्वदस्व ॥ २० ॥ यथातथंसत्यमित्यर्थः ॥ २१ ॥
त्वंकइतिजिज्ञासांसंभाव्यस्वयमेवोत्तरमाहाहंहीति पूर्वजःसर्वसृष्ट्यपेक्षयापूर्वः महत्तत्त्वस्यैवायमंशविशेषइत्याह अतिरिक्तमेवेदंतत्त्वामिति
शैवाः ॥ २२ ॥ मायासंगमस्तदीक्षणमात्रम् ॥ २३ ॥ अथब्रह्मवाक्यमाह रक्षितुमिति समयःअवतारसमयेकृतःकालः एतावंतंका
लंभूलोकेस्थित्वापुनःस्वर्गमागंतेत्येवंरूपः ननुममस्वर्गेणकःसंबंधइत्याशंकांनिवर्तयितुंपूर्वकथामाह पुरेति सदेवसोम्येदमग्रआसीदितिश्रु

यद्यागच्छतिकोवापिसवध्योमेनसंशयः ॥ ततःप्राहमुनिंरामोयेनवात्वंविसर्जितः ॥ २० ॥ यत्तेमनी
षितंवाक्यंतद्वदस्वममाग्रतः ॥ ततःप्राहमुनिर्वाक्यंशृणुरामयथातथम् ॥ २१ ॥ ब्रह्मणाप्रेषितोस्मीशका
र्यार्थेतंतिकंप्रभो ॥ अहंहिपूर्वजोदेवतवपुत्रःपरंतप ॥ २२ ॥ मायासंगमजोवीरकालःसर्वहरःस्मृतः ॥
ब्रह्मात्वामाहभगवान्सर्वदेवार्षिपूजितः ॥ २३ ॥ रक्षितुंस्वर्गलोकस्यसमयस्तेमहामते ॥ पुरात्वमेकएवा
सीर्लोकान्संहृत्यमायया ॥ २४ ॥ भार्ययासहितस्त्वंमामादौपुत्रमजीजनः ॥ तथाभोगवतंनागमनंत
मुदकेशयम् ॥२५॥ माययाजनयित्वात्वंद्वौससत्त्वौमहाबलौ ॥ मधुकैटभकौदैत्यौहत्वामेदोस्थिसंचयम्
॥ २६ ॥ इमांपर्वतसंबद्धांमेदिनींपुरुषर्षभ ॥ पद्मेदिव्यार्कसंकाशेनाभ्यामुत्पाद्यमामपि ॥ २७ ॥ मां
विधायप्रजाध्यक्षंमयिसर्वंन्यवेदयत् ॥ सोहंसंयुक्तसंभारस्त्वामवोचंजगत्पते ॥ २८ ॥

तेः मायापिकार्याक्षमत्त्वात्त्वंदमेदेनैवतदेतिभावः ॥ २४ ॥ भार्ययामाययाभवत्सांनिध्येनतस्याअप्येवंपरिणामशीलत्वादितिभावः भोग
वतंशेषम् नुमभावआर्षः एतावुभावपिमहत्तत्त्वाधिष्ठातारावित्याहुः ॥ २५ ॥ ससत्त्वौसपराक्रमौ तन्मेदोस्थिसंचयंतद्रूपाम् ॥ २६ ॥
इमांमेदिनींनिर्मितवानितिशेषः तत्रसुप्तस्यनाभ्यांविद्यमानेपद्मेमामुत्पाद्य ॥ २७ ॥ तंचमांप्रजाध्यक्षंविधायभवान्मयिसर्वप्रजोत्पादनपा
लनादिभारंन्यवेदयत्स्थापितवान् संयुक्तसंभारःअंगीकृतप्रजोत्पादनादिव्यवहारः ॥ २८ ॥

मेवीर्यापहारिणः मेवीर्यस्यमत्प्रजानांदुःखदाइत्यर्थः ततःमांप्रतितथाप्रतिज्ञानोत्तरमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ समयंवासका लप्रतिज्ञाम् मनोरथःप्रतिज्ञाविषयःकालःनृषुनृलोकेआयुषिपूर्णेसति ॥ ३२ ॥ अहंकालस्तापसरूपेणत्वत्समीपमुपागमंप्राप्तवानस्मि ॥

रक्षांविधत्स्वभूतेभ्योयेमेवीर्यापहारिणः ॥ ततस्त्वंकश्यपाज्जातोविष्णुर्वामनरूपधृत् ॥ २९ ॥ हतवा नसिमूभारंवधाद्रक्षोगणस्यच ॥ सर्वासूत्सार्यमाणासुप्रजासुधरणीधर ॥ ३० ॥ रावणस्यवधाकांक्षीम र्त्यलोकमुपागतः ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ ३१ ॥ कृत्वावासस्यसमयंत्रिदशेष्वात्म नःपुरा ॥ सतेमनोरथःपूर्णःपूर्णेचायुषितेनृषु ॥ ३२ ॥ कालस्तापसरूपेणत्वत्समीपमुपागमम् ॥ ततो भूयश्चतेबुद्धिर्यदिराज्यमुपासितुम् ॥ ३३ ॥ तत्तथाभवभद्रंतेएवमाहपितामहः ॥ यदितेगमनेबुद्धिर्देव लोकंजितेंद्रिय ॥ ३४ ॥ सनाथाविष्णुनादेवाभवंतुविगतज्वराः ॥ चतुर्मुखस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाकालेन भाषितम् ॥ ३५ ॥ हसन्रामस्तदावाक्यंकृत्स्नस्यांतकमब्रवीत् ॥ श्रुतंतववचोमेघममापीष्टतरंतुत त् ॥ ३६ ॥ संतोषःपरमोज्ञेयस्त्वदागमनकारणात् ॥ त्रयाणामपिलोकानांकार्यार्थंममसंभवः ॥ ३७ ॥ भद्रंतेस्त्वागमिष्यामियतएवाहमागतः ॥ मनोरथस्तुसंप्राप्तोनमेत्रास्तिविचारणा ॥ ३८ ॥ मत्सेवका नांदेवानांसर्वकार्येषुवैमया ॥ स्थातव्यंमाययापुत्रयथाचाहप्रजापतिः ॥ ३९ ॥ एवंतयोःकथयतोर्दुर्वा सामुनिरभ्यगात् ॥ राजद्वारंराघवस्यदर्शनापेक्षयाद्रुतम् ॥ ४० ॥ मुनिर्लक्ष्मणमासाद्यदुर्वासावाक्यम ब्रवीत् ॥ शीघ्रंदर्शयरामंमेकार्यंमेत्यंतमाहितम् ॥ ४१ ॥

॥ ३३ ॥ तत्तथाभवराज्यमुपास्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ कृत्स्नस्यजगतोंतकंनाशकम् कालमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ कार्यार्थंसंभवः तेन निष्पन्नकार्यस्यावस्थानेनप्रयोजनमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ मनोरथःअयमेवमेमनोरथोयदितोगमनमितिभावः ॥ ३८ ॥ स्थातव्यंतद्रक्षणा योद्युक्तेनभाव्यम् माययेत्यनेनसर्वमिदंमायैवेतिध्वनयति ॥ ३९ ॥ आहूतंयथाभवतितथादर्शनेच्छयाराजद्वारमभ्यगात् ॥ ४० ॥ ४१ ॥

रामेणकार्यंकिंतेइतितत्सर्वंकार्यमहंसंपादयामीतिभावः तदेवाह किंतेइत्यादि ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ वंशंदशरथस्येतिशेषः तेनसर्वेषां
भवदादीनांनाशंकरिष्यामीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ भृशमतिशयेनघोरमित्यन्वयः स्वरूपंवाच्यंव्यंग्यंचार्थम् ॥ ४५ ॥ कारणाद्दुर्वासोरूपा

तच्छ्रुत्वाप्राहसौमित्रिर्मुनिंज्वलनतेजसम् ॥ रामेणकार्यंकिंतेद्यकिंतेभीष्टंकरोम्यहम् ॥ ४२ ॥ राजा
कार्यांतरेव्यग्रोमुहूर्तंसंप्रतीक्ष्यताम् ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधसंतप्तोमुनिःसौमित्रिमब्रवीत् ॥ ४३ ॥ अस्मिन्
क्षणेतुसौमित्रेनदर्शयसिचेद्विभुम् ॥ रामंसविषयंवंशंभस्मीकुर्यांनसंशयः ॥ ४४ ॥ श्रुत्वातद्वचनंघोरमृ
षेर्दुर्वाससोभृशम् ॥ स्वरूपंतस्यवाक्यस्यचिंतयित्वासलक्ष्मणः ॥ ४५ ॥ सर्वनाशाद्वरंमेद्यनाशोह्येकस्य
कारणात् ॥ निश्चित्यैवंततोगत्वारामायप्राहलक्ष्मणः ॥ ४६ ॥ सौमित्रेर्वचनंश्रुत्वारामःकालंव्यसर्ज
यत् ॥ शीघ्रंनिर्गम्यरामोपिददर्शात्रेःसुतंमुनिम् ॥ ४७ ॥ रामोभिवाद्यसंप्रीतोमुनिंपप्रच्छसादरम् ॥
किंकार्यंतेकरोमीतिमुनिमाहरघूत्तमः ॥ ४८ ॥ तच्छ्रुत्वारामवचनंदुर्वासाराममब्रवीत् ॥ अद्यवर्षसहस्रा
णामुपवाससमापनम् ॥ ४९ ॥ अतोभोजनमिच्छामिसिद्धंयत्तेरघूत्तम ॥ रामोमुनिवचःश्रुत्वासंतोषेण
समन्वितः ॥ ५० ॥ ससिद्धमन्नंमुनयेयथावत्समुपाहरत् ॥ मुनिर्भुक्त्वान्नममृतंसंतुष्टःपुनरभ्यगात्
॥ ५१ ॥ स्वमाश्रमंगतेतस्मिन्रामःसस्मारभाषितम् ॥ कालेनशोकदुःखार्तोविमनाश्चातिविह्वलः ॥
॥ ५२ ॥ अवाङ्मुखोदीनमनानशशाकाभिभाषितुम् ॥ मनसालक्ष्मणंज्ञात्वाहतप्रायंरघूद्वहः ॥ ५३ ॥
अवाङ्मुखोबभूवाथतूष्णीमेवाखिलेश्वरः ॥ ततोरामंविलोक्याहसौमित्रिर्दुःखसंप्लुतम् ॥ ५४ ॥

त् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वर्षसहस्राणांसंबंधीयउपवासस्तस्यसमापनं समासआर्षः ॥ ४९ ॥ यत्सिद्धंगृहेस्तितद्भोजनमिच्छामि
॥ ५० ॥ अमृतममृतवत्स्वादु ॥ ५१ ॥ कालेनभाषितमित्यन्वयः स्मृत्वाचशोकादियुक्तःसन् ॥ ५२ ॥ मनसाहतप्रायंज्ञात्वाप्रति
ज्ञाया अन्यथाकर्तुमशक्यत्वादितिभावः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

स्नेहकृतंबंधनंगर्हतंनिंदंतं स्नेहाद्वधेऽशक्ततातदकरणेचप्रतिज्ञाहानिरितिचिंतयंतम् ॥ ५५ ॥ पूर्वमेवेदृशीति इदमवश्यंभावीतिभावः मत्कृतेत्वत्प्रातिज्ञाहानौममापिनरकइत्यर्थः ॥ ५६ ॥ धर्ममात्यजेत्यन्वयः अनेनप्रातिज्ञापालनमेवक्षत्रियस्यमुख्योधर्मस्तद्विधेयानांचतत्प्रतिज्ञानिर्वाहणंपरमोधर्मइतिचसूचितम् ॥ ५७ ॥ चलितमानसस्त्यक्तभ्रातृस्नेहः ॥ ५८ ॥ मुनेर्दुर्वाससः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ भूभारहा

तूष्णींभूतंचिंतयंतंगर्हंतंस्नेहबंधनम् ॥ मत्कृतेत्यजसंतापंजहिमांरघुनंदन ॥ ५५ ॥ गतिःकालस्यकलितापूर्वमेवेदृशीप्रभो ॥ त्वयिहीनप्रतिज्ञेतुनरकोमेध्रुवंभवेत् ॥ ५६ ॥ मयिप्रीतिर्यदिभवेद्यद्यनुग्राह्यतातव ॥ त्यक्त्वाशंकांजहिप्राज्ञमामाधर्मंत्यजप्रभो ॥ ५७ ॥ सौमित्रिणोक्तंतच्छ्रुत्वारामश्चलितमानसः ॥ आहूयमंत्रिणःसर्वान्वसिष्ठंचेदमब्रवीत् ॥ ५८ ॥ मुनेरागमनंयत्तुकालस्यापिहिभाषितम् ॥ प्रतिज्ञामात्मनश्चैवसर्वमावेदयत्प्रभुः ॥ ५९ ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंमंत्रिणःसपुरोहिताः ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेरामम क्लिष्टकारिणम् ॥ ६० ॥ पूर्वमेवहिनिर्दिष्टंतवभूभारहारिणः ॥ लक्ष्मणेनवियोगस्तेज्ञातोविज्ञानचक्षुषा ॥ ६१ ॥ त्यजाशुलक्ष्मणंराममाप्रतिज्ञांत्यजप्रभो ॥ प्रतिज्ञातेपरित्यक्तेधर्मोभवतिनिष्फलः ॥६२॥ धर्मेनष्टेखिलेरामत्रैलोक्यंनश्यतिध्रुवम् ॥ त्वंतुसर्वस्यलोकस्यपालकोसिरघूत्तम ॥ ६३॥ त्यक्त्वालक्ष्मणमेवैकंत्रैलोक्यंत्रातुमर्हसि ॥ रामोधर्मार्थसहितंवाक्यंतेषामनिंदितम् ॥ ६४ ॥ सभामध्येसमाश्रुत्यप्राहसौमित्रिमंजसा ॥ यथेष्टंगच्छसौमित्रेमाभूद्धर्मस्यसंशयः ॥ ६५ ॥ परित्यागोवधोवापिसतामेवोभयंसमम् ॥ एवमुक्तेरघुश्रेष्ठेदुःखव्याकुलितेक्षणः ॥ ६६ ॥ रामंप्रणम्यसौमित्रिःशीघ्रंगृहमगात्स्वकम् ॥ ततोगात्सरयूतीरमाचम्यसकृतांजलिः ॥ ६७ ॥

रिणस्तावन्मात्रफलकतयाधृतशरीरस्यतवपूर्वंत्वत्तःपूर्वमित्यर्थः लक्ष्मणगमनंनिर्दिष्टं भावीसत्वर्थोस्माभिर्ज्ञातएवास्ते ॥ ६१ ॥ प्रतिज्ञातेर्थेपरित्यक्तेअन्यथाकृते ॥ ६२ ॥ धर्मेनष्टेराज्ञइतिशेषः तवत्रैलोक्यपालकत्वेनत्वद्धर्मनाशेसंपूर्णत्रैलोक्यनाशइतिभावः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥समाश्रुत्य वसिष्ठादिवाक्यंश्रुत्वेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ सतामुभयंसममेवेत्यन्वयःउक्तेउक्तवतीत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

नवद्वाराणिचक्षुषीकर्णौनासिकामुखंपायूपस्थेब्रह्मरंध्रंचेति ॥ ६८ ॥ अभ्यचिंतयत्वासुदेवोहमित्यध्यायत ॥ ६९ ॥ तुष्टुवुःपुष्पैःसमा
किरंश्च विबुधैःकैश्चिददृश्यम् कैरपिदेवैर्नदृश्यमित्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ हरौहर्यंशे सिद्धलोकगतयोगिनःतल्लोकस्थयोगिनइत्य
र्थः आहितंप्राप्तंमहाहिरूपंयेनतत् दुग्धंयथादधिभावमापद्यते तथायमेवदेहस्तत्राहिरूपतांप्राप्तइत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ॥ इतिश्रीम

नवद्वाराणिसंयम्यमूर्ध्निप्राणमधारयत् ॥ यदक्षरंपरंब्रह्मवासुदेवाख्यमव्ययम् ॥ ६८ ॥ पदंतत्परमंधाम
चेतसासोभ्यचिंतयत् ॥ वायुरोधेनसंयुक्तंसर्वेदेवाःसहर्षयः ॥ ६९ ॥ साग्नयोलक्ष्मणंपुष्पैस्तुष्टुवुश्चसमा
किरन् ॥ अदृश्यंविबुधैःकैश्चित्सशरीरंसवासवः ॥ ७० ॥ गृहीत्वालक्ष्मणंशक्रःस्वर्गलोकमथागमत् ॥
ततोविष्णोश्चतुर्भागंतंदेवंसुरसत्तमाः ॥ सर्वेदेवर्षयोदृष्ट्वालक्ष्मणंसमपूजयन् ॥ ७१ ॥ लक्ष्मणेहिदिवमा
गतेहरौसिद्धलोकगतयोगिनस्तदा ॥ ब्रह्मणासहसमागमन्मुदाद्रष्टुमाहितमहाहिरूपकम् ॥ ७२ ॥ इ
तिश्रीमदध्यात्मरा० उमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥
लक्ष्मणंतुपरित्यज्यरामोदुःखसमन्वितः ॥ मंत्रिणोनैगमांश्चैववसिष्ठंचेदमब्रवीत् ॥ १ ॥ अभिषेक्ष्यामि
भरतमधिराज्येमहामतिम् ॥ अद्यचाहंगमिष्यामिलक्ष्मणस्यपदानुगः ॥ २ ॥ एवमुक्तेरघुश्रेष्ठेपौरजान
पदास्तदा ॥ द्रुमाइवच्छिन्नमूलादुःखार्ताःपतिताभुवि ॥ ३ ॥ मूर्छितोभरतोवापिश्रुत्वारामाभिभाषि
तम् ॥ गर्हयामासराज्यंसप्राहेदंरामसन्निधौ ॥ ४ ॥ सत्येनचशपेनाहंत्वांविनादिविवाभुवि ॥ कांक्षेरा
ज्यंरघुश्रेष्ठशपेत्वत्पादयोःप्रभो ॥ ५ ॥ इमौकुशलवौराजन्नभिषिंचस्वराघव ॥ कोशलेषुकुशंवीरमुत्त
रेषुलवंतथा ॥ ६ ॥

त्सकलराजवि०उत्तरकांडेअष्टमःसर्गः ॥ ८ ॥ ॥ नैगमावणिजः ॥ १ ॥ अद्यचाहमित्यर्थः पदानुगःपदान्यनुलक्षीकृत्यगंता
अन्यथातेनबहुव्यवधानंस्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ उक्तेउक्तवतिसति ॥ ३ ॥ भरतोवापिभरतश्चापीत्यर्थः राज्यंगर्हयामासतन्निंदापूर्वक
मिदंप्राहचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ सत्येनशपेसत्यंमेनश्यतुयदिराज्याकांक्षेत्येकःशपथः त्वत्पादयोश्चशपेत्वत्पादयोःस्पर्शनेचशपथइत्यपरःश
पथः ॥ ५ ॥ तर्हिसर्वगमनेकोराज्यंपालयिष्यतीत्याशंक्याहेमाविति ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ तंतथाकठोरंवदंतम् पतिताभुवीतिशेषः ॥ ८ ॥ तातेतिसंबोधनम् ॥ ९ ॥ भावानुगंअभिप्रायानुगम् पूज्येतिल्यबार्षः ॥
॥ १० ॥ ११ ॥ अयंत्वदनुगमनरूपः ॥ १२ ॥ १३ ॥ तपोवनाद्यन्यतमंयद्गंतासितदनुयामइत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

गच्छंतुदूतास्त्वरितंशत्रुघ्नानयनायहि ॥ अस्माकमेतद्गमनंस्ववर्वासायशृणोतुसः ॥ ७ ॥ भरतेनोदितंश्रु
त्वापतितास्ताःसमीक्ष्यतम् ॥ प्रजाश्चभयसंविग्नारामविश्लेषकातराः ॥ ८ ॥ वसिष्ठोभगवान्राममुवा
चसदयंवचः ॥ पश्यताताद्दरास्सर्वाःपतिताभूतलेप्रजाः ॥ ९ ॥ तासांभावानुगंरामप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥
श्रुत्वावासिष्ठवचनंताःसमुत्थाप्यपूज्यच ॥ १० ॥ सस्नेहोरघुनाथस्ताःकिंकरोमीतिचाब्रवीत् ॥ ततःप्रां
जलयःप्रोचुःप्रजाभक्त्यारघूद्वहम् ॥ ११ ॥ गंतुमिच्छसियत्रत्वमनुगच्छामहेवयम् ॥ अस्माकमेषापर
माप्रीतिर्धर्मोयमक्षयः ॥ १२ ॥ तवानुगमनेरामत्वद्गतानोदृढामतिः ॥ पुत्रदारादिभिःसार्धमनुयामोद्य
सर्वथा ॥ १३ ॥ तपोवनंवास्वर्गंवापुरंवारघुनंदन ॥ ज्ञात्वातेषांमनोदार्ढ्यंकालस्यवचनंयथा ॥ १४ ॥
भक्तंपौरजनंचैवबाढमित्याहराघवः ॥ कृत्वैवनिश्चयंरामस्तस्मिन्नेवाहनिप्रभुः ॥ १५ ॥ प्रस्थापयामा
सचतौरामभद्रःकुशीलवौ ॥ अष्टौरथसहस्राणिसहस्रंचैवदंतिनाम् ॥ १६ ॥ षष्टिंचाश्वसहस्राणामेकै
कस्मैददौबलम् ॥ बहुरत्नौबहुधनौत्दृष्टपुष्टजनावृतौ ॥ १७ ॥ अभिवाद्यगतौरामंकृच्छ्रेणतुकुशील
वौ ॥ शत्रुघ्नानयनेदूतान्प्रेषयामासराघवः ॥ तेदूतास्त्वरितंगत्वाशत्रुघ्नायन्यवेदयन् ॥ १८ ॥ कालस्या
गमनंपश्चादत्रिपुत्रस्यचेष्टितम् ॥ लक्ष्मणस्यचनिर्याणंप्रतिज्ञांराघवस्यच ॥ १९ ॥ पुत्राभिषेचनंचैवस
र्वंरामचिकीर्षितम् ॥ श्रुत्वातद्दूतवचनंशत्रुघ्नःकुलनाशनम् ॥ २० ॥ व्यथितोपिधृतिंलब्ध्वापुत्रावाहूय
सत्वरः ॥ अभिषिच्यसुबाहुंवैमथुरायांमहाबलः ॥ २१ ॥

॥ १७ ॥ कृच्छ्रेणभगवद्वियोगजदुःखासहिष्णुतयाक्लेशेन ॥ १८ ॥ अत्रिपुत्रस्यदुर्वाससः प्रतिज्ञांप्रजासुसहनयनविषयाम् ॥ १९ ॥
चिकीर्षितंस्वगमनरूपम् कुलस्यभ्रातृसमूहस्यनाशनम् ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ अक्षयैर्ऋषिभिः अतिचिरजीविभिर्वसिष्ठाद्यैः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

यूपकेतुंचविदिशानगरेशत्रुसूदनः ॥ अयोध्यांत्वरितंप्रागात्स्वयंरामदिदृक्षया ॥ २२ ॥ ददर्शचमहात्मानंतेजसाज्वलनप्रभम् ॥ दुकूलयुगसंवीतंऋषिभिश्चाक्षयैर्वृतम् ॥ २३ ॥ अभिवाद्यरमानाथंशत्रुघ्नोरघुपुंगवम् ॥ प्रांजलिर्धर्मसहितंवाक्यंप्राहमहामतिः ॥ २४ ॥ अभिषिच्यसुतौतत्रराज्येराजीवलोचन ॥ तवानुगमनेराजन्विद्धिमांकृतनिश्चयम् ॥ २५ ॥ त्यक्तुंनार्हसिमांवीरभक्तंतवविशेषतः ॥ शत्रुघ्नस्यदृढांबुद्धिंविज्ञायरघुनंदनः ॥ २६ ॥ सज्जीभवतुमध्याह्नेभवानित्यब्रवीद्वचः ॥ अथक्षणात्समुत्पेतुर्वानराः कामरूपिणः ॥ २७ ॥ ऋक्षाश्चराक्षसाश्चैवगोपुच्छाश्चसहस्रशः ॥ ऋषीणांदेवतानांचपुत्रारामस्यनिर्गमम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वाप्रोचूरघुश्रेष्ठंसर्वेवानरराक्षसाः ॥ तवानुगमनेविद्धिनिश्चितार्थान्हिनःप्रभो ॥२९॥ एतस्मिन्नंतरेरामंसुग्रीवोपिमहाबलः ॥ यथावदभिवाद्याहराघवंभक्तवत्सलम् ॥ ३० ॥ अभिषिच्यांगदंराज्येआगतोस्मिमहाबलम् ॥ तवानुगमनेरामविद्धिमांकृतनिश्चयम् ॥ ३१ ॥ श्रुत्वातेषांदृढंवाक्यंऋक्षवानरक्षसाम् ॥ विभीषणमुवाचेदंवचनंमृदुसादरम् ॥ ३२ ॥ धरिष्यतिधरायावत्प्रजास्तावत्प्रशाधिमे ॥ वचनाद्राक्षसंराज्यंशापितोसिममोपरि ॥ ३३ ॥ नकिंचिदुत्तरंवाच्यंत्वयामत्कृतकारणात् ॥ एवंविभीषणंतूक्त्वाहनूमंतमथाब्रवीत् ॥ ३४ ॥ मारुतेत्वंचिरंजीवममाज्ञांमामृषाकृथाः ॥ जांबवंतमथप्राहतिष्ठत्वंद्वापरांतरे ॥ ३५ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मेवचनात्प्रशाधिराक्षसंरक्षःसंबंधिराज्यंप्रशाधि अतोन्यन्मावदेत्याह शापितोसीति अन्यवचनोक्तौमद्वधपातकंतवेतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ममाज्ञांचिरंजीवेत्येवंरूपाम् द्वापरांतरेएतच्चतुर्युगीभिन्नंयत्किंचिच्चतुर्युग्यंतर्गतद्वापरे ॥ ३५ ॥

॥३१॥

युद्धंभवेत्भविष्यति ततःस्वर्गंगमिष्यसीतिशेषः अत्रजांबवद्ग्रहणंमैंदद्विविदयोरप्युपलक्षणम् तान्हनुमज्जांबवदादिभिन्नान् ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ प्रास्थानिकंमहाप्रस्थानोचितम् क्षौमांबरइत्यादिरामविशेषणम् ॥ ३८ ॥ पद्मालक्ष्मीः पूर्वंगतासीतातत्कालेलक्ष्मीरूपेणस

मयासार्धंभवेद्युद्धंयत्किंचित्कारणांतरे ॥ ततस्तान्राघवःप्राहऋक्षराक्षसवानरान् ॥ सर्वानेवमयासार्धं प्रयातेतिदयान्वितः ॥ ३६ ॥ ततःप्रभातेरघुवंशनाथोविशालवक्षाःसितकंजनेत्रः ॥ पुरोधसंप्राहवसिष्ठ मार्ययांत्वग्निहोत्राणिपुरोगुरोमे ॥ ३७ ॥ ततोवसिष्ठोपिचकारसर्वंप्रास्थानिकंकर्ममहाद्विधानात् ॥ क्षौ मांबरोदर्भपवित्रपाणिर्महाप्रयाणायगृहीतबुद्धिः ॥ ३८ ॥ निष्क्रम्यरामोनगरात्सिताभ्राच्छशीवयातः शशिकोटिकांतिः ॥ रामस्यसव्येसितपद्महस्तापद्मागतापद्मविशालनेत्रा ॥ ३९ ॥ पार्श्वेथदक्षेरुणकं जहस्ताश्यामाययौभूरपिदीप्यमाना ॥ शास्त्राणिशस्त्राणिधनुश्चबाणाजग्मुःपुरस्ताद्धृतविग्रहास्ते ॥४० ॥ वेदाश्चसर्वेधृतविग्रहाश्चययुश्चसर्वेमुनयश्चदिव्याः ॥ माताश्रुतीनांप्रणवेनसाध्वीययौहरिंव्याहृतिभिःसमे ता ॥ ४१ ॥ गच्छंतमेवानुगताजनास्तेसपुत्रदाराःसहबंधुवर्गैः ॥ अनावृतद्वारमिवापवर्गंरामंव्रजंतंय युराप्तकामाः ॥ ४२ ॥ सांतःपुरःसानुचरःसभार्यःशत्रुघ्नयुक्तोभरतोनुयायात् ॥ गच्छंतमालोक्यरमास मेतंश्रीराघवंपौरजनाःसमस्ताः ॥ ४३ ॥ सबालवृद्धाश्चययुर्द्विजाग्र्याःसामात्यवर्गाश्चसमंत्रिणोययुः ॥ सर्वेगताःक्षत्रमुखाःप्रहृष्टावैश्याश्चशूद्राश्चतथापरेच ॥ ४४ ॥ सुग्रीवमुख्याहरिपुंगवाश्चस्नाताविशुद्धाः शुभशब्दयुक्ताः ॥ नकश्चिदासीद्भवदुःखयुक्तोदीनोथवाबाह्यसुखेषुसक्तः ॥ ४५ ॥

न्निहिताजातेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अरुणकंजहस्तारक्तपद्महस्ताभूस्तदधिष्ठात्रीदेवता एवमग्रेपिबोध्यम् ॥ ४० ॥ दिव्यामुनयःसनकाद यः श्रुतीनांमातागायत्री ॥ ४१ ॥ अनावृतद्वारमिवापवर्गतुल्यंव्रजंतंराममनुययुः ॥ ४२ ॥ अनुयायात् अन्वगच्छदित्यर्थः क्वचि त्तथैवपाठः ॥४३॥ सामात्यवर्गाः समंत्रिणोद्विजाग्र्यायगुःक्षत्रमुखाः क्षत्रंक्षत्रियामुखंमुख्याअग्रेसरायेषांताटशावैश्यादयः ॥४४॥४५॥

दुःखबाह्यसुखयोगाभावेहेतुः आनंदरूपानुगताआनंदरूपंराममनुगताः तदनुगमनात्तदानंदप्रतिभासात्तदयोगःसवत्रवैराग्यंचेतिभावः ॥ ॥ ४६ ॥ जग्मुरनुजग्मुः योराममनारामंनयातोनानुयातस्तादृशोजंतुर्नासीदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ राजनिगतेखिलंपुरंशून्यंबभूव हरिनेत्र जातांसरयूम् ॥ ४८ ॥ स्मृतंपावनंविराड्रूपमात्मनोयेनसः अशेषमिदंजगत्हृदिस्थंददर्श आत्मानंविराड्रूपंस्मृतवानित्यर्थः ॥ ४९ ॥

आनंदरूपानुगताविरक्ताययुश्चरामंपशुभृत्यवर्गैः ॥ भूतान्यदृश्यानिचयानितत्रयेप्राणिनःस्थावरजंगमा श्च ॥ ४६ ॥ साक्षात्परात्मानमनंतशक्तिंजग्मुर्विरक्ताःपरमेकमीशम् ॥ नासीदयोध्यानगरेतुजंतुःकश्चि त्तदाराममनानयातः ॥ ४७ ॥ शून्यंबभूवाखिलमेवतत्रपुरंगतेराजनिरामचंद्रे ॥ ततोतिदूरंनगरात्सग त्वाददर्शानदींतांहरिनेत्रजाताम् ॥ ४८ ॥ ननंदरामःस्मृतपावनोतोददर्शचाशेषमिदंहृदिस्थम् ॥ अथा गतस्तत्रपितामहोमहान्देवाश्चसर्वेऋषयश्चसिद्धाः ॥ ४९ ॥ विमानकोटीभिरपारपारंसमावृतंखंसुरसे विताभिः ॥ रविप्रकाशाभिरभिस्फुरत्खंज्योतिर्मयंतत्रनभोबभूव ॥ ५० ॥ स्वयंप्रकाशैर्महतांमहद्भिः समावृतंपुण्यकृतांवरिष्ठैः ॥ ववुश्चवाताश्चसुगंधवंतोववर्षवृष्टिःकुसुमावलीनाम ॥ ५१ ॥ उपस्थितेदेव मृदंगनादेगायत्सुविद्याधरकिन्नरेषु ॥ रामस्तुपद्भ्यांसरयूजलंसकृत्स्पृष्ट्वापरिक्रामदनंतशक्तिः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मातदाप्राहकृतांजलिस्तंरामंपरात्मन्परमेश्वरस्त्वम् ॥ विष्णुःसदानंदमयोसिपूर्णोजानासितत्त्वंनिजमै शमेकम् ॥ ५३ ॥ तथापिदासस्यममाखिलेशकृतंवचोभक्तपरोसिविद्वन् ॥ त्वंभ्रातृभिर्वैष्णवमेकमाद्यं प्रविश्यदेहंपरिपाहिदेवान् ॥ ५४ ॥

अपारपारंअवधिरूपपारद्वयहीनंतादृशमपिविमानावृतमासीत् ज्योतिर्मयंनक्षत्रगणप्रचुरमिव ॥ ५० ॥ येत्रलोकेपुण्यंकृत्वास्वर्गेसर्वेभ्य आधिक्यंप्राप्तास्तैश्चनभःसमावृतम् चौपादपूरणे ॥ ५१ ॥ परिक्रामत्पर्यक्रामत्जलोपर्यगच्छदित्यर्थः तत्रैवहेतुगर्भविशेषणमनंतशक्ति रिति ॥ ५२ ॥ हेपरमात्मन्परमेश्वरः जगत्सृष्टिस्थितिलयकर्तात्वमेवेत्यर्थः त्वमैशंएकंनिजंतत्त्वंब्रह्मरूपंजानासि ॥ ५३ ॥ नन्वेवंब्रह्मज्ञ स्यब्रह्मरूपस्यकथंशरीरपरिग्रहोतआह तथापीति भक्तानुग्रहार्थमाययासर्वमिदंकृतमितिभावः अतोवैष्णवंदेहंप्रविश्यदेवान्पाहिरक्ष॥ ५४ ॥३२॥

यदीतियइत्यर्थः अथवायोपरोदेहस्तवरोचतेतंवाप्रविश्यपाहि एवंविष्णुरूपंत्वांमांविनाअन्येपुरुषानजानंति ॥ ९९ ॥ एवंविष्णुरूपंज्ञा
त्वाभक्त्याप्रणमति सहस्रेति ॥ ९६ ॥ चक्षूंषिमुष्णन्स्वप्रभयेतिशेषः रामदेहएवतथाभूतोजातः अनेनविष्णुदेहएवमाययाद्विभुजत्ववै
शिष्ट्येनलोकदृग्गोचरआसीदितिसूचितम् भोगःसर्पशरीरंपूर्वगतोऽपिसतस्मिन्नवसरेतेनदेहेनसन्निहितः ॥ ९७ ॥ दरःशंखःलवणांतकः
शत्रुघ्नःसीताचपुरैवलक्ष्मीरूपाभवत्सापितत्कालेलक्ष्मीरूपेणसन्निहिताआसीदितिशेषः हियतोरामोविष्णुरित्यर्थः ॥ ९८ ॥ पूर्वशरीर
केणविष्णुदेहेन ॥ ९९ ॥ ६० ॥ नन्वेवंभगवतोविष्णुरूपप्राप्त्यावैकुंठवासइत्यायातम् एवंचसभापर्वणिभारतेसर्वदिक्पालसभावर्णनेयम

यद्वापरोवायदिरोचतेतंप्रविश्यदेहंपरिपाहिनस्त्वम् ॥ त्वमेवदेवाधिपतिश्चविष्णुर्जानंतिनत्वांपुरुषाविना
माम् ॥ ५५ ॥ सहस्रकृत्वस्तुनमोनमस्तेप्रसीददेवेशपुनर्नमस्ते ॥ पितामहप्रार्थनयासरामःपश्यत्सुदेवे
षुमहाप्रकाशः ॥ ५६ ॥ मुष्णंश्चचक्षूंषिदिवौकसांतदाबभूवचक्रादियुतश्चतुर्भुजः ॥ शेषोबभूवेश्वरतल्प
भूतःसौमित्रिरत्यद्भुतभोगधारी ॥ ५७ ॥ बभूवतुश्चक्रदरौचदिव्यौकैकेयिसूनुर्लवणांतकश्च ॥ सीताच
लक्ष्मीरभवत्पुरैवरामोहिविष्णुःपुरुषःपुराणः ॥ ५८ ॥ सहानुजःपूर्वशरीरकेणबभूवतेजोमयदिव्यमूर्तिः॥
विष्णुंसमासाद्यसुरेंद्रमुख्यादेवाश्चसिद्धामुनयश्चयक्षाः ॥ ५९ ॥ पितामहाद्याःपरितःपरेशंस्तवैर्गृणंतःप
रिपूजयंतः ॥ आनंदसंप्लावितपूर्णचित्ताबभूविरेप्राप्तमनोरथास्ते ॥ ६० ॥ तदाहविष्णुर्द्रुहिणंमहात्माए
तेहिभक्तामयिचानुरक्ताः ॥ यांतंदिवंमामनुयांतिसर्वेतिर्यक्शरीराअपिपुण्ययुक्ताः ॥ ६१ ॥

सभाप्रस्तावेदाशरथीरामोयमसभायांदृष्टइतिनारदेनोक्तंतद्विरुध्यतेइतिचेत् अत्रवदामः अवतारपरिग्रहस्यहिप्रयोजनद्वयंदुष्टवधेनशिष्ट
पालनंस्वाचरणेनलोकानांधर्ममर्यादाबोधनंच एतदर्थमेवतेषांतत्तत्कर्मानुष्ठानेप्रवृत्तिरन्यथाअकामस्यभगवतःकिंयज्ञाद्यनुष्ठानेन एवंचधर्म
बोधनार्थंतदनुष्ठानवत्आजन्मेदृशधर्मानुष्ठानस्यामुकलोकवासःफलमितिबोधयितुंदाशरथिरामत्वंप्रत्यभिज्ञापकेनमायिकेनकेनचिच्छरीरे
णतल्लोकेवासेनाक्षतेः रामायणेएतदर्थाकथनंतुइतिहासेषुउक्तत्वात्सर्वज्ञानांवाल्मीक्यादीनांभूतभाविसर्वार्थज्ञानवत्त्वादित्यन्यत्रविस्तरः त
देतितदातस्मिन्समयेविष्णुर्द्रुहिणंब्रह्माणमाह मदनुगमनादेवपुण्ययुक्तत्वानुमानम् ॥ ६१ ॥

वैकुंठसाम्यंवैकुंठसमानलोकम् स्वार्थेष्यञ्चातुर्वर्ण्यादिवदार्षत्वाद्वा एतान्ममाज्ञयासमाविशस्वताद्दशलोकंप्रवेशयस्व कोब्रह्मासांता निकालोकाविशेषाः ॥ ६२ ॥ तेषांलोकानामुत्तमत्वमाह मदीयोपरिदीप्यमानान्ब्रह्मलोकादूर्ध्वंदीप्यमानान् अपिचयेपिमनुष्यालयका लएवमरणकालएव नतुततःप्रागपिकदाचित् तत्राप्यज्ञानतोवाअज्ञानतएव वाशब्दएवार्थः येपवित्रनामरामेत्येतद्गृणंतितेपितानेवलोका

वैकुंठसाम्यंपरमंप्रयांतुसमाविशस्वाशुममाज्ञयात्वम् ॥ श्रुत्वाहरेर्वाक्यमथाब्रवीत्कःसांतानिकान्यांतुवि
चित्रभोगान् ॥ ६२ ॥ लोकान्मदीयोपरिदीप्यमानांस्त्वद्भावयुक्ताःकृतपुण्यपुंजाः ॥ येचापितेरामपवि
त्रनामगृणंतिमर्त्यालयकालएव ॥ ६३ ॥ अज्ञानतोवापिभजंतुलोकांस्तानेवयोगैरपिचाधिगम्यान् ॥
ततोतिहृष्टाहरिराक्षसाद्याःस्पृष्ट्वाजलंत्यक्तकलेवरास्ते ॥ ६४ ॥ प्रपेदिरेप्राक्तनमेवरूपंयदंशजाऋक्षह
रीश्वरास्ते ॥ प्रभाकरंप्रापहरिप्रवीरःसुग्रीवआदित्यजवीर्यवत्त्वात् ॥ ६५ ॥ ततोविमग्नाःसरयूजलेषुन
राःपरित्यज्यमनुष्यदेहम् ॥ आरुह्यदिव्याभरणाविमानंप्रापुश्चतेसांतनिकाख्यलोकान् ॥ ६६ ॥ तिर्यक्
प्रजाताअपिराममदृष्ट्वाजलंप्रविष्टादिवमेवयाताः ॥ दिदृक्षवोजानपदाश्चलोकारामंसमालोक्यविमुक्तसंगाः
॥६७ ॥ स्मृत्वाहरिंलोकगुरुंपरेशंस्पृष्ट्वाजलंस्वर्गमवापुरंजः ॥ एतावदेवोत्तरमाहशंभुःश्रीरामचंद्रस्यक
थावशेषम् ॥ ६८ ॥ यःपादमप्यत्रपठेत्सपापाद्विमुच्यतेजन्मसहस्रजातात् ॥ दिनेदिनेपापचयंप्रकुर्व
न्पठेन्नरःश्लोकमपीहभक्त्या ॥ ६९ ॥

न्योगैःप्राप्यान्भजंतु अनेनाजन्माभ्यस्तयोगोंतकालेरवन्नामस्मर्ताचसमइतिसूचितम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ योयदंशजःसतद्रूपमेवप्रापेत्य र्थः तदाह प्रभाकरमिति आदित्यजवीर्यवत्त्वात् आदित्यदेहजवीर्योत्पन्नत्वात् ॥ ६५ ॥ सांतनिकाख्येत्यत्रह्रस्वआर्षः ॥ ६६ ॥ रामदृष्टाः भगवद्दृष्टंचाक्षीणसर्वपापाः विमुक्तसंगाभूत्वेतिशेषः ॥ ६७ ॥ अंजःशीघ्रम् ॥ ६८ ॥ अथरामायणपाठफलमाह यइति तथापापंकुर्वन्नेषरामायणश्लोकमपिपठन्विमुक्तसर्वपापःरामस्यसालोक्यंप्रयाति राघवचोदितेनअंतर्यामिविधयारघुनाथप्रेरितेन ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ आप्तोऽव्याप्तःसंबद्धोभाविष्यदर्थोयत्रतदाख्यानंश्रुत्वारामःपरितोषमेति भगवंतंरामंश्रावयामीतिबुद्ध्यायोवाचयतितद्वाचितंतत्सर्वगत्वात्श्रुत्वावाचकस्योपरितोषमेति तत्परितोषेचतस्यसर्वार्थसिद्धिरितिभावः अनंतपुण्यंवाचकश्रोत्रोरनंतपुण्यदमित्यर्थः ॥ ७१ ॥

विमुक्तसर्वाघचयःप्रयातिरामेतिसालोक्यमनन्यलभ्यम् ॥ आख्यानमेतद्रघुनायकस्यकृतंपुराराघवचोदितेन ॥ ७० ॥ महेश्वरेणाप्तभविष्यदर्थंश्रुत्वातुरामःपरितोषमेति ॥ रामायणंकाव्यमनंतपुण्यंश्रीशंकरेणाभिहितंभवान्यै ॥ ७१ ॥ भक्त्यापठेद्यःशृणुयात्सपापैर्विमुच्यतेजन्मशतोद्भवैश्च ॥ अध्यात्मरामंपठतश्चनित्यंश्रोतुश्चभक्त्यालिखितुश्चरामः ॥ ७२ ॥ अतिप्रसन्नश्चसदासमीपेसीतासमेतःश्रियमातनोति ॥ ७३ ॥ रामायणंजनमनोहरमादिकाव्यंब्रह्मादिभिःसुरवरैरपिसंस्तुतंच ॥ श्रद्धान्वितःपठतियःशृणुयात्तुनित्यंविष्णोःप्रयातिसदनंसविशुद्धदेहः ॥ ७४ ॥ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अध्यात्मोत्तरकांडेसर्गाग्रहसंख्ययापरिक्षिप्ताः ॥ ऋतुशतसंख्याःश्लोकाःपुराणसंख्याश्चपुरहरेणोक्ताः ॥ १ ॥ पार्वत्यैपरमेश्वरेणगदितेह्यध्यात्मरामायणेकांडैःसप्तभिरन्वितेतिशुभदेसर्गाश्चतुःषष्टिकाः ॥ श्लोकानांतुशतद्वयेनसहितान्युक्तानिचत्वारिवैसाहस्राणिसमाप्तितःश्रुतिशतेषूक्तानितत्त्वार्थतः ॥ २ ॥ समाप्तमिदमुत्तरकांडम् ॥

अध्यात्मरामंतत्पदघटितमध्यात्मरामायणाख्यंपुराणमित्यर्थः श्रोतुःलिखितुश्चातिप्रसन्नःसन्सदासमीपेस्थितोभूत्वाश्रियमातनोतीत्यन्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ इतिश्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादिबिरुदावलीविराजमानस्याहिम्मतिवर्मणःपुत्रस्यश्रीरामवर्मणःकृतावध्यात्मरामायणसेतौउत्तरकांडेनवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ समाप्तमिदमुत्तरकांडम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

{ इदमध्यात्मरामायणंसटीकंमुंबय्याख्यराजधान्यांभारतिमुद्रणयंत्रालयेतदध्यक्षेणसूरिकुलोत्पन्नव्यंकटरमणशास्त्रिणामुद्रितम् ॥ शकाब्दाः १८०९ प्रथमावृत्तिः }

॥ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उत्तरकांडःसमाप्तः ॥

GOPAL NARAYEN & Co, Booksellers and Publishers, 16 Kalbadavee Road, BOMBAY.

गोपाळ नारायण कंपनी, बुकसेलर्स, मुंबई,

॥ इति सटीक श्रीमदध्यात्मरामायणं समाप्तम् ॥